VINE OF DAVID • REMNANT REPOSITORY

Margolіouth Hebrew New Testament

Part 1 of 2

Vine of David is a publishing arm of the ministry of First Fruits of Zion dedicated to resurrecting the voices of Messianic pioneers and luminaries. If you would like to assist in the publication of these voices from the past you can sponsor the translation and publication their important works please visit www.vineofdavid.org for needs and opportunities.

Vine of David

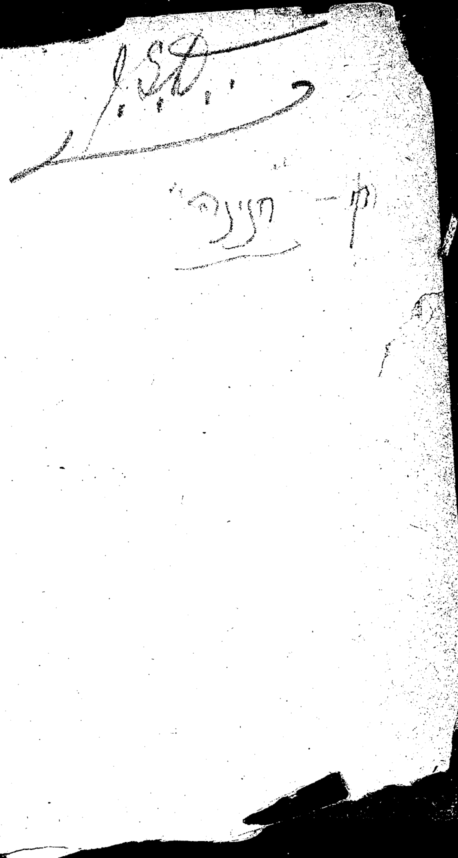
PO Box 649, Marshfield, Missouri 65706–0649 USA

Phone (417) 468–2741, www.ffoz.org

Comments and questions: www.ffoz.org/contact

First Fruits of Zion: www.ffoz.org

Vine of David: www.vineofdavid.org

הברית החדשה

על פי

המשיח

עם נקודות וטעמים

גם מראה פסוקים והערות על הגליון:

נדפס

בעיר הבירה לונדן

בשנת המשיח

וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה

1923.

הבשורה הקדושה

למתיא:

א ב סֵפֶר תּוֹלְדוֹת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד בֶּן־אַבְרָהָם׃ אַבְרָהָם ° דניאל ט׳, כ״ה כ״ו.
הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק וְיִצְחָק הוֹלִיד אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב ° תהלים קל״ב,
ג הוֹלִיד אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־אֶחָיו׃ וִיהוּדָה הוֹלִיד אֶת־פֶּרֶץ י״א. ירמיה
וְאֶת־זֶרַח מִתָּמָר וּפֶרֶץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד כ״ג, ה׳.
ד אֶת־רָם׃ וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־ ° בראשית כ״ג,
ה נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמוֹן׃ וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־ י״ח.
בֹּעַז מֵרָחָב וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד מֵרוּת וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־
ו יִשָׁי׃ וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד הַמֶּלֶךְ וְדָוִד הַמֶּלֶךְ הוֹלִיד
ז אֶת־שְׁלֹמֹה מֵאֵשֶׁת אוּרִיָּה׃ וּשְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת־רְחַבְעָם ° ר״ל חסר
ח וּרְחַבְעָם הוֹלִיד אֶת־אֲבִיָּה וַאֲבִיָּה הוֹלִיד אֶת־אָסָא׃ וְאָסָא היתה, שמואל
הוֹלִיד אֶת־יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹשָׁפָט הוֹלִיד אֶת־יְהוֹרָם וִיהוֹרָם א׳ כ״ז, ג׳. ל׳,
ט הוֹלִיד אֶת־עֻזִּיָּהוּ׃ וְעֻזִּיָּהוּ הוֹלִיד אֶת־יוֹתָם וְיוֹתָם הוֹלִיד ה׳.
י אֶת־אָחָז וְאָחָז הוֹלִיד אֶת־חִזְקִיָּהוּ׃ וְחִזְקִיָּהוּ הוֹלִיד אֶת־
מְנַשֶּׁה וּמְנַשֶּׁה הוֹלִיד אֶת־אָמוֹן וְאָמוֹן הוֹלִיד אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ׃
יא וְיֹאשִׁיָּהוּ הוֹלִיד אֶת־יְכָנְיָהוּ וְאֶת־אֶחָיו לְעֵת הַגָּלוֹתָם בָּבֶלָה׃ ° ר״ל היהודים.
יב וְאַחֲרֵי הַגָּלוֹתָם בָּבֶלָה יְכָנְיָהוּ הוֹלִיד אֶת־שְׁאַלְתִּיאֵל וּשְׁאַלְתִּיאֵל ° ר״ל היהודים.

יג הוליד את־זרבבל : וזרבבל הוליד את־אביהוד ואביהוד הוליד
יד את־אליקים ואליקים הוליד את־עזור : ועזור הוליד את־
צדוק וצדוק הוליד את־יכין ויכין הוליד את־אליהוד :
טו ואליהוד הוליד את־אלעזר ואלעזר הוליד את־מתן ומתן
טז הוליד את־יעקב : ויעקב הוליד את־יוסף בעל מרים אשר
יז ממנה נולד ישוע הנקרא משיח : ובכן כל־הדורות
מאברהם עד־דוד ארבעה עשר דורות ומדוד עד־הגלות
בבלה ארבעה עשר דורות ומן־הגלות בבלה עד־המשיח
יח ארבעה עשר דורות : ותלדת ישוע המשיח כה °לוק' א', כ"ז.
היתה בהיות מרים אמו מארשה ליוסף בטרם יתאחדו ירמ' ל"א, ל"א.
יט נמצאה הרה מרוח הקדש : ויוסף אישה בהיותו צדיק °איוב ל"ג, ד'.
ולא רצה לשום אתה למשל יען לשלחה בסתר : כ"ד, י"ג. °דברים כ"ד, א'
כ ובהשבו את־אלה הנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום °במדב' י"ב, ו'.
לאמר יוסף בן־דוד אל־תירא מקחת אליך את־מרים אשתך
כא כי הנולד בה מרוח הקדש הוא : וילדה בן וקראת את־
כב שמו ישוע כי הוא יושיע את־עמו מחטאתיהם : וכל־זאת °ישע' מ"ט, ו',
היתה למען ימלא הנאמר על־פי יהוה ביד הנביא לאמר : יחזק' ל"ד, כ"ט, זכריה ט', ט',
כג הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל לאמר פעלי השליחים
כד אל עמנו : ויקם יוסף משנתו ויעש כאשר צוה אתו ד', י"ב. °ישע' ז', י"ד.
כה מלאך יהוה ויקח אליו את־אשתו : ולא־ידע אתה עד כי־
ילדה את־בנה הבכור ויקרא את־שמו ישוע :

ב וכאשר נולד ישוע בבית־לחם יהודה בימי הורודוס
ב המלך הנה חכמים באו מקדם ירושלמה : ויאמרו איה °מ"א ה', י'.
מלך היהודים הנולד כי ראינו כוכבו בקדם ונבא °במד' כ"ד, י"ז.

להשתחות

ג להשתחות לו : וכשמע הורודוס המלך ויחרד הוא וכל־ °ש"ב ד', ח'.
ד ירושלם עמו : ויקהל את־כל־ראשי הכהנים וסופרי העם °נחמ' י"ב, ז'.
ה ויחקר מאתם איפה יולד המשיח : ויאמרו אליו בבית־לחם °ירמ' ח', ח'. ד"ה ב ל"ד, י"ג.
ו יהודה כי כה כתוב ביד הנביא : ואתה בית־לחם ארץ °מיכה ה', א'.
יהודה אינך צעיר באלופי יהודה כי ממך יצא משל אשר °או באלפי.
ז ירעה את־עמי ישראל : אז קרא הורודוס לחכמי הקדם
בסתר ויחקר היטב מהם את־העת אשר נראה בה הכוכב :
ח וישלח אתם לבית־לחם ויאמר לכו ודרשו היטב על־הילד
וכאשר תמצאוהו השיבוני דבר למען אבוא גם־אנכי °ש"ב ט"ו, ז', ח'.
ט ואשתחוה לו : והם כאשר שמעו את־המלך נסעו והנה
הכוכב אשר ראו בקדם הלך לפניהם עד אשר־בא ויעמד
י ממעל לאשר היה שם הילד : וכראותם את־הכוכב שמחו
יא שמחה גדולה עד־מאד : וכבאם הביתה מצאו את־הילד °כ"א רחו.
עם־מרים אמו ויפלו ארצה וישתחוו לו ויפתחו את־ °תה' ע"ב, י"א.
יב אוצרותיהם ויקריבו לו מנחות זהב ולבונה ומר : וכאשר °תה' ע"ב, י'.
צוו מאלהים בחלום לבלתי שוב אל־הורודוס וילכו משם °ברא' כ', ג'
יג בדרך אחר לארצם : וכאשר הלכו משם הנה מלאך יהוה ל"א, כ"ד.
נראה אל־יוסף בחלום לאמר קום קח את־הילד ואת־אמו
וברח מצרימה והיה שם עד אשר־אמר אליך כי עתיד °ברא' י"ג, א'.
יד הורודוס לבקש את־הילד לאבדו : ויקם ויקח את־הילד כ"ג, ג'.
טו ואת־אמו בלילה וילך לו מצרימה : ויהי שם עד מות
הורודוס למען ימלא הנאמר על־פי יהוה ביד הנביא לאמר
טז ממצרים קראתי לבני : אז הורודוס בראותו °הושע י"א, א'.
כי הותל מאת חכמי הקדם קצף מאד וישלח וימת את־

כל A 2

° סמו' א', כ"ג. כׇּל־הַיְלָדִים אֲשֶׁר בְּבֵית־לֶחֶם וּבְכׇל־גְּבוּלֶיהָ מִבֶּן־שְׁנָתַיִם וּלְמַטָּה
כְּפִי הָעֵת אֲשֶׁר חָקַר הֵיטֵב מֵחַכְמֵי הַקֶּדֶם׃ אָז הִתְמַלֵּא יז
° ירמיה ל"א, הַנֶּאֱמָר בְּפִי יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי יח
ט"ו. וּבְכִי וְתַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ וּמֵאֲנָה לְהִנָּחֵם כִּי
אֵינָם׃ וְכַאֲשֶׁר מֵת הוֹרְדוֹס הִנֵּה מַלְאַךְ יְהוָֹה יט
נִרְאָה בַּחֲלוֹם אֶל־יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר׃ קוּם קַח אֶת־הַיֶּלֶד כ
סמו' ד', י"ט. וְאֶת־אִמּוֹ וְלֵךְ אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי מֵתוּ הַמְבַקְשִׁים אֶת־נֶפֶשׁ
הַיָּלֶד׃ וַיָּקׇם וַיִּקַּח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת אִמּוֹ וַיָּבֹא אֶל־אֶרֶץ כא
יִשְׂרָאֵל׃ וּכְשָׁמְעוֹ כִּי־מָלַךְ אַרְכֶלָאוֹס בִּיהוּדָה תַּחַת הוֹרְדוֹס כב
°יסו' כ"א, ל"ג. אָבִיו וַיִּירָא לָלֶכֶת שָׁמָּה וְכַאֲשֶׁר צֻוָּה מֵאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם וַיֵּלֶךְ
יסע' ח', כ"ג. מִשָּׁם אֶל־חֶלְקוֹת הַגָּלִיל׃ וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַנִּקְרֵאת נְצָרֶת כג
° ר"ל כנזס. יסע' כ"ג, ג'. לְמַעַן יִמָּלֵא הַנֶּאֱמָר עַל־פִּי הַנְּבִיאִים נָצְרִי יִקָּרֵא׃
יוח' א', י"א. וּבַיָּמִים הָהֵם בָּא יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל וַיִּקְרָא בְּמִדְבַּר יְהוּדָה׃ ג
° לוק' א', ס"ג. ° מ"ב ה', י"ד. וַיֹּאמַר שׁוּבוּ כִּי קָרְבָה מַלְכוּת הַשָּׁמָיִם׃ כִּי זֶה הוּא הַנֶּאֱמָר ב ג
° כוס' י"ד, ג'. עָלָיו בְּפִי יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פַּנּוּ דֶּרֶךְ
° דכי' ג', מ"ד. ז', כ"ז. יְהוָֹה יַשְּׁרוּ מְסִלּוֹתָיו׃ וְזֶה יוֹחָנָן לְבוּשׁוֹ הָיָה מִשֵּׂעַר גָּמָל ד
° יסע' מ', ג'. וְאֵזוֹר עוֹר עַל־מׇתְנָיו וּמַאֲכָלוֹ חֲגָבִים וּדְבַשׁ הַיָּעַר׃ אָז יָצְאוּ ה
° מ"ב א', ח'. אֵלָיו יְרוּשָׁלַיִם וְכׇל־יְהוּדָה וְכׇל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּטָּבְלוּ בַיַּרְדֵּן ו
°ויק' י"א, כ"ב. מֵאִתּוֹ בְּהִתְוַדּוֹת חַטֹּאתֵיהֶם׃ וּבִרְאֹתוֹ רַבִּים ז
° ס"ח י"ד, כ"ס מִן־הַפְּרוּשִׁים וּמִן־הַצַּדּוּקִים בָּאִים לִטְבִילָתוֹ וַיֹּאמֶר לָהֶם
° כחמ' ט', נ'. ° יסע' כ"ט, ה'. יַלְדֵי צִפְעוֹנִים מִי הִגִּיד לָכֶם לִבְרֹחַ מִפְּנֵי הֶחָרוֹן הַבָּא׃
° יסע' י"נ, ט'. לָכֵן עֲשׂוּ פְּרִי נָאוֶה לַתְּשׁוּבָה׃ וְאַל־תַּחְשְׁבוּ לֵאמֹר בְּנַפְשְׁכֶם ח ט
יסע' כ"ז, ט'. ברא' כ"ב, י"ז. אָב יֶשׁ־לָנוּ אַבְרָהָם כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי מִן־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
רומ' ד', י"ז. יוּכַל הָאֱלֹהִים לְהָקִים בָּנִים לְאַבְרָהָם׃ וְעַתָּה גַּם הַגַּרְזֶן י

הושם

הוּשַׂם עַל־שֹׁרֶשׁ הָעֵצִים לָכֵן כׇּל־עֵץ אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ עֹשֶׂה פְּרִי ° ענר' כ', כ'.
א טוֹב יִגָּדַע וְיֻשְׁלַךְ אֶל־הָאֵשׁ׃ אָכֵן אֲנִי מַטְבִּיל אֶתְכֶם בַּמַּיִם
לִתְשׁוּבָה אַךְ הַבָּא אַחֲרַי חָזָק מִמֶּנִּי אֲשֶׁר אֵינֶנִּי שָׁוֶה
יב לָשֵׂאת נְעָלָיו הוּא יַטְבִּיל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבָאֵשׁ׃ אֲשֶׁר ° יסע' ד', ד'. יחז' ל"ו, כ"ה.
מִזְרֵהוּ בְיָדוֹ וְטִהַר יְטַהֵר אֶת־גׇּרְנוֹ וְיֶאֱסֹף אֶת־דְּגָנוֹ אֶל־ ° מלא' ג', ג'.
הָאָסָם וְאֶת־הַמֹּץ יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִכְבֶּה׃ ° מלא' ג', ג'.
יג אָז בָּא יֵשׁוּעַ מִן־הַגָּלִיל אֶל־הַיַּרְדֵּן אֶל־יוֹחָנָן לְהִטָּבֵל מֵאִתּוֹ׃ °מלא' ג', י"ט. ° יסע' ס"ו,
יד אַךְ יוֹחָנָן הֵנִיא אֹתוֹ וַיֹּאמַר צָרִיךְ לִי לְהִטָּבֵל מֵאִתְּךָ וְאַתָּה כ"ד.
טו בָּא אֵלָי׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַנִּיחָה עַתָּה כִּי־כֵן יָאתָה
טז לָנוּ לְמַלֵּא כׇּל־צְדָקָה אָז הִנִּיחַ לוֹ׃ וּכְהִטָּבֵל יֵשׁוּעַ וַיַּעַל כְּרֶגַע ° תה' מ', ח'.
מִן־הַמָּיִם וְהִנֵּה נִפְתְּחוּ לוֹ הַשָּׁמַיִם וַיַּרְא אֶת־רוּחַ הָאֱלֹהִים יסע' מ"ב, כ"ח. כ"ג, י"א.
יז יֹרֶדֶת כְּמוֹ יוֹנָה וְנָחָה עָלָיו׃ וְהִנֵּה קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם אֹמֵר °יסע' י"א, ב'.
זֶה בְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר רָצְתָה נַפְשִׁי בּוֹ׃ ס"א, א'. ° תהל' ב', ז'
ד אָז הוּבָא יֵשׁוּעַ בְּיַד הָרוּחַ הַמִּדְבָּרָה לְהִנָּסוֹת מֵאֵת הַשָּׂטָן׃ י"א. פ', ט"ו.
ב ג וּכְצוּמוֹ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה אַחֲרֵי־כֵן רָעֵב׃ וַיִּגַּשׁ °יסע' מ"ב, א'.
אֵלָיו הַמְנַסֶּה וַיֹּאמַר אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה אֱמֹר כִּי °מ"א י"ח, י"ב. יחז' ג', י"ב י"ד.
ד הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה תִּהְיֶינָה לָחֶם׃ וַיַּעַן וַיֹּאמַר כָּתוּב לֹא עַל־ ° ברא' ג', ט"ו.
הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כׇּל־דָּבָר הַיּוֹצֵא מִפִּי הענר' ד', י"ח.
ה אֱלֹהִים׃ אָז לְקָחוֹ הַשָּׂטָן אֶל־עִיר הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲמִידֵהוּ עַל־כְּנַף ° דבר' ח', ג'. °יסע' מ"ח, ב'.
ו הַהֵיכָל׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה הַשְׁלֵךְ עַצְמְךָ כ"ג, א'.
מָטָּה כִּי כָתוּב כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ וְעַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן ° תהלים צ"א, י"א י"ב.
ז תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ עוֹד כָּתוּב לֹא תְנַסֶּה °דבר' ו', ט"ז.
ח אֶת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעוֹד לְקָחוֹ הַשָּׂטָן אֶל־הַר גָּבֹהַּ מְאֹד
ט וַיַּרְאֵהוּ אֶת־כׇּל־מַמְלְכוֹת הַתֵּבֵל וְתִפְאַרְתָּן׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־

כל

כָּל־אֵלֶּה אֶתֶּן־לְךָ אִם־תִּפֹּל וְתִשְׁתַּחֲוֶה לִּי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ י
סוּר לְךָ שָׂטָן כִּי כָתוּב לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאֹתוֹ °דבר׳ ו׳, י״ג. י׳, כ׳.
לְבַדּוֹ תַּעֲבֹד׃ אָז עֲזָבוֹ אֹתוֹ הַשָּׂטָן וְהִנֵּה מַלְאָכִים נִגְּשׁוּ יא °מ״א י״ט, ה׳.
אֵלָיו וַיְשָׁרְתוּ אֹתוֹ׃ °עב׳ א׳, י״ד.
וְכִשְׁמֹעַ יֵשׁוּעַ כִּי הֻסְגַּר יב
יוֹחָנָן וַיֵּלֶךְ לוֹ הַגָּלִילָה׃ וַיַּעֲזֹב אֶת־נְצֶרֶת וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בִּכְפַר יג
נַחוּם אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם בִּגְבוּלֵי זְבוּלוּן וְנַפְתָּלִי׃ לְמַעַן יד
יִמָּלֵא הַנֶּאֱמָר בְּפִי יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ אַרְצָה זְבוּלוּן טו °ישע׳ ח׳, כ״ג.
וְאַרְצָה נַפְתָּלִי דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃ הָעָם טז °ישע׳ ט׳, א׳.
הַיֹּשְׁבִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל וְיֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר
נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃ מִן־הָעֵת הַהִיא הֵחֵל יֵשׁוּעַ לִקְרֹא וְלֵאמֹר יז
שׁוּבוּ כִּי קָרְבָה מַלְכוּת הַשָּׁמָיִם׃
וּבְהִתְהַלֵּךְ יח
יֵשׁוּעַ עַל־יַד יָם הַגָּלִיל רָאָה שְׁנֵי אַחִים אֶת־שִׁמְעוֹן הַנִּקְרָא
פֶּטְרוֹס וְאֶת־אַנְדְּרַי אָחִיו מַשְׁלִיכִים מִכְמֹרֶת בַּיָּם כִּי הָיוּ
דַיָּגִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ אַחֲרַי וְאֶעֱשֶׂה אֶתְכֶם לְדַיָּגֵי יט
אָדָם׃ וּכְרֶגַע עָזְבוּ אֶת־הַמִּכְמֹרִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו׃ וַיַּעֲבֹר כ כא °מ״א י״ט, כ״א.
מִשָּׁם וַיַּרְא שְׁנֵי אַחִים אֲחֵרִים אֶת־יַעֲקֹב בֶּן־זַבְדַּי וְאֶת־יוֹחָנָן
אָחִיו בָּאֳנִיָּה עִם־זַבְדַּי אֲבִיהֶם מְתַקְּנִים מִכְמְרֵיהֶם וַיִּקְרָא
אֲלֵיהֶם׃ וּכְרֶגַע עָזְבוּ אֶת־הָאֳנִיָּה וְאֶת־אֲבִיהֶם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו׃ כב
וַיָּסָב יֵשׁוּעַ אֶת כָּל־הַגָּלִיל וַיְלַמֵּד בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹתֵיהֶם וַיִּקְרָא כג °ישע׳ ס״א, א׳, כ״ב, ז׳.
אֶת־בְּשׂוֹרַת הַמַּלְכוּת וַיְרַפֵּא כָּל־מַחֲלָה וְכָל־מַכְאוֹב בָּעָם׃
וַיֵּצֵא שִׁמְעוֹ בְּכָל־אֲרָם וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֵת כָּל־הַחוֹלִים הַנִּלְחָצִים כד
בְּתַחֲלֻאִים שׁוֹנִים וּמַכְאֹבִים וַאֲחוּזֵי שֵׁדִים וּמֻכֵּי יָרֵחַ וּנְכֵי
אֵבָרִים וַיִּרְפָּאֵם׃ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו הֲמוֹנִים רַבִּים מִן־הַגָּלִיל כה °ישעיה ל״ה, ה׳.
וְקִרְיַת־עֶשֶׂר וִירוּשָׁלַיִם וִיהוּדָה וְעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃

וכראותו

ה וְכִרְאוֹתוֹ אֶת־הֶהָמוֹנִים וַיַּעַל אֶל־הָהָר וְכַאֲשֶׁר יָשַׁב וַיִּגְּשׁוּ
ב ג אֵלָיו תַּלְמִידָיו׃ וַיִּפְתַּח אֶת־פִּיו וַיְלַמֵּד אֹתָם לֵאמֹר׃ אַשְׁרֵי
ד עֲנִיֵּי רוּחַ כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמָיִם׃ אַשְׁרֵי הָאֲבֵלִים כִּי הֵם °ישע׳ ס״ו, ב׳.
ה ו יְנֻחָמוּ׃ אַשְׁרֵי הָעֲנָוִים כִּי הֵם יִירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ אַשְׁרֵי °יש׳ ס״א, ג׳.
ז הָרְעֵבִים וְהַצְּמֵאִים לִצְדָקָה כִּי הֵם יִשְׂבָּעוּ׃ אַשְׁרֵי הַמְרַחֲמִים °תה׳ כ״ב, כ״ז.
ח כִּי הֵם יְרֻחָמוּ׃ אַשְׁרֵי בָּרֵי לֵבָב כִּי הֵם יִרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים׃ °תה׳ ל״ז, י״א.
ט י אַשְׁרֵי עֹשֵׂי שָׁלוֹם כִּי הֵם יִקָּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים׃ אַשְׁרֵי °ישע׳ כ״ה, ח׳.
יא הַנִּרְדָּפִים בִּגְלַל צְדָקָה כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמָיִם׃ אַשְׁרֵיכֶם °ישע׳ כ״ח, ו׳.
אִם־יְחָרְפוּ וְיִרְדְּפוּ אֶתְכֶם וְאָמְרוּ בְשֶׁקֶר כָּל־דָּבָר רָע עֲלֵיכֶם °תהל׳ כ״ד, ד׳.
יב בִּגְלָלִי׃ שִׂמְחוּ וְגִילוּ מְאֹד כִּי שְׂכַרְכֶם רַב בַּשָּׁמָיִם כִּי־כֵן °ישע׳ כ״ז, ה׳.
יג רָדְפוּ אֶת־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵיכֶם׃ °יעק׳ א׳, י״ב.
אַתֶּם °ישע׳ ס״ו, ה׳.
מֶלַח הָאָרֶץ וְאִם־הַמֶּלַח יִתָּפֵל בַּמֶּה יִמָּלֵחַ לֹא־יִצְלַח עוֹד תהל׳ ס״ט, ח׳. °מ״א י״ט, י׳. °ויק׳ ב׳, י״ג.
לִמְאוּמָה כִּי אִם־לְהֻשְׁלַךְ הַחוּצָה וּלְהֵרָמֵס מֵאֵת הָאֲנָשִׁים׃
יד אַתֶּם אוֹר הָעוֹלָם עִיר הַמֻּנַּחַת עַל־הָר לֹא תוּכַל לְהִסָּתֵר׃ °משלי ד׳, י״ח.
טו וְאֵין מַדְלִיקִים נֵר וּמְשִׂימִים אֹתוֹ תַּחַת הָאֵיפָה כִּי אִם־עַל
טז הַמְּנוֹרָה וְיָאִיר לְכֹל אֲשֶׁר בַּבָּיִת׃ כֹּה יָאִיר אוֹרְכֶם לִפְנֵי
בְּנֵי הָאָדָם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת־מַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים וִיכַבְּדוּ אֶת־ °ישע׳ ס׳, כ״א.
יז אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמָיִם׃ ס״א, ג׳.
אַל־תַּחְשְׁבוּ כִּי
בָּאתִי לְהָפֵר אֶת־הַתּוֹרָה אוֹ אֶת־הַנְּבִיאִים לֹא בָאתִי לְהָפֵר כִּי °יש׳ מ״ב, כ״א.
יח אִם־לְמַלֵּא׃ כִּי אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם עַד כִּי יַעַבְרוּ הַשָּׁמַיִם ירמ׳ ל״א, ל״ג.
וְהָאָרֶץ לֹא תַעֲבֹר יוֹד אַחַת אוֹ־נְקֻדָּה אַחַת מִן־הַתּוֹרָה עַד °יחז׳ ל״ו, כ״ז. °ישע׳ מ׳, ח׳.
יט אֲשֶׁר הַכֹּל יִמָּלֵא׃ לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר יָפֵר אַחַת מִן־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה א פטר׳ א׳, כ״ה
הַקְּטַנּוֹת וִילַמֵּד כֵּן אֶת־הָאֲנָשִׁים קָטֹן מִכֹּל יִקָּרֵא בְּמַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם וְכָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה וִילַמֵּד הוּא יִקָּרֵא גָדוֹל בְּמַלְכוּת °דבר׳ ל״ה, י״ג.

השמים

כ השמים: כי אני אמר לכם כי אם־לא תותיר צדקתכם
על־צדקת הסופרים והפרושים בוא לא־תבאו אל־מלכות °יש׳ כ״ט, כ״ג. ירמ׳ ח׳, ח׳.
כא השמים: שמעתם כי נאמר לקדמנים לא °שמות כ׳ י״ג.
כב תרצח ואשר ירצח אשם יהיה למשפט: ואני אמר לכם °במד׳ ל״ה, י״ג.
כי כל־אשר יקצף על־אחיו חנם אשם יהיה למשפט ואשר
יאמר לאחיו ריקא אשם יהיה לפני הסנהדרין ואשר יאמר °ס״נ ו׳, כ׳.
כג אתה סכל אשם יהיה לאש גיהנם: לכן אם־תקריב קרבנך °ישע׳ ל׳, ל״ג.
כד אל־המזבח ושם תזכר כי יש לאחיך איזה דבר נגדך: הנח °הושע ו׳, ו׳.
שם קרבנך לפני המזבח ולך בראשונה התרצה אל־אחיך °ויק׳ ס׳, כ״ג.
כה ואז בא והקרב קרבנך: התרצה אל־איש ריבך מהרה °ס״ח כ״ה, י״ז.
בעודך בדרך עמו פן־יסגירך איש ריבך אל־השפט והשפט
כו יסגירך אל־השטר ותשלך אל־בית הכלא: אמנם אני אמר
לך כי לא תצא משם עד אשר תשלם את הפרוטה
כז האחרונה: שמעתם כי נאמר לקדמנים לא °שמו׳ כ׳, י״ד.
כח תנאף: ואני אמר לכם כי כל־המביט אל־אשה לחמד אתה °ס״נ י״ח, ג׳.
כט כבר נאף אתה בלבו: ואם־עינך הימנית תכשילך נתק °משל׳ ה׳, כ״ה.
אתה והשליכה ממך כי מועיל לך אשר יאבד אחד
ל אבריך ולא־תשלך כל־גויתך אל־גיהנם: ואם־ידך הימנית
תכשילך קצץ אתה והשליכה ממך כי מועיל לך אשר
לא יאבד אחד אבריך ולא־תשלך כל־גויתך אל־גיהנם: נאמר
לב כי כל־אשר ישלח את־אשתו יתן לה ספר כריתות: ואני °דבר׳ כ״ד, א׳.
אמר לכם כי כל־איש אשר ישלח את־אשתו זולתי על־
דבר הזנות עשה אתה לנאף ואיש אשר ישא גרושה
לג מנאף הוא: עוד שמעתם כי נאמר לקדמנים

לא

לד לא תשבע לשקר אך תשלם ליהוה שבועתיך: ואני אמר °ויק׳ י״ט, י״ב.
לכם לא תשבעו כליל לא בשמים כי כסא האלהים המה: °דבר׳ כ״ג, כ״ג °ישע׳ ס״ו, א׳
לה ולא בארץ כי הדום רגליו היא ולא בירושלם כי היא קרית °תהל׳ מ״ח, ג
לו המלך הרב: ולא תשבע בראשך כי לא תוכל להלבין או
לז להשחיר שער אחד: אך יהי דברכם כן ׳ כן לא ׳ לא כי
לח היותר מאלה מן הרע הוא: שמעתם כי
לט נאמר עין תחת עין שן תחת שן: ואני אמר לכם כי לא °שמות כ״א, כ״ד.
תתנגדו אל־הרע אך כל־איש אשר יכך על־הלחי הימנית
מ הטה אליו גם האחרת: ולאיש החפץ להשפט
מא עמך ולקחת כתנתך עזב אתו גם את־מעילך: ומי אשר
מב יאלץ אתך ללכת עמו מיל אחד לך עמו שנים: לשאל
ממך תן ואשר יחפץ ללוות ממך אל־תפנה ממנו: °דבר׳ ט״ו, ז׳.
מג שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנאת את־ °תהל׳ ל״ז, כ״ו °ויק׳ י״ט, י״ח.
מד איבך: ואני אמר לכם אהבו את־אויביכם ברכו מקלליכם °דבר׳ ל״ג, ז׳.
השיבו לשנאים אתכם והתפללו בעד הצררים והרדפים כ״ה, י״ז.
מה אתכם: למען תהיו בנים לאביכם אשר בשמים כי הוא °דבר׳ י״ד, א׳.
מזריח את־שמשו על הרעים ועל הטובים וממטיר על °תהל׳ קמ״ה, ט׳.
מו ישרים ועל מעולים: כי אם תאהבו את־אהביכם מה־שכר
מז יש לכם הלא גם המוכסים עשים זאת: ואם תשאלו
לשלום אחיכם לבד מה־יתרה תעשו הלא גם המוכסים
מח עשים כן: לכן היו אתם תמימים כאשר אביכם אשר °ברא׳ י״ז, א׳. דבר׳ י״ח, י״ג.
בשמים תמים הוא: °דבר׳ ל״ב, ד׳.
ו השמרו לכם פן־תעשו נדבתכם לפני בני האדם להראות °ס״ח ט״ו, ל׳.
אליהם ואם־לא אין לכם שכר מאביכם אשר בשמים:

לכן

° משלי כ׳, ד׳. לָכֵן בַּעֲשׂוֹתְךָ נְדָבָה לֹא־תָרִיעַ בַּשּׁוֹפָר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר הַחֲנֵפִים ב
עֹשִׂים בְּבָתֵּי הַכְּנֵסִיּוֹת וּבַחוּצוֹת לְמַעַן יְכֻבְּדוּ מֵאֵת הָאֲנָשִׁים
אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לָקְחוּ אֶת־שְׂכָרָם ׃ אַךְ אַתָּה ג
° ישע׳ כ״ח, ז׳. בַּעֲשׂוֹתְךָ נְדָבָה אַל־תֵּדַע שְׂמֹאלְךָ אֵת אֲשֶׁר עֹשָׂה יְמִינֶךָ ׃
° תהל׳ י״ח, כ״א לְמַעַן תִּהְיֶה נִדְבָתְךָ בַּסֵּתֶר וְאָבִיךָ הָרֹאֶה בַּסֵּתֶר הוּא יִגְמְלֶךָ ד
° יש׳ כ״ט, י״ג. בַּגָּלוּי ׃ וּבְהִתְפַּלֶּלְךָ אַל־תְּהִי כְּמוֹ הַחֲנֵפִים ה
° איוב כ״ז, ח׳ ט׳. כִּי הֵם אֹהֲבִים לְהִתְפַּלֵּל בְּעָמְדָם בְּבָתֵּי הַכְּנֵסִיּוֹת וּבְפִנּוֹת
הָרְחוֹבוֹת לְמַעַן יֵרָאוּ אֶל־בְּנֵי הָאָדָם אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם
כִּי לָקְחוּ אֶת־שְׂכָרָם ׃ וְאַתָּה בְּהִתְפַּלֶּלְךָ בֹּא בְחַדְרְךָ וּסְגֹר ו
° מ״ב ד׳, ל״ג. דַּלְתְּךָ וְהִתְפַּלֵּל אֶל־אָבִיךָ אֲשֶׁר בַּסֵּתֶר וְאָבִיךָ הָרֹאֶה בַּסֵּתֶר
יִגְמְלֶךָ בַּגָּלוּי ׃ וּבְהִתְפַּלֶּלְכֶם אַל־תְּבַטְּאוּ הֶבֶל כַּגּוֹיִם כִּי הֵם ז
° קהל׳ ה׳, א׳ ב׳ חוֹשְׁבִים אֲשֶׁר בְּהַרְבּוֹת שִׂיחָתָם יִשָּׁמֵעוּ ׃ לָכֵן אַל־תִּדַּמּוּ ח
° יש׳ ס״ה, כ״ד לָהֶם כִּי יוֹדֵעַ אֲבִיכֶם אֶת־צָרְכֵיכֶם בְּטֶרֶם תִּשְׁאֲלוּ מִמֶּנּוּ ׃
° ישע׳ ס״ג, ט״ז לָכֵן כֵּן הִתְפַּלְּלוּ אַתֶּם אָבִינוּ אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ ׃ ט
° יחז׳ ל״ו, כ״ג. תָּבֹא מַלְכוּתֶךָ יֵעָשֶׂה רְצוֹנְךָ כְּמוֹ בַשָּׁמַיִם כֵּן גַּם בָּאָרֶץ ׃ י
° דני׳ ג׳, מ״ד. תֵּן לָנוּ הַיּוֹם לֶחֶם צָרְכֵּנוּ ׃ וּסְלַח לָנוּ אֶת־חוֹבוֹתֵינוּ כַּאֲשֶׁר יא יב
° תהלים ק״ג, כ׳ כ״א. אֲנַחְנוּ סוֹלְחִים לְחַיָּבֵינוּ ׃ וְאַל־תְּבִיאֵנוּ לְמַסָּה כִּי אִם־הַצִּילֵנוּ יג
° תהל׳ קמ״ג, י׳ מִן־הָרָע כִּי לְךָ הַמַּמְלָכָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת לְעוֹלָמִים
° משל׳ ל׳, ח׳. ° דבר׳ ט״ו, ג׳. אָמֵן ׃ כִּי אִם־תִּסְלְחוּ לִבְנֵי־הָאָדָם אֶת־פִּשְׁעֵיהֶם יִסְלַח גַּם יד
° משל׳ ל׳, ח׳ ט׳. ° ס״א ל״ו, כ״ד. לָכֶם אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמָיִם ׃ וְאִם לֹא תִסְלְחוּ לִבְנֵי הָאָדָם טו
° ד״ה א׳ כ״ט, י״א. אֶת־פִּשְׁעֵיהֶם גַּם אֲבִיכֶם לֹא יִסְלַח אֶת־פִּשְׁעֵיכֶם ׃
° ישע׳ נ״ח, ה׳. וְכַאֲשֶׁר תָּצוּמוּ אַל־תִּהְיוּ זֹעֲפִים כְּמוֹ הַחֲנֵפִים כִּי הֵם טז
מַשְׁחִיתִים אֶת־מַרְאֵה פְנֵיהֶם לְמַעַן יֵרָאוּ לִבְנֵי־הָאָדָם צָמִים
אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לָקְחוּ אֶת־שְׂכָרָם ׃ אַךְ אַתָּה יז

יח בְּצוּמְךָ סוּךְ אֶת־רֹאשְׁךָ וּרְחַץ אֶת־פָּנֶיךָ ׃ לְמַעַן לֹא תֵרָאֶה ° אסתר ה׳, א׳.
לִבְנֵי הָאָדָם צָם כִּי אִם־לְאָבִיךָ אֲשֶׁר בַּסֵּתֶר וְאָבִיךָ הָרֹאֶה
יט בַּסֵּתֶר יִגְמְלֶךָ בַּגָּלוּי ׃ אַל־תַּאַצְרוּ לָכֶם אוֹצָרוֹת ° משלי כ״ג, ד׳ ה׳.
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־שָׁם עָשׁ וָסָס מַשְׁחִית וּבַאֲשֶׁר גַּנָּבִים חֹתְרִים
כ וְגֹנְבִים ׃ כִּי אִם־אִצְרוּ לָכֶם אוֹצָרוֹת בַּשָּׁמַיִם אֲשֶׁר־שָׁם לֹא ° ישע׳ נ״א, ו׳.
עָשׁ וְלֹא־סָס מַשְׁחִית וּבַאֲשֶׁר גַּנָּבִים אֵינָם חֹתְרִים וְאֵינָם
כא גֹּנְבִים ׃ כִּי בַּאֲשֶׁר יֵשׁ אוֹצַרְכֶם שָׁם יִהְיֶה גַּם־לְבַבְכֶם ׃ ° תהל׳ מ״ט, ז׳.
כב נֵר הַגְּוִיָּה הִיא הָעָיִן לָכֵן אִם־עֵינְךָ תַמָּה הִיא כָּל־
כג גְּוִיָּתְךָ תִּהְיֶה בְהִירָה ׃ וְאִם־עֵינְךָ רָעָה כָּל־גְּוִיָּתְךָ תִּהְיֶה
חֲשׁוּכָה וְאִם הָאוֹר אֲשֶׁר בְּךָ חֹשֶׁךְ הוּא הַחֹשֶׁךְ מָה־רַב
כד הוּא ׃ לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲבֹד שְׁנֵי אֲדֹנִים כִּי ° יהו׳ כ״ד, ט״ו. מ״א י״ח, כ״א.
אוֹ יִשְׂנָא אֶת־הָאֶחָד וְיֶאֱהַב אֶת־הָאַחֵר אוֹ יִדְבַּק בָּאֶחָד
וְיִבְזֶה אֶת־הָאַחֵר לֹא תוּכְלוּ לַעֲבֹד אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶת־הַמָּמוֹן ׃
כה עַל־כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא־תִדְאֲגוּ לְנַפְשְׁכֶם מַה־תֹּאכְלוּ ° תהלים נ״ה, כ״ג.
וּמַה־תִּשְׁתּוּ וְגַם לֹא לִגְוִיַּתְכֶם מַה־תִּלְבָּשׁוּ הַאֵין הַנֶּפֶשׁ
כו יְתֵרָה מִן־הָאֹכֶל וְהַגְּוִיָּה מִן־הַמַּלְבּוּשׁ ׃ הַבִּיטוּ אֶל־עוֹף ° תהל׳ קמ״ז, ט׳. איוב ל״ח, מ״א.
הַשָּׁמַיִם כִּי אֵינָם זֹרְעִים וְאֵינָם קֹצְרִים וְאֵינָם מְאַסְּפִים
לָאֲסָמִים וַאֲבִיכֶם אֲשֶׁר־בַּשָּׁמַיִם מְכַלְכֵּל אֹתָם הַאִם אַתֶּם
כז אֵינְכֶם יְתֵרִים הַרְבֵּה מֵהֶם ׃ וּמִי מִכֶּם בְּדַאֲגוֹ יוּכַל לְהוֹסִיף
כח עַל־קוֹמָתוֹ אַמָּה אֶחָת ׃ וְלָמָּה תִדְאֲגוּ לְמַלְבּוּשׁ הִתְבּוֹנְנוּ
אֶל־שׁוֹשַׁנֵּי הַשָּׂדֶה אֵיכָה יִגְדְּלוּ הֵם אֵינָם עֲמֵלִים וְאֵינָם
כט טֹוִים ׃ וַאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי גַם שְׁלֹמֹה בְּכָל־הֲדָרוֹ לֹא־הָיָה
ל לָבוּשׁ כְּאַחַד מֵאֵלֶּה ׃ וְאִם כָּכָה עֹטֵף הָאֱלֹהִים אֶת־עֵשֶׂב ° תהל׳ צ׳, ו׳.
הַשָּׂדֶה הַהוֹוֶה הַיּוֹם וּמָחָר הוּא־מֻשְׁלָךְ אֶל־תַּנּוּר הַאִם־לֹא

הרבה יותר אתכם קטני האמונה׃ לכן אל־תדאגו לאמר לא
מה־נאכל ומה־נשתה ומה־נלבש׃ כי אחרי כל־אלה הגוים לב
מבקשים ואביכם אשר־בשמים יודע כי אתם צריכים לכל־
אלה׃ ובקשו בראשונה את־מלכות האלהים ואת־צדקתו לג
וכל־אלה יוספו לכם׃ לכן אל־תדאגו ליום מחר כי יום לד
מחר ידאג לאשר לו די ליום רעתו׃
אל־תשפטו למען לא תשפטו׃ כי במשפט אשר אתם ז ב
שפטים בו תשפטו ובמדה אשר תמדו בה עוד ימד
לכם׃ ולמה תראה את־הקיסם אשר בעין אחיך ואל־הקורה ג
אשר בעינך לא תתבונן׃ ואיכה תאמר לאחיך הרף אשליכה ד
את־הקיסם מעינך והנה הקורה בעינך׃ חנף השלך בראשונה ה
את־הקורה מעינך ואז תראה ברור להשליך את־הקיסם מעין
אחיך׃ לא־תתנו את־הקדש לכלבים ולא־ ו
תשליכו פניניכם לפני החזירים פן־ירמסו אתם ברגליהם
ויפנו וטרפו אתכם׃ שאלו ויתן לכם בקשו ז
ותמצאו דפקו ויפתח לכם׃ כי כל־השאל יקח והמבקש ח
ימצא והדפק יפתח לו׃ או מי איש מכם אשר אם־בנו ט
ישאלהו לחם יתן לו אבן׃ ואם ישאל דג היתן לו י
נחש׃ לכן אם־אתם בהיותכם רעים תדעו לתת מתנות יא
טובות לבניכם אף כי אביכם אשר בשמים יתן טובה
לשאליו׃ לכן כל־אשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם יב
כן עשו גם־אתם להם כי זאת היא התורה והנביאים׃
באו בשער הצר כי רחב השער ומרוח יג
הדרך המביא אל־האבדון ורבים המה הבאים בעדו׃ כי יד

ויק' כ"ה, כ' כ"א. / תה' ק"נ, י"ד. / תהל' ל"ד, י' / י"א. קי"א, י'. / מסל' כ"ז, א'. / תהל' כ', כ' כ"א. / ישע' ס"ס, ז'. / ש"ב י"ב, ז'. / תהלים כ"ח, ט'-ט"ו. / מסלי ט', ז' ח'. כ"ג, ט'. / מ"ח נ', ס'. / ישע' כ"ס, ו'. / מסל' ח', י"ז. / ירמ' כ"ט, י"ג. / נרח' ו', ס'. ח, כ"ח. / תה' ק"נ, י"נ. / ויק' י"ט, י"ח. / מסל' ז', כ"ז. / נרח' ו', ס'. / תהל' י"ז, ג'.

צר השער ואץ הדרך המביא אל־החיים ומעטים המה
טו המצאים אתו׃ השמרו מנביאי שקר הבאים
טז אליכם בלבושי כבשים ובקרבם הם זאבים טרפים׃ בפריהם
תכירו אתם היאספו ענבים מקוצים או תאנים מדרדרים׃
יז כן כל־עץ טוב עשה פרי טוב ועץ נשחת עשה פרי רע׃
יח עץ טוב לא יוכל לעשות פרי רע ועץ נשחת לא יוכל
יט לעשות פרי טוב׃ כל־עץ אשר איננו עשה פרי טוב יכרת
כ וישלך אל־האש׃ על־כן בפריהם תכירו אתם׃
כא לא כל־האמר אלי אדני אדני יבוא אל־מלכות
כב השמים כי אם־העשה את־רצון אבי אשר בשמים׃ רבים
יאמרו אלי ביום ההוא אדני אדני האם לא בשמך
נבאנו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו נפלאות רבות׃
כג ואז אודה להם כי מעולם לא־ידעתי אתכם סורו ממני
כד פעלי און׃ לכן כל השמע דברי אלה ועשה
אתם אדמה אתו לאיש נבון אשר בנה ביתו על־הסלע׃
כה וירד הגשם ויבאו הנהרים וישבו הרוחות ויתנפלו על־
כו הבית ההוא ולא נפל כי יסד על־הסלע׃ וכל־השמע דברי
אלה ואיננו עשה אתם הוא ידמה לאיש סכל אשר בנה
כז ביתו על־החול׃ וירד הגשם ויבאו הנהרים וישבו
הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה׃
כח ויהי ככלות ישוע את האמרים האלה וישתוממו
כט ההמונים על־לקחו׃ כי היה מלמד אתם כאיש אשר לו
שלטן ולא כסופרים׃
ח א וכאשר ירד מן־ההר וילכו אחריו המונים רבים׃ והנה

ירמ' ו', ט"ז. / מ"ח י"ט, י"ח. / ישע' י', כ"ג. / דבר' י"ג, ג'. / ירמ' כ"ג, ט"ז / זכר' י"ג, ד / תהלים כ"ג, י"ד ט"ו. / ישע' ה', ו'. / ישע' מ"ח, א'. / הוש' ח', ב'. / תהל' קמ"ג, י'. יוח' ו', י"ד. / זכר' י"ג, ד'. / תהל' ו', ט'. / יש' מ"נ, י"ח. כ"ח, ט"ז. / תהל' קכ"ה, א'. / יחז' י"ג, י"א י"ג. / ישע' ל', י"נ. / תהל' מ"ה, ג'. / ישע' כ', ד'. / דבר' י"ח, י"ח. ירמ' כ"ג, כ"ט.

מצרע בא וישתחו לו לאמר אדני אם תרצה תוכל לטהר
אתי : ויט ישוע את־ידו ויגע בו ויאמר רצה אני טהר ג
וברגע נטהרה צרעתו : ויאמר אליו ישוע ראה אל־תאמר ד
לאיש רק לך־לך הראה אל־הכהן והקרב את־הקרבן אשר
צוה משה לעדות להם : וכאשר בא ישוע ה
אל־כפר־נחום ויגש אליו שר־מאה ויתחנן לו : ויאמר אדני ו
נערי משכב בבית נכה אברים מענה במכאב : ויאמר אליו ז
ישוע אבוא וארפאהו : ויען שר־המאה ויאמר אדני אינני ח
שוה כי תבא אל־תחת גגי אך אמר רק דבר וירפא
נערי : כי גם אנכי איש תחת ממשלה ויש תחת ידי
אנשי צבא ואני אמר לזה לך והוא הולך ולאחר בא
והוא בא ולעבדי עשה זאת והוא עשה : וכשמע ישוע י
ויתמה ויאמר אל־ההלכים אחריו אמנם אני אמר לכם אף
בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת : ואני אמר לכם יא
כי רבים יבואו ממזרח וממערב ויסבו עם־אברהם ויצחק
ויעקב במלכות השמים : ובני המלכות ישלכו אל־החשך יב
החיצון שם יהיה בכי וחריקת שנים : ויאמר ישוע לשר־ יג
המאה לך־לך וכאשר האמנת יהיה־לך וירפא נערו בשעה
ההיא : ויבא ישוע בבית פטרוס וירא את־ יד
חמותו משכבה וחלת קדחת : ויגע בידה ותעזבה הקדחת טו
ותקם ותשרת אתם : וכאשר היה ערב ויביאו טז
אליו אחזי שדים רבים ויגרש את־הרוחות בדברו וירפא
את־כל־החולים : למען ימלא הנאמר בפי ישעיהו הנביא יז
לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם :

° ויק' י"ג, מ'.
° ויקרא י"ד, ג'-כ'.
° במד' כ', ח'.
° תהל' ק"ז, כ'.
° יחז' ג', ז'.
ישע' נ', נ'. מ"ט, ו'. זכר' נ', ט"ו.
° איכה ג', ח'.
הושע ג', ד'.
ירמיה ט"ו, ד'-פ'.
° ישע' נ"ג, ד'.

וכראות

יח וכראות ישוע המונים רבים סביביו ויצו ללכת משם אל־
יט העבר האחר : ויגש סופר אחד ויאמר אליו מורה אלך
כ אחריך אל אשר תלך : ויאמר אליו ישוע השועלים יש
להם חורים ולעוף השמים קנים ובן־האדם אין לו איפה
כא יניח ראשו : ואחר מתלמידיו אמר אליו אדני הניחה לי
כב בראשונה ללכת ולקבר את־אבי : ויאמר ישוע אליו לך
כג אחרי והנח למתים לקבר את־מתיהם : וירד
כד באניה וילכו אחריו תלמידיו : והנה סער גדול נהיה בים
כה עד אשר־כסתה האניה בגלים והוא ישן : ויגשו תלמידיו
כו ויעירו אתו לאמר אדני הושיענו אנחנו אבדים : ויאמר
אליהם למה תיראו קטני האמונה ויקם ויגער ברוחות
כז ובים ותהי דממה גדולה : ויתמהו האנשים לאמר מי הוא
זה אשר גם הרוחות והים שמעים לו :
כח ובבאו אל־העבר האחר אל־ארץ הגרגשים ויפגשוהו שני
אנשים אחזי שדים יצאים מבתי הקברים והם נוראים
כט מאד עד אשר לא־יכול איש לעבר בדרך ההוא : והנה
צעקו לאמר מה־לנו ולך ישוע בן־האלהים הבאת הלום
ל לענות אתנו לפני העת : ויהי מרחוק להם עדר חזירים
לא רבים רעה : ויתחננו אליו השדים לאמר אם־תגרש אתנו
לב הנח־לנו ללכת מפה אל־עדר החזירים : ויאמר להם לכו
לכם ויצאו וילכו להם אל־עדר החזירים והנה כל־עדר
לג החזירים הסתער במורד אל־הים וימותו במים : והרעים
נסו וילכו להם העירה ויספרו את־הכל ואת אשר נהיה
לד לאחזי השדים : והנה כל־העיר יצאה לקראת ישוע

° רות א', ט"ז.
° תהל' מ', י"ח.
ישע' כ"ג, נ' ג'.
° ר"ל אחרי מותו אלך אחריך.
° אפסים ב', א' ה'.
° יונ' א', ד'-ה'.
° ישע' מ"א, י'.
° תהל' ס"ה, ח'.
° תה' ק"ז, כ"ט.
° תה' קמ"ח, ח'.
° תה' י"ח, ט"ז.
° ברא' ג', ט"ו.
התג' כ', נ' י'.
° מ"א כ"ג, כ"ב.
איוב א' ו'-י"ב.

וכראותם

° דבר׳ ה׳, כ״ד. וּבִרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ כִּי יַעֲבוֹר מִגְּבוּלֵיהֶם׃
מ״א י״ז, י״ח. וַיֵּרֶד בָּאֳנִיָּה וַיַּעֲבֹר וַיָּבֹא אֶל־עִירוֹ׃ וְהִנֵּה הֵבִיאוּ אֵלָיו ט ב
° ר״ל כפר אִישׁ נְכֵה אֵבָרִים מֻשְׁכָּב עַל־מִטָּה וּבִרְאוֹת יֵשׁוּעַ אֶת־
נחום. מתיא ד׳, י״ג. אֱמוּנָתָם וַיֹּאמֶר אֶל־נְכֵה הָאֵבָרִים חֲזַק בְּנִי נִסְלְחוּ לְךָ
° תהל׳ ק״ג, ג׳ חַטֹּאתֶיךָ׃ וְהִנֵּה אֲחָדִים מִן־הַסּוֹפְרִים אָמְרוּ בְקִרְבָּם זֶה ג
° תהל׳ קל״ט, ח׳ ב׳. הוּא מְגַדֵּף׃ וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ אֶת־מַחְשְׁבוֹתָם וַיֹּאמַר לָמָּה ד
תַּחְשְׁבוּ רָעָה בִּלְבּוֹתֵיכֶם׃ כִּי מָה נָקֵל יֶתֶר אִם לֵאמֹר ה
נִסְלְחוּ חַטֹּאתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר קוּם וְהִתְהַלֵּךְ׃ אַךְ לְמַעַן תֵּדְעוּ ו
כִּי יֵשׁ לְבֶן־הָאָדָם שִׁלְטוֹן בָּאָרֶץ לִסְלֹחַ חֲטָאִים אָז אָמַר אֶל־
° ישע׳ ל״ה, ו׳. נְכֵה הָאֵבָרִים קוּמָה וְשָׂא אֶת־מִטָּתְךָ וְלֵךְ אֶל־בֵּיתֶךָ׃ וַיָּקָם ז
° שמות י״ד, ל״א. וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־בֵּיתוֹ׃ וַיִּרְאוּ הֶהָמוֹנִים וַיִּשְׁתָּאוּ וַיְכַבְּדוּ אֶת־ ח
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן שִׁלְטוֹן כָּזֶה לִבְנֵי הָאָדָם׃
וַיַּעֲבֹר יֵשׁוּעַ מִשָּׁם וַיַּרְא אִישׁ אֶחָד יוֹשֵׁב בְּבֵית־הַמֶּכֶס ט
וּשְׁמוֹ מַתְיָא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרָי וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו׃
וַיְהִי בְּהֵסַבּוֹ בַבַּיִת וְהִנֵּה מוֹכְסִים וְחַטָּאִים רַבִּים בָּאוּ וַיָּסֵבּוּ י
עִם־יֵשׁוּעַ וְתַלְמִידָיו׃ וּבִרְאוֹת הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ לְתַלְמִידָיו יא
לָמָּה אֹכֵל מוֹרְכֶם עִם הַמּוֹכְסִים וְהַחַטָּאִים׃ וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ יב
° ירמ׳ ל״ג, ו׳. וַיֹּאמֶר לָהֶם הַחֲזָקִים אֵין צֹרֶךְ לָהֶם לְרֹפֵא כִּי אִם־הַחוֹלִים׃
הושע י״ד, ד׳. וְאַתֶּם לְכוּ לִמְדוּ מַה־זֹּאת הִיא חֶסֶד חָפַצְתִּי וְלֹא זָבַח כִּי יג
° הושע ו׳, ו׳. לֹא־בָאתִי לִקְרֹא צַדִּיקִים כִּי אִם־חַטָּאִים לִתְשׁוּבָה׃
° תהל׳ מ״ה, וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידֵי יוֹחָנָן לֵאמֹר לָמָּה אֲנַחְנוּ וְהַפְּרוּשִׁים יד
ט״ו. צָמִים הַרְבֵּה וְתַלְמִידֶיךָ אֵינָם צָמִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ טו
° הוש׳ ה׳, י״ד הֲיוּכְלוּ בְּנֵי הַחֲתֻנָּה לְהִתְאַבֵּל כָּל־עוֹד הֶחָתָן עִמָּהֶם אַךְ יָבֹאוּ
ט״ו. ° יואל א׳ ח׳. יָמִים כַּאֲשֶׁר יֻקַּח מֵהֶם הֶחָתָן וְאָז יָצוּמוּ׃ אֵין אִישׁ שָׂם טז

טְלָאָה מִבֶּגֶד חָדָשׁ עַל שִׂמְלָה יְשָׁנָה כִּי מְלוֹאָהּ יִשָּׂא
יז מִן־הַשִּׂמְלָה וְתֵרַע יוֹתֵר הַקְּרִיעָה׃ גַּם אֵין־שָׂמִים יַיִן
חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת יְשָׁנִים אִם־לֹא יִבָּקְעוּ הַנֹּאדוֹת וְיִשָּׁפֵךְ הַיַּיִן
וְהַנֹּאדוֹת יֹאבֵדוּ כִּי אִם־שָׂמִים יַיִן חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת חֲדָשִׁים
יח וּשְׁנֵיהֶם יַחְדָּיו יִשָּׁמֵרוּ׃ עוֹד הוּא מְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם אֶת־אֵלֶּה וְהִנֵּה מֹשֵׁל אֶחָד בָּא וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ לֵאמֹר
יט בִּתִּי עַתָּה זֶה מֵתָה אַךְ בֹּא וְשִׂים יָדְךָ עָלֶיהָ וְתִחְיֶה׃ וַיָּקָם ° מ״ב ד׳, כ״ט
כ יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו וְגַם תַּלְמִידָיו׃ וְהִנֵּה אִשָּׁה ל״ד.
אֲשֶׁר הָיְתָה זָבַת דָּם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה נִגְּשָׁה מֵאַחֲרָיו
כא וַתִּגַּע בִּכְנַף בִּגְדוֹ׃ כִּי אָמְרָה בְּקִרְבָּהּ אִם אַךְ אֶגַּע בְּבִגְדוֹ
כב אִוָּשֵׁעָה׃ וַיִּפֶן יֵשׁוּעַ וְכִרְאוֹתוֹ אֹתָהּ וַיֹּאמַר חִזְקִי בִתִּי
אֱמוּנָתֵךְ הוֹשִׁיעָה אֹתָךְ וַתֵּרָפֵא הָאִשָּׁה מִן הַשָּׁעָה הַהִיא׃
כג וּכְבוֹא יֵשׁוּעַ אֶל־בֵּית הַמֹּשֵׁל וּבִרְאוֹתוֹ אֶת־הַמְחַלְּלִים וְאֶת־ ° ירמ׳ ט׳, ט״ז.
כד הֶהָמוֹן נֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סוּרוּ מִפֹּה כִּי לֹא מֵתָה ° ד״ה ב ל״ה,
כה הַנַּעֲרָה כִּי אִם־יְשֵׁנָה הִיא וַיִּלְעֲגוּ לוֹ׃ וְכַאֲשֶׁר שֻׁלַּח הֶהָמוֹן כ״ה.
כו וַיָּבֹא פְּנִימָה וַיֹּאחֶז בְּיָדָהּ וַתָּקָם הַנַּעֲרָה׃ וַתֵּצֵא הַשְּׁמוּעָה ° מ״א י״ז, כ״ג.
כז הַזֹּאת בְּכָל־הָאָרֶץ הַהִיא׃ וְכַאֲשֶׁר נָסַע יֵשׁוּעַ ° יהו׳ ו׳, כ״ז.
מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו שְׁנֵי עִוְרִים צֹעֲקִים וְאֹמְרִים רַחֵם עָלֵינוּ
כח בֶּן־דָּוִד׃ וּכְבֹאוֹ הַבַּיְתָה וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו הָעִוְרִים וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ
אֲלֵיהֶם הַמַאֲמִינִים אַתֶּם כִּי אוּכַל לַעֲשׂוֹת זֹאת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
כט כֵּן אֲדֹנֵינוּ׃ וַיִּגַּע בְּעֵינֵיהֶם וַיֹּאמַר כְּפִי אֱמוּנַתְכֶם יְהִי לָכֶם׃ ° זכ׳ ו׳, כ״
ל וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵיהֶם וַיִּגְעַר בָּם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר רְאוּ אַל־יֵדַע אִישׁ׃ ° תה׳ קמ״ו, ח׳.
לא אַךְ הֵמָּה כְּצֵאתָם הִשְׁמִיעוּ אֶת־שָׁמְעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ הַהִיא׃ ישע׳ ל״ה, ה׳. מ״ג, ז׳.
לב וְכַאֲשֶׁר יָצָאוּ וְהִנֵּה הֵבִיאוּ אֵלָיו אִישׁ חֵרֵשׁ ° תה׳ ס״ו, ט״.

אחז שד׃ וכאשר גרש השד דבר החרש ויתמהו ההמונים לג ° פסו׳ ד׳, י״ח.
לאמר כי מעולם לא־נראה ככה בישראל׃ ויאמרו הפרושים לד
על־ידי שר השדים מגרש הוא את־השדים׃ ויסב ישוע לה ° מ״א ז׳, ט״ו.
בכל־הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם ויקרא את־
בשורת המלכות וירפא כל־מחלה וכל־מדוה בעם׃ ובראותו לו ° ישע׳ כ״ג, ז׳.
את־ההמונים ויכמרו רחמיו עליהם כי היו עיפים ונפוצים
כצאן אשר אין־להם רעה׃ ויאמר אל־תלמידיו אכן הקציר לז ° במד׳ כ״ז, י״ז.
רב והפעלים מעטים׃ לכן העתירו לאדון הקציר כי ישלח לח מ״ח כ״ג, י״ז. יחז׳ ל״ד, ה׳.
פעלים לקצירו׃ ° הוש׳ ו׳, י״א.

ויקרא אליו את־שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטן י ° תה׳ ס״ח, י״ג.
על־רוחות הטמאה לגרש אתן ולרפא כל־מחלה וכל־מדוה׃ מיכה ה׳, ה׳.
ואלה שמות שנים־עשר השליחים הראשון שמעון המכנה ב ° זכר׳ י״ג, ג.
פטרוס ואנדרעס אחיו יעקב בן־זבדי ויוחנן אחיו׃ פילפוס ג
ובר־תלמי תומא ומתיא המוכס יעקב בן־חלפי ולבי המכנה
תדי׃ שמעון הקנאי ויהודה איש־קריות אשר גם־הסגיר ד
אתו׃ את־שנים העשר אלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר ה
אל־דרך הגוים אל־תלכו ואל־עיר שומרנים אל־תבאו׃ אך ו ° מ״נ י״ז, כ״ט.
לכו ביותר אל־צאן בית־ישראל האבדות׃ ובלכתכם קראו ז ° ישע׳ כ״ג, ו׳. ירמ׳ כ׳, ו׳.
לאמר כי קרבה מלכות השמים׃ רפאו את־החולים טהרו ח ° ישע׳ מ׳, נ׳ו׳.
את־המצרעים הקימו את־המתים גרשו את־השדים חנם ° מ״נ ה׳, ט״ז. ישע׳ כ״ה, ח׳.
לקחתם חנם תנו׃ אל־תקנו לא זהב ולא־כסף ולא נחשת ט
באזריכם׃ ולא־ילקוט לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים י
ולא מטה כי שוה הפעל באכלו׃ ובכל־עיר וכפר אשר יא ° דבר׳ כ״ה, ד׳. ח טימו׳ ה׳, י״ח
תבאו שמה דרשו מי הוא שוה בה ושם שבו עד כי־ ° מ״ח י״ז, ט׳.

יב יג תצאו׃ ובבאכם אל־הבית שאלו לו לשלום׃ ואם הבית
יהיה שוה יבוא שלומכם עליו ואם לא־יהיה שוה שלומכם
יד אליכם ישוב׃ וכל אשר לא־יקבל אתכם ולא ישמע את־ ° תה׳ ל״ס, י״ד.
דבריכם בצאתכם מן־הבית ההוא או מן־העיר ההיא נערו ° נחמ׳ ה׳, י״ג.
טו מכם את־עפר רגליכם׃ אמנם אני אמר לכם יקל לארץ
טז סדם ועמרה ביום המשפט מלעיר ההיא׃ הנה אנכי
משלח אתכם כצאן בתוך זאבים לכן היו ערומים כנחשים ° יחז׳ כ״ב, כ״ז.
יז ותמימים כיונים׃ אך השמרו מפני האנשים כי־יסגירו ° נרה׳ ג׳, ח׳.
אתכם אל־בתי דינים וייסרו אתכם בבתי כנסיותיהם׃ ° סה״ס ו׳, ט׳.
יח ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות בהם ובגוים׃ ° חסל׳ ג׳, ג׳.
יט וכאשר יסגירו אתכם לא תדאגו איך או־מה תדברו כי פעלי הסל׳ ה׳,
כ ינתן לכם בשעה ההיא מה אשר תדברו׃ כי לא אתם כ״ה-כ״ז. ° שמו׳ ד׳, י״ג.
כא המדברים כי אם־רוח אביכם הדבר בכם׃ ויסגיר אח את־ ירמ׳ ה׳, ז׳-ט׳.
אחיו למות ואב את־בנו וקומו בנים על־יולדיהם והמיתו אתם׃ ° ס״נ כ״ג, ג׳.
כב ותהיו שנואים לכל למען שמי אך המחכה עד־הקץ הוא ° מיכה ז׳, ו׳. ° ישע׳ ס״ו, ה׳.
כג יושע׃ ואם־ירדפו אתכם בעיר הזאת נוסו אל־אחרת כי ° דני׳ י״ב י״ג.
אמנם אני אמר לכם לא תכלו את־ערי ישראל עד כי־יבוא
כד בן־האדם׃ התלמיד איננו למעלה ממורהו גם־לא העבד
כה למעלה מאדוניו׃ די לתלמיד כי־יהיה כמורהו והעבד
כאדניו אם לאדון הבית קראו בעל־זבוב אף כי־לאנשי ° מ״נ ח׳, ג׳.
כו ביתו׃ לכן אל־תיראו מהם כי אין דבר מכסה אשר לא ° ישע׳ מ״נ, ח׳
כז יגלה ואין נעלם אשר לא יודע׃ את אשר אנכי אמר לכם ג׳.
בחשך דברו באור ואת אשר אתם שמעים באזן השמיעו ° ישע׳ ח׳, י״
כח על־הגגות׃ ואל־תיראו מן־ההרגים את־הגויה ואת־הנפש ״ג. דני׳ ג׳ י״ח.

° תהל' כ"ס, כ"ד. אינם יכלים להרג כי אם־יראו ביותר את־היכול לאבד גם
את־הנפש וגם את־הגויה בגיהנם: האם לא תמכרנה כט
שתי צפרים באסר ואחת מהן לא תפל על־הארץ מבלעדי
° ש"א י"ד, מ"ה. אביכם: וגם שערות ראשכם כלן נמנות הנה: לכן אל־ ל לא
° ש"ח נ', ל'. תיראו יקרים אתם מצפרים רבות: לכן כל־איש אשר יודה לב
בי לפני בני־האדם אודה בו גם־אנכי לפני אבי אשר
בשמים: ומי אשר יכחש בי לפני בני האדם אכחש בו לג
גם־אנכי לפני אבי אשר בשמים: אל־תחשבו כי באתי לד
° דכי' ט', כ"ו. לשלח שלום בארץ לא־באתי לשלח שלום כי אם־חרב:
מ"א י"ח, י"ז כי באתי להפריד בין איש לאביו ובין בת לאמה ובין כלה לה
י"ח. לחמתה: ואיבי האיש אנשי ביתו: האהב את־אביו ואת־ לו לז
° מיכ' ז', ה' ו'. אמו יותר ממני איננו שוה לי והאהב את־בנו ואת־
ישע' ח', י"ד. בתו יותר ממני איננו שוה לי: ואשר לא יקח את־ לח
° דבר' ל"ג, ט'. ° תהל' מ"ד, כ"ג. ס"ט, י'. צלבו וילך אחרי איננו שוה לי: המוצא את־נפשו לט
דכי' ו', ו'. יאבדנה והמאבד את־נפשו למעני ימצאנה: המקבל אתכם מ
° סענר' י"ח, כ"ד־כ"ו. אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את־השלח אתי:
° סמו' כ"ג, כ' המקבל נביא בשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק מא
־כ"ג. בשם צדיק שכר צדיק יקח: וכל אשר ישקה את־אחד מב
° מ"ב ד', י'. ° בר' כ"ד י"ח. הקטנים האלה אך כוס קרים בשם תלמיד אמנם אני
° זכר' י"ג, ז'. אמר לכם לא יאבד את־שכרו:
° משלי כ"ה, כ"ה. ויהי כאשר כלה ישוע לצות את־שנים עשר תלמידיו יא
° במד' כ"ז, י"ט. ויעבר משם ללמד ולקרא בעריהם: ויוחנן כשמעו בבית ב
האסורים את־מעשי המשיח שלח שנים מתלמידיו: ויאמר ג
° ברא' מ"ט, י'. ישע' כ"ט, כ'. אליו האתה הוא העתיד לבוא או נחכה לאחר: ויען ישוע ד

ויאמר

ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את־הדברים אשר אתם
ה שמעים וראים: עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים ° ישע' כ"ט, י"ח.
מטהרים וחרשים שמעים מתים מוקמים ועניים מתבשרים: ל"ה, ה' ו'.
ו ז ואשרי כל אשר לא־יכשל בי: וכאשר הלכו מ"ג, ז'.
אלה החל ישוע לדבר אל־ההמונים על־אדות יוחנן מה ° ישע' כ"ו, י"ט.
ח יצאתם המדברה לראות אם־קנה הנע מפני הרוח: אך יוחנ' י"א, מ"ו.
מה־יצאתם לראות אם־איש לבוש בגדי ענג הנה לבושי ° תה' כ"ג, כ"ז.
ט ענג בבתי מלכים המה: אך מה־יצאתם לראות אם־ ישע' ס"א, א'. ° ישע' ח', י"ד ט"ו.
י נביא כן אני אמר לכם ויותר מנביא: כי זה הוא אשר ° ישע' ז', ג'.
כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך אשר יפנה דרכך לפניך: ° מלא' ג', א'.
יא אמנם אני אמר לכם לא־קם בילודי נשים גדול מיוחנן
המטבל אך הקטן מכל במלכות השמים גדול הוא ממנו: ° יש' כ"ג, ט"ו.
יב ומימי יוחנן המטבל עד־עתה מלכות השמים נאחזה לוק' י', כ"ד.
יג בחזקה והמחזיקים בה חטפים אתה: כי כל־הנביאים והתורה ° לוק' נ', י"ג־י"ד.
יד עד־יוחנן נבאו: ואם־תאבו לקבל זה הוא אליהו העתיד ° לוק' ט"ז, ט"ז.
טו טז לבוא: מי אשר יש־לו אזנים לשמע ישמע: ואל־מי אדמה ° ר"ל ברוחו.
את־הדור הזה דמה הוא לילדים ישבים בשוקים וקראים לוק' א', י"ז. מלא' ג', כ"ג.
יז אל־חבריהם: ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם ° ירמ' ה', כ"א.
יח הילילנו לכם ולא ספדתם: כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה
יט והם אמרים שד יש לו: ובן־האדם בא אכל ושתה והם ° מ"ב ט', י"א.
אמרים הנה איש זולל וסובא יין ואהב מוכסים וחטאים
כ ונצדקה החכמה מאת בניה: אז החל ° פר' י"ג, ל"ג. ישע' ס', כ"א.
להוכיח את־הערים אשר נעשו בהן רב גבורתיו יען לא ° תהל' ע"ח, ל"ח.
כא שבו: אוי לך כרזין אוי לך בית־צידה כי אם־בצור ובצידון במדבר י"ד, כ"ג.

יהיו

נִהְיוּ הַגְּבוּרוֹת הַנִּהְיוֹת בָּכֶן כְּבָר שָׁבוּ בְּשַׂק וָאֵפֶר׃ אֶפֶס אֲנִי כב
אֹמֵר לָכֶם לְצֹר וּלְצִידוֹן יֵקַל בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט מֵאֲשֶׁר לָכֵן׃
וְאַתְּ כְּפַר־נַחוּם הַמְרוֹמָמָה עַד־הַשָּׁמַיִם* אֶל־שְׁאוֹל תּוּרָדִי כג
כִּי אִם־בִּסְדֹם נִהְיוּ הַגְּבוּרוֹת הַנִּהְיוֹת בָּךְ עָמְדָה עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה׃ אֶפֶס אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לְאֶרֶץ סְדֹם יֵקַל בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט כד
מֵאֲשֶׁר לָךְ׃ בָּעֵת הַהִיא עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר אֲנִי כה
מוֹדֶה לְּךָ אָבִי אֲדוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי־הִסְתַּרְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה מֵחֲכָמִים וּנְבוֹנִים וְגִלִּיתָ אֹתָם לְעוֹלְלִים׃ כֵּן אָבִי כִּי כו
כָכָה הָיָה רָצוֹן לְפָנֶיךָ׃ הַכֹּל נִמְסַר לִי מֵאֵת אָבִי וְאֵין כז
אִישׁ מַכִּיר אֶת־הַבֵּן זוּלָתִי הָאָב וְגַם אֵין אִישׁ מַכִּיר אֶת־הָאָב
זוּלָתִי הַבֵּן וְזֶה אֲשֶׁר הַבֵּן יַחְפֹּץ לְגַלּוֹת לוֹ׃ בֹּאוּ אֵלַי כָּל־ כח
הָעֲמֵלִים וְהַמְסֻבָּלִים וַאֲנִי אָנִיחַ לָכֶם׃ שְׂאוּ אֶת־עֻלִּי עֲלֵיכֶם כט
וְלִמְדוּ מִמֶּנִּי כִּי עָנָו אָנֹכִי וּשְׁפַל בֵּלָב וְתִמְצְאוּ מָנוֹחַ
לְנַפְשֹׁתֵיכֶם׃ כִּי עֻלִּי נָעִים וּמַשָּׂאִי קַל הוּא׃ ל
בָּעֵת הַהִיא עָבַר יֵשׁוּעַ בַּשַּׁבָּת בְּתוֹךְ הַזֵּרוּעִים וַיִּרְעֲבוּ יב
תַלְמִידָיו וַיָּחֵלּוּ לִקְטֹף שִׁבֳּלִים וְלֶאֱכֹל׃ וְכִרְאוֹת הַפְּרוּשִׁים ב
אָמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה תַלְמִידֶיךָ עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר אֵין־מֻתָּר לַעֲשׂוֹת
בַּשַּׁבָּת׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַאִם־לֹא קְרָאתֶם אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה ג
דָוִד בִּרְעָבוֹ הוּא וְאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ אֵיךְ הוּא בָא אֶל־בֵּית ד
הָאֱלֹהִים וַיֹּאכַל אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים אֲשֶׁר לֹא־הָיָה מֻתָּר לוֹ
לֶאֱכֹל וְגַם־לֹא לָאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ בִּלְתִּי לַכֹּהֲנִים לְבַדָּם׃ אוֹ ה
הַאִם לֹא קְרָאתֶם בַּתּוֹרָה כִּי בַּשַּׁבָּתוֹת הַכֹּהֲנִים בַּמִּקְדָּשׁ
מְחַלְּלִים אֶת־הַשַּׁבָּת וּנְקִיִּים הֵמָּה׃ וַאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי גָדוֹל ו
מִן־הַמִּקְדָּשׁ יֵשׁ פֹּה׃ וְלוּ יְדַעְתֶּם מַה־הוּא חֶסֶד חָפַצְתִּי וְלֹא ז

° יונה ג׳, ו׳.
° תה׳ כ״ו, י״ג.
קס׳ י״ב, י״ד.
° ישע׳ י״ד, י״ג.
° איכה ד׳, ו׳.
° יחז׳ ט״ז, מ״ח.
° יש׳ כ״ט, י״ד.
° תהל׳ ח׳, ג׳.
א קור׳ א׳, כ״ו.
° תהל׳ ח׳, ו׳.
פר׳ כ״ח, י״ח.
° שמו׳ ל״ג, י״ט.
יוח׳ י״ד, ט׳.
° יש׳ מ״ה, כ״ב.
כ״ה, ג׳.
° יש׳ כ״ח, י״ב.
° איכ׳ ג׳, כ״ז.
° ישע׳ מ״ב, ג׳.
זכר׳ ט׳, ט׳.
° ירמ׳ ו׳, ט״ז.
° משל׳ ג׳, י״ז.
° א יוח׳ ה׳, ג׳
° יש׳ ס״ח, י״ח.
° דבר׳ כ״ג, כ״ו.
א״ל לפי דעת׳
° ש״א כ״א, ג׳–ו׳.
° ויק׳ כ״ד, ט׳.
° במד׳ כ״ח, ט׳.
° חגי ב׳, ט׳.
מלא׳ ג׳, א׳.
° הושע ו׳, ו׳.

ח זָבַח לֹא הִרְשַׁעְתֶּם אֶת־הַנְּקִיִּם׃ כִּי בֶן־הָאָדָם אֲדוֹן הוּא
ט גַּם עַל־הַשַּׁבָּת׃ וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם וַיָּבֹא אֶל־בֵּית
י הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר לָהֶם׃ וְהִנֵּה אִישׁ אֲשֶׁר הָיְתָה לוֹ יָד יְבֵשָׁה
וַיִּשְׁאָלֻהוּ לֵאמֹר הֲמֻתָּר לִרְפֹּא בַּשַּׁבָּת לְמַעַן יָבִיאוּ שִׂטְנָה
יא עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר תִּהְיֶה לוֹ צֹאן
אַחַת וְאִם־תִּפֹּל זֹאת אֶל־בּוֹר בַּשַּׁבָּת לֹא־יַחֲזִיק בָּהּ וְיַעֲלֶנָּה׃
יב כַּמָּה אֵפוֹא יָקָר אָדָם מִצֹּאן לָכֵן מֻתָּר לַעֲשׂוֹת טוֹב בַּשַּׁבָּת׃
יג אָז אָמַר אֶל־הָאִישׁ נְטֵה אֶת־יָדֶךָ וַיֵּט וַתּוּשַׁב שְׁלֵמָה
יד כָּאַחֶרֶת׃ וַיֵּצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיַּעֲשׂוּ עֵצָה נֶגְדּוֹ
טו אֵיךְ יְאַבְּדֻהוּ׃ וַיֵּדַע זֹאת יֵשׁוּעַ וַיִּפָּטֵר מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו
טז הֲמוֹנִים רַבִּים וַיִּרְפָּא אֶת־כֻּלָּם׃ וַיִּגְעַר בָּם לְבִלְתִּי יְגַלּוּ אֹתוֹ׃
יז יח לְמַעַן יִמָּלֵא הַנֶּאֱמָר בְּפִי יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא הָאֹמֵר׃ הֵן עַבְדִּי
בָּחַרְתִּי בוֹ יְדִידִי בּוֹ רָצְתָה נַפְשִׁי אֶתֵּן רוּחִי עָלָיו וּמִשְׁפָּט
יט לַגּוֹיִם יַגִּיד׃ לֹא יָרִיב וְלֹא יִצְעָק וְלֹא־יִשָּׁמַע אִישׁ בַּחוּצוֹת
כ קוֹלוֹ׃ קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה כֵהָה לֹא יְכַבֶּה עַד כִּי־
כא יוֹצִיא אֶת־הַמִּשְׁפָּט לְנִצָּחוֹן׃ וְלִשְׁמוֹ גּוֹיִם יְיַחֵלוּ׃
כב אָז הוּבָא אֵלָיו אֲחֻז שֵׁד עִוֵּר וְאִלֵּם וַיִּרְפָּא אֹתוֹ עַד
כג כִּי הָעִוֵּר וְאִלֵּם גַּם־דִּבֵּר וְגַם רָאָה׃ וַיִּשְׁתּוֹמְמוּ כָּל־הַהֲמוֹנִים
כד וַיֹּאמְרוּ הַאִם־לֹא זֶה בֶּן־דָּוִד׃ וְכִשְׁמוֹעַ הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ זֶה
אֵינֶנּוּ מְגָרֵשׁ אֶת־הַשֵּׁדִים בִּלְתִּי אִם־בְּבַעַל זְבוּב שַׂר הַשֵּׁדִים׃
כה וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ אֶת־מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל־מַמְלָכָה
הַנִּפְלָגָה בְעַצְמָהּ תֶּחֱרָב וְכָל־עִיר אוֹ־בַיִת הַנִּפְלָג בְּעַצְמוֹ לֹא
כו יִכּוֹן׃ וְאִם הַשָּׂטָן מְגָרֵשׁ אֶת־הַשָּׂטָן נִפְלַג הוּא בְנַפְשׁוֹ אֵיךְ
כז אֵפוֹא תִּכּוֹן מַלְכוּתוֹ׃ וְאִם־אֲנִי בְּבַעַל זְבוּב מְגָרֵשׁ אֲנִי אֶת־הַשֵּׁדִים

° שמו׳ כ״ג, י״ב.
° שמו׳ כ׳, י׳.
ל״א, ט״ו.
° דני׳ ו׳, ה׳.
° דבר׳ כ״ב, ד׳.
° ברא׳ א׳, כ״ו–כ״ח.
° מ״א י״ג, ו׳.
° ישע׳ ל״ב, ז׳.
° תה׳ ל״א, י״ד.
° ס״א י״ט, י׳.
° מ״א י״ח, ד׳.
° יש׳ מ״ב, א׳–ד׳.
° תה׳ ע״ב, י״ז.
° יש׳ כ״ב, י״ד.
° ישע׳ ט׳, ט״ו.
כ״ט, י״ד.
° ירמ׳ י״ז, י׳.
תה׳ קל״ט, ג׳.
° ישע׳ ט׳, כ׳.

בְּנֵיכֶם בְּמִי מְגָרְשִׁים עַל־כֵּן הֵמָּה יִהְיוּ שֹׁפְטֵיכֶם׃ אַךְ אִם־אֲנִי כח
° זכר י"ג ג'. בְּרוּחַ אֱלֹהִים מְגָרֵשׁ אֲנִי אֶת־הַשֵּׁדִים הֲלֹא הִגִּיעָה אֲלֵיכֶם
° דני' ז', י"ד. מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ אוֹ אֵיךְ יוּכַל אִישׁ לָבוֹא אֶל־בֵּית הַגִּבּוֹר כט
° יש' מ"ט, כ"ד. וְלָבֹז אֶת־כֵּלָיו אִם־לֹא בָרִאשׁוֹנָה יֶאֱסֹר אֶת־הַגִּבּוֹר וְאָז יָבֹז
אֶת־בֵּיתוֹ׃ מִי אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ אִתִּי לְנֶגְדִּי הוּא וּמִי אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ ל
מְאַסֵּף אִתִּי מְפַזֵּר׃ עַל־כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־חֵטְא וּגְדוּפָה לא
° ישע' ס"ג, י'. יִסָּלַח לִבְנֵי הָאָדָם אַךְ גִּדּוּפַת הָרוּחַ לֹא תִסָּלַח לִבְנֵי הָאָדָם׃
וּמִי אֲשֶׁר יְדַבֵּר דָּבָר נֶגֶד בֶּן־הָאָדָם יִסָּלַח לוֹ וּמִי אֲשֶׁר לב
° ר"ל לעולם. יְדַבֵּר נֶגֶד רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא יִסָּלַח לוֹ לֹא בָּעוֹלָם הַזֶּה גַּם לֹא
תהל' מ"ט, כ'. בָּעוֹלָם הַבָּא׃ אוֹ עֲשׂוּ אֶת־הָעֵץ טוֹב וּפִרְיוֹ טוֹב אוֹ עֲשׂוּ אֶת־ לג
° יחז' י"ח, ל"א. הָעֵץ נִשְׁחָת וּפִרְיוֹ נִשְׁחָת כִּי מִן־הַפְּרִי הָעֵץ מִתְנַכֵּר׃ יַלְדֵי לד
° יחז' ל"ו, כ"ו כ"ז. צִפְעוֹנִים אֵיךְ תּוּכְלוּ לְדַבֵּר דְּבָרִים טוֹבִים בִּהְיוֹתְכֶם רָעִים כִּי
° ירמ' י"ז, ט'. מִשִּׁפְעַת הַלֵּב הַפֶּה מְמַלֵּל׃ הָאִישׁ הַטּוֹב מֵאוֹצַר הַלֵּב לה
° ס"ח כ"ד, י"ג. הַטּוֹב מוֹצִיא דְּבָרִים טוֹבִים וְהָאִישׁ הָרָע מִן־הָאוֹצָר הָרָע
° איוב ל"ג, י"ח-כ'. מוֹצִיא דְּבָרִים רָעִים׃ וַאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי כָּל־מִלָּה בְטֵלָה לו
° ישע' ל"ג, ו'. אֲשֶׁר יְבַטְּאוּ בְנֵי־הָאָדָם יִתְּנוּ עָלֶיהָ חֶשְׁבּוֹן בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט׃
° מס' ט"ז, כ"ג. ° מס' ט"ו, כ"ח. כִּי מִדְּבָרֶיךָ תִּצְדָּק וּמִדְּבָרֶיךָ תֶּרְשָׁע׃ אָז עָנוּ לז לח
° קהל' י"ב, י"ד. אֲחָדִים מִן־הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר מוֹרֶה אֲנַחְנוּ רֹצִים
° אסל' י"ג, ג'. לִרְאוֹת מֵאִתְּךָ אוֹת׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דּוֹר רָע וּמְנָאֵף לט
° שמו' ד', ח' ל'. ° ישע' כ"ז, נ'. אוֹת הוּא מְבַקֵּשׁ וְאוֹת לֹא־יִנָּתֶן לוֹ זוּלָתִי אוֹת יוֹנָה הַנָּבִיא׃
יונה ב', א'. כִּי כַּאֲשֶׁר הָיָה יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת מ
כֵּן יִהְיֶה בֶן־הָאָדָם בְּלֵב הָאָרֶץ שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת׃
° יונה ג', ה'. אַנְשֵׁי נִינְוֵה יָקוּמוּ בַּמִּשְׁפָּט עִם־הַדּוֹר הַזֶּה וְיַרְשִׁיעוּהוּ כִּי מא
° מ"א י', א'. שָׁבוּ בִּקְרִיאַת יוֹנָה וְהִנֵּה גָּדוֹל מִיּוֹנָה פֹּה׃ מַלְכַּת הַנֶּגֶב מב

תָּקוּם בַּמִּשְׁפָּט עִם־הַדּוֹר הַזֶּה וְתַרְשִׁיעֵהוּ כִּי־בָאָה מִקְצוֹת
הָאָרֶץ לִשְׁמֹעַ אֵת חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה גָּדוֹל מִשְּׁלֹמֹה פֹּה׃ ° יש' ט', ו'.
מג וְכַאֲשֶׁר יֵצֵא הָרוּחַ הַטָּמֵא מֵאָדָם הוּא מִתְהַלֵּךְ בִּמְקוֹמוֹת ° איוב א', ז'.
מד בְּלִי־מַיִם מְבַקֵּשׁ מְנוּחָה וְלֹא יִמְצָא׃ אָז יֹאמַר אָשׁוּבָה אֶל־ ° תה' ס"ג, ב'. ° יש' ל"ד, י"ד.
בֵּיתִי אֲשֶׁר יָצָאתִי מִשָּׁם וּבְבוֹאוֹ הוּא מֹצֵא רֵק וּמְטֻאטָא
מה וּמְהֻדָּר׃ אָז הוּא הוֹלֵךְ וְלֹקֵחַ אִתּוֹ שֶׁבַע רוּחוֹת אֲחֵרוֹת
רָעוֹת מִמֶּנּוּ וְתָבֹאנָה בוֹ וְתִשְׁכֹּנָּה שָׁם וְתִהְיֶינָה אַחֲרוֹנוֹת ° משלי כ"ו, י"א. ב פטרוס ב', כ"ב.
הָאִישׁ הַהוּא רָעוֹת מִן־הָרִאשֹׁנוֹת כֵּן יִהְיֶה גַּם לַדּוֹר הָרָע
מו הַזֶּה׃ עוֹד הוּא מְדַבֵּר אֶל־הֲמוֹנִים וְהִנֵּה
מז אִמּוֹ וְאֶחָיו עָמְדוּ בַחוּץ מְבַקְשִׁים לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֶחָד ° כי יכוח מעמלו. מרק' ג', כ' כ"א.
אֵלָיו הִנֵּה אִמְּךָ וְאַחֶיךָ עֹמְדִים בַּחוּץ מְבַקְשִׁים לְדַבֵּר
מח אִתָּךְ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הַמְדַבֵּר אֵלָיו מִי הִיא אִמִּי וּמִי הֵם
מט נ אַחַי׃ וַיֵּט אֶת־יָדוֹ עַל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמַר הִנֵּה אִמִּי וְאַחָי׃ כִּי ° תה' כ"ב, כ"ג.
כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־רְצוֹן אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם זֶה הוּא אָחִי ° יוח' ו', מ'.
וַאֲחוֹתִי וְאִמִּי׃ ° משל' ז', ד'.

יג בַּיּוֹם הַהוּא יָצָא יֵשׁוּעַ מִן־הַבַּיִת וַיֵּשֶׁב עַל־שְׂפַת הַיָּם׃
ב וַיִּקָּהֲלוּ אֵלָיו הֲמוֹנִים רַבִּים עַד כִּי־יָרַד בָּאֳנִיָּה וַיֵּשֶׁב וְכָל־
ג הֶהָמוֹן עֹמֵד עַל־חוֹף הַיָּם׃ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם רַבּוֹת בִּמְשָׁלִים ° תה' ע"ח, ב'.
ד לֵאמֹר הִנֵּה יָצָא הַזּוֹרֵעַ לִזְרֹעַ׃ וּבְזָרְעוֹ אֲחָדִים נָפְלוּ עַל־יַד ° סוט' י', י"ב.
ד הַדֶּרֶךְ וַיָּבֹא הָעוֹף וַיֹּאכַל אֹתָם׃ וַאֲחֵרִים נָפְלוּ עַל־מְקוֹמוֹת
הַסֶּלַע בַּאֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לָהֶם אֲדָמָה הַרְבֵּה וּכְרֶגַע צָמָחוּ
מִבְּלִי הֱיוֹת לָהֶם עֹמֶק אֲדָמָה׃ וְכַאֲשֶׁר זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ
ז וַיֵּחָרוּ וּמִבְּלִי הֱיוֹת לָהֶם שֹׁרֶשׁ יָבֵשׁוּ׃ וַאֲחֵרִים נָפְלוּ בֵּין ° יחז' ט"ו, כ'.
ח הַקּוֹצִים וַיַּעֲלוּ הַקּוֹצִים וַיְחַנְּקוּ אֹתָם׃ וַאֲחֵרִים נָפְלוּ עַל ° ירמ' ד', ג'.

° ברא׳ כ״ו, י״ב. הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה וַיִּתְּנוּ פְּרִי זֶה מֵאָה שְׁעָרִים וְזֶה שִׁשִּׁים
שְׁעָרִים וְזֶה שְׁלֹשִׁים שְׁעָרִים׃ מִי אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ אָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ ט
יִשְׁמָע׃ וַיִּגְּשׁוּ הַתַּלְמִידִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה אַתָּה מְדַבֵּר י
° יחז׳ כ״א, ה׳. אֲלֵיהֶם בִּמְשָׁלִים׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יַעַן לָכֶם נִתַּן לָדַעַת יא
° תה׳ כ״ה, י״ד. אֶת־סוֹדוֹת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם וְלָהֶם לֹא נִתָּן׃ כִּי כָּל אֲשֶׁר יֶשׁ יב
° תס׳ כ״ג, ז׳. לוֹ יִנָּתֶן לוֹ וְיַעְדִּיף וּמִי אֲשֶׁר אֵין־לוֹ גַּם אֵת אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ
° יש׳ ס׳, ד׳-ז׳. יֻקַּח מִמֶּנּוּ׃ עַל־כֵּן אֲנִי מְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בִּמְשָׁלִים יַעַן יג
° יחז׳ ג׳, ז׳. בִּרְאוֹתָם אֵינָם רֹאִים וּבְשָׁמְעָם אֵינָם שֹׁמְעִים וְגַם אֵינָם
° יש׳ ו׳, ט׳. מְבִינִים׃ וּבָהֶם הִתְמַלְּאָה נְבוּאַת יְשַׁעְיָהוּ הָאֹמֶרֶת שִׁמְעוּ יד
שָׁמוֹעַ וְאַל־תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל־תֵּדָעוּ׃ כִּי שָׁמֵן לֵב הָעָם טו
הַזֶּה וְאָזְנֵיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְּׁמוֹעַ וְעֵינֵיהֶם הֵשַׁעוּ פֶּן־יִרְאוּ
בְעֵינֵיהֶם וּבְאָזְנֵיהֶם יִשְׁמְעוּ וּבִלְבָבָם יָבִינוּ וָשָׁבוּ וְאֶרְפָּאֵם׃
° ישע׳ ל׳, כ׳. אַךְ אַשְׁרֵי עֵינֵיכֶם כִּי רֹאוֹת וְאָזְנֵיכֶם כִּי שֹׁמְעוֹת׃ כִּי טז
ל״ג, י״ז. אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי נְבִיאִים וְצַדִּיקִים רַבִּים אִוּוּ לִרְאוֹת
° ברא׳ מ״ט, אֵת אֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים וְלֹא רָאוּ וְלִשְׁמֹעַ אֵת אֲשֶׁר־אַתֶּם
י״ח. תה׳ י״ד, שֹׁמְעִים וְלֹא שָׁמֵעוּ׃ לָכֵן שִׁמְעוּ אַתֶּם אֶת מְשַׁל הַזֹּרֵעַ׃ יח
ז׳. ישע׳ כ״ס, כָּל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת־דְּבַר הַמַּלְכוּת וְלֹא יָבִין יָבוֹא הָרָע יט
ט׳. וְיַחְטֹף אֶת אֲשֶׁר נִזְרַע בִּלְבָבוֹ זֶה הוּא הַנִּזְרָע עַל־יַד הַדָּרֶךְ׃
° יחזק׳ ל״ג, וְהַנִּזְרָע עַל־מְקוֹמוֹת הַסֶּלַע זֶה הוּא הַשֹּׁמֵעַ אֶת־הַדָּבָר כ
ל״א ל״ב. וּכְרֶגַע מְקַבֵּל אֹתוֹ בְּשִׂמְחָה׃ אַךְ אֵין־לוֹ שֹׁרֶשׁ בְּעַצְמוֹ כִּי כא
° הוש׳ ו׳, ד׳. אִם־זְמַנִּי הוּא אַךְ בִּהְיוֹת צָרָה אוֹ רְדִיפָה בִּגְלַל הַדָּבָר
° הוש׳ י״ד, י׳. כְּרֶגַע הוּא נִכְשָׁל׃ וְהַנִּזְרָע בֵּין הַקּוֹצִים זֶה הוּא הַשֹּׁמֵעַ כב
° משל׳ י״א, אֶת־הַדָּבָר וְדַאֲגַת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַדָּחַת הָעֹשֶׁר מְחַנְּקָה
כ״ח. ל׳, ט׳. אֶת־הַדָּבָר וּבְלִי־פְרִי יִהְיֶה׃ וְהַנִּזְרָע עַל־הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה זֶה כג
הוא

הוּא הַשֹּׁמֵעַ אֶת־הַדָּבָר וּמֵבִין וְהוּא נֹשֵׂא פְרִי וְעֹשֶׂה זֶה ° תהל׳ פ׳, ג׳.
מֵאָה שְׁעָרִים וְזֶה שִׁשִּׁים שְׁעָרִים וְזֶה שְׁלֹשִׁים שְׁעָרִים׃
כד מָשָׁל אַחֵר שָׂם לִפְנֵיהֶם לֵאמֹר דָּמְתָה
כה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ זֹרֵעַ זֶרַע טוֹב בְּשָׂדֵהוּ׃ וּבִישֹׁן ° ישע׳ כ״ט, י׳.
הָאֲנָשִׁים בָּא אֹיְבוֹ וַיִּזְרַע זוּנִין בֵּין הַחִטִּים וַיֵּלַךְ לוֹ׃
כו וְכַאֲשֶׁר צָמַח הָעֵשֶׂב וְעָשָׂה פֶּרִי אָז נִרְאוּ גַּם הַזּוּנִין׃
כז וַיִּגְּשׁוּ עַבְדֵי בַעַל־הַבַּיִת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנִי הֲלֹא זֶרַע
כח טוֹב זָרַעְתָּ בְשָׂדְךָ מֵאַיִן אֵפוֹא יֶשׁ לוֹ הַזּוּנִין׃ וַיֹּאמֶר ° ישע׳ ס׳, ד׳.
אֲלֵיהֶם אִישׁ אוֹיֵב עָשָׂה זֹּאת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הָעֲבָדִים
כט הַתַחְפֹּץ אֵפוֹא כִּי נֵלֵךְ וּנְלַקֵּט אֹתָם׃ וַיֹּאמֶר לֹא פֶּן
ל בְּלַקֶּטְכֶם אֶת־הַזּוּנִין תְּשָׁרְשׁוּ אֶת־הַחִטִּים עִמָּהֶם׃ הַנִּיחוּ
אֶת־שְׁנֵיהֶם לִגְדַּל יַחְדָּו עַד־הַקָּצִיר וּבְעֵת הַקָּצִיר אֹמַר אֶל
הַקֹּצְרִים לִקְטוּ בָרִאשֹׁנָה אֶת־הַזּוּנִין וְאִגְדוּ אֹתָם אֲגֻדּוֹת ° ירמ׳ כ״ג, כ״ח.
לא לְשָׂרְפָם וְאֶת־הַחִטִּים אִסְפוּ לַאֲסָמִי׃ מָשָׁל מלא׳ ג׳, י״ח.
אַחֵר שָׂם לִפְנֵיהֶם לֵאמֹר דּוֹמָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְגַרְגַּר ° מלא׳ ג׳, י״ט.
לב חַרְדָּל אֲשֶׁר אִישׁ לָקַח וַיִּזְרַע בְּשָׂדֵהוּ׃ אֲשֶׁר הוּא קָטֹן מִכָּל־ ° תה׳ ע״ב, ט״ז.
הַזֵּרֹעִים אַךְ כַּאֲשֶׁר גָּדֵל גָּדוֹל הוּא מִכָּל־הַיְּרָקוֹת וְנִהְיָה לְעֵץ ° דני׳ ג׳, ל״ס.
עַד לָבוֹא עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְקַנֵּן בַּעֲנָפָיו׃ ° דני׳ ד׳, ט׳.
לג מָשָׁל אַחֵר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם דּוֹמָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לִשְׂאֹר אֲשֶׁר
אִשָּׁה לְקָחָהוּ וְטָמְנָה אֹתוֹ בִּשְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח עַד כִּי־חָמֵץ
לד הַכֹּל׃ אֶת־כָּל־אֵלֶּה דִּבֶּר יֵשׁוּעַ בִּמְשָׁלִים אֶל־הֶהָמוֹנִים וּבִבְלִי
לה מָשָׁל לֹא דִבֶּר אֲלֵיהֶם׃ לְמַעַן יִמָּלֵא הַנֶּאֱמָר בְּפִי הַנָּבִיא
לֵאמֹר אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי אַבִּיעָה נִסְתָּרוֹת מִנִּי הַיָּסֵד ° תה׳ ע״ח, ב׳.
לו הַתֵּבֵל׃ אָז עָזַב יֵשׁוּעַ אֶת־הֶהָמוֹנִים וַיָּבֹא ° חו סלח.
אל

אל־הבית ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הבינה לנו את־משל
זוני השדה׃ ויען ויאמר אליהם הזרע את־הזרע הטוב
לז הוא בן־האדם׃ והשדה הוא התבל והזרע הטוב בני
לח המלכות המה והזונין בני הרע המה׃ והאויב הזרע
לט אתם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקוצרים המה
המלאכים׃ לכן כאשר הזונין מלקטים ונשרפים באש כן
מ יהיה בקץ העולם הזה׃ ישלח בן־האדם את־מלאכיו
מא וילקטו ממלכותו כל־המכשלים ופעלי האון׃ וישליכו אתם
מב אל־כבשן האש שם יהיה בכי וחריקת שנים׃ אז יזהירו
מג הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר יש־לו אזנים
לשמע ישמע׃ עוד דמה מלכות השמים
מד לאוצר טמון בשדה אשר מצאהו איש והסתירו ומשמחתו
הוא הלך ומכר את כל־אשר יש־לו וקנה את־השדה
ההוא׃ עוד דמה מלכות השמים לאיש
מה סוחר המבקש מרגליות טובות׃ וכאשר מצא מרגלית
מו אחת יקרה מאד הלך ומכר את כל־אשר יש־לו וקנה
אתה׃ עוד דמה מלכות השמים למכמרת
מז המשלכה בים ומאספת מכל־מין׃ וכאשר נמלאה העלו
מח אתה אל־החוף וישבו ולקטו את־הטובים אל־כלים ואת־
הרעים השליכו החוצה׃ כן יהיה בקץ העולם יצאו
מט המלאכים ויבדילו את־הרשעים מבין הצדיקים׃ וישליכו
נ אתם אל־כבשן האש שם יהיה בכי וחריקת שנים׃
ויאמר אליהם ישוע האם הבינותם את־כל־אלה ויאמרו
נא אליו כן אדני׃ ויאמר אליהם על־כן כל־סופר מלמד למלכות
נב

השמים

השמים דמה הוא לאיש בעל־בית המוציא מאוצרו חדשות
נג וישנות׃ ויהי כאשר כלה ישוע את־המשלים
נד האלה ויעבר משם׃ ויבוא אל־ארצו וילמדם בבית הכנסת
אשר להם עד אשר השתוממו ואמרו מאין לזה החכמה
נה הזאת והגבורות׃ האם־לא זה הוא בן־החרש האם־לא
אמו נקראת מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה׃
נו ואחיותיו האם־לא כלן אתנו הן מאין אפוא לזה כל־
נז אלה׃ ויכשלו בו ויאמר ישוע אליהם אין נביא נקלה זולתי
נח בארצו ובביתו׃ ולא־עשה שם גבורות רבות בעבור לא־
אמונם אשר בהם׃
יד בעת ההיא שמע הורודוס שר הרבע את שמע ישוע׃
ב ויאמר אל־נעריו זה הוא יוחנן המטבל הוא קם מעם
ג המתים ועל־כן הגבורות פעלות בו׃ כי הורודוס תפש את־
יוחנן ויאסרהו וישימהו במשמר בגלל הורודיא אשת
ד פילפוס אחיו׃ כי אמר אליו יוחנן אין מתר לך כי תהיה
ה לך׃ וכאשר חפץ להמיתו ויירא את־ההמון כי כנביא
ו חשבוהו׃ וכאשר חוגג יום הלדת את־הורודוס ותרקד
ז בת־הורודיא בתוכם ותיטב בעיני הורודוס׃ על־זאת נדר
ח בשבועה לתת לה את כל־אשר תשאל׃ והיא נזהרה מקודם
מאת אמה אמרה תנה לי פה בקערה את־ראש יוחנן
ט המטבל׃ ויעצב המלך אפס בעבור השבועה והמסבים
י עמו צוה להנתן לה׃ וישלח ויכרת את־ראש יוחנן
יא במשמר׃ ויובא ראשו בקערה ויתן לנערה ותבא אל־
יב אמה׃ ויגשו תלמידיו וישאו את־הגויה ויקברו אתה ויבאו

ויגידו

ויגדו לישוע : וכשמע ישוע וילך משם יג
באניה אל-מקום חרב לבדד וכאשר שמעו ההמונים וילכו
אחריו ברגליהם מן-הערים : ויצא ישוע וירא המון רב יד
ירמ' ל"א,כ'. ויכמרו רחמיו עליהם וירפא את-חוליהם : וכאשר היה טו
ערב ויגשו אליו תלמידיו לאמר המקום הוא חרב והשעה
עתה חלפה שלח את-ההמונים למען ילכו אל-הכפרים
ויקנו להם אכל : ויאמר אליהם ישוע אין-צרך להם ללכת טז
מ"ב ד', מ"ג. תנו להם אתם לאכל : ויאמרו אליו אין לנו פה זולתי יז
חמש לחם ושני דגים : ויאמר הביאום אלי הנה : ויצו יח יט
את-ההמונים לשבת על-החציר ויקח את-חמשת הלחם
ואת-שני הדגים ויבט השמימה ויברך ויפרס ויתן את-
ככרות הלחם אל-התלמידים והתלמידים אל-ההמונים :
מ"ב ד', מ"ד. ויאכלו כלם וישבעו וישאו את-הנותר מן-הפתים שנים כ
עשר סלים מלאים : והאכלים היו כחמשת אלפים אנשים כא
מלבד נשים וטף : וברגע אלץ ישוע כב
את-תלמידיו לבוא באניה ולקדם אתו ללכת אל-העבר
האחר עד כי-ישלח את-ההמונים : וכאשר שלח את- כג
תהל' כ"ג,ג'. ההמונים ויעל אל-ההר בדד להתפלל וכאשר היה ערב
תה' ק"ז,כ"ח. הוא לבדו היה שם : והאניה היתה עתה בתוך הים כד
ישע' כ"ד, י"ח. מטרפה מאת הגלים כי הרוח לנגד היה : ובאשמרת כה
תהל' מ"ג,ח'. הלילה הרביעית הלך ישוע משם אליהם מתהלך על-הים :
שמו' י"ד,כ"ד. איוב ט', ח'. ובראות אתו התלמידים מתהלך על-הים ויבהלו לאמר כי כו
איוב ד', ט"ו. מראה רוח הוא ויצעקו מן-הפחד : וברגע דבר אליהם כז
ש"א כ"ח, י"ג. ישע' מ"ג, י"א. ישוע לאמר חזקו אני הוא אל-תיראו : ויען אתו פטרוס כח

ויאמר

ויאמר אדני אם-אתה הוא צוני לבוא אליך על-המים :
כט ויאמר בא וירד פטרוס מן-האניה ויתהלך על-המים לבוא ישע' מ"ג, ג'.
ל אל-ישוע · ובראותו את-הרוח החזקה ויירא וכאשר החל
לא לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעני : וברגע שלח ישוע את- תה' ק"ז,כ"ח.
ידו ויחזק-בו ויאמר אליו קטן האמונה למה ספקת : תה' ס"ט,ג'ב'. תה' קמ"ד,ז'.
לב לג וכאשר באו אל-האניה וישתק הרוח : ואלה אשר היו תה' ק"ז, ל'.
באניה באו וישתחוו לו לאמר אמנם בן-אלהים אתה : יונה א', י"ח.
לד לה ויעברו ויבאו אל-ארץ גניסר : וכאשר הכירו אתו אנשי דבי' ג', כ"ס. תהל' ג', ז'.
המקום ההוא וישלחו אל-כל-הככר ההיא ויביאו אליו את מרק' ט"ו, ל"ט.
לו כל-החולים : ויתחננו לו כי יגעו אך בשולי בגדו וכל אשר נמד' כ"ח, ח'.
נגעו נושעו :
טו אז נגשו אל-ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלם
ב ויאמרו : מדוע עברים תלמידיך את מסורת הזקנים כי אינם דבר' ד', ג'.
ג רחצים את-ידיהם באכלם לחם : ויען ויאמר אליהם מדוע
ד גם-אתם עברים את-מצות האלהים בעבור מסורתכם : כי
האלהים צוה לאמר כבד את-אביך ואת-אמך ועוד מקלל שמו' כ', י"ב.
ה אביו ואמו מות יומת : ואתם אמרים כל אשר יאמר שמו' כ"א, י"ז.
לאביו או לאמו קרבן מה-שאתה נהנה ממני ולא-יכבד
ו את-אביו או את-אמו : והפרתם את-מצות האלהים בעבור ירמ' ח', ט'.
ז מסורתכם : החנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר : תה' קי"ט,קכ"ו ישע' כ"ט, י"ג.
ח נגש אלי העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק הוא יחז' ל"ג, ל"א.
ט ממני : ולשוא הם יראים אתי בלמדם מצות אנשים ישע' ח', ט"ו.
י ללמודים : ויקרא אל-ההמון ויאמר אליהם דבר' י"ג, א'.
יא שמעו ובינו : לא הדבר הבא אל-הפה מטמא את-האדם א טמו' ד', ד'. ברא' ט', ג'.

כי

כי אם־היוצא מן־הפה הוא מטמא את־האדם : אז נגשו יב
תלמידיו ויאמרו אליו הידעת כי הפרושים כשמעם את־
הדבר הזה נכשלו : ויען ויאמר כל־מטע אשר לא־נטע יג
אבי אשר בשמים ישרש : הניחו להם מנהגים עורים המה יד
לעורים ואם עור ינהג עור שניהם בפחת יפלו : ויען טו
פטרוס ויאמר אליו הבינה לנו את המשל הזה : ויאמר טז
ישוע האם גם אתם עוד בבלי בינה : העוד לא תבינו כי יז
כל־הבא אל־הפה יורד אל־הבטן וישלך החוצה למחראות :
אך הדברים היוצאים מן־הפה יוצאים מן־הלב והם מטמאים יח
את־האדם : כי מן־הלב יוצאות מזמות רעות רציחות יט
נאפים זנונים גנבות עדות שקר וגדפות : אלה המה כ
המטמאים את־האדם אך אכול בידים לא־מרחצות איננו
מטמא את־האדם : ויצא ישוע משם ויסר כא
אל־חלקות צר וצידון : והנה אשה כנענית יצאה מן־ כב
הגבולים ההם ותצעק אליו לאמר אדני בן־דוד רחם עלי
בתי מענה מאד בשד : והוא לא־ענה אתה דבר ויגשו כג
תלמידיו וישאלו ממנו לאמר שלח אתה כי היא צעקת
אחרינו : ויען ויאמר לא נשלחתי זולתי אל־צאן בית־ כד
ישראל האבדות : ותבא ותשתחו לו לאמר אדני הושיעני : כה
ויען ויאמר לא יפה לקחת את־לחם הבנים ולהשליך כו
לכלבים : ותאמר כן אדני אפס גם הכלבים אכלים מן־ כז
הפתותים הנפלות משלחן אדניהם : ויען ישוע ויאמר אליה כח
אשה גדולה אמונתך יהי לך כאשר תרצי ותרפא בתה
מן־השעה ההיא : ויעבר ישוע משם ויבא כט

קהל' ה', א'. / ישע' ו', י'. / ישע' ס', כ"א. / ירמ' ב', כ"א. / תהל' כ"ב, ז'. / איוב ל"א, א'. / ישע' ג', י"ג. / ט', ט"ו. כ"ו, י'. / ישע' כ"ז, י"ג. / כ"ט, י"ד. / מ"ג י', כ"ז. / משל' ט"ו, כ"ח. / ברא' ו', ה'. / ח', כ'. ירמ' / י"ז, ט'. משל' / ו', י"ד. / תה' ק"ו, ל"ט. / יחז' כ', מ"ג. / יחז' ג', ו', ז'. / ישע' ס"ה, א'. / ש"א ט"ז, י"ד. / זכר' ג', ט"ו. / יחז' ל"ד, כ"ג. / ישע' נ"ג, ו'. / ירמ' נ', ו'. / יהו' ס', י"ד. / הוש' י"ד, ד'. / דבר' י"ד, א'. / רומ' ט', ד'. / איוב מ', ד'. / ברא' ט"ו, ו'. / פר' ח', י'.

ל עד ים הגליל ויעל אל־ההר וישב שם : ויגשו אליו המונים — הו' יס כנרות
רבים אשר היו להם עמהם פסחים עורים חרשים נכאים — יהוש' י"ג, נ.
לא ואחרים רבים וישליכו אתם לרגלי ישוע וירפא אתם : עד
אשר תמהו ההמונים בראותם חרשים מדברים ונכאים — יש' ל"ה, ה' ו'.
שלמים פסחים מתהלכים. ועורים ראים ויכבדו את־אלהי — תהל' כ', ט"ו.
לב ישראל : ויקרא ישוע אל־תלמידיו ויאמר
נכמרו רחמי על־ההמון כי זה שלשת ימים נלוו עמי ואין
להם מה לאכל ולשלח אתם צמים לא אבה פן־יתעלפו — עמוס ח', י"ג.
לג בדרך : ויאמרו אליו תלמידיו מאין לנו במדבר ככרות לחם — במד' י"א, י"ג.
לד רבות כאלה עד להשביע המון רב כזה : ויאמר ישוע אליהם — מ"ב ד', מ"ג.
לה כמה לחם יש לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים : ויצו
לו את־ההמונים לשבת על־הארץ : ויקח את־שבע ככרות
הלחם ואת־הדגים ויברך ויפרס ויתן אל־תלמידיו והתלמידים — ש"א ט', י"ג. לוק' כ"ב, י"ט.
לז אל־ההמון : ויאכלו כלם וישבעו וישאו את־הנותר מן־
לח הפתים שבעת דודים מלאים : והאכלים היו ארבעת אלפים
לט אנשים מלבד נשים וטף : וישלח את־ההמונים ויעל לאניה
ויבא אל־גבולי מגדלה : — מרק' ח', י'.
יו ויגשו אליו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו
ב להראותם אות מן־השמים : ויען ויאמר להם בהיות ערב — שמו' ד', ח'.
ג אתם אמרים צח הוא כי אדמדמים השמים : ובבקר היום יום — ישע' ז', י"א. ל"ח, ז'.
סתיו כי אדמדמים בקדרות השמים החנפים את־פני השמים — ישע' י"ח, ד'.
ד תכירו לבחן ואת־אותות העתים לא תוכלו : דור רע ומנאף — ישע' כ', ג'.
אות הוא מבקש ואות לא־ינתן לו זולתי אות יונה הנביא — יונה ב', א'.
ה ויעזבם וילך לו : וכאשר באו תלמידיו אל־

העבר האחר שכחו לקחת לחם: ויאמר ישוע אליהם ראו ו
והשמרו משאר הפרושים והצדוקים: ויחשבו בקרבם ז
לאמר יען כי לא לקחנו לחם: ובדעת ישוע זאת ויאמר ח
אליהם קטני האמונה למה תחשבו בקרבכם יען כי לא
לקחתם לחם: העוד לא תבינו וגם לא תזכרו את־חמשת ט
הלחם לחמשת האלפים וכמה סלים נשאתם: וגם־לא י
את־שבעת הלחם לארבעת האלפים וכמה דודים נשאתם:
איך לא תבינו כי לא על־דבר לחם אמרתי אליכם להשמר יא
משאר הפרושים והצדוקים: אז הבינו כי לא אמר אליהם יב
להשמר משאר הלחם כי אם־מלקח הפרושים והצדוקים:
ויבוא ישוע אל־גלילות קסריא אשר לפילפוס יג
וישאל את־תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים מי אני
בן־האדם: ויאמרו אלה אמרים יוחנן המטבל ואחרים יד
אליהו ואחרים ירמיהו או אחד מן־הנביאים: ויאמר טו
אליהם ואתם מה אמרים אתם מי אני: ויען שמעון טז
פטרוס אתה הוא המשיח בן האלהים החיים: ויען ישוע יז
ויאמר אליו אשריך שמעון בר־יונה כי בשר ודם לא גלה
לך זאת כי אם־אבי אשר בשמים: וגם אני אמר לך כי יח
אתה הוא פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את־קהלתי ושערי
שאול לא יגברו עליה: ואתן לך את־מפתחי מלכות יט
השמים ואת אשר תאסר על־הארץ אסור יהיה בשמים
ואת אשר תתיר על־הארץ מתר יהיה בשמים: אז הזהיר כ
את־תלמידיו כי לא־יאמרו לאיש כי הוא ישוע המשיח:
מן־העת ההיא החל ישוע להגיד לתלמידיו כי צריך כא

○ הוש׳ ז׳, ד׳. ח קור׳ ה׳, ז׳ ח׳. ○ פר׳ י״ד, י״ז. ○ פר׳ ט״ו, ל״ד. ○ יש׳ כ״ט, י״ג. לוקס י״ב, א׳. ○ דכי׳ ז׳, י״ג. ○ תהל׳ ב׳, ב׳. דכי׳ ט׳, כ״ה. ○ תה׳ ב׳, ז׳ י״ג. ○ ישע׳ כ״ג, ח׳. גלט׳ ה׳, י״ב ט״ו ○ יש׳ כ״ח, ט״ז. ○ זכר׳ ו׳, י״ג. ○ ישע׳ ל״ח, י׳. ○ ישע׳ כ״ד, י״ז. ○ ישע׳ כ״ג, כ״ב. פ״ס ט״ו, ז׳. ○ יוח׳ כ׳, כ״ג. מרק׳ ט״ז, ט״ו ט״ז. פר׳ י״ח, י״ח.

הוא

הוא אשר ילך ירושלמה ויענה רבות מאת הזקנים וראשי
כב הכהנים והסופרים ויומת וביום השלישי יקום: ויקחהו
פטרוס ויחל לגער בו לאמר חלילה לך אדני אל־תהי לך
כג זאת: אך הוא פנה ויאמר אל־פטרוס סור לך מאחרי
שטן מכשול אתה לי כי אינך משכיל את אשר לאלהים
כד כי אם־את אשר לבני־האדם: אז אמר ישוע
אל־תלמידיו אם־ירצה איש לבוא אחרי יכחש בנפשו וישא
כה את־צלבו וילך אחרי: כי כל אשר יחפץ להושיע את־נפשו
כו יאבדנה וכל אשר יאבד את־נפשו למעני ימצאנה: כי מה־
יועיל לאיש אם־יקנה את־כל־התבל וישא אבדן נפשו או מה
כז יתן איש חלף נפשו: כי בן־האדם עתיד לבוא בכבוד אביו
כח עם־מלאכיו ואז ישלם לכל־איש כמעשהו: אמנם אני אמר
לכם יש אחדים מן־העומדים פה אשר לא־יטעמו מות עד
כי־יראו את בן־האדם בא במלכותו:
יז ואחרי ששת ימים לקח ישוע אליו את־פטרוס ואת־יעקב
ב ואת־יוחנן אחיו ויעלם אל־הר גבה לבדד: ויתחלף לפניהם
ג ויזהירו פניו כשמש ומלבושיו הלבינו כאור: והנה נראו
ד אליהם משה ואליהו נדברים אתו: ויען פטרוס ויאמר
אל־ישוע אדני טוב לנו להיות פה אם־תרצה נעשה נא
פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת:
ה עודנו מדבר והנה ענן בהיר הצל עליהם והנה קול מן
הענן אמר זה בני ידידי אשר רציתי בו אליו שמעו:
ו וכאשר שמעו התלמידים נפלו על־פניהם וייראו מאד:
ז ח ויגש ישוע ויגע בם ויאמר קומו ואל־תיראו: וישאו את־

○ ישע׳ כ״ג, ז׳ ○ ישע׳ כ״ג, ח׳ דכי׳ ט׳, כ״ו ○ תהל׳ ט״ז, י׳ ○ ר״ל מוכפ. ס״ח כ״ט, ד׳. ○ איוב ס׳, י״ג. ח קור׳ ג׳, י״ד. ○ יחז׳ י״ח, ל״ח. ○ תה׳ מ״ד, כ״ג. ○ תהל׳ מ״ט ח׳ ט׳. ○ דכי׳ ז׳, י״ג. ○ זכר׳ י״ד, ה׳. ○ תה׳ ס״ב, י״ג. ○ פר׳ י״ז, א׳- ס: ב פטר׳ א׳ ט״ז-י״ח. ○ פר׳ י״ו, כ״ח. ○ סמו׳ ל״ד, ל׳. ○ תה׳ ק״ד, ב׳. דכי׳ ז׳, ט׳. ○ תהל׳ ב׳, ז׳. ○ ישע׳ מ״ב, א׳. ○ דבר׳ י״ח, ט״ו. ○ סופ׳ י״ג, כ׳. ○ דכי׳ ח׳, י״ח.

עיניהם c 2

עֵינֵיהֶם וְלֹא רָאוּ אִישׁ בִּלְתִּי אֶת־יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ׃ וּבְרִדְתָּם מִן־ ט
הָהָר צִוָּה אֹתָם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אַל־תֹּאמְרוּ לְאִישׁ אֶת־הַמַּחֲזֶה
עַד כִּי־יָקוּם בֶּן־הָאָדָם מֵעִם הַמֵּתִים׃
וַיִּשְׁאָלֻהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ אֵפוֹא אֹמְרִים הַסּוֹפְרִים כִּי י
צָרִיךְ הוּא אֲשֶׁר אֵלִיָּהוּ יָבוֹא בָרִאשׁוֹנָה׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר יא
אֲלֵיהֶם אָכֵן אֵלִיָּהוּ יָבוֹא בָרִאשׁוֹנָה וְיָשִׁיב אֶת־הַכֹּל׃ אַךְ אֲנִי יב
אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵלִיָּהוּ כְּבָר בָּא וְלֹא הִכִּירוּהוּ כִּי אִם־עָשׂוּ בוֹ אֵת
כָּל־אֲשֶׁר חָפֵצוּ כָּכָה גַּם בֶּן־הָאָדָם עָתִיד לְעֻנּוֹת מֵהֶם׃ אָז הֵבִינוּ יג
הַתַּלְמִידִים כִּי עַל־יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל דִּבֶּר אֲלֵיהֶם׃
וּכְבוֹאָם אֶל־הֶהָמוֹן וַיִּגַּשׁ אֵלָיו אִישׁ וַיִּכְרַע לְפָנָיו וַיֹּאמַר׃ יד
אֲדֹנִי רַחֵם עַל־בְּנִי כִּי מֻכֵּה יָרֵחַ הוּא וּמְעֻנֶּה מְאֹד כִּי טו
לִפְעָמִים רַבּוֹת הוּא נֹפֵל אֶל־הָאֵשׁ וְלִפְעָמִים רַבּוֹת אֶל־הַמָּיִם׃
וָאָבִא אֹתוֹ אֶל־תַּלְמִידֶיךָ וְלֹא יָכְלוּ לְרַפֵּא אֹתוֹ׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ טז יז
וַיֹּאמַר הוֹי דּוֹר בִּלְתִּי־מַאֲמִין וְעִקֵּשׁ עַד־מָתַי אֶהְיֶה עִמָּכֶם
עַד־מָתַי אֶסְבֹּל אֶתְכֶם הָבִיאוּ אֹתוֹ אֵלַי הֵנָּה׃ וַיִּגְעַר בּוֹ יֵשׁוּעַ יח
וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ הַשֵּׁד וַיֵּרָפֵא הַנַּעַר מִן־הַשָּׁעָה הַהִיא׃ אָז נִגְּשׁוּ יט
הַתַּלְמִידִים אֶל־יֵשׁוּעַ בִּהְיוֹתָם לְבָדָד וַיֹּאמְרוּ מַדּוּעַ אֲנַחְנוּ לֹא
יָכֹלְנוּ לְגָרֵשׁ אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם בַּעֲבוּר לֹא־אֵמֻן אֲשֶׁר כ
בָּכֶם כִּי אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־תִּהְיֶה לָכֶם אֱמוּנָה
כְּגַרְגַּר חַרְדָּל וְתֹאמְרוּ לָהָר הַזֶּה עֲתַק מִזֶּה שָׁמָּה וְיֶעְתַּק
וְלֹא־יִפָּלֵא מִכֶּם דָּבָר׃ וְהַמִּין הַזֶּה לֹא יֵצֵא זוּלָתִי בִּתְפִלָּה כא
וּבְצוֹם׃ וּבְהִתְגּוֹרְרָם בַּגָּלִיל אָמַר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ כב
עָתִיד בֶּן־הָאָדָם לְהִסָּגֵר בִּידֵי אֲנָשִׁים׃ וְיַהַרְגֻהוּ וּבַיּוֹם כג
הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיִּתְעַצְּבוּ מְאֹד׃ וּכְבוֹאָם אֶל־ כד

° לבלתי ימכעו את הקרנתו. פר׳ י״ו, כ׳כ״א.
° מלא׳ ג׳, כ״ג כ״ד.
° לוק׳ א׳, י״ז.
° פ׳ י״ד, ג׳-י׳.
° ישע׳ כ״ג, ז׳.
° תה׳ קכ״א, ו׳.
° במד׳ י״ד, כ״ז.
° איוב ט׳, ה׳. פר׳ כ״א, כ״א.
° דכי׳ ט, נ׳.
° תה׳ כ״ב, ט״ו ט״ז. דכי׳ ט׳, כ״ו. זכר׳ י״ג, ז׳.

כְּפַר־נַחוּם נִגְּשׁוּ לֹקְחֵי הַבֶּקַע אֶל־פֶּטְרוֹס וַיֹּאמְרוּ מוֹרְכֶם
כה הַאִם אֵינֶנּוּ מְשַׁלֵּם אֶת־הַבָּקַע׃ וַיֹּאמֶר כֵּן וְכַאֲשֶׁר בָּא
הַבַּיְתָה הִקְדִּימָהוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר מַה־תַּחְשֹׁב שִׁמְעוֹן מַלְכֵי
הָאָרֶץ מִמִּי הֵם לֹקְחִים מֶכֶס וָמַס מִבְּנֵיהֶם אוֹ מִן־הַזָּרִים׃
כו וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס מִן־הַזָּרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לָכֵן הַבָּנִים
כז חָפְשִׁים הֵמָּה׃ אַךְ לְמַעַן לֹא נַכְשִׁילֵם לֵךְ אֶל־הַיָּם וְהַשְׁלֵךְ
חַכָּה וְאֶת־הַדָּג הָרִאשׁוֹן הָעֹלֶה שָׂא וּבְפָתְחֲךָ אֶת־פִּיו
תִּמְצָא אִסְתֵּירָא אֹתוֹ קַח וְתֵן לָהֶם בַּעֲדִי וּבַעֲדֶךָ׃
יח בַּשָּׁעָה הַהִיא נִגְּשׁוּ הַתַּלְמִידִים אֶל־יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ מִי אֵפוֹא
ב הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ אֶל־יֶלֶד קָטָן
ג וַיַּעֲמִידֵהוּ בְּתוֹכָם׃ וַיֹּאמַר אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־לֹא
תָשׁוּבוּ וִהְיִיתֶם כַּיְלָדִים קְטַנִּים לֹא תָבֹאוּ אֶל־מַלְכוּת הַשָּׁמָיִם׃
ד לָכֵן מִי אֲשֶׁר יַשְׁפִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ כַּיֶּלֶד הַזֶּה הוּא הַגָּדוֹל
ה בְּמַלְכוּת הַשָּׁמָיִם׃ וּמִי אֲשֶׁר יְקַבֵּל יֶלֶד אֶחָד כָּזֶה בִּשְׁמִי
ו אֹתִי הוּא מְקַבֵּל׃ וְכֹל אֲשֶׁר יַכְשִׁיל אֶת־אַחַד הַקְּטַנִּים
הָאֵלֶּה הַמַּאֲמִינִים בִּי יוֹעִיל לוֹ כִּי יִתָּלֶה פֶּלַח הָרֵחַיִם עַל־
ז צַוָּארָיו וְיִטָּבַע בִּמְצוּלַת הַיָּם׃ אוֹי לְתֵבֵל מִפְּנֵי הַמִּכְשֹׁלִים
כִּי צָרִיךְ הוּא אֲשֶׁר יָבֹאוּ הַמִּכְשֹׁלִים אֶפֶס אוֹי לָאִישׁ הַהוּא
ח אֲשֶׁר הַמִּכְשׁוֹל בָּא עַל־יָדוֹ׃ לָכֵן אִם־תַּכְשִׁילְךָ יָדְךָ אוֹ רַגְלְךָ
קַצֵּץ אֹתָהּ וְהַשְׁלֵךְ מִמֶּךָּ טוֹב לְךָ לָבוֹא אֶל־הַחַיִּים פִּסֵּחַ אוֹ
בַּעַל־מוּם מִהְיוֹת לְךָ שְׁתֵּי יָדַיִם אוֹ שְׁתֵּי רַגְלַיִם וּלְהָשְׁלַךְ
ט אֶל־אֵשׁ עוֹלָם׃ וְאִם־עֵינְךָ תַּכְשִׁילְךָ נַתֵּק אֹתָהּ וְהַשְׁלֵךְ
מִמֶּךָּ טוֹב לְךָ לָבוֹא אֶל־הַחַיִּים בְּעַיִן אַחַת מִהְיוֹת לְךָ שְׁתֵּי
י עֵינַיִם וּלְהָשְׁלַךְ אֶל־אֵשׁ גֵּיהִנֹּם׃ רְאוּ אַל־תִּבְזוּ אֶת־אַחַד

° שמו׳ ל׳, י״ג. ל״ח, כ״ו.
° פר׳ ג׳, ט״ו. כ״ג, כ״א.
° ש״א ח׳, י״א-ט״ז.
° ש״א י״ז, כ״ה.
° לוק׳ י״ט, י״ז-י״ט. מרק׳ י׳, מ׳. א קורנ׳ ט״ו, מ״א.
° במד׳ י״ב, ג׳. זכרי׳ ט׳, ט׳. פילפ׳ ב׳, א׳-ט׳.
° תה׳ קל״א, ב׳.
° פר׳ כ״ה, מ׳.
° זכר׳ ג׳, י״ג.
° פר׳ כ״ה, מ״ה.
° ישע׳ א׳, י״ד. דב׳ ז׳, כ״א כ״ב.
° קול׳ ג׳, ה׳. גלט׳ ה׳, כ״ד.
° יחז׳ י״א, ל״א.
° ישע׳ ל״ג, י״ד.
° ישע׳ ל׳, ל״ג. ס״ו, כ״ד.

הקטנים האלה כי אני אמר לכם כי מלאכיהם בשמים
ראים תמיד את־פני אבי אשר בשמים: כי בא בן־האדם יא
להושיע את־האבד: מה־תחשבו אם־תהיינה לאיש מאה יב
צאן ותתעה אחת מהן האם־לא יטש את־התשעים ותשע
וילך על־ההרים ויבקש את־התועה: ואם יהיה כי ימצא אתה יג
אמנם אני אמר לכם כי־ישמח עליה יותר מעל התשעים
ותשע אשר לא תעו: ככה אין רצון לפני אביכם אשר יד
בשמים כי יאבד אחד הקטנים האלה: ואם־יחטא לך טו
אחיך לך והוכיחהו בינך ובינו לבד אם־ישמע אליך קנית
את־אחיך: ואם לא ישמע קח אתך עוד אחד או שנים טז
למען על־פי שנים או־שלשה עדים יקום כל־דבר: ואם יז
ימאן לשמע אליהם דבר אל־הקהלה ואם ימאן לשמע אל־
הקהלה אז יהיה לך כבן־נכר וכמוכס: אמנם אני אמר יח
לכם כל אשר תאסרו על־הארץ אסור יהיה בשמים וכל
אשר תתירו על־הארץ מתר יהיה בשמים: ועוד אני אמר יט
לכם אם־יתאחדו שנים מכם על־הארץ בכל־דבר אשר
ישאלו יהיה להם מאת אבי אשר בשמים: כי בכל־מקום כ
אשר יקהלו שנים או־שלשה בשמי שם אני בתוכם:
אז נגש אליו פטרוס ויאמר אדני כמה פעמים כא
יחטא לי אחי ואסלח לו האם עד־שבע פעמים: ויאמר כב
אליו ישוע אין אני אמר לך עד־שבע פעמים כי אם־עד־
שבעים פעמים שבע: לכן נדמתה מלכות השמים לאיש כג
מלך אשר רצה לקחת חשבון מאת עבדיו: וכאשר החל כד
לחשב ויובא אליו אחד אשר חיב לו עשרת אלפים ככרים:

°תהל' ל"ד, ח'. כ"ח, י"א. מ"ג ו', ט"ז. °מ"א כ"ב, י"ט. דכי' ז', י'. °סוט' ה', ז'. °תהל' קי"ט, קע"ו. °ישע' כ"ג, ו'. °יחז' ל"ד, ו'. °יש' כ"ג, י"ח. ס"ה, י"ט. °יש' מ', י"ה. זכר' י"ג, ז'. °ויק' י"ט, י"ז. °מסל' י"ח, ל'. °דבר' י"ז, ו'. י"ט, ט"ו. °ישע' כ"ו, נ'. °חקור' ה', ה'. °פ"ס ט"ו, כ"ח. °יעק' ה', י"ד. °שמו' כ', כ"א. תהל' פ"ב, א'.

וכאשר

כ

כה וכאשר לא־היה לו לשלם ויצו אדניו כי־ימכר הוא ואשתו
כו ובניו וכל־אשר לו וישלם לו: ויתנפל העבד וישתחו לו
לאמר אדני האריך אף עלי ואת־הכל אשלם לך:
כז ויכמרו רחמי אדון העבד ההוא ויתירהו ויטש לו את־
כח החוב: ויצא העבד ההוא וימצא אחד מן־העבדים חבריו
אשר חיב לו מאה דינרים ויתפש בו ויחנקהו לאמר שלם
כט לי את אשר אתה חיב: ויפל העבד חברו לרגליו ויתחנן
ל לו לאמר האריך אף עלי ואת־הכל אשלם לך: והוא
לא רצה כי אם־הלך וישליכהו אל־המשמר עד כי־ישלם
לא את־החוב: והעבדים חבריו בראותם מה היתה התעצבו
לב מאד ויבאו ויספרו לאדניהם את כל־אשר נהיתה: אז קרא
לו אדניו ויאמר אליו העבד הרשע את כל־החוב ההוא
לג נשיתי לך באשר בקשת ממני: האם־לא היה ראוי גם לך
לד לרחם על־העבד חברך כאשר גם אני רחמתי עליך: ויקצף
אדניו ויסגר אתו אל־המיסרים עד כי ישלם את כל־המחיב
לה לו: ככה גם אבי אשר־בשמים יעשה לכם אם־לא תסלחו
מלבותיכם כל־איש לאחיו את־פשעיהם:
יט ויהי כאשר כלה ישוע את־האמרים האלה ויסע מן־
ב הגליל ויבא אל־גבולי יהודה לעבר הירדן: וילכו אחריו
ג המונים רבים וירפא אתם שם: ויגשו אליו
הפרושים מנסים אתו ויאמרו אליו המתר לאיש לשלח
ד את־אשתו על כל־סבה: ויען ויאמר אליהם האם־לא קראתם
ה כי העשה מראשית זכר ונקבה עשה אתם: ואמר על־כן
יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו שניהם

°מ"ח ד', ה'. כתו' ה', ח'. °תהל' קמ"ה, ח' ט'. הושע י"א, ח'. °דבר' ט"ו, ג'. °פר' ה', כ"ו. °חפס' ד', ל"ב. °התנ' י"ד, י"ח. °פר' ה', כ"ו. °מסלי כ"ח, י"ג. °איכה נ', ל"ג. °יוח' י', מ'. °ברא' א', כ"ז. °ברא' ב', כ"ד. תהל' מ"ה, י"א.

לבשר

לבשר אחד: לכן אינם עוד שנים כי אם־בשר אחד לכן את ו
אשר חבר האלהים אל־יפריד אדם: ויאמרו אליו למה אפוא ז
צוה משה לתת ספר כריתות ולשלחה: ויאמר אליהם כי ח
משה בעבור קשי לבבכם הניח לכם לשלח את־נשיכם אך
מראשית לא־היה כן: ואני אמר לכם כי כל־איש אשר ישלח ט
את־אשתו בלתי על־דבר זנות וישא אחרת מנאף הוא והנשא
גרושה מנאף הוא: ויאמרו אליו תלמידיו אם־כן הוא דבר י
האיש עם האשה לא יועיל להתאחד בנשואים: ויאמר יא
אליהם לא הכל יכילו את־הדבר הזה כי אם־אלה אשר נתן
להם: כי יש סריסים אשר מבטן האם ילדו כן ויש יב
סריסים אשר סרסו בידי האנשים ויש סריסים אשר סרסו
את־עצמם למען מלכות השמים מי אשר יוכל להכיל
יכיל: אז הובאו אליו ילדים קטנים למען יג
ישים את־ידיו עליהם ויתפלל והתלמידים גערו בם: ויאמר יד
ישוע הניחו לילדים ואל־תמנעו אתם מבוא אלי כי מך
כאלה מלכות השמים: וישם את־ידיו עליהם וילך משם: טו
והנה איש אחד נגש ויאמר אליו המורה טז
הטוב מה דבר טוב אעשה למען יהיו לי חיי עולמים:
ויאמר אליו למה תקרא אתי טוב אין טוב בלתי אחד יז
האלהים ואם תחפץ לבוא אל־החיים שמור את־המצות:
ויאמר אליו מה הן ויאמר ישוע אלה הן לא תרצח לא יח
תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר: כבד את־אביך ואת־ יט
אמך ועוד ואהבת לרעך כמוך: ויאמר אליו העלם את־ כ
כל־אלה שמרתי מנעורי מה עוד אני חסר: ויאמר אליו כא

יחז' ל"ז, י"ט. / מלא' ב', י"ד. / דבר' כ"ד, א'. / ישע' נ', א'. ירמ' ג', א'. / דבר' כ"ד, א'. / ויק' כ"א, ז'. / א קור' ז', ז'. / ישע' נ"ט, ז'. / א קור' ז', ל"ב ל"ד. / ברא' מ"ח, א'. / פ"ס נ', ל"ט. / א פטר' ב', ב'. / ברא' מ"ח, א'. / דבי' י"ג, ב'. / ס"א כ"ה, כ"ט. / אם סוף רק אלהים. / תה' י"ד, ג'. / קהלת ז', כ'. / ויק' י"ח, ה'. / גלט' ג', י"ב. / שמו' כ', י"ג. / ויק' י"ט, י"ח.

ישוע אם־תחפץ להיות תמים לך מכר את־קניניך ותן לעניים
כב ויהיה לך אוצר בשמים ובא לך אחרי: וכשמוע העלם
את־הדבר וילך לו מתעצב כי היו לו קנינים רבים:
כג ויאמר ישוע אל־תלמידיו אמנם אני אמר לכם כי קשה
כד הוא אשר עשיר יבוא אל־מלכות השמים: ועוד אני אמר
לכם נקל כי יעבר גמל בעד חור המחט מאשר יבוא עשיר
כה אל־מלכות האלהים: וכאשר שמעו תלמידיו וישתוממו
כו מאד לאמר מי אפוא יוכל להושע: ויבט ישוע ויאמר
אליהם מבני־אדם נמנע זה אך האלהים כל־הדברים
כז ביכלתו: ויען פטרוס ויאמר אליו הנה
אנחנו עזבנו את־הכל והלכנו אחריך מה אפוא יהיה לנו:
כח ויאמר ישוע אליהם אמנם אני אמר לכם כי אתם אשר
הלכתם אחרי בבריאה החדשה כאשר ישב בן־האדם על־
כסא כבודו גם־אתם תשבו על־שנים עשר כסאות שפטים
כט את־שנים עשר שבטי ישראל: וכל־איש אשר עזב בתים
או־אחים או־אחיות או־אב או־אם או־אשה או־בנים או
שדות למען שמי יקח מאה שערים וחיי עולמים ירש:
ל אך רבים ראשנים יהיו אחרנים ואחרנים ראשנים:
כ כי דמה מלכות השמים אל־איש בעל בית אשר יצא
ב בבקר השכם לשכר פעלים לכרמו: ויצא עם־הפעלים
ג בדינר ליום וישלחם אל־כרמו: ויצא כשעה השלישית
ד וירא אחרים עמדים בשוק בטלים: ויאמר אליהם לכו לכם
גם־אתם אל־הכרם ואשר יהיה ישר אתן לכם וילכו להם:
ה ו ויצא גם כשעה הששית והתשיעית ויעש כמו־כן: ויצא

משל' י"ח, כ"ח. / פר' ו', כ'. / א פטר' א', ד'. / דבר' ו', י'־י"ג. תהל' מ"ט, ז'. / ירמ' י"ג, כ"ג. / הוש' י"ג, י'. / ברא' י"ח, י"ד. ירמ' ל"ב, י"ז. איוב מ"ב, ב'. / ספר' ד', כ"ד. דבר' ל"ג, ט'. / ים' ס"ה, י"ז. / פ"ס נ', כ"א. / דכי' ז', י"ג. תהל' כ"ו, י"ג. / ר"ל למלוך. / דכי' ז', כ"ז. / ברא' י"ג, א'־ג'. תהל' מ"ה, י"א י"ב. / ישע' ס"ה, א'. / העבר' י"א, מ'. / ירמ' כ"ה, ד'. / ישע' ס"ג, י"א. / ישע' ה', א'. / דבר' כ"ד, ט"ו. / מזריחת השמש / תהל' פ"ג, י"ג. / איוב ל"ד, י"א.

כְּשָׁעָה עַשְׁתֵּי הָעֶשְׂרֵה וַיִּמְצָא אֲחֵרִים עֹמְדִים בְּטֵלִים וַיֹּאמַר
אֲלֵיהֶם לָמָּה אַתֶּם עֹמְדִים פֹּה בְּטֵלִים כָּל־הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ ז
אֵלָיו יַעַן אִישׁ לֹא־שָׂכַר אֹתָנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ גַם־אַתֶּם
אֶל־הַכֶּרֶם וַאֲשֶׁר יִהְיֶה יָשָׁר תִּקָּחוּ׃ וְכַאֲשֶׁר הָיָה עֶרֶב וַיֹּאמֶר ח
אֲדוֹן הַכֶּרֶם אֶל־סֹכְנוֹ קְרָא אֶת־הַפֹּעֲלִים וְשַׁלֵּם לָהֶם אֶת־
הַשָּׂכָר הָחֵל מִן־הָאַחֲרוֹנִים עַד־הָרִאשֹׁנִים׃ וּבְבוֹא אֵלֶּה אֲשֶׁר ט
כְּשָׁעָה עַשְׁתֵּי הָעֶשְׂרֵה וַיִּקְחוּ אִישׁ אִישׁ דִּינָר׃ וַיָּבֹאוּ י
הָרִאשֹׁנִים וַיְדַמּוּ כִּי יִקְחוּ יוֹתֵר וַיִּקְחוּ גַם־הֵם אִישׁ אִישׁ
דִּינָר׃ וּבְקַחְתָּם וַיִּלֹּנוּ עַל־בַּעַל הַבָּיִת׃ וַיֹּאמְרוּ כִּי הָאַחֲרוֹנִים יא יב
הָאֵלֶּה עָשׂוּ שָׁעָה אַחַת וַתַּשְׁוֶה אֹתָם אֵלֵינוּ אֲשֶׁר סָבַלְנוּ
אֶת־סֵבֶל הַיּוֹם וְאֶת־הַחֹם׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְאֶחָד מֵהֶם רֵעִי יג
אֵין אֲנִי עֹשֵׁק אֹתְךָ הֲלֹא נְאוֹתֹתָ עִמִּי בְּדִינָר׃ שָׂא אֶת־
שֶׁלְּךָ וָלֵךְ לָךְ אֲנִי רֹצֶה לָתֵת אֶל־זֶה הָאַחֲרוֹן כַּאֲשֶׁר אֵלֶיךָ׃
הַאֵין מֻתָּר לִי לַעֲשׂוֹת בְּשֶׁלִּי אֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹצֶה הַאִם־עֵינְךָ טו
רָעָה כִּי אֲנִי טוֹב אָנֹכִי׃ כֵּן יִהְיוּ הָאַחֲרוֹנִים רִאשֹׁנִים טז
וְהָרִאשֹׁנִים אַחֲרוֹנִים כִּי רַבִּים נִקְרָאִים וּמְעַטִּים נִבְחָרִים׃
וּבַעֲלוֹת יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיְמָה וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת־ יז
שְׁנֵים עָשָׂר הַתַּלְמִידִים לְבָדָד בַּדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם׃ הִנֵּה יח
אֲנַחְנוּ עֹלִים יְרוּשָׁלַיְמָה וּבֶן־הָאָדָם יִמָּסֵר אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
וְאֶל־הַסּוֹפְרִים וְיַרְשִׁיעֻהוּ לַמָּוֶת׃ וְיַסְגִּירוּ אֹתוֹ לַגּוֹיִם לְהָתֵל יט
בּוֹ וּלְהַכּוֹת אֹתוֹ בַּשּׁוֹטִים וּלְהַצְלִיבוֹ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם׃
אָז נִגְּשָׁה אֵלָיו אֵם בְּנֵי־זַבְדַּי עִם־בָּנֶיהָ כ
וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַתִּשְׁאַל דָּבָר מֵאִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ מַה־תִּרְצִי כא
וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֱמָר נָא אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ שְׁנֵי בָנַי אֵלֶּה אֶחָד

° כחמ' נ', ל"ח.
° ישע' ס', ז'.
° לוק' י', ז'.
° טימ' ס', י"ח.
° ברא' ל"א, מ'.
° איוב ל"ד, י"ב.
° ברא' ל"ד, ט"ו.
° דבר' ט"ו, ט'.
° הענ' י"א, מ'.
° ישע' י', כ"ג.
° מ"א י"ט, י"ח.
° ברא' י"ח, י"ז.
תהל' כ"ה, י"ד.
עמוס ג', ז'.
° תה' כ"ב, י"ג.
° ישע' כ"ג, י"ג.
° תהל' ב', א' ב'.
° תהל' ט"ז, י'.
° סלומית.
מרק' ט"ו, מ'.

כב לִימִינְךָ וְאֶחָד לִשְׂמֹאלְךָ בְּמַלְכוּתֶךָ׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמַר לֹא
יְדַעְתֶּם מָה אַתֶּם שֹׁאֲלִים הֲתוּכְלוּ לִשְׁתּוֹת אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר
אֲנִי עָתִיד לִשְׁתּוֹת וּלְהִטָּבֵל בַּטְּבִילָה אֲשֶׁר אֲנִי נִטְבָּל בָּהּ
כג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נוּכָל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָכֵן אֶת־כּוֹסִי תִשְׁתּוּ
וּבַטְּבִילָה אֲשֶׁר אֲנִי נִטְבָּל בָּהּ תִּטָּבֵלוּ אַךְ שֶׁבֶת לִימִינִי
וְלִשְׂמֹאלִי לֹא לִי לָתֵת זוּלָתִי לָאֵלֶּה אֲשֶׁר הוּכַן לָהֶם מֵאֵת
כד אָבִי׃ וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הָעֲשָׂרָה וַיֵּרַע לָהֶם עַל שְׁנֵי הָאַחִים׃
כה וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמַר יְדַעְתֶּם כִּי מֹשְׁלֵי הַגּוֹיִם רֹדִים
כו אֹתָם וְהַגְּדוֹלִים שֹׁלְטִים עֲלֵיהֶם׃ אַךְ לֹא־יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם
כִּי אִם־כָּל־הֶחָפֵץ לִהְיוֹת גָּדוֹל בְּקִרְבְּכֶם יִהְיֶה מְשָׁרֶתְכֶם׃
ם כח וְכָל הֶחָפֵץ לִהְיוֹת לְרֹאשׁ בְּקִרְבְּכֶם יִהְיֶה עַבְדְּכֶם׃ כַּאֲשֶׁר
בֶּן־הָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן יְשָׁרֵת כִּי אִם־לְשָׁרֵת וְלָתֵת אֶת־
כט נַפְשׁוֹ כֹּפֶר בְּעַד רַבִּים׃ וּבְצֵאתָם מִירִיחוֹ
ל וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו הָמוֹן רָב׃ וְהִנֵּה שְׁנֵי עִוְרִים הַיֹּשְׁבִים עַל־יַד
הַדֶּרֶךְ כְּשָׁמְעָם כִּי יֵשׁוּעַ עֹבֵר וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר רַחֵם עָלֵינוּ
לא אֲדֹנִי בֶּן־דָּוִד׃ וַיִּגְעַר בָּם הֶהָמוֹן לְמַעַן יֶחֱשׁוּ אַךְ הֵמָּה צָעֲקוּ
לב עוֹד יוֹתֵר לֵאמֹר רַחֵם עָלֵינוּ אֲדֹנִי בֶּן־דָּוִד׃ וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ
לג וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמַר מַה־תַּחְפְּצוּ כִּי אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
לד אֵלָיו אֲדֹנִי אֲשֶׁר תִּפָּקַחְנָה עֵינֵינוּ׃ וַיִּכָּמְרוּ רַחֲמֵי יֵשׁוּעַ וַיִּגַּע
בְּעֵינֵיהֶם וּכְרֶגַע רָאוּ עוֹד וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו׃
כא וְכַאֲשֶׁר קָרְבוּ אֶל־יְרוּשָׁלַםִ וּבָאוּ אֶל־בֵּית פַּגֵּי עַל־הַר הַזֵּיתִים
ב וַיִּשְׁלַח יֵשׁוּעַ שְׁנֵי תַלְמִידִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ אֶל־הַכְּפָר
אֲשֶׁר לְנֶגְדְּכֶם וּכְרֶגַע תִּמְצְאוּ אָתוֹן אֲסוּרָה וְעַיִר עִמָּהּ
ג הַתִּירוּ וַהֲבִיאוּ אֵלָי׃ וְאִם־אִישׁ יֹאמַר אֲלֵיכֶם מְאוּמָה אִמְרוּ

° תהל' מ"ה, ט'.
° תהל' ע"ה, ט'.
ירמ' כ"ה, ט"ו.
° איוב ט', ל"א.
° א קור' ב', ט'.
הרומ' ט', כ"ג.
ישע' ס"ד, ג'.
הענ' י"א, ט"ז.
° ברא' ל"ז, י"ח.
° ישע' מ"ט, ז'.
° ישע' כ"ג, י'.
איוב ל"ג, כ"ד.
תהל' מ"ט, ח'.
° תה' קמ"ו, ח'.
° ישע' ל"ס, ה'.
תה' קמ"ס, ח'.
ט'.
° זכר' י"ד, ד'.
פ"ס ח', י"ח.

כי האדון צריך להם וכרגע ישלח אתם : וכל־זאת היתה ד ° ד"ה א כ"ט,
למען ימלא הנאמר בפי הנביא לאמר : אמרו לבת ציון ה י"ד. תהל' כ"ד, ח'.
הנה מלכך יבוא לך עני ורכב על־חמור ועל־עיר בן ° מ"א י"ז, ט'.
אתנות : וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע : ו ° זכר' ט', ט'. ישע' ס"ב, י"א.
ויביאו את־האתון ואת־העיר וישימו עליהם את־בגדיהם ז ° דבר' י"ג, י"ד.
ויושיבו אתו עליהם : ורב ההמון פרשו את־בגדיהם בדרך ח ישע' כ"ג, ג' ז'.
ואחרים כרתו ענפים מן־העצים ויזרו בדרך : וההמונים ט ° מ"ג ט', י"ג.
ההולכים לפניו והבאים אחריו צעקו לאמר הושענא ° תהל' קי"ח,
לבן־דוד ברוך הבא בשם יהוה הושענא במרומים : ובבואו י כ"ה כ"ו.
אל־ירושלם ותרעש כל־העיר לאמר מי הוא זה : ויאמרו יא ° ס"א ט"ז, ד'. ° דבר' י"ח, י"ח.
ההמונים זה הוא ישוע הנביא מנצרת אשר בגליל : ° פר' ג', כ"ג.
ויבא ישוע אל־היכל האלהים ויגרש את כל־ יב
המכרים והקנים בהיכל ויהפך את־שלחנות מחליפי הכסף ° דבר' י"ד, כ"ס כ"ו.
ואת־מושבות מכרי היונים : ויאמר אליהם כתוב ביתי יג ° ישע' כ"ו, ז'.
בית־תפלה יקרא ואתם עשיתם אתו למערת פריצים : ° ירמ' ז', י"א.
ויבאו אליו עורים ופסחים בהיכל וירפא אתם : יד
ובראות ראשי הכהנים והסופרים את־הנפלאות אשר טו
עשה ואת־הילדים צעקים בהיכל לאמר הושענא לבן־דוד
ויחר להם : ויאמרו אליו השמע אתה מה אלה אמרים טז ° בראש' ד', ס'.
ויאמר אליהם ישוע כן המעולם לא קראתם כי מפי עוללים ° תהל' ח', ג'.
ויונקים יסדת עז : ויעזבם ויצא אל־מחוץ יז ° יוח' י"א, י"ח.
לעיר אל בית־עניה וילן שם : ובבקר בשובו ללכת אל־העיר יח ° ישע' ס', כ"ד. ישע' ה', ו'.
וירעב : ובראותו תאנה אחת בדרך ויגש אליה ולא־מצא יט כ"ו, ל"א-
בה מאומה בלתי עלים לבד ויאמר לה אל־יצמח ממך

כ עוד פרי עד־עולם ותיבש התאנה פתאם : ובראות התלמידים ° ישע' ו', י"א-
כא ויתמהו לאמר מה־פתאם יבשה התאנה : ויען ישוע י"ג.
ויאמר אליהם אמנם אני אמר לכם אם־תהיה לכם אמונה ° ל"ה נ כ', כ'.
ולא תספקו לא לבד את אשר לתאנה תעשו כי אם־גם
אם־תאמרו להר הזה הנשא והשלך אל־הים היה יהיה :
כב וכל־דבר אשר תשאלו בתפלה ותאמינו תקחו : ° תהל' כ', ט"ו.
כג ובאשר בא אל־ההיכל ויגשו אליו ראשי הכהנים
וזקני העם בלמדו ויאמרו באי־זה שלטן עשה אתה את־ ° במד' ט"ז, ג'. ירמ' מ"ג, ג'.
כד אלה ומי נתן לך את השלטן הזה : ויען ישוע ויאמר
אליהם אשאל אתכם גם־אנכי דבר אחד אשר אם־תאמרו
לי גם־אנכי אמר לכם באי־זה שלטן אני עשה את־אלה :
כה טבילת יוחנן מאין היתה המן־השמים או מבני אדם ° פר' ג', א'.
ויחשבו בקרבם לאמר אם־נאמר מן־השמים יאמר אלינו ° יוח' א', כ"ט.
כו מדוע אפוא לא האמנתם לו : ואם־נאמר מבני אדם יראים נ', כ"ז-ל"ג. ° פר' י"ד, ה'.
כז אנחנו את־ההמון כי הכל חשבים את־יוחנן כנביא : ויענו יוח' ס', ל"ג ל"ה
את־ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם־אני לא־אמר ° ס"א כ"ס, י"א.
כח לכם באי־זה שלטן אני עשה את־אלה : ומה־תחשבו איש ישע' כ"ט, י'- י"ג.
אחד היו לו שני בנים ויבא אל־הראשון ויאמר בני לך ° ד"ה נ ל"ג, י'.
כט ועבד היום בכרמי : ויען ויאמר אינני רצה ואחרי־כן ° ד"ה נ ל"ג, י"נ י"ג.
ל נחם והלך : ויבא אל־השני ויאמר כמו־כן ויען ויאמר ° יס' כ"ט, י"ג.
לא הנני אדני ולא הלך : מי מן־השנים האלה עשה את־רצון ° נסת נחמס ונסחמיכס.
האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר אליהם ישוע אמנם אני ° הוש' ג', כ"ה.
אמר לכם כי המוכסים והזנות יקדמו אתכם לבוא אל־מלכות פר' ח', י"ח י"ג.
לב האלהים : כי בא אליכם יוחנן בדרך צדקה ולא האמנתם ° מפל' ס"ז, ל"א

לוֹ וְהַמּוֹכְסִים וְהַזּוֹנוֹת הֶאֱמִינוּ לוֹ וְאַתֶּם גַּם בִּרְאֹתְכֶם לֹא
לג נִחַמְתֶּם אַחֲרֵי־כֵן לְמַעַן תַּאֲמִינוּ לוֹ׃ שִׁמְעוּ
מָשָׁל אַחֵר אִישׁ אֶחָד הָיָה בַּעַל בַּיִת אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם ° ישע׳ ה׳, א׳.
וְגָדֵר שָׂם סְבִיבוֹתָיו וְחָפַר בּוֹ יֶקֶב וּבָנָה מִגְדָּל וַיַּפְקִידֵהוּ תהל׳ פ׳, ט׳.
לד לְאִכָּרִים וַיִּסַּע לְמֶרְחָק׃ וּבְהַגִּיעַ עֵת הַפְּרִי וַיִּשְׁלַח אֶת־ ירמ׳ ב׳, כ״א. ° ד״ה ב ל״ו,
לה עֲבָדָיו אֶל־הָאִכָּרִים לָקַחַת אֶת־פִּרְיוֹ׃ וַיִּקְחוּ הָאִכָּרִים אֶת־ ט״ו.
לו עֲבָדָיו אֶת־זֶה הִכּוּ וְאֶת־זֶה הָרְגוּ וְאֶת־זֶה סָקָלוּ׃ וַיִּשְׁלַח ° מ״א כ״ב, כ״ד.
עוֹד עֲבָדִים אֲחֵרִים רַבִּים מִן־הָרִאשֹׁנִים וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם כְּמוֹ־ ° מ״א י״ט, י׳.
לז כֵן׃ וּבָאַחֲרוֹנָה שָׁלַח אֲלֵיהֶם אֶת־בְּנוֹ בְּאָמְרוֹ יֵעָנוּ מִפְּנֵי ° ד״ה ב כ״ד, כ״א
לח בְנִי׃ אַךְ הָאִכָּרִים הָאֵלֶּה בִּרְאוֹתָם אֶת־הַבֵּן אָמְרוּ אִישׁ ° שמו׳ י׳, ג׳.
לט אֶל־רֵעֵהוּ זֶה הוּא הַיּוֹרֵשׁ לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנֹאחֲזָה בִּירֻשָּׁתוֹ׃ וַיִּקְחוּ כ״ג, כ׳. ישע׳ ט׳, ה׳.
מ אֹתוֹ וַיַּשְׁלִיכֻהוּ אֶל־מִחוּץ לַכֶּרֶם וַיַּהַרְגֻהוּ׃ וְעַתָּה כְּבוֹא ° תהל׳ ב׳, ח׳.
מא בַּעַל הַכֶּרֶם מַה־יַּעֲשֶׂה לָאִכָּרִים הָהֵם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶת־ ° דני׳ ט׳, כ״ו. תהל׳ כ״ג, י״ז.
הָרָעִים בְּרָעָה יְאַבֵּד אֹתָם וְאֶת־הַכֶּרֶם יַפְקִיד לְאִכָּרִים אֲחֵרִים ° דני׳ ט׳, כ״ז.
מב אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לוֹ אֶת־הַפְּרִי בְּעִתּוֹתָם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ ° ישע׳ ס״ה, ח׳.
הֲמֵעוֹלָם לֹא־קְרָאתֶם בַּכְּתוּבִים אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים זֹאת הָיְתָה ° תהל׳ קי״ח,
לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ מֵאֵת יְהוָֹה הָיְתָה זֹּאת וְהִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ כ״ב כ״ג. ישע׳ כ״ח, ט״ז.
מג עַל־כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־תֻקַּח מִכֶּם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְתִנָּתֵן ° פר׳ ח׳, י״ג.
מד לְגוֹי הָעֹשֶׂה פְרִיָהּ׃ וְהַנֹּפֵל עַל־הָאֶבֶן הַזֹּאת יִשָּׁבֵר וְכֹל אֲשֶׁר ° ישע׳ ח׳, י״ד ט״ו.
מה תִּפֹּל עָלָיו תָּדֵק אֹתוֹ׃ וְכִשְׁמֹעַ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים ° דני׳ ב׳, מ״ד.
מו אֶת־מְשָׁלָיו הֵבִינוּ כִּי עֲלֵיהֶם דִּבֵּר׃ וְכַאֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְתָפְשׂוֹ תהל׳ י׳, ט׳.
וַיִּירְאוּ אֶת־הֶהָמוֹנִים כִּי כְנָבִיא חֲשָׁבוּ אֹתוֹ׃
כב וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיְדַבֵּר עוֹד אֲלֵיהֶם בִּמְשָׁלִים לֵאמֹר׃ נִדְמְתָה ° תהל׳ מ״ה, י׳-ט״ז.
מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמֶלֶךְ אֶחָד אֲשֶׁר עָשָׂה חֲתֻנָּה לִבְנוֹ׃ ° ש״ה ג׳ י״א.

ג וַיִּשְׁלַח אֶת־עֲבָדָיו לִקְרֹא אֶת־הַקְּרוּאִים אֶל־הַחֲתֻנָּה וְלֹא אָבוּ ° משל׳ ט׳, ג׳.
ד לָבוֹא׃ וַיִּשְׁלַח עוֹד עֲבָדִים אֲחֵרִים לֵאמֹר אִמְרוּ אֶל־הַקְּרוּאִים ° תה׳ פ״א, י״ג. משל׳ א׳, ל׳.
הִנֵּה הֲכִינֹתִי אֶת־מִשְׁתִּי בְּקָרַי וּמְרִיאַי טְבוּחִים וְהַכֹּל מוּכָן ° משל׳ ט׳, ב׳.
ה בֹּאוּ אֶל־הַחֲתֻנָּה׃ וְהֵם לֹא־שָׂמוּ לֵב וַיֵּלְכוּ לָהֶם זֶה אֶל־ ° יש׳ כ״ה, ו׳.
ו שָׂדֵהוּ וְזֶה אֶל־מִסְחָרוֹ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים תָּפְשׂוּ בַּעֲבָדָיו וַיְחָרְפוּ ° משל׳ א׳, כ״ד. ישע׳ ס״ו, ד׳.
ז וַיַּהַרְגוּם׃ וּבִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצֹף וַיִּשְׁלַח אֶת־צְבָאָיו וַיְאַבֵּד ° ישע׳ כ״ג, ו׳.
ח אֶת־הַמְרַצְּחִים הָהֵם וְאֶת־עִירָם הִצִּית׃ אָז אָמַר אֶל־עֲבָדָיו אָכֵן ° ירמ׳ ל״ח, ו׳.
ט הַחֲתֻנָּה מוּכָנָה הִיא אַךְ הַקְּרוּאִים לֹא הָיוּ שָׁוִים׃ לָכֵן לְכוּ ° מ״א י״ט, י׳.
אֶל־מִפְלְגוֹת הַדְּרָכִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּמְצְאוּ קִרְאוּ אֶל־הַחֲתֻנָּה׃ ° זכר׳ ח׳, ג׳. ד״ה ב ל״ו, ט״ז.
י וַיֵּצְאוּ הָעֲבָדִים הָהֵם אֶל־הַדְּרָכִים וַיַּאַסְפוּ אֶת־הַכֹּל כָּל־ ° דני׳ ט׳, כ״ו.
אֲשֶׁר מָצְאוּ גַּם רָעִים גַּם טוֹבִים וַיִּמָּלֵא בֵית־הַחֲתֻנָּה ° משל׳ א׳, כ׳.
יא מְסֻבִּים׃ וּבְבוֹא הַמֶּלֶךְ לִרְאוֹת אֶת־הַמְסֻבִּים וַיַּרְא שָׁם אִישׁ ח׳, ג׳.
יב אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ לָבוּשׁ בִּלְבוּשׁ הַחֲתֻנָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵעִי אֵיךְ ° תה׳ קל״ב, ט׳.
יג בָּאתָ הֵנָּה בִּבְלִי הֱיוֹת לְךָ לְבוּשׁ הַחֲתֻנָּה וַיֵּאָלַם׃ אָז אָמַר ° יש׳ ס״א, י׳.
הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמְשָׁרְתִים אִסְרוּ יָדָיו וְרַגְלָיו וּשְׂאוּהוּ וְהַשְׁלִיכֻהוּ ° איוב ט׳, ג׳.
יד אֶל־הַחֹשֶׁךְ הַחִיצוֹן שָׁם יִהְיֶה בְּכִי וַחֲרִיקַת שִׁנָּיִם׃ כִּי תהל׳ ל״ט, י׳. ° דני׳ ג׳, כ׳.
טו רַבִּים הֵם קְרוּאִים וּמְעַטִּים נִבְחָרִים׃ אָז ° תהל׳ ל״ה, ו׳
טז הָלְכוּ הַפְּרוּשִׁים וַיַּעֲשׂוּ עֵצָה אֵיךְ יְנַקְשֻׁהוּ בְאֹמֶר׃ וַיִּשְׁלְחוּ משל׳ כ׳, כ׳ ° במד׳ י״ד, ל׳.
אֵלָיו אֶת־תַּלְמִידֵיהֶם עִם־הַדְּבֵקִים בְּהוֹרְדוֹס לֵאמֹר מוֹרֵה ° תה׳ כ״ו, י״ד.
יָדַעְנוּ כִּי אִישׁ־אֱמֶת אַתָּה אֶת־דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים בֶּאֱמֶת תּוֹרֶה ° שמו׳ י״ח, כ״א. דבר׳ א׳, י״ז.
יז וְלֹא תִדְאַג לְאִישׁ כִּי לֹא תַבִּיט אֶל־פְּנֵי אֲנָשִׁים׃ לָכֵן אֱמָר ° ויק׳ י״ט, ט״ו
יח לָנוּ מַה־תִּתְחַשֵּׁב הֲמֻתָּר לָתֵת מַס לְקֵיסָר אִם־לֹא׃ וּבְדַעַת ° ד״ה ב י״ט, ז׳
יֵשׁוּעַ אֶת־רִשְׁעָתָם וַיֹּאמַר מָה אַתֶּם מְנַסִּים אֹתִי חֲנֵפִים׃ תה׳ מ״ד, כ״ב. ירמ׳ י״ח, כ״ג.
יט כ הַרְאוּנִי אֶת־מַטְבֵּעַ הַמַּס וַיָּבִיאוּ אֵלָיו דִּינָר׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

כא למי הצלם הזה והמכתב : ויאמרו אליו לקיסר ויאמר
אליהם לכן שלמו לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את
כב אשר לאלהים : וכשמעם ויתמהו ויעזבו אתו וילכו להם :
כג ביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים
כד כי אין תקומת המתים : וישאלו אתו לאמר מורה משה
אמר איש כי־ימות ובנים אין לו ייבם אחיו את־אשתו
כה ויקים זרע לאחיו : והנה היו אתנו שבעה אחים והראשון
נשא אשה וימת ובאשר אין־לו זרע עזב את־אשתו
כו כז לאחיו : וכמו־כן גם השני והשלישי עד־השביעי : ובאחרונה
כח אחרי כלם מתה גם האשה : ועתה בתקומה אשת מי
כט מן־השבעה תהיה כי היתה לכלם ויען ישוע ויאמר
אליהם תעים אתם מבלי דעתכם את־הכתבים וגם־לא
ל את־גבורת האלהים : כי בתקומה לא ישאו וגם לא
לא תנשאנה כי אם־יהיו כמלאכי האלהים בשמים : ועל־אדות
תקומת המתים האם־לא קראתם את הנאמר לכם בפי
לב האלהים לאמר : אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי
יעקב והאלהים איננו אלהי המתים כי אם־אלהי החיים :
לג ושמוע ההמונים וישתוממו על־לקחו :
לד והפרושים כשמעם כי חסם את־פי הצדוקים ויקהלו
לה יחדיו : וישאל אחד מהם יודע תורה מנסה אתו ואמר :
לו לז מורה מה־היא המצוה הגדולה בתורה : ויאמר אליו
ישוע ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך
לח ובכל־תבונתך : זאת היא המצוה הראשונה והגדולה :
לט מ והשנית דמה לה ואהבת לרעך כמוך : בשתי המצות

° רומ' י"ג, ז'. ° שמו' ל', י"ג. ° דבר' כ"ה, ה'-י'. ° הוש' ד', ו'. ° זכר' י"ג, ח'. ° ישע' כ"ה, ח'. כ"ו, י"ט. דני' י"ב, ב'. ° שמו' ג', ו'. ° דבר' ו', ה'. ° ויק' י"ט, י"ח.

האלה

האלה כל־התורה והנביאים תלוים :
מא ובהקהל הפרושים שאל אתם ישוע לאמר מה־תחשבו על־
מב המשיח בן־מי הוא ויאמרו אליו בן־דוד : ויאמר אליהם
מג איך אפוא קורא אתו דוד ברוח אדון לאמר : נאם יהוה
מד לאדני שב לימיני עד־אשית איביך הדם לרגליך : ועתה
מה אם־דוד קורא אתו אדון איך הוא בנו : ולא־יכל איש
לענות אתו דבר וגם לא־התערב איש מן־היום ההוא
לשאל אתו עוד :
כג ב אז דבר ישוע אל־ההמונים ואל־תלמידיו : לאמר על־
ג כסא משה ישבים הסופרים והפרושים : לכן כל־דברים כל
אשר יאמרו לכם לשמר שמרו ועשו אך כפי מעשיהם
ד אל־תעשו כי המה אמרים ואינם עשים : כי הם
אסרים סבלים כבדים וקשים לשאת ושמים על־שכמי
ה האנשים אך הם באצבעם אינם רצים להניע אתם : וכל־
מעשיהם המה עשים למען הראות אל־האנשים והם מרחיבים
ו את־תפליהם ומגדילים את־כנפי בגדיהם : ואהבים את־
המסבה העליונה בסעודות ואת־המושבות הראשנים בבתי
ז הכנסיות : ושאלות שלום בשוקים ולהקרא מאת האנשים
ח רבי רבי : אך אתם לא תקראו רבי כי אחד מורכם הוא
ט המשיח ואתם כלכם אחים אתם : ואב לא־תקראו לכם
י על־הארץ כי אחד הוא אביכם אשר בשמים : וגם לא
יא תקראו מורים כי אחד מורכם הוא המשיח : אך הגדול
יב בכם יהי משרתכם : וכל אשר ירומם את־נפשו ישפל
יג וכל אשר ישפיל את־נפשו ירומם : אך אוי

° זכר' ז', ט'-י"ג. פר' ז', י"ג. א טמו' י', ה'. ° ירמ' כ"ג, ה'. ° ש"ב כ"ג, ב'. ° תהל' ק"י, א'. ° ישע' י"א, א'-י'. הוא כבר ושרש ישי. ° איו' ט', ג' ד'. ° שמו' י"ח, י"ג. דבר' ט"ז, י"ח. ° דבר' י"ז, ט'-י"ט. הרומי' י"ג, א'. ° פר' י"א, כ"ט ל'. ° שמו' י"ג, ט"ז. במד' ט"ו, ל"ח ל"ט. ° תהלי' כ"ג, כ"נ. קל"ג, א'. ° מלא' ג', י'. ° יעק' ג', א'. א פטר' ה', ג'. ° מש' כ"ט, כ"ג. ° מש' ט"ו, ל"ג. איוב כ"ג, כ"ט. ישע' כ"ז, ט"ו.

לכם

לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים כִּי סֹגְרִים אַתֶּם אֶת־מַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם לִפְנֵי הָאֲנָשִׁים כִּי אַתֶּם אֵינְכֶם בָּאִים בָּהּ וְגַם
לַבָּאִים אֵלֶיהָ לֹא תַנִּיחוּ לָבוֹא בָהּ׃ אוֹי לָכֶם סוֹפְרִים יד
וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים כִּי מְבַלְּעִים אַתֶּם אֶת־בָּתֵּי הָאַלְמָנוֹת ° ישע׳ י׳, ב׳.
וּלְמַרְאֵה עַיִן תַּאֲרִיכוּ לְהִתְפַּלֵּל בַּעֲבוּר זֹאת תִּקְחוּ מִשְׁפָּט ° איוב ל״א, ט״ז.
יֶתֶר מְאֹד׃ אוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים כִּי תְסוֹבְבוּ טו ° ישע׳ ח׳, ט״ו.
אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה לְיַהֵד אִישׁ אֶחָד וְכַאֲשֶׁר נִהְיָה כֵן ° איכה ד׳, ו׳.
אַתֶּם עֹשִׂים אֹתוֹ לְבֶן־גֵּיהִנֹּם כִּפְלַיִם יוֹתֵר מִכֶּם׃ אוֹי לָכֶם טז לוק׳ י״ב, מ״ח. ° אסת׳ ח׳, י״ז.
מְנַהֲלִים עִוְרִים הָאֹמְרִים מִי אֲשֶׁר יִשָּׁבַע בַּהֵיכָל אֵין זֶה ° ישע׳ כ״ו, י׳.
מְאוּמָה אַךְ מִי אֲשֶׁר יִשָּׁבַע בִּזְהַב הַהֵיכָל חַיָּב הוּא׃ ג׳, י״ג.
סְכָלִים וְעִוְרִים מַה גָּדוֹל יֶתֶר אִם הַזָּהָב אוֹ הַהֵיכָל הַמְקַדֵּשׁ יז
אֶת־הַזָּהָב׃ וְעוֹד מִי אֲשֶׁר יִשָּׁבַע בַּמִּזְבֵּחַ אֵין זֶה מְאוּמָה אַךְ יח
מִי אֲשֶׁר יִשָּׁבַע בַּקָּרְבָּן אֲשֶׁר עָלָיו חַיָּב הוּא׃ סְכָלִים יט
וְעִוְרִים מַה גָּדוֹל יֶתֶר אִם הַקָּרְבָּן אוֹ הַמִּזְבֵּחַ הַמְקַדֵּשׁ אֶת־
הַקָּרְבָּן׃ לָכֵן הַנִּשְׁבָּע בַּמִּזְבֵּחַ נִשְׁבָּע בּוֹ וּבְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כ
עָלָיו׃ וְהַנִּשְׁבָּע בַּהֵיכָל נִשְׁבָּע בּוֹ וּבַשּׁוֹכֵן בְּתוֹכוֹ׃ וְהַנִּשְׁבָּע כא כב ° מ״ח ח׳, י״ג.
בַּשָּׁמַיִם נִשְׁבָּע בְּכִסֵּא הָאֱלֹהִים וּבַיּוֹשֵׁב עָלָיו׃ אוֹי לָכֶם כג תהל׳ קל״ג, י״ד. ° תהל׳ י״א, ד׳.
סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים כִּי מְעַשְּׂרִים אַתֶּם אֶת־הַמִּנְתָּא וְאֶת־ ישע׳ ס״ו, א׳.
הַשֶּׁבֶת וְאֶת־הַכַּמֹּן וַעֲזַבְתֶּם אֶת־הַדְּבָרִים הַכְּבֵדִים יֶתֶר בַּתּוֹרָה ° ש״א ט״ו, כ״ג.
אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הָאֱמוּנָה אֶת־אֵלֶּה הָיָה צָרִיךְ הושע ו׳, ו׳.
לַעֲשׂוֹת וְלֹא לַעֲזֹב אֶת־אֵלֶּה׃ מְנַהֲלִים עִוְרִים הַמְסַנְּנִים אֶת־ כד מיכה ו׳, ח׳. ° זכר׳ ז׳, ט׳.
הַיַּתּוּשׁ וְהַבֹּלְעִים אֶת־הַגָּמָל׃ אוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים כה ° ר״ל כסוי או יד הכלי.
חֲנֵפִים כִּי מְטַהֲרִים אַתֶּם אֶת אֲשֶׁר מִחוּץ לַכּוֹס וְלַזְּבוּרִית ° ישע׳ א׳, ט״ז.
וּבִפְנִים הֵן מְלֵאוֹת גְּזֵלָה וְחָמָס׃ פָּרוּשׁ עִוֵּר טַהֵר בָּרִאשׁוֹנָה כו ירמ׳ ו׳, י״ד. יחז׳ י״ח, ל״א.

את

אֶת־פְּנִים הַכּוֹס וְהַזְּבוּרִית לְמַעַן יִהְיֶה גַּם חִיצוֹנָן טָהוֹר׃
כז אוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים כִּי דֹמִים אַתֶּם לִקְבָרִים
נְטוּחִים הַנִּרְאִים נָאִים מִחוּץ אַךְ בִּפְנִים הֵם מְלֵאִים
כח עַצְמוֹת מֵתִים וְכָל־טֻמְאָה׃ כֵּן גַּם אַתֶּם מִחוּץ תֵּרָאוּ ° מ״ב כ״ג, י״ד. ° ש״א ט״ז, ז׳.
צַדִּיקִים אֶל־הָאֲנָשִׁים אַךְ בִּפְנִים מְלֵאִים אַתֶּם חֹנֶף וָעָוֶן׃ ° ישע׳ ל״ג, ו׳.
כט אוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים כִּי בוֹנִים אַתֶּם אֶת־
ל קִבְרֵי הַנְּבִיאִים וְתַעְדּוּ אֶת־בָּתֵּי קִבְרוֹת הַצַּדִּיקִים׃ וְאֹמְרִים ° ירמ׳ ב׳, ל׳.
אַתֶּם אִם הָיִינוּ בִּימֵי אֲבוֹתֵינוּ לֹא־הָיִינוּ חַבְרֵיהֶם בְּדַם
לא הַנְּבִיאִים׃ לָכֵן מְעִידִים אַתֶּם עַל־עַצְמְכֶם כִּי בְּנֵי מְרַצְּחֵי ° פצ״ס ז׳, כ״ג.
לב הַנְּבִיאִים אַתֶּם׃ גַּם־אַתֶּם מַלְאוּ אֶת־מִדַּת אֲבוֹתֵיכֶם׃ ° בר׳ ט״ו, ט״ז.
לג נְחָשִׁים יַלְדֵי צִפְעוֹנִים אֵיכָה תִּמָּלְטוּ מִמִּשְׁפַּט גֵּיהִנֹּם׃ ° ירמ׳ ח׳, י״ז. תהל׳ נ״ח, ה׳.
לד בַּעֲבוּר זֹאת הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם נְבִיאִים ° ירמ׳ ז׳, כ״ה.
וַחֲכָמִים וְסוֹפְרִים וּמֵהֶם תָּמִיתוּ וְתִצְלֹבוּ וּמֵהֶם תְּיַסְּרוּ
לה בְשׁוֹטִים בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹתֵיכֶם וְתִרְדְּפוּ מֵעִיר אֶל־עִיר׃ לְמַעַן יָבוֹא
עֲלֵיכֶם כָּל־דַּם הַצַּדִּיקִים הַנִּשְׁפָּךְ עַל־הָאָרֶץ מִדַּם הֶבֶל הַצַּדִּיק ° איכ׳ ד׳, י״ג.
עַד־דַּם זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָה אֲשֶׁר רְצַחְתֶּם אֹתוֹ בֵּין הַהֵיכָל ° בר׳ ד׳, ח׳. ° ד״ה ב כ״ד,
לו וְהַמִּזְבֵּחַ׃ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־אֵלֶּה יָבֹאוּ עַל־הַדּוֹר הַזֶּה׃ כ׳ כ״א.
לז יְרוּשָׁלַםִ ׀ יְרוּשָׁלַםִ הַהֹרֶגֶת אֶת־הַנְּבִיאִים וְהַסֹּקֶלֶת אֶת־ ° שמו׳ כ׳, ס׳. ° נחמ׳ ט׳, כ״ו.
הַשְּׁלֻחִים אֵלַיִךְ כַּמֶּה רָצִיתִי ׀ לְקַבֵּץ אֶת־בָּנַיִךְ כַּאֲשֶׁר תְּקַבֵּץ ° ישע׳ כ״ח,
לח תַּרְנְגֹלֶת אֶת־אֶפְרֹחֶיהָ תַּחַת כְּנָפֶיהָ וְלֹא אֲבִיתֶם׃ הִנֵּה י״ב. כ׳, ג׳.
לט בֵּיתְכֶם יִשָּׁאֵר לָכֶם שָׁמֵם׃ כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִרְאוּנִי ° ד״ס נ״ז, כ״ח. דני׳ ט׳, כ״ו.
מֵעַתָּה עַד כִּי תֹאמְרוּ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה׃ ° הוש׳ ה׳, ט״ו
כד וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ לוֹ מִן־הַהֵיכָל וַיִּגְּשׁוּ תַלְמִידָיו לְהַרְאֹתוֹ ° תה׳ קי״ח, כ״ו.
ב אֶת־בִּנְיְנֵי הַהֵיכָל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הַאֵינְכֶם רֹאִים אֶת ° הוש׳ ט׳, י״ג.

כל

כל־אלה אמנם אני ׀ אמר לכם לא־תשאר פה אבן על־
אבן אשר לא תתפרק׃ וכאשר ישב על־הר ג
הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדד ויאמרו אמר לנו מתי
יהיו אלה ומה אות בואתך וקץ העולם׃ ויען ישוע ד
ויאמר אליהם ראו כי לא־יתעה אתכם איש׃ כי רבים ה
יבאו בשמי לאמר אני המשיח ויתעו רבים׃ ועתידים ו
אתם לשמע מלחמות ושמועות מלחמות ראו כי לא
תבהלו כי צריך להיות כל־אלה אך לא עוד הקץ׃ כי ז
יקום גוי על־גוי וממלכה על־ממלכה ויהיו רעב ודבר ורעש
במקומות שנים׃ כל־אלה הם ראשית חבלים׃ אז יסגירו ח ט
אתכם אל־מצוקה והמיתו אתכם ותהיו שנואים לכל־
הגוים בעבור שמי׃ ואז יכשלו רבים ויסגירו איש את־ י
רעהו וישנאו איש את־רעהו׃ ורבים נביאי שקר יקומו יא
ויתעו רבים׃ ומפני עתרת הרשע תתקרר אהבת הרבים׃ יב
אך המיחל עד־הקץ הוא יושע׃ ותקרא בשורת המלכות יג יד
הזאת בכל־התבל לעדות לכל־הגוים ואז יבוא הקץ׃ לכן טו
כאשר תראו את־שקוץ השמה הנאמר על־פי דניאל הנביא
עמד במקום קדוש הקרא יבין׃ אז אלה אשר ביהודה טז
ינוסו אל־ההרים׃ וזה אשר על־הגג לא ירד לשאת מאומה יז
מביתו׃ וזה אשר בשדה לא־ישוב אחור לשאת את־בגדיו׃ יח
אך אוי להרות ולמיניקות בימים ההם׃ אך התפללו יט כ
למען לא תהיה מנוסתכם בחרף גם־לא בשבת׃ כי אז כא
תהיה מצוקה גדולה אשר כמוה לא היתה מראשית
העולם עד־עתה וגם לא־תהיה עוד׃ ולולא יקצרו הימים כב

○דכי' ט', כ"ו. ○מרק' י"ג, ג'. דכי' י"ב, ו'. ○דכי' ז', י"ג. ○דכ' ז', כ"ו כ"ז. התנ' י"ח, ט"ו. ○ירמ' י"ד, י"ד. ○יחז' ז', כ"ה. ○דכי' י"ב, ט'. ○חגי ב', כ"ג. יחז' כ"ח, ל"ג. זכר' י"ד, י"ג. ○ישע' ס"ו, ה'. ○ישע' ח', י"ד ט"ו. לוק' ב', ל"ד. ○ישע' ח', י"ט. התנ' י"ט, כ'. ○התנ' ג', ד' ס'. ○דכי' י"ב, י"ג. ○ישע' מ"ט, ו'. פ"ה ט"ו, י"ד. רומ' י"ח, כ"ב. ○דכי' ט', כ"ז. י"ב, י"א. התנ' י"ח, ב'. ○דכי' ה"ב, י'. ○דכי' י"ב, א'. משל' כ"ג, ג'. ○מ"ב ח', י"ב. ○דכי' י"ב, א'. יואל ב', ב'.

ההם

ההם לא יושע כל־בשר אך למען הבחירים יקצרו הימים
כג ההם׃ אז אם־יאמר אליכם איש הנה פה המשיח או פה
כד אל־תאמינו׃ כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויתנו
אותות גדולים ומופתים עד להתעות אם־יוכל להיות גם
כה כו את־הבחירים׃ הנה מראש הגדתי לכם׃ לכן אם־יאמרו
אליכם הנה במדבר הוא אל־תצאו הנה בחדרים אל־
כז תאמינו׃ כי כאשר הברק יוצא מן־המזרח ומאיר עד
כח המערב כן תהיה גם ביאת בן־האדם׃ כי באשר יהיה
כט הפגר שם יקבצו הנשרים׃ וכרגע אחרי מצוקת הימים
ההם תחשך השמש והירח לא־יתן אורו והכוכבים יפלו
ל מן־השמים וכחות השמים ינועו׃ ואז יראה אות בן־
האדם בשמים ואז יספדו כל־שבטי הארץ ויראו את־בן־
האדם בא בעבי השמים בגבורה ובתפארת גדולה׃
לא וישלח את־מלאכיו בקול שופר גדול ויקבצו את־בחיריו
מארבע הרוחות מקצות השמים עד־קצותם׃
לב אך מן־התאנה למדו המשל כאשר כבר ענפה נהיה
לג רך והעלים צמחים ידעים אתם כי קרוב הקיץ׃ כמו־כן
גם אתם כאשר תראו את־כל־אלה דעו כי קרוב הוא על־
לד הדלתות׃ אמנם אני אמר לכם כי לא יחלף הדור הזה
לה עד כי־יהיו כל־אלה׃ השמים והארץ יחלפו ודברי לא
לו יחלפו׃ אך על־אדות היום ההוא והשעה
אין איש ידע וגם לא מלאכי השמים בלתי אבי לבדו׃
ח לז וכאשר היו ימי נח כן תהיה גם ביאת בן־האדם׃ כי
כאשר היו בימים אשר ׀ לפני המבול אכלים ושתים

○ישע' ס"ה, ט'. ○דבר' י"ג, ב' ג'. התנ' י"ג, י"ד. ○יש' מ"ח, ט"ז. ○זכר' ט', י"ד. ○דכי' ז', י"ג. ○איוב ל"ט, ל'. ○יחז' ל"ט, י"ז. ○ישע' י"ג, י'. יוא' ב', י'. ג', ד'. ○חגי ב', ו'. ○זכר' י"ב, י'. ○דכי' ז', י"ג. פע"ה ח', י"ח. ○ישע' כ"ז, י"ג. ○ישע' י"א, י"ב. כ"ז, י"ג. ירמ' כ"ג, ח'. ○דבר' ל', ד'. ○ישע' כ"ו, ח'. ○יחז' ז', ז'. ○פס' ב'. ○תה' ק"ג, כ"ז. ישע' כ"ח, ו'. ○ישע' מ', ח'. ○זכר' י"ד, ז'. דכי' י"ב, ט'. פע"ה ח', ז'. ○ברא' ו', י"ג. ח טמו' ד', ח־נ'.

נשאים

°ברא׳ ז׳, ג׳. נשאים נשים ומשיאים לאנשים עד־היום אשר בא נח
°ברא׳ ז׳, י״ז. אל־התבה׃ ולא ידעו עד כי־בא המבול ונשא את־כלם לט
°ברא׳ ז׳, כ״ג. כן תהיה גם ביאת בן־האדם׃ אז שנים יהיו בשדה מ
יחז׳ ל״ג, ו׳. האחד ילקח והאחד יעזב׃ שתים טחנות ברחים אחת מא
פר׳ י״ג, מ״א. תלקח ואחת תעזב׃ לכן שקדו כי אינכם מב
°סופ׳ ג׳, כ״א. ישע׳ ד׳, ג׳. ידעים באי־זו שעה אדניכם בא׃ אך זאת דעו כי אם־ מג
°התג׳ ג׳, ג׳. ידע בעל־הבית באי־זו אשמרה יבא הגנב היה שקד ולא
°עמו׳ ד׳, י״ב. הניח את־ביתו להחתר׃ בעבור זאת גם אתם היו נכונים מד
כי בשעה אשר לא־תחשבו בן־האדם בא׃ מי אפוא הוא מה
°ברא׳ ל״ט, ד׳. העבד הנאמן והמשכיל אשר הפקידו אדניו על־עבדתו
א קור׳ ד׳, א׳ ב׳. לתת להם האכל בעתו׃ אשרי העבד ההוא אשר ימצא מו
°התג׳ ט״ז, ט״ו. אתו אדניו בבאו עשה כן׃ אמנם אני אמר לכם כי על מז
כל־קניניו יפקיד אתו׃ אך אם־יאמר העבד הרע ההוא מח
°שמו׳ ל״ג, ח׳. בלבו מאחר אדני לבוא׃ ויחל להכות את־העבדים חבריו מט
°ישע׳ ס״ו, ס׳. התג׳ ט״ז, ו׳. ולאכל ולשתות עם־השכרים׃ יבוא אדון העבד ההוא נ
°ישע׳ כ״ו, י״ג. ביום אשר לא־יצפה ובשעה אשר לא־ידע׃ וישסף אתו נא
א תסל׳ ה׳, ג׳. וישים חלקו עם החנפים שם יהיה בכי וחריקת שנים׃
°ס״א ט״ו, ל״נ. °איוב כ׳, כ״ט. אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו כה
°ישע׳ ל״ג, י״ד. את־נרתיהן ויצאו לקראת החתן׃ וחמש מהן היו ב
°דני׳ ג׳, מ״ד. משכילות והחמש כסילות׃ אלה אשר היו כסילות לקחו ג
°ישע׳ ס״ג, ה׳. כ״ד, ה׳. סוס׳ את־נרתיהן ולא־לקחו עמהן שמן׃ והמשכילות לקחו שמן ד
ג׳, כ״א כ״ג. בכליהן עם נרתיהן׃ וכאשר אחר החתן נמו כלן וישנו׃ ה
°תהל׳ מ״ה, ח׳. ובחצות הלילה היתה צעקה הנה החתן בא צאינה ו
רומ׳ ח׳, ט׳. לקראתו׃ אז קמו כל־העלמות ההן והיטיבו את־נרתיהן׃ ז

ח ותאמרנה הכסילות אל־המשכילות תנה לנו משמנכן כי
ט נרתינו דעכים׃ ותענינה המשכילות לאמר אולי לא־ישפק °איוב כ״א, י״ז.
י לנו ולכן אך לכנה ביותר אל־המכרים וקנינה לכן׃ וכאשר מסל׳ י״ג, ט׳.
הלכו לקנות בא החתן ואשר היו נכונות באו אתו אל־ °ישע׳ כ״ה, ח׳. מסל׳ כ״ג, כ״ג.
יא בית החתנה ותסגר הדלת׃ ואחרי כן באו גם שאר °לוק׳ י״ג, כ״ה.
יב העלמות לאמר אדני אדני פתח לנו׃ אך הוא ענה ישע׳ כ״ג, כ״ג.
יג ויאמר אמנם אני אמר לכן לא ידעתי אתכן׃ לכן שקדו °לוק׳ י״ג, כ״ו. תהל׳ א׳, ו׳.
כי אינכם ידעים את־היום גם לא את־השעה אשר בה °פע״ה א׳, ז׳.
יד בן־האדם בא׃ כי כמו־איש הנוסע למרחק
טו אשר קרא את־עבדיו שלו וימסר להם את־קניניו׃ ולזה
נתן חמש ככרים ולזה שתים ולזה אחת לכל־איש כפי °א פטר׳ ד׳, י׳.
טז היכלת שלו ויסע למרחק כרגע׃ וילך זה אשר לקח את־
חמש הככרים ויסחר בהן ויעש חמש ככרים אחרות׃
יז וכמו־כן זה אשר לקח השתים גם־הוא רכש שתים
יח אחרות׃ אך זה אשר לקח האחת הלך לו וחפר באדמה
יט וטמן את־כסף אדניו׃ ואחרי זמן כביר בא אדון העבדים °משל׳ י״ח, ט.
כ ההם ויקח מהם חשבון׃ ויגש זה אשר לקח את־חמש °קהל׳ י״ב, י״ד.
הככרים ויבא חמש ככרים אחרות לאמר אדני חמש רומ׳ י״ד, י״ב.
ככרים מסרת לי הנה חמש ככרים אחרות רכשתי עליהן׃
כא ויאמר אליו אדניו יפה העבד הטוב והנאמן על־דברים
מעטים היית נאמן על־רבים אפקיד אתך בא אל־שמחת °דני׳ ז׳, י״ח. לוק׳ כ״ג, כ״ט.
כב אדניך׃ ויגש גם־זה אשר לקח את־שתי הככרים ויאמר °תה׳ ע״ז, י״א.
אדני שתי ככרים מסרת לי הנה שתי ככרים אחרות °רומ׳ י״ג, ו׳.
כג רכשתי עליהן׃ ויאמר אליו אדניו יפה העבד הטוב ג קור׳ א׳, י״ג.

וְהַנֶּאֱמָן עַל־דְּבָרִים מְעַטִּים הָיִיתָ נֶאֱמָן עַל־רַבִּים אַפְקִיד °תס׳ כ״ח, י״ג.
כד אֹתְךָ בֹּא אֶל־שִׂמְחַת אֲדֹנֶיךָ׃ וַיִּגַּשׁ גַּם־זֶה אֲשֶׁר לָקַח מסל׳ כ״ח, כ׳.
הַכִּכָּר הָאֶחָת וַיֹּאמַר אֲדֹנִי בְּדַעְתִּי אֹתְךָ כִּי אִישׁ קָשֶׁה אַתָּה כתנ׳ ג׳, כ״ו.
כה קֹצֵר בַּאֲשֶׁר לֹא־זָרַעְתָּ וְאֹסֵף מֵאֲשֶׁר לֹא פִזַּרְתָּ׃ וָאִירָא °מלא׳ ג׳, י״ד.
כו וָאֵלֵךְ וָאֶטְמֹן כִּכָּרְךָ בָּאֲדָמָה הִנֵּה יֶשׁ לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃ וַיַּעַן °ברא׳ ג׳, י׳
אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד הָרָע וְהֶעָצֵל יָדַעְתָּ כִּי אֲנִי קֹצֵר °איוב ט״ו, ו׳.
כז בַּאֲשֶׁר לֹא־זָרַעְתִּי וְאֹסֵף מֵאֲשֶׁר לֹא פִזַּרְתִּי׃ לָכֵן צָרִיךְ הָיָה
לְךָ לְהַשְׁלִיךְ אֶת־כַּסְפִּי אֶל־הַשֻּׁלְחָנִיִּים וּבְבוֹאִי לָקַחְתִּי אֲנִי
כח אֶת שֶׁלִּי בְּתַרְבִּית׃ עַל־כֵּן שְׂאוּ מִמֶּנּוּ אֶת־הַכִּכָּר וּתְנוּ לָזֶה
כט אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ עֶשֶׂר הַכִּכָּרִים׃ כִּי כָּל אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ יִנָּתֶן לוֹ
וְיַעְדִּיף אַךְ מִזֶּה אֲשֶׁר אֵין לוֹ גַּם אֵת אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ יֻקַּח
ל מִמֶּנּוּ׃ וְאֵת הָעֶבֶד בְּלִי־יוֹעִיל הַשְׁלִיכוּ אֶל־הַחֹשֶׁךְ הַחִיצוֹן °התנ׳ כ״ח, ח׳.
לא שָׁם יִהְיֶה בְּכִי וַחֲרִיקַת שִׁנָּיִם׃ וְכַאֲשֶׁר יָבוֹא °דני׳ ז׳, י״ג.
בֶּן־הָאָדָם בִּכְבוֹדוֹ וְכָל הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ אָז יֵשֵׁב זכר׳ י״ד, ה׳.
לב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ׃ וְיִקָּבְצוּ לְפָנָיו כָּל־הַגּוֹיִם וְיַפְרִיד אֹתָם אֵלֶּה °ירמ׳ י״ז, י״ג.
לג מֵאֵלֶּה כַּאֲשֶׁר יַפְרִיד הָרֹעֶה אֶת־הַצֹּאן מִן־הַגְּדָיִים׃ וְיַצִּיג °יואל ד׳, ב׳.
לד אֶת־הַצֹּאן לִימִינוֹ וְאֶת־הַגְּדָיִים לִשְׂמֹאלוֹ׃ אָז יֹאמַר הַמֶּלֶךְ °יחז׳ כ׳, ל״ח.
לָאֵלֶּה אֲשֶׁר מִימִינוֹ בֹּאוּ ׀ בְּרוּכֵי אָבִי רְשׁוּ אֶת־הַמַּלְכוּת °תהל׳ קט״ו, ט״ו.
לה הַמּוּכָנָה לָכֶם מִן הִוָּסֵד תֵּבֵל׃ כִּי רָעַבְתִּי וּנְתַתֶּם לִי °א פטר׳ א׳, ד׳.
לֶאֱכֹל צָמֵאתִי וְהִשְׁקִיתֶם אֹתִי גֵּר הָיִיתִי וַאֲסַפְתֶּם אֹתִי׃ דני׳ ז׳, י״ח.
לו עָרֹם וְכִסִּיתֶם אֹתִי חֹלֶה הָיִיתִי וּבִקַּרְתֶּם אֹתִי בְּמִשְׁמָר הָיִיתִי °מסל׳ י״ט, י״ז.
לז וּבָאתֶם אֵלָי׃ אָז יַעֲנוּ אֹתוֹ הַצַּדִּיקִים לֵאמֹר אֲדֹנִי מָתַי °ברא׳ י״ח, ד׳ ה׳.
לח רְאִינוּ אֹתְךָ רָעֵב וְהֶאֱכַלְנוּ אוֹ צָמֵא וְהִשְׁקִינוּ׃ וּמָתַי רְאִינוּ א טמו׳ ה׳, י׳.
לט אֹתְךָ גֵּר וְאִסַּפְנוּ אוֹ עָרוֹם וְכִסִּינוּ׃ וּמָתַי רְאִינוּ אֹתְךָ העב׳ י״ג, ג׳. °איו׳ ל״א, י״ט. °ב טמו׳ א׳, ט״ז י״ז.

חלה

מ חֹלֶה אוֹ בְמִשְׁמָר וּבָאנוּ אֵלֶיךָ׃ וְיַעַן הַמֶּלֶךְ וְיֹאמַר אֲלֵיהֶם
אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לְאֶחָד מֵאַחַי אֵלֶּה °פר׳ י״ג, ג׳.
מא הַצְּעִירִים לִי עֲשִׂיתֶם׃ אָז יֹאמַר גַּם לָאֵלֶּה אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאלוֹ פ״נ ט׳, ח׳ ז׳.
סוּרוּ מִמֶּנִּי ׀ הָאֲרוּרִים אֶל־אֵשׁ עוֹלָם הַמּוּכָנָה לַשָּׂטָן משל׳ י״ד, ל״א. ישע׳ כ״ח, ז׳.
מב וּלְמַלְאָכָיו׃ כִּי רָעַבְתִּי וְלֹא־נְתַתֶּם לִי לֶאֱכֹל צָמֵאתִי וְלֹא °דנר׳ כ״ז, כ״ו.
מג הִשְׁקִיתֶם אֹתִי׃ גֵּר הָיִיתִי וְלֹא אֲסַפְתֶּם אֹתִי עָרוֹם וְלֹא °ישע׳ ס״ו, כ״ד.
מד כִּסִּיתֶם אֹתִי חֹלֶה וּבְמִשְׁמָר וְלֹא בִקַּרְתֶּם אֹתִי׃ אָז יַעֲנוּ
אֹתוֹ גַּם הֵמָּה לֵאמֹר אֲדֹנִי מָתַי רְאִינוּ אֹתְךָ רָעֵב אוֹ־צָמֵא
מה אוֹ־גֵר אוֹ־עָרוֹם אוֹ־חֹלֶה אוֹ בְמִשְׁמָר וְלֹא שֵׁרַתְנוּ אֹתָךְ׃ אָז
יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בַּאֲשֶׁר לֹא־עֲשִׂיתֶם °ברא׳ י״ג, ג׳.
מו לְאֶחָד מִן־הַצְּעִירִים הָאֵלֶּה גַּם לִי לֹא עֲשִׂיתֶם׃ וְהָלְכוּ אֵלֶּה זכר׳ ג׳, י״ג.
לְעֹנֶשׁ עוֹלָם וְהַצַּדִּיקִים לְחַיֵּי עוֹלָם׃ °דני׳ י״ב, ב׳.
כו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יֵשׁוּעַ אֶת כָּל־הָאֲמָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר התנ׳ י״ד, י״ח.
ב אֶל־תַּלְמִידָיו׃ אַתֶּם יֹדְעִים כִּי אַחֲרֵי שְׁנֵי יָמִים יִהְיֶה הַפֶּסַח °תהל׳ ט״ז, י״ח. °שמו׳ י״ב, י״ח-
ג וּבֶן־הָאָדָם נִמְסָר לְהִצָּלֵב׃ אָז נִקְהֲלוּ רָאשֵׁי י״ד.
הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְזִקְנֵי הָעָם אֶל־חֲצַר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל °תהל׳ ב׳, ב׳. ירמ׳ י״ח, י״ט.
ד הַנִּקְרָא כַּיָּפָא׃ וַיִּוָּעֲצוּ לְמַעַן יִתְפְּשׂוּ אֶת־יֵשׁוּעַ בְּעָרְמָה
ה וִימִיתֻהוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא בֶחָג פֶּן־תִּהְיֶה מְהוּמָה בָעָם׃
ו וּבִהְיוֹת יֵשׁוּעַ בְּבֵית־עַנְיָה בְּבֵית שִׁמְעוֹן הַמְּצֹרָע׃ °ר״ל לפכים.
ז וַתִּגַּשׁ אֵלָיו אִשָּׁה אֲשֶׁר־לָהּ צַלַּחַת שֶׁמֶן מֹר יְקַר מְאֹד °תהל׳ מ״ה,
ח וַתִּצֹק עַל־רֹאשׁוֹ בְּהָסֵבּוֹ׃ וּבִרְאוֹת תַּלְמִידָיו וַיֵּרַע לָהֶם ט׳. קל״ג, ב׳.
ט וַיֹּאמְרוּ אֶל־מָה הָאִבּוּד הַזֶּה׃ כִּי יָכֹל שֶׁמֶן הַמֹּר הַזֶּה
י לְהִמָּכֵר בְּרָב וּלְהִנָּתֵן לָעֲנִיִּים׃ וּבְדַעַת יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
לָמָּה תַּתְּנוּ תְלָאָה אֶל־הָאִשָּׁה כִּי פְעֻלָּה טוֹבָה פָּעֲלָה בִּי׃ °א טמו׳ ס׳, י׳.

כי

°דבר' ט"ו, י"א. כִּי הָעֲנִיִּים יִהְיוּ לָכֶם תָּמִיד אִתְּכֶם אַךְ אֲנִי לֹא תָמִיד אֶהְיֶה יא
°יוח' ט"ז, ט"ו. לָכֶם׃ כִּי אֲשֶׁר הִיא שָׁפְכָה אֶת־שֶׁמֶן הַמֹּר הַזֶּה עַל־גְּוִיָּתִי יב
הוש' ה', ט"ו. לְקָבֵר אֹתִי עָשָׂתָה׃ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בַּאֲשֶׁר אֵיפוֹא תִקָּרֵא יג
°ד"ה ב ט"ז, י"ד. הַבְּשׂוֹרָה הַזֹּאת בְּכָל־הַתֵּבֵל יְדֻבַּר גַּם אֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה זֹאת
°תהל' קי"ב, ו'. לְזִכְרוֹנָהּ׃ אָז הָלַךְ אֶחָד מִשְּׁנֵים הֶעָשָׂר יד
°תהל' מ"א, י'. הַנִּקְרָא יְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים׃ וַיֹּאמַר מַה־ טו
°זכר' י"א, י"ב. תִּרְצוּ לָתֶת לִי וַאֲנִי אַסְגִּיר אֹתוֹ אֲלֵיכֶם וַיִּשְׁקְלוּ לוֹ שְׁלֹשִׁים
°לוק' כ"ג, ו'. כָּסֶף׃ וּמִן־הָעֵת הַהִיא בִּקֵּשׁ עֵת כֹּשֶׁר לְמַעַן יַסְגִּיר אֹתוֹ׃ טז
וּבָרִאשׁוֹן לְחַג הַמַּצּוֹת נִגְּשׁוּ הַתַּלְמִידִים יז
אֶל־יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיפֹה תִרְצֶה כִּי נָכִין לְךָ לֶאֱכֹל אֶת־
°מרק' י"ד, י"ג. הַפָּסַח׃ וַיֹּאמֶר לְכוּ לָכֶם הָעִירָה אֶל־פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וְאִמְרוּ יח
אֵלָיו הַמּוֹרֶה אֹמֵר עִתִּי קְרֹבָה אֶצְלְךָ אֶעֱשֶׂה אֶת־הַפֶּסַח
עִם תַּלְמִידָי׃ וַיַּעֲשׂוּ הַתַּלְמִידִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יֵשׁוּעַ יט
°שמו' י"ג, י"ח. וַיָּכִינוּ אֶת־הַפָּסַח׃ וְכַאֲשֶׁר הָיָה עֶרֶב וַיָּסֶב עִם שְׁנֵים כ
°תהל' כ"ה, הֶעָשָׂר׃ וּבְאָכְלָם אָמַר אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֶחָד מִכֶּם כא
י"נ-ט"ו. יַסְגִּיר אֹתִי׃ וַיִּתְעַצְּבוּ מְאֹד וַיָּחֵלּוּ כָּל־אֶחָד מֵהֶם לֵאמֹר לוֹ כב
°תהל' מ"א, י'. הַאֲנִי הוּא אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן וַיֹּאמַר הַטֹּבֵל עִמִּי אֶת־יָדוֹ בַּקְּעָרָה כג
°תהל' כ"ב. זֶה יַסְגִּיר אֹתִי׃ אָכֵן בֶּן־הָאָדָם הֹלֵךְ לוֹ כַּאֲשֶׁר נִכְתַּב עָלָיו אַךְ כד
דני' ט', כ"ו. זכר' י"ג, ז'. אוֹי לָאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר בֶּן־הָאָדָם מֻסְגָּר עַל־יָדוֹ טוֹב הָיָה
°תהל' כ"ה, לוֹ אִם־לֹא נוֹלַד הָאִישׁ הַהוּא׃ וַיַּעַן יְהוּדָה הַמַּסְגִּיר אֹתוֹ כה
ט"ז כ"ד. וַיֹּאמַר רַבִּי הַאֲנִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה אָמָרְתָּ׃
°כ"ח ויודס. וּבְאָכְלָם וַיִּקַּח יֵשׁוּעַ אֶת־הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן כו
°א קור' י', י"ח. לַתַּלְמִידִים וַיֹּאמַר קְחוּ אִכְלוּ זֶה הוּא גּוּפִי׃ וַיִּקַּח אֶת־ כז
°שמו' כ"ד, ח'. הַכּוֹס וַיּוֹדֶה וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר שְׁתוּ מִמֶּנָּה כֻּלְּכֶם׃ כִּי זֶה כח

הוא

הוּא דָּמִי דַּם הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה הַנִּשְׁפָּךְ בְּעַד רַבִּים לִסְלִיחַת °ויק' י"ז, י"א.
כט חֲטָאִים׃ וַאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֶשְׁתֶּה מֵעַתָּה מִתְּנוּבַת זכר' ט', י"א.
הַגֶּפֶן הַזֹּאת עַד הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר אֶשְׁתֶּה אֹתוֹ עִמָּכֶם °ירמ' ל"א, ל"א.
ל חָדָשׁ בְּמַלְכוּת אָבִי׃ וְכַאֲשֶׁר הִלְּלוּ יָצְאוּ אֶל־ °ישע' ס"ה, י"ג
לא הַר הַזֵּיתִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אַתֶּם כֻּלְּכֶם תִּכָּשְׁלוּ בִי י"ז. פר' ח', י"ח.
בַּלַּיְלָה הַזֶּה כִּי כָתוּב אַכֶּה אֶת הָרֹעֶה וּתְפוּצֶיןָ צֹאן הָעֵדֶר׃ °ר"ל תהלים
לב לג וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר קַמְתִּי אֲקַדֵּם אֶתְכֶם לָלֶכֶת הַגָּלִילָה׃ וַיַּעַן קי"נ-קי"ח.
פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו גַּם אִם הַכֹּל יִכָּשְׁלוּ בָךְ אֲנִי לְעוֹלָם לֹא °זכר' י"ג, ז'. °יוח' כ"א, ח.
לד אֶכָּשֵׁל׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָךְ כִּי בַּלַּיְלָה °משל' ט"ז, י"ח.
לה הַזֶּה בְּטֶרֶם יִקְרָא תַרְנְגֹל תְּכַחֵשׁ בִּי שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃ וַיֹּאמֶר ירמ' י"ז, ט'.
אֵלָיו פֶּטְרוֹס אַף אִם צָרִיךְ יִהְיֶה כִּי־אָמוּת אִתְּךָ לֹא אֲכַחֶשׁ
לו בָּךְ וּכְמוֹ־כֵן גַּם כָּל־הַתַּלְמִידִים אָמָרוּ׃ אָז
בָּא יֵשׁוּעַ עִמָּהֶם אֶל־מָקוֹם הַנִּקְרָא גַּת־שְׁמָנִים וַיֹּאמֶר אֶל־
הַתַּלְמִידִים שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עַד כִּי אֵלֵךְ וְהִתְפַּלַּלְתִּי שָׁם׃ °ברא' כ"ב, ה'.
לז וַיִּקַּח אִתּוֹ אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־שְׁנֵי בְּנֵי זַבְדַּי וַיָּחֶל לְהֵעָצֵב
לח וּלְהִתְעַטֵּף׃ אָז אָמַר אֲלֵיהֶם נֶעֶצְבָה נַפְשִׁי מְאֹד עַד־מָוֶת °תה' קט"ז, ג'.
לט לִינוּ פֹה וְשִׁקְדוּ עִמִּי׃ וַיַּעֲבֹר הָלְאָה מְעַט וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו ישע' כ"ג, י"ג.
וַיִּתְפַּלֵּל לֵאמֹר אָבִי אִם־יוּכַל לִהְיוֹת תַּעֲבָר־נָא מִמֶּנִּי הַכּוֹס °ישע' כ"א, י"ז כ"ג.
הַזֹּאת אֶפֶס לֹא כַּאֲשֶׁר אֲנִי רֹצֶה כִּי אִם־כַּאֲשֶׁר אָתָּה׃ °תהל' מ', ט'.
מ וַיָּבֹא אֶל־הַתַּלְמִידִים וַיִּמְצָאֵם יְשֵׁנִים וַיֹּאמֶר אֶל־פֶּטְרוֹס
מא הַאִם־כָּכָה לֹא יְכָלְתֶּם לִשְׁקֹד עִמִּי שָׁעָה אֶחָת׃ שִׁקְדוּ
וְהִתְפַּלְּלוּ לְמַעַן לֹא תָבֹאוּ לְמַסָּה אָמְנָם הָרוּחַ חֲפֵצָה אַךְ
מב הַבָּשָׂר רָפֶה׃ וַיֵּלֶךְ לוֹ עוֹד שֵׁנִית וַיִּתְפַּלֵּל לֵאמֹר אָבִי אִם־ °ברא' ו', ג'.
לֹא תוּכַל הַכּוֹס הַזֹּאת לַעֲבֹר מִמֶּנִּי בִּלְתִּי אִם־אֶשְׁתֶּנָּה אֹתָהּ העב' ד', ט"ו.

יהי

° תהל' מ', ט'. יהי רצונך: ויבא וימצאם עוד ישנים כי היו עיניהם מג
העג' ס', ז' ח'. כבדות: ויעזב אתם וילך עוד ויתפלל פעם שלישית מד
אמור עצם הדבר הזה: אז בא אל־תלמידיו ויאמר מה
אליהם שנו מעתה ונוחו הנה קרבה השעה ובן־האדם
מסגר בידי חטאים: קומו ונלכה הנה קרב המסגיר אתי: מו
ועוד הוא מדבר הנה יהודה אחד משנים מז
העשר בא ועמו המון רב בחרבות ובמטות מאת ראשי
הכהנים וזקני העם: והמסגיר אתו נתן להם אות לאמר מח
° ס"ב כ', ט'. מי אשר אשק אתו זה הוא תפשוהו: וכרגע נגש אל־ מט
תהל' כ"ח, ג'. ישוע ויאמר שלום לך רבי וישק אתו: ויאמר אליו ישוע נ
כ"ה, כ"ג. ° תהל' מ"א, י'. רע על־מה באת אז נגשו וישלחו את־ידיהם בישוע
כ"ה, י"ד. ויתפשוהו: והנה אחד מאלה אשר עם־ישוע נטה את־ נא
° יוחנ' י"ח, י' ידו וישלף את־חרבו ויך את־עבד הכהן הגדול ויסר את־
י"א. אזנו: ויאמר ישוע אליו השב את־חרבך אל־מקומה כי נב
° ברא' ט', ו'. כל־אחזי חרב בחרב יאבדו: או התחשב כי לא אוכל נג
שמו' כ"א, י"ב. לשאל עתה מאת אבי ויציג לפני יותר משנים עשר
° מ"ג ו', י"ז. מחנות מלאכים: ואיך אפוא ימלאו הכתבים כי־כן צריך נד
זכי' ז', י'. ° תהלים כ"ג. להיות: בשעה ההיא אמר ישוע אל־ההמונים האם־כעל נה
ס"ט. ישע' כ"ג. שדד יצאתם בחרבות ובמטות לתפש אתי יום יום
זכי' ט', כ"ד־ ישבתי עמכם מלמד בהיכל ולא החזקתם בי: אך כל־ נו
כ"ו. זכר' י"ג, ז'. זאת היתה למען ימלאו כתבי הנביאים אז כל־התלמידים
° מלא' ב', ח'. עזבו אתו וינוסו: ואלה אשר תפשו את־ נז
° יוח' ט"ז, ל"ב. ישע' כ"ט, ט"ז ישוע הוליכוהו משם אל־כיפא הכהן הגדול אשר שם
י"ז. הספרים והזקנים היו נקהלים: ופטרוס הלך אחריו נח

מרחוק עד־חצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב עם־ ° יוח' י"ח, י"ח.
נט המשרתים לראות את־הסוף: וראשי הכהנים והזקנים
וכל־הסנהדרין בקשו עדות שקר נגד ישוע למען ימיתהו: ° מ"א כ"א, י' י"ג. תהל' כ"ז,
ס ולא מצאו גם כאשר באו עדי שקר רבים לא מצאו י"ב.
סא ובאחרונה נגשו שני עדי שקר: ויאמרו זה אמר אוכל ° יוח' ב', י"ט
סב להרוס את־היכל האלהים ולבנותו בשלשת ימים: ויקם כ"ב.
הכהן הגדול ויאמר אליו האם לא־תענה מאומה מה
סג אלה מעידים בך: אך ישוע החריש ויען הכהן הגדול ° ישע' כ"ג, ז'.
ויאמר אליו אני משביעך באלהים חיים כי תאמר לנו
סד אם־אתה הוא המשיח בן־האלהים: ויאמר אליו ישוע ° דני' ט', כ"ו.
אתה אמרת אפס אני אמר לכם מעתה תראו את בן־ ° תהל' ב', ו' ז'. ישע' ט', ו' ז'.
סה האדם ישב לימין הגבורה ובא בעבני השמים: אז קרע ° ר"ל כן הוא.
הכהן הגדול את־בגדיו ויאמר אכן הוא גדף מה־צרך לנו מרק' י"ד, ס"ג.
סו עוד לעדים הנה עתה שמעתם את־גדופתו: מה־תחשבו ° תהל' ק"י, א'. פע"ס ז', כ"ס
סז ויענו ויאמרו אשם למות הוא: אז ירקו בפניו והכוהו כ"ו. א פטר' ב', כ"ג.
סח באגרף ואחרים הכוהו בכף על־הלחי: ויאמרו הנבא לנו ° דני' ז', י"ג.
סט המשיח מי הוא המכה אתך: ופטרוס ° ישע' כ', ו'.
ישב מחוץ בחצר ותגש אליו נערה אחת ותאמר גם־אתה ° ברא' ל"ז, כ'.
ע היית עם ישוע הגלילי: אך הוא כחש בפני הכל לאמר
עא לא ידעתי מה את אמרת: וכצאתו אל־האולם ותרא
אתו אחרת ותאמר לאשר היו שם גם זה היה עם ישוע
עב הנצרי: ויוסף עוד לכחש בשבועה כי לא ידעתי את־
ג האיש: ואחרי מעט מזער נגשו העומדים שם ויאמרו
אל־פטרוס אמנה גם־אתה מהם אתה כי גם לשונך מגלה ° ספט' י"ג, ו'.

אחיך: אז החל להחרים ולהשבע כי לא ידעתי את־האיש עד
° פס' ל"ד. וכרגע קרא תרנגל: ויזכר פטרוס את־דבר ישוע אשר עה
אמר אליו כי טרם יקרא תרנגל תכחש בי שלש פעמים
° ירמ' ל"א, ט. ויצא החוצה ויבך בכי תמרורים
זכר' י"ג, י'. ובהיות הבקר ויעשו עצה כל־ראשי הכהנים וזקני העם כז
° תהל' ב', ב'. על־ישוע למען המית אתו: ויאסרו אתו ויוליכוהו משם ב
° פר' כ', י"ט. ויסגירוהו אל־פנטיוס פילטוס הפחה: אז ג
° במד' י"ד, ל"ט יהודה המסגיר אתו בראותו כי נרשע וינחם וישב את־
מ'. ב קור' ז', שלשים הכסף אל־ראשי הכהנים ואל־הזקנים: ויאמר ד
י'. ° שמו' ט', כ"ז. חטאתי בהסגירי דם נקי אך המה אמרו מה־זאת לנו
ש"א ט"ו, כ"ד ראה אתה: וישלך את־הכסף בהיכל ויסר משם וילך לו ה
ל'. ° ש"ב י"ז, כ"ג. ויחנק: ויקחו ראשי הכהנים את־הכסף ויאמרו אין מתר ו
° ישע' ס"א, ח'. להשליך אתם אל־האוצר באשר מחיר דם הוא: ויעשו ז
° פע"ה ח', י"ט. עצה ויקנו בם את־שדה היוצר לקבורה לגרים: על־כן ח
נקרא השדה ההוא שדה דם עד היום הזה: אז ט
° זכר' י"א, י"ג. התמלא הנאמר בפי ירמיהו הנביא האמר ויקחו את־
שלשים הכסף אדר היקר אשר הוקירו אתו מבני ישראל:
ויתנו אתם בעד שדה היוצר כאשר צוני יהוה: י
° זכר' ט', ט'. ויעמד ישוע לפני הפחה וישאל אתו הפחה לאמר יא
יוח' י"ט, ל"ז. האתה הוא מלך היהודים ויאמר אליו ישוע אתה אמר:
לוק' י"ט, ל"ח וכאשר דבר עליו שטנה בפי ראשי הכהנים והזקנים לא יב
מ'. ° תהלי' ל"ח, ענה דבר: ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה דברים יג
י"ד ט"ו. הם מעידים בך: ולא־ענה אתו על־זאת אף דבר אחד יד
° ישע' כ"ב, י"ד עד כי־תמה הפחה מאד: ומנהג לחג היה טו
ט"ו.

מנהג הפחה לשלח חפשי לעם אסיר אחד את אשר
טז יז חפצו: ואז היה להם אסיר נודע הנקרא בר־אבא: לכן
כאשר נקהלו אמר אליהם פילטוס את־מי תרצו כי ° מ"א י"ח, כ"א.
אשלח לכם חפשי את בר־אבא או את־ישוע הנקרא יהוש' כ"ד, ט"ו
יח משיח: כי ידע כי מקנאה הסגירו אתו: ° בר' ל"ז, י"א.
יט ובשבתו על־כסא המשפט ותשלח אליו אשתו לאמר אל־ מסל' כ"ז, ד'.
יהיה לך דבר עם־הצדיק ההוא כי רבות עניתי היום ° ישע' כ"ג, י"ח.
כ בחלום בעבורו: אך ראשי הכהנים והזקנים פתו את־ זכר' ט', ט'. ° ירמ' ה', ל"א.
כא ההמונים כי ישאלו את־בר־אבא ויאבדו את־ישוע: ויען
הפחה ויאמר אליהם את־מי מן־השנים תרצו כי אשלח
כב לכם חפשי ויאמרו את בר־אבא: ויאמר אליהם פילטוס
ומה אפוא אעשה לישוע הנקרא משיח ויאמרו אליו כלם
כג יצלב: ויאמר הפחה למה מה רעה עשה והמה עוד ° פע"ה ג, י"ד.
כד יותר צעקו לאמר יצלב: ובראות פילטוס כי לא־הועיל
מאומה כי אם־ביותר מהומה היתה ויקח מים וירחץ ° דבר' כ"א, ו'
את־ידיו לפני ההמון ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה ז'.
כה ראו אתם: ויען כל־העם ויאמרו דמו עלינו ועל־בנינו: ° דבר' י"ט, י'.
כו אז שלח להם חפשי את בר־אבא ואת־ישוע כיסרו אתו יהוש' ב', י"ט. ש"ב ח', ט"ז.
כז בשוטים מסר למען יצלב: אז לקחו אנשי חיל מ"א ב', ל"ב.
הפחה את־ישוע אל־חצר המשפט ויאספו עליו את כל ° שמו' כ', ה'. ° ישע' כ', ו'.
כח הגדוד: ויפשיטו אתו וישימו עליו מעיל תולעת שני: כ"ג, ה'.
כט ויארגו כתר מקוצים וישימו על־ראשו וקנה בימינו ויפלו ° תהלי' ל"ה,
על־ברכיהם לפניו ויהתלו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: ט"ז. ס"ט, ח'
ל לא וירקו בו ויקחו את־הקנה ויכהו על־ראשו: וכאשר כ'. ישע' מ"ט, ז'.

התלו בו הפשיטו אתו את־המעיל וילבישוהו את־בגדיו
ויוליכהו משם לצלוב אתו ׃ ובצאתם מצאו איש קוריני לב
כי ישא את־צלבו ׃
° ר"ל אחריו. ושמו שמעון את־זה אלצו
לוק' כ"ג, כ"ו. ויבאו אל־מקום הנקרא גלגלתא המתרגם מקום לג
° תהלי' ס"ט, הגלגלת ׃ ויתנו לו לשתות חמץ מהול בראש וכאשר לד
כ"ב. טעם לא אבה לשתות ׃ וכאשר ׀ צלבו אתו חלקו את־ לה
בגדיו בהפילם גורל למען ימלא הנאמר על־פי הנביא
° תהלי' כ"ב, יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ׃ וישבו וישמרו לו
י"ט. אתו שם ׃ וישימו מעל לראשו את־דבר אשמתו כתוב לז
° ישע' נ"ג, י"ב. זה הוא ישוע מלך היהודים ׃ אז נצלבו אתו שני לח
שדדים אחד מימינו ואחד משמאלו ׃
° תהל' כ"ב, ח'. והעברים שם גדפו אתו וניעו את־ראשיהם ׃ ויאמרו לט מ
ק"ט, כ"ה. אתה ההרס את־ההיכל ובונה אתו בשלשת ימים הושיעה
° פר' כ"ו, ס"א. את־נפשך אם בן־האלהים אתה רדה מן־הצלב ׃ וכמו־כן מא
יוח' ב', י"ט. גם ראשי הכהנים התלו עם־הסופרים והזקנים ויאמרו ׃
אחרים הושיע את־עצמו איננו יכול להושיע אם־מלך מב
° תהל' כ"ב, ט'. ישראל הוא ירד נא עתה מן־הצלב ונאמין בו ׃ בטח מג
° פר' כ"ו, ס"ד. באלהים יצילהו עתה אם־הוא חפץ בו כי אמר כי בן־
° לוק' כ"ג, ל"ט. האלהים אנכי ׃ וככה גם השדדים הנצלבים עמו חרפוהו ׃ מד
ומן־השעה הששית חשך היה על כל־הארץ עד השעה מה
התשיעית ׃ וכשעה התשיעית צעק ישוע בקול גדול לאמר מו
° תהל' כ"ב, ב'. אלי ׀ אלי למא שבקתני והוא מתרגם אלי ׀ אלי למה
עזבתני ׃ ואחדים מן־העמדים שם כשמעם אמרו כי אל־ מז
אליהו קורא זה ׃ וכרגע רץ אחד מהם ויקח ספוג מח

מט וימלאהו חמץ וישימהו על־קנה וישקהו ׃ והנשארים ° תהל' ס"ט
נ אמרו הרף ונראה אם־יבא אליהו להושיע אתו ׃ וישוע כ"ב.
נא צעק עוד בקול גדול ויפח את־רוחו ׃ והנה ° ר"ל גוע
פרכת ההיכל נקרעה לשתים ממעלה עד מטה והארץ איוב י"ח, כ'.
נב רעשה והסלעים נבקעו ׃ והקברים נפתחו ורבות גויות יש' כ"ג, ט'-י"ג. דני' ט', כ"ו.
נג הקדושים אשר ישנו קמו ׃ ויצאו מן־הקברים אחרי ° יש' כ"ו, י"ט
נד תקומתו ויבאו אל־העיר הקדשה ויראו לרבים ׃ ושר ° א קור' ט"ו, כ'. פע"ס כ"ו
המאה ואלה אשר שמרו אתו את־ישוע בראותם את־ כ"ג.
הרעש ואת הדברים הנהיים יראו מאד ויאמרו אמנם זה ° ישע' מ"ח, ג'. דני' ט', כ"ד.
נה היה בן־האלהים ׃ ותהיינה שם נשים רבות מביטות מרחוק
נו אשר הלכו אחרי ישוע מן־הגליל ושרתו אתו ׃ ובתוכן ° לוק' ח', ג'.
היתה מרים המגדלית ומרים אם־יעקב ויוסי ואם בני
נז זבדי ׃ וכאשר היה ערב ויבא איש עשיר
מן־ארימתיה ושמו יוסף אשר גם־הוא היה תלמיד ישוע ׃ ° מרקוס ט"ו,
נח הוא נגש אל־פילטוס וישאל את־גוית ישוע אז צוה מ"ג מ"ג. יוח
נט פילטוס כי תמסר לו הגויה ׃ ויקח יוסף את־הגויה ויכרך י"ט, ל"ח-מ"ג.
ס אתה בסדין טהור ׃ וישם אתה בקברו החדש אשר חצב ° ישע' נ"ג, ט.
סא בסלע ויגל אבן גדולה אל־פתח הקבר וילך לו ׃ ותהיינה
שם מרים המגדלית ומרים האחרת ישבות ממול הקבר ׃
סב וביום המחרת אשר־הוא ׀ אחרי ההכנה ° שמו' ט"ז, ה.
סג נקהלו ראשי הכהנים והפרושים אצל פילטוס ׃ לאמר מרק' ט"ו, מ"ב.
אדנינו זכרנו כי־המתעה ההוא אמר בעודנו חי אחרי ° פר' ט"ז, כ"א.
סד שלשת ימים אקום ׃ לכן ׀ צו כי הקבר יעשה בטוח עד־
היום השלישי פן־יבאו תלמידיו לילה ויגנבו אתו ויאמרו

אל־העם קם מעם המתים ותהיה המרמה האחרונה
רעה מן־הראשונה׃ ויאמר אליהם פילטוס יש לכם סה
משמר לכו לכם עשוהו בטוח כאשר תדעו׃ והמה הלכו סו
ויעשו את־הקבר בטוח במשמר אחרי אשר חתמו את־ ° דני׳ ו׳, י״.
האבן׃
ובליל מוצא השבת כאשר החל להגיה היום הראשון כח ° פע״ס כ׳, ז׳.
בשבוע ותבא מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את־ א קור׳ ט״ז, ב׳,
הקבר׃ והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן־ ב התג׳ א׳, י׳.
השמים ויגש ויגל את־האבן מן־הפתח וישב עליה׃
ומראהו היה כברק ולבושו לבן כשלג׃ ומפחדו רעשו ג ד ° דני׳ י׳, ו׳.
השמרים ויהיו כמתים׃ ויען המלאך ויאמר אל־הנשים ה ° דני׳ י׳, י״ב.
אל־תיראנה אתן כי ידעתי כי את־ישוע הנצלב אתן
מבקשות׃ אין הוא פה כי קם כאשר אמר באנה וראינה ו
את־המקום אשר שכב שם האדון׃ ולכנה מהרה ואמרנה ז
אל־תלמידיו כי קם מעם המתים והנה הוא הולך לפניכם ° פס׳ ט״ז י״ז.
הגלילה שם תראו אתו הנה אמרתי לכן׃ ותצאנה מהרה ח יוחנ׳ כ״א, א׳.
מן־הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותרוצינה להגיד אל־ ° לוקס כ״ד,
תלמידיו׃ וכאשר הלכו להגיד אל־תלמידיו והנה ישוע ט כ״ב כ״ג.
פגש אתן ויאמר שלום לכן והנה נגשו ותחזקנה ברגליו
ותשתחוין לו׃ ויאמר אליהן ישוע אל־תיראנה לכנה י ° תהל׳ ב׳, י״ב.
הגדנה לאחי כי ילכו הגלילה ושם יראו אתי׃ ע״ב, י״א.
וכאשר הלכו הנה אחרים מן־המשמר באו אל־העיר יא
ויגידו אל־ראשי הכהנים את כל־הנהיות׃ ויקהלו יב
עם־הזקנים ויעשו עצה ויתנו די כסף אל־אנשי הצבא׃

יג ויאמרו אמרו כי תלמידיו באו לילה וגנבו אתו בהיותנו
יד ישנים׃ ואם תשמע זאת אל־הפחה אנחנו נפתה אתו
טו ואתכם נעשה בשוחים׃ ויקחו את־הכסף ויעשו כאשר
למדו והדבר הזה נשמע בין היהודים עד היום הזה׃
טז ואחד עשר התלמידים נסעו הגלילה אל־ההר
יז אשר יעד להם ישוע׃ ובראותם אתו וישתחוו לו אך
יח אחדים ספקו׃ ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי
יט כל־שלטן בשמים ובארץ׃ לכן לכו ועשו תלמידים את
כל־הגוים בטבל אתם בשם האב והבן ורוח הקדש׃
כ ולמדו אתם לשמר את־כל־הדברים אשר צויתי
אתכם והנה אנכי אתכם כל־הימים עד
תכלית העולם
אמן׃

° מרק׳ ט״ז, י״ב.
יוחנ׳ כ׳, כ״ד
כ״ה.
° ישע׳ ט׳, ו׳.
דני׳ ז׳, ט״ז.
° או למדו.
° תה׳ כ״ב, כ״ח.
ישע׳ מ״ט, ו׳.
פע״ה א׳, ח׳.
° ישע׳ כ״ב, ט״ו.
יחז׳ ל״ו, כ״ה.
° ישע׳ מ״ח,
ט״ו. ס״א, א׳.
° דברים י״ח,
ט״ו, י״ט.
° פר׳ י״ח, כ׳.
יהוש׳ א׳, ה׳.
ישע׳ מ״א, י׳.

הבשורה הקדושה
למרקוס :

°מסל׳ ח, כ״ג. ראשית בשורת ישוע המשיח בן־האלהים : ככתוב א ב
יוח׳ א׳, י״ז. בנביאים הנני שלח מלאכי לפניך אשר יפנה דרכך
° מלא׳ ג׳, א׳. ° ישע׳ מ׳, ג׳. לפניך : קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו : ג
°לוק׳ א׳, ה׳ ויהי יוחנן מטבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת ד
כ״ז. נ׳, א׳° חטאים : ויצאו אליו כל־ארץ יהודה ויושבי ירושלם ה
כ״ב. ויטבלו כלם מאתו בירדן הנהר בהתודות חטאתיהם :
°מ״ב א׳, ח׳. ויוחנן היה לבוש שער גמל ואזור עור על־מתניו ואכל ו
°ויק׳ י״א, כ״ב. חגבים ודבש היער : ויקרא לאמר בא החזק ממני אחרי ז
°יוח׳ א׳, ל׳. אשר אינני שוה לשחות להתיר את־שרוך נעליו : אכן ח
°יואל ג׳, א׳. אני טבלתי אתכם במים אך הוא יטבל אתכם ברוח
°מתי׳ א׳, כ״א. הקדש : ויהי בימים ההם ויבא ישוע ט
°מתי׳ ב׳, כ״ג. מנצרת אשר לגליל ויטבל מאת יוחנן בירדן : וכרגע י
°ישע׳ ס״ד, א׳. בעלותו מן־המים ראה את־השמים נקרעים והרוח כמו
°תהל׳ ב׳, ז׳. יונה ירדת עליו : וקול היה מן־השמים אתה בני ידידי יא
°ישע׳ מ״ב, א׳. מ״א י״ח, י״ב. אשר רציתי בו : וכרגע הוציא אתו הרוח המדברה : יב
°איוב ב׳, ו׳. ויהי שם במדבר ארבעים יום מנסה מאת השטן ויהי עם יג

יד החיות והמלאכים שרתו אתו : ואחרי אשר °מ״א י״ט, ה׳-
הסגר יוחנן בא ישוע הגלילה קרא את־בשורת מלכות ז׳.
טו האלהים : ואמר כי־מלאה העת וקרבה מלכות האלהים °מתי׳ י״ד, - י״ג.
טז שובו והאמינו בבשורה : ובהתהלכו על־יד °ישע׳ ס״א, א׳.
ים הגליל וירא את־שמעון ואת־אנדרעס אחיו משליכים °יחז׳ ל״ג, י״א. פע״ה ב׳, ל״ח.
יז מכמרת בים כי היו דיגים : ויאמר אליהם ישוע לכו ג׳, י״ט.
יח אחרי ואעשה אתכם להיות דיגי אדם : וכרגע עזבו את־ °ר״ל מנסרים. ירמ׳ נ׳, י״ג.
יט מכמריהם וילכו אחריו : וכאשר עבר משם הלאה מעט
וירא את־יעקב בן־זבדי ואת־יוחנן אחיו בהיותם באניה
כ מתקנים את־מכמריהם : וכרגע קרא להם ויעזבו את־זבדי
כא אביהם באניה עם־השכירים וילכו אחריו : ויבאו אל כפר־ ° מתי׳ח י״ט, כ״ז-כ״ט.
כב נחום וכרגע בשבת בא אל־בית־הכנסת ולמד : וישתוממו °לוק׳ ד׳, ל״ג.
על־לקחו כי היה מלמד אתם כאיש אשר יש־לו שלטן ולא
כג כסופרים : ויהי בבית־הכנסת אשר להם
כד איש ברוח טמא ויצעק לאמר : הניחה לי מה־לנו ולך
ישוע הנצרי הבאת לאבד אתנו ידעתי אתך מי אתה
כה קדוש האלהים : ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו : °ישע׳ מ״ט, ז׳.
כו וירוצצהו הרוח הטמא ויצעק בקול גדול ויצא ממנו :
כז ויתמהו כלם עד כי־שאלו איש את־רעהו לאמר מה־זאת °לוק׳ ד׳, ל״ו.
מה הלקח החדש הזה כי בשלטן גם את־הרוחות הטמאות
כח הוא מצוה והן שמעות לו : ויצא שמעו כרגע °זכר׳ י״ג, ב׳.
כט בכל־ככר הגליל מסביב : וכרגע יצאו מבית
הכנסת ויבאו אל־בית שמעון ואנדרעס עם יעקב ויוחנן :
ל וחמות שמעון שכבת אחוזת קדחת וכרגע דברו אליו °חקור׳ ט׳, י״ח.

אדותיה : ויגש ויאחז בידה ויקם אתה ותעזבה הקדחת לא
°ספר' ט"ו, מ"א. כרגע ותשרת אתם : ובהיות הערב כאשר לב
בא השמש ויביאו אליו את כל־החולים ואחוזי השדים :
°ש"א ד', י"ג. וכל־העיר היתה נקהלה לפני הדלת : וירפא רבים אשר לג לד
°תהל' ק"ג, ג'. היו חולים בתחלאים שונים ויגרש שדים רבים ולא־הניח
°תהל' ס', ד'. את־השדים לדבר יען כי ידעו אתו : וישכם לה
°תהל' ק"ט, ד'. בבקר בעוד לילה ויצא וילך אל־מקום חרב ושם התפלל :
וילכו אחריו שמעון ואלה אשר אתו : וכמצאם אתו לו לז
°זכר' י"א, י"א. אמרו אליו אכן הכל מבקשים אתך : ויאמר אליהם נלכה לח
°ישעי' ס"א, נא אל־ערי הפרזות אשר ממולנו למען אקרא גם שם כי
א'-ג'. לוקס לזאת יצאתי : ויקרא בבתי כנסיותיהם בכל־הגליל ויגרש לט
ד', מ"ג. את־השדים : ויבא אליו מצרע ויתחנן לו מ
ויכרע לפניו ויאמר אליו אכן אם־תרצה תוכל לטהר אתי :
°תהל' ל"ג, ט'. ויכמרו רחמי ישוע ויט את־ידו ויגע בו ויאמר אליו אני מא
°מ"נ ה', ז'ח'. רצה טהר : וכאשר אמר כרגע סרה ממנו הצרעת מב
ויטהר : ויגער בו וכרגע שלח אתו : ויאמר אליו ראה מג מד
°ויק' י"ד, ב'. אל־תאמר לאיש מאומה רק לך־לך והראה אל־הכהן
והקרב על־טהרתך את־הדברים אשר צוה משה לעדות
°תהל' ע"ז, י"ג להם : אך הוא בצאתו החל לקרא הרבה ולהשמיע את־ מה
י"ג. הדבר עד אשר לא־יכל עוד ישוע לבוא בגלוי אל־עיר כי
אם־היה בחוץ במקומות חרבים ויבאו אליו מכל־עברים :
°מתי' ד', י"ג. ויבא עוד אל כפר־נחום אחרי ימים וישמע כי בבית ב
°לוק' ה', י"ט. הוא : וכרגע נאספו רבים עד אשר לא־יכול להכיל אתם ב
אף לא המקום לפני הדלת וידבר אליהם את־הדבר :

ג ויבאו אליו מביאי נכה אברים נשוא בארבעה :
ד וכאשר לא יכלו לגשת אליו מפני ההמון הסירו את־הגג
אשר הוא היה שם ויכרו ויורידו את־המטה אשר שכב עליה
ה נכה האברים : ובראות ישוע את־אמונתם ויאמר אל־נכה °ד"ה ב כ', כ'.
ו האברים בני נסלחו לך חטאיך : ויהיו אחדים מן־הסופרים °שמות כ"ג,
ז יושבים שם וחשבים בלבותם : למה זה מדבר גדופות כ"א.
ח ככה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו : וכרגע
בהבין ישוע ברוחו כי־כן חשבו בקרבם ויאמר אליהם למה °תהל' קל"ט,
ט אתם חשבים את־אלה בלבותיכם : מה נקל יתר אם־לאמר א' ב'. יוח' ב',
לנכה האברים נסלחו לך חטאיך או לאמר קום ושא את־ כ"ד כ"ה.
י מטתך והתהלך : אך למען תדעו כי יש לבן־האדם שלטן
יא בארץ לסלח חטאים אמר אל־נכה האברים : אני אמר לך
יב קום ושא את־מטתך ולך לך אל־ביתך : ויקם כרגע וישא °ישע' ל"ה, ו'.
את־מטתו ויצא בפני כלם עד כי־השתוממו כלם ויכבדו °שמו' י"ד, ל"א.
את־האלהים לאמר כי מעולם לא־ראינו כזאת : °מתי' ט', ל"ג.
יג ויצא עוד על־יד הים וכל־ההמון בא אליו וילמד
יד אתם : ובעברו ראה את־לוי בן־חלפי יושב בבית המכס °הוא מתיה.
ויאמר אליו לך אחרי ויקם וילך אחריו : מתי' ט', ט'.
טו ויהי בהסבו בביתו ויסבו גם מוכסים וחטאים רבים עם °בית לוי. לוק'
טז ישוע ותלמידיו כי היו רבים וילכו אחריו : והסופרים ה', כ"ט.
והפרושים בראותם אתו אכל עם המוכסים והחטאים
אמרו אל־תלמידיו מה זה כי הוא אוכל ושתה עם
יז המוכסים והחטאים : וישמע ישוע ויאמר אליהם החזקים
אין צרך להם לרופא כי אם־החולים לא־באתי לקרא °יחז' ל"ד, ט"ז.

° קהל׳ ז׳, כ׳. צַדִּיקִים כִּי אִם־חַטָּאִים לִתְשׁוּבָה׃ וְתַלְמִידֵי יח
° ישע׳ ח׳, י״ח. יוֹחָנָן וְתַלְמִידֵי הַפְּרוּשִׁים הָיוּ צָמִים וַיָּבֹאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מתי׳ י״ח, י״ח. לָמָּה תַּלְמִידֵי יוֹחָנָן וְתַלְמִידֵי הַפְּרוּשִׁים צָמִים וְתַלְמִידֶיךָ
° לוק׳ י״ח, י״ב. אֵינָם צָמִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֲיוּכְלוּ בְּנֵי־הַחֲתֻנָּה יט
לָצוּם בְּעוֹד הֶחָתָן עִמָּהֶם כָּל־הָעֵת אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם הֶחָתָן
° ברא׳ כ״ט, עִמָּהֶם לֹא יוּכְלוּ לָצוּם׃ אַךְ יָבֹאוּ יָמִים כַּאֲשֶׁר יֻקַּח כ
כ״ג. מֵהֶם הֶחָתָן וְאָז יָצוּמוּ בַּיָּמִים הָהֵם׃ וְאֵין אִישׁ תּוֹפֵר כא
° יש׳ כ״ד, ז׳ ח׳. ° יואל ב׳, ט״ו־ טְלָאָה מִבֶּגֶד חָדָשׁ עַל שִׂמְלָה יְשָׁנָה וְאִם־לֹא מְלוֹאָהּ
י״ז. הֶחָדָשׁ יִשָּׂא מִן־הַיְשָׁנָה וְתֵרַע יוֹתֵר הַקְּרִיעָה׃ וְאֵין אִישׁ כב
° מתי׳ ט׳, י״ז. שָׂם יַיִן חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת יְשָׁנִים וְאִם־לֹא יְבַקַּע הַיַּיִן הֶחָדָשׁ
אֶת־הַנֹּאדוֹת וְיִשָּׁפֵךְ הַיַּיִן וְהַנֹּאדוֹת יֹאבֵדוּ כִּי אִם־יַיִן חָדָשׁ
° תה׳ י״ז, ט״ו. יוּשַׂם בְּנֹאדוֹת חֲדָשִׁים׃ וַיְהִי בְּעָבְרוֹ בַּשַּׁבָּת כג
רומ׳ ח׳, י״ח. בְּתוֹךְ הַזֵּרוּעִים וַיָּחֵלּוּ תַלְמִידָיו לַעֲשׂוֹת דֶּרֶךְ בְּקָטְפָם אֶת־
פילפ׳ ג׳, כ״א. ° סופ׳ י״ז, ח׳. הַשִּׁבֳּלִים׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים רְאֵה מַה הֵמָּה עֹשִׂים כד
לפי דעתם. בַּשַּׁבָּת אֵת אֲשֶׁר אֵין־מֻתָּר׃ וַיֹּאמֶר הוּא אֲלֵיהֶם הֲמֵעוֹלָם כה
לֹא־קְרָאתֶם אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה דָוִד כַּאֲשֶׁר הָיָה לוֹ צֹרֶךְ וַיִּרְעַב
° ש״א כ״א, ג׳. הוּא וְאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ אֵיךְ הוּא בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים כו
בִּימֵי אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאכַל אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים אֲשֶׁר
° ויק׳ כ״ד, ט׳. אֵין־מֻתָּר לֶאֱכֹל בִּלְתִּי לַכֹּהֲנִים וַיִּתֵּן גַּם לָאֵלֶּה אֲשֶׁר הָיוּ
° שמו׳ כ״ג, י״ב. אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַשַּׁבָּת נִהְיָה בַּעֲבוּר הָאָדָם וְלֹא כז
דבר׳ ה׳, י״ד. ° מתיא כ״ח, הָאָדָם בַּעֲבוּר הַשַּׁבָּת׃ לָכֵן בֶּן־הָאָדָם אָדוֹן הוּא גַּם עַל־ כח
י״ח. פילפ׳ ב׳, הַשַּׁבָּת׃
י״ג. וַיָּבֹא עוֹד אֶל־בֵּית הַכְּנֶסֶת וַיְהִי שָׁם אִישׁ אֲשֶׁר הָיְתָה ג
° ירמ׳ כ׳, י׳. לוֹ יָד מְיֻבָּשָׁה׃ וַיִּשְׁמְרוּ עָלָיו אִם־בַּשַּׁבָּת יְרַפֵּא אֹתוֹ לְמַעַן ב

יביאו

ג יָבִיאוּ שִׂטְנָה עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיְתָה לּוֹ הַיָּד ° עזרא ד׳, ו׳.
ד הַמְיֻבָּשָׁה קוּם וַעֲמֹד בַּתָּוֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲמֻתָּר בַּשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת טוֹב אוֹ לַעֲשׂוֹת רָע לְהוֹשִׁיעַ נֶפֶשׁ אוֹ לְהָמִית אַךְ ° הוש׳ ו׳, ו׳.
ה הֵם הֶחֱרִישׁוּ׃ וַיַּבֵּט אֲלֵיהֶם מִסָּבִיב בְּקֶצֶף בְּהֵעָצְבוֹ עַל־ ° מתיא כ״ג,
קְשִׁי לִבָּם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ נְטֵה אֶת־יָדֶךָ וַיֵּט וַתּוּשַׁב יָדוֹ מ״ה.
ו שְׁלֵמָה כָּאַחֶרֶת׃ וַיֵּצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וּכְרֶגַע ° לוק׳ ו׳, י״א.
עָשׂוּ עֵצָה עִם־הַדְּבֵקִים בְּהוֹרְדוֹס נֶגְדּוֹ אֵיךְ יְאַבְּדֻהוּ׃ ° פר׳ י״ב, י״ג.
ז וְיֵשׁוּעַ סָר מִשָּׁם עִם תַּלְמִידָיו אֶל־הַיָּם וְהָמוֹן רָב מִן
ח הַגָּלִיל הָלְכוּ אַחֲרָיו וּמִיהוּדָה׃ וּמִירוּשָׁלַםִ וּמֵאֱדוֹם וּמֵעֵבֶר ° מתי׳ ד׳, כ״ה.
הַיַּרְדֵּן וְאֵלֶּה אֲשֶׁר בִּסְבִיבוֹת צוֹר וְצִידוֹן הָמוֹן רַב כְּשָׁמְעָם ברא׳ מ״ט, י׳. ישע׳ י״א, י׳.
ט אֶת־הַגְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה בָּאוּ אֵלָיו׃ וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו כִּי
אֳנִיָּה קְטַנָּה תִּהְיֶה מוּכָנָה לוֹ מִפְּנֵי הֶהָמוֹן לְמַעַן לֹא יִלְחָצוּ
י אֹתוֹ׃ כִּי רִפָּא רַבִּים עַד כִּי־הִתְנַפְּלוּ עָלָיו לְמַעַן יִגְּעוּ בוֹ
יא כָּל אֲשֶׁר הָיוּ לָהֶם נְגָעִים׃ וְהָרוּחוֹת הַטְּמֵאוֹת בִּרְאוֹתָן אֹתוֹ
נָפְלוּ לְפָנָיו וַתִּצְעַקְנָה לֵאמֹר אָכֵן אַתָּה הוּא בֶּן־הָאֱלֹהִים׃
יב וַיִּגְעַר הַרְבֵּה בָּהֵן כִּי לֹא־תַעֲשֶׂינָה אֹתוֹ גָּלוּי׃ ° מתי׳ י״ב, ט״ז.
יג וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיִּקְרָא אֵלָיו אֵת אֲשֶׁר הוּא רָצָה וַיָּבֹאוּ ° לוק׳ ו׳, י״ב
יד אֵלָיו׃ וַיָּשֶׂם שְׁנֵים עָשָׂר לְמַעַן יִהְיוּ עִמּוֹ וּלְמַעַן יִשְׁלָחֵם ° לוק׳ ט׳, ח׳.
טו לִקְרֹא׃ וְלִהְיוֹת לָהֶם שִׁלְטוֹן לְרַפֵּא אֶת־הַתַּחֲלוּאִים וּלְגָרֵשׁ ° לוק׳ ט׳, ב׳
טז יז אֶת־הַשֵּׁדִים׃ וַיָּשֶׂם לְשִׁמְעוֹן שֵׁם פֶּטְרוֹס׃ וְאֶת־יַעֲקֹב בֶּן־ ישע׳ כ״ח, ח׳ ° מתי׳ ט״ז, י״ח
זַבְדַּי וְאֶת־יוֹחָנָן אֲחִי יַעֲקֹב וַיָּשֶׂם לָהֶם שֵׁמוֹת בְּנֵי־רֶגֶשׁ
יח לֵאמֹר בְּנֵי הָרָעַם׃ וְאֶת־אַנְדְּרַעַס וּפִילִפּוֹס וּבַר־תַּלְמַי וּמַתְיָא ° פע״ה א׳, י״ג.
יט וְתוֹמָא וְיַעֲקֹב בֶּן־חַלְפַי וְתַדַּי וְשִׁמְעוֹן הַקַּנָּאִי׃ וִיהוּדָה מ״ח י״ט, י׳.
אִישׁ קְרִיּוֹת אֲשֶׁר גַּם הִסְגִּיר אֹתוֹ וַיָּבֹאוּ הַבַּיְתָה ° מתי׳ כ״ו, י״ד.

ויקהל

ויקהל עוד המון עד כי־לא יכלו אף לא לאכל כ ° פר' ו', ל"א.
לחם : וכאשר שמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו כא ° פס' ל"א.
כי יצא מדעתו : והסופרים אשר ירדו כב ° פע"ה כ"ו, כ"ד.
מירושלם אמרו כי בעל זבוב יש לו גם כי על־ידי שר ° פ"ב א', ג'ג'.
השדים הוא מגרש את־השדים : ויקרא אתם אליו וידבר כג
אליהם במשלים איך יוכל השטן לגרש את־השטן : ואם כד ° תהל' מ"ט, ה'. ע"ח, ב'.
ממלכה נפלגה על־עצמה לא־תוכל להכון הממלכה ההיא : ° ישע' ט', כ'.
ואם בית נפלג על־עצמו לא־יוכל להכון הבית ההוא : כה ° איוב ח', ט"ו.
ואם השטן התקומם על־נפשו ונפלג לא־יוכל להכון כי כו
אם־יש לו קץ : אין איש יכול לבז את־כלי הגבור בבואו כז ° ברא' ג', ט"ו.
אל־ביתו אם־לא בראשונה יאסר את־הגבור ואז יבז את־ ישע' מ"ט, כ"ד.
ביתו : אמנם אני אמר לכם כי כל־החטאים יסלחו לבני כח א יוח' ג', ח'. ° התנ' כ', ג'.
האדם וגדופות כל אשר יגדפו : אך מי אשר יגדף את־ כט
רוח הקדש אין־לו סליחה לעולם כי אם־אשם הוא למשפט ° ישע' ס"ג, י'.
עולם : כי אמרו רוח טמאה יש לו : אז ל לא
באו אחיו ואמו ובעמדם בחוץ שלחו אליו ויקראו לו : ° למען יגוח.
וההמון יושב מסביב לו ויאמרו אליו הנה אמך ואחיך לב פס' כ"א.
בחוץ מבקשים אתך : ויען אתם לאמר מי אמי או אחי : לג
ויבט מסביב אל־הישבים סביבותיו ויאמר הנה אמי לד
ואחי : כי כל־אשר יעשה את־רצון האלהים זה הוא אחי לה ° יוח' ו', מ'.
ואחותי ואמי : ° משל' ז', ד'.
ויחל עוד ללמד על־שפת הים ויקהל אליו המון רב עד ד ° ישע' ט', א'.
כי־ירד באניה וישב בים וכל־ההמון היה על־הארץ על־
שפת הים : וילמד אתם רבות במשלים ויאמר אליהם ב ° תהל' ע"ח, ב'.

בלקחו

ג ד בלקחו : שמעו הנה יצא הזורע לזרוע : ויהי בזרעו זה ° ישע' מ"ו, ג'.
ה נפל על־יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכל אתו : ואחר כ"ה, ג'.
נפל על־מקום הסלע באשר לא־היתה לו אדמה הרבה ° ישע' ל', כ"ג.
ו וכרגע צמח מבלי היות לו עמק אדמה : וכאשר זרחה
ז השמש ויחר ומבלי היות לו שרש יבש : ואחר נפל בין ° יחז' ט"ו, ה'.
ח הקוצים ויעלו הקוצים ויחנקו אתו ולא נתן פרי : ואחר ° ירמ' ד', ג'.
נפל על־האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל וישא פרי ° דבר' ח', ז'.
אחד שלשים שערים ואחד ששים שערים ואחד מאה ° ברא' כ"ו, י"ב.
ט שערים : ויאמר אליהם מי אשר יש־לו אזנים לשמע
י ישמע : וכאשר היה לבדו וישאלו אתו ° פס' ל"ד.
יא אלה אשר סביבותיו עם־שנים העשר את־המשל : ויאמר
אליהם לכם נתן לדעת את־סוד מלכות האלהים אך ° תה' כ"ה, י"ד.
יב לאלה אשר בחוץ הכל במשלים נהיה : למען ראה יראו ° ישע' ו', י'.
ולא ידעו ושמוע ישמעו ולא יבינו פן־ישובו ותסלחנה
יג להם חטאתיהם : ויאמר אליהם האם לא־ידעתם את־
המשל הזה ואיך תדעו את כל־המשלים :
יד טו הזורע את־הדבר הוא זורע : ואלה הם אשר על־יד הדרך ° יש' כ"ה, י"ח.
באשר שם נזרע הדבר וכאשר שמעו כרגע בא השטן תהל' ק"ז, כ'.
טז ונשא את־הדבר הנזרע בלבותם : ואלה הם כמו־כן הנזרעים ברא' ג', א'ד'.
על־מקומות הסלע אשר כשמעם את־הדבר כרגע בשמחה ° יחז' ל"ג, ל"א
יז מקבלים אתו : ואין להם שרש בעצמם כי אם־זמניים הם ל"ב.
אחרי־כן בהיות צרה או רדיפה בגלל הדבר כרגע הם ° הוש' ו', ד'.
יח נכשלים : ואלה הם הנזרעים בין הקוצים אלה הם ° הוש' י"ד, י'.
יט השמעים את־הדבר : ודאגות העולם הזה והדחת העשר ° משל' י"א, כ"ח. ל', ט'.

והתאות

וְהִתְאַוּוֹת עַל־אֹדוֹת שְׁאָר הַדְּבָרִים הַבָּאוֹת בָּם מְחַנְּקוֹת אֶת־
° הוש' ח', ז'. הַדָּבָר וּבְלִי־פְרִי יִהְיֶה׃ וְאֵלֶּה הֵם הַנִּזְרָעִים עַל־הָאֲדָמָה כ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר הֵם שֹׁמְעִים אֶת־הַדָּבָר וּמְקַבְּלִים אֹתוֹ וְנֹשְׂאִים
° תהל' ח', נ'. פְּרִי אֶחָד שְׁלֹשִׁים שְׁעָרִים וְאֶחָד שִׁשִּׁים שְׁעָרִים וְאֶחָד
כ"ג, י"ג. מֵאָה שְׁעָרִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַאִם יוּבָא כא
° מתיא כ"ה, הַנֵּר לְמַעַן יוּשַׂם תַּחַת הָאֵיפָה אוֹ תַּחַת הַמִּטָּה וְלֹא
כ"ה. לְמַעַן יוּשַׂם עַל־הַמְּנוֹרָה׃ כִּי אֵין מְאוּמָה נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא כב
° מתי' ה', ט"ז. יִגָּלֶה גַּם לֹא־הָיָה דָבָר נִסְתָּר רַק לְמַעַן יֵצֵא לָאוֹר׃ אִם־ כג
מסל' ד', י"ח. אִישׁ יֶשׁ־לוֹ אָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ יִשְׁמָע׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּ מָה כד
° קהל' י"ג, י"ד. אַתֶּם שֹׁמְעִים בַּמִּדָּה אֲשֶׁר אַתֶּם מוֹדְדִים בָּהּ יִמַּד לָכֶם
° מסל' י"ט, כ"ז. וְיוּסַף לָכֶם הַשֹּׁמְעִים׃ כִּי מִי אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ יִנָּתֶן לוֹ וּמִי כה
° ישע' כ"ה, נ'. אֲשֶׁר אֵין־לוֹ גַּם אֵת אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ יֻקַּח מִמֶּנּוּ׃
° תהל' ק"ט, ח'. וַיֹּאמַר כָּכָה הִיא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כְּמוֹ אִם־יַשְׁלִיךְ אִישׁ אֶת־ כו
° קהל' י"א, ו'. הַזֶּרַע בָּאָרֶץ׃ וְיִישַׁן וְיָקוּם לַיְלָה וָיוֹם וְהַזֶּרַע יַעֲלֶה וְיִצְמָח כז
° ברא' א', י"א וְהוּא אֵינֶנּוּ יֹדֵעַ אֵיכָכָה׃ כִּי הָאָרֶץ נֹשֵׂאת פְּרִי מֵעַצְמָהּ כח
י"ב. בָּרִאשֹׁנָה עֵשֶׂב אַחֲרֵי־כֵן שִׁבֹּלֶת אַחֲרֵי כֵן חִטָּה מְלֵאָה
° ישע' ס"א, י"א. בַּשִּׁבֹּלֶת׃ וְכַאֲשֶׁר יִבְשַׁל הַפְּרִי כְּרֶגַע יִשְׁלַח אֶת־הַמַּגָּל כִּי כט
° יואל ד', י"ג.
° איכה ג', י"ג. הִגִּיעַ הַקָּצִיר׃ וַיֹּאמַר אֶל־מָה נְדַמֶּה אֶת־ ל
מַלְכוּת הָאֱלֹהִים אוֹ בְּאֵי־זֶה מָשָׁל נַמְשִׁיל אֹתָהּ׃ כְּמוֹ גַרְגַּר לא
° תהל' ע"ג, ט"ז. חַרְדָּל אֲשֶׁר בְּהִזָּרְעוֹ בָּאָרֶץ קָטֹן הוּא מִכָּל־הַזֵּרֹעִים אֲשֶׁר
° מסל' ד', י"ח. בָּאָרֶץ׃ וְכַאֲשֶׁר נִזְרַע הוּא עֹלֶה וְנִהְיֶה גָּדוֹל מִכָּל־הַיְרָקוֹת לב
דני' ג', ל"ה. וְעֹשֶׂה עֲנָפִים גְּדוֹלִים עַד אֲשֶׁר יוּכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם לְקַנֵּן
° דני' ד', ט'. בְּצִלּוֹ׃ וּבִמְשָׁלִים רַבִּים כָּאֵלֶּה דִּבֶּר אֲלֵיהֶם אֶת־הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר לג
° יוח' ט"ז, י"ב. יָכְלוּ לִשְׁמֹעַ׃ וּבִבְלִי מָשָׁל לֹא דִבֶּר אֲלֵיהֶם אַךְ בִּהְיוֹתָם לד
נח' ל"ד.
לבדד

לה לְבַדָּם פָּתַר לְתַלְמִידָיו אֶת־הַכֹּל׃ וַיֹּאמֶר ° ברא' מ', כ"ג.
אֲלֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא בִּהְיוֹת עֶרֶב נַעַבְרָה אֶל־הָעֵבֶר הָאַחֵר׃ יוחנ' י"ז, ח'.
לו וַיַּעַזְבוּ אֶת־הֶהָמוֹן וַיִּקָּחֻהוּ אִתּוֹ כַּאֲשֶׁר הָיָה בָּאֳנִיָּה וְגַם פע"ה כ', כ'.
° בבלי הכבי;
לז אֳנִיּוֹת קְטַנּוֹת אֲחֵרוֹת הָיוּ אִתּוֹ׃ וַתְּהִי סַעֲרַת רוּחַ גְּדוֹלָה ° יונה א', ד'.
לח וְהַגַּלִּים הִשְׁלִכוּ עַל־הָאֳנִיָּה עַד אֲשֶׁר כְּבָר נִמְלָאָה׃ וְהוּא
הָיָה בְּאַחֲרֵי הָאֳנִיָּה יָשֵׁן עַל־הַכֶּסֶת וַיָּעִירוּ אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ ° יונה א', ה'.
לט אֵלָיו מוֹרֶה הַאִם־לֹא תִדְאַג כִּי אֲנַחְנוּ אֹבְדִים׃ וַיָּקָם וַיִּגְעַר ° ישע' כ"ח, ט"ו.
° נחום א', ד.
בָּרוּחַ וַיֹּאמֶר אֶל־הַיָּם שְׁתֹק וָדֹם וַיִּשְׁתֹּק הָרוּחַ וַתְּהִי דְמָמָה ° תהל' ק"ז,
מ גְדוֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה אַתֶּם יְרֵאִים כָּכָה אֵיךְ אֵין כ"ט ל'.
מא לָכֶם אֱמוּנָה׃ וַיִּירְאוּ יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־ ° ישע' מ"ג, נ'.
° תהל' פ"ט, ח'
רֵעֵהוּ מִי אֵפוֹא הוּא זֶה אֲשֶׁר גַּם הָרוּחַ וְהַיָּם שֹׁמְעִים ט'.
לוֹ׃

ה ב וַיָּבֹאוּ לְעֵבֶר הַיָּם הָאַחֵר אֶל־אֶרֶץ הַגְּדָרִנִים׃ וּבְצֵאתוֹ ° מתי' ח', כ"ח.
מִן־הָאֳנִיָּה כְּרֶגַע פְּגָשׁ אֹתוֹ מִבָּתֵּי הַקְּבָרִים אִישׁ בְּרוּחַ ° ס"ח ט"ז, י"ד.
ג טָמֵא׃ אֲשֶׁר מוֹשָׁבוֹ הָיָה בְּבָתֵּי הַקְּבָרִים וְאַף לֹא בְרַתּוּקוֹת ° ישע' ס"ה, ד'.
ד אִישׁ לֹא יָכֹל לֶאֱסֹר אֹתוֹ׃ יַעַן הוּא פְּעָמִים רַבּוֹת נֶאְסַר
בִּזְקִים וּבְרַתּוּקוֹת וַיְנַתֵּק מִמֶּנּוּ הָרַתּוּקוֹת וְהַזִּקִּים שִׁבֵּר
ה וְאֵין אִישׁ יָכֹל לְהַשְׁקִיטוֹ אֹתוֹ׃ וְתָמִיד לַיְלָה וָיוֹם הָיָה בֶּהָרִים ° דני' ד', ל'.
ו וּבְבָתֵּי הַקְּבָרִים צוֹעֵק וּמְכַתֵּת עַצְמוֹ בָּאֲבָנִים׃ וְכִרְאוֹתוֹ אֶת־
ז יֵשׁוּעַ מֵרָחוֹק וַיָּרָץ וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ׃ וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמַר ° דני' ד', ל"א.
מַה־לִּי וָלָךְ יֵשׁוּעַ בֶּן־הָאֵל הָעֶלְיוֹן אֲנִי מַשְׁבִּיעֲךָ בֵּאלֹהִים
ח לְבִלְתִּי תְּעַנֵּנִי אֹתִי׃ כִּי אָמַר אֵלָיו צֵא הָרוּחַ הַטָּמֵא מִן־ ° לוק' ח'. ל"א
ט הָאִישׁ׃ וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ מַה־שְּׁמֶךָ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לִגְיוֹן שְׁמִי כִּי
י רַבִּים אֲנָחְנוּ׃ וַיִּתְחַנֵּן לוֹ הַרְבֵּה אֲשֶׁר לֹא־יְשַׁלַּח אֹתָם אֶל־ ° זכר' י"ג, ב'.
מחוץ

מחוץ לארץ׃ ויהי שם אצל ההרים עדר חזירים גדול יא
רעה׃ ויתחננו אליו כל־השדים לאמר שלח אתנו אל־ יב
° מ״א כ״ג, כ״ג. החזירים למען נבוא בהם׃ וכרגע הניח להם ישוע ותצאנה יג
° יהוש׳ י׳, י״א. הרוחות הטמאות ותבאנה בחזירים ויסתער העדר במורד
ירמ׳ מ״ח, ה׳. אל־הים והם היו כאלפים ויחנקו בים׃ והרעים את־ יד
החזירים נסו ויספרו בעיר ובשדות ויצאו לראות מה הוא
° יש׳ מ״ט, כ״ה. הנהיה׃ ויבאו אל־ישוע ויראו את־אחוז השדים יושב טו
ס״א ו׳, כ׳ כ״א. ומלבש ובהשכל את־זה אשר היה לו הלגיון וייראו׃
איוב י״ג, י״א. ויספרו להם הראים איך נהיה לאחוז השדים גם על־אדות טז
° נר״א כ״ו, ט״ז. החזירים׃ ויחלו להתחנן לו לסור מגבוליהם׃ וכאשר ירד יז יח
דבר׳ ה׳, כ״ה. אל־האניה ויתחנן לו זה אשר היה אחוז השדים כי יהיה
איוב כ״א, י״ד ט״ו. עמו׃ אך ישוע לא הניח לו כי אם־אמר אליו לך־לך יט
° תהל׳ קט״ז, י״ג. לביתך אל אשר לך וספר להם מהרבות עשה לך האדון
ורחם עליך׃ וילך לו ויחל להשמיע בקרית־עשר מה כ
° תה׳ ס״ו, ט״ו. רבות עשה לו ישוע והכל תמהו׃ וכאשר כא
° לוק׳ ח׳, מ׳. עבר ישוע עוד באניה אל־העבר האחר ויקהל אליו המון
רב והוא היה אצל הים׃ והנה בא אחד מראשי בית־ כב
° ס״נ י״ג, ט״ז. הכנסת ושמו יאיר ובראותו אתו ויפל לרגליו׃ ויתחנן לו כג
הרבה לאמר אכן בתי הקטנה באחרית רגעיה היא אנא
° מ״נ ד׳, כ״ט. כי תבוא ותשים את־ידיך עליה למען תושע ותחיה׃ ויסע כד
ה׳, י״ח. עמו וילך אחריו המון רב וילחצו אתו׃
° ויק׳ ט״ו, כ״ה. ואשה אחת אשר היתה בזוב דם שתים עשרה שנה׃ כה
° איוב י״ג, ד׳. וסבלה הרבה מרופאים רבים והוציאה את כל אשר־היה כו
° ירמ׳ ח׳, כ״ב. לה ומאומה לא־הועיל לה כי אם־עוד יותר רע לה׃

כז כשמעה על־אדות ישוע ותבא בהמון מאחריו ותגע ° מ״נ י״ג, כ״ח.
כח בבגדו׃ כי אמרה אכן אם אך אגע בבגדיו אושעה׃
כט וכרגע יבש מקור דמה ותדע בגויתה כי נרפאה מן־הנגע׃ ° לוק׳ ח׳, מ״ד.
ל וכרגע בדעת ישוע בנפשו כי־יצא ממנו כח ויפן בהמון ° מ״א ח׳, ל״ו
לא ויאמר מי נגע בבגדי׃ ויאמרו אליו תלמידיו אתה ראה ° לוק׳ ו׳, י״ט
לב את־ההמון לחץ אתך ואתה אמר מי נגע בי׃ ויבט
לג מסביב לראות את אשר עשתה זאת׃ והאשה יראה
ורעדת בדעתה את אשר נהיה בה ותבא ותפל לפניו
לד ותאמר לו את כל־האמת׃ ויאמר אליה בתי אמונתך ° תה׳ ל׳, נ״ה.
הושיעה אתך לכי לשלום והיי שלמה מנגעך׃ ° דכ׳ ו׳, כ״ד.
° ס״א, י״ז.
לה עודנו מדבר ויבאו מראש בית־הכנסת ויאמרו אכן
לו בתך מתה למה אתה מיגע עוד את־המורה׃ וישוע ° קהל׳ י׳, ט״ו.
ברגע שמעו את־הדבר הנאמר ויאמר אל־ראש בית הכנסת
לז אל־תירא רק האמן׃ ולא־הניח איש ללכת אחריו בלתי ° ד״ה ב כ׳, כ׳.
לח את־פטרוס ויעקב ויוחנן אחי יעקב׃ ויבא אל־בית ראש
לט בית־הכנסת וירא המון בכים ומיללים הרבה׃ וכאשר בא ° ירמ׳ ט׳, ט״ז
פנימה אמר אליהם מה אתם המים ובכים הנערה לא י״ז. ד״ה ב
מ מתה כי אם־ישנה היא׃ וילעגו לו אך הוא שלח את־כלם ל״ה, כ״ה.
ולקח את־אבי הנערה ואת־אמה ואת־אלה אשר אתו ויבא ° יוח׳ י״א, י״א
מא פנימה באשר הנערה היתה שכבת׃ ויאחז ביד הנערה י״ג. דכ׳ י״ג, ג׳.
ויאמר אליה טליתא קומי אשר הוא מתרגם נערה אני
מב אמר לך קומי׃ וכרגע קמה הנערה ותתהלך כי היתה בת ° מ״א י״ז, כ״ג.
מג שתים־עשרה שנה וישתוממו בשממון גדול׃ ויזהר אתם
הרבה כי איש לא־ידע זאת ויאמר כי ינתן לה לאכל׃ ° יוח׳ י״א, מ״ד.

ר"ל כנרת. ויצא משם ויבא אל-ארצו וילכו אחריו תלמידיו : ו
לוק' ד', ט"ז. וכאשר היה שבת ויחל ללמד בבית הכנסת ורבים בשמעם ב
° ישע' כ"ט, י"ד. השתוממו ואמרו מאין לזה הדברים האלה ומה
° יוחנ' ז', ט"ו. החכמה הנתנה לו כי גם גבורות גדלות כאלה נהיות
ישע' י"ח, ג'. כ"ד, י"ג. בידיו : האם-לא זה החרש בן-מרים ואחי יעקב ויוסי ג
° ישע' ח', י"ד ויהודה ושמעון והאם-לא אחיותיו פה אתנו ויכשלו בו :
ט"ו. לוק' ד', כ"ד. ויאמר אליהם ישוע אכן אין נביא נקלה זולתי בארצו ובין ד
° ישע' מ"ח, י"ח בני-משפחתו ובביתו : ולא יכל לעשות שם אף לא גבורה ה
י"ט. כ"ט, ח' ג'. אחת זולתי כי שם את-ידיו על-חולים מעטים ירפא
אתם : ויתמה על לא-אמון אשר בהם ויסב בכפרים סביב ו
וילמד : ויקרא אליו את-שנים העשר ויחל ז
° קהל' ד', ט'. לשלחם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה :
° לוקס כ"ב, ל"ה. ויצו אתם כי לא-יקחו מאומה לדרך זולתי מטה לבד לא ח
ילקוטו לא לחם ולא נחשת באזור : כי אם-להיות נעולי ט
סנדלים ואל-תלבשו שתי כתנות : ויאמר אליהם בכל-מקום י
° לוק' י', ז'. אשר תבאו אל-בית שם שבו עד כי-תצאו משם : וכל יא
אשר לא-יקבלו אתכם ולא-ישמעו אליכם בצאתכם משם
° נחמ' ה', י"ג. נערו את-העפר אשר תחת רגליכם לעדות בהם אמנם
° יחזק' ט"ז, מ"ח. אני אמר לכם יקל לסדום או לעמורה ביום המשפט
° ישע' כ"ב, ז'. מלעיר ההיא : ויצאו ויקראו למען ישובו : ושדים רבים יב יג
ס"ג, י"א. גרשו וימשחו בשמן חולים רבים וירפאו :
° יעק' ה', י"ד. וישמע המלך הורודוס כי נגלה נהיה שמו ויאמר אכן יד
° ד"ה ב כ"ו, ח' ט"ו. יוחנן המטבל קם מעם המתים ובעבור זאת פעלות
° או כעסות. הגבורות בו : אחרים אמרו כי אליהו הוא ואחרים אמרו טו

טז כי-נביא הוא או כאחד הנביאים : וכשמע
הורודוס ויאמר אכן זה הוא יוחנן אשר אני הסירתי
יז את-ראשו הוא קם מעם המתים : כי הורודוס עצמו
שלח ותפש ביוחנן ויאסרהו במשמר בגלל הורודיא ° ירמי' ל"ז,
יח אשת פילפוס אחיו כי אתה נשא : כי אמר יוחנן להורודוס ט"ו כ"ח.
יט אין מתר לך להיות לך אשת אחיך : ותשטם אתו ° ויק' י"ח, ט"ז.
כ הורודיא ותבקש להמיתו ולא יכלה : כי הורודוס ירא את- ° ברא' כ"ז,
יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ושמר אתו מ"א. ל"ט, י"ז.
וכשמעו אתו עשה דברים רבים וברצון שמע אתו : ° פ"ס כ"ד, כ"ד.
כא ובבוא יום עת הכשר כאשר עשה הורודוס משתה ביום ° ברא' מ', כ'.
כב הלדתו לאדיריו ולשרי האלפים ולראשי הגליל : וכאשר
באה בת הורודיא זאת ורקדה ותיטב להורודוס ולמסבים
עמו ויאמר המלך אל-הנערה שאלי ממני את כל-אשר
כג תרצי ואתן לך : וישבע לה כי את כל-אשר תשאלי ° ש"א כ"ח, י'.
כד ממני אתן לך עד חצי מלכותי : והיא כצאתה אמרה ° אסת' ה', ו'.
לאמה מה אשאל ותאמר את-ראש יוחנן המטבל : ° ברא' כ"ז, ח'.
כה ובבואה כרגע בחפזון אל-המלך ותשאל לאמר אני רצה
כי תתן לי ברגע הזה בקערה את-ראש יוחנן המטבל : ° תהל' ל"ז, י"ב י"ד.
כו ויעצב המלך מאד ובעבור השבועה והמסבים עמו לא ° דני' ו', ט"ו.
כז אבה לדחותה : וכרגע שלח המלך טבח ויצו כי יובא
כח ראשו וילך ויסר את-ראשו במשמר : ויבא את-ראשו ° ש"א י"ז, מ"ו נ"א.
בקערה ויתנהו אל-הנערה והנערה נתנה אתו אל-אמה :
כט וכאשר שמעו תלמידיו ויבאו וישאו את-גויתו וישימו ° מ"א י"ג, ל'.
אתה בקבר : ויקהלו השליחים אל-ישוע

וַיְסַפְּרוּ לוֹ אֶת־הַכֹּל גַּם אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ גַּם אֵת אֲשֶׁר
לִמֵּדוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֹּאוּ אַתֶּם לְבָדָד אֶל־מָקוֹם חָרֵב לא
תהל' כ"ט, ז' ח'. איו' נ', י"ז. וְנוּחוּ מְעָט כִּי הַבָּאִים וְהַהֹלְכִים הָיוּ רַבִּים וְלֹא־הָיְתָה לָהֶם
עֵת פְּנוּיָה אַף לֹא לֶאֱכֹל׃ וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם אֶל־מָקוֹם חָרֵב לב
בָּאֳנִיָּה לְבָדָד׃ וַיִּרְאוּ אֹתָם הֶהָמוֹנִים הֹלְכִים מִשָּׁם וַיַּכִּירוּ לג
אֹתוֹ רַבִּים וַיָּרוּצוּ בְרַגְלַיִם יַחַד שָׁמָּה מִכָּל־הֶעָרִים וַיְקַדְּמוּ
עזרא' מ"ט, י'. אֹתָם לָבוֹא וַיֵּאָסְפוּ אֶצְלוֹ׃ וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ לד
איכ' ג', כ"ג. וַיַּרְא הָמוֹן רָב וַיִּכָּמְרוּ רַחֲמָיו עֲלֵיהֶם כִּי הָיוּ כְּצֹאן אֲשֶׁר
מ"א כ"ב, י"ז. אֵין־לָהֶם רֹעֶה וַיָּחֶל לְלַמֵּד אֹתָם רַבּוֹת׃ וְכַאֲשֶׁר כְּבָר רַבּוּ לה
מתי' י"ד, ט"ו. הַשָּׁעוֹת וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ אָכֵן הַמָּקוֹם הוּא
חָרֵב וְהַשָּׁעוֹת כְּבָר רָבוּ׃ שַׁלַּח אֹתָם לְמַעַן יֵלְכוּ אֶל־הַפְּרָזוֹת לו
שמו' י"ד, י"ג. וְהַכְּפָרִים מִסָּבִיב וְיִקְנוּ לָהֶם לָחֶם כִּי אֵין לָהֶם מַה יֹּאכֵלוּ׃
מ"ב ד', מ"ג. וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תְּנוּ לָהֶם אַתֶּם לֶאֱכֹל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לז
הֲנֵלֵךְ וְנִקְנֶה לֶחֶם מָאתַיִם דִּינָר וְנִתֵּן לָהֶם לֶאֱכֹל׃ וַיֹּאמֶר לח
אֲלֵיהֶם כַּמָּה לֶחֶם יֵשׁ לָכֶם לְכוּ וּרְאוּ וְכַאֲשֶׁר יָדְעוּ אָמְרוּ
תהל' כ"ג, ב'. חָמֵשׁ וּשְׁנֵי דָגִים׃ וַיְצַו אֹתָם לְהַרְבִּיץ אֶת־כֻּלָּם חֲבָלִים לט
חֲבָלִים עַל־יֶרֶק הַדֶּשֶׁא׃ וַיִּרְבְּצוּ מַעֲרָכוֹת מֵאָה מ
מֵאָה וַחֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים׃ וַיִּקַּח אֶת־חֲמֵשֶׁת הַלֶּחֶם וְאֶת־שְׁנֵי מא
ש"א ט', י"ג. הַדָּגִים וַיַּבֵּט הַשָּׁמַיְמָה וַיְבָרֶךְ וַיִּפְרֹס אֶת־כִּכְּרוֹת הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן
לְתַלְמִידָיו לְמַעַן יָשִׂימוּ לִפְנֵיהֶם וְאֵת שְׁנֵי הַדָּגִים חִלֵּק
תהל' קמ"ה, ט"ז. לְכֻלָּם׃ וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׂבָּעוּ׃ וַיִּשְׂאוּ פִּתִּים שְׁנֵים עָשָׂר מב מג
סַלִּים מְלֵאִים וּמִן הַדָּגִים׃ וְהָאֹכְלִים אֶת־הַלֶּחֶם הָיוּ כַּחֲמֵשֶׁת מד
אֲלָפִים אֲנָשִׁים׃ וּכְרֶגַע אִלֵּץ אֶת־תַּלְמִידָיו מה
לָבוֹא בָאֳנִיָּה וּלְקַדֵּם אֹתוֹ לָלֶכֶת אֶל־הָעֵבֶר הָאַחֵר אֶל־בֵּית

צידה

מו צַיְדָה עַד כִּי־הוּא יְשַׁלַּח אֶת־הֶהָמוֹן׃ וְכַאֲשֶׁר פִּטַּר אֹתָם ד"ה ב כ"ג, ח'.
מז וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־הָהָר לְהִתְפַּלֵּל׃ וְכַאֲשֶׁר הָיָה עֶרֶב הָיְתָה תהל' כ"ג, ג'.
מח הָאֳנִיָּה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהוּא לְבַדּוֹ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא אֹתָם ישע' כ"ד, י"ח.
מְעֻנִּים בַּשּׁוּט כִּי הָרוּחַ הָיָה לְנֶגְדָּם וּבְאַשְׁמֹרֶת הַלַּיְלָה שמו' י"ד, כ"ד.
כָּרְבִיעִית וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם מִתְהַלֵּךְ עַל־הַיָּם וַיֹּאבֶה לַעֲבֹר אֹתָם׃ תהל' ע"ז, כ'.
מט אַךְ הֵמָּה בִּרְאוֹתָם אֹתוֹ מִתְהַלֵּךְ עַל־הַיָּם חֲשָׁבֻהוּ לִהְיוֹת
נ מַרְאֵה רוּחַ וַיִּצְעָקוּ׃ כִּי כֻלָּם רָאוּ אֹתוֹ וַיִּבָּהֵלוּ וּכְרֶגַע דִּבֶּר איו' ד', ט"ו.
נא אִתָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם חִזְקוּ אֲנִי הוּא אַל־תִּירָאוּ׃ וַיַּעַל ישע' מ"ח, י'
אֲלֵיהֶם אֶל־הָאֳנִיָּה וַיִּשְׁתֹּק הָרוּחַ וַיִּשְׁתּוֹמְמוּ מְאֹד לִבְלִי־חֹק י"ג.
נב בְּנַפְשׁוֹתָם וַיִּתְמָהוּ׃ כִּי לֹא הִתְבּוֹנְנוּ עַל־דְּבַר כִּכְּרוֹת הַלֶּחֶם תהל' ק"ז, ל'.
נג כִּי לִבָּם הָיָה מְקֻשֶּׁה׃ וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ ישע' ס"ג, י"ז.
נד גִּנֵּיסָרֶת וַיִּקְרְבוּ אֶל־הַחוֹף׃ וְכַאֲשֶׁר יָצְאוּ מִן־הָאֳנִיָּה כְּרֶגַע
נה הִכִּירוּ אֹתוֹ׃ וַיָּרוּצוּ בְּכָל־הַכִּכָּר הַהִיא מִסָּבִיב וַיָּחֵלּוּ לָשֵׂאת תהל' ט', י"א.
בְּמִשְׁכָּבוֹת אֶת־הַחוֹלִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם אֶל אֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי
נו הוּא־שָׁם׃ וּבְכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר נָסַע שָׁמָּה אֶל־כְּפָרִים אוֹ אֶל־
עָרִים אוֹ אֶל־שָׂדוֹת שָׂמוּ אֶת־הַחוֹלִים בַּשְּׁוָקִים וַיִּתְחַנְנוּ
לוֹ כִּי יִגְּעוּ אַף רַק בִּכְנַף בִּגְדוֹ וְכֹל אֲשֶׁר נָגְעוּ בוֹ נוֹשָׁעוּ׃ במד' כ"א, ח'.
ז וַיִּקָּהֲלוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים וַאֲחָדִים מִן־הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּאוּ מתי' ט"ו, א'.
ב מִירוּשָׁלָיִם׃ וּבִרְאוֹתָם אֲחָדִים מִתַּלְמִידָיו אֹכְלִים לֶחֶם בְּיָדַיִם
ג חֹל זֶה הוּא יָדַיִם לֹא־מְרֻחָצוֹת וַיּוֹכִיחוּ אֹתָם׃ כִּי הַפְּרוּשִׁים
וְכָל־הַיְּהוּדִים אֵינָם אֹכְלִים אִם־לֹא יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם פְּעָמִים איוב ט', ל'
ד רַבּוֹת בְּשָׁמְרָם אֶת־מָסֹרֶת הַזְּקֵנִים׃ וּמִן־הַשּׁוּק אִם־לֹא ל"א. דבר' ד', ב'.
יִטְבְּלוּ לֹא יֹאכֵלוּ וְיֵשׁ דְּבָרִים אֲחֵרִים רַבִּים אֲשֶׁר קִבְּלוּ במד' ל"א
ה לִשְׁמֹר טְבִילַת כּוֹסוֹת וְכַדִּים וּכְלֵי נְחֹשֶׁת וּמִטּוֹת׃ אָז כ"ג.

שאלו

שאלו אתו הפרושים והסופרים מדוע לא יתהלכו תלמידיך
כפי מסורת הזקנים כי אם אכלים את הלחם בידים לא
מרחצות: ויען ויאמר אליהם אכן היטב נבא ישעיהו ו
עליכם החנפים ככתוב העם הזה בשפתים מכבד אתי
ולבם רחוק ממני: ולשוא הם יראים אתי בלמדם מצות ז
אנשים מלמדים: כי בעזבכם את מצות האלהים אתם ח
מחזיקים במסורת האנשים טבילות כדים וכוסות ודברים
אחרים רבים דמים כאלה אתם עשים: ויאמר אליהם ט
היטב מעלתם במצות האלהים למען תשמרו את-
מסורתכם: כי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ועוד י
מקלל אביו ואמו מות יומת: ואתם אמרים אם יאמר יא
איש לאביו או לאמו קרבן לאמר מתנה כל מה שאתה
נהנה ממני: ואינכם מניחים לו עוד לעשות מאומה יב
לאביו או לאמו: ותמאסו את דבר האלהים במסורתכם יג
אשר מסרתם ודברים רבים דמים כאלה אתם עשים:
ויקרא אל כל ההמון ויאמר אליהם שמעו יד
אלי כלכם ובינו: אין דבר מחוץ לאדם הבא בו אשר טו
יוכל לטמא אתו כי אם הדברים היוצאים ממנו אלה הם
המטמאים את האדם: אם איש יש לו אזנים לשמע טז
ישמע: וכאשר בא אל הבית מן ההמון וישאלו אתו יז
תלמידיו על דבר המשל: ויאמר אליהם האם ככה גם יח
אתם בבלי בינה האם לא תבינו כי כל הבא מחוץ אל-
תוך האדם לא יוכל לטמא אתו: כי איננו בא אל לבו יט
כי אם אל הבטן ויוצא למחראות מזקק כל המאכלים:

° ישע' כ"ט, י"ג. יחז' ל"ג, ל"א. ° ישע' ח', י"ג ט"ו. ° ישע' כ"ד, ה'. ° דבר' י"ג, ל"א. ° מ"ב ט"ז, י'. ° שמו' כ', י"ב. ° שמו' כ"א, י"ז. ° ירמ' ח', ח' ט'. ° ברא' ט', ג'. ° שמו' ד', ד'. ° קהל' ה', א'. ° ישע' כ"ז, י"א. כ"ט, י"ד. ° מ"ב י', כ"ז.

ויאמר

כ ויאמר אך היוצא מן האדם הוא מטמא את האדם:
כא כי מקרב מלב בני האדם יוצאות המזמות הרעות נאופים
כב זנונים רציחות: גנבות חמדות בצע רשעות ערמה זמה
כג עין רעה גדוף גאוה סכלות: כל הדברים האלה הרעים
מקרב הם יוצאים ומטמאים את האדם:
כד ויקם משם וילך לו אל גבולי צור וצידון ויבא אל הבית
כה ולא אבה כי ידע איש ולא יכל להיות נסתר: כי אשה
אשר בתה הקטנה היתה לה רוח טמאה שמעה על-
כו אדותיו ותבא ותפל לרגליו: והאשה היתה יונית ממולדת
צור אשר לארם ותבקש אתו כי יגרש את השד מבתה:
כז ויאמר ישוע אליה הניחי בראשונה לבנים לשבע כי לא
כח יפה לקחת את לחם הבנים ולהשליך לכלבים: ותען
ותאמר אליו כן אדני אפס גם הכלבים הקטנים תחת
כט השלחן אכלים מפתותי הבנים: ויאמר אליה בעבור הדבר
ל הזה לכי לך יצא השד מבתך: ובבואה אל ביתה מצאה
את השד מוצא ואת הבת משכבת על המטה:
לא ויצא עוד מגבולי צור וצידון ויבא אל ים הגליל בין
לב גבולי קרית עשר: ויביאו אליו חרש עלג ויבקשהו כי ישים
לג את ידו עליו: ויקחהו מן ההמון לבדד וישם את-
לד אצבעותיו באזניו וירק ויגע בלשונו: ויבט אל השמים
לה ויאנח ויאמר לו אתפתח לאמר הפתח: וכרגע נפתחו
אזניו ויתר אסור לשונו וידבר ברור ויצו אתם כי לא
יאמרו לאיש אך כאשר הרבה לצוות אתם כן יותר
לו הרבו להשמיע: וישתוממו על יתר לאמר היטב עשה

° תהל' מ"א, ו' ז'. ° ברא' ו', ה'. תהל' ה', י'. ירמ' י"ז, ט'. ° תהל' ק"ו, ל"ט. ° יהוש' י"ט, כ"ח כ"ט. ° ישע' מ"ג, ג'. ° יהוש' ה', י"ד. ° דבר' י"ד, א'. ° ישע' ס"א, ט'. הושע' ט', ד'. ° תהל' קמ"ה, ט"ז. ° ישע' כ"ז, ט"ו ט"ז. ° ים כנרות. יהוש' י"ג, ג'. ° פר' ח', כ"ג. ° ישע' ל"ג, ג' ד'. ל"ה, ה' ו'. ° תהל' קל"ט י"ד. ישע' כ"ג, ג' י"ד.

את

שמו' ד', י"א. את־הכל גם את־החרשים הוא עשה לשמע וגם את־
האלמים לדבר׃
ס"נ י"ז, כ"ט. בימים ההם בהיות ההמון רב מאד ואין להם מה ח
יאכלו ויקרא ישוע אל־תלמידיו ויאמר אליהם׃ נכמרו ב
תהל' ק"ג, י"ג. רחמי על־ההמון כי זה שלשת ימים נלוו אלי ואין להם
עמו' ח', י"ג. מה יאכלו׃ ואם־אשלח אתם צמים אל־ביתם יתעלפו ג
בדרך כי אחדים מהם באו ממרחק׃ ויענו אתו תלמידיו ד
במד' י"א, י"ג. מאין יוכל איש להשביע את־אלה לחם פה במדבר׃
מ"ב ד', מ"ג. וישאל אתם כמה לחם יש לכם ויאמרו שבע׃ ויצו את־ ה ו
ההמון לשבת על־הארץ ויקח את־שבע ככרות הלחם
ס"א ט', י"ג. ויברך ויפרס ויתן לתלמידיו כי ימסרו וישימו לפני ההמון׃
לוק' כ"ב, י"ט. ולהם היו מעט דגים קטנים ויברך ויאמר לשום גם־אתם ז
ד"ה ב ל"א, י'. לפניהם׃ ויאכלו וישבעו וישאו את־הנותר מן־הפתים ח
שבעת דודים׃ והאכלים היו כארבעת אלפים וישלח ט
אתם׃ וכרגע עלה באניה עם תלמידיו י
מתי' ט"ו, ל"ט. ויבא אל־חלקות דלמנותא׃ ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח יא
עמו מבקשים ממנו אות מן־השמים ומנסים אתו׃ ויאנח יב
שמו' ד', ח'. ברוחו ויאמר למה מבקש הדור הזה אות אמנם אני
ישע' ז', י"א. אמר לכם אם־ינתן לדור הזה אות׃ ויעזב אתם ויעל עוד יג
מתי' ט"ז, ד'. באניה וילך לו אל־העבר האחר׃ וישכחו יד
לקחת לחם ומבלעדי ככר לחם אחת לא־היה להם אתם
הוש' ז', ד'. א קור' ה', ז'ח'. באניה׃ ויצו אתם לאמר ראו השמרו משאר הפרושים טו
ומשאר הורודוס׃ וישוחחו איש אל־רעהו לאמר יען כי טז
יוח' ג', כ"ה. אין לנו לחם׃ ובדעת ישוע ויאמר אליהם למה אתם יז

משוחחים

משוחחים יען כי־אין לכם לחם העוד לא־תבינו גם לא
יח תשכילו העוד יש לכם לבבכם הקשה׃ העינים לכם ולא ישע' ס"ג, י"ז.
יט תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו׃ כאשר פרסתי דבר' כ"ט, ג'.
את־חמשת הלחם לחמשת האלפים כמה סלים מלאים פו' ו', ל"ח.
כ פתים נשאתם ויאמרו אליו שנים עשר׃ וכאשר את־השבע פסוק ד'.
לארבעת האלפים כמה דודים מלאים פתים נשאתם ויאמרו
כא שבעה׃ ויאמר אליהם איך לא תשכילו׃ תהל' צ"ד, ח.
כב ויבא אל־בית צידה ויביאו אליו עור ויתחננו לו כי יגע
כג בו׃ ויאחז ביד העור ויוציאהו אל־מחוץ לכפר וכאשר ירק יש' כ"ח, י"ח.
על־עיניו וישם את־ידיו עליו שאל אתו אם־הוא ראה ירמ' ל"א, ל"ג.
כד מאומה׃ ויבט ויאמר אני ראה את־האנשים כי כעצים סופ' ט', ל"ו.
כה אני חזה אתם מתהלכים׃ אחרי־כן שם עוד את־ידיו על־
עיניו ויעש אתו לראות עוד ויתקן וירא ברור מרחוק את־ משל' ד', י"ח.
כו הכל׃ וישלחהו אל־ביתו ויאמר אל־תבא אל־הכפר גם אל־ פר' ה', י"ט.
כז תאמר לאיש בכפר׃ ויצא ישוע ותלמידיו
אל־כפרי קיסריא אשר לפילפוס ובדרך שאל את־תלמידיו
כח לאמר להם מה אמרים האנשים מי אני׃ ויענו יוחנן
כט המטבל ואחרים אליהו ואחרים אחד מן־הנביאים׃ והוא תהל' ב', ב'. מ"ה, ח'. דני' ט', כ"ה.
אמר אליהם ואתם מה אמרים אתם מי אני ויען פטרוס
ל ויאמר אליו אתה הוא המשיח׃ ויגער בם למען לא־יאמרו פר' ט', ט'.
לא לאיש אדותיו׃ ויחל ללמד אתם כי צריך ישע' נ"ג, ז'. ישע' נ"ג, ח'.
הוא אשר בן־האדם יענה רבות וימאס מאת הזקנים דני' ט', כ"ו.
וראשי הכהנים והספרים ויומת ואחרי שלשת ימים יקום תהל' כ"ב, ט"ז י"ז.
לב עוד׃ ובגלוי דבר את־הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער תה' ע"ז, י'.

בו

בו: אך הוא פנה והביט בתלמידיו ויגער בפטרוס לאמר לג
סור לך מאחרי שטן כי אינך משכיל את אשר לאלהים
כי אם־את אשר לבני־אדם: ויקרא אליו לד
את־ההמון עם תלמידיו ויאמר אליהם כל הרצה לבוא
אחרי יכחש בנפשו וישא את־צלבו וילך אחרי: כי כל־ לה
אשר יחפץ להושיע את־נפשו יאבדנה וכל אשר יאבד את־
נפשו למעני ולמען הבשורה הוא יושיענה: כי מה־יועיל לו
לאיש אם־יקנה את כל־התבל וישא אבדן נפשו: או מה־ לז
יתן איש חלף נפשו: כי כל־אשר יבוש ממני ומדברי בדור לח
המנאף והחטא הזה גם בן־האדם יבוש ממנו כאשר יבוא
בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים:
ויאמר אליהם אמנם אני אמר לכם כי יש אחדים מן־ ט
העמדים פה אשר לא־יטעמו מות עד כי־יראו את־מלכות
האלהים באה בגבורה: ואחרי ששת ימים לקח ישוע אליו ב
את־פטרוס ואת־יעקב ואת־יוחנן ויעל אתם אל־הר גבה
לבדד לבדם ויתחלף לפניהם: ומלבושיו נהיו נוצצים לבנים ג
מאד כשלג אשר כמוהם אין כבס על־הארץ יכול להלבין
אתם: וירא אליהם אליהו עם־משה והיו נדברים את ד
ישוע: ויען פטרוס ויאמר אל־ישוע רבי טוב לנו להיות ה
פה ונעשה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו
אחת: כי לא ידע מה־ידבר כי היו נבהלים: ויבא ענן ו
מצל עליהם ויבא קול מן־הענן לאמר זה בני ידידי אליו
שמעו: ופתאם בהביטם מסביב לא־ראו עוד איש בלתי ח
את־ישוע לבדו אתם: וברדתם מן־ההר הזהיר אתם כי לא־ ט

° ר"ל מוכע. ש"א כ"ט, ד'. ש"ב י"ט, כ"ג. ° א קור' ג', י"ד. ° יחז' י"ח, ל"א. ° תה' מ"ד, כ"ג. ° תהל' מ"ט, ח' ט'. ° ש"א ג', ל'. ° דני' ז', י"ג. ° זכר' י"ד, ה'. ° ב פטר' א', ט"ז–י"ח. ° פיל' ג', כ"א. ° תהל' ק"ד, ב'. דני' ז', ט'. ° מלא' ג', כ"ג כ"ד. ° דבר' ל"ד, ה' ו'. התג' י"ח, ג'–יג. ° לוק' ט', ל"א. ° תהל' ב', ז'. ° דבר' י"ח, ט"ו.

יספרו

יספרו לאיש את־הדברים אשר ראו זולתי כאשר יקום בן־
י האדם מעם המתים: ואת הדבר הזה שמרו בקרבם
מתוכחים מה הוא זה קום מעם המתים:
יא וישאלו אתו לאמר אכן אמרים הסופרים כי צריך הוא
יב אשר אליהו יבא בראשונה: ויען ויאמר אליהם אכן
אליהו יבא בראשונה וישיב את־הכל ואיכה נכתב על בן־
יג האדם כי רבות יענה ויבזה: אך אני אמר לכם כי גם
אליהו בא ועשו לו את כל־אשר חפצו ככתוב עליו:
יד ובבואו אל־התלמידים וירא המון רב סביבות הם
טו וסופרים מתוכחים עמהם: וכרגע כל־ההמון בראות אתו
טז השתוממו וירוצו אליו וישאלו לו לשלום: וישאל את־
יז הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם: ויען אחד מן־
ההמון ויאמר מורה הבאתי את־בני אליך אשר יש־לו רוח
יח אלם: ובכל־מקום אשר הוא תפש בו הוא מרוצץ אתו
ומוריד קצף וחרק את־שניו ויבש ואמר אל־תלמידיך כי
יט יגרשו אתו ממנו ולא יכלו: ויען אתו ויאמר הוי דור
בלתי־מאמין עד־מתי אהיה עמכם עד־מתי אסבל אתכם
כ הביאו אתו אלי: ויביאו אתו אליו ובראותו אתו כרגע
כא הרוח רוצצהו ויפל ארצה ויתגולל בהוריד קצף: וישאל
את־אביו כמה זמן מאז היתה לו זאת ויאמר מנעוריו:
כב ופעמים רבות השליך אתו גם באש גם במים למען יאבד
כג אתו אך אם־תוכל מאומה רחם עלינו ועזרנו: ויאמר
ישוע אליו אם תוכל להאמין כל־דברים ביכלת למאמין:
כד וכרגע צעק אבי הילד ויאמר בדמעות אני מאמין אדני

° לבלתי ימכעו את הקרבתו. ° לוק' כ"ד, כ' כ"ח. ישע' נ"ג, ג'. ° מלא' ג', כ"ג כ"ד. ° ישע' נ"ג, ז'. ° לוק' א', י"ז. ° פר' ו', ט"ו. ° מת' י"ז, ט"ו. תהל' קכ"ח, ו'. ° מ"ג ד', ל"א. ° במד' י"ד, כ"ז. ° תהל' ע"ח, כ'. ° ד"ה ב כ', כ'.

עזור

עזור ללא־אמון אשר לי׃ ובראות ישוע כי ההמון רץ כה
זכר׳ ג׳, ג׳. ונקבץ אליו ויגער ברוח הטמא ויאמר אליו הרוח האלם־
וחרש אני מצוך צא ממנו ואל־תוסיף לבוא בו עוד׃
ש״ב י״ד, י״ט. וכאשר צעק והרבה לרוצץ אתו יצא ממנו ויהי כמו־מת כו
נקור׳ י״ח, כ״ה. עד אשר רבים אמרו כי הוא מת׃ אך ישוע אחז אתו כז
יסע׳ מ״א, י״ג. בידו והקים אתו ויקום׃ ובבאו אל־בית וישאלו אתו תלמידיו כח
בהיותם לבדד מדוע אנחנו לא־יכלנו לגרש אתו׃ ויאמר כט
° מ״א י״ז, כ׳. אליהם המין הזה לא יוכל לצאת במאומה זולתי בתפלה
מ״ב ד׳, ל״ג־ל״ה. ובצום׃ וילכו משם ויעברו בתוך הגליל ל
° דני׳ ט׳, נ׳. ולא אבה כי ידע איש׃ כי למד את־תלמידיו ואמר אליהם לא
° תהל׳ כ״ב, ט״ו ט״ז. דני׳ ט׳, כ״ו. כי בן־האדם מסגר בידי אנשים ויהרגו אתו וכאשר יהרג
ביום השלישי יקום עוד׃ אך המה לא הבינו את־האמר לב
° תהל׳ ט״ז, י׳. וייראו לשאל אתו׃ ויבא אל־כפר נחום לג
ישע׳ נ״ג, י׳. ובהיותו בבית וישאל אתם מה התוכחתם איש עם־רעהו
בדרך׃ אך הם החרישו כי התוכחו איש עם־רעהו בדרך לד
° משל׳ י״ג, י׳. מי גדול יתר׃ וישב ויקרא אל־שנים העשר ויאמר אליהם לה
° ירמ׳ מ״ה, ה׳. לוק׳ י״ד, ח׳. אם־איש חפץ להיות ראשון יהיה אחרון הכל ומשרת
הכל׃ ויקח ילד קטן ויעמידהו בתוכם וישאהו בזרועתיו לו
° מתי׳ כ״ה, מ׳. ויאמר אליהם׃ כל־איש אשר יקבל אחד הילדים כאלה לז
° יוח׳ י״ג, מ״ד. בשמי אתי הוא מקבל וכל־איש אשר יקבל אתי לא אתי
° זכר׳ ב׳, ט״ו. הוא מקבל כי אם־את אשר שלחני׃ ויען לח
אתו יוחנן לאמר מורה ראינו איש אחד מגרש שדים
במד׳ י״א, כ״ח כ״ט. בשמך אשר איננו הלך אחרינו ונכלא אתו יען איננו
הלך אחרינו׃ ויאמר ישוע אל־תכלאו אתו כי אין איש לט

אשר

אשר יעשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר עלי רעה׃
מ מא כי מי אשר איננו נגדנו בעדנו הוא׃ כי מי אשר ישקה
אתכם כוס מים בשמי יען למשיח אתם אמן אני אמר ° מתי׳ י׳, מ״ב.
מב לכם לא יאבד את־שכרו׃ ומי־אשר יכשיל את־אחד הקטנים ° זכר׳ ג׳, י״ג.
האלה המאמינים בי טוב לו ביותר אם־יושם פלח הרחים
מג סביבות צואריו והשלך אל־הים׃ ואם־תכשילך ידך קצץ ° קול׳ ג׳, ה׳.
אתה טוב לך לבוא אל־החיים בעל מום מהיות לך שתי גלט׳ ה׳, כ״ד.
מד הידים וללכת אל־גיהנם אל־האש אשר לא־תכבה׃ אשר־ ° מתי׳ י״ח, ח׳.
מה שם תולעתם לא תמות והאש לא תכבה׃ ואם־רגלך ° יש׳ ס״ו, כ״ד.
תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא אל־החיים פסח מהיות
לך שתי הרגלים ולהשלך אל־גיהנם אל־האש אשר לא־ ° יש׳ ל״ג, י״ד.
מו תכבה׃ אשר־שם תולעתם לא תמות והאש לא תכבה׃ ° ברא׳ ג׳, ו׳.
מז ואם־עינך תכשילך השליך אתה ממך טוב לך לבוא אל־ ° דני׳ ג׳, מ״ד.
מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ולהשלך פע״ה י״ד, כ״ג.
מח אל־אש גיהנם׃ אשר־שם תולעתם לא תמות והאש לא ° לוקס ט״ז, כ״ד־כ״ו.
מט נ תכבה׃ כי כל־אחד באש ימלח וכל־זבח במלח ימלח׃ טוב ° מלא׳ ג׳, ב׳ ג׳.
המלח ואם־המלח יהיה תפל במה תרקחו אתו יהי לכם ° ויק׳ ב׳, י״ג. ° איוב ו׳, ו׳.
בקרבכם מלח והיו בשלום איש עם־רעהו׃ ° תהל׳ ל״ד, י״ד.
י ויקם משם ויבא אל־גבולי יהודה דרך עבר הירדן קל״ג, א׳.
ויקהלו עוד אליו המונים וכאשר הסכין למד אתם עוד׃ ° מתי׳ י״ט, א׳ ג׳.
ב ויגשו אליו הפרושים וישאלו אתו אם־מתר ° ירמ׳ ל״ג, ל״ג.
ג לאיש לשלח את־אשתו מנסים אתו׃ ויען ויאמר אליהם ° מלא׳ ב׳, ט״ו ט״ז.
ד מה־צוה אתכם משה׃ ויאמרו משה הניח לכתוב ספר ° דבר׳ כ״ד, א׳.
ה כריתות ולשלחה׃ ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי ° דבר׳ ל״א, כ״ז.

לבבכם

לבבכם כתב לכם את־המצוה הזאת׃ אך מראשית הבריאה ו
° ברא׳ א׳, כ״ז. זכר ונקבה עשה אתם האלהים׃ על־כן יעזב־איש את־אביו ז
ואת־אמו ודבק באשתו׃ והיו שניהם לבשר אחד לכן אינם ח
° מת׳ י״ט. עוד שנים כי אם־בשר אחד׃ לכן את אשר חבר האלהים ט
° מלא׳ ב׳, י״ד־ט״ז. אל־יפריד אדם׃ ובבית שאלו אתו תלמידיו עוד על־הדבר י
° פר׳ ד׳, י׳. הזה׃ ויאמר אליהם כל אשר ישלח את־אשתו וישא יא
° רומ׳ ז׳, ג׳. אחרת מנאף הוא נגדה׃ ואם־אשה תשלח את־אישה יב
° ברא׳ מ״ח, ח׳. ותנשא לאחר מנאפת היא׃ ויביאו אליו יג
ילדים קטנים למען יגע בם והתלמידים גערו במביאים׃
° ויראה ישוע וירע לו ויאמר אליהם הניחו לילדים הקטנים יד
לבוא אלי ואל־תמנעו אתם כי מן־כאלה מלכות האלהים׃
אמנם אני אמר לכם כל אשר לא־יקבל את־מלכות האלהים טו
° ישע׳ מ׳, י״א. כילד קטן לא יבא בה׃ וישאם בזרועותיו וישם את־ידיו טז
עליהם ויברך אתם ובאשר יצא אל־הדרך יז
וירץ אחד אליו ויכרע לפניו וישאל אתו המורה הטוב
° דבר׳ י״ג, ג׳. מה אעשה למען אירש חיי עולמים׃ ויאמר אליו ישוע יח
למה אתה קרא אתי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים׃
אתה ידע את־המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא יט
° קהל׳ ז׳, כ׳. תענה עד שקר לא תעשק כבד את־אביך ואת־אמך׃ ויען כ
° יחז׳ ד׳, י״ד. ויאמר אליו מורה את־כל־אלה שמרתי מנעורי׃ ויבט בו כא
° לוק׳ י׳, מ״ב. ישוע ויאהב אתו ויאמר אליו אחת חסרה לך לך לך
° משל׳ י״א, כ״ח. את כל־אשר יש־לך מכר ותן לעניים ויהיה לך אוצר בשמים
° א פטר׳ א׳, ד׳. ובוא שא את־הצלב ולך אחרי׃ ויזעף על־הדבר הזה כב
° דבר׳ ו׳, י׳־י״ב. וילך לו מתעצב כי היו לו קנינים רבים׃

כג ויבט ישוע מסביב ויאמר אל־תלמידיו איך קשה הוא ° משל׳ ל׳, ז׳־ט׳.
לאלה אשר יש־להם נכסים לבוא אל־מלכות האלהים׃
כד ויתמהו התלמידים על־דבריו ויען עוד ישוע ויאמר אליהם
בנים איך קשה הוא לבוטחים בנכסים לבוא אל־מלכות ° תהל׳ כ״ב, ט׳.
כה האלהים׃ נקל לגמל לעבור בעד חור המחט מלעשיר ° ס״ג, י״א.
כו לבוא אל־מלכות האלהים׃ וישתוממו על־יתר ויאמרו איש ° ירמ׳ י״ג, כ״ג
כז אל־רעהו ומי יוכל להושע׃ ויבט ישוע אליהם ויאמר מבני ° תהל׳ מ״ט, ח׳.
אדם נמנע הוא אך לא מאלהים כי כל־הדברים ביכלת ° תה׳ מ״ט, ט״ז.
כח האלהים׃ ויחל פטרוס לאמר אליו הנה אנחנו ° איו׳ מ״ב, ב׳.
כט עזבנו את־הכל והלכנו אחריך׃ ויען ישוע ויאמר אמנם ° פר׳ ח׳, י״ח.
אני אמר לכם אין איש אשר עזב בית או־אחים או־אחיות ° דבר׳ ל״ג, ט׳.
או־אב או־אם או־אשה או־בנים או שדות למעני ולמען תהל׳ מ״ה, י״א י״ב.
ל הבשורה׃ אשר לא־יקח מאה שערים עתה בעת הזאת ° תהל׳ מ״ו, כ״ג.
בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים ושדות עם רדיפות ° ד״ה ב׳ כ״ה, ט׳.
לא ובעולם הבא חיי עולמים׃ אך רבים ראשנים יהיו ° פ״ה י״ד, כ״ג.
לב אחרונים ואחרנים ראשנים׃ ויהיו בדרך ° רומ׳ ג׳, ז׳.
עלים ירושלמה וישוע היה הלך לפניהם ויתמהו ובלכתם ° ישע׳ י״א, מ׳. ° יהוש׳ ח׳, י׳.
אחריו ויראו ויקח אליו עוד את־שנים העשר ויחל להגיד ° לוק׳ כ״ד, מ״ו מ״ז.
לג להם את־הדברים העתידים לקרות אתו׃ כי הנה אנחנו
עלים ירושלמה ובן־האדם יסגר אל־ראשי הכהנים ואל־ ° תהל׳ כ״ב, י״ג.
לד הספרים וירשיעו אתו למות וימסרו אתו לגוים׃ והתלו ° ישע׳ נ״ג, י״ב
בו ויכו אתו בשוטים וירקו בו וימיתהו אתו וביום השלישי ° תהל׳ ב׳, ח׳.
לה יקום עוד׃ ויקרבו אליו יעקב ויוחנן בני ° ישע׳ נ׳, ו׳.
זבדי לאמר מורה חפצים אנחנו כי כל אשר נשאל תעשה ° תהל׳ ט״ז, י׳.

לו לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה אַתֶּם חֲפֵצִים כִּי אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃
לז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תְּנָה לָּנוּ כִּי נֵשֵׁב אֶחָד לִימִינְךָ וְאֶחָד לִשְׂמֹאלְךָ ° תהל׳ ק״י, א׳.
לח בִּכְבוֹדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם לֹא יְדַעְתֶּם מָה אַתֶּם שֹׁאֲלִים מ״ה י׳. מ״א נ׳, י״ט.
הֲתוּכְלוּ לִשְׁתּוֹת אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁתֶה וּלְהִטָּבֵל בַּטְּבִילָה ° ירמ׳ מ״ט, ה׳.
לט אֲשֶׁר אֲנִי נִטְבָּל בָּהּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נוּכָל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יֵשׁוּעַ אָכֵן אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁתֶה תִּשְׁתּוּ וּבַטְּבִילָה אֲשֶׁר ° מתי׳ י, ט״ז־כ״ה.
מ אֲנִי נִטְבָּל בָּהּ תִּטָּבֵלוּ׃ אַךְ שֶׁבֶת לִימִינִי וְלִשְׂמֹאלִי לֹא־לִי
מא לָתֵת זוּלָתִי לָאֵלֶּה אֲשֶׁר הוּכַן לָהֶם׃ וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הָעֲשָׂרָה ° שמו׳ כ״ג, כ׳.
מב וַיָּחֵלּוּ לְהִתְאוֹנֵן עַל־יַעֲקֹב וְיוֹחָנָן׃ וַיִּקְרָא לָהֶם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר רומ׳ ט׳, כ״ג.
אֲלֵיהֶם יְדַעְתֶּם כִּי הַנֶּחְשָׁבִים לִמְשֹׁל עַל־הַגּוֹיִם רֹדִים אֹתָם ° במד׳ י״א, א׳. איכה נ׳, ל״ט.
מג וּגְדוֹלֵיהֶם שֹׁלְטִים עֲלֵיהֶם׃ אַךְ לֹא־יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי
אִם־כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ לִהְיוֹת גָּדוֹל בְּקִרְבְּכֶם יִהְיֶה מְשָׁרֶתְכֶם׃ ° פר׳ ט׳, ל״ה.
מד מה וּמִי אֲשֶׁר יַחְפֹּץ מִכֶּם לִהְיוֹת רִאשׁוֹן יִהְיֶה עֶבֶד הַכֹּל׃ כִּי גלט׳ ה׳, י״ג.
גַּם בֶּן־הָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן יְשֹׁרַת כִּי אִם־לְשָׁרֵת וְלָתֵת אֶת־ ° ישע׳ מ״ט, ז׳.
מו נַפְשׁוֹ כֹּפֶר בְּעַד רַבִּים׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְרִיחוֹ ° ישע׳ נ״ג, י׳.
וּבְצֵאתוֹ מִירִיחוֹ הוּא וְתַלְמִידָיו וְהָמוֹן רָב בַּר־טִימַי הָעִוֵּר ° איו׳ ל״ג, כ״ד.
מז בַּר־טִימַי יֹשֵׁב עַל־יַד הַדֶּרֶךְ מְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת׃ וּכְשָׁמְעוֹ כִּי
יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי הוּא וַיָּחֶל לִצְעֹק וְלֵאמֹר יֵשׁוּעַ בֶּן־דָּוִד רַחֵם עָלָי׃ ° ישע׳ ט׳, ו׳.
מח וַיִּגְעֲרוּ בוֹ רַבִּים לְמַעַן יֶחֱשֶׁה אַךְ הוּא צָעַק עוֹד יוֹתֵר ירמ׳ כ״ג, ו׳.
מט הַרְבֵּה בֶּן־דָּוִד רַחֶם עָלָי׃ וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר כִּי יִקָּרֵא ° תהל׳ פ״ו, ט״ו ט״ז.
וַיִּקְרְאוּ אֶת־הָעִוֵּר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲזַק קוּם הוּא קוֹרֵא אֹתָךְ׃
נ נא וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־בִּגְדוֹ מֵעָלָיו וַיָּקָם וַיָּבֹא אֶל־יֵשׁוּעַ׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־תַּחְפֹּץ כִּי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעִוֵּר ° ד״ה ב א׳, ז׳.
נב רַבּוּנִי כִּי אֶרְאֶה עוֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לֶךְ־לָךְ אֱמוּנָתְךָ ° תהל׳ קמ״ו, ח׳.

הוֹשִׁיעָה אֹתָךְ וּכְרֶגַע רָאָה עוֹד וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו ° תהל׳ ל״ג, ט׳.
בַּדָּרֶךְ׃
יא וְכַאֲשֶׁר קָרְבוּ אֶל־יְרוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית פַּגֵּי וּבֵית עַנְיָה אֵצֶל
ב הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ ° זכר׳ י״ד, ד׳.
לָכֶם אֶל־הַכְּפָר אֲשֶׁר לְנֶגְדְּכֶם וּכְרֶגַע בְּבֹאֲכֶם בּוֹ תִּמְצְאוּ פע״ה ח׳, י״ח.
עַיִר אָסוּר אֲשֶׁר לֹא־יָשַׁב עָלָיו אֶחָד מִבְּנֵי־אָדָם הַתִּירוּ אֹתוֹ
ג וַהֲבִיאוּ׃ וְאִם־אִישׁ יֹאמַר אֲלֵיכֶם לָמָּה אַתֶּם עֹשִׂים זֹּאת
ד אִמְרוּ כִּי הָאָדוֹן צָרִיךְ לוֹ וּכְרֶגַע יְשַׁלַּח אֹתוֹ הֵנָּה׃ וַיֵּלְכוּ ° ד״ה א׳ כ״ט, י״ד ט״ז.
לָהֶם וַיִּמְצְאוּ אֶת־הָעַיִר אָסוּר אֶל־הַדֶּלֶת בַּחוּץ עַל־פָּרָשַׁת ° מ״א י״ז, ט׳.
ה הַדְּרָכִים וַיַּתִּירוּ אֹתוֹ׃ וַאֲחָדִים מִן־הָעֹמְדִים שָׁם אָמְרוּ
ו אֲלֵיהֶם מָה אַתֶּם עֹשִׂים מַתִּירִים אֶת־הָעָיִר׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם
ז כַּאֲשֶׁר צִוָּה יֵשׁוּעַ וַיַּנִּיחוּ לָהֶם׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־הָעַיִר אֶל־יֵשׁוּעַ ° זכר׳ ט׳, ט׳.
ח וַיַּשְׁלִיכוּ עָלָיו אֶת־בִּגְדֵיהֶם וַיֵּשֶׁב עָלָיו׃ וְרַבִּים פָּרְשׂוּ אֶת־ ° מ״ב ט׳, י״ג.
בִּגְדֵיהֶם עַל־הַדָּרֶךְ וַאֲחֵרִים כָּרְתוּ שׂוֹכוֹת מִן־הָעֵצִים וַיְזָרוּ
ט עַל־הַדָּרֶךְ׃ וְהַהֹלְכִים לְפָנָיו וְהַבָּאִים אַחֲרָיו צָעֲקוּ לֵאמֹר
י הוֹשַׁעְנָא בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה׃ בְּרוּכָה מַלְכוּת דָּוִד אָבִינוּ ° תהל׳ קי״ח,
יא הַבָּאָה בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשַׁעְנָא בַּמְּרוֹמִים׃ וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ אֶל־ כ״ה כ״ו.
יְרוּשָׁלַיִם וְאֶל־הַהֵיכָל וַיַּרְא אֶת־הַכֹּל מִסָּבִיב וְכַאֲשֶׁר הָיְתָה ° ירמי׳ ל״ג, י״ד־י״ז.
עֵת הָעֶרֶב וַיֵּצֵא אֶל־בֵּית עַנְיָה עִם שְׁנֵים הֶעָשָׂר׃ ° מלא׳ ג׳, א׳.
יב יג וּמִמָּחֳרָת בְּצֵאתָם מִבֵּית־עַנְיָה וַיִּרְעָב׃ וּבִרְאוֹתוֹ ° מתי׳ ד׳, ב׳.
תְּאֵנָה מֵרָחוֹק אֲשֶׁר הָיוּ לָהּ עָלִים וַיָּבֹא אִם־אֵפוֹא יִמְצָא בָהּ
מְאוּמָה וּבְגִשְׁתּוֹ אֵלֶיהָ לֹא־מָצָא מְאוּמָה בִּלְתִּי עָלִים כִּי לֹא
יד הָיָה מוֹעֵד הַתְּאֵנִים׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהּ אַל־יֹאכַל אָדָם ° ישע׳ ה׳, כ״ו.
עוֹד פְּרִי מִמֵּךְ עַד־עוֹלָם וַיִּשְׁמְעוּ תַּלְמִידָיו׃

° זכר' י"ד, כ"א. וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַ֫מָה וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ אֶל־הַהֵיכָל וַיָּחֶל לְגָרֵשׁ אֶת־ טו
הַמֹּכְרִים וְאֶת־הַקֹּנִים בַּהֵיכָל וַיַּהֲפֹךְ אֶת־שֻׁלְחֲנוֹת מַחֲלִיפֵי
° דבר' י"ד, כ"ה הַכֶּסֶף וְאֶת־מוֹשְׁבוֹת מֹכְרֵי הַיּוֹנִים׃ וְלֹא הִנִּיחַ כִּי אִישׁ יִשָּׂא טז
כ"ו. ° ישע' נ"ו, ז'. כְלִי בְּתוֹךְ הַהֵיכָל׃ וַיְלַמֵּד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא כָתוּב כִּי בֵיתִי יז
° ירמ' ז', י"א. בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים וְאַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֹתוֹ לִמְעָרַת
° מ"א י"ח, י"ז. פָּרִיצִים׃ וַיִּשְׁמְעוּ הַסּוֹפְרִים וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וַיְבַקְשׁוּ אֵיךְ יח
כ"א, כ'. יְאַבְּדוּ אֹתוֹ כִּי יָרְאוּ אֹתוֹ יַעַן כָּל־הֶהָמוֹן הִשְׁתּוֹמֵם עַל־לִקְחוֹ׃
וְכַאֲשֶׁר הָיָה עֶרֶב וַיֵּצֵא אֶל־מִחוּץ לָעִיר׃ יט
° איו' י"ח, ט"ז. וּבַבֹּקֶר בְּעָבְרָם רָאוּ אֶת־הַתְּאֵנָה מְיֻבָּשָׁה מִשָּׁרָשֶׁיהָ׃ וַיִּזָּכֵר כ כא
פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הִנֵּה הַתְּאֵנָה אֲשֶׁר־אֵרַרְתָּ מְיֻבָּשָׁה
° תהל' ס"ג, הִיא׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תְּהִי לָכֶם אֱמוּנַת אֱלֹהִים׃ כב
ח' ט'. כִּי אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי כָל־מִי אֲשֶׁר יֹאמַר לָהָר הַזֶּה כג
° יעק' א', ס"ו. הִנָּשֵׂא וְהָשְׁלַךְ אֶל־הַיָּם וְלֹא יְסַפֵּק בְּלִבּוֹ כִּי אִם־יַאֲמִין כִּי
° תהל' ל"ז, ד' הַכֹּל אֲשֶׁר הוּא אֹמֵר יִהְיוּ יִהְיֶה לוֹ כָּל־אֲשֶׁר יֹאמֵר׃ בַּעֲבוּר כד
ה'. זֹאת אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־דְּבָרִים כֹּל אֲשֶׁר תִּשְׁאֲלוּ בְּהִתְפַּלֵּל
° ד"ה ב כ', כ'. הַאֲמִינוּ כִּי תִקָּחוּ וְיִהְיוּ לָכֶם׃ וְכַאֲשֶׁר אַתֶּם עֹמְדִים לְהִתְפַּלֵּל כה
° מתי' ו', י"ד סִלְחוּ אִם־יֵשׁ לָכֶם מְאוּמָה נֶגֶד אִישׁ לְמַעַן גַּם אֲבִיכֶם אֲשֶׁר
ט"ו. בַּשָּׁמַיִם יִסְלַח לָכֶם אֶת־פִּשְׁעֵיכֶם׃ וְאִם־אַתֶּם לֹא תִסְלָחוּ גַּם כו
אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם לֹא יִסְלַח אֶת־פִּשְׁעֵיכֶם׃
° מלא' ג', א'. וַיָּבֹאוּ עוֹד יְרוּשָׁלַ֫מָה וּבְהִתְהַלְּכוֹ בַּהֵיכָל בָּאוּ אֵלָיו רָאשֵׁי כז
° במד' ט"ז, ג'. הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזְּקֵנִים׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּאֵי־זֶה שָׁלְטָן כח
ירמ' מ"ג, ג'. עֹשֶׂה אַתָּה אֶת־אֵלֶּה וּמִי נָתַן לְךָ אֶת־הַשָּׁלְטָן הַזֶּה לְמַעַן
תַּעֲשֶׂה אֶת־אֵלֶּה׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶשְׁאַל אֶתְכֶם כט
גַּם אָנֹכִי דָּבָר אֶחָד וַעֲנוּ אֹתִי וְאֹמַר לָכֶם בְּאֵי־זֶה שָׁלְטָן אֲנִי

ל עֹשֶׂה אֶת־אֵלֶּה׃ טְבִילַת יוֹחָנָן הֲמִן הַשָּׁמַיִם הָיְתָה אוֹ מִבְּנֵי ° יוח' א', ו', כ"ג.
לא אָדָם עֲנוּ אֹתִי׃ וַיִּתְחַשְּׁבוּ בְקִרְבָּם לֵאמֹר אִם נֹאמַר מִן ישע' מ', ג'.
לב הַשָּׁמַיִם יֹאמַר מַדּוּעַ אֵפוֹא לֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ׃ אַךְ אִם ° יוח' ג', כ"ו-
נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יָרְאוּ אֶת־הָעָם יַעַן הַכֹּל חָשְׁבוּ אֶת־יוֹחָנָן ל"ו. ° מתי' י"ד, ה'.
לג כִּי אָמְנָם נָבִיא הָיָה׃ וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־יֵשׁוּעַ לֹא יָדָעְנוּ וַיַּעַן ° ירמ' ח', ז'-ט'.
יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גַּם־אֲנִי אֵינֶנִּי אֹמֵר לָכֶם בְּאֵי־זֶה שָׁלְטָן ° איוב ה', י"ג.
אֲנִי עֹשֶׂה אֶת־אֵלֶּה׃ משל' כ"ו, ה'.
יב וַיָּחֶל לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בִּמְשָׁלִים אִישׁ אֶחָד נָטַע כֶּרֶם וְשָׂם ° ישע' ה', א'.
גָּדֵר סְבִיבוֹתָיו וְחָפַר יֶקֶב וּבָנָה מִגְדָּל וַיַּפְקִידֵהוּ לְאִכָּרִים ירמ' ב', כ"א.
ב וַיִּסַּע לַמֶּרְחָק׃ וַיִּשְׁלַח לַמּוֹעֵד עֶבֶד אֶל־הָאִכָּרִים לְמַעַן יִקַּח ° ד"ה ב ל"ו,
ג מֵאֵת הָאִכָּרִים מִפְּרִי הַכָּרֶם׃ אַךְ הֵמָּה לְקָחֻהוּ וְהִכּוּ אֹתוֹ ט"ו ט"ז.
ד וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ רֵיקָם׃ וַיִּשְׁלַח עוֹד אֲלֵיהֶם עֶבֶד אַחֵר וְאֹתוֹ ° מ"א כ"ב, כ"ד.
ה סִקְּלוּ בָאֲבָנִים וּפִצְּעוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ נִכְלָם׃ וַיִּשְׁלַח ° ד"ה ב כ"ד,
עוֹד אַחֵר וְאֹתוֹ הָרָגוּ וְרַבִּים אֲחֵרִים אֶת־אֵלֶּה הִכּוּ וְאֶת־אֵלֶּה כ"א. ° מ"א י"ט, י'.
ו הָרָגוּ׃ וְכַאֲשֶׁר הָיָה לוֹ עוֹד בֵּן יָחִיד אֲהוּבוֹ וַיִּשְׁלַח גַּם־ ° ישע' מ"ב, א'.
ז אֹתוֹ אֲלֵיהֶם בָּאַחֲרוֹנָה בְּאָמְרוֹ כִּי יֵעָנוּ מִפְּנֵי בְנִי׃ אַךְ ° שמו' כ"ג, כ'.
הָאִכָּרִים הָהֵם אָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ אָכֵן זֶה הוּא הַיּוֹרֵשׁ לְכוּ ° תהל' פ', ט"ו. ° תהל' ב', ח'.
ח וְנַהַרְגֵהוּ וְלָנוּ תִּהְיֶה הַיְרֻשָּׁה׃ וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּהַרְגוּ אֹתוֹ וַיַּשְׁלִיכֻהוּ ° דני' ט', כ"ו.
ט אֶל־מִחוּץ לַכָּרֶם׃ מַה אֵפוֹא יַעֲשֶׂה בַּעַל הַכָּרֶם יָבוֹא וְאִבַּד ° דני' ט', כ"ז.
י אֶת־הָאִכָּרִים וְיִתֵּן אֶת־הַכֶּרֶם לַאֲחֵרִים׃ הַאִם־לֹא קְרָאתֶם ° ישע' ס"ה, ח'.
אֶת־הַכָּתוּב הַזֶּה אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים זֹאת הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ מתי' כ"א, מ"ג. ° תהל' קי"ח,
יא יב מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת וְהִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ וַיְבַקְשׁוּ לְתָפְשׂוֹ כ"ב כ"ג.
אֹתוֹ וַיִּירְאוּ אֶת־הֶהָמוֹן כִּי הֵבִינוּ כִּי עֲלֵיהֶם אָמַר אֶת־הַמָּשָׁל ° מתי' כ"ב, מ"ו.
יג וַיַּעַזְבוּ אֹתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם׃ וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו אֲחָדִים

°תהל' ל"ח, י"ג. מן־הפרושים ומן־הדבקים בהורודוס למען יצודדו אתו
°שמו' י"ח, כ"א. באמר׃ ויבאו ויאמרו אליו מורה ידענו כי איש־אמת יד
°דבר' א', י"ז. אתה ולא תדאג לאיש כי לא תביט אל־פני אנשים כי
°עזר' ד', י"ג אם־באמת אתה מורה את־דרך האלהים המתר לתת מס
י"ג. °ד"ה ב ו', ל'. לקיסר אם־לא הנתן או לא נתן׃ והוא בדעתו את־חנפתם טו
תהל' מ"ד, כ"ג. אמר אליהם מה אתם מנסים אתי הביאו אלי דינר למען
אראה׃ ויביאו ויאמר אליהם למי הצלם הזה והמכתב טז
°הרומ' י"ג, ז'. ויאמרו לקיסר׃ ויען ישוע ויאמר אליהם שלמו את־הדברים יז
°שמו' ל', י"ג. אשר לקיסר לקיסר ואת הדברים אשר לאלהים לאלהים
°איוב ה', י"ג ויתמהו עליו׃ ויבאו אליו צדוקים האמרים יח
י"ג. °דבר' כ"ה, ה'- כי־אין תקומת המתים וישאלו אתו לאמר׃ מורה משה יט
י'. כתב לנו כי אם־ימות אחי איש ועזב אחריו אשה ובנים
לא השאיר יקח אחיו את־אשתו ויקים זרע לאחיו׃ ויהיו כ
שבעה אחים והראשון לקח אשה וימת ולא השאיר זרע׃
והשני לקח אתה וימת וגם־הוא לא־השאיר זרע והשלישי כא
כמו־כן׃ ויקחו אתה השבעה ולא השאירו זרע אחרונה כב
לכל מתה גם האשה׃ לכן בתקומה כאשר יקומו אשת כג
מי מהם תהיה כי לשבעה היתה לאשה׃ ויען ישוע כד
°ישע' ח', כ'. ויאמר אליהם האם לא בעבור זאת תעים אתם מבלי
°ברא' י"ח, י"ד. דעתכם את־הכתבים וגם לא את־גבורת האלהים׃ כי כאשר כה
פילפ' ג', כ"א. יקומו מעם המתים לא־ישאו נשים ולא תנשאנה כי אם־
°דני' י"ב, ג'. יהיו כמלאכים אשר בשמים׃ ועל־אדות המתים כי יקומו כו
ישע' כ"ו, י"ט. האם לא קראתם בספר משה איך אמר אליו האלהים
°שמו' ג', ו'. בסנה לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב׃

כז הוא איננו אלהי המתים כי אם־אלהי החיים לכן אתם
כח הרבה תעים אתם׃ ויקרב אחד הסופרים °ישע' נ', י"ג.
וישמע אתם מתוכחים ובראותו כי היטב ענה אתם וישאל °משל' י', י"ד, ל"ג.
כט אתו מה היא ראשית כל־המצות׃ ויען אתו ישוע ראשית
כל־המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ °דבר' ו', ד'.
ל ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־ °דבר' ו', ה'.
לא תבונתך ובכל־מאדך זאת היא המצוה הראשנה׃ והשנית
הדומה לה זאת היא ואהבת לרעך כמוך מצוה אחרת °ויק' י"ט, י"ח.
לב גדולה מאלה אין׃ ויאמר אליו הסופר היטב מורה באמת
לג אמרת כי אחד הוא האלהים ואין אחר מבלעדיו׃ ולאהבה °דבר' ד', ל"ט.
אתו בכל־הלב ובכל־התבונה ובכל־הנפש ובכל־המאד ולאהבה
לד את־הרע כנפשו הוא יותר מכל־העלות והזבחים׃ ובראות °ש"א ט"ו, כ"ב.
אתו ישוע כי בהשכל ענה ויאמר אליו אין אתה רחוק °פ"ס כ"ו, כ"ח כ"ט.
ממלכות האלהים ואיש לא־התערב עוד לשאול אתו׃
לה ויען ישוע ויאמר בלמדו בהיכל איך אמרים °איו' ל"ב, ט"ו ט"ז.
לו הסופרים כי המשיח הוא בן־דוד׃ כי דוד עצמו אמר °יוח' ז', מ"ב.
ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד־אשית איביך תה' קל"ב, י"א. °תהל' ק"י, א'.
לז הדם לרגליך׃ לכן דוד עצמו קורא אתו אדון ואי מזה °ישע' ז', י"ד.
הוא בנו ורב ההמון שמע אתו ברצון׃ ט', ה'. י"א, א' י'.
לח ויאמר אליהם בלקחו השמרו מן־הסופרים החפצים להתהלך °לוק' כ', מ"ו.
לט במעילים ארוכים ושאלות שלום בשוקים׃ ומושבות
ראשונים בבתי הכנסיות ומסבות עליונות בסעודות׃ °יחז' כ"ג, כ"ה. מיכה ג', ג'.
מ המבלעים את־בתי האלמנות ולמראה עין מאריכים להתפלל °ישע' כ"ט, י"ג.
מא אלה יקחו משפט יתר מאד׃ ובשבת ישוע °מתי' ו', ז'.

מִנֶּגֶד אֲרוֹן הָאוֹצָר וַיַּרְא אֵיךְ הֶהָמוֹן הִשְׁלִיךְ נְחֹשֶׁת אֶל־ ° לוק׳ כ״א, א׳-ד׳.
אֲרוֹן הָאוֹצָר וַעֲשִׁירִים רַבִּים הִשְׁלִיכוּ הַרְבֵּה׃ וַתָּבֹא אַלְמָנָה מב ° מ״ב י״ב, י׳.
אַחַת עֲנִיָּה וַתַּשְׁלֵךְ שְׁתֵּי פְרוּטוֹת אֲשֶׁר הֵן רֹבַע׃ וַיִּקְרָא מג ° שמות ל״ח, כ״א-כ״ט.
אֵלָיו אֶת־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמְנָם אֲנִי ׀ אֹמֵר לָכֶם
כִּי הָאַלְמָנָה הַזֹּאת הָעֲנִיָּה הִשְׁלִיכָה יוֹתֵר מִכֹּל הַמַּשְׁלִיכִים ° ס״א ט״ז, ז׳.
אֶל־הָאוֹצָר׃ כִּי הַכֹּל מֵהָעֹדֶף לָהֶם הִשְׁלִיכוּ אַךְ זֹאת מד ° ד״ה ב כ״ד, י׳.
מִמַּחְסֹרָהּ אֶת הַכֹּל כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לָהּ הִשְׁלִיכָה אֶת כָּל־ ° ב קור׳ ח׳, ב׳ י״ב.
מִחְיָתָהּ׃

וּבְצֵאתוֹ מִן־הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מִתַּלְמִידָיו מוֹרֶה ׀ יג ° מתי׳ כ״ד, א׳. ירמ׳ י״ב, ז׳.
רְאֵה מָה גֹּדֶל הָאֲבָנִים וּמָה גֹּדֶל הַבִּנְיָנִים׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ ב
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲרֹאֶה אַתָּה אֶת־הַבִּנְיָנִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה לֹא ° ירמ׳ כ״ו, י״ח. ד״ה ב ז׳, כ׳.
תִּשָּׁאֵר אֶבֶן עַל־אֶבֶן אֲשֶׁר לֹא תִתְפָּרֵק׃ וְכַאֲשֶׁר יָשַׁב עַל־ ג ° זכר׳ י״ד, ה׳.
הַר הַזֵּיתִים מִמּוּל הַהֵיכָל וַיִּשְׁאָלוּ אֹתוֹ לְבָדָד פֶּטְרוֹס וְיַעֲקֹב ° דני׳ י״ב, ו׳ ח׳.
וְיוֹחָנָן וְאַנְדְרֵעַס׃ אֱמֹר לָנוּ מָתַי יִהְיוּ אֵלֶּה וּמָה הָאוֹת ד ° לוק׳ כ״א, ח׳. א יוח׳ ב׳, י״ח.
כַּאֲשֶׁר כָּל־אֵלֶּה עֲתִידִים לִכְלוֹת׃ וְיֵשׁוּעַ עָנָה אֹתָם וַיָּחֶל ה ° יחזק׳ י״ג, י׳.
לֵאמֹר רְאוּ כִּי לֹא־יַתְעֶה אֶתְכֶם אִישׁ׃ כִּי רַבִּים יָבוֹאוּ בִשְׁמִי ו ° יחזק׳ ז׳, כ״ה.
לֵאמֹר כִּי־אֲנִי הוּא וְיַתְעוּ רַבִּים׃ וְכַאֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ מִלְחָמוֹת ז ° דני׳ י״ב, ט׳.
וּשְׁמוּעוֹת מִלְחָמוֹת אַל־תִּבָּהֵלוּ כִּי צָרִיךְ לִהְיוֹת אֵלֶּה אַךְ לֹא ° חגי ב׳, כ״ב. יחז׳ כ״א, ל״ב.
עוֹד הַקֵּץ׃ כִּי יָקוּם גּוֹי עַל־גּוֹי וּמַמְלָכָה עַל־מַמְלָכָה וְיִהְיֶה ח זכר׳ י״ד, י״ג.
רַעַשׁ בִּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים וְיִהְיֶה רָעָב וּבֶהָלוֹת אֵלֶּה הֵם רֵאשִׁית ° פ״ס ה׳, מ׳. ב קור׳ י״א, כ״ד
חֲבָלִים ׀ אַךְ הִשָּׁמְרוּ אַתֶּם לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי יַסְגִּירוּ אֶתְכֶם ט כ״ה.
אֶל־בָּתֵּי דִינִים וּבְבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת תֻּכּוּ וְלִפְנֵי מֹשְׁלִים וּמְלָכִים ° פ״ס כ״ג, ל׳. כ״ה. כ״ו.
תַּעַמְדוּ לְמַעֲנִי לְעֵדוּת בָּהֶם׃ אַךְ צָרִיךְ הוּא כִּי בָרִאשׁוֹנָה י ° ישע׳ מ״ט, ו׳.
תִּקָּרֵא הַבְּשׂוֹרָה לְכָל־הַגּוֹיִם׃ אַךְ כַּאֲשֶׁר יוֹלִיכוּ וְיַסְגִּירוּ יא פ״ס א׳, ח׳.

אתכם

אֶתְכֶם אַל־תִּקַּדְּמוּ לִדְאֹג ׀ מַה־תְּדַבֵּרוּ גַּם לֹא תֶהְגּוּ כִּי אִם־ ° שמו׳ ד׳, י״ב.
אֵת אֲשֶׁר יִנָּתֵן לָכֶם בַּשָּׁעָה הַהִיא זֹאת דַּבֵּרוּ כִּי לֹא תִהְיוּ ° ירמ׳ א׳, ט׳.
יב אַתֶּם הַמְדַבְּרִים כִּי אִם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ וְיַסְגִּיר אָח אֶת־אָחִיו ° ש״ב כ״ג, ב׳.
לַמָּוֶת וְאָב אֶת־בְּנוֹ וְיִתְקוֹמְמוּ בָנִים עַל־יוֹלְדֵיהֶם וֶהֱמִיתוּ ° מיכה ז׳, ו׳.
יג אֹתָם׃ וִהְיִיתֶם שְׂנוּאִים לַכֹּל לְמַעַן שְׁמִי אַךְ הַמְיַחֵל עַד־הַקֵּץ ° ישע׳ ס״ו, ה׳.
יד הוּא יִוָּשֵׁעַ׃ וְכַאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּץ הַשֹּׁמֵם הַנֶּאֱמָר עַל־ ° דני׳ י״ב, ג׳. ° דני׳ ט׳, כ״ז
פִּי דָנִיֵּאל הַנָּבִיא עֹמֵד בַּאֲשֶׁר אֵין רָאוּי לוֹ הַקּוֹרֵא יָבִין אָז י״ב, י״א.
טו אֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיהוּדָה יָנוּסוּ אֶל־הֶהָרִים׃ וְזֶה אֲשֶׁר עַל־הַגָּג ° דני׳ י״ב, י׳.
לֹא יֵרֵד אֶל־הַבַּיִת וְגַם לֹא־יָבֹא בוֹ לָשֵׂאת מְאוּמָה מִבֵּיתוֹ׃ ° דני׳ י״ב, א׳.
טז יז וְזֶה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לֹא־יָשׁוּב לְאַחֲרָיו לָשֵׂאת אֶת־בִּגְדוֹ׃ אַךְ ° ברא׳ י״ט, י״ז. לוק׳ י״ז, ל״ב.
יח אוֹי לֶהָרוֹת וְלַמֵּינִיקוֹת בַּיָּמִים הָהֵם׃ אַךְ הִתְפַּלְּלוּ לְמַעַן ° הוש׳ י״ד, א׳.
יט לֹא־תִהְיֶה מְנוּסַתְכֶם בַּחֹרֶף׃ כִּי יִהְיוּ הַיָּמִים הָהֵם מְצוּקָה ° דני׳ י״ב, א׳.
אֲשֶׁר כָּמוֹהָ לֹא הָיְתָה מֵרֵאשִׁית הַבְּרִיאָה אֲשֶׁר־בָּרָא יואל ב׳, ב׳.
כ הָאֱלֹהִים עַד עַתָּה וְלֹא תִהְיֶה עוֹד׃ וְלוּלֵא יְהוָה קִצֵּר אֶת־
הַיָּמִים הָהֵם לֹא יִוָּשַׁע כָּל־בָּשָׂר אַךְ לְמַעַן הַבְּחִירִים אֲשֶׁר ° ישע׳ א׳, ט׳.
כא בָּחַר אֹתָם קִצֵּר אֶת־הַיָּמִים׃ וְאָז אִם־יֹאמַר אֲלֵיכֶם אִישׁ ס״ה, ט׳.
כב הִנֵּה פֹה הַמָּשִׁיחַ אוֹ הִנֵּה שָׁם אַל־תַּאֲמִינוּ׃ כִּי יָקוּמוּ ° דבר׳ י״ג, ד׳.
מְשִׁיחֵי שֶׁקֶר וּנְבִיאֵי שֶׁקֶר וְיִתְּנוּ ׀ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים לְהַתְעוֹת ° דבר׳ י״ח, כ׳.
כג אִם־יוּכַל לִהְיוֹת גַּם אֶת־הַבְּחִירִים׃ אַךְ אַתֶּם הִשָּׁמְרוּ לָכֶם התנ׳ י״ט, כ׳.
כד הִנֵּה מֵרֹאשׁ אָמַרְתִּי לָכֶם אֶת־הַכֹּל׃ אַךְ ׀ בַּיָּמִים הָהֵם ° ישע׳ מ״ח, ט״ז.
אַחֲרֵי הַמְּצוּקָה הַהִיא תֶּחְשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ לֹא־יִתֵּן אוֹרוֹ׃ ° יואל ג׳, ד׳.
כה וְכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם יִפְּלוּ מֵהֶם וְהַכֹּחוֹת אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם יִנּוֹעוּ׃ ° חגי ב׳, ו׳.
כו וְאָז יִרְאוּ ׀ אֶת בֶּן־הָאָדָם בָּא בַעֲנָנִים בִּגְבוּרָה גְדוֹלָה ° דני׳ ז׳, י״ג.
כז וּבְתִפְאָרֶת׃ וְאָז יִשְׁלַח אֶת־מַלְאָכָיו וִיקַבֵּץ אֶת־בְּחִירָיו מֵאַרְבַּע ° ישע׳ כ״ז, י״ג.

הרוחות

° דבר׳ ל׳ ד׳. הָרוּחוֹת מִקְצֵה הָאָרֶץ עַד־קְצֵה הַשָּׁמָיִם׃ אַךְ מִן־הַתְּאֵנָה כח
° לוק׳ כ״א, לִמְדוּ הַמָּשָׁל כַּאֲשֶׁר כְּבָר עֲנָפֶהָ נִהְיָה רַךְ וְהֶעָלִים צֹמְחִים
כ״ט. יוֹדְעִים אַתֶּם כִּי קָרוֹב הַקָּיִץ׃ כְּמוֹ־כֵן גַּם אַתֶּם כַּאֲשֶׁר כט
° יחז׳ ז׳, י״ב. ° יחז׳ ז׳, ז׳. תִּרְאוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֹוִים דְּעוּ כִּי קָרוֹב הוּא עַל־
° מתי׳ כ״ג, ל״ו. הַדְּלָתוֹת׃ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַחֲלֹף הַדּוֹר הַזֶּה ל
תה׳ ק״ב, כ״ז. עַד כִּי־יִהְיוּ כָּל־אֵלֶּה׃ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַחֲלֹפוּ וּדְבָרַי לֹא לא
ישע׳ כ״ח, ו׳. ° ישע׳ מ׳, ח׳. יַחֲלֹפוּ׃ אַךְ אוֹדוֹת הַיּוֹם הַהוּא וְהַשָּׁעָה אֵין אִישׁ יוֹדֵעַ גַּם לב
° זכר׳ י״ד, ז׳. לֹא הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם גַּם־לֹא הַבֵּן בִּלְתִּי הָאָב׃ רְאוּ לג
דכי׳ י״ג, ט׳. שִׁקְדוּ וְהִתְפַּלְּלוּ כִּי אֵינְכֶם יוֹדְעִים מָתַי הִיא הָעֵת׃ כְּמוֹ־ לד
פ״ס ח׳, ז׳. ° עמו׳ ד׳, י״ג. אִישׁ אֲשֶׁר נָסַע לַמֶּרְחָק וְעָזַב אֶת־בֵּיתוֹ וְנָתַן שִׁלְטוֹן לַעֲבָדָיו
° לוק׳ י״ג, ט׳. וּלְכָל־אִישׁ אֶת־מַעֲשֵׂהוּ וְאֶת־הַשֹּׁעֵר צִוָּה כִּי יִשְׁקוֹד׃ לָכֵן לה
° מסל׳ ו׳, ט׳-י״א. שִׁקְדוּ כִּי אֵינְכֶם יוֹדְעִים מָתַי אֲדוֹן הַבַּיִת בָּא בָּעֶרֶב אוֹ ׀
° מסל׳ ח׳, ל״ד. בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה אוֹ בְּקְרִיאַת הַתַּרְנְגֹל אוֹ בַבֹּקֶר׃ פֶּן־יָבוֹא לו
° סמו׳ י״ג, י״א-י״ד. פִּתְאֹם וְיִמְצָא אֶתְכֶם יְשֵׁנִים׃ וְהַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי אֹמֵר לז
° תהל׳ כ״ד, ד׳-י׳. לָכֶם לַכֹּל אֲנִי אֹמֵר שְׁקֹדוּ׃
מסל׳ י״ט, כ״א. וַיְהִי הַפֶּסַח וְהַמַּצּוֹת אַחֲרֵי שְׁנֵי יָמִים וַיְבַקְשׁוּ רָאשֵׁי יד
הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים אֵיךְ יִתְפְּשׂוּ אֹתוֹ בְּעָרְמָה וִימִיתֻהוּ׃
° ר״ל לפנים. וַיֹּאמְרוּ לֹא בֶחָג פֶּן־תִּהְיֶה מְהוּמַת הָעָם׃ ב
° תהל׳ מ״ה, ט׳. קל״ג, ב׳. וּבִהְיוֹתוֹ ׀ בְּבֵית עֲנִיָּה בְּבֵית שִׁמְעוֹן הַמְּצֹרָע בְּהֲסִבּוֹ וַתָּבֹא ג
° קהל׳ ד׳, ד׳. אִשָּׁה אֲשֶׁר־לָהּ צַלַּחַת שֶׁמֶן נֵרְדְּ זַךְ יָקָר מְאֹד וַתִּשְׁבֹּר
יוח׳ י״ב, ו׳. אֶת־הַצַּלַּחַת וַתִּצֹק עַל־רֹאשׁוֹ׃ וַיִּהְיוּ אֲחֵדִים מִתְאוֹנְנִים ד
° מלח׳ ח׳, ו׳ י״ב י״ג. בְּקִרְבָּם וְאֹמְרִים אֶל־מָה נִהְיָה אִבּוּד שֶׁמֶן־הַמֹּר הַזֶּה׃ כִּי ה
° רות ב׳, ט״ז. יָכֹל זֶה לְהִמָּכֵר בְּיוֹתֵר מִשְּׁלֹשׁ מֵאוֹת דִּינָר וּלְהִנָּתֵן לָעֲנִיִּים
° מ״ב ד׳, כ״ז. וַיִּגְעֲרוּ בָהּ׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הַנִּיחוּ לָהּ לָמָּה תִתְּנוּ לָהּ תְּלָאָה ו

ז פְּעֻלָּה טוֹבָה פָּעֲלָה בִּי׃ כִּי הָעֲנִיִּים יִהְיוּ לָכֶם תָּמִיד עִמָּכֶם ° ח טמו׳ כ׳, י׳.
וּבְכָל־עֵת אֲשֶׁר תַּחְפְּצוּ תּוּכְלוּ לְהֵיטִיב לָהֶם אַךְ אֲנִי לֹא ° דבר׳ ט״ו, י״א.
ח תָּמִיד אֶהְיֶה לָכֶם׃ אֵת אֲשֶׁר הָיָה לָזֹאת עָשְׂתָה וְקִדְּמָה ° הוש׳ ה׳, ו׳ ט״ז. מתי׳
ט לִמְשֹׁחַ אֶת־גְּוִיָּתִי אֶל־הַקְּבוּרָה׃ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כ״ג, ל״ט.
בַּאֲשֶׁר אֵפוֹא תִּקָּרֵא הַבְּשׂוֹרָה הַזֹּאת בְּכָל־הַתֵּבֵל גַּם אֵת ° ד״ה ב ט״ז, י״ד.
י אֲשֶׁר עָשְׂתָה זֹאת יְדֻבַּר לְזִכְרוֹנָהּ׃ וִיהוּדָה ° תהל׳ קי״ג, ו׳.
אִישׁ־קְרִיּוֹת אֶחָד מִשְּׁנֵים הֶעָשָׂר הָלַךְ אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים ° תהל׳ מ״א, י׳.
יא לְמַעַן יַסְגִּיר אֹתוֹ לָהֶם׃ וְהֵם בְּשָׁמְעָם שָׂמְחוּ וַיַּבְטִיחוּ ° הוש׳ ז׳, ג׳.
לָתֶת לוֹ כָּסֶף וַיְבַקֵּשׁ אֵיךְ בְּעֵת כֹּשֶׁר יַסְגִּיר אֹתוֹ׃ ° זכר׳ י״א, י״ב.
יב וּבָרִאשׁוֹן לְחַג הַמַּצּוֹת כַּאֲשֶׁר זָבְחוּ אֶת־הַפֶּסַח ° לוק׳ כ״ב, ו׳.
אָמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו אֵיפֹה תִּרְצֶה כִּי נֵלֵךְ וְנָכִין לְמַעַן ° ד״ה ב ל״ה, ו׳.
יג תֹּאכַל אֶת־הַפָּסַח׃ וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ° לוק׳ כ״ב, ח׳.
לְכוּ אֶל־הָעִיר וְיִפְגֹּשׁ אֶתְכֶם אִישׁ נֹשֵׂא כַד מַיִם לְכוּ אַחֲרָיו׃
יד וּבַאֲשֶׁר אֵפוֹא יָבוֹא אִמְרוּ לַאֲדוֹן הַבַּיִת כִּי הַמּוֹרֶה אֹמֵר ° פר׳ י״ח, ג׳.
טו אַיֵּה הַמָּלוֹן אֲשֶׁר אֹכַל שָׁם אֶת־הַפֶּסַח עִם תַּלְמִידָי׃ וְהוּא ° ד״ה ב ו׳, ל׳.
יַרְאֶה אֶתְכֶם עֲלִיָּה גְדוֹלָה מוּצַעַת וּמוּכָנָה שָׁם הָכִינוּ לָנוּ׃ ° סמו׳ כ״ג, כ׳.
טז וַיֵּצְאוּ תַלְמִידָיו וַיָּבֹאוּ הָעִירָה וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם
יז וַיָּכִינוּ אֶת־הַפָּסַח׃ וְכַאֲשֶׁר הָיָה עֶרֶב וַיָּבֹא עִם שְׁנֵים ° סמו׳ י״ג, י״ח.
יח הֶעָשָׂר׃ וְכַאֲשֶׁר הֵם מְסִבִּים וְאֹכְלִים וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אָמֵן
אֲנִי ׀ אֹמֵר לָכֶם כִּי אֶחָד מִכֶּם יַסְגִּיר אֹתִי הָאֹכֵל עִמִּי׃ ° תהל׳ כ״ה, י״ג-ט״ו.
יט וְהֵם הֵחֵלּוּ לְהִתְעַצֵּב וְלֵאמֹר לוֹ אֶחָד אֶחָד הַאֲנִי הוּא ° תהל׳ מ״ח, י׳.
כ וְאַחֵר הַאֲנִי הוּא׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶחָד מִשְּׁנֵים הֶעָשָׂר ° דני׳ ט׳, כ״ו. זכר׳ י״ג, ז׳.
כא הַטֹּבֵל עִמִּי בַּקְּעָרָה׃ אָכֵן בֶּן־הָאָדָם הוֹלֵךְ לוֹ כַּאֲשֶׁר נִכְתַּב ° תהל׳ כ״ה,
עָלָיו אַךְ אוֹי ׀ לָאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר בֶּן־הָאָדָם מֻסְגָּר עַל־יָדוֹ ט״ז כ״ד.

° יוח' י"ז, י"ב. טוב היה לו אם־לא נולד האיש ההוא :
° ש"א ט', י"ג. ובאכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויפרס ויתן להם ויאמר כב
° א קור' י', י"ח. קחו אכלו זה הוא גויתי : ויקח את־הכוס ויודה ויתן כג
° שמו' כ"ד, ח'. להם וישתו כלם ממנה : ויאמר אליהם זה הוא דמי דם כד
° ירמ' ל"א, ל"א. הברית החדשה הנשפך בעד רבים : אמנם אני אמר לכם כה
כי מעתה לא־אשתה עוד מתנובת הגפן עד היום ההוא
° ישע' ס"ה, אשר אשתה אתו חדש במלכות האלהים :
י"ג י"ז. מתי' וכאשר הללו יצאו אל־הר הזיתים : ויאמר אליהם ישוע כו כז
ח', י"ח. ° תהל' קי"ג- אכן ׀ כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את־
קי"ח. הרעה ותפוצין הצאן : אך אחרי אשר קמתי אקדם כח
° זכר' י"ג, ז'. ° יוח' כ"א, ח'. אתכם ללכת הגלילה : ויאמר אליו פטרוס גם אם הכל כט
° משל' ט"ז, י"ח. יכשלו אך לא אני : ויאמר אליו ישוע אמנם אני אמר ל
° נרח' ח', ס'. לך כי היום בלילה הזה בטרם יקרא התרנגל פעמים
שלש פעמים תכחש בי : והוא ביתר עז הוסיף לדבר אם־ לא
° משל' כ"ט, י"ד. צריך יהיה כי־אמות אתך לא אכחש בך וכמוהו גם כלם
אמרו : ויבאו אל־מקום אשר שמו גת־ לב
° נרח' כ"ב, ה'. שמנים ויאמר אל־תלמידיו שבו לכם פה עד כי אתפלל :
° תהל' כ"ב, ג'. ° תהל' קמ"ג, ויקח אתו את־פטרוס ואת־יעקב ואת־יוחנן ויחל להבעת לג
ד'. ולהתעצב : ויאמר אליהם נעצבה נפשי מאד עד־מות לד
° תהל' י"ח, ד' ה'. לינו פה ושקדו : ויעבר הלאה מעט ויפל ארצה ויתפלל לה
° דבר' ח', י"ח אשר אם־יוכל להיות תעבר ממנו השעה : ויאמר אבא לו
° ישע' כ"ח, י"ז כ"ב. אבי הכל ביכלתך העבר נא ממני את הכוס הזאת אפס
° תהל' מ', ט' לא אשר אני רצה כי אם־אשר אתה : ויבוא וימצא אתם לז
° יונה ח', ו'. ישנים ויאמר אל־פטרוס שמעון הישן אתה האם לא

יכלת

לח יכלת לשקוד שעה אחת : שקדו והתפללו למען לא ° ירמ' י"ב, ה'.
לט תבואו למסה אמנם הרוח חפצה אך הבשר רפה : וילך ° ברא' ו', ג'.
מ עוד ויתפלל אמור עצם הדבר הזה : וכשובו וימצא אתם סעג' ד', ט"ו.
ישנים עוד כי היו עיניהם כבדות ולא ידעו מה־יענו ° לוק' ט', ל"ב.
מא אתו : ויבוא פעם שלישית ויאמר אליהם שנו מעתה
ונוחו כלה באה השעה הנה בן־האדם מסגר בידי ° יחז' ז', ו'.
מב החטאים : קומו ונלכה הנה המסגיר אתי קרב : ° ישע' ס"נ, ס'.
מג ובעוד הוא מדבר בא יהודה אחד ׀ משנים
העשר ועמו המון רב בחרבות ובמטות מאת ראשי
מד הכהנים והסופרים והזקנים : ונתן להם המסגיר אתו ׀ ° הוש' ו', ט'.
אות לאמר מי אשר אשק אתו זה הוא תפשו אתו ° ש"ב כ', ט' י'.
מה והוליכו בבטחה : ובבואו כרגע נגש אליו ויאמר רבי רבי תהל' כ"ח, ג'.
מו וישק אתו : והמה שלחו בו את־ידיהם ויתפשוהו : כ"ט, כ"ג. ° תהל' ע"א, י'
מז ואחד מן־העמדים שם שלף את־החרב ויך את־עבד הכהן י"א.
מח הגדול ויסר את־אזנו : ויען ישוע ויאמר אליהם הכאם־ ° יוחנ' י"ח, י'
מט כעל שדד יצאתם בחרבות ובמטות לתפש אתי : יום יום י"א. ° ש"א כ"ד, ט"ו
הייתי עמכם בהיכל מלמד ולא החזקתם בי אך למען ט"ז.
נ נא ימלאו הכתבים : ויעזבו אתו כלם וינוסו : ונער אחד הלך ° מלא' ג', א'.
נב אחריו מכסה סדין על־מערמיו ויחזיקו בו הנערים : והוא ° תהלים כ"ג. ישע' כ"ג.
נג עזב את־הסדין וינס ערום מהם : ויוליכו ° יוח' ט"ז, ל"ב.
את־ישוע משם אל־הכהן הגדול ויקהלו אתו כל־ראשי ° ישע' כ"ג, ז'.
נד הכהנים והזקנים והסופרים : ופטרוס הלך אחריו מרחוק
עד־פנימה לחצר הכהן הגדול וישב עם־המשרתים ויתחמם ° יוח' י"ח, י"ח. ° ישע' מ"ז, י"ד.
נה אצל האור : וראשי הכהנים וכל־הסנהדרין בקשו עדות ירמ' ל"ו, כ"ג.

נגד

° מ"א כ"א, י' נגד ישוע למען המית אתו ולא מצאו: כי רבים העידו שקר נו
י"ג. נגדו והתעודות לא היו שוות: ויקומו אחרים ויעידו נז
° תהל' כ"ז, י"ב. שקר נגדו לאמר: כי אנחנו שמענו אתו אמר כי אני נח
° יוח' ב', י"ט- אהרס את־ההיכל הזה העשוי בידים ובשלשת ימים אבנה
כ"ב. היכל אחר העשוי בבלי ידים: וגם־בכה עדותם לא היתה נט
שוה: ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך וישאל את־ישוע ס
לאמר האם־לא תענה מאומה מה אלה מעידים נגדך:
° ישע' נ"ג, ז'. אך הוא החריש ולא ענה מאומה ועוד שאל אתו הכהן סא
° דני' ט', כ"ו. הגדול ויאמר אליו האתה הוא המשיח בן־המברך:
° תהל' ב', ז', ויאמר ישוע אני הוא ותראו את בן־האדם יושב לימין סב
י"ג. ישע' ט', הגבורה ובא בענני השמים: ויקרע הכהן הגדול את־ סג
ו', ז'.
° תהל' ק"י, א'. בגדיו ויאמר מה־צרך יש לנו עוד לעדים: שמעתם את־ סד
פ"ס ז', כ"ב כ"ו. הגדופה מה־נראה לכם והם כלם הרשיעו אתו להיות
° דני' ז', י"ג. אשם למות: ויחלו אחדים לרק בו ולכסות את־פניו ולהכותו סה
° ישע' ל"ז, א'. באגרף ולאמר לו הנבא והעבדים הכוהו בכף על־הלחי:
° מ"א כ"א, י' ובהיות פטרוס בחצר למטה ותבוא אחת סו
י"ג.
° ויק' כ"ד, ט"ז. מנערות הכהן הגדול: ובראותה את־פטרוס מתחמם סז
° ישע' נ', ו'. ותבט בו ותאמר גם־אתה היית עם ישוע הנצרי: אך סח
° משל' ל', ט'. הוא כחש לאמר אינני ידע וגם אינני מבין מה את
ויק' י"ט, י"א. אמרת ויצא החוצה אל־האולם ותרנגל קרא: והנערה סט
בראותה אתו עוד החלה לאמר אל־העמדים שם כי זה
מהם הוא: אך הוא כחש עוד ואחרי מעט מזער ע
העמדים שם אמרו עוד אל־פטרוס אמנה מהם אתה כי
° סוף' י"ג, ו'. גם־גלילי אתה ולשונך דמה: אך הוא החל להחרים עא

ולהשבע

ולהשבע כי לא ידעתי את־האיש הזה אשר אתם אמרים:
עב ופעם שנית קרא תרנגל ויזכר פטרוס את־הדבר אשר ° ס"נ כ"ד, י'.
אמר אליו ישוע כי טרם יקרא תרנגל פעמים תכחש בי ° פסוק ל'.
שלש פעמים וישם את־לבו ויבך:
° ירמ' ל"א, ט'.
טו ובבקר עשו עצה ראשי הכהנים עם־הזקנים זכר' י"ב, י'.
והסופרים וכל־הסנהדרין ויאסרו את־ישוע ויוליכהו משם ° תהל' נ', ג'.
ב ויסגירוהו אל־פילטוס: וישאל אתו פילטוס האתה הוא ° פר' י', ל"ג.
ג מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמר: וידברו עליו ° זכר' ט', ט'.
ד ראשי הכהנים שטנה על־רבות ולא ענה דבר: וישאל ° ר"ל כן סוח.
אתו פילטוס עוד לאמר האם־לא תענה דבר ראה כמה א טמו' ו', י"ג.
ה דברים הם מעידים נגדך: אך ישוע עוד לא־ענה דבר ° תהל' ל"ח,
ו עד כי־תמה פילטוס: ומחג לחג שלח להם י"ד ט"ו.
ז חפשי אסיר אחד את כל־אשר שאלו: ויהי הנקרא בר־ ° ישע' נ"ג, י"ד
אבא אסור עם־המרדים עמו אשר עשו רצח במרד: ט"ו.
ח ט ויצעק ההמון ויחל לשאל כאשר תמיד עשה להם: ויען
אתם פילטוס לאמר התרצו כי אשלח לכם חפשי את ° מ"א י"ח, כ"א.
י מלך היהודים: כי ידע אשר מקנאה הסגירו אתו ראשי
יא הכהנים: אך ראשי הכהנים הסיתו את־ההמון כי ביותר ° ישע' נ', י"ג.
יב ישלח להם חפשי את בר־אבא: ויען עוד פילטוס ויאמר ירמ' ה' ל"א.
אליהם ומה־אפוא תרצו כי אעשה לאשר אתם קראים
יג יד אתו מלך היהודים: והם צעקו עוד הצלב אתו: ויאמר
אליהם פילטוס ולמה מה רעה עשה והמה עוד יתר ° פ"ס נ', י"ד.
טו מאד צעקו הצלב אתו: אך פילטוס בחפצו לעשות די ° תהל' ס"ט, ס'.
רצון אל־ההמון שלח להם חפשי את בר־אבא וימסור ° משל' כ"ט, כ"ה.

אתו

את־ישוע כאשר יסר אתו בשוטים למען יצלב : ישע' נ, ו'.
טז ואנשי הצבא הוליכו אתו משם אל־תוך החצר
אשר הוא חצר המשפט ויקראו לכל־הגדוד : וילבישו יז
אתו ארגמן ויארגו כתר קוצים וישימו אתו עליו : ויחלו יח
לשאל לו לשלום שלום לך מלך היהודים : ויכו את־ יט ישע' נ"ג, ד' ח'.
ראשו בקנה וירקו בו ויפלו על־ברכיהם וישתחוו לו :
כ וכאשר התלו בו הפשיטו אתו את־הארגמן וילבישוהו תה' ל"ה, ט"ז.
את־בגדיו ויוציאוהו למען יצלבו אתו : ויאלצו עבר אחד כא
שמעון הקוריני הבא מן־השדה אבי אלכסנדר ורופוס כי
ישא את־צלבו : ויביאו אתו אל־גלגלתא מקום המתרגם כב ר"ל אחריו. לוק' כ"ג, כ"ו.
מקום גלגלת : ויתנו לו לשתות יין מהול במר אך הוא כג תהל' ס"ט, כ"ב. מתי' כ"ז, ל"ד.
לא לקח : וכאשר צלבו אתו חלקו את־בגדיו בהפיל גורל כד
עליהם מי ישא מאומה : ותהי השעה השלישית ויצלבו כה תה' כ"ב, י"ט.
אתו : ויהי מכתב אשמתו כתוב ממעל מלך היהודים : כו תה' כ"ב, י"ז. זכר' י', י"ג.
ועמו צלבו שני שדדים אחד מימינו ואחד משמאלו : כז זכר' ט', ט'.
ויתמלא הכתב האמר ואת־פשעים נמנה : והעברים שם כח כט ישע' נ"ג, י"ב.
גדפו אתו ויניעו את־ראשיהם ויאמרו הוי אתה ההרס תהל' ס"ט, ח'.
את־ההיכל ובונה אתו בשלשת ימים : הושיעה את־נפשך ל תהל' כ"ב, ח'.
ורדה מן־הצלב : וכמו־כן גם ראשי הכהנים בהתל איש לא ירמ' כ"ג, י"ח. ל"ג, ל"ג.
אל־רעהו עם הסופרים אמרו אחרים הושיע את־עצמו
איננו יכול להושיע : המשיח מלך ישראל ירד נא עתה לב
מן־הצלב למען נראה ונאמין גם הנצלבים עמו חרפו לוק' כ"ג, ל"ט.
אתו : ובבוא השעה הששית ויהי חשך לג ר"ל בצהרים.
על כל־הארץ עד השעה התשיעית : ובשעה התשיעית צעק לד עמו' ח', ט'.

ישוע בקול גדול לאמר אלהי אלהי למא שבקתני אשר בל' ארמית.
לה הוא מתרגם אלי אלי למה עזבתני : ואחדים מן־העמדים תהל' כ"ב, ב'.
שם כשמעם אמרו הנה אל־אליהו הוא קורא : וירץ אחד
וימלא ספוג חמץ וישימהו על־קנה וישקהו ויאמר הרפו תה' ס"ט, כ"ב.
ונראה אם־יבוא אליהו להוריד אתו : אך ישוע כאשר נתן קול משל' י"ז, ה'.
לח גדול נפח את־רוחו : ופרכת ההיכל נקרעה לשתים ממעלה ר"ל גוע. איו'
לט עד מטה : ובראות שר־המאה העמד שם י"ח, כ'. ישע'
ממולו כי ככה צעק ונפח את־רוחו ויאמר אמנם האיש נ"ג, ט'-י"ג.
מ הזה היה בן־האלהים : ותהיינה גם־נשים מביטות מרחוק שמות כ"ו, ל"ח-ל"ד.
ובתוכן היתה גם מרים המגדלית ומרים אם יעקב הקטן ישע' נ"ג, ט"ו.
מא ויוסי ושלומית : אשר גם הנה כאשר היה בגליל הלכו מתי' כ"ז, כ"ו.
אחריו ושרתו אתו ואחרות רבות אשר עלו עמו ירושלמה : לוק' ח', ב' ג'.
מב וכאשר כבר היה ערב באשר היתה
מג ההכנה הוא יום לפני השבת : ויבא יוסף אשר מארמתיה יוח' י"ט, ל"ח-מ"ב.
יועץ נכבד אשר גם־הוא היה מחכה אל־מלכות האלהים
מד ויתחזק ויבא אל־פילטוס וישאל את־גוית ישוע : ויתמה לוק' ג', כ"ה. יוח' י"ט, ל"ח.
פילטוס אם כבר מת ויקרא אליו את־שר המאה וישאל
מה אתו אם מאז מת : ובדעתו מאת שר המאה ויתן את־
מו הגויה אל־יוסף : ויקן סדין ויורידהו וילט אתו בסדין
וישם אתו בקבר אשר היה חצוב מסלע ויגל אבן על־ ישע' נ"ג, ט'.
מז פתח הקבר : ומרים המגדלית ומרים אם יוסי ראו איפה ישע' נ"ג, ט"ז.
הושם :

יו וכאשר עברה השבת מרים המגדלית ומרים אם־יעקב ד"ה ב ט"ז,
ושלמית קנו בשמים למען תבאנה ותמשחנה אתו : י"ד.

וּבַבֹּקֶר הַשְׁכֵּם מְאֹד בְּאֶחָד בַּשַּׁבָּת בָּאוּ אֶל־הַקֶּבֶר כִּזְרֹחַ ב
הַשָּׁמֶשׁ׃ וַתֹּאמַרְנָה אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ מִי יָגֶל לָנוּ אֶת־ ג
הָאֶבֶן מִפֶּתַח הַקָּבֶר׃ וּבְהַבִּיטָן רָאוּ כִּי גֻלְלָה מִשָּׁם הָאֶבֶן ד
כִּי הָיְתָה גְדוֹלָה מְאֹד׃ וּכְבוֹאָן אֶל־תּוֹךְ הַקֶּבֶר רָאוּ נַעַר ה
אֶחָד יוֹשֵׁב לַיָּמִין לָבוּשׁ מְעִיל לָבָן וַתִּבָּעַתְנָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן ו
אַל־תִּבָּעַתְנָה אֶת־יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי אַתֵּן מְבַקְשׁוֹת אֶת־הַנִּצְלָב
הוּא קָם אֵינֶנּוּ פֹּה הִנֵּה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׂמוּ אֹתוֹ שָׁם׃
אַךְ לֵכְנָה לָכֵן אֱמֹרְנָה אֶל־תַּלְמִידָיו וְאֶל־פֶּטְרוֹס כִּי הוּא ז
הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הַגָּלִילָה שָׁם תִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָכֶם׃
וַתֵּצֶאנָה מְהֵרָה וַתָּנוּסֶינָה מִן־הַקֶּבֶר וַאֲחָזָה אֹתָן חֲרָדָה ח
וְתִמָּהוֹן וְלֹא אָמְרוּ דָבָר לְאִישׁ כִּי יָרֵאוּ׃
וְכַאֲשֶׁר קָם בַּבֹּקֶר בְּאֶחָד בַּשַּׁבָּת נִרְאָה בָרִאשֹׁנָה לְמִרְיָם ט
הַמַּגְדָּלִית אֲשֶׁר מִמֶּנָּה גֵּרַשׁ שִׁבְעָה שֵׁדִים׃ הִיא הָלְכָה י
וְהִגִּידָה לָאֵלֶּה אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ בִּהְיוֹתָם מִתְאַבְּלִים וּבוֹכִים׃
וְהֵם כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי הוּא חַי וְנִרְאָה אֵלֶיהָ לֹא הֶאֱמִינוּ׃ יא
וְאַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִרְאָה לִשְׁנַיִם מֵהֶם יב
בִּתְמוּנָה אַחֶרֶת בִּהְיוֹתָם מִתְהַלְּכִים וְנֹסְעִים אֶל־הַשָּׂדֶה׃
וְהֵם הָלְכוּ וְהִגִּידוּ אֶל־הַשְּׁאָר וְגַם לָהֶם לֹא הֶאֱמִינוּ׃ יג
אַחֲרֵי־כֵן נִרְאָה אֶל־אַחַד הֶעָשָׂר בַּהֲסִבָּם וַיְחָרֵף יד
אֶת־לֹא־אֵמוּן אֲשֶׁר לָהֶם וְאֵת קְשִׁי לְבָבָם יַעַן לֹא־הֶאֱמִינוּ
לָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ אֹתוֹ מוּקָם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ אֶל־כָּל־ טו
הַתֵּבֵל וְקִרְאוּ אֶת־הַבְּשׂוֹרָה לְכָל־יְצוּר׃ הַמַּאֲמִין וְהַנִּטְבָּל טז
יִוָּשֵׁעַ וַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מַאֲמִין יֻרְשָׁע׃ וְאוֹתוֹת אֵלֶּה יֵלְכוּ אַחֲרֵי יז
הַמַּאֲמִינִים בִּשְׁמִי יְגָרְשׁוּ שֵׁדִים בִּלְשׁוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת יְדַבֵּרוּ׃

מתי כ״ח, א׳.
מתי כ״ח, ב׳.
דני׳ י׳, ה׳ ו׳.
דני׳ י׳, ח׳.
תהל׳ ק״ה, ג׳ ד׳.
פר׳ י׳, ל״ד. תהל׳ ע״ח, כ׳.
יוח׳ כ״א, א׳.
פר׳ י״ד, כ״ח.
לוק׳ ח׳, ב׳.
לוק׳ כ״ד, י״ג-ל״ה.
לוק׳ כ״ד, ל״ה.
יוח׳ כ׳, כ״ט.
לוק׳ כ״ד, מ״ו-מ״ז. יוח׳ כ׳, כ״ו-כ״ט.
מתי׳ כ״ח, י״ט.
יוח׳ ג׳, ט״ז.
יוח׳ ג׳, י״ח ל״ו.
פ״ה ה׳, ט״ז.
פ״ה ב׳, ד׳.

יח נְחָשִׁים יִשָּׂאוּ וְאִם יִשְׁתּוּ דְבַר מָוֶת לֹא יָרַע לָהֶם עַל־חוֹלִים
יט יָשִׂימוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְיִיטַב לָהֶם׃ וּבְכֵן הָאָדוֹן
אַחֲרֵי אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם נִשָּׂא אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיֵּשֶׁב לִימִין
כ הָאֱלֹהִים׃ וְהֵמָּה יָצְאוּ וַיְבַשְּׂרוּ בְּכָל־מָקוֹם הָאָדוֹן פֹּעֵל
עִמָּהֶם וּמְחַזֵּק אֶת־הַדָּבָר בָּאוֹתוֹת הָרֹדְפוֹת
אָמֵן׃

תהל׳ צ״א, י״ג.
פ״ה כ״ח, ג׳-ו׳.
פ״ה ה׳, ט״ז.
ישע׳ כ״ג, י״ג.
פ״ה א׳, י״א.
תהל׳ ק״י, א׳.
א פטר׳ ג׳, כ״ב.
רומ׳ י׳, י״ח.
רומ׳ ט״ו, י״ט-כ״א.
אחרי סדר.

הבשורה הקדושה
ללוקס:

° פ"ה א', א'-ג'. אַחֲרֵי אֲשֶׁר רַבִּים הוֹאִילוּ לְסַדֵּר סִפּוּר עַל־אֹדוֹת הַמַּעֲשִׂים א
° א פטר' א', אֲשֶׁר אֶל־נָכוֹן נֶאֱמָנִים בְּתוֹכֵנוּ׃ כַּאֲשֶׁר מָסְרוּ לָנוּ ב
ט"ז י"ט. הָרֹאִים בְּעַצְמָם מֵרֵאשִׁית וְהָיוּ מְשָׁרְתֵי הַדָּבָר׃ נִרְאָה יָשָׁר ג
° א יוחנ' א', א' ג. גַּם־לִי הָרֹדֵף מֵרֵאשִׁית אֵת כָּל־הַדְּבָרִים בִּזְהִירוּת לִכְתֹּב
° או הנודק. בְּסֵדֶר לְךָ תְּאוֹפִילוֹס הָאַדִּיר׃ לְמַעַן תֵּדַע אֶת־הָאֱמֶת עַל־ ד
° פ"ה י"א, ד'. אֹדוֹת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לֻמַּדְתָּ׃ וַיְהִי בִּימֵי ה
° מתי' ב', א'. הוֹרְדוֹס מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּהֵן אֶחָד וּשְׁמוֹ זְכַרְיָהוּ מִמִּשְׁמֶרֶת
° ד"ה ב כ"ד, י'. אֲבִיָּה וְאִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת אַהֲרֹן וּשְׁמָהּ אֱלִישָׁבַע׃ וּשְׁנֵיהֶם ו
° ברא' ז', א'. הָיוּ צַדִּיקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים מִתְהַלְּכִים בְּכָל־מִצְוֹת יְהוָֹה
° מ"ב כ', ג'. וּבְחֻקּוֹתָיו בִּבְלִי שִׁמְצָה׃ וְלֹא־הָיָה לָהֶם יֶלֶד יַעַן אֱלִישָׁבַע ז
° ד"ה א כ"ד, ג'. הָיְתָה עֲקָרָה וּשְׁנֵיהֶם הָיוּ בָּאִים בַּיָּמִים׃ וַיְהִי בְּכַהֲנוֹ לִפְנֵי ח
° ד"ה ב ח', י"ד. הָאֱלֹהִים בְּסֵדֶר מִשְׁמַרְתּוֹ׃ כְּפִי מִנְהַג הַכְּהֻנָּה הִגִּיעַ ט
° אסתר ב', י"ב ט"ו. אֵלָיו לָבוֹא אֶל־הֵיכַל יְהוָֹה וּלְהַקְטִיר׃ וְכָל־הֲמוֹן הָעָם הָיָה י
° ויק' ט"ז, י"ז. מִתְפַּלֵּל בַּחוּץ בִּשְׁעַת הַקְּטֹרֶת׃ וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָֹה יא
° שמו' ג', ב'. ° זכר' ג', ס'. עֹמֵד לִימִין מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וַיִּבָּהֵל זְכַרְיָהוּ בִּרְאוֹתוֹ וְאֵימָה יב
° דני' י', ז'. נָפְלָה עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמַּלְאָךְ אַל־תִּירָא זְכַרְיָהוּ כִּי יג

נִשְׁמְעָה תְּפִלָּתֶךָ וְאִשְׁתְּךָ אֱלִישָׁבַע תֵּלֶד לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־ ° דני' י', י"ב.
יד שְׁמוֹ יוֹחָנָן׃ וְהָיְתָה לְךָ שִׂמְחָה וָגִיל וְרַבִּים יִשְׂמְחוּ עַל־ מ"ב כ', פ'. ° ברא' י"ז, י"ט.
טו הֻלַּדְתּוֹ׃ כִּי יִהְיֶה גָדוֹל לִפְנֵי יְהוָֹה וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה ° במד' ו', ג'.
טז וְיִמָּלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עוֹד מִבֶּטֶן אִמּוֹ׃ וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל סופ' י"ג, ד'ה'.
יז יָשִׁיב אֶל־יְהוָֹה אֱלֹהֵיהֶם׃ וְהוּא יְקַדֵּם לָלֶכֶת לְפָנָיו בְּרוּחַ ° ירמ' א', ה'. ° מלא' ג', א'.
אֵלִיָּהוּ וּבִגְבוּרָתוֹ לְהָשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל־בָּנִים וְסוֹרְרִים לְחָכְמַת ° מלא' ג', כ"ד.
יח צַדִּיקִים לְהָכִין לַיהוָֹה עַם מְתֻקָּן׃ וַיֹּאמֶר
זְכַרְיָהוּ אֶל־הַמַּלְאָךְ בַּמָּה אֵדַע זֹאת כִּי אָנֹכִי זָקֵן אָנִי ° ברא' ט"ו, ח'.
יט וְאִשְׁתִּי בָּאָה בַיָּמִים׃ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָנֹכִי
גַּבְרִיאֵל הָעֹמֵד לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְנִשְׁלַחְתִּי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וּלְבַשֵּׂר ° דני' ח', ט"ז.
כ אֹתְךָ אֶת־אֵלֶּה׃ וְהִנֵּה תִהְיֶה מַחֲרִישׁ וּבִלְתִּי יָכוֹל לְדַבֵּר עַד־ ט', כ"א.
הַיּוֹם אֲשֶׁר יִהְיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עֵקֶב אֲשֶׁר לֹא־הֶאֱמַנְתָּ ° במד' כ', י"ב.
כא לִדְבָרַי אֲשֶׁר יִמָּלְאוּ לְמוֹעֲדָם׃ וַיְהִי הָעָם מוֹחִיל אֶל־זְכַרְיָהוּ ° במד' ו', כ"ג-כ"ז.
כב וַיִּתְמְהוּ כִּי הִתְמַהְמַהּ בַּהֵיכָל׃ וְכַאֲשֶׁר יָצָא לֹא יָכֹל לְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם וַיָּבִינוּ כִּי מַרְאֶה רָאָה בַּהֵיכָל וְהוּא הָיָה רֹמֵז לָהֶם
כג וַיִּשָּׁאֵר אִלֵּם׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר מָלְאוּ יְמֵי עֲבֹדָתוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־ ° מ"ב י"א, ט'.
כד בֵּיתוֹ׃ וְאַחֲרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה הָרְתָה אֱלִישָׁבַע
כה אִשְׁתּוֹ וַתִּתְחַבֵּא חֲמִשָּׁה חֳדָשִׁים וַתֹּאמַר׃ כִּי כָכָה עָשָׂה ° ברא' כ"א, א'.
לִי יְהוָֹה בַּיָּמִים אֲשֶׁר הִבִּיט בָּהֶם לְהָסִיר אֶת־חֶרְפָּתִי בִּבְנֵי־ ° ברא' ל', כ"ג.
כו אָדָם׃ וּבַחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי נִשְׁלַח הַמַּלְאָךְ גַּבְרִיאֵל
כז מֵאֵת הָאֱלֹהִים אֶל־עִיר הַגָּלִיל אֲשֶׁר שְׁמָהּ נְצָרֶת׃ אֶל־ ° פרס' ג', ד'.
עַלְמָה מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר שְׁמוֹ יוֹסֵף מִבֵּית דָּוִד וְשֵׁם ° ישע' ז', י"ד. ° הרומ' א', ג'.
כח הָעַלְמָה מִרְיָם׃ וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ אֵלֶיהָ פְּנִימָה וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם ° דני' י', י"ט.
כט לָךְ חֲנוּנָה יְהוָֹה עִמָּךְ בְּרוּכָה אַתְּ בַּנָּשִׁים׃ וְהִיא בִּרְאוֹתָהּ ° סופ' ה', כ"ד.

° ס״א ט׳, כ׳. נבעתה על־דברו ותחשב אי־זו היא שאלת השלום הזאת :
° ישע׳ מ״א, י׳. ויאמר המלאך אליה אל־תיראי מרים כי־מצאת חן לפני ל
° ישע׳ ז׳, י״ד. האלהים : והנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישוע : זה לא לב
° מתי׳ א׳, כ״א. ° ישע׳ כ״ג, י״ג. יהיה גדול ובן־עליון יקרא ויתן לו יהוה אלהים את־כסא
° ישע׳ ד׳, ג׳. דוד אביו : ומלך על־בית יעקב לעולמים ולמלכותו לא־ לג
° ישע׳ ט׳, ו׳. ° ירמ׳ כ״ג, ה׳. יהיה קץ : ותאמר מרים אל־המלאך איכה תהיה זאת לד
° זכי׳ ז׳, י״ד. באשר אינני ידעת איש : ויען המלאך ויאמר אליה רוח לה
° ירמ׳ ל״א, כ״ב. הקדש תצלה עליך וגבורת עליון תצל עליך על־כן גם
° מיכה ה׳, א׳. זכי׳ ג׳, כ״ה. הקדוש הנולד יקרא בן־אלהים : והנה אלישבע קרובתך גם־ לו
היא הרתה בן בזקנתה וזה החדש הששי לה הנקראה
° ברא׳ י״ח, י״ד. עקרה : כי לא יפלא מאת האלהים כל־דבר : ותאמר לז לח
° ש״ב ז׳, כ״ה. מרים הנה שפחת יהוה יהי לי כדברך וילך המלאך
ממנה : ותקם מרים בימים האלה ותסע לט
ההרה בחפזון אל־עיר יהודה : ותבא אל־בית זכריהו מ
ותשאל לאלישבע לשלום : ויהי כשמע אלישבע את־שאלת מא
° פסוק ס״ז. שלום מרים וירקד העולל בבטנה ותמלא אלישבע רוח
° ש״ב כ״ג, ג׳. הקדש : ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים מב
° סוט׳ ה׳, כ״ד. ° תהל׳ ע״ב, י״ז. וברוך פרי בטנך : ומאין לי זאת כי תבוא אם אדני אלי : מג
° תהל׳ ק״י, א׳. כי הנה כאשר נהיה קול שאלתך לשלום באזני רקד מד
° ד״ה ב כ׳, כ׳. בשמחה העולל בבטני : ומאשרה המאמנת כי תהיה מה
° ישע׳ מ׳, ח׳. התמלאות אל־הדברים הנאמרים לה מאת יהוה :
מ״ו, י׳ י״א. ותאמר מרים תגדל נפשי את־יהוה : ועלץ רוחי מו מז
° ס״א ב׳, א׳. ° תה׳ ק״ג, י״ח. באלהים מושיעי : כי הביט על־שפלת אמתו כי הנה מח
ברא׳ ל׳, י״ג. מעתה יאשרוני כל־הדורות : כי עשה לי גדלות הגבור מט

נ נא וקדוש שמו : וחסדו לדורי דורות על היראים אתו : עשה ° ישע׳ כ״ז, ט״ו.
נב גבורה בזרועו הפיץ גאים במזמת לבם : הוריד שליטים ° שמו׳ כ׳, ו׳. ° תהל׳ כ״ח, ח׳.
נג מכסאות והרים שפלים : רעבים השביע טובות ועשירים ° ש״א ב׳, ז׳ ח׳.
נד שלח ריקם : תמך בישראל עבדו בזכרו את־חסדו : ° ש״א ב׳, ה׳. ° ישע׳ מ״ג, א׳.
נה נו כאשר דבר לאבותינו לאברהם ולזרעו לעולם : ותשב מרים ° ברא׳ י״ב, ג׳.
אתה כשלשה ירחים ותשב אל־ביתה :
נז נח וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן : וישמעו השכנים
וקרוביה כי הגדיל יהוה את־חסדו עמה וישמחו אתה : ° רות ד׳, י״ד.
נט ויהי ביום השמיני באו למול את־הילד ויקראו אתו בשם ° ברא׳ י״ז, י״ב.
ס אביו זכריהו : ותען אמו ותאמר לא כי אם־יוחנן יקרא : ° פסוק י״ג.
סא ויאמרו אליה אכן אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם
סב סג הזה : וירמזו לאביו מה הוא חפץ כי יקרא : וישאל לוח
סד קטן ויכתב לאמר יוחנן הוא שמו ויתמהו כלם : ויפתח ° פסוק כ׳.
סה פיו פתאם ולשונו וידבר בברך את־האלהים : ותהי יראה ° תהל׳ כ״ח, י״ז.
על כל־השכנים סביבותיהם ובכל הר יהודה נאמרו כל־ ° דבר׳ י״ח, י״ח. ° מ״א י״ח, מ״ו.
סו הדברים האלה : וישימו כל־השמעים בלבם ויאמרו מה ° במד׳ י״א, כ״ה. ° ברא׳ כ׳, כ״ה.
אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו : ° תהל׳ קי״ח,
סז סח וזכריהו אביו נמלא רוח הקדש ויתנבא לאמר : ברוך ט׳.
יהוה אלהי ישראל כי פקד את־עמו ועשה לו פדות : ° ש״א ב׳, י׳.
סט ע והרים קרן ישועה לנו בבית דוד עבדו : כאשר דבר בפי ° ש״ב ז׳, כ״ו. ° דבר׳ ל״ג, כ״ט.
עא נביאיו הקדושים אשר מעולם היו : ישועה מאיבינו ומיד ° ש״ב כ״ב, י״ח.
עב כל־השנאים אתנו : לעשות חסד עם־אבותינו ולזכור את־ ° זכי׳ י״ח, כ״ח ל׳.
עג ברית קדשו : את־השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו : ° ברא׳ כ״ב, ט״ז.
עד לתת לנו כי נצל מיד איבינו ונעבד אתו בבלי־פחד : ° ישע׳ כ״ד, י״ד.

° יחז' ל"ו, כ"ג - כ"ט. בקדש ובצדקה לפניו כל ימי חיינו: ואתה ילד נביא עליון עו
° מלא' ג', א'. תקרא כי תלך לפני יהוה לפנות דרכיו: לתת דעת ישועה עז
° תהל' כ"ח, ג'. לעמו בסליחת חטאותיהם: ברחמי חסד אלהינו אשר בם עח
° במד' כ"ד, י"ז. פקד אתנו הנגה ממרום: להאיר ליושבים בחשך וצלמות עט
° ישע' ט', א'. לישר את רגלינו אל דרך שלום: והילד גדל פ
° ישע' כ"ט, א'. ° יוח' א', ל"א. וחזק ברוח והיה בחרבות עד יום התגלותו אל ישראל:
° אסת' א', כ'. ויהי בימים ההם ויצא פתגם מאת הקיסר אוגוסטוס ב
כי תתפקד כל התבל: והמפקד הזה הראשון נהיה במשול ב
קורינוס בארם: ויסעו הכל להתפקד כל איש אל עירו ג
שלו: ויעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר ד
° ש"א ט"ז, א' ד'. דוד הנקראה בית לחם בעבור היותו מבית דוד וממשפחתו:
° פרש' א', ל"ג ס"ט. להתפקד עם מרים האשה המארשה לו בהיותה הרה: ה
ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת: ו
° ישע' ז', י"ד. ותלד את בנה הבכור ותחתל אתו ותשכיבהו באבוס יען ז
° יחז' ט"ז, ד'. לא היה להם מקום במלון: ורעים היו ח
° ישע' כ"ג, ג'. בככר ההיא לנים בשדה ושמרים את אשמורות הלילה
° סופ' ו', י"ג. על עדרם: והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה ט
° ישע' ל"ס, ב'. הגיה אתם מסביב וייראו יראה גדולה: ויאמר אליהם י
° דבי' י', י"ג. המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם שמחה גדולה
° ישע' ט', ג'. מ"ט, ו'. אשר תהיה לכל העם: כי ילד לכם היום מושיע אשר יא
° מיכה ה', א'. הוא המשיח האדון בעיר דוד: וזה לכם האות תמצאו יב
° תה' ס"ח, י"ח. עולל מחתל שכב באבוס: ופתאם היה עם המלאך המון יג
° תה' ק"ג, כ'. צבא השמים מהללים את האלהים ואמרים: כבוד יד
° ישע' כ"ג, י"ט. אפס' ג', י"ד - י"ח. במרומים לאלהים ועל הארץ שלום בבני האדם רצון

טו טוב: ויהי כאשר הלכו המלאכים מעליהם ° ברא' כ"ח, י"ג.
השמימה ויאמרו האנשים הרעים איש אל רעהו נלכה
נא עד בית לחם ונראה את הדבר הזה הנהיה את אשר
טז הודיע לנו יהוה: וילכו בחפזון וימצאו את מרים וגם
יז את יוסף ואת העולל שכב באבוס: וכאשר ראו השמיעו
יח על אדות הדבר הנאמר אליהם על הילד הזה: וכל
השמעים תמהו על הדברים הנאמרים אליהם מאת ° ישע' כ"ג, י"ד ט"ו.
יט הרעים: ומרים שמרה את כל הדברים האלה ותפלס אתם ° ברא' ל"ז, י"א.
כ בלבה: וישובו הרעים מכבדים ומהללים את האלהים על ° משל' ד', כ"ו.
כל הדברים אשר שמעו וראו כאשר נאמר אליהם: ° ישע' כ"ט, י"ט.
כא וכאשר מלאו ימים שמונה למול את הילד ויקרא ° ברא' י"ז, י"ב.
שמו ישוע הנקרא מאת המלאך טרם הורתו בבטן: ° פרש' א', ל"א. מתי' א', כ"א.
כב וכאשר מלאו ימי טהרתם כפי תורת משה ° ויק' י"ב, ב'-ז'.
כג העלו אתו ירושלמה להעמידו לפני יהוה: ככתוב בתורת ° במד' י"ח, ט"ו.
כד יהוה כי כל זכר פטר רחם יקרא קדוש ליהוה: ולהקריב ס"א א', כ"ד. ° שמו' י"ג, ב' י"ג.
זבח כפי הנאמר בתורת יהוה שתי תורים או שני בני
כה יונה: והנה איש היה בירושלם אשר ° ויק' י"ב, ח'.
שמו שמעון והאיש הזה צדיק וחסיד ומחכה לנחמת ° ישע' כ"ה, ט'. מ', א'.
כו ישראל ורוח הקדש היתה עליו: ויהי לו מענה מאת רוח ° תה' כ"ה, י"ד.
הקדש כי לא יראה מות בטרם יראה את משיח יהוה: ° תה' פ"ט, מ"ט.
כז ויבוא ברוח אל ההיכל ובהביא הילדים את הילד ישוע ° תהל' ב', ב'.
כח פנימה לעשותם בעדו כפי חקת התורה: גם הוא קבל ° יחז' נ', י"ב י"ד.
כט אתו בזרעתיו ויברך את האלהים ויאמר: עתה פטר אתה ° תה' ל"ג, י"א.
ל אדני את עבדך כפי דברך בשלום: כי ראו עיני את ° פסוק כ"ו. ° ברא' ט"ו, ט"ו.

ישועתך : אשר הכינות בפני כל־העמים : אור להארת לא לב
גוים וכבוד עמך ישראל : ויהיו יוסף ואמו תמהים על לג
הדברים הנאמרים אודותיו : ויברך אתם שמעון ויאמר לד
אל־מרים אמו הנה זה מושם למפלת ולתקומת רבים
בישראל ולאות המדבר נגדו : וגם בתוך נפשך תחלף לה
חרב למען תגלינה מחשבות מלבות רבים :
ותהי נביאה חנה בת־פנואל ממטה אשר היא באה לו
בימים רבים וחיתה עם־בעל שבע שנים מבתוליה : והיא לז
אלמנה כשמונים וארבע שנה אשר לא־משה מן־ההיכל
ועבדת בצומות ובתפלות לילה ויום : גם היא נגשה לח
בשעה ההיא ותודה ליהוה ותדבר על־אודותיו לכל מחכי
גאלה בירושלם : וכאשר כלו את כל־ לט
הדברים אשר כפי תורת יהוה וישובו הגלילה אל־עירם
נצרת : והילד גדל וחזק ברוח נמלא חכמה וחן אלהים מ
היה עליו : ויסעו יולדיו שנה בשנה ירושלימה מא
לחג הפסח : וכאשר היה בן־שתים עשרה שנה ויעלו מב
ירושלימה כפי חק החג : וכאשר כלו את־הימים בשובם מג
ויתמהמה הנער ישוע בירושלם ויוסף ואמו לא ידעו :
ובדמותם להיותו בחברת הארח וילכו דרך יום ויבקשו מד
אתו בין הקרבים והמידעים : ומבלי מצאם אתו שבו מה
ירושלימה ובקשו אתו : ויהי אחרי שלשת ימים וימצאו מו
אתו בהיכל יושב בתוך המורים ושומע אתם ושואל
אתם : וישתוממו כל־השמעים אתו על תבונתו ומענותיו : מז
ובראותם אתו התמהו ותאמר אליו אמו בני למה עשית מח

° ברא' מ"ט, י"ח.
° ישע' מ"ט, ו'.
° ישע' מ"ב, ו', ז'.
° ישע' ס', א'.
זכר' ג', ט'.
° ישע' ח', י"ד ט"ו.
° זכר' ג', ט"ו ט"ז. ירמ' נ', י"ג י"ד.
° דבר' ח', ג'.
° סופ' ד', ד'.
° ד"ה ב ל', י"ח. י"ח, ט"ו.
° שמו' ל"ח, ח'. תהל' פ"ד, ח' י"א.
° פ"ה כ"ו, ז'.
° יואל נ', ה'.
° דבר' י"נ, ח'.
° ישע' י"א, נ'.
° שמו' כ"נ, ט"ו. ס"א א', נ'.
° ד"ה ב ל', כ"א.
° תהל' מ"ב, ה'.
° ישע' כ', ד'.
° תהל' קי"ט. כ"ט ק'.

לנו

מט לנו ככה הנה אביך ואני נעצבים בקשנו אתך : ויאמר
אליהם מה־זה כי־בקשתם אתי האם־לא ידעתם כי צריך
נ הוא אשר אהיה בדברי אבי : והם לא הבינו את־הדבר
נא אשר דבר אליהם : וירד אתם ויבוא אל־
נצרת והיה נכנע להם ואמו שמרה את־כל־הדברים האלה
נב בלבה : וישוע הלך וגדל בחכמה ובקומה ובחן לפני אלהים
ואנשים :
ג ובשנת חמש עשרה למלכות טיבריוס הקיסר בהיות
פנטיוס פילטוס פחת יהודה והורודוס שר רבע הגליל
ופילפוס אחיו שר־רבע איטוריא ומדינת טרכוניטיס
ב ולוסניה שר רבע אבילנה : בהיות חנן וכיפא כהנים
גדולים היה דבר אלהים אל־יוחנן בן־זכריהו במדבר :
ג ויבוא בכל־ככר הירדן קרא טבילת התשובה לסליחת
ד חטאים : ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא לאמר קול
ה קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו : כל־גיא ינשא
וכל־הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים
ו ז לבקעה : וראה כל־בשר את תשועת האלהים : אז אמר
אל־ההמונים היוצאים להטבל מאתו ילידי צפעונים מי
ח הגיד לכם לברח מפני החרון העתיד לבוא : לכן עשו פרי
נאוה לתשובה ואל־תחלו לאמר בנפשכם אב יש־לנו
אברהם כי אני אמר לכם כי יכל האלהים מן־האבנים
ט האלה להקים בנים לאברהם : ועתה גם הגרזן הושם על־
שרש העצים לכן כל־עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע
י וישלך אל־האש : וישאלו אתו ההמונים לאמר מה אפוא

° ס"א ט', ה'.
° תה' מ', ט'. מלא' נ', א'.
° פר' ט', מ"ה.
° שמו' כ', י"ג.
אפס' ד', א' ג'.
° ברא' ל"ז, י"א.
° ס"א ב', כ"ו.
משל' ג', ג' ד'.
° פר' כ"ג, א'.
° פסוק י"ט.
פר' כ"ג, ז' ח'.
° פ"ה ו', ו'.
יוח' י"א, מ"ט. י"ח, י"ג.
° ירמ' א', ב'.
° פר' א', כ'.
° ישע' מ', ג'- ה'.
° ישע' כ"ט, ה'.
° ישע' י"נ, ט'.
° ישע' כ"ז, ט'.
° ברא' כ"ב, י"ז. הרומ' ד', י"ז.
° ישע' י', ל"ג.
° מ"ה ג', ל"ג. ט"ז, ל'.

נעשה

נעשה׃ ויען ויאמר אליהם מי אשר יש־לו שתי כתנות יא
◦ ישע׳ כ״ח, ז׳. יחלק לאשר אין־לו ומי אשר יש־לו מאכלים יעשה כמו־
כן׃ ויבאו גם־מכסים להטבל ויאמרו אליו מורה מה־ יב
◦ מיכה ו׳, ח׳. נעשה׃ ויאמר אליהם אל־תתבעו מאומה יותר מן־המפקד יג
לכם׃ וישאלו אתו גם יוצאי הצבא לאמר ואנחנו מה־ יד
◦ איוב ד׳, י״ד. ירמ׳ כ״ג, נ׳. נעשה ויאמר אליהם אל־תפחידו איש וגם אל־תלשינו
◦ שמו׳ כ׳, ט״ז. והסתפקו בשכרכם׃ וכאשר יחל העם והכל טו
ויק׳ י״ט, י״א. חשבו בלבותם על־אודות יוחנן אם־אפוא הוא ישנו המשיח׃
◦ א טמו׳ ו׳, ו׳ ח׳. ויען יוחנן את־הכל לאמר אמנם אני במים אני מטבל טז
אתכם אך בא החזק ממני אשר איני שוה להתיר
◦ ישע׳ ד׳, ד׳. את־שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש׃
◦ יחז׳ ל״ו, כ״ה - כ״ז. אשר מזרהו בידו וטהר יטהר את־גרנו ויאסף את־הדגן יז
◦ מלא׳ ג׳, ג׳. אל־אסמו ואת־המץ ישרף באש אשר לא־תכבה׃ ואמנם יח
◦ מלא׳ ג׳, י״ט. גם דברים רבים אחרים הזהיר ובשר את־העם׃ אך יט
◦ יוחנ׳ ג׳, כ״ז ל״ו. הורודוס שר הרבע בהיותו מוכח מאתו על־אדות
◦ מתי׳ י״ד, ג׳- י״א. הורודיא אשת פיליפוס אחיו ועל־אדות כל־הרעות אשר
◦ מ״ב, כ״א, ט״ז. עשה הורודוס׃ הוסיף גם־זאת על־הכל והסגיר את־ כ
יוחנן במשמר׃ ויהי בהטבל כל־העם וכאשר כא
◦ ירמ׳ ל״ז, ט״ו. גם נטבל ישוע והתפלל ויפתחו השמים׃ וירד עליו רוח כב
◦ יחז׳ א׳, א׳. הקדש בדמות גופית כמו יונה וקול מן־השמים נהיה
◦ ישע׳ י״א, ב׳. ◦ תהל׳ ב׳, ז׳. אמר אתה הוא בני ידידי בך רציתי׃
◦ ישע׳ מ״ב, א׳. וישוע הוא החל להיות כבן־שלשים שנה בהיותו כאשר כג
דמו בן־יוסף בן־עלי׃ בן־מתת בן־לוי בן־מלכי בן־ינה בן־ כד
יוסף׃ בן־מתתיהו בן־עמוס בן־נחום בן־חסלי בן־נגי׃ כה

בן

כו כז בן־מחת בן־מתתיהו בן־שמעי בן־יוסף בן־יהודה׃ בן־יוחנן
כח בן־רסח בן־זרבבל בן־שאלתיאל בן־נרי׃ בן־מלכי בן־אדי
כט בן־קוסם בן־אלמודם בן־ער׃ בן־יוסי בן־אליעזר בן־יורם
ל בן־מתת בן־לוי׃ בן־שמעון בן־יהודה בן־יוסף בן־יונן בן־
לא לב אליקים׃ בן־מליא בן־מינן בן־מתתא בן־נתן בן־דוד׃ בן־ ◦ ש״ב ה׳, י״ד.
לג ישי בן־עובד בן־בעז בן־שלמון בן־נחשון׃ בן־עמינדב בן־ ד״ה א׳ ג׳, ה׳.
לד ארם בן־חצרון בן־פרץ בן־יהודה׃ בן־יעקב בן־יצחק בן־ זכר׳ י״ב, י״ב.
לה אברהם בן־תרח בן־נחור׃ בן־שרוג בן־רעו בן־פלג בן־עבר
לו לז בן־שלח׃ בן־קינן בן־ארפכשד בן־שם בן־נח בן־למך׃ בן־
לח מתושלח בן־חנוך בן־ירד בן־מהללאל בן־קינן׃ בן־אנוש
בן־שת בן־אדם אשר מאלהים׃ ◦ ברא׳ א׳, כ״ז.
ד וישוע מלא רוח הקדש שב מן־הירדן ויובא ברוח ◦ מ״א י״ח, י״ב.
ב המדברה׃ ארבעים יום היה מנסה מאת השטן ולא יחז׳ י״ב, י״ד.
אכל מאומה בימים ההם וכאשר כלו אחרי־כן רעב׃ ◦ ברא׳ ג׳, ט״ו. העבר׳ ב׳ י״ח.
ג ויאמר אליו השטן אם בן־האלהים אתה אמר אל־האבן ◦ שמו׳ ל״ד, כ״ח.
ד הזאת כי תהיה ללחם׃ ויען ישוע אליו לאמר כתוב כי ◦ פרס׳ ג׳ כ״ג. יעק׳ א׳, י״ג.
לא על־הלחם לבדו יחיה האדם כי אם־על כל־דבר אלהים׃ ◦ דבר׳ ח׳, ג׳.
ה ויעלהו השטן אל־הר גבה ויראהו את כל־ממלכות התבל ◦ ד״ה ב׳ ל״ו, כ״ג.
ו ברגע עת׃ ויאמר אליו השטן לך אתן את כל־השלטן
הזה ואת־תפארתן כי־לי נמסר ולכל־מי אשר אחפץ אני ◦ יש׳ מ״ט, כ״ה. יוחנ׳ י״ד, י״ג.
ז נתן אתו׃ לכן אתה אם־תשתחוה לפני יהיה שלך הכל׃ ◦ קור׳ ד׳, ד׳.
ח ויען ישוע ויאמר אליו סור מאחרי שטן כי כתוב ליהוה ◦ תהל׳ י״ג, ד׳. ◦ זכר׳ ג׳, ג׳.
ט אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבד׃ ויבא אתו ירושלמה ◦ דבר׳ ו׳, י״ג.
ויעמידהו על־כנף ההיכל ויאמר אליו אם בן־האלהים י׳, כ׳.

אתה

אתה השלך עצמך מזה מטה׃ כי כתוב כי מלאכיו י ◦ תהל׳ צ״א,
יצוה לך לשמרך׃ וכי על־כפים ישאונך פן־תגוף באבן יא י״א, י״ב.
רגלך׃ ויען ישוע ויאמר אליו אכן נאמר לא תנסה יב ◦ דבר׳ ו׳, ט״ז.
את יהוה אלהיך׃ וכאשר כלה השטן כל־מסה ויחדל יג ◦ יעק׳ ד׳, ז׳.
ממנו עד־עת׃ וישב ישוע בגבורת הרוח יד א פטר׳ ה׳, ח׳ ט׳.
הגלילה ותשמע יצא בכל־סביבות הככר עליו׃ והוא למד טו ◦ תהל׳ ק״י, ז׳.
בבתי כנסיותיהם והיה מכבד מאת הכל׃ ויבוא אל־נצרת טז ישע׳ ס״ג, א׳. ◦ במד׳ י״ד, ט״ו.
אשר שם היה אמון ויבא כפי ׀ הנהוג לו ביום השבת ◦ ישע׳ כ״ה, ה׳.
אל־בית הכנסת ויקם לקרוא׃ ויתן לו ספר ישעיהו יז ◦ נחמ׳ ט׳, ג׳.
הנביא וכאשר פרש את־הספר מצא את־המקום אשר בו
היה כתוב׃ רוח אדני עלי יען משח אתי לבשר ענוים יח ◦ ישע׳ ס״א, א׳ ב׳.
שלחני לחבש לנשברי־לב לקרא לשבוים דרור ולעורים
פקח־קוח ולשלח רצוצים חפשים׃ לקרא שנת־רצון יט
ליהוה׃ וכאשר גולל את־הספר השיבו אל־המשרת וישב כ
ועיני הכל בבית הכנסת היו מביטות בו׃ ויחל לאמר כא
אליהם כי היום התמלא הכתב הזה באזניכם׃ והכל כב
העידו לו ותמהו על־דברי החן היוצאים מפיו ויאמרו ◦ ישע׳ כ״ג, י״ד.
האם־לא זה בן־יוסף׃ ויאמר אליהם אמנם תאמרו אלי כג ◦ תהל׳ מ״ה, ג׳.
את־המשל הזה רופא רפא את־עצמך את ׀ כל־אשר
שמענו נהיות בכפר־נחום עשה גם־פה בארצך׃ ויאמר כד ◦ מתי׳ ד׳, י״ג
אמנם אני אמר לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו׃ כ״ד.
ובאמת אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי כה ◦ מ״א י״ז, א׳.
אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה חדשים כאשר י״ח, א׳. יעק׳
היה רעב גדול בכל־הארץ׃ וגם לא לאחת מהנה נשלח כו ה׳ י״ז.

אליהו זולתי אל־צרפת אשר לצידון אל־אשה אלמנה׃ ◦ מ״א י״ז, ט׳.
כז ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא וגם לא
כח אחד מהם טהר זולתי נעמן הארמי׃ וימלאו כלם חמה ◦ מ״ב, ה׳, י״ד.
כט בבית־הכנסת בשמעם את־אלה׃ ויקומו ויגרשו אתו אל־ ◦ ד״ה ב ט״ז, י׳.
מחוץ לעיר ויוליכו אתו אל־גב ההר אשר עירם נבנתה
ל עליו למען השליך אתו מטה׃ אך הוא עבר בתוכם ◦ ד״ה ב כ״ה, י״ב.
לא והלך לו׃ וירד אל־כפר נחום עיר הגליל והיה מלמד ◦ תהל׳ ל״ז, י״ד
לב אתם בשבתות׃ וישתוממו על־לקחו כי בשלטן היה ל״ב ל״ג.
לג דברו׃ ובבית הכנסת היה איש אשר היה ◦ מרק׳ א׳, כ״ג.
לד לו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול׃ לאמר הרף מה־לנו ◦ ירמ׳ כ״ג, כ״ח כ״ט.
ולך ישוע הנצרי הבאת לאבד אתנו ידעתי אתך מי אתה
לה קדוש האלהים׃ ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ◦ ישע׳ מ״ט, ז׳.
וכאשר הפיל אתו השד בתוך יצא ממנו ומאומה לא־ ◦ תהל׳ כ׳, ט״ז.
לו הזיק אתו׃ ויהי תמהון על־הכל וידברו איש אל־רעהו
לאמר מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורה הוא מצוה ◦ זכר׳ י״ג, ב׳.
לז את־הרוחות הטמאות והנה יוצאות׃ ותצא שמועה עליו ◦ יהוש׳ ו׳, כ״ז.
לח אל־כל־מקום הככר מסביב׃ ויקם מבית
הכנסת ויבוא אל־בית שמעון וחמות שמעון היתה אחוזה ◦ א קור׳ ט׳, ה׳.
לט בקדחת גדולה וישאלו אתו בעדה׃ ויתיצב ממעל לה
ויגער בקדחת ותעזב אתה וכרגע קמה ותשרת אתם׃ ◦ מרק׳ ט״ו, מ״א.
מ וכבוא השמש כל אשר היו להם ׀ חלשים
בתחלואים שונים הביאו אתם אליו והוא שם את־ידיו
מא על־כל־אחד מהם וירפא אתם׃ ויצאו גם־ ◦ תהל׳ ק״ג, ג׳.
שדים מרבים צעקים ואמרים כי אתה הוא המשיח בן ישע׳ ל״ה, ה׳ ו׳.

האלהים ויגער בם ולא הניח אתם לדבר יען ידעו כי הוא
°מרק' א', ל"ס. המשיח : וכאשר היה יום ויצא וילך אל־ מב
מקום חרב וההמונים בקשו אתו ובאו עדיו ויעצרו אתו
לבלתי יסע מהם : אך הוא אמר אליהם אכן צריך הוא מג
° ישע' ס"א, א'-ב'. כי גם את־הערים האחרות אבשר את־מלכות האלהים
כי לזאת נשלחתי : והיה מבשר בבתי הכנסיות אשר מד
°ישע' ח', כ"ג. לגליל :

ויהי בפגע בו ההמון לשמוע את־דבר האלהים והוא ה
°הו' ים כנרת. במד' ל"ד, י"א. היה עמד אצל אגם גניסרת : וירא שתי אניות עומדות ב
על־שפת האגם והדיגים יצאו מהן ויכבסו את־המכמורים :
ויבוא אל־אחת מן־האניות אשר היתה לשמעון וישאל ג
°תהל' כ"ט, ח' ט'. אתו להסיע מעט מן־היבשה וישב וילמד את־ההמונים
°מתי' י"ג, ב'. מן־האניה . וכאשר כלה לדבר ויאמר אל־שמעון הסע ד
אל־העמק והורידו את־מכמוריכם ללכד : ויען שמעון ה
°תהל' קכ"ז, ב'. ויאמר אליו מורה כל־הלילה עמלנו ומאומה לא־לקחנו
°דבר' י"ח, כ"ז. אפס על־דברך אוריד את־המכמרת : וכאשר עשו זאת ו
°מ"ב ד', ג'-ו'. הסגירו המון דגים רב ותקרע מכמרתם : וירמזו אל־ ז
°משל' י"ח, כ"ד. החברים אשר באניה האחרת כי יבואו ויתפשו עמהם
°יונה א', ד'. ויבואו וימלאו את־האניות שתיהן עד כי־חשבו לטבע :
°שופ' י"ג, כ"ב. ובראות שמעון פטרוס ויפל לרגלי ישוע ויאמר אדני צא ח
°איו מ"ב, ה' ו'. מאתי כי איש חטא אנכי : כי תמהון אחז אתו ואת ט
°פר' ד', ל"ו. הכל אשר אתו על ציד הדגים אשר תפשו : וכמו־כן את־ י
°ר"ל מנסר. יעקב ויוחנן בני זבדי אשר היו חברים עם־שמעון ויאמר
מתי' ד', י"ט. ישוע אל־שמעון אל־תירא מעתה תהיה לכד בני־אדם :

יא וכאשר הביאו את־האניות אל־היבשה עזבו את־הכל °פרסם י"ח, כ"ח-ל'.
יב והלכו אחריו : ויהי בהיותו באחת הערים
והנה איש מלא צרעת ובראותו את־ישוע ויפל על־פניו °יהוש' ה', י"ד.
יג ויתחנן לו לאמר אדני אם־תרצה תוכל לטהר אתי : ויט °מ"ב ה', ז' ח'.
את־ידו ויגע בו ויאמר רצה אני טהר וכרגע סרה ממנו °תהל' ק"ג, ג'.
יד הצרעת : והוא צוה אתו לבלתי אמר לאיש כי אם־לך °תהל' ל"ג, ט'.
לך והראה אל־הכהן והקרב על־טהרתך כאשר צוה משה °ויק' י"ד, ב'-כ'.
טו לעדות להם : ותצא עוד יותר השמועה על־אדותיו ויתקבצו °מרק' א', מ"ה.
טז המונים רבים לשמע ולהרפא מאתו מתחלואיהם : אך
הוא נאסף אל־החרבות והיה מתפלל : °ישע' ס', כ'.
יז ויהי באחד הימים כאשר הוא היה מלמד ויהיו יושבים מרק' ב', א' ב'.
פרושים ומורי התורה אשר באו מכל־עיר הגליל ויהודה
יח וירושלם וגבורת יהוה היתה שם לרפא אתם : והנה
אנשים נשאים במטה איש אשר היה נכה אברים ויבקשו
יט להביא אתו פנימה ולשומו לפניו : ומבלי מצא איפה
יביאו אתו פנימה בגלל ההמון עלו על־הגג ויורידוהו בעד °מרק' ב', ד'.
כ הרעפים עם המטה בתוך לפני ישוע : ובראותו את־
כא אמונתם ויאמר אליו אנוש נסלחו לך חטאותיך : ויחלו °שמות כ"ג, כ"א.
לחשב הסופרים והפרושים לאמר מי הוא זה המדבר
גדופות מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו : °תהל' ק"ג, ג'.
כב ובהבין ישוע את־מחשבותיהם ויען ויאמר אליהם מה °תהל' קל"ט, א' ב'.
כג אתם חשבים בלבותיכם : מה יתר נקל האמר נסלחו לך יוחנ' ב', כ"ד כ"ה.
כד חטאותיך או אמר קום והתהלך : אך למען תדעו כי יש
לבן־האדם שלטן בארץ לסלח חטאים אמר אל־נכה °דני' ז', י"ג.

האברים אני ׳ אמר לך קום ושא את-מטתך ולך אל
ביתך : וכרגע קם בפניהם וישא את אשר שכב עליו וילך כה
לו אל-ביתו מכבד את-האלהים : ושממון אחז את-הכל כו
ויכבדו את-האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי ראינו נפלאות
היום : ואחרי הדברים האלה יצא וירא מוכס כז
אשר שמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לך אחרי :
ויעזב את-הכל ויקם וילך אחריו : ויעש לו לוי משתה כח כט
גדול בביתו ויהי המון רב ממוכסים ומאחרים אשר היו
מסבים אתם : וילונו ספריהם והפרושים ויאמרו אל- ל
תלמידיו למה אתם אכלים ושתים עם מוכסים וחטאים :
ויען ישוע ויאמר אליהם החזקים אין צרך להם לרופא לא
כי אם-החולים : לא-באתי לקרא צדיקים כי אם-חטאים לב
לתשובה : ויאמרו אליו למה ׳ תלמידי לג
יוחנן צמים פעמים רבות ועשים תחנות וכמו-כן אלה
אשר לפרושים אך אלה אשר לך אכלים ושתים : ויאמר לד
אליהם התוכלו לעשות את-בני החתנה לצום בעוד החתן
עמהם : אך יבאו ימים וכאשר יקח מהם החתן אז לה
יצומו בימים ההם : וידבר גם משל אליהם לו
כי אין איש שם טלאה מבגד חדש על בגד ישן ואם-לא
החדש יקרע וגם עם-הישן לא-תתאחה הטלאה אשר מן-
החדש : ואין איש שם יין חדש בנאדות ישנים ואם-לא לז
יבקע היין החדש את-הנאדות והוא ישפך והנאדות
יאבדו : כי אם-יין חדש יושם בנאדות חדשים ושניהם לח
ישמרו : ואין איש שתה ישן חפץ כרגע חדש כי הוא לט

° ישע' ל"ה, ו'.
° תהל' כ', כ"ג.
° שמו' י"ד, ל"א.
° מיכה ז', ט"ו י"ח.
° מתי' ט', ט'.
° פר' י"ד, ל"ג.
העבר' י"א, כ"ו.
° ישע' ס"ה, ה'.
° ירמ' ח', כ"ב.
° קהל' ז', כ'.
° ישע' ה', י"ח.
מתי' י"ח, י"א.
° פר' י"ח, י"ב.
ישע' כ"ח, ג'-ו'.
° ישע' כ"ד, ז' ח'.
הוש' ה', ט"ו.
° יוח' ט"ז, י"ט-כ"ג.
° כתנ' כ"א, ה'.
° א קור' ט"ו, נ'.
° יחז' ל"ו, כ"ו.
ב קור' ה', י"ז.
° פיל' ג', כ"א.
ב קור' ג', י"ח.
קול' א', י"ג.

אמר הישן יתר טוב הוא :
ו ויהי בשבת השנית בראשון וילך בתוך הזרועים
ב ויקטפו תלמידיו את-השבלים ויאכלו שחק בידים : ואחדים
מן-הפרושים אמרו אליהם מה אתם עשים את אשר
ג אין-מתר לעשות בשבת : ויען ישוע ויאמר אליהם האם-
לא זאת קראתם את אשר עשה דוד ברעבו הוא ואלה
ד אשר-היו אתו : איך הוא בא לבית האלהים ויקח את-
לחם הפנים ויאכל ויתן גם-לאלה אשר אתו אשר אין
ה מתר לאכל בלתי לכהנים לבדם : ויאמר אליהם כי בן-
ו האדם אדון הוא גם על-השבת : ויהי גם
בשבת אחרת ויבא אל-בית הכנסת וילמד ויהי שם איש
ז וידו הימנית היתה יבשה : וישמרו עליו הספרים והפרושים
ח אם בשבת ירפא למען ימצאו שטנה עליו : אך הוא ידע
את-מחשבותיהם ויאמר אל-האיש אשר היתה לו היד
ט היבשה קום ועמד אל-התוך והוא קם ועמד : אז אמר
ישוע אליהם אשאל אתכם דבר המתר בשבת לעשות
י טוב או לעשות רע להושיע נפש או לאבד : ויבט אליהם
כלם מסביב ויאמר אל-האיש נטה את-ידך ויעש כן
יא ותושב ידו שלמה כאחרת : וימלאו שגעון וישיחו איש
יב אל-רעהו מה אפוא יעשו לישוע : ויהי
בימים האלה ויצא אל-ההר להתפלל והיה לן כל-הלילה
יג בתפלת האלהים : וכאשר היה יום ויקרא אליו את-תלמידיו
ויבחר מהם שנים עשר אשר גם שליחים קרא אתם :
יד את-שמעון אשר גם קרא אתו פטרוס ואת אנדרעס אחיו

° ירמ' ו', ט"ז.
ב שמו' נ', ט"ו-י"ז.
° ישע' ס"ה, י"ח.
° דבר' כ"ג, כ"ו.
° לפי דעתם.
° ש"א כ"א, ג'-ו'.
° ויק' כ"ד, ט'.
° שמו' כ', י'. ל"א, ט"ו.
° ירמ' כ', י'.
° עזר' ד', ו'.
° ד"ה א כ"ט, ט'.
° הוש' ו', ו'.
° פר' ט', כ'.
° מ"א י"ג, ו'.
° תהל' ב', א' ב'.
° מתי' י"ב, י"ד.
° תהל' כ"ג, ג'.
° מתי' ט"ז, י"ח.

°יוח' א', מ"ה. את־יעקב ואת־יוחנן את־פילפוס ואת בר־תלמי: את־מתיא טו
ו', ה'. ואת־תומא את־יעקב בן־אלפי ואת־שמעון הנקרא קנאי:
°פ"ה א', י"ג. מ"א י"ט, י'. את יהודה אחי־יעקב ואת יהודה איש־קריות אשר גם טז
°מתי' כ"ו, י"ד. היה מסגיר: וירד אתם ויעמד במקום יז
°ישע' ל"ג, י"ט. שפלה וגם להקת תלמידיו והמון עם רב מכל־יהודה
וירושלים וחוף ים צור וצידון: אשר באו לשמע אתו יח
°תהל' ק"ג, ג'. ולהרפא מחליהם גם המענים מרוחות טמאות וירפאו:
וכל־ההמון בקש לנגע בו כי גבורה יצאה מאתו ורפאה יט
את־הכל: וישא את־עיניו אל־תלמידיו ויאמר אשריכם כ
°תהל' כ"ג, העניים כי לכם מלכות האלהים: אשריכם הרעבים עתה כא
כ"ה כ"ז. °ירמ' ל"א, ט' כי תשבעו אשריכם הבוכים עתה כי תשחקו: אשריכם כב
ט"ז. °ישע' ס"ה, ה'. כאשר ישנאו אתכם האנשים וכאשר יפרידו אתכם
°פ"ה ט', ט"ז. ויחרפו ויגרשו את־שמכם כרע בגלל בן־האדם: שמחו כג
°ישע' כ"ט, י"ט. ביום ההוא ורקדו כי הנה שכרכם רב בשמים כי כפי
א פטר' א', ו'- הדברים האלה עשו אבותיהם לנביאים: אפס אוי לכם כד
ח'. °מ"א י"ח, ד'. העשירים כי לקחתם את־נחמתכם: אוי לכם השבעים כי כה
°תהל' כ"ג, ט'. תרעבו אוי לכם השחקים עתה כי תתאבלו ותבכו: אוי כו
°ישע' ס"ה, י"ג. °עמוס ח', י'. לכם כאשר כל־בני האדם היטב יאמרו עליכם כי כפי
°מיכ' ג', י"א. הדברים האלה עשו אבותיהם לנביאי השקר:
°פר' כ"ג, ד'. °משל' כ"ה, אך לכם אני אמר אל־השמעים אהבו את־איביכם כז
כ"א. היטיבו לשנאים אתכם: ברכו את־מקלליכם והתפללו בעד כח
°פ"ה ז', ט'. °איכה ג', ל'. הצררים אתכם: למכה אתך על־הלחי הקרב גם את־ כט
°ש"ב י"ט, ל"א. האחרת ומן־הנשא את־מעילך גם את־הכתנת לא תמנע:
°דבר' ט"ו, י"א. ולכל־השאל אתך תן ומן־הנשא את הדברים שלך אל־ ל

לא תתבע: וכאשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם גם °ויק' י"ט, י"ח.
לב אתם עשו להם כמו־כן: ואם תאהבו את האהבים אתכם
מה־תודה יש לכם כי גם החטאים אהבים את האהבים
לג אתם: ואם תיטיבו למטיבים לכם מה־תודה יש לכם כי
לד גם החטאים עשים זאת: ואם־תלוו את־אלה אשר תקוו °שמות כ"ב,
לקחת מהם מה־תודה יש לכם כי גם החטאים מלוים כ"ד.
לה את־החטאים למען יקחו את־השוה: אפס אהבו את־
איביכם והטיבו והלוו בבלי קוות עוד למאומה ויהיה °תהל' ל"ז, כ"ו.
שכרכם רב ותהיו בני העליון כי טוב הוא על חסרי °תהל' קמ"ה,
לו התודה ועל הרעים: לכן היו מרחמים כאשר גם אביכם ט'.
לז רחום הוא: ואל־תשפטו ולא תשפטו אל־תרשיעו ולא °אפס' ד', ל"ב. °דבר' ד', ל"ח.
לח תרשעו התירו ותתרו: תנו וינתן לכם מדה טובה °דבר' ט"ו, ג'.
דרוכה ומונעה ומשיקה יתנו אל־חיקכם כי במדה ההיא ישע' כ"ח, ו'.
לט אשר תמדו בה עוד ימד לכם: וידבר משל אליהם היוכל °משל' י"ט, י"ז.
מ עור לנהג עור האם־לא־שניהם בפחת יפלו: התלמיד איננו °ישע' ט', ט"ו.
מא למעלה ממורהו אך כל משלם יהיה כמורהו: ולמה °ישע' כ"ד, י"ח. °ישע' ס"ג, י"ט.
אתה ראה את־הקיסם אשר בעין אחיך ואת־הקורה אשר
מב בעינך שלך אינך מתבונן: או איך תוכל לאמר לאחיך °ש"ב י"ג, ה'.
אחי הרף אשליכה את־הקיסם אשר בעינך ואתה אינך °רומ' ב', א'
ראה את־הקורה אשר בעינך חנף השלך בראשונה את־ כ"א כ"ג.
הקורה מעינך ואז תראה ברור להשליך את־הקיסם אשר °התנ' ג', י"ח.
מג בעין אחיך: כי אין עץ טוב עשה פרי נשחת גם אין °איוב י"ד, ד'.
מד עץ נשחת עשה פרי טוב: כי כל־עץ מפריו שלו מתנכר °משל' כ', י"א.
כי לא מקוצים אספים תאנים גם לא מסנה בצרים

עקב: האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מוציא את־הטוב מה °תהל' קמ"ז, י'.
והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מוציא את־הרע כי משפעת °תהל' מ"א, ו'.
הלב ממלל פיו: ולמה אתם קראים אתי מו °תהל' כ', ט"ז.
אדני אדני ואינכם עשים את־הדברים אשר אנכי אמר:
כל הבא אלי ושומע דברי ועשה אתם אגיד לכם למי מז °ישע' כ"ה, ג'.
הוא דומה: דומה הוא לאיש בנה בית אשר חפר מח °דבר' י"ח, ט"ו.
והעמיק ושם יסוד על־הסלע וכאשר היה שטף פרץ °יש' מ"ב, י"א.
הנהר על־הבית ההוא ולא יכול להניע אתו כי יסד על־ °תהל' קכ"ס, ח'.
הסלע: והשמע ואיננו עשה דומה הוא לאיש בנה בית מט °דבר' י"ח, י"ט.
על־הארץ בבלי יסוד אשר עליו פרץ הנהר וכרגע נפל °יחז' י"ג, י"א י"ג.
ויהיה פרץ הבית ההוא גדול: °ישע' ל', י"ג.
וכאשר כלה את כל־אמריו למשמע אזני העם ויבוא ז
אל־כפר־נחום: ועבד שר מאה אחד חלה ונטה למות ב
אשר היה יקר לו מאד: וכאשר שמע על־אדות ישוע ג
וישלח אליו זקני היהודים וישאל מאתו כי יבוא ויושיע °מ"א י"ד, ס'.
את־עבדו: והם כבואם אל־ישוע התחננו לו בחזקה לאמר ד
כי שוה הוא אשר תפיק לו זאת: כי אהב הוא את־עמנו ה °מ"א ה', ט"ו כ"ח.
ואת בית־הכנסת הוא בנה לנו: וילך ישוע אתם ועתה ו °ס"ב כ"ד, כ"ג כ"ג.
כאשר לא־היה רחוק מן־הבית שלח אליו שר־המאה רעים
לאמר לו אדני אל־תתיגע כי אינני שוה כי תבוא אל־תחת °משלי' כ"ט, כ"ג.
גגי: לכן גם־לא חשבתי את־עצמי שוה לבוא אליך אך ז
אמר בדבר וירפא נערי: כי גם אנכי איש אני תחת ח °במד' כ', ח'. תהל' ק"ז, כ'.
ממשלה מושם ויש־לי תחתי אנשי־צבא ואני אמר לזה
לך והוא הולך ולאחר בוא והוא בא ולעבדי עשה זאת

ט והוא עושה: וכשמוע ישוע את־אלה ויתמה עליו ויפן °מתי' ח', י'.
ויאמר אל־ההמון ההולך אחריו אני אמר לכם אף ע"ו, כ"ח.
י בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: וכאשר שבו °תהל' קמ"ז, י"ט כ'. יחז'
השלוחים אל־הבית וימצאו את־העבד החלה שלם: נ', ז'.
יא ויהי ממחרת ויסע אל־עיר הנקראת נאין ויסעו אתו °מתי' ח', י"ג.
יב רבים מתלמידיו והמון רב: וכאשר קרב אל־שער העיר
והנה הוצא מת בן יחיד לאמו והיא אלמנה והמון העיר °ברא' כ"ב, ג'.
יג רב היה עמה: וכראות אתה האדון נכמרו רחמיו עליה °מ"א י"ז, ט' י'.
יד ויאמר לה אל־תבכי: ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו
טו ויאמר עלם לך אני אמר קום: ויתעודד המת וישב ויחל מ"א י"ז, כ"ג.
טז לדבר ויתן אתו לאמו: ותאחז יראה את־כלם ויכבדו את־ °מ"א י"ז, כ"ג.
האלהים לאמר כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד האלהים °מ"א י"ז, כ"ד.
יז את־עמו: ויצא הדבר הזה בכל־יהודה עליו ובכל־הככר °סמו' ד', ל"ח. °תהל' י"ט, ה'.
יח מסביב: ויגידו ליוחנן תלמידיו על־אדות כל־
יט אלה: ויקרא יוחנן אליו שנים מתלמידיו וישלח אל־ישוע °מתי' י"א, ג'.
כ לאמר האתה הוא העתיד לבוא או נחכה לאחר: ויבואו °ברא' מ"ט, י'.
אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטבל שלחנו אליך לאמר ישע' כ"ט, כ'. °דבר' י"ח, ט"ו.
כא האתה הוא העתיד לבוא או נחכה לאחר: ובשעה ההיא ישע' ז', י"ד.
רפא רבים מחליים ונגעים ומרוחות רעות ועורים רבים ט', ה' ו'. דכי' ט', כ"ד-כ"ז.
כב חנן את־הראות: ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו °ישע' ל"ה, ה'
ליוחנן את־הדברים אשר אתם ראים ושמעים כי עורים ו'.
ראים פסחים מתהלכים מצרעים מטהרים חרשים שמעים °ישע' ס"א, א' ב'.
כג מתים מוקמים ענוים מתבשרים: ואשרי כל־איש אשר לא °ישע' ח', י"ד
כד יכשל בי: וכאשר אזלו מלאכי יוחנן החל לדבר ט"ו.

אל־ההמונים על־אדות יוחנן מה־יצאתם המדברה לראות
אם־קנה מפני רוח נע: אך מה־יצאתם לראות אם־איש כה
לבוש בגדי ענג הנה הנמצאים במלבוש תפארת ובעדן
בבתי המלכות המה: אך מה־יצאתם לראות אם־נביא כן ט
אני אמר לכם ויותר הרבה מנביא: זה הוא אשר כתוב כז
עליו הנני שלח מלאכי לפניך אשר יפנה דרכך לפניך: כי כח
אני אמר לכם בין ילודי נשים נביא גדול מיוחנן המטבל
אין אך הקטן במלכות האלהים גדול הוא ממנו: וכל־ כט
העם אשר שמע והמוכסים הצדיקו את־האלהים בהטבלם
טבילת יוחנן: אך הפרושים ומלמדי התורה בגדו בעצת ל
האלהים נגד עצמם לבלתי הטבל מאתו: ויאמר לא
האדון אל־מי אשוה אדמה את־אנשי הדור הזה ולמי הם
דומים: דומים הם לילדים היושבים בשוק וקראים זה לב
לזה ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם הילנו לכם
ולא בכיתם: כי בא יוחנן המטבל לא אכל לחם ולא לג
שתה יין ואתם אמרים שד יש לו: ובן־האדם בא אכל לד
ושתה ואתם אמרים הנה איש זולל וסבא יין רע מוכסים
וחטאים: ותצדק החכמה מאת כל־בניה: לה
וישאל אתו אחד מן־הפרושים כי יאכל אתו ויבוא אל־בית לו
הפרוש ויסב: והנה אשה בעיר אשר היתה חטאה לז
בדעתה כי הוא מסב בבית הפרוש הביאה צלחת שמן
מר: ותעמד לרגליו מאחריו בבכיה ותחל להמסות את־ לח
רגליו בדמעות ובשערות ראשה מחתה ותשק את־רגליו
ותמשח בשמן המר: ובראות הפרוש אשר קרא אתו לט

° ישע׳ ז׳, ג׳. ° אסת׳ ס׳, ח׳. ח׳, ט״ו. ° ש״א י׳, ס׳. ° מלא׳ ג׳, א׳. ° פר׳ א׳, י״ג־י״ז. ° מתי׳ י״ג, י״ז. קול׳ א׳, כ״ו כ״ז. ° תהל׳ כ״א, ו׳. ° ירמ׳ י״ג, י׳. ° מרקוס ט״ז, ט״ז. ° איכה ב׳, י״ג. ° מ״ב ט׳, י״א. ° מתיא י״ג, ל״ב. ° שופ׳ ג׳, ד׳. ° תהל׳ ו׳, ז׳.

ויאמר בנפשו לאמר זה אם־היה נביא ידע מי ואיזו
מ האשה הנגעת בו כי חטאה היא: ויען ישוע ויאמר
אליו שמעון יש לי מה לאמר אליך ויאמר מורה אמר:
מא שני חיבים היו לנשה אחד האחד חיב חמש מאות
מב דינרים והאחר חמשים: וכאשר לא־היה להם לשלם ויחן
לשניהם חנם אמר אפוא איזה מהם יאהב אתו על־יותר:
מג ויען שמעון ויאמר אדמה כי זה אשר־לו נשא חנם את
מד היותר ויאמר אליו בישר שפטת: ויפן אל־האשה ויאמר
אל־שמעון הראה אתה את־האשה הזאת באתי אל־ביתך
מים על־רגלי לא נתת אך היא בדמעות המסתה את־רגלי
מה ובשערות ראשה מחתה: נשיקה לא נתת לי אך היא
מו מאז באתי פנימה לא חדלה לנשק את־רגלי: בשמן את־
ראשי לא משחת אך היא בשמן מר משחה את־רגלי:
מז בעבור זאת אני אמר לך נסלחו לה חטאותיה הרבות כי
אהבה הרבה אך זה אשר לו מעט נסלח מעט הוא
מח מט אהב: ויאמר אליה נסלחו לך חטאתיך: ויחלו המסבים
אתו לאמר בנפשם מי זה הוא אשר גם חטאים הוא
נ סולח: ויאמר אל־האשה אמונתך הושיעה אתך לכי לך
לשלום:
ח ויהי אחרי־כן ויתהלך מעיר אל־עיר ומכפר אל־כפר קורא
ב ומבשר את־מלכות האלהים ושנים העשר אתו: ונשים
אחדות אשר היו נרפאות מרוחות רעות ומתחלואים מרים
ג הנקראת מגדלית אשר יצאו ממנה שבעה שדים: ויוחנה
אשת כוזא סוכן הורודוס ושושנה ואחרות רבות אשר

° מ״ב ס׳, כ׳. ° ישע׳ ס״ה, ה׳. ° כתפי׳ י׳, ל״ג. ° ויק׳ י״ט, ט״ו. ° בר׳ י״ח, ד׳. ° בר׳ ל״ג, ד׳. שה״ש א׳, ג׳. ° תהל׳ כ״ג, ה׳. ° תהל׳ קל״ג, ב׳. ° תהל׳ ק״ג, ג׳. ° מתי׳ ט׳, ו׳. ° חבק׳ ב׳, ד׳. ° מ״ב ה׳, י״ט. ° ישע׳ ס״א, א׳. ° מרק׳ ט״ז, ט׳. ° פרס׳ כ״ד, י׳.

° ד"ס ח כ"ט, שדתו אתו מרכושן׃ וכאשר התאסף המון ד
י"ד. זכר' ט', רב ונקשו אליו מכל־עיר ויאמר במשל׃ הזרע יצא לזרע ה
ט"י. נ קור' את־זרעו ובזרעו זה נפל על־יד הדרך וירמס ועוף השמים
ח', ט'. ° ישע' ה', ה'. אכל אתו׃ ואחר נפל על־הסלע וכאשר צמח יבש מבלי ו
° נרמ' מ', י"ז. היות לו ליחה׃ ואחר נפל בתוך הקוצים ויצמחו הקוצים ז
° יחז' כ"ו, י"ד. ° ירמ' ד', ג'. עמו ויחנקו אתו׃ ואחר נפל על־האדמה הטובה ויצמח ח
° דבר' ח', ז'. ויעש פרי מאה שערים וכאשר אמר את־אלה צרח מי
° נרמ' כ"ו, י"ג. ° יחז' י"ג, ב'. אשר יש־לו אזנים לשמע ישמע׃ וישאלו אתו ט
° תהל' כ"ס, י"ד. תלמידיו לאמר מה יהיה המשל הזה׃ ויאמר לכם נתן י
לדעת את־סודות מלכות האלהים אך לאחרים במשלים
° ישע' ו', י'. למען בראותם לא יראו ובשמעם לא יבינו׃ וזה הוא יא
דבר' כ"ט, ג'. המשל הזרע הוא דבר האלהים׃ ואלה אשר על־יד הדרך יב
° נרמ' ג', ח' ד'. המה השמעים אז בא השטן ונשא את־הדבר מלבם
למען לא יאמינו ויושעו׃ ואשר הם על־הסלע המה יג
° יחז' ל"ג, ל"א אשר בעת שמעם בשמחה מקבלים את־הדבר ואלה אין
ל"ג. להם שרש אשר לזמן מאמינים ובעת מסה נסוגים׃
° הוש' ו', ד'. ° הוש' י"ד, י'. ואשר נפל בין הקוצים אלה הם השמעים ובדאגות החיים יד
° מסל' ל', ט'. ועשרם ומעדניהם בלכתם להם נחנקים ואינם מביאים
° תהל' א', ג' ד'. פרי גמור׃ ואשר על־האדמה הטובה אלה הם אשר בלב טו
° תהל' כ"ג, י"ג. נאוה וטוב שמעים את־הדבר ואחזים ומביאים פרי
° מתיא כ"ס, כ"ס. בתוחלת׃ אין איש מדליק נר ומכסה אתו בכלי טז
או משים מתחת למטה כי אם־על מנורה הוא משים
° מתי' ה', ט"ז. ° קהל' י"ב, י"ד. למען הבאים פנימה יראו את־האור׃ כי אין דבר נעלם יז
נ קור' ה', י'. אשר לא יהיה נגלוי גם אין דבר נסתר אשר לא יודע ויצא

יח לאור׃ לכן ראו איך אתם שמעים כי מי אשר יש־לו ° מסל' י"ט, כ"ז.
ינתן לו ומי אשר אין־לו גם את אשר הוא מדמה להיות ° ישע' כ"ס, נ'.
יט לו יקח ממנו׃ ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו ° תהל' ק"ט, ח'.
כ להגיע אליו בגלל ההמון׃ ויגד לו באמרים אמך ואחיך ° מתי' י"ג, מ"ז.
כא עמדים בחוץ וחפצים לראות אתך׃ ויען ויאמר אליהם ° תה' קכ"ג, ח.
אמי ואחי אלה הם השמעים את־דבר האלהים ועשים ° מרק' ג', ל"ה.
כב אתו׃ ויהי באחד הימים ויבוא הוא באניה יוח' ו', מ'. ° מרק' ד', ל"ו.
ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה אל־עבר האגם האחר
כג ויסעו משם׃ ובלכתם באניה ויישן ותרד סערת רוח על־ ° יונה א', ה'. ° מתי' ח', כ"ד.
כד האגם וימלאו מים ויסכנו׃ ויגשו אליו ויעירו אתו ישע' כ"ט, ו'.
ויאמרו מורה מורה אנחנו אבדים ויקם ויגער ברוח ° תהל' כ"ג, ג' ד'.
כה ובסערת המים ויחדלו ותהי דממה׃ ויאמר אליהם איה ° ישע' כ"ח, ט' י'.
אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל־רעהו מי אפוא
זה הוא כי גם את־הרוחות הוא מצוה ואת־המים והם ° נחום א', ד'. ° תה' ק"ז, כ"ט.
כו שמעים לו׃ ויעברו אל־ככר הגדרנים אשר היא ° מרק' ד', מ'.
כז ממול הגליל׃ וכצאתו אל־הארץ ויפגש אתו איש אחד ° תהלים פ"ט ח' י'.
מן־העיר אשר היו לו שדים מעתים רבות ולבוש לא ° מתי' ח', כ"ח.
כח לבש ובבית לא שכן כי אם־בבתי הקברים׃ וכראותו את מרק' ה', ח'.
ישוע ויצעק ויפל לפניו ובקול גדול אמר מה־לי ולך ישוע ° ישע' ס"ה, נ'.
כט בן־האל העליון אני מתחנן אליך אל־נא תענה אתי׃ כי ° דכי' ד', ל"ח. ° מתי' ח', כ"ט.
צוה את־הרוח הטמא לצאת מן־האיש כי פעמים רבות פ"ס, מ"ח. נרמ'
חטף אתו ויאסר ברתוקות ובזקים להשמר וינתק את־ ג', ט"ו. ישע'
ל המוסרות וידחף מאת השד אל־החרבות׃ וישאל אתו כ"ד, כ"ח כ"ג. ° הוא מחנה.
ישוע לאמר מה־שמך ויאמר לגיון כי שדים רבים באו מרק' ה', ט'.

בו: ויתחנן לו כי לא־יצוה אתם ללכת להם אל־התהום: לא
ויהי שם עדר חזירים רבים רועה בהר ויתחננו אליו כי לב
יניח להם לבוא בבהמה ויניח להם: וכאשר יצאו השדים לג
מן־האיש באו בחזירים ויסתער העדר במורד אל־האגם
ויחנקו: ובראות הרעים את אשר־נהיה וינוסו וילכו להם לד
ויספרו בעיר ובשדות: ויצאו לראות את הנהיה ויבואו לה
אל־ישוע וימצאו את־האיש אשר יצאו ממנו השדים
מלבש ובהשכל יושב לרגלי ישוע וייראו: ויספרו להם לו
גם־הראים איך נושע אחוז השדים: וישאלו מאתו כל־ לז
המון כבר הגדרנים מסביב ללכת מהם כי מוראה גדולה
נאחזו והוא בא באניה וישוב: ויתחנן לו האיש אשר לח
יצאו ממנו השדים להיות עמו אך ישוע שלח אתו
ויאמר: שוב אל־ביתך וספר מה רבות עשה לך האלהים לט
וילך לו וישמע בכל־העיר מה רבות עשה לו ישוע: ויהי מ
בשוב ישוע ויקבל אתו ההמון כי היו הכל משברים אליו:
והנה בא איש ושמו יאיר והוא היה ראש מא
בית־הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אל־ביתו:
כי בת יחידה היתה לו כמו שתים־עשרה שנה והיא מתה מב
ובלכתו הציקו ההמונים אתו: ואשה אשר מג
היתה בזוב דם משתים עשרה שנה אשר כלתה את־כל־
מחיתה לרופאים ולא־יכלה להרפא מאיש: נגשה מאחריו מד
ותגע בכנף בגדו ופתאם עמד זוב דמה: ויאמר ישוע מה
מי הוא הנגע בי וכאשר כחשו הכל ויאמר פטרוס ואשר
אתו מורה ההמונים דחקים ומציקים אתך ואתה אמר

° כתנ׳ כ׳, נ׳ ב׳י׳פ׳.
° מ״א כ״ג, כ״נ. חיו׳ח׳, י׳-י״נ.
° יהוש׳ י׳, י״ח, ירמ׳ מ״ח, ה׳.
° ר״ל וימותו. מתי׳ ח׳, ל״ג.
° ישע׳ מ״ט, כ״ה.
° ס״ח ו׳, כ׳כ״ח.
° נרח׳ כ״ו, ט״ז. דבר׳ ה׳, כ״ד פ״ס.
° תהל׳ קט״ז, י״נ.
° תהל׳ ס״ו, ט״ז.
° מרק׳ ה׳, כ״א.
° ר״ל גוטס למות. מרק׳ ה׳, כ״נ.
° ויק׳ ט״ו, כ״ה.
° חיו׳ י״ב, ד׳.
° ירמ׳ ח׳, כ״ב.
° מ״ב י״ג, כ״א.
° מרק׳ ה׳, כ״ט.

מי

מו מי הוא הנגע בי: ויאמר ישוע נגע בי אי־זה אדם כי אני
מז ידעתי כי כח יצא ממני: ובראות האשה כי־לא נסתרה
ותבוא רעדת ותפל לפניו ותגד לו בפני כל־העם את־
מח־הסבה מדוע נגעה בו ואיך נרפאה פתאם: ויאמר אליה
חזקי בתי אמונתך הושיעה אתך לכי לך לשלום:
מט עודנו מדבר ויבוא אחד מאת ראש בית־הכנסת
נ ויאמר לו אכן מתה בתך אל־תיגע את־המורה: וישוע
כשמעו ענה אתו לאמר אל־תירא רק האמן והיא תושע:
נא ובבואו הביתה לא־הניח לאיש לבוא פנימה בלתי את־
נב פטרוס ויעקב ויוחנן ואבי הנערה ואמה: ויבכו הכל
ויספדו לה ויאמר אל־תבכו לא מתה כי אם־ישנה היא:
נג נד וילעגו לו בדעתם כי מתה: אך הוא שלח את־כלם
נה החוצה ויאחז בידה ויקרא לאמר נערה קומי: ותשב
נו רוחה ותקם פתאם ויצו כי ינתן לה לאכל: וישתוממו
יולדיה ויצו אתם כי לא יאמרו לאיש את הנהיה:
ט ויקרא את־שנים־עשר תלמידיו יחד ויתן להם גבורה
ב ושלטן על כל־השדים ולרפא מחלות: וישלח אתם לקרא
ג את־מלכות האלהים ולרפא את־החולים: ויאמר אליהם
אל־תקחו מאומה לדרך לא־מטות ולא־ילקוט ולא־לחם
ד ולא־כסף גם לא להיות לאיש איש שתי כתנות: וכל־בית
ה אשר תבואו בו שם שבו ומשם צאו: וכל אשר לא־יקבלו
אתכם בצאתכם מן־העיר ההיא גם את־העפר מרגליכם
ו נערו לעדות בהם: ויצאו ויסבו בכל־הכפרים מבשרים
ז ורפאים בכל־מקום: וישמע הורודוס שר

° כרס׳ ו׳, י״ט.
° תהל׳ ל״נ, ה׳.
° דכי׳ ו׳, כ״ד.
° ס״א ה׳, י״ז.
° ישע׳ כ׳, י׳. ד״ה ב כ׳, כ׳.
° דכי׳ י״נ, נ׳. יוח׳ י״א, י״נ.
° מ״א י״ז, כ״נ.
° יוחנ׳ י״א, מ״ד.
° זכר׳ י״נ, נ׳.
° דכי׳ נ׳, מ״ד. ישע׳ מ״ט, ו׳. מתי׳ כ״ד, י״ד.
° פר׳ כ״נ, ל״ה.
° נחמ׳ ה׳, י״נ.
° ס״א ז׳, ט״ו.
° ישע׳ כ״נ, ז׳. ס״נ, י״ט.
° מרק׳ ו׳, י״נ.

הרבע

הרבע את כל־הדברים הנעשים על־ידו ויבון יען נאמר
בפי אחדים כי יוחנן קם מעם המתים ׃ ובפי אחדים כי ח
אליהו נגלה ובפי אחרים כי נביא אחד מן־הקדמונים קם ׃
ויאמר הורודוס את יוחנן אני הסירתי את־ראשו ומי הוא ט
זה אשר אני שמע עליו כאלה ויבקש לראות אתו ׃
וישובו השליחים ויספרו לו את כל־אשר עשו י
ויקח אתם אליו ויאסף משם לבדד אל־מקום חרב אשר
לעיר הנקראת בית־צידה ׃ וההמונים בדעתם הלכו אחריו יא
ויקבל אתם וידבר אליהם על־אדות מלכות האלהים ואת
אשר היה להם צרך למרפא רפא ׃ והיום החל לנטות יב
ויגשו שנים העשר ויאמרו אליו שלח את־ההמון למען
ילכו אל־הכפרים והפרזות אשר מסביב וילינו וימצאו
צידה כי פה במקום חרב אנחנו ׃ ויאמר אליהם תנו יג
להם אתם לאכל ויאמרו הם אין לנו יותר מחמשת לחם
ושני דגים זולתי אם־אנחנו נלך ונקנה לכל־העם הזה
מאכלים ׃ כי היו כחמשת אלפים אנשים ויאמר אל־ יד
תלמידיו הרביצו אתם למרבצות חמשים חמשים ׃
ויעשו כן וירביצו את־כלם ׃ ויקח את־חמשת הלחם ואת־ טו טז
שני הדגים ויבט השמימה ויברך אתם ויפרס ויתן אל־
התלמידים לשום לפני ההמון ׃ ויאכלו וישבעו כלם וינשא יז
מן־הפתים הנותרים להם שנים עשר סלים ׃
ויהי בהיותו מתפלל לבדו ויהיו אתו התלמידים וישאל יח
אתם לאמר מה אמרים ההמונים מי אני ׃ ויענו ויאמרו יט
יוחנן המטבל ואחרים אליהו ואחרים כי נביא אחד מן

° ר״ל נסתחה. תהל׳ פ״ח, ט״ז. ישע׳ כ״ג, ה׳.
° מרק׳ ו׳, כ״ז.
° פרש׳ כ״ג, ח׳.
° מרק׳ ו׳, ל״א.
° הוש׳ י״א, י׳.
° דבי׳ ז׳, י״ד.
° תהל׳ ק״ג, ג׳.
° שופ׳ י״ט, ח׳.
° מ״ב ד׳, מ״ג.
° תהל׳ כ״ג, ג׳.
° ש״א ט׳, י״ג.
° תהל׳ קמ״ה, ט״ו ט״ז.
° מ״ב ד׳, מ״ד.
° תהל׳ כ״ב, ג׳.
° מתי׳ ט״ז, י״ג.
° מתי׳ י״ד, ב׳.

הקדמונים

כ הקדמונים קם ׃ ויאמר אליהם ואתם מה אמרים אתם
כא מי אני ויען פטרוס ויאמר משיח האלהים ׃ ויגער בם
כב ויצו אתם כי לא־יאמרו לאיש את־זאת ׃ באמרו כי
צריך הוא אשר בן־האדם יענה רבות וימאס מאת הזקנים
וראשי הכהנים והסופרים ויומת וביום השלישי יקום ׃
כג ויאמר אל־הכל אם־ירצה איש לבוא אחרי יכחש
כד בנפשו וישא את־צלבו יום יום וילך אחרי ׃ כי כל־אשר
יחפץ להושיע את־נפשו יאבדנה וכל אשר יאבד את־נפשו
כה למעני הוא יושיענה ׃ כי מה־יועיל לאיש אם יקנה את
כו כל־התבל אך את־עצמו הוא מאבד או מזיק ׃ כי כל־אשר
יבוש ממני ומדברי ממנו יבוש בן־האדם כאשר יבוא
כז בכבודו שלו והאב והמלאכים הקדושים ׃ אך אני אמר
לכם באמת יש אחדים מן־העמדים פה אשר לא־יטעמו
כח מות עד כי־יראו את־מלכות האלהים ׃ ויהי
כשמנת ימים אחרי הדברים האלה ויקח אליו את־פטרוס
כט ואת־יוחנן ואת־יעקב ויעל אל־ההר להתפלל ׃ ובהתפללו
ל נהיה מראה פניו לאחר ומלבושו לבן ומבריק ׃ והנה שני
לא אנשים נדברו אתו אשר היו משה ואליהו ׃ אשר
בהראותם בכבוד דברו את־יציאתו אשר הוא עתיד למלאת
לב בירושלם ׃ ופטרוס ואשר אתו היו מכבדים בשנה וכאשר
הקיצו ראו את־כבודו ואת־שני האנשים העמדים עמו ׃
לג ויהי בהפרדם ממנו ויאמר פטרוס אל־ישוע מורה טוב
לנו להיות פה ונעשה שלש סכות אחת לך ולמשה אחת
לד ואחת לאליהו בבלי דעת מה הוא מדבר ׃ ובדברו את־

° תהל׳ ב׳, ב׳. דני׳ ט׳, כ״ה.
° ר״ל הזהיר. מתי׳ ט״ז, כ׳.
° מרק׳ ט׳, ט׳.
° ישע׳ נ״ג, ז׳.
° דני׳ ט׳, כ״ו.
° תהל׳ ט״ז, י׳.
° יחז׳ י״ח, ל״א.
° תה׳ מ״ד, כ״ג.
° תהל׳ מ״ט, ח׳, ט׳.
° ר״ל כפשו.
° ש״א ב׳, ל׳.
° דני׳ ז׳, י״ג. זכר׳ י״ד, ה׳.
° פסוק כ״ח-ל״ו. ב פטר׳ א׳, ט״ז-י״ח.
° ר״ל התחלף. מרק׳ ט׳, ב׳. פילפ׳ ג׳, כ״א.
° דני׳ ז׳, ט׳.
° ר״ל מותו. פרש׳ י״ג, ל״ג.
° ישע׳ ל״ג, י״ז.
° התג׳ י״ח, ג׳. מלא׳ ג׳, כ״ג-כ״ד.

אלד

אלה נהיה ענן והצל עליהם וייראו בבוא המה בענן׃
וקול נהיה מן־הענן לאמר זה הוא בני ידידי אליו לה
שמעו׃ וכאשר נהיה הקול וימצא ישוע לבדו והמה לו
החשו ולא־הגידו לאיש בימים ההם דבר מאלה אשר
ראו׃ ויהי ביום המחרת כאשר ירדו מן־ההר לז
ויפגש בו המון רב׃ והנה איש מן־ההמון צעק לאמר לח
מורה אני מתחנן לך הביטה על־בני כי יחיד הוא לי׃
והנה רוח לוקח אתו ופתאם הוא צועק ומרוצץ אתו לט
בהוריד קצף והוא מקשה לסור ממנו בדכא אתו׃
והתחננתי לתלמידיך כי יגרשו אתו ולא יכלו׃ ויען ישוע מ מא
ויאמר הוי דור בלתי־מאמין ועקש עד־מתי אהיה עמכם
ואסבל אתכם הבא הנה את־בנך׃ ועוד הוא קרב וירוצץ מב
אתו השד ויגער ישוע ברוח הטמא וירפא את־
הנער וישב אתו לאביו׃ וישתוממו הכל על־ מג
גדולת עז האלהים וכאשר תמהו הכל על כל־הדברים
אשר עשה ישוע אמר אל־תלמידיו׃ שימו אתם באזניכם מד
את־הדברים האלה כי בן־האדם עתיד להסגר בידי אנשים׃
והמה לא הבינו את־האמר הזה והיה מכסה מהם לבלתי מה
ידעו אתו וייראו לשאול אתו על האמר הזה׃
ותבוא מחשבה בהם היא מי אפוא יהיה הגדול בהם׃ מו
אך ישוע בדעתו את־מחשבת לבם לקח ילד קטן ויעמידהו מז
אצלו׃ ויאמר אליהם כל־איש אשר יקבל את־הילד הזה מח
בשמי אתי הוא מקבל וכל־איש אשר יקבל אתי הוא
מקבל את־השלח אתי כי הוא אשר ישנו קטן בין כלכם

תהל׳ ב׳, ז׳. · דבר׳ י״ח, ט״ו-י״ח. · מרק׳ ט׳, ט׳. · משל׳ ד׳, ג׳. · מ״ב ד׳, ל״ט. · דבר׳ ל״ב, ה׳ כ׳. · במד׳ י״ד, כ״ז. · מ״א י״ז, כ״ג. מ״ב ד׳, ל״ו. · תהל׳ קל״ט, י״ד. · תהל׳ קמ״ה, ו׳. · ש״ב, כ״ד, י״ד. · מרק׳ ט׳, ל״ג. · יוחנ׳ י״ג, ט״ז. · פר׳ כ״ג, כ״ד. · יוח׳ ג׳, כ״ה. · ירמ׳ י״ז, י׳. · מתי׳ כ״ה, מ׳. · משל׳ י״ח, י״ג.

מט זה יהיה גדול׃ ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו
איש מגרש את־השדים בשמך ונכלא אתו יען איננו
נ הולך אחריך עמנו׃ ויאמר אליו ישוע אל־תכלאו כי מי
נא אשר איננו נגדנו בעדנו הוא׃ ויהי במלאת
ימי הלקחו למרום ויכונן את־פניו לנסע ירושלמה׃
נב וישלח מלאכים לפניו ובנסעם באו אל־כפר שמרנים למען
נג הכין לו׃ ולא קבלו אתו יען פניו היו הולכים ירושלמה׃
נד ובראות תלמידיו יעקב ויוחנן ויאמרו אדני התרצה כי
נאמר לרדת אש מן־השמים ולאכל אתם כאשר גם אליהו
נה עשה׃ ויפן ויגער בם ויאמר אינכם ידעים לרוח מי
נו ישכם אתם׃ כי בן־האדם לא בא לאבד נפשות אנשים
נז כי אם־להושיע ויסעו אל־כפר אחר׃ ויהי
בנסעם בדרך ויאמר איש אליו אלך אחריך אל־אשר תלך
נח אדני׃ ויאמר אליו ישוע השועלים יש להם חורים ועוף
השמים קנים אך בן־האדם אין לו איפה ינוח את־ראשו׃
נט ויאמר אל־אחר בוא אחרי ויאמר אדני הניחה לי בראשונה
ס ללכת ולקבר את־אבי׃ ויאמר אליו ישוע הנח את־המתים
לקבר את־מתיהם אך אתה לך לך ובשר את־מלכות
סא האלהים׃ ויאמר גם־אחר אלך אחריך אדני אך בראשנה
סב הניחה לי לברך את־אלה אשר בביתי׃ ויאמר אליו ישוע
אין איש המשליך את־ידו על־מחרשה ומביט לאחור כשר
למלכות האלהים׃
י ואחרי הדברים האלה הבדיל האדון גם שבעים אחרים
וישלח אתם שנים שנים לפניו אל כל־עיר ומקום אשר

א פטר׳ ה׳, ו׳. · במד׳ י״א, כ״ח כ״ט. · תה׳ ס״ט, י״ט. מ״ב ב׳, א׳. · ישע׳ כ׳, ה׳. · מ״ב י״ז, כ״ד. · יוח׳ ד׳, ט׳. · מ״ב א׳, ט׳-י״ד. · יעק׳ א׳, י״ט כ׳. · איוב כ״ו, ד׳. · יחז׳ י״ח, כ״ג. · פרס׳ י״ט, ו׳. · קהל׳ ה׳, ט׳. · תהל׳ מ׳, י״ח. · ישע׳ כ״ב, נ״ג. · ר״ל אחרי מותו אלך אחריו. · אפס׳ ג׳, א׳ ה׳. · מ״א י״ט, כ׳. · תהל׳ ע״א, ח׳ ט׳. · ברא׳ י״ט, י״ז כ״ו. · במד׳ א׳, י״ד. · במד׳ י״א, ט״ז כ״ד. · קהל׳ ד׳, ט׳ י׳. · פ״פ י״ג, ד׳.

הוא עתיד לבוא שמה׃ ויאמר אליהם אכן הקציר רב ב
והפעלים מעטים לכן העתירו לאדון הקציר כי ישלח
פעלים לקצירו׃ לכו לכם הנה אנכי משלח אתכם ככבשים ג
בתוך זאבים׃ אל־תשאו כיס ולא ילקוט ולא נעלים ואל־ ד
תשאלו לאיש לשלום בדרך׃ ובכל־בית אשר תבואו בו ה
בראשונה אמרו שלום לבית הזה׃ ואם יהיה שם בן ו
השלום ינוח עליו שלומכם ואם־לא אליכם ישוב׃ ובבית ז
ההוא שבו אכל ושתה את־הדברים אשר מאתם כי שוה
הפעל לשכרו אל־תעברו מבית אל־בית׃ ובכל־עיר אשר ח
תבאו בה ויקבלו אתכם אכלו את־הדברים המושמים
לפניכם׃ ורפאו את־החולים אשר בה ואמרו אליהם קרבה ט
אליכם מלכות האלהים׃ וכל־עיר אשר תבואו בה ולא י
יקבלו אתכם בצאתכם אל־רחובתיה אמרו׃ גם את־העפר יא
הדובק בנו מעירכם אנחנו מוחים לכם אפס זאת דעו כי
קרבה אליכם מלכות האלהים׃ ואני אמר לכם כי יקל יב
לסדום ביום ההוא מלעיר ההיא׃ אוי לך יג
כרזין אוי לך בית־צידה כי אם־בצור ובצידון נהיו הגבורות
הנהיות בכן כבר ישבו בשק ואפר ושבו׃ אפס לצור יד
ולצידון יקל במשפט מאשר לכן׃ ואת כפר־נחום טו
המרוממה עד־השמים עד־שאול תורדי׃ השמע אליכם טז
אלי הוא שמע והמאס אתכם אתי הוא מאס והמאס
אתי מאס את־השלח אתי׃ וישובו השבעים יז
בשמחה לאמר אדני גם השדים נכנעים לנו בשמך׃
ויאמר אליהם ראיתי את־השטן כברק נפל מן־השמים׃ יח

°יחז׳ ל״ד, ה״ו. סום ו׳, י״ח. °תהל׳ ס״ח, י״ג. °ירמ׳ ג׳, ט״ו. °יחז׳ ב׳, נ׳ ד׳. כ״ג, כ״ה. כפס׳ ג׳, נ׳. °מ״נ ד׳, כ״ט. °ס״ח כ״ה, ו׳. °תהל׳ ל״ס, י״ג. °מ״ח י״ז, ט׳. °דבר׳ כ״ה, ד׳. ה עמו׳ ה׳, י״ח. ה קור׳ י׳, כ״ז. °דבי׳ ג׳, מ״ז. °פ״ה ל״ג, כ״ט. °יחז׳ ט״ז, מ״ח. °יונה ג׳, ו׳. °עמוס ג׳, ג׳. °ישע׳ י״ד, י״ג. °איכה ג׳, ח׳. יחז׳ כ״ו, כ׳. °שמו׳ כ״ג, כ׳-כ״ג. °דבר׳ ס״ו, י״ח ט׳.

יט הנה אני נתן לכם השלטן לרמוס על־נחשים ועקרבים
כ ועל כל־גבורת האויב וכל־דבר לא־יזיק לכם מאומה׃ אפס
בזאת אל־תשמחו כי הרוחות נכנעים לכם אך שמחו
כא ביותר כי שמותיכם נכתבו בשמים׃ בשעה
ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אני מודה לך אבי אדון
השמים והארץ כי־הסתרת את־הדברים האלה מחכמים
ונבונים וגלית אתם לעוללים כן אבי כי כבה היה רצון
כב לפניך׃ ויפן אל־תלמידיו ויאמר הכל נמסר לי מאת אבי
ואין איש יודע מי הוא הבן זולתי האב ומי הוא האב
זולתי הבן וזה אשר הבן יחפץ לגלות לו׃
כג ויפן אל־התלמידים לבדד ויאמר אשרי העינים הראות את־
כד הדברים אשר אתם ראים׃ כי אני אמר לכם כי נביאים
רבים ומלכים חפצו לראות את־הדברים אשר אתם ראים
ולא ראו ולשמע את־הדברים אשר אתם שמעים ולא
כה שמעו׃ והנה בעל־תורה אחד קם מנסה
כו אתו ואמר מורה מה אעשה ואירש חיי עולמים׃ ויאמר
כז אליו בתורה מה־כתוב איך אתה קרא׃ ויען ויאמר
ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־
כח מאדך ובכל־בינתך ואת־רעך כמוך׃ ויאמר אליו בישר
כט ענית זאת עשה ותחיה׃ אך הוא בחפצו להצטדק אמר
ל אל־ישוע ומי הוא רעי׃ ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד
מירושלם ליריחו ונפל בין פריצים אשר כהפשיטם אתו
ושומם עליו מכות הלכו להם ועזבו אתו חצי־מת׃
לא ובמקרה כהן אחד ירד בדרך ההוא ובראותו אתו עבר

°תה׳ כ״ח, י״ג. °יחז׳ נ׳, ו׳. °פ״ה כ״ח, ה׳. °דבי׳ י״ג, ח׳. סענר׳ י״ג, כ״ג. °ישע׳ כ״ט, י״ד. °תהל׳ ח׳, ג׳. ה קור׳ ח׳, כ״ו. °תהל׳ ח׳, ו׳. מתי׳ כ״ח, י״ח. °שמו׳ ל״ג, י״ט. יוחנ׳ י״ד, ט׳. °ישע׳ ל״ב, י״ז. °ברא׳ מ״ט, י״ח. ישע׳ כ״ה, ט׳. ה פטר׳ א׳, י׳-י״ב. °ירמ׳ נ׳, ח׳. °דבר׳ כ״ז, כ״ו. גלט׳ ג׳, י״ח. °דבי׳ י״ג, ג׳. °דבר׳ ו׳, ה׳. °ויק׳ י״ט, י״ח. °ויק׳ י״ח, ה׳. יחזק׳ כ׳, י״א. תהל׳ י״ד, ג׳. קהל׳ ז׳, כ׳. °מתי׳ ה׳, מ״ג-מ״ה. °ירמ׳ ס׳, ל״ח.

מנגדו : וכמו־כן גם לוי בהיותו אצל המקום בא וראה לב
ועבר מנגדו : אך שומרני אחד בנסעו בא אל־מולו לג
ובראותו אתו נכמרו רחמיו : ויגש ויחבש את־פצעיו ויצק לד
עליהם שמן ויין וירכב אתו על־בהמתו ויביאהו למלון
וידאג לו : ולמחרת בצאתו הוציא שני דינרים ויתן לבעל לה
המלון ויאמר אליו דאג לו ואת כל־אשר תוסיף לפזר אני
בשובי אשלם לך : מי אפוא מאלה השלשה נראה לך לו
להיות רע לנפל בין הפריצים : ויאמר העשה את־החסד לז
עמו אז אמר אליו ישוע לך ואתה עשה כמו־כן :
ויהי כאשר נסעו ויבוא הוא אל־כפר אחד ואשה לח
אחת ושמה מרתה קבלה אתו אל־ביתה : ולה היתה לט
אחות הנקראת מרים אשר גם ישבה לרגלי ישוע ושמעה
את־דברו : אך מרתה התעטפה בהרבה שרות ותגש מ
אליו ותאמר אדני האם לא תדאג כי אחותי עזבה אתי
לבדי לשרת לכן אמור אליה כי תשא אתי : ויען ישוע מא
ויאמר אליה מרתה מרתה את דאגת ותצבה על רבות :
אך לאחת צרך הוא ומרים את־החלק הטוב בחרה אשר מב
לא יקח ממנה :
ויהי בהיותו במקום אחד מתפלל כאשר כלה ויאמר יא
אחד תלמידיו אליו אדני למדנו להתפלל כאשר גם־יוחנן
למד את־תלמידיו : ויאמר אליהם כאשר תתפללו אמרו ב
אבינו אשר בשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך יעשה
רצונך כמו בשמים כן גם בארץ : את לחם צרכנו תן ג
לנו יום יום : וסלח לנו את־חטאתינו כי גם אנחנו ד

° יחז' ט"ז, י'. ° ירמ' ל"ח, ז'-י"ג. מסל' י"א, י"ז. °תהל' קמ"ז, ג'. ° ישע' א', ו'. °מסל' י"ט, י"ז. °מסל' י"א, כ"ד. °מסל' י"ד, כ"א. ° זכר' ח', ט"ז. נ יוחנן י"א. ° יוחנ' י"א, א'. ° דבר' ל"ג, ג'. °מסל' ח' ל"ד. ° מ"א ג', כ"ז. °במד' י"א, י"ז. °קהל' ו', י"א. °תהל' כ"ז, ד'. יוח' י"ז, ג'. ° ישע' כ"ד, י'. °תהל' כ"ח, י"ג. רומ' ח', כ"ו. ° ישע' ס"ג, ט"ז. ° יחז' ל"ו, כ"ג. ° דבר' ג', מ"ד. ° תהל' ק"ג, כ' כ"ח. ° מסל' ל', ח'. ° דבר' ט', י"ט.

סלחים לכל־חיב לנו ואל־תביאנו למסה כי אם־הצילנו מן
ה הרע : ויאמר אליהם מי מכם יהיה־לו רע וילך אליו
ו בחצות הלילה ויאמר אליו רע השאל לי שלש לחם : יען
ז רעי בא מדרך אלי ואין לי מה אשים לפניו : והוא מפנים
יענה ויאמר אל־תתן לי תלאה הדלת כבר נסגרה וילדי
ח עמי במטה הם לא־אוכל לקום ולתת לך : אני אמר לכם
אף כי־לא יקום ויתן לו בעבור היותו רעהו אמנם בעבור
ט עז פניו יקום ויתן לו כל־כמה הוא צריך : ואני אמר לכם
י שאלו וינתן לכם בקשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם : כי
יא כל־השאל לקח והמבקש מצא ואל־הדפק יפתח : ואיזה
אב מכם אשר ישאל אתו הבן ללחם יתן לו אבן ואם־דג
יב התחת דג יתן לו נחש : או אם־ישאל ביצה היתן לו
יג עקרב : לכן אם־אתם ההוים רעים תדעו לתת מתנות
טובות לבניכם כמה יותר האב אשר משמים יתן את־רוח
יד הקדש לשאלים אתו : והיה מגרש שד והוא
היה אלם ויהי כאשר יצא השד וידבר האלם ויתמהו
טו ההמונים : אך אחדים מהם אמרו בבעל זבוב שר השדים
טז מגרש הוא את־השדים : ואחרים בנסות אות מן־השמים
יז שאלו ממנו : אך הוא בדעתו את־מחשבותיהם אמר
אליהם כל־ממלכה הנפלגה על־עצמה נחרבת ובית על־בית
יח נפל : ואם גם־השטן נפלג על־נפשו איך תכון מלכותו כי
יט אמרים אתם כי בבעל זבוב אני מגרש את־השדים : ואם
אני בבעל זבוב מגרש אני את־השדים בניכם במי מגרשים
כ הם בעבור זאת המה יהיו שפטיכם : אך אם באצבע

° פ"ס ז', ס'. ° מסל' ל', ח'ט'. ° ס"ח כ"ו, כ"ד. ° ברא' מ"ח, ט"ז. ° ס"ח ח', כ"ח. ° מסל' נ', כ"ז. ° ר"ל הספרתו. ° ברא' י"ט, ג'. ° מתי' ז', ז'. תהל' כ', ט"ו. ° תהל' כ"ז, ח'. ° פר' י"נ, כ"ס. ° ברא' ו', ה'. ° תהל' ק"נ, י"נ. ° יחז' ל"ו, כ"ז. ° ישע' ל"ה, ה'. ° מתי' ט', ל"ד. ° יוח' ג', כ"ה. ° ישע' ט', כ'. ° איוב ט"ו, ו'. ° שמו' ח', ט"ו.

אלהים מגרש אני את־השדים אז הגיעה עליכם מלכות   ◦זכר׳ י״ג, ב׳.
כא האלהים׃ כאשר הגבור המזין שמר את־חצרו בשלום   ◦ישע׳ מ״ט, כ״ד.
כב יהיו קניניו׃ אך אם חזק ממנו יבוא עליו וינצח אתו
הוא נשא את כל־נשקו אשר בטח עליו ומחלק את־שללו׃   ◦שמו׳ ט״ו, ט׳.
כג מי אשר איננו אתי לנגדי הוא ומי אשר איננו מאסף   ◦מ״א י״ח, כ״א.
כד אתי מפזר׃ כאשר הרוח הטמא יצא מן־האדם הוא
מתהלך במקומות בלי־מים מבקש מנוחה ובבלי מצאו   ◦איוב א׳, ז׳.
כה הוא אמר אשובה אל־ביתי אשר יצאתי משם׃ ובבואו   ◦תהל׳ ס״ג, ב׳.
כו הוא מצא מטאטא ומהדר׃ אז הוא הלך ולקח אליו   ◦ישע׳ ל״ד, י״ד.
שבע רוחות אחרות רעות ממנו ותבאנה בו ותשכנה
שם ותהיינה אחרונות האיש ההוא רעות מן־הראשונות׃   ◦משל׳ כ״ו, י״א.
כז ויהי בדברו את־הדברים האלה ותשא אשה   ב פטר׳ ב׳, כ״ב.
אחת את־קולה מתוך ההמון ותאמר אליו אשרי הבטן   ◦פר׳ א׳, מ״ב.
כח אשר נשאך והשדים אשר ינקת׃ אך הוא אמר אך
אמנם אשרי השמעים את־דבר האלהים ושמרים אתו׃   ◦שמו׳ י״ט, ה׳.
כט ובהתגודד ההמונים יחדו ויחל לדבר הדור   מרק׳ ג׳, ל״ה.
הזה דור רע הוא אות הוא מבקש ואות לא־ינתן לו
ל זולתי אות יונה הנביא׃ כי כאשר היה יונה אות ליושבי   ◦יונה ג׳, ד׳.
לא נינוה כן יהיה גם בן־האדם לדור הזה׃ מלכת הנגב   מתי׳ י״ב, מ׳. ◦מ״א י׳, א׳.
תקום במשפט עם־אנשי הדור הזה ותרשיע אתם כי באה
מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יותר
לב משלמה פה׃ אנשי נינוה יקומו במשפט עם־הדור הזה
וירשיעו אתו כי שבו בקריאת יונה והנה יותר מיונה פה׃   ◦יונה ג׳, ה׳.
לג ואין איש אשר הדליק נר משים במקום סתר גם־לא

תחת

תחת האיפה כי אם־על המנורה למען הבאים פנימה יראו
לד את־האור׃ נר הגויה הוא העין לכן כאשר עינך תמה   ◦משל׳ ד׳, י״ח.
היא גם כל־גויתך בהירה היא אך אם־רעה היא גם גויתך   ◦תהל׳ קי״ט, י״ח.
לה חשוכה׃ לכן ראה כי האור אשר בך לא יהיה חשך׃   ◦ישע׳ כ״ט, י׳.
לו לכן אם גויתך כלה בהירה בבלי היות לה איזה חלק   ◦יש׳ ה׳, כ׳, כ״א. איוב י״ח, ו׳.
חשוך תהיה בהירה כלה כאשר הנר בברק מאיר לך׃   ◦איו׳ כ״ג, כ״ח.
לז ובדברו שאל אתו פרוש אחד כי יאכל אתו לחם
לח הצהרים ויבוא פנימה ויסב׃ והפרוש בראותו תמה כי   ◦ברא׳ מ״ג, ט״ז.
לט לא נטבל בראשונה לפני אכילת הלחם׃ ויאמר האדון   ◦ש״א ט״ז, ז׳.
אליו עתה אתם הפרושים את אשר מחוץ לכוס ולקערה   ◦מרק׳ ז׳, ג׳, ד׳.
מטהרים אתם אך את אשר בפנים מכם מלא גזלה ורשע׃   ◦משל׳ כ״ו, כ״ד, כ״ו.
מ אוילים האם־לא העשה את־החיצון עשה גם את־הפנימי׃   ◦תה׳ ל״ג, ט״ו.
מא אפס מאת אשר יש בפנים תנו נדבה והנה כל־דברים   ◦זכר׳ י״ג, א׳.
מב טהורים לכם הם׃ אך אוי לכם הפרושים כי מעשרים   ◦תה׳ קי״ב, ט׳.
אתם את־המנתא ואת־הפיגם ואת כל־ירק ועברים אתם   ◦פר׳ י״ח, י״ג.
על המשפט ואהבת האלהים את־אלה היה צריך לעשות   ◦משל׳ כ״א, ג׳. מיכה ו׳, ח׳.
מג ולא להשמיט את־אלה׃ אוי לכם הפרושים כי אהבים
אתם את־המושב הראשון בבתי הכנסיות ואת שאלות   ◦משל׳ כ״ה, ו׳, ז׳.
מד השלום בשוקים׃ אוי לכם סופרים ופרושים חנפים כי   ◦איוב ל״ד, ל׳.
אתם ישכם כקברים אשר אינם גלויים והאנשים המתהלכים   משל׳ י״א, ט׳.
מה עליהם אינם יודעים׃ ויען אחד מבעלי התורה ויאמר   ◦במד׳ י״ט, ט״ז.
מו אליו מורה באמרך את־אלה גם־אתנו אתה מחרף׃ אך   ◦ירמ׳ כ׳, ח׳.
הוא אמר גם לכם בעלי התורה אוי כי עמסים אתם   ◦ישע׳ י׳, א׳. ◦ישע׳ כ״ח, ו׳.
על־האנשים סבלים כבדים לשאת ואתם באחת אצבעותיכם   פ״ס ט״ו, י׳.

אינכם

אֵינְכֶם נֹגְעִים בַּסְּבָלִים׃ אוֹי לָכֶם כִּי בוֹנִים אַתֶּם אֶת־בָּתֵּי מז
קִבְרוֹת הַנְּבִיאִים אַךְ אֲבוֹתֵיכֶם הֲרָגוּ אֹתָם׃ אָמְנָם מְעִידִים מח ° מ״א י״ט, י״ד.
אַתֶּם גַּם נֹאוֹתִים אַתֶּם לְמַעֲשֵׂי אֲבוֹתֵיכֶם כִּי אָכֵן הֵם הֲרָגוּ ° שמו׳ כ׳, ה׳.
אֹתָם אַךְ אַתֶּם בּוֹנִים אֶת־בָּתֵּי קִבְרֵיהֶם׃ בַּעֲבוּר זֹאת גַּם מט
חָכְמַת הָאֱלֹהִים אָמְרָה אֶשְׁלַח אֲלֵיהֶם נְבִיאִים וּשְׁלִיחִים ° משל׳ ח׳, א׳ י״ג.
וּמֵהֶם יַהַרְגוּ וְיִרְדֹּפוּ׃ לְמַעַן יִדָּרֵשׁ דַּם כָּל־הַנְּבִיאִים הַנִּשְׁפָּךְ נ ° ברא׳ ט׳, ה׳ ו׳.
לְמִן־הִוָּסֵד הַתֵּבֵל מִן הַדּוֹר הַזֶּה׃ מִדַּם הֶבֶל עַד דַּם נא ° ברא׳ ד׳, ח׳.
זְכַרְיָהוּ הַמְאֻבָּד בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַבָּיִת כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יִדָּרֵשׁ ° ד״ה ב כ״ד, כ׳ כ״א.
מִן־הַדּוֹר הַזֶּה׃ אוֹי לָכֶם בַּעֲלֵי הַתּוֹרָה כִּי נְשָׂאתֶם אֶת־ נב ° מלא׳ ב׳, ז׳ ח׳.
מַפְתֵּחַ הַדַּעַת אַתֶּם לֹא־בָאתֶם בָּהּ וְאֶת־הַבָּאִים מְנַעְתֶּם׃ ° ישע׳ כ״ב, כ״ב.
וְכַאֲשֶׁר דִּבֶּר אֶת־אֵלֶּה אֲלֵיהֶם וַיָּחֵלּוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים נג ° תהל׳ נ׳, ט״ו ט״ז.
לְהָאִיץ בְּחָזְקָה וּלְאַלֵּץ אֶת־פִּיו עַל־אֹדוֹת דְּבָרִים רַבִּים׃
וַיִּהְיוּ מְאָרְבִים לוֹ וּמְבַקְשִׁים לָצוּד מְאוּמָה מִפִּיו לְמַעַן נד ° תהל׳ ל״ז, ל״ב. כ״ה, ו׳ ז׳.
יָבִיאוּ שִׂטְנָה עָלָיו׃
וּבֵין אֵלֶּה כַּאֲשֶׁר הִתְאַסְּפוּ רִבְבוֹת הֶהָמוֹן עַד־לִרְמֹס אִישׁ יב ° פרס׳ ו׳, י״ו.
אֶת־רֵעֵהוּ הֵחֵל לְדַבֵּר אֶל־תַּלְמִידָיו בָּרִאשׁוֹנָה הִשָּׁמְרוּ ° הושע ז׳, ד׳.
לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם מִשְּׂאֹר הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר הוּא חֲנֻפָּה׃ אַךְ אֵין ב א קור׳ ה׳, ז׳ ח׳.
דָּבָר מְכֻסֶּה אֲשֶׁר לֹא יִגָּלֶה וְנֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא יִוָּדֵעַ׃ לָכֵן אֵת ג ° קהל׳ י״ב, י״ד. א קור׳ ד׳, ה׳.
כָּל־אֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ אֲמַרְתֶּם בָּאוֹר יִשָּׁמֵעַ וְאֵת אֲשֶׁר בָּאֹזֶן ב קור׳ ה׳, י׳.
דִּבַּרְתֶּם בַּחֲדָרִים יִקָּרֵא עַל־הַגַּגּוֹת׃ וַאֲנִי אֹמֵר לָכֶם רֵעַי אַל־ ד ° ישע׳ ח׳, י״ב י״ג. כ״ח, י״ג.
תִּירְאוּ מִן־הַהֹרְגִים אֶת־הַגְּוִיָּה וְאַחֲרֵי כֵן אֵין לָהֶם יוֹתֵר דני׳ ג׳, י״ז י״ח.
מְאוּמָה לַעֲשׂוֹת׃ אַךְ אַגִּיד לָכֶם אֶת־מִי תִּירָאוּ יְראוּ אֶת־ ה ° משל׳ י״ד, כ״ו.
זֶה אֲשֶׁר אַחֲרֵי הָרְגוֹ יֶשׁ־לוֹ שִׁלְטוֹן לְהַשְׁלִיךְ אֶל־גֵּיהִנֹּם כֵּן ירמ׳ ה׳, כ״ב.
אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֶת־זֶה יְרָאוּ׃ הֲלֹא חָמֵשׁ צִפֳּרִים ו ° תה׳ כ״ה, כ״ד.

תִּמָּכַרְנָה בִּשְׁנֵי אִסָּרִים וְאֵין אַחַת מֵהֵן נִשְׁכַּחַת לִפְנֵי ° תהל׳ כ׳, י״ח.
ז הָאֱלֹהִים׃ אֲבָל גַּם שַׂעֲרוֹת רָאשְׁכֶם כֻּלָּן נִמְנוּ לָכֵן אַל־ ° תהל׳ קל״ט, ט״ז.
ח תִּירָאוּ יְקָרִים אַתֶּם מִצִּפֳּרִים רַבּוֹת׃ אַךְ אֲנִי אֹמֵר לָכֶם ° איו׳ ל״ה, י״א.
כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֶה בִּי לִפְנֵי בְּנֵי הָאָדָם גַּם בֶּן־הָאָדָם יוֹדֶה ° ש״א ב׳, ל׳.
ט בּוֹ לִפְנֵי מַלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים׃ אַךְ הַמְכַחֵשׁ בִּי לִפְנֵי בְּנֵי הָאָדָם
י יְכֻחַשׁ לִפְנֵי מַלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים׃ וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר יֹאמַר דָּבָר
עַל בֶּן־הָאָדָם יִסָּלַח לוֹ אַךְ הַמְגַדֵּף עַל־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא יִסָּלַח ° פר׳ כ״ג, ל״ד.
יא לוֹ׃ וְכַאֲשֶׁר יְבִיאוּ אֶתְכֶם אֶל־בָּתֵּי־הַכְּנֵסִיּוֹת וְהַמִּשְׂרוֹת פ״ס נ׳, י״ז י״ט. ° ישע׳ ס״ג, י׳.
וְהַגְּבוּרוֹת אַל־תִּדְאֲגוּ אֵיךְ אוֹ־מָה תִּתְנַצְּלוּ אוֹ מַה־תֹּאמֵרוּ׃
יב כִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ יְלַמֵּד אֶתְכֶם בְּעֶצֶם הַשָּׁעָה הַהִיא אֶת־ ° שמו׳ ד׳, י״ב.
יג הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תֹּאמֵרוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד ירמ׳ א׳, ז׳-ט׳.
מִן־הֶהָמוֹן מוֹרֶה אֱמֹר אֶל־אָחִי כִּי יְחַלֵּק עִמִּי אֶת־הַיְרֻשָּׁה׃ ° שמו׳ כ״ג, ח׳ ט׳.
יד וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱנוֹשׁ מִי שָׂם אֹתִי שׁוֹפֵט אוֹ־מְחַלֵּק עֲלֵיכֶם׃ ° פר׳ י״ט, י״ג. יוח׳ י״ח, ל״ו.
טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּ וְהִשָּׁמְרוּ מֵאַהֲבַת הַבֶּצַע כִּי לֹא בְשִׁפְעָה ° ישע׳ כ״ז, י״ז.
טז אֲשֶׁר לְאִישׁ יֵשׁ חַיָּיו מִנְּכָסָיו׃ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם מָשָׁל לֵאמֹר ° תהלים ל״ז, ט״ז י״ז.
יז שְׂדֵה אִישׁ עָשִׁיר אֶחָד נָשָׂא תְּבוּאָה הַרְבֵּה׃ וַיַּחְשֹׁב בְּנַפְשׁוֹ ° תהל׳ ע״ג, י״ב.
לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה כִּי אֵין לִי אֵיפֹה אֶאֱסֹף אֶת־פֵּרוֹתָי׃ ° קהל׳ י״א, ב׳.
יח וַיֹּאמֶר זֹאת אֶעֱשֶׂה אֶהֱרֹס אֶת־אֲסָמַי וּגְדוֹלִים מֵהֶם אֶבְנֶה ° ישע׳ ה׳, ח׳.
יט וְאֶאֱסֹף שָׁם אֵת כָּל־תְּבוּאוֹתַי וְטוּבוֹתָי׃ וְאֹמַר לְנַפְשִׁי נֶפֶשׁ ° תהל׳ ל״ט, ז׳.
יֵשׁ לָךְ טוֹבוֹת רַבּוֹת מֻנָּחוֹת לְשָׁנִים רַבּוֹת נוּחִי אִכְלִי שְׁתִי ° ישע׳ כ׳, י״ח, ט״ו. איו׳ כ״ח,
כ שְׂמָחִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים סָכָל בַּלַּיְלָה הַזֶּה אֶת־נַפְשְׁךָ י״ח י״ג.
כא יִדְרְשׁוּ מִמְּךָ וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הֲכִינוֹתָ לְמִי יִהְיוּ׃ כָּכָה הָאוֹצֵר ° תה׳ כ״ג, ז׳ ח׳. ° יעקב ג׳, ה׳.
כב לְעַצְמוֹ וְלֵאלֹהִים אֵינֶנּוּ עָשִׁיר׃ וַיֹּאמֶר אֶל־ א טמו׳ ו׳, י״ז-
תַּלְמִידָיו בַּעֲבוּר זֹאת אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא־תִדְאֲגוּ לְנַפְשְׁכֶם י״ט.

מה־תאכלו גם לא לגויתכם מה־תלבשו׃ הנפש יתרה מן כג ° ויק' כ"ה, כ' כ"ח.
האכל והגויה מן־המלבוש׃ התבוננו את־העורבים כי כד ° איוב נ', ד'.
אינם זרעים גם אינם קצרים אשר אין להם מגורה ° תה' קמ"ז, ט'.
גם־לא אסם והאלהים מכלכל אתם כמה יותר יקרים איוב ל"ח, מ"א.
אתם מן־העוף׃ ומי מכם בדאוג יוכל להוסיף על קומתו כה ° תהל' ק"ד, כ"ז כ"ח.
אמה אחת׃ לכן אם את־המצער מכל לא תוכלו מה כו
תדאגו אל־השאר׃ התבוננו את־השושנים איך הם גדלים כז
הם אינם עמלים גם אינם טוים ואני אמר לכם גם־לא
שלמה בכל־הדרו לבש כאחד מאלה׃ אך אם את־העשב כח ° מ"א י', ד'ה'.
אשר היום ישנו בשדה ומחר ישלך אל־תנור האלהים ° תהל' צ', ה' ו'. כ"ג, ח'.
ככה עטף כמה יותר אתכם קטני האמונה׃ ואתם אל־ כט
תבקשו מה־תאכלו או מה־תשתו ואל־תנשאו הנה והנה׃
כי כל־אלה גויי הארץ דורשים אחריהם אך אביכם יודע ל ° תהל' ק"ג, י"ד.
כי אתם צריכים לאלה׃ אפס בקשו את־מלכות האלהים לא ° תהל' ל"ד, י"א.
וכל־אלה יוספו לכם׃ אל־תירא העדר הקטן כי היה רצון לב ° ישע' מ', י"א.
לפני אביכם לתת לכם את־המלכות׃ מכרו את־קניניכם לג ° דני' ז', כ"ז.
ותנו נדבה עשו לכם צרורות בלתי־בלים אוצר בלתי־אפס ° משל' י"א, כ"ח. ° דבר' ט"ו, ז' ח'.
בשמים אשר־שם גנב לא קרב גם־לא סס משחית׃ כי לד ° ישע' ל"ג, ו'.
באשר יש אוצרכם שם גם לבבכם יהיה׃
יהיו מתניכם חגורים והנרות דלקים׃ ואתם דמים לה לו ° שמו' י"ב י"א.
לאנשים המחכים לאדניהם מתי יפטר מן־החתנה למען ° תה' י"ח, כ"ט. ° דני' י"ב, י"ג.
כאשר יבוא ודפק כרגע יפתחו לו׃ אשרי העבדים ההם לז ° שה"ש ה', ב'.
אשר האדון בבואו ימצא אתם שקדים אמנם אני אמר ° ישע' כ"ב, ח'.
לכם כי יתאזר ויצוה אתם להסב ויעבר וישרת אתם׃ ° תהל' כ"ג, ה'.

ואם

לח ואם־יבוא באשמורה השנית או באשמרה השלישית יבוא ° שמו' י"ד, כ"ד.
לט וימצא כן אשרי העבדים ההם׃ אך זאת דעו כי אם־ ° משל' ח', ל"ד
ידע בעל הבית באיזו שעה הגנב בא היה שוקד ולא ל"ה.
מ הניח לחתור את־ביתו׃ לכן גם־אתם היו נכונים כי בשעה ° א תסל' ה', ב'.
מא אשר אינכם מדמים בן־האדם בא׃ ויאמר ° שמו' כ"ג, ח'.
אליו פטרוס אדני האם־אלינו אתה אמר את־המשל הזה ° עמו' ד', י"ב. ° מרקוס י"ג, ל"ה ל"ו.
מב או גם אל־הכל׃ ויאמר האדון מי אפוא הוא הסכן ° מרק' י"ג, כ"ז.
הנאמן והמשכיל אשר יפקיד אתו אדניו על־עבדתו לתת ° א קור' ד', ח' ב'.
מג מנת האכל בעתו׃ אשרי העבד ההוא אשר אדניו
מד בבואו ימצא אתו עשה כן׃ אמנם אני אמר לכם כי על ° התנ' ט"ז, ט"ו. ° ברא' כ"ד, ב'.
מה כל־קניניו יפקיד אתו׃ אך אם־יאמר העבד ההוא בלבו ° ברא' ל"ט, ד' ה'.
מאחר אדני לבוא ויחל להכות את־העבדים ואת־השפחות כ"ח.
מו וגם לאכל ולשתות ולשכר׃ יבוא אדון העבד ההוא ° שמו' ל"ג, ח'.
ביום אשר לא־יצפה ובשעה אשר לא־ידע וישסף אתו יחז' י"ג, כ"ג.
מז ואת־חלקו ישים עם־הסוררים׃ אך העבד ההוא אשר ° משל' ו', ט"ו. ° איו' ה', כ"ט.
ידע את־רצון אדניו ולא הכין גם־לא עשה כרצונו יכה ° במד' ט"ו, ל'
מח רבות׃ אך הוא אשר לא־ידע ועשה דברים שוים למכות ל"א.
יכה מעטות וכל אשר נתן לו הרבה הרבה ידרש ממנו ° ויק' ה', י"ז.
ואשר הפקידו לו הרבה עוד יותר ישאלו ממנו׃ ° א קור' ט', י"ז.
מט באתי להשליך אש על־הארץ ומה אני רצה אם־ ° מלא' ג', ב' ג'.
נ כבר הוקדה׃ וטבילה יש לי להטבל ואיך נלחץ אני עד ° מתי' כ', י"ח י"ט כ"ג.
נא אשר תשלם׃ המדמים אתם כי באתי לתת שלום בארץ ° תהל' מ', ט'.
נב לא אני אמר לכם כי אם־מחלקת׃ כי יהיו מעתה יוחנ' ד', ל"ד. ° תהל' כ"ד, כ'
חמשה בבית אחד נחלקים שלשה על־שנים ושנים על־ כ"ח.

שלשה

שְׁלשָׁה׃ יֵחָלֵק אָב עַל־בֵּן וּבֵן עַל־אָב אֵם עַל־בַּת וּבַת עַל־ נג
אֵם חָמוֹת עַל־כַּלָּתָהּ וְכַלָּה עַל־חֲמוֹתָהּ׃
וַיֹּאמֶר גַּם אֶל־הֶהֲמוֹנִים כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת־הֶעָנָן עֹלֶה נד
מִמַּעֲרָב כְּרֶגַע אַתֶּם אֹמְרִים גֶּשֶׁם בָּא וַיְהִי כֵן׃ וְכַאֲשֶׁר נה
אֶת רוּחַ הַנֶּגֶב נֹשֶׁבֶת אַתֶּם אֹמְרִים כִּי שָׁרָב יִהְיֶה וַיְהִי׃
הַחֲנֵפִים אֶת־פְּנֵי הָאָרֶץ וְהַשָּׁמַיִם יְדַעְתֶּם לִבְחוֹן וְאֵת הָעֵת נו
הַזֹּאת אֵיךְ לֹא תִבְחָנוּ׃ וְלָמָּה גַּם מִנַּפְשְׁכֶם לֹא תִשְׁפְּטוּ אֶת־ נז
הַיָּשָׁר׃ כִּי כַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ עִם־אִישׁ רִיבְךָ אֶל־מֹשֵׁל עוֹדְךָ בַּדֶּרֶךְ נח
הִתְאַמֵּץ לְהֵחָלֵץ מִמֶּנּוּ פֶּן־יִמְשָׁכְךָ אֹתְךָ אֶל־הַשֹּׁפֵט וְהַשֹּׁפֵט
יַסְגִּירְךָ אֶל־הַנֹּגֵשׂ וְהַנֹּגֵשׂ יַשְׁלִיכְךָ אֹתְךָ אֶל־בֵּית הַכֶּלֶא׃ אֲנִי נט
אֹמֵר לָךְ יָצֹא לֹא־תֵצֵא מִשָּׁם עַד אֲשֶׁר תְּשַׁלֵּם גַּם אֶת־
הַפְּרוּטָה הָאַחֲרוֹנָה׃
וַיִּהְיוּ שָׁם אֲחָדִים בָּעֵת הַהִיא הַמַּגִּידִים לוֹ עַל־אֹדוֹת יג
הַגְּלִילִים אֲשֶׁר דָּמָם פִּילָטוֹס בִּלֵּל עִם־זִבְחֵיהֶם׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ ב
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמְדַמִּים אַתֶּם כִּי הַגְּלִילִים הָאֵלֶּה חַטָּאִים
נִהְיוּ עַל־כָּל־הַגְּלִילִים יַעַן רַבּוֹת כָּאֵלֶּה סָבָלוּ׃ לֹא אֲנִי אֹמֵר ג
לָכֶם אַךְ אִם לֹא תָשׁוּבוּ כֻּלְּכֶם כְּמוֹ־כֵן תֹּאבֵדוּ׃ אוֹ שְׁמֹנָה ד
הָעֲשָׂרָה הָהֵם אֲשֶׁר נָפַל עֲלֵיהֶם הַמִּגְדָּל בַּשִּׁלֹחַ וְהֵמִית אֹתָם
הַמְדַמִּים אַתֶּם כִּי הֵם חַיָּבִים נִהְיוּ עַל־כָּל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים
בִּירוּשָׁלָיִם׃ לֹא אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אַךְ אִם לֹא תָשׁוּבוּ כֻּלְּכֶם ה
כְּמוֹ־כֵן תֹּאבֵדוּ׃ וַיְדַבֵּר אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה תְּאֵנָה
הָיְתָה לְאִישׁ אֶחָד בְּכַרְמוֹ שְׁתוּלָה וַיָּבֹא לְבַקֶּשׁ בָּהּ פְּרִי וְלֹא
מָצָא׃ וַיֹּאמֶר אֶל־הַכֹּרֵם הִנֵּה שָׁלֹשׁ שָׁנִים אֲנִי בָא מְבַקֵּשׁ
פְּרִי בַּתְּאֵנָה הַזֹּאת וְאֵינֶנִּי מֹצֵא גַּדַּע אֹתָהּ לָמָּה תְּרוֹשֵׁשׁ

יש׳ ח׳, י״ד. מיכ׳ ז׳, ו׳. מ״א י״ח, מ״ד מ״ה. איוב ל״ז, י״ז. ד״ה א י״ב, ל״ג. דבי׳ ט׳, כ״ד. חגי ב׳, ז׳. פר׳ י״ט, מ״ג. משל׳ כ״ה, ח׳. איו׳ כ״ג, כ״ח. ש״א כ״ה, י״ח־ל״ה. איוב ל״ו, י״ח. תהל׳ כ׳, כ״נ. איכה ג׳, כ׳. יחז׳ ט׳, ו׳. יוח׳ ט׳, ג׳. הרומ׳ ג׳, ט׳. ישע׳ ח׳, ו׳. נחמ׳ ג׳, ט״ו. ירמ׳ ד׳, ד׳. ישע׳ ה׳, א׳־ז׳. דבר׳ כ׳, כ׳. שמו׳ ל״ג, י׳. ירמ׳ ס׳, י״ז.

ח אֶת־הָאֲדָמָה׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי הַנִּיחָה אֹתָהּ גַּם
ט הַשָּׁנָה הַזֹּאת עַד כִּי־אֶחְפֹּר סְבִיבוֹתֶיהָ וְאַשְׁלִיךְ דֹּמֶן׃ וְאִם
אָמְנָם תַּעֲשֶׂה פֶרִי וְאִם־אַיִן לֶעָתִיד תְּגַדַּע אֹתָהּ׃
יא וְהָיָה מְלַמֵּד בְּאַחַד מִבָּתֵּי הַכְּנֵסִיּוֹת בַּשַּׁבָּת׃ וְהִנֵּה
אִשָּׁה הָיְתָה אֲשֶׁר לָהּ רוּחַ מַדְוֶה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וְהָיְתָה כְפוּפָה וְלֹא יָכְלָה לָשֵׂאת רֹאשָׁהּ כָּל־מְאוּמָה׃
יב וּבִרְאוֹת אֹתָהּ יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא לָהּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִשָּׁה מֻתֶּרֶת
יג אַתְּ מִמַּדְוֵךְ׃ וַיָּשֶׂם אֶת־יָדָיו עָלֶיהָ וּפִתְאֹם נְכוֹנָה וַתְּכַבֵּד
יד אֶת־הָאֱלֹהִים׃ וַיַּעַן רֹאשׁ בֵּית־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר חָרָה לוֹ כִּי
בַּשַּׁבָּת רִפָּא יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶל־הֶהָמוֹן שֵׁשֶׁת יָמִים הֵם אֲשֶׁר
טו בָּהֶם יֵעָבֵד לָכֵן בָּאֵלֶּה בֹּאוּ וְהֵרָפְאוּ וְלֹא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ אָז
עָנָה אֹתוֹ הָאָדוֹן וַיֹּאמַר חֲנֵפִים הַאֵין כָּל־אֶחָד מִכֶּם מַתִּיר
בַּשַּׁבָּת אֶת־שׁוֹרוֹ אוֹ אֶת־הַחֲמוֹר מִן־הָאֵבוּס וּמוֹלִיךְ וּמַשְׁקֶה׃
טז וְזֹאת אֲשֶׁר בַּת־אַבְרָהָם הִיא אֲשֶׁר אָסַר אֹתָהּ הַשָּׂטָן הִנֵּה
שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה הַאִם לֹא הָיָה צָרִיךְ כִּי תֻתַּר מִן
יז הַמָּסֹרֶת הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וְכַאֲשֶׁר אָמַר אֶת־אֵלֶּה בֹּשׁוּ
כָּל־הַמִּתְנַגְּדִים אֵלָיו וְכָל־הֶהָמוֹן שָׂמַח עַל כָּל־הַנִּפְלָאוֹת
יח הַנִּהְיוֹת עַל־יָדָיו׃ וַיֹּאמַר אֶל־מָה דּוֹמָה מַלְכוּת
יט הָאֱלֹהִים וְאֶל־מָה אֲדַמֶּה אֹתָהּ׃ דּוֹמָה הִיא לְגַרְגַּר הַחַרְדָּל
אֲשֶׁר אִישׁ לָקַח וְהִשְׁלִיךְ בְּגַנּוֹ וַיִּגְדַּל וְנִהְיָה לְעֵץ גָּדוֹל וְעוֹף
כ הַשָּׁמַיִם קִנְּנוּ בַּעֲנָפָיו׃ וְעוֹד אָמַר אֶל־מָה
כא אֲדַמֶּה אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ דּוֹמָה הִיא לִשְׂאֹר אֲשֶׁר אִשָּׁה
כב לָקְחָה וְטָמְנָה בִּשְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח עַד כִּי־חָמֵץ הַכֹּל׃ וַיַּעֲבֹר
מֵעִיר אֶל־עִיר וּמִכְּפָר אֶל־כְּפָר מְלַמֵּד וְעֹשֶׂה דַרְכּוֹ אֶל־

שמות ל״ג, י״ח־י״ד. שמו׳ ל״ג, ל״נ. פר׳ ד׳, ס״ד. משל׳ י״ח, י״ד. תהל׳ קמ״ס, י״ד. יוחל׳ ד׳, י׳. תהל׳ ק״ז, כ׳. תהל׳ ק״נ, ח׳ נ׳. יונה ד׳, ח׳. שמו׳ כ׳, ח׳. ד״ה ח כ״נ, ל״ח. ויק׳ כ״ד, ח׳. יוח׳ ז׳, כ״נ. איוב נ׳, ז׳. תהל׳ קמ״ו, ז׳. תה׳ ק״ט, כ״ח. תה׳ קי״ח, ד׳. דני׳ ג׳, ל״נ. דני׳ ד׳, ט׳. יחז׳ ל״ח, ו׳. ישע׳ כ׳, ד׳. סופ׳ י״ז, ח׳.

ירושלם׃ ויאמר אחד אליו אדני האם כג
מעטים הם אשר יושעו ויאמר אליהם׃ הלחמו לבוא כד
פנימה בעד השער הצר כי רבים אני אמר לכם יבקשו
לבוא פנימה ולא יעצרו כח׃ מן־העת אשר־יקום אדון כה
הבית וסגר את־הדלת ותחלו לעמוד בחוץ ולדפוק על־
הדלת לאמר אדון אדון פתח לנו והוא יענה ויאמר
אליכם לא־ידעתי אתכם מאין אתם׃ אז תחלו לאמר כו
אכלנו לפניך ושתינו וברחובותינו למדת׃ ויאמר אני אמר כז
לכם לא־ידעתי אתכם מאין אתם סורו ממני כל־פעלי
האון׃ שם יהיה בכי וחריקת השנים כאשר תראו את כח
אברהם ויצחק ויעקב ואת כל־הנביאים במלכות האלהים
ואתכם משלכים החוצה׃ ויבואו ממזרח וממערב ומצפון כט
ודרום ויסבו במלכות האלהים׃ והנה יש אחרונים אשר ל
יהיו ראשונים ויש ראשונים אשר יהיו אחרונים׃
בעצם היום ההוא נגשו פרושים אחדים ויאמרו לא
אליו צא ולך מזה כי הורודוס רצה להמית אתך׃ ויאמר לב
אליהם לכו ואמרו לשועל הזה הנה אני מגרש שדים
ומבצע רפואות היום ומחר ובשלישי אשלם׃ אפס צריך לג
הוא כי היום ומחר ולמחרתו אתהלך כי נמנע הוא
כי יאבד נביא מחוץ לירושלם׃ ירושלם ירושלם ההרגת לד
את־הנביאים והסקלת את־השלחים אליך כמה רציתי
לקבץ את־בניך כתרנגלת את־אפרחיה תחת כנפיה ולא
אביתם׃ הנה ביתכם ישאר לכם שמם ואמנם אני אמר לה
לכם כי לא תראו אתי עד כי־תבוא העת אשר תאמרו

ישע׳ י׳, כ״ג.
ישע׳ כ״ס, ו׳.
תהל׳ קי״ח, כ׳.
יהוש׳ כ״ד, י״ט.
נרא׳ ז׳, ט״ז.
מסל׳ ח׳, כ״ו.
מתי׳ ז׳, כ״ג.
תהל׳ ו׳, ט׳.
מתי׳ ח׳, י״א.
איכה ב׳, ח׳.
ישע׳ ס״ה, י״נ.
ישע׳ ס״ה, ח׳.
העבר׳ י״א, מ׳.
עמוס ז׳, י״ג י״נ.
פר׳ נ׳, י״ט כ׳.
העבר׳ ה׳, ט׳.
יוח׳ ד׳, ל״ד. ט׳, ד׳.
מתי״ו כ״ג, ל״ז-ל״ט.
נחמ׳ ט׳, כ״ו.
ישע׳ כ״ח, י״נ. כ׳, ב׳.
ד״ה ב ז׳, כ״א.
דני׳ ט׳, כ״ו.
הוש׳ ה׳, ט״ו.

ברוך

ברוך הבא בשם יהוה׃
יד ויהי בבואו אל־בית אחד מראשי הפרושים בשבת
ב לאכל לחם והמה היו שמרים עליו׃ והנה איש אחד
ג צבוי מים היה לפניו׃ ויען ישוע ויאמר אל־בעלי התורה
ד ואל־הפרושים לאמר האם־מתר בשבת לרפא׃ אך הם
ה החרישו ויאחז וירפא אתו וישלחהו׃ ויען אתם ויאמר
חמור מי מכם או שור יפל אל־באר ולא יעלה אתו
ו כרגע ביום השבת׃ ולא יכלו להשיב לו דבר על־אלה׃
ז וידבר משל אל־הקראים בהבינו איך את־
ח המסבות הראשונות בחרו לאמר אליהם׃ כאשר תקרא
מאיש אל־חתנה אל־תסב במסבה הראשונה פן איש נכבד
ט ממך יהיה קרוא מאתו׃ ויבוא הקרא אתך ואתו ויאמר
אליך תן מקום לזה ואז תחל בבשת לאחז את־המקום
י האחרון׃ כי אם־כאשר תקרא לך והסב במקום האחרון
למען כאשר יבוא הקרא אתך יאמר אליך רע עלה למעלה
יא אז יהיה לך כבוד לפני המסבים עמך׃ כי כל־המרומם
את־עצמו ישפל והמשפיל את־עצמו ירומם׃
יב ויאמר גם אל־הקרא אתו כאשר תעשה סעודת צהרים
או סעודת ערב אל־תקרא לאהביך גם־לא לאחיך גם
לא לקרוביך גם לא לשכנים עשירים פן־גם המה יקראו
יג לך עוד ויעשה לך גמול׃ כי אם־כאשר תעשה משתה
יד קרא עניים שבורים פסחים עורים׃ ומאשר תהיה כי אין
להם לגמל לך כי יגמל לך בתקומת הצדיקים׃
טו וכשמוע אחד מן־המסבים עמו את־אלה ויאמר אליו

תהל׳ קי״ח, כ״ו.
תהל׳ ל״ז, ל״ג ל״נ. ישע׳ כ״ט, כ״א.
מסל׳ ג׳, כ״ז.
דבר׳ כ״ב, ד׳.
יש׳ מ״א, כ״ח.
יחז׳ י״ז, ב׳.
ירמ׳ מ״ה, ה׳.
מסל׳ כ״ה, ו׳.
מסל׳ כ״ה, ז׳.
תהל׳ י״ח, כ״ח.
מסל׳ כ״ג, ט״ז.
ישע׳ ס׳, כ״ג כ״נ.
דבר׳ כ״ו, י״ג י״ג.
תהל׳ מ״א, ב׳-ד׳.
מסל׳ י״ט, י״ז.
דני׳ י״ב, ב׳-ג׳.

אשרי

טז אשרי האכל לחם במלכות האלהים: ויאמר אליו איש
יז אחד עשה סעודת ערב גדולה וקרא לרבים: וישלח את־
עבדו בשעת סעודת הערב לאמר אל־הקרואים באו כי
יח עתה נכונים כל־הדברים: ויחלו כלם כאחד להשאל מאתו
הראשון אמר אליו שדה קניתי ויש לי צרך לצאת ולראות
יט אתו אני מבקש ממך חשב אתי לנשאל: ואחר אמר
חמשת צמדי בקר קניתי ואני הלך לבחון אתם אני מבקש
כ ממך חשב אתי לנשאל: ואחר אמר אשה נשאתי ובעבור
כא זאת לא אוכל לבוא: ויבא העבד ההוא ויגד לאדניו את
הדברים האלה אז קצף בעל הבית ויאמר אל־עבדו צא
מהר אל־רחובות העיר ואל־חוצותיה והבא הנה את
כב העניים והשבורים והפסחים והעורים: ויאמר העבד אדני
כג נעשה כאשר צוית ועוד יש מקום: ויאמר האדון אל־
העבד צא אל־הדרכים ואל־הגדרות ואנס לבוא פנימה
כד למען ימלא ביתי: כי אני אמר לכם כי לא אחד מן־
האנשים ההם הקרואים יטעם מסעודתי:
כה כו וילכו אתו המונים רבים ויפן ויאמר אלהם: אם־איש בא
אלי ואיננו שנא את־אביו ואת־אמו ואת־אשתו ואת־בניו
ואת־אחיו ואת־אחיותיו ואף־גם את־נפשו שלו לא־יוכל
כז להיות תלמידי: וכל אשר איננו נשא את־צלבו ובא אחרי
כח לא־יוכל להיות תלמידי: כי מי מכם הרוצה לבנות
מגדל איננו ישב בראשונה ומחשב את־ההוצאה אם־יהיו לו
כט הדברים להשלמה: פן אחרי שומו יסוד ואין ביכלתו
ל לכלות כל־הראים יחלו להתל בו לאמר כי זה האיש החל

ישע' כ"ה, ו' ח'. התג' י"ט, ט'.
ישע' כ"ה, ח'-נ'.
משל' ט', ג' ג'.
משל' ח', כ"ד כ"ה.
ס"א כ', ו'.
במד' ו', ל'.
א קור' ז', ל"נ.
משל' ח', כ'.
ישע' ל"ה, ס' ו'. א קור' א', כ"ז כ"ח.
יוח' י"ד, ב'.
הוש' ג', כ"ס.
בנדרי תוכח'.
ב קור' ה', כ'.
משל' ח', כ"ד-ל"ג.
ר"ל בוחר בי מאס. מתי' י', ל"ז.
תה' מ"ד, כ"ג.
פ"ס י"ד, כ"ג.
משל' כ"ד, כ"ז.
מתי' כ', כ"ג.
עזר' ה', ט"ז.

לא לבנות ולא יכל לכלות: או איזה מלך הנסע להתגרות
במלך אחר למלחמה איננו ישב בראשונה ומתיעץ אם
יכל הוא בעשרת אלפים לפגע את־הבא עליו בעשרים
לב אלפים: אך אם־לא אפוא בהיותו עוד ברחוק הוא שלח
לג מלאכות ומבקש את הדברים אשר לשלום: כמו־כן כל־אחד
מכם אשר איננו עזב את כל־קניניו לא־יוכל להיות
לד תלמידי: טוב המלח ואם־המלח יתפל במה
לה יתקן: לא לאדמה גם לא לדמן כשר הוא החוצה
משליכים אתו מי אשר יש־לו אזנים לשמוע ישמע:
טו ויהיו נגשים אליו כל־המוכסים והחטאים לשמוע אתו:
ב וילונו הפרושים והסופרים לאמר כי זה מקבל חטאים
ג ואוכל עמהם: וידבר אליהם את־המשל הזה
ד לאמר: אי־זה איש מכם אשר יש לו מאה צאן ואבדה
ממנו אחת מהן לא יטש את־התשעים ותשע במדבר
ה וילך אחרי האבדת עד כי ימצא: וכאשר מצא הוא שם
ו אתה על־כתפיו שמח: ובבואו אל־הבית הוא קרא אל־
הרעים ואל־השכנים ואמר אליהם שמחו אתי כי מצאתי
ז את־צאני האבדת: אני אמר לכם כי ככה תהיה שמחה
בשמים על־חטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה
ח צדיקים אשר אין־צרך להם לתשובה: או
אי־זו אשה אשר יש לה עשרה בקע אם־יאבד ממנה
בקע אחד לא־תדליק נר ותטאטא את־הבית ותחפש
ט בזהירות עד כי־תמצא: וכאשר מצאה היא קראה אל־
הרעות ואל־השכנות ואמרת שמחנה אתי כי מצאתי את־

משל' כ', י"ח. כ"ה, ח'.
מ"א י"ב, כ"ח-כ"ד.
פיל' ג', ז' ח'.
תהל' פ"ב, י"ח.
ויק' ב', י"ג.
איוב ו', ו'.
יחז' י"ח, כ"ג.
תה' ק"ו, כ"ה.
תהל' קי"ט, קע"ו. יש' נ"ג, ו'. יחז' ל"ד, ו'.
יחז' ל"ד, י"א י"ב.
ישע' ס"ו, י'.
יחז' י"ח, כ"ג ל"ב.
יחז' ל"ג, י"א.
יוח' י', ט"ז.
ד"ה ב ט"ו, ד' ט"ו.

הַבֶּקַע אֲשֶׁר אָבַד מִמֶּנִּי׃ כָּכָה אֲנִי אֹמֵר לָכֶם שִׂמְחָה נִהְיָה י
לִפְנֵי מַלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים עַל־חֹטֵא אֶחָד הַשָּׁב׃
יא יב וַיֹּאמַר לְאִישׁ אֶחָד הָיוּ שְׁנֵי בָנִים׃ וַיֹּאמֶר הַצָּעִיר בָּהֶם
אֶל־אָבִיו אָבִי תְּנָה לִּי אֶת־חֵלֶק הָרְכוּשׁ הַנֹּפֵל לִי וַיְחַלֵּק לָהֶם
יג אֶת־הַמִּחְיָה׃ וְאַחֲרֵי יָמִים לֹא־רַבִּים אָסַף הַבֵּן הַצָּעִיר
אֶת־הַכֹּל וְנָסַע אֶל־מְדִינָה רְחוֹקָה וְשָׁם בִּלָּה אֶת־רְכוּשׁוֹ
יד בְּחַיּוֹתוֹ בְּזוֹלֵלוּת׃ וְכַאֲשֶׁר כִּלָּה אֶת־הַכֹּל נִהְיָה רָעָב כָּבֵד
טו בַּמְּדִינָה הַהִיא וְהוּא הֵחֵל לַחְסוֹר׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּדְבַּק בְּאַחַד
יוֹשְׁבֵי הַמְּדִינָה הַהִיא וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ אֶל־שְׂדוֹתָיו לִרְעוֹת
טז חֲזִירִים׃ וַיִּתְאַוֶּה לְמַלֵּא אֶת־בִּטְנוֹ מִקְּלִיפּוֹת הֶחָרוּב אֲשֶׁר
יז אָכְלוּ הַחֲזִירִים וְאִישׁ לֹא־נָתַן לוֹ׃ וְכַאֲשֶׁר הֵשִׁיב אֶל־לִבּוֹ
אָמַר כַּמָּה שְׂכִירֵי אָבִי מַעֲדִיפִים לֶחֶם וַאֲנִי בָּרָעָב אֹבֵד
יח אָנִי׃ אָקוּם וְאֵלְכָה אֶל־אָבִי וְאֹמַר אֵלָיו אָבִי חָטָאתִי לַשָּׁמַיִם
יט וּלְפָנֶיךָ׃ וְאֵין עוֹד אֲנִי שָׁוֶה לְהִקָּרֵא בִנְךָ עֲשֵׂה אֹתִי כְּאַחַד
כ שְׂכִירֶיךָ׃ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־אָבִיו וְכַאֲשֶׁר הָיָה עוֹד בְּרָחוֹק
רָאָה אֹתוֹ אָבִיו וַיִּכָּמְרוּ רַחֲמָיו וַיָּרָץ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיִּשַּׁק
כא אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַבֵּן אָבִי חָטָאתִי לַשָּׁמַיִם וּלְפָנֶיךָ וְאֵין
כב עוֹד אֲנִי שָׁוֶה לְהִקָּרֵא בִנְךָ׃ וַיֹּאמֶר הָאָב אֶל־עֲבָדָיו הוֹצִיאוּ
אֶת־הַבֶּגֶד הָרִאשׁוֹן וְהַלְבִּישׁוּ אֹתוֹ וּתְנוּ טַבַּעַת עַל־יָדוֹ
כג וּנְעָלִים עַל־רַגְלָיו׃ וְהָבִיאוּ אֶת־עֵגֶל הַמַּרְבֵּק וּטְבָחוּ וְנֹאכְלָה
כד וְנָשִׂישָׂה׃ כִּי זֶה בְּנִי מֵת הָיָה וַיְחִי עוֹד וְאֹבֵד הָיָה וַיִּמָּצֵא
כה וַיָּחֵלּוּ לָשׂוּשׂ׃ וַיְהִי בְּנוֹ הַגָּדוֹל בַּשָּׂדֶה וְכַאֲשֶׁר בָּא וְקָרַב
כו אֶל־הַבַּיִת וַיִּשְׁמַע קוֹל נְגִינָה וּמָחוֹל׃ וַיִּקְרָא אֶל־אַחַד
כז הַנְּעָרִים וַיִּדְרֹשׁ מָה אֵפוֹא אֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו כִּי אָחִיךָ

מתי י״ח, י״ד.
ד״ה ב ל״ג, י״ג.
מתי י״ח כ״ח, כ״ח-ל״א.
דבר׳ כ״א, ט״ז י״ז.
תה׳ ע״ג, כ״ז.
מסל׳ ו׳, כ״ו.
ישע׳ כ״ג, י״ג.
יחז׳ ט״ז, כ״ז.
ד״ה ב כ״ח, כ״ג. ירמ׳ ח׳, ג׳.
תהל׳ ע״ג, כ״ג.
תהל׳ קמ״ג, ה׳.
ירמ׳ ל״א, י״ט.
איכה ח׳, ז׳.
הוש׳ י״ד, ג׳.
ישע׳ ס״ג, ט״ז.
איוב מ״ג, ו׳.
תהל׳ ק״ג, י״ג.
ברא׳ מ״ו, כ״ט.
ויק׳ כ״ו, מ׳.
זכר׳ ג׳, ד׳.
ברא׳ מ״א, מ״ב.
יחז׳ ט״ז, י׳.
אפס׳ ו׳, ט״ו.
ש״א כ״ח, כ״ד.
ירמ׳ ל״א, ט״ו ט״ז.
שמו׳ ט״ו, כ׳.

בא

בָּא וְזָבַח אָבִיךָ אֶת־עֵגֶל הַמַּרְבֵּק כִּי שָׁלֵם קִבֵּל אֹתוֹ׃
כח וַיִּקְצֹף וְלֹא אָבָה לָבוֹא פְּנִימָה אָז יָצָא אָבִיו וַיַּזְהֵר אֹתוֹ׃
כט וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו הִנֵּה זֶה כַּמָּה שָׁנִים אֲנִי עֹבֵד אֹתְךָ
וּמֵעוֹלָם לֹא־עָבַרְתִּי אֶת־מִצְוָתֶךָ וּמֵעוֹלָם לֹא־נָתַתָּ לִּי גְּדִי
ל לְמַעַן אֶשְׂמַח עִם רֵעָי׃ אַךְ כַּאֲשֶׁר בָּא בִנְךָ זֶה הַמְבַלַּע
לא אֶת־מִחְיָתְךָ עִם־זוֹנוֹת טָבַחְתָּ לוֹ אֶת־עֵגֶל הַמַּרְבֵּק׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו בְּנִי אַתָּה תָּמִיד יֶשְׁךָ עִמָּדִי וְכָל־הַדְּבָרִים שֶׁלִּי שֶׁלְּךָ
לב הֵם׃ אַךְ לָשׂוּשׂ וְלִשְׂמוֹחַ צָרִיךְ הָיָה כִּי אָחִיךָ זֶה מֵת
הָיָה וַיְחִי עוֹד וְאֹבֵד הָיָה וַיִּמָּצֵא׃
טז וַיֹּאמֶר גַּם אֶל־תַּלְמִידָיו אִישׁ אֶחָד הָיָה עָשִׁיר וְלוֹ הָיָה
ב סוֹכֵן בַּיִת וְזֶה הַלְשֵׁן אֵלָיו כִּמְבַלֶּה אֶת־קִנְיָנָיו׃ וַיִּקְרָא
אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־זֹּאת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ עָלֶיךָ תֵּן חֶשְׁבּוֹן
ג סְכָנוּתֶךָ כִּי לֹא תוּכַל מֵעַתָּה לִהְיוֹת סוֹכֵן הַבָּיִת׃ וַיֹּאמֶר
הַסּוֹכֵן בְּקִרְבּוֹ מָה אֶעֱשֶׂה כִּי אֲדֹנִי נֹשֵׂא אֶת־הַסְּכָנוּת מִמֶּנִּי
ד לַחְפֹּר לֹא אוּכַל לְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת אֲנִי בוֹשׁ׃ אֲנִי יֹדֵעַ מָה
אֶעֱשֶׂה לְמַעַן כַּאֲשֶׁר אוּסַר מִן־הַסְּכָנוּת יְקַבְּלוּ אֹתִי בְּבָתֵּיהֶם׃
ה וַיִּקְרָא אֵלָיו אֵת כָּל־אֶחָד מֵחַיָּבֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֶל־הָרִאשׁוֹן
ו כַּמָּה אַתָּה חַיָּב לַאדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר מְאַת בַּתִּים שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר
ז אֵלָיו קַח אֶת־שְׁטָרְךָ וְשֵׁב כְּתֹב מַהֵר חֲמִשִּׁים׃ אַחֲרֵי־כֵן
אָמַר אֶל־אַחֵר וְאַתָּה כַּמָּה אַתָּה חַיָּב וַיֹּאמֶר מְאַת כֹּרִים
ח חִטִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח אֶת־שְׁטָרְךָ וּכְתֹב שְׁמוֹנִים׃ וַיְשַׁבַּח
הָאָדוֹן אֶת־סוֹכֵן הָעַוְלָה כִּי בְהַשְׂכֵּל עָשָׂה כִּי בְנֵי הָעוֹלָם
ט הֵנָּה מַשְׂכִּילִים הֵם מִבְּנֵי הָאוֹר בְּדוֹרָם זֶה׃ אַף אֲנִי לָכֶם
אֲנִי אֹמֵר עֲשׂוּ לָכֶם אֹהֲבִים מֵאֵת מְמוֹן הָעַוְלָה לְמַעַן

ש״א י״ז, כ״ח.
רום׳ ג׳, כ״ג
כ״ט כ״ט.
אפס׳ ב׳, י״ד-כ׳. ישע׳ ל״ה, י׳.
ישע׳ כ״ב, ט״ו.
קהל׳ י״א, ט׳. י״ב, י״ד.
תהל׳ ק״ט, ח׳.
מסל׳ י״ט, ט״ו.
מסל׳ כ׳, ד׳.
ירמ׳ ד׳, כ״ב.
ישע׳ כ״ח, ז׳.
רום׳ ג׳, ח׳.
יחז׳ מ״ה, י״ח י״ד.
ד״ה ב ב׳, ט׳.
חזון הנית.
איוב ל״ד, ל״ה
מסל׳ י״ט, י״
מסל׳ כ״ג, ד׳ ה׳.

כאשר

כאשר יתם יקבלו אתכם במשכנות עולם׃ הנאמן במצער י
מכל גם בהרבה נאמן הוא והמעול במצער מכל גם
בהרבה מעול הוא׃ לכן אם־בממון המעול לא־הייתם יא
נאמנים את האמתי מי יפקיד אתכם׃ ואם כאשר לאחר יב
לא־הייתם נאמנים את שלכם מי יתן לכם׃ אין עבד יכל יג
לעבד שני אדנים כי או את־האחד ישנא ואת־האחר יאהב
או באחד ידבק ואת־האחר יבזה לא תוכלו לעבד לאלהים
ולממון׃ וישמעו את־כל־אלה גם הפרושים אשר הם יד
אהבי כסף וילעגו לו׃ ויאמר אליהם אתם הם המצדיקים טו
את־עצמכם לפני האנשים אך האלהים ידע את־לבותיכם
כי הרם לאנשים תועבה הוא לפני האלהים׃ התורה טז
והנביאים עד־יוחנן מן־העת ההיא מלכות האלהים
מבשרה וכל־איש פרץ בה׃ אך נקל לשמים ולארץ לחלף יז
מנפול נקדה אחת מן־התורה׃ כל־איש המשלח את־אשתו יח
ונשא אחרת מנאף הוא וכל־איש הנשא גרושה מאיש
מנאף הוא׃ ויהי איש אחד עשיר ולבש יט
ארגמן ובוץ ומתעדן כל־יום בהדר׃ ועני אחד היה כ
ושמו אלעזר אשר הושם אצל שערו מכה שחין אבעבעות׃
ומתאוה לשבוע מן־הפתותים הנפלים משלחן העשיר אולם כא
גם הכלבים באו ולקקו את־אבעבעותיו׃ ויהי וימת העני כב
וינשא על־ידי המלאכים אל־חיק אברהם וימת גם־העשיר
ויקבר׃ ובשאול נשא את־עיניו בהיותו בענויים וירא את־ כג
אברהם מרחוק ואת־אלעזר בחיקו׃ ויצעק ויאמר אבי כד
אברהם רחם עלי ושלח את־אלעזר למען יטבול את־קצה

° כ"א תכלו. ° פר' י"ט, י"ז. ° יוח' י"ג, ו'. י"ג, ג'. ° א' טמו' א', י"א. ° ד"ה א' כ"ט, י"ד. ° א' פטר' א', ד'. ° יהו' כ"ד, ט"ו. ° מ"א ט"ו, כ"א. ° ישע' כ"ו, י"ח. ° ד"ה ב' ל', י'. ° ירמ' נ', י"ח. ° משל' ו', י"ז. ° משל' ט"ז, ה'. ° מתי' י"א, י"ג. ° מתי' ה', י"ח. ° ישע' כ', ח'. ° היו' כ"א, י'-י"ח. ° ס"א ב', ח'. ° איוב ב', ז'. ° ישע' כ"ז, א' ב'. ° תה' כ"א, י"א. ° מתי' ח', י"א ב'. ° תה' מ"ט, י"ג. ° דבר' ל"ג, כ"ג. נרח' ל"ז, ל"ה.

אצבעו במים ויקרר את־לשוני כי מכאוב אני סבל בלהבה
כה הזאת׃ ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת אתה את־
טובותיך בחייך ואלעזר כמו־כן את־הרעות אך עתה
כו הלזה הוא מנחם ואתה סבל מכאוב׃ ועל־כל־אלה בקיעה
גדולה מושמה בינינו וביניכם למען הרצים לעבר מפה
אליכם לא יוכלו וגם־לא אלה משם אלינו יעברו׃
כז ויאמר לכן אני שאל מאתך אבי כי תשלח אתו אל־בית
כח אבי׃ כי יש לי חמשה אחים למען יעיד להם פן־יבאו
כט גם־המה אל־מקום העינוי הזה׃ ויאמר אליו אברהם יש
ל להם משה והנביאים ישמעו אליהם׃ ויאמר לא־כן אבי
אברהם אולם אם־אחד מן־המתים יבוא אליהם ישובו׃
לא ויאמר אליו אם אל־משה והנביאים אינם שמעים גם
אם־יקום איש מעם המתים לא יאמינו׃
יז ויאמר אל־תלמידיו נמנע הוא כי לא יבואו המכשלים
ב אך אוי לאשר על־ידו הם באים׃ מותר היה לו אם־
נתלה פלח הרחים על־צואריו והשלך אל־הים מאשר
ג יכשיל את־אחד הקטנים האלה׃ השמרו
לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך גער בו ואם־יתנחם סלח
ד לו׃ ואם שבע פעמים ביום יחטא לך ושבע פעמים
ביום ישוב אליך לאמר מתנחם אני תסלח לו׃
ה ויאמרו השליחים אל־האדון הוסף לנו אמונה׃
ו ויאמר האדון אם־היתה לכם אמונה כגרגר חרדל תאמרו
אל־השקמה הזאת העקרי והנטעי בים ותשמע אליכם׃
ז אך מי מכם אשר יש־לו עבד חרש או רעה אשר

° יש' ס"ו, כ"ד. ° תה' י"ז, י"ד. ° תה' ל"ד, י"ט. ° שמו' ח', י"ט. ° ישע' ל"ה, ח'. ° ש"א כ"ח, י"א. ° ישע' ח', כ'. ° דבר' י"ח, ט"ו. ° דבר' י"ח, י"ח. ° יוח' י"א, מ"ו-כ"ג. ° ישע' ח', י"ד. ° זכר' ב', י"ג. ° מתי' כ"ה, מ"ה. ° ויק' י"ט, י"ז. ° קול' ג', י"ג. ° מתי' י"ח, כ"א כ"ב. ° חבק' ב', ד'. נרח' ט"ו, ט"ז. מרק' ט', כ"ג. ° מתי' י"ג, ל"ג.

גבואו מן־השדה יאמר לו כרגע לך והסב : אולם [illegible] ח
לא־יאמר אליו הכן את אשר אכל בערב והתאזר ושרת
אתי עד אם־אכלתי ושתיתי ואחרי זאת תאכל ותשתה
אתה : היתן תודה לעבד ההוא כי עשה את־הדברים ט
המפקדים אליו לא אני מדמה : כן גם־אתם כאשר י
עשיתם את כל־הדברים המפקדים אליכם אמרו כי עבדים
לא־מועילים אנחנו כי את אשר אנחנו חיבים לעשות
עשינו : ויהי בנסעו אל־ירושלם ויעבר בתוך יא
שמרון והגליל : ובבואו אל־כפר אחד ויפגשו אתו עשרה יב
אנשים מצרעים אשר עמדו מרחוק : ואלה נשאו קול יג
לאמר ישוע מורה רחם עלינו : ובראותו ויאמר אליהם יד
לכו והראו אל־הכהנים ויהי כאשר הלכו להם ויטהרו :
ואחד מהם בראותו כי נרפא שב ובקול רם כבד את־ טו
האלהים : ויפל על־פניו לרגליו ויודה לו והוא היה שמרני : טז
ויען ישוע ויאמר האם לא העשרה טהרו והתשעה איפה יז
הם : האם־לא נמצאו אשר שבו לתת כבוד לאלהים יח
זולתי הזר הזה : ויאמר אליו קום לך אמונתך הושיעה יט
אתך : וכאשר נדרש מאת הפרושים מתי כ
תבוא מלכות האלהים ויען אתם ויאמר לא תבוא מלכות
האלהים במשמרת : גם לא יאמרו הנה פה או הנה שם כא
כי הנה מלכות האלהים בקרבכם היא :
ויאמר אל־התלמידים יבאו ימים אשר תכספו לראות כב
אחד מימי בן־האדם ולא תראו : ויאמרו אליכם הנה פה כג
או הנה שם אל־תלכו גם־לא תרוצו : כי כאשר הברק כד

° ד"ה א' כ"ט, י"ד־ט"ז. איוב כ"ב, ב'־ד'. רומ' י"א, ל"ה.
° ויק' י"ג, מ"ו מ"ה.
° ויק' י"ד, ב'־ל"ב.
° מ"ב ה', י"ד ט"ו.
° ברא' י"ז, ג'.
° פר' י', ל"ג.
° תהל' ק"ו, י"ג כ"א.
° תהל' ק"ז, כ"ב כ"ג.
° חבק' ב', ד'.
° ירמ' כ"ג, ס"ו.
° באותות קודמות נלוין.
° צפנ' ג', ט"ו.
° זכר' ב', י"ד ט"ו.
° הוש' ה', ט"ו. ג', ה'.
° זכר' ט', י"ד.

המברק מגיה מן־הקצה תחת השמים אל־הקצה תחת
כה השמים כן יהיה גם בן־האדם ביומו : אך בראשונה צריך
כו הוא כי יסבל רבות וימאס מן־הדור הזה : וכאשר היה
כז בימי נח כן יהיה גם בימי בן־האדם : אכלו שתו נשאו
נשים נשאו לאנשים עד־היום אשר בא נח אל־התבה
כח ובא המבול והשחית את־הכל : כמו־כן גם כאשר היה
כט בימי לוט אכלו שתו קנו מכרו נטעו בנו : אך
ביום אשר יצא לוט מסדום המטיר אש וגפרית מן
ל השמים והשחית את־הכל : כפי אלה יהיה ביום אשר בן
לא האדם יגלה : ביום ההוא מי אשר יהיה על־הגג וכליו
בבית לא ירד לשאת אתם וזה אשר בשדה כמו־כן לא
לב לג ישב אל־אחריו : זכרו את־אשת לוט : כל־מי אשר יבקש
להושיע את־נפשו יאבדנה וכל־מי אשר יאבד את־נפשו
לד יחיה אתה : אני אמר לכם בלילה ההוא יהיו שנים
לה במטה אחת האחד ילקח והאחר יעזב : שתים תהיינה
לו טחנות יחד האחת תלקח והאחרת תעזב : שנים יהיו
לז בשדה האחד ילקח והאחר יעזב : ויענו ויאמרו אליו איה
אדני ויאמר אליהם באשר הנבלה שם יקבצו הנשרים :
יח וידבר גם־משל אליהם כי צריכים הם להתפלל תמיד
ב ולא להתרפות : לאמר שופט אחד היה בעיר אחת אשר
ג לא ירא את־האלהים ומפני אדם לא נכנע : ואלמנה היתה
בעיר ההיא ותבוא אליו לאמר נקם אתי מאת מריבי :
ד ולא אבה לעת ואחרי־כן אמר בנפשו אם גם את־האלהים
ה אינני ירא ומפני אדם אינני נכנע : אפס יען מסיקה לי

° דני' ז', י"ג י"ד.
° יש' נ"ג, ד'־ח'.
° תה' קי"ח, כ"ב.
° ברא' ו', ג' י"ג.
° ברא' ז', ז'.
° ברא' ז', כ"ג. ט', ט"ז.
° ברא' י"ט, כ"ד.
° ברא' י"ט, כ"ט.
° נ תהל' נ', ח'.
° ברא' י"ט, כ"ו.
° תה' מ"ד, כ"ג.
העב' י"א, כ"ד־כ"ו.
° יחזק' ל"ג, ו'.
° שופט' ג', כ"ח.
° איוב ל"ט, ל'.
° יחז' ל"ט, י"ז.
תה' כ"ה, ט"ו.
° תהל' ס', י"ז.
° שמו' י', ג'.
° ישע' ל"ג, ח'.
° דבר' כ"ז, י"ט.
° ישע' א', כ"ג.

°מיכה ז׳, י״ז. תְּלָאֵנִי הָאַלְמָנָה הַזֹּאת אִקֹּם אֹתָהּ פֶּן בְּאַחֲרִית תָּבוֹא וְתַכֶּה
אֹתִי עַל־הַלֶּחִי׃ וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן שִׁמְעוּ אֵת אֲשֶׁר שֹׁפֵט ו
°יחז׳ כ״ס, י״ז. הָעַוְלָה אֹמֵר׃ וְהָאֱלֹהִים הַאִם־לֹא יַעֲשֶׂה אֶת־נִקְמַת בְּחִירָיו ז
°תהל׳ פ״ח, ג׳. הַצֹּעֲקִים אֵלָיו יוֹמָם וָלַיְלָה וְיַאֲרִיךְ רוּחַ עֲלֵיהֶם׃ אֲנִי ח
תנ׳ ו׳, י׳. אֹמֵר לָכֶם כִּי־יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּטָם בִּמְהֵרָה אֶפֶס בֶּן־הָאָדָם
°חבק׳ ג׳, ג׳. °נפטר׳ ג׳, ד׳. בְּבוֹאוֹ הֲיִמְצָא אֱמוּנָה עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר גַּם ט
°מסל׳ ל׳, י״ג. אֶל־אֲחָדִים הַבֹּטְחִים בְּנַפְשָׁם כִּי הֵם צַדִּיקִים וּבוֹזִים אֶת־
הָאֲחֵרִים אֵת הַמָּשָׁל הַזֶּה׃ שְׁנֵי אֲנָשִׁים עָלוּ אֶל־הַהֵיכָל י
לְהִתְפַּלֵּל הָאֶחָד פָּרוּשׁ וְהָאַחֵר מוֹכֵס׃ הַפָּרוּשׁ עָמַד וּבְנַפְשׁוֹ יא
°ירמ׳ ג׳, ל״ה. אֶת־אֵלֶּה הִתְפַּלֵּל הָאֱלֹהִים אֲנִי מוֹדֶה לְּךָ כִּי אֵין אֲנִי כִּשְׁאָר
ישע׳ כ״ג, ו׳. הָאֲנָשִׁים גֹּזְלִים מְעַוְּלִים נֹאֲפִים אוֹ גַּם כַּמּוֹכֵס הַזֶּה׃ אֲנִי יב
°ישע׳ כ״ח, ג׳. צָם פַּעֲמַיִם בַּשָּׁבוּעַ אֲנִי מְעַשֵּׂר אֶת־הַכֹּל כָּל אֲשֶׁר אֲנִי
°עזר׳ ט׳, ו׳. קֹנֶה׃ וְהַמּוֹכֵס עָמַד מֵרָחוֹק וְלֹא אָבָה אַף־לֹא לָשֵׂאת אֶת־ יג
°ירמ׳ ל״א, י״ט. עֵינָיו אֶל־הַשָּׁמַיִם כִּי אִם־סָפַק עַל־לִבּוֹ לֵאמֹר הָאֱלֹהִים סְלַח
°תה׳ כ״ס, י״ח. נָא לִי הַחוֹטֵא׃ אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יָרַד זֶה נִצְדָּק אֶל־בֵּיתוֹ יוֹתֵר יד
°מסל׳ כ״ט, מִזֶּה כִּי כָּל־הַמְרוֹמֵם אֶת־נַפְשׁוֹ יֻשְׁפָּל וְהַמַּשְׁפִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ
כ״ג. יְרוֹמָם׃ וַיָּבִיאוּ אֵלָיו גַּם אֶת־הָעוֹלָלִים לְמַעַן טו
°ש״א א׳, כ״ד. יִגַּע בָּם וּבִרְאוֹת הַתַּלְמִידִים וַיִּגְעֲרוּ בָם׃ אַךְ יֵשׁוּעַ קָרָא טז
°דבר׳ כ״ט, י׳- י״ג. אֹתָם אֵלָיו וַיֹּאמַר הַנִּיחוּ לַיְלָדִים הַקְּטַנִּים לָבוֹא אֵלַי וְאַל־
°תהל׳ קל״א, תִּמְנָעוּם כִּי מִכָּאֵלֶּה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ אָמֵן אֲנִי יז
א׳ ב׳. א פטר אֹמֵר לָכֶם כֹּל אֲשֶׁר לֹא־יְקַבֵּל אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כַּיֶּלֶד קָטֹן
ב׳, ב׳. °פ״ה ט״ז, ל׳. לֹא יָבוֹא בָהּ׃ וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ מֹשֵׁל אֶחָד לֵאמֹר יח
°חס הוח רק חסס. הַמּוֹרֶה הַטּוֹב מַה־לִּי לַעֲשׂוֹת לְמַעַן אִירַשׁ חַיֵּי עוֹלָמִים׃
°תהל׳ כ״ג, נ׳. וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לָמָּה אַתָּה קֹרֵא אֹתִי טוֹב אֵין טוֹב יט

בלתי

כ בִּלְתִּי אֶחָד הָאֱלֹהִים׃ אַתָּה יֹדֵעַ אֶת־הַמִּצְוֹת לֹא תִנְאָף °תהל׳ פ״ו, ס׳.
לֹא תִרְצָח לֹא תִגְנֹב לֹא תַעֲנֶה עֵד שָׁקֶר כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ °תה׳ י״ח, כ״ג.
כא וְאֶת־אִמֶּךָ׃ וְהוּא אָמַר אֶת־כָּל־אֵלֶּה שָׁמַרְתִּי מִנְּעוּרָי׃ °תהל׳ כ״ז, ד׳. לוק׳ י׳, מ״ב.
כב וְכִשְׁמֹעַ יֵשׁוּעַ אֶת־אֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד אַחַת חֲסֵרָה לָּךְ °מסל׳ י״ג, ו׳.
אֶת הַכֹּל כֹּל אֲשֶׁר יֶשׁ־לְךָ מְכֹר וְתֵן לָעֲנִיִּים וְיִהְיֶה לְּךָ °א פטר׳ א׳, ד׳.
כג אוֹצָר בַּשָּׁמַיִם וּבֹא לֵךְ אַחֲרָי׃ וְהוּא כְּשָׁמְעוֹ אֶת־אֵלֶּה °יש׳ מ״ה, כ״ג- כ״ה. מתי׳ח
כד נֶעֱצַב מְאֹד כִּי הָיָה עָשִׁיר מְאֹד׃ וּבִרְאוֹת אֹתוֹ יֵשׁוּעַ נֶעֱצָב י״ח, כ״ח כ״ט.
מְאֹד וַיֹּאמַר אֵיךְ קָשֶׁה הוּא כִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר יֶשׁ־לָהֶם נְכָסִים °דבר׳ ו׳, י׳-י״ג. °מסל׳ ל׳, ז׳-
כה יָבוֹאוּ אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ כִּי נָקֵל לְגָמָל לַעֲבוֹר בְּעַד חוּר ט׳. מרק׳ י׳,
כו הַמַּחַט מִלְּעָשִׁיר לָבוֹא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמְרוּ הַשֹּׁמְעִים כ״ד.
כז וּמִי יוּכַל לְהִוָּשֵׁעַ׃ וְהוּא אָמַר הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֵין בִּיכֹלֶת °ירמ׳ י״ג, כ״ג. °תהל׳ כ״ג, ט׳.
כח בְּנֵי אָדָם הֵם בִּיכֹלֶת הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס °יוח׳ ג׳, ט״ז.
כט הִנֵּה אֲנַחְנוּ עָזַבְנוּ אֶת־הַכֹּל וְהָלַכְנוּ אַחֲרֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם °איוב מ״ב, ג׳,
אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עָזַב בַּיִת אוֹ פיל׳ ג׳, י״ב י״ג. °מתי׳ ד׳, כ׳.
יוֹלְדִים אוֹ־אַחִים אוֹ־אִשָּׁה אוֹ־בָנִים לְמַעַן מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ י״ט, כ״ז.
ל אֲשֶׁר לֹא־יִקַּח עוֹד רִבּוֹת כָּאֵלֶּה בָּעֵת הַזֹּאת וּבָעוֹלָם הַבָּא °תהל׳ מ״ס,
לא חַיֵּי עוֹלָמִים׃ וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת־שְׁנֵים הֶעָשָׂר י״א י״ג.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹלִים יְרוּשָׁלַיְמָה וְיִכְלוּ כָּל־הַדְּבָרִים °תה׳ מ״ד, כ״ג. °ד״ה ב כ״ס, ט׳.
לב הַכְּתוּבִים בִּידֵי הַנְּבִיאִים עַל בֶּן־הָאָדָם׃ כִּי יִמָּסֵר אֶל־הַגּוֹיִם °מרק׳ י׳, ל״ג.
לג וְיִהְתַּל וְיִחֻרַף וְיֻרַק בּוֹ׃ וְיַכֻּהוּ בַשּׁוֹטִים וִימִיתֻהוּ אֹתוֹ °תהל׳ מ׳, ח׳. °תהל׳ נ׳, א׳ ג׳.
לד וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם עוֹד׃ וְהֵמָּה לֹא הֵבִינוּ מְאוּמָה מֵאֵלֶּה °ישע׳ כ׳, ו׳.
וְהָיָה הַדָּבָר הַזֶּה נִסְתָּר מֵהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֵת הַנֶּאֱמָרִים׃ °ישע׳ כ״ג, י״ב °תהל׳ ט״ז, י׳.
לה וַיְהִי בְּקָרְבוֹ אֶל־יְרִיחוֹ עִוֵּר אֶחָד יֹשֵׁב עַל־יַד °פר׳ כ״ד, כ״ה
לו הַדֶּרֶךְ מְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת׃ וּבְשָׁמְעוֹ הָמוֹן עֹבֵר וַיִּדְרשׁ מַה הִיא מ״ד-מ״ז.

וזאת

לז לח זֹאת׃ וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי עֹבֵר׃ וַיִּצְעַק לֵאמֹר יֵשׁוּעַ מתי ב׳, כ״ג.
לט בֶּן־דָּוִד רַחֵם עָלָי׃ וְהַהֹלְכִים לְפָנָיו גָּעֲרוּ בוֹ לְמַעַן יֶחֱשֶׁה °ירמ׳ כ״ג, ה׳.
מ אַךְ הוּא הִרְבָּה יוֹתֵר צָעֹק בֶּן־דָּוִד רַחֵם עָלָי׃ וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ °ירמ׳ כ״ט, י״ג
מא וַיְצַו כִּי יוּבָא אֵלָיו וְכַאֲשֶׁר קָרַב וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ לֵאמֹר׃ מַה־ י״ג. °מ״א ג׳, ה׳.
תַּחְפֹּץ כִּי אֶעֱשֶׂה לָּךְ וְהוּא אָמַר אֲדֹנָי כִּי אֶרְאֶה עוֹד׃ °תהל׳ קמ״ו, ח׳.
מב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ רְאֵה עוֹד אֱמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה אֹתָךְ׃
מג וּפִתְאֹם רָאָה עוֹד וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו מְכַבֵּד אֶת־הָאֱלֹהִים וְכָל־ °תהל׳ ל״ג, ט׳.
הָעָם בִּרְאוֹתָם נָתְנוּ תְּהִלָּה לֵאלֹהִים׃ ק״ז, כ׳. °תהל׳ ק״ו, י״ג.
יט ב וַיָּבוֹא פְנִימָה וַיַּעֲבֹר אֶת־יְרִיחוֹ׃ וְהִנֵּה אִישׁ הַנִּקְרָא בְּשֵׁם
ג זַכַּי אֲשֶׁר הָיָה רֹאשׁ מוֹכְסִים וְהוּא הָיָה עָשִׁיר׃ וַיְבַקֵּשׁ
לִרְאוֹת אֶת־יֵשׁוּעַ מִי הוּא וְלֹא יָכֹל מִפְּנֵי הֶהָמוֹן כִּי בְקוֹמָתוֹ °פר׳ כ״ג, ח׳.
ד קָטֹן הָיָה׃ וַיְקַדֵּם לָרוּץ לְפָנָיו וַיַּעַל עַל־שִׁקְמָה לְמַעַן יִרְאֶה יוח׳ י״ב, כ״א.
ה אֹתוֹ כִּי מִשָּׁם הָיָה עָתִיד לַעֲבֹר׃ וּכְבוֹא יֵשׁוּעַ אֶל־הַמָּקוֹם °מ״א י׳, כ״ז.
וַיַּבֵּט לְמַעְלָה וַיַּרְא אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו זַכַּי מַהֵר רֵד כִּי °יחז׳ ט״ז, ו׳.
ו הַיּוֹם בְּבֵיתְךָ צָרִיךְ לִי לָשֶׁבֶת׃ וַיְמַהֵר וַיֵּרֶד וַיְקַבֵּל אֹתוֹ °קהל׳ ט׳, י׳. °תה׳ קי״ט, ס׳.
ז שָׂמֵחַ׃ וְכַאֲשֶׁר רָאוּ וַיִּלּוֹנוּ כֻלָּם לֵאמֹר כִּי אֶל־אִישׁ חֹטֵא °יחז׳ י״ח, כ״ט.
ח בָּא לָלוּן׃ וַיַּעֲמֹד זַכַּי וַיֹּאמֶר אֶל־הָאָדוֹן אֲדֹנִי הִנֵּה אֶת־ ישע׳ כ״ה, ח׳.
מַחֲצִית נְכָסַי אֲנִי נֹתֵן לָעֲנִיִּים וְאִם עָשַׁקְתִּי אֵי־זֶה אִישׁ °תהל׳ מ״ח, ג׳.
ט בִּמְאוּמָה אֲנִי מְשַׁלֵּם אַרְבַּעְתָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אָכֵן °ש״א י״ב, ג׳.
הַיּוֹם תְּשׁוּעָה נִהְיְתָה לַבַּיִת הַזֶּה בַּאֲשֶׁר גַּם־זֶה בֶּן־אַבְרָהָם ש״ב י״ב, ו׳. °פר׳ י״ג, ט״ז.
י הוּא׃ כִּי בָא בֶן־הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת־הָאֹבֵד׃ °הוש׳ ח׳, ז׳.
יא וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־אֵלֶּה וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר מָשָׁל בַּעֲבוּר °תהל׳ קי״ט, קע״ו.
הֱיוֹתוֹ קָרוֹב לִירוּשָׁלַםִ וּבַעֲבוּר דִּמּוּתָם כִּי כְרֶגַע עֲתִידָה °יוח׳ ז׳, ד׳.
יב מַלְכוּת הָאֱלֹהִים לְהֵרָאוֹת׃ לָכֵן אָמַר אִישׁ אַדִּיר אֶחָד נָסַע י׳, כ״ד.

יג אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה לָקַחַת לוֹ מַלְכוּת וְלָשׁוּב׃ וַיִּקְרָא אֶל־עֲשֶׂרֶת °דני׳ ז׳, י״ג י״ד.
עֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם עֲשֶׂרֶת מָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סַחֲרוּ עַד כִּי תהל׳ ס״ח, י״ט.
יד אָבוֹא׃ אַךְ בְּנֵי עַמּוֹ שְׂנֵאוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו מַלְאָכוּת °מ״א י׳, י״ז. °מתי׳ כ״ה,
טו לֵאמֹר אֵין אֲנַחְנוּ רֹצִים כִּי זֶה יִמְלֹךְ עָלֵינוּ׃ וַיְהִי בְשׁוּבוֹ ט״ו-ל׳.
כַּאֲשֶׁר לָקַח אֶת־הַמַּלְכוּת וַיֹּאמֶר כִּי יִקָּרְאוּ אֵלָיו הָעֲבָדִים °תה׳ ל״ה, י״ט. °תהל׳ ב׳, ב׳.
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֶת־הַכֶּסֶף לְמַעַן יֵדַע מִי הִשְׂתַּכֵּר יוח׳ י״ט, ט״ו.
טז מְאוּמָה׃ וַיָּבוֹא הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מָנְךָ פָּעַל מוֹתַר °תהל׳ ב׳, ו׳.
יז עֲשֶׂרֶת מָנִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יָפֶה הָעֶבֶד הַטּוֹב יַעַן בִּמְעַט °משל׳ כ״ד, י״ג. °חגי ח׳, ו׳.
יח מִזְעָר נֶאֱמָן הָיִיתָ הֱיֵה בַּעַל שִׁלְטוֹן עַל עֶשֶׂר עָרִים׃ וַיָּבֹא °דני׳ ז׳, י״ח.
יט הַשֵּׁנִי וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מָנְךָ עָשָׂה חֲמֵשֶׁת מָנִים׃ וַיֹּאמֶר גַּם לוק׳ כ״ב, כ״ט.
כ לָזֶה גַּם־אַתָּה הֱיֵה עַל־חָמֵשׁ עָרִים׃ וְאַחֵר בָּא וַיֹּאמַר אֲדֹנִי °תהל׳ ס״ב, י״ג.
כא הִנֵּה מָנְךָ אֲשֶׁר הָיָה לִי מֻנָּח בְּמִטְפַּחַת׃ כִּי יָרֵאתִי אֹתְךָ °נח׳ ג׳, י׳.
יַעַן אִישׁ עַז אַתָּה נֹשֵׂא אַתָּה אֵת אֲשֶׁר לֹא־שַׂמְתָּ וְקֹצֵר
כב אַתָּה אֵת אֲשֶׁר לֹא־זָרָעְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִפִּיךָ אֶשְׁפָּטְךָ °ש״ב ח׳, ט״ז.
הָעֶבֶד הָרָע יָדַעְתָּ כִּי אֲנִי אִישׁ עַז אָנֹכִי נֹשֵׂא אֵת אֲשֶׁר לֹא־ °איו׳ ט״ו, ס׳ו׳.
כג שַׂמְתִּי וְקֹצֵר אֵת אֲשֶׁר לֹא־זָרָעְתִּי׃ וְלָמָּה לֹא־נָתַתָּ אֶת־ °מלא׳ ג׳, י״ד.
כד כַּסְפִּי עַל־הַשֻּׁלְחָן וַאֲנִי בְּבוֹאִי תְּבַעְתִּיו אִתּוֹ בְתַרְבִּית׃ וְאֶל־ °משל׳ כ״ח, ח׳.
הָעֹמְדִים לְפָנָיו אָמַר שְׂאוּ מִמֶּנּוּ אֶת־הַמָּנֶה וּתְנוּ לַאֲשֶׁר
כה יֶשׁ־לוֹ עֲשֶׂרֶת הַמָּנִים׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנִי יֶשׁ לוֹ עֲשֶׂרֶת
כו מָנִים׃ כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לְכָל אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ יִנָּתֵן °יש׳ כ״ה, ח׳.
כז וּמֵאֲשֶׁר אֵין־לוֹ גַּם אֵת אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ יֻקַּח מִמֶּנּוּ׃ אֶפֶס אֶת־ °ש״א ג׳, ל׳־ל״ג.
אֹיְבַי הָהֵם אֲשֶׁר לֹא־רָצוּ כִּי־אֶמְלֹךְ עֲלֵיהֶם הָבִיאוּ הֵנָּה °ישע׳ ס״ו, י״ד.
כח וְהִרְגוּ לְפָנָי׃ וְכַאֲשֶׁר אָמַר אֶת־אֵלֶּה נָסַע °ישע׳ י״ח, ד׳.
כט לִפְנֵיהֶם בַּעֲלוֹת יְרוּשָׁלָיְמָה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־בֵּית־פַּגֵּי °פר׳ ט׳, כ״ח.

°זכר׳ י״ד, ד׳. וּבֵית עֲנְיָה אֵצֶל הָהָר הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם
פ״ס ח׳, י״ח. מִתַּלְמִידָיו׃ לֵאמֹר לְכוּ לָכֶם אֶל־הַכְּפָר מִמּוּלֵנוּ אֲשֶׁר בּוֹ ל
°מתי׳ כ״א, ג׳. בְּבֹאֲכֶם שָׁמָּה תִּמְצְאוּ עַיִר אָסוּר אֲשֶׁר אֵין אֶחָד מִבְּנֵי
ס״ח י׳, ג׳. אָדָם מֵעוֹלָם יָשַׁב עָלָיו הַתִּירוּ אֹתוֹ וַהֲבִיאוּ׃ וְאִם־אִישׁ לא
יִשְׁאַל אֶתְכֶם לָמָּה אַתֶּם מַתִּירִים כֹּה תֹּאמְרוּ אֵלָיו כִּי
ד״ס ח׳ כ״ט, הָאָדוֹן צָרִיךְ לוֹ׃ וַיֵּלְכוּ לָהֶם הַנִּשְׁלָחִים וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר לב
י״ד ט״ז. אָמַר אֲלֵיהֶם׃ וּבְהַתִּירָם אֶת־הָעַיִר וַיֹּאמְרוּ בְעָלָיו אֲלֵיהֶם לג
°תהל׳ כ׳, י׳. לָמָּה אַתֶּם מַתִּירִים אֶת־הָעָיִר׃ וַיֹּאמְרוּ הָאָדוֹן צָרִיךְ לוֹ׃ לד
°מ״ב ט׳, י״ג. וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־הָעַיִר וַיַּרְכִּיבוּ לה
°זכר׳ ט׳, ט׳. עָלָיו אֶת־יֵשׁוּעַ׃ וּבְנָסְעוֹ וַיִּפְרְשׂוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם בַּדָּרֶךְ׃ וְכַאֲשֶׁר לו לז
°מ״א א׳, מ׳. קָרַב עַתָּה אֶל־מוֹרַד הַר הַזֵּיתִים וַיָּחֵלּוּ כָּל־הֲמוֹן הַתַּלְמִידִים
°תהל׳ קי״ח, כ״ו. לְהַלֵּל בְּשִׂמְחָה אֶת־הָאֱלֹהִים בְּקוֹל גָּדוֹל עַל כָּל־הַגְּבוּרוֹת
°מתי׳ כ״א, ט׳ ו אֲשֶׁר רָאוּ׃ לֵאמֹר בָּרוּךְ הַמֶּלֶךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהֹוָה שָׁלוֹם לח
ט״ז. ישעי׳ בַּשָּׁמַיִם וְכָבוֹד בַּמְּרוֹמִים׃ וַאֲחָדִים מִן־הַפְּרוּשִׁים מִקֶּרֶב לט
כ״ו, י׳ י״א. °חבק׳ ב׳, י״א. הֶהָמוֹן אָמְרוּ אֵלָיו מוֹרֶה גְּעַר בְּתַלְמִידֶיךָ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר מ
°תהל׳ קי״ט, קל״ו. אֲלֵיהֶם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אִם־אֵלֶּה יֶחֱשׁוּ הָאֲבָנִים צָעָקוּ׃
°דבר׳ ל״ב, כ״ט. וְכַאֲשֶׁר קָרֵב וְרָאָה אֶת־הָעִיר וַיֵּבְךְּ עָלֶיהָ׃ מא
תהל׳ פ״א, י״ד. לֵאמֹר אָכֵן לוּ יָדַעַתְּ גַּם־אַתְּ וְאַף אָמְנָם בְּיוֹמֵךְ זֶה אֶת מב
°ישע׳ מ״ח, י״ח. אֲשֶׁר לִשְׁלוֹמֵךְ אַךְ עַתָּה נִסְתְּרוּ מֵעֵינָיִךְ׃ כִּי יָבֹאוּ יָמִים מג
°ישע׳ ו׳, ט׳ י׳. ירמ׳ ח׳, ז׳. עָלַיִךְ וְיִשְׁפְּכוּ אֹיְבַיִךְ סֹלְלָה סְבִיבוֹתַיִךְ וְיַקִּיפוּ אֹתָךְ וְיָצִיקוּ
°דני׳ ט׳, כ״ו כ״ז. אֹתָךְ מִכָּל־צַד׃ וְיִסְחֲפוּ אֹתָךְ וְאֶת־בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ וְלֹא־יַשְׁאִירוּ מד
°מלא׳ ג׳, א׳. בָךְ אֶבֶן עַל־אָבֶן עֵקֶב אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַתְּ אֵת עֵת פְּקֻדָּתֵךְ׃
°זכר׳ י״ד, כ״א. וַיָּבֹא אֶל־הַהֵיכָל וַיָּחֶל לְגָרֵשׁ אֶת־הַמֹּכְרִים בּוֹ מה
°ישע׳ נ״ו, ז׳. וְאֶת־הַקֹּנִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּתוּב בֵּיתִי בֵּית־תְּפִלָּה הוּא מו

מז וְאַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֹתוֹ לִמְעָרַת פָּרִיצִים׃ וַיְהִי
הוּא מְלַמֵּד יוֹם־יוֹם בַּהֵיכָל אַךְ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים °מתי׳ כ״ו, כ״ה.
מח גַּם רָאשֵׁי הָעָם בִּקְשׁוּ לְאַבֵּד אֹתוֹ׃ וְלֹא מָצְאוּ מַה אֲשֶׁר °מ״א י״ט, י׳.
יַעֲשׂוּ כִּי כָל־הָעָם הָיוּ תְלוּאִים לִשְׁמוֹעַ אֹתוֹ׃ °ישע׳ כ״ג, כ״ד.
כ וַיְהִי בְּאַחַד הַיָּמִים הָהֵם כַּאֲשֶׁר לִמַּד אֶת־הָעָם בַּהֵיכָל °מתי׳ כ״א, כ״ג.
וּבִשֵּׂר וַיִּתְיַצְּבוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים עִם־הַזְּקֵנִים׃ מרק׳ י״א, כ״ז.
ב וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אֱמָר לָנוּ בְּאֵי־זֶה שִׁלְטוֹן עֹשֶׂה אַתָּה °במד׳ ט״ז, ג׳.
ג אֶת־אֵלֶּה אוֹ מִי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ אֶת־הַשִּׁלְטוֹן הַזֶּה׃ וַיַּעַן ירמ׳ פ״ג, ג׳.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶשְׁאַל אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי דָּבָר אֶחָד וְאִמְרוּ לִי׃
ד ה טְבִילַת יוֹחָנָן הֲמִן־הַשָּׁמַיִם הָיְתָה אוֹ מִבְּנֵי אָדָם׃ וַיַּחְשְׁבוּ °ספר׳ ג׳, ח׳-כ״ג.
בְּקִרְבָּם לֵאמֹר אָכֵן אִם נֹאמַר מִן־הַשָּׁמַיִם יֹאמַר מַדּוּעַ °יוח׳ א׳, ו׳-כ״ג.
ו אֵפוֹא לֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ׃ וְאִם נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם כָּל־הָעָם °יוח׳ א׳, כ״ט.
ז יִסְקְלוּ אֹתָנוּ כִּי נוֹכָחִים הֵם כִּי יוֹחָנָן הָיָה נָבִיא׃ וַיַּעֲנוּ כִּי ג׳, כ״ז-ל״ו. °מתי׳ י״ד, ה׳.
ח אֵינָם יוֹדְעִים מֵאָיִן׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם גַּם־אֲנִי אֵינֶנִּי °ירמ׳ ח׳, ז׳-ט׳.
אֹמֵר לָכֶם בְּאֵי־זֶה שִׁלְטוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֶת־אֵלֶּה׃ °איוב ה׳, י״ג.
ט וַיָּחֶל לְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֶת הַמָּשָׁל הַזֶּה אִישׁ אֶחָד נָטַע תהל׳ כ״ו, ה׳. °ירמ׳ ב׳, כ״א.
י כֶּרֶם וַיַּפְקִידֵהוּ לְאִכָּרִים וַיִּסַּע לְמֶרְחָק עִתִּים רַבּוֹת׃ וְלַמּוֹעֵד °ישע׳ ה׳, א׳.
שָׁלַח עֶבֶד אֶל־הָאִכָּרִים לְמַעַן יִתְּנוּ לוֹ מִפְּרִי הַכֶּרֶם וְהָאִכָּרִים °ד״ה ב ל״ו,
יא הִכֻּהוּ אֹתוֹ וְשִׁלְּחֻהוּ רֵיקָם׃ וַיּוֹסֶף לִשְׁלוֹחַ עֶבֶד אַחֵר וְהֵמָּה ט״ו. °מ״א כ״ב, כ״ד.
יב גַּם אֹתוֹ הִכּוּ וְנִבְּלוּ וְשִׁלְּחוּ רֵיקָם׃ וַיּוֹסֶף לִשְׁלוֹחַ שְׁלִישִׁי °ד״ה ב כ״ד,
יג וְהֵמָּה גַּם אֹתוֹ פִּצְּעוּ וְהִשְׁלִיכוּ הַחוּצָה׃ וַיֹּאמֶר אֲדוֹן כ״א.
הַכֶּרֶם מָה אֶעֱשֶׂה אֶשְׁלְחָה אֶת־בְּנִי הָאָהוּב אוּלַי בִּרְאוֹתָם °ישע׳ מ״ג, א׳.
יד אֹתוֹ יֵעָנוּ מִפָּנָיו׃ וּבִרְאוֹת אֹתוֹ הָאִכָּרִים וַיְדַבְּרוּ אִישׁ °שמו׳ כ״ג, כ׳.
אֶל־רֵעֵהוּ לֵאמֹר זֶה הוּא הַיּוֹרֵשׁ לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ לְמַעַן לָנוּ °תהל׳ ב׳, ח׳.

° דכי׳ ט׳, כ״ו. תִּהְיֶה הַיְרֻשָּׁה׃ וַיַּשְׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־מִחוּץ לַכֶּרֶם וַיַּהַרְגֻהוּ טו
° דכי׳ ט׳, כ״ז. מַה אֵפוֹא יַעֲשֶׂה לָהֶם בַּעַל הַכָּרֶם׃ יָבוֹא וְאִבַּד אֶת־ טז
° ישע׳ ס״ה, ח׳. הָאִכָּרִים הָאֵלֶּה וְיִתֵּן אֶת־הַכֶּרֶם לַאֲחֵרִים וּכְשָׁמְעָם וַיֹּאמְרוּ
מתי׳ כ״א, מ״ג. חָלִילָה׃ וַיַּבֵּט אֲלֵיהֶם וַיֹּאמַר מַה אֵפוֹא זֶה הַכָּתוּב אֶבֶן יז
° תה׳ קי״ח, כ״ב. אֲשֶׁר מָאֲסוּ הַבּוֹנִים זֹאת הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ כָּל הַנֹּפֵל יח
° ישע׳ ח׳, י״ד ט״ו. עַל־הָאֶבֶן הַזֹּאת יִשָּׁבֵר וְכֹל אֲשֶׁר תִּפֹּל עָלָיו תַּדִּק אֹתוֹ׃
° דכי׳ ב׳, מ״ד. וַיְבַקְשׁוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים לִשְׁלוֹחַ בּוֹ יט
תהל׳ ב׳, ט׳. יְדֵיהֶם בַּשָּׁעָה הַהִיא וַיִּירְאוּ אֶת־הָעָם כִּי הֵבִינוּ כִּי עֲלֵיהֶם אָמַר
° מתי׳ כ״ב, ט״ו. אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה׃ וַיִּשְׁמְרוּ־לוֹ וַיִּשְׁלְחוּ אֹרְבִים הַמִּתְחַפְּשִׂים כ
° תהל׳ ל״ז, ל״ב ל״ג. לִהְיוֹת צַדִּיקִים לְמַעַן יַחֲזִיקוּ בִּדְבָרוֹ לְהַסְגִּיר אֹתוֹ לְמֶמְשֶׁלֶת
° יש׳ כ״ט, כ״א. הַפֶּחָה וּלְשִׁלְטוֹנוֹ׃ וַיִּשְׁאָלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר מוֹרֶה יָדַעְנוּ כִּי כא
° תהל׳ ס״ו, נ׳. ° דבר׳ א׳, י״ז. בְּיֹשֶׁר אַתָּה מְדַבֵּר וּמוֹרֶה וְאֵין אַתָּה נֹשֵׂא פָנִים כִּי אִם־
° עזר׳ ד׳, י״ג י״ג. בֶּאֱמֶת אַתָּה מוֹרֶה אֶת־דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים׃ הֲמֻתָּר לָנוּ לָתֵת כב
מַס אֶל־הַקֵּיסָר אִם־לֹא׃ וַיָּבֶן אֶת־עָרְמָתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כג
° ד״ה ב ו׳, ל׳. תהל׳ מ״ד, כ״ב. מָה אַתֶּם מְנַסִּים אֹתִי׃ הַרְאוּ אֹתִי דִּינָר צֶלֶם מִי וּמִכְתָּבוֹ כד
° שמו׳ י״ז, ב׳. יֵשׁ לוֹ וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ שֶׁלַּקֵּיסָר׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵן שַׁלְּמוּ כה
° רומ׳ י״ג, ז׳. ° שמו׳ ל׳, י״ג. אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לַקֵּיסָר לַקֵּיסָר וְאֵת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים לֵאלֹהִים׃
° איוב ה׳, י״ג י״ג. וְלֹא יָכְלוּ לְהַחֲזִיק בִּדְבָרוֹ לִפְנֵי הָעָם וַיִּתְמְהוּ עַל־מַעֲנֵהוּ כו
וַיַּחֲרִישׁוּ׃ וַיִּגְּשׁוּ אֲחָדִים מִן־הַצַּדּוּקִים הַמִּתְנַגְּדִים כז
לֵאמֹר כִּי־אֵין תְּקוּמַת הַמֵּתִים וַיִּשְׁאָלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר׃ מוֹרֶה כח
° דבר׳ כ״ה, ה׳-ו׳. מֹשֶׁה כָּתַב לָנוּ אִם־יָמוּת אֲחִי אִישׁ אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ אִשָּׁה
° ברא׳ ל״ח, ח׳. וְהוּא יָמוּת בְּלִי־בָנִים כִּי יִקַּח אָחִיו אֶת־אִשְׁתּוֹ וְיָקִים זֶרַע
לְאָחִיו׃ וְעַתָּה שִׁבְעָה אַחִים הָיוּ וְהָרִאשׁוֹן לָקַח אִשָּׁה כט
וַיָּמָת בְּלִי־בָנִים׃ וַיִּקַּח הַשֵּׁנִי אֶת־הָאִשָּׁה וְגַם־הוּא מֵת בְּלִי־ ל

לא בָּנִים׃ וְהַשְּׁלִישִׁי לָקַח אֹתָהּ וּכְמוֹ־כֵן גַּם הַשִּׁבְעָה וְלֹא
לב עָזְבוּ בָנִים וַיָּמוּתוּ׃ וְאַחֲרוֹנָה לְכֻלָּם מֵתָה גַּם הָאִשָּׁה׃
לג וְעַתָּה בַּתְּקוּמָה אֵשֶׁת מִי מֵהֶם תִּהְיֶה כִּי לְשִׁבְעָתָם
לד הָיְתָה לְאִשָּׁה׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה ° ברא׳ א׳, כ״ח.
לה נֹשְׂאִים נָשִׁים וְנִשָּׂאוֹת לַאֲנָשִׁים׃ אַךְ הַנֶּחְשָׁבִים שָׁוִים ט׳, א׳.
לְהַשִּׂיג אֶת־הָעוֹלָם הַהוּא וְהַתְּקוּמָה מֵעִם הַמֵּתִים לֹא ° דכי׳ י״ג, ג׳.
לו יִשְׂאוּ נָשִׁים גַּם־לֹא תִנָּשֶׂאנָה לַאֲנָשִׁים׃ כִּי גַּם־לֹא יוּכְלוּ ° ישע׳ כ״ה, ח׳.
לָמוּת עוֹד כִּי שָׁוִים הֵם לַמַּלְאָכִים וּבְנֵי הָאֱלֹהִים הֵמָּה התג׳ כ״א, ד׳. ° זכר׳ ג׳, ז׳.
לז בִּהְיוֹתָם בְּנֵי הַתְּקוּמָה׃ אַךְ כִּי יָקוּמוּ הַמֵּתִים גַּם־מֹשֶׁה י״ב, ח׳.
הִגִּיד בַּסְּנֶה כַּאֲשֶׁר קָרָא אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי ° ישע׳ כ״ו, י״ט.
לח יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ אַךְ אֵין הוּא אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי אִם־ ° שמו׳ ג׳, ו׳.
לט אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי הַכֹּל חַיִּים אֵלָיו׃ וַיַּעֲנוּ אֲחָדִים מִן־ ° רומ׳ ד׳, י״ז.
מ הַסּוֹפְרִים וַיֹּאמְרוּ מוֹרֶה הֵיטַבְתָּ אָמָרְתָּ׃ וְלֹא־הִתְעָרְבוּ עוֹד ° איו׳ ט׳, ג׳ ד׳.
מא לִשְׁאוֹל אֹתוֹ מְאוּמָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ מתי׳ כ״ב, מ״ה. ° יוח׳ ז׳, מ״ב.
מב הֵם אֹמְרִים כִּי הַמָּשִׁיחַ הוּא בֶּן־דָּוִד׃ וְדָוִד עַצְמוֹ אָמַר תהל׳ קל״ב, י״ח.
מג בְּסֵפֶר תְּהִלִּים נְאֻם יְהוָֹה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי׃ עַד־אָשִׁית ° תהל׳ ק״י, א׳.
מד אֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ׃ לָכֵן דָּוִד קֹרֵא לוֹ אָדוֹן וְאֵיךְ הוּא ° ישע׳ י״א, א׳.
מה בְּנוֹ׃ וּבִשְׁמוֹעַ כָּל־הָעָם אָמַר אֶל־תַּלְמִידָיו׃ מתי׳ כ״ג, נ״ד.
מו הִשָּׁמְרוּ מִן־הַסּוֹפְרִים הַחֲפֵצִים לְהִתְהַלֵּךְ בִּמְעִילִים אֲרוּכִּים ° מרקוס י״ב, ל״ח-מ׳.
וְהָאֹהֲבִים שְׁאֵלוֹת שָׁלוֹם בַּשְּׁוָקִים וּמוֹשָׁבוֹת רִאשׁוֹנִים בְּבָתֵּי ° יחז׳ כ״ב, כ״ה.
מז הַכְּנֵסִיּוֹת וּמְסִבּוֹת עֶלְיוֹנוֹת בִּסְעוּדוֹת׃ הַמְבַלְּעִים אֶת־בָּתֵּי מיכה ב׳, ב׳.
הָאַלְמָנוֹת וּלְמַרְאֵה עַיִן מַאֲרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶּה יִקְחוּ מִשְׁפָּט ° ישע׳ כ״ט, י״ג. ° מתי׳ ו׳, ז׳.
יֶתֶר מְאֹד׃ ° שמות ל״ה,
כא וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הָעֲשִׁירִים מַשְׁלִיכִים מַתְּנוֹתֵיהֶם כ״ח-כ״ט.

° מ"ג י"ג, י'. אל־ארון האוצר : וירא גם אלמנה עניה אחת משלכת ב
שמה שתי פרוטות : ויאמר אמנם אני אמר לכם כי ג
° ש"א ט"ז, ז'. האלמנה העניה הזאת השליכה יותר מהכל : כי כל־אלה ד
° ד"ה נ ז', כ'. מהעדף להם השליכו אל־מתנות האלהים אך זאת
° ח קור' ח' ג' י"נ. ממחסורה את כל־המחיה אשר־היתה לה השליכה :
וכאשר דברו אחדים על־ההיכל כי הדר באבנים ה
° ויק' כ"ז, כ"ח. יפות ובמחרמים ויאמר : אלה אשר אתם ראים יבואו ו
° דכי' ט', כ"ו. ימים אשר לא־תשאר בהם אבן על־אבן אשר לא תתפרק :
° מרק' י"ג, ג'. וישאלו אתו לאמר מורה מתי אפוא יהיו ז
° דכי' י"ב, ו' ח'. אלה ומה האות כאשר עתידים אלה להיות : ויאמר ראו ח
° מתי' כ"ד, ג'. ° ח יוח' ג', י"ח. כי לא תתעו כי רבים יבאו בשמי לאמר כי־אני הוא
ירמ' י"ד, י"ד. והעת קרבה לכן אל־תלכו אחריהם : וכאשר תשמעו ט
° יחזק' ז', כ"ו. מלחמות ומהומות אל־תחתו כי צריך להיות הדברים האלה
° דכי' י"ב, ט'. ° חגי ב', כ"ב. בראשונה אולם לא כרגע הקץ : אז אמר אליהם יקום י
זכר' י"ד, י"ג. גוי על־גוי וממלכה על־ממלכה : גם רעש גדול במקומות יא
° ישע' כ"ד, ח'-כ"ג. שנים ורעב ודבר יהיו גם מראות נוראות ואותות גדולים
° פ"ה ד', ג'. מן־השמים יהיו : אך לפני כל־אלה ישלחו בכם את־ידיהם יב
° פ"ה כ"ה, כ"ו. וירדפו בהסגיר אתכם אל־בתי כנסיות ואל־בתי כלאים
ותובאו לפני מלכים ומשלים למען שמי : וזה יקרה יג
° שמו' ד', י"ב. ° ירמ' ח', ט'. אתכם לעדות : לכן שימו בלבותיכם לבלתי קדם להגות יד
° פ"ה ו', י'. איך להתנצל : כי אני אתן לכם פה וחכמה אשר לא־ טו
° מיכה ז', ו'. ° פ"ה י"ג, ג'. יוכלו לדבר נגדה גם־לא לקום נגדה כל־הצררים לכם :
° ישע' ס"ו, ה'. ותמסרו גם על־ידי יולדים ואחים וקרבים ורעים וימיתו טז
° פילפ' א', כ"ט. מכם : ותהיו שנואים לכל־אדם למען שמי : ושער מראשכם יז יח

לא

יט כ לא תאבד : בתוחלתכם קנו את־נפשותיכם : וכאשר תראו ° ס"נ י"ד, י"ח.
כא את־ירושלם מוסבה בחילים אז דעו כי קרבה חרבתה : אז ° תהל' ל"ז, ז'.
אלה אשר ביהודה ינוסו אל־ההרים ואלה אשר בתוכה ° דכי' ט', כ"ו. ° דכי' י"ב, ח'.
כב יסורו ממנה ואלה אשר בשדות אל־יבואו בה : כי אלה ° ירמ' ו', ח'.
כג ימי נקמה המה למען ימלאו כל־הדברים הכתובים : אך ° יחזק' כ"ד, ח'
אוי להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהיה צרה גדולה ° ירמ' ל', ז'.
כד בארץ וחרון־אף על העם הזה : ויפלו לפי חרב ויגלו אל ° דבר' כ"ט, ס"ד.
כל־הגוים וירושלם תהיה רמוסה מגוים עד כי־תמלאנה ° ישע' ס"ג, י"ח.
כה עתות הגוים : והיו אתות בשמש ובירח ° דכי' י"ב, ז'.
ובכוכבים ובארץ מצוקת הגוים במבוכה בהמות הים ° ישע' י"ג, י'-
כו וגליו : ובצאת נפשות האנשים מיראה ומצפית העתידות י"ג. יואל ג',
כז לבוא על־התבל כי כחות השמים ימוטו : ואז יראו את ד'.
כח בן־האדם בא בענן בגבורה ובתפארת גדולה : וכאשר ° דכי' ז', י"ג.
יחלו אלה להיות הביטו למרום ושאו את־ראשיכם כי ° ישע' כ"ה, ט'.
כט קרבה גאלתכם : ויאמר משל אליהם ראו את־התאנה ° ישע' ס"ג, ד'.
ל ואת כל־העצים : כאשר כבר שלחו בראותכם אתם יודעים ° יחז' י"ז, ו'.
לא מנפשכם כי כבר קרוב הקיץ : כן גם אתם כאשר תראו ° יחז' ז', י' י"ב.
לב את־אלה באים דעו כי קרבה מלכות האלהים : אמנם אני ° ישע' כ"ו, ח'.
אמר לכם כי לא יחלף הדור הזה עד כי־יהיה הכל : ° מתי' כ"ג, ל"ו.
לג השמים והארץ יחלפו ודברי לא יחלפו : ° תהל' ק"ב, כ"ז.
לד והשמרו לכם פן־יכבדו לבותיכם לאיזה זמן בזוללות ° ישע' מ', ח'.
ובשכרון ובדאגות החיים האלה ופתאם יבוא עליכם היום ° ישע' כ"ד, י"ז
לה ההוא : כי כמוקש יבוא על כל־היושבים על־פני כל־הארץ : כ"ג.
לו לכן שקדו בכל־עת והתפללו למען תחשבו שוים להמלט ° עמוס ד', י"ג.

מכל

מִכָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָעֲתִידִים לִהְיוֹת וְלַעֲמוֹד לִפְנֵי בֶן־הָאָדָם׃
וַיְהִי הוּא מְלַמֵּד יוֹמָם בַּהֵיכָל וּבַלַּיְלָה יָצָא וְלָן לז
בָּהָר הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים׃ וְכָל־הָעָם הִשְׁכִּימוּ אֵלָיו בַּהֵיכָל לח
לִשְׁמוֹעַ אֹתוֹ׃

וַיִּקְרַב חַג הַמַּצּוֹת הַנִּקְרָא פָּסַח׃ וַיְבַקְשׁוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים כב ב
וְהַסּוֹפְרִים אֵיךְ יְמִיתֻהוּ כִּי יָרְאוּ אֶת־הָעָם׃
וַיָּבֹא הַשָּׂטָן בִּיהוּדָה הַמְּכֻנֶּה אִישׁ־קְרִיּוֹת אֲשֶׁר הוּא מִמִּסְפַּר ג
שְׁנֵים הֶעָשָׂר׃ וַיֵּלֶךְ וַיָּשִׂיחַ עִם־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְעִם־שָׂרֵי ד
הַחַיִל אֵיךְ יַסְגִּיר אֹתוֹ אֲלֵיהֶם׃ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּתְקַשְּׁרוּ לָתֶת לוֹ ה
כָּסֶף׃ וַיַּבְטִיחַ וַיְבַקֵּשׁ עֵת כֹּשֶׁר לְהַסְגִּיר אֹתוֹ אֲלֵיהֶם ו
בִּבְלִי הָמוֹן׃ וַיָּבוֹא יוֹם הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר בּוֹ הָיָה ז
צָרִיךְ לִזְבֹּחַ הַפָּסַח׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן לֵאמֹר ח
לְכוּ וְהָכִינוּ לָנוּ אֶת־הַפֶּסַח לְמַעַן נֹאכַל׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיפֹה ט
תִרְצֶה כִּי נָכִין׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה כְּבוֹאֲכֶם אֶל־הָעִיר י
יִפְגֹּשׁ אֶתְכֶם אִישׁ נֹשֵׂא כַד מַיִם לְכוּ אַחֲרָיו אֶל־הַבַּיִת
אֲשֶׁר־יָבוֹא בוֹ׃ וְאִמְרוּ לַאֲדוֹן הַבַּיִת הַמּוֹרֶה אֹמֵר אֵלֶיךָ יא
אַיֵּה הַמָּלוֹן אֲשֶׁר אֹכַל שָׁם אֶת־הַפֶּסַח עִם תַּלְמִידָי׃ וְהוּא יב
יַרְאֶה אֶתְכֶם עֲלִיָּה גְדוֹלָה מוּצַּעַת שָׁם הָכִינוּ׃ וַיֵּלְכוּ לָהֶם יג
וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם וַיָּכִינוּ אֶת־הַפָּסַח׃ וְכַאֲשֶׁר יד
הִגִּיעָה הַשָּׁעָה וַיָּסֶב וּשְׁנֵים־עָשָׂר הַשְּׁלִיחִים אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר טו
אֲלֵיהֶם נִכְסֹף נִכְסַפְתִּי לֶאֱכֹל אֶת־הַפֶּסַח הַזֶּה עִמָּכֶם לִפְנֵי
עֱנוּתִי׃ כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי מֵעַתָּה לֹא־אֹכַל עוֹד מִמֶּנּוּ טז
עַד כִּי־יִמָּלֵא בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ וַיִּקַּח כּוֹס וַיּוֹדֶה וַיֹּאמַר יז
קְחוּ זֹאת וְחַלְּקוּ בֵּינֵיכֶם׃ כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֶשְׁתֶּה יח

°רומ׳ י״ד, י׳. °יוח׳ ג׳, כ״ח. °יוח׳ ח׳, ב׳. °שמו׳ י״ב, י״ח–י״ד. °מרק׳ י״ד, א׳–ג׳. °איוב ג׳, ט׳. פ״ה ה׳, ג׳. °תהל׳ מ״א, י׳. °הוש׳ ז׳, ג׳. °זכר׳ י״א, י״ב. מתי׳ כ״ו, ט״ו. °דבר׳ ט״ז, ג׳. °ד״ה ב׳ ל״ה, ו׳. °יוח׳ י״ח, כ״ח. °מ״א י״ז, ח׳. °שמו׳ י״ב, י״ח. מתי׳ כ״ו, כ׳. °יוח׳ ד׳, ל״ד. פרס׳ י״ב, כ׳. °דכי׳ ב׳, מ״ד. תהל׳ ח׳, ה׳.

מִתְּנוּבַת הַגֶּפֶן עַד כִּי־תָבוֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃
וַיִּקַּח לֶחֶם וַיּוֹדֶה וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר זֶה הוּא יט
גְּוִיָּתִי הַנִּתָּנָה בַּעַדְכֶם זֹאת עֲשׂוּ לְזִכְרוֹנִי׃ וּכְמוֹ־כֵן גַּם אֶת־ כ
הַכּוֹס אַחֲרֵי אָכְלָה לֵאמֹר הַכּוֹס הַזֹּאת הִיא הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
בְּדָמִי הַנִּשְׁפָּךְ בַּעַדְכֶם׃ אֶפֶס הִנֵּה יַד הַמַּסְגִּיר כא
אִתִּי עִמִּי עַל־הַשֻּׁלְחָן׃ וְאָכֵן בֶּן־הָאָדָם הוֹלֵךְ כְּפִי אֲשֶׁר כב
נֶחֱרָץ אֶפֶס אוֹי לָאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר הוּא מַסְגִּר עַל־יָדוֹ׃
וַיָּחֵלּוּ לִשְׁאֹל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי אֵפוֹא הוּא מֵהֶם הֶעָתִיד כג
לַעֲשׂוֹת זֹאת׃ וַתְּהִי גַם־מְרִיבָה בֵּינֵיהֶם מִי כד
מֵהֶם נֶחְשָׁב לִהְיוֹת הַגָּדוֹל׃ וְהוּא אָמַר אֲלֵיהֶם מַלְכֵי הַגּוֹיִם כה
מֹשְׁלִים בָּהֶם וְהַשַּׁלִּיטִים עֲלֵיהֶם נִקְרָאִים עֹשֵׂי טוֹב׃ אַךְ כו
אַתֶּם לֹא כֵן כִּי אִם־הַגָּדוֹל בָּכֶם יְהִי כַצָּעִיר וְהָאָדוֹן
כַּמְשָׁרֵת׃ כִּי מִי גָדוֹל יֹתֵר אִם־הַמֵּסֵב אוֹ הַמְשָׁרֵת הֲלֹא כז
הַמֵּסֵב אַךְ אֲנִי בְּקִרְבְּכֶם כַּמְשָׁרֵת׃ וְאַתֶּם הֵם אֲשֶׁר כח
הִתְמַדְתֶּם עִמָּדִי בְּמַסּוֹתָי׃ וַאֲנִי שָׁת לָכֶם כַּאֲשֶׁר שָׁת לִי כט
אָבִי מַלְכוּת׃ לְמַעַן תֹּאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ עַל־שֻׁלְחָנִי בְּמַלְכוּתִי ל
וְתֵשְׁבוּ עַל־כִּסְאוֹת שֹׁפְטִים אֶת־שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן שִׁמְעוֹן שִׁמְעוֹן הִנֵּה הַשָּׂטָן לא
דָּרַשׁ אֶתְכֶם לַהֲנִיפָה כַּחִטִּים׃ וַאֲנִי הִתְפַּלַּלְתִּי בַעַדְךָ לְמַעַן לב
לֹא תִכְלֶה אֱמוּנָתֶךָ וְאַתָּה כַּאֲשֶׁר תִּפָּנֶה חַזֵּק אֶת־אַחֶיךָ׃
וְהוּא אָמַר אֵלָיו אֲדֹנִי עִמְּךָ נָכוֹן אֲנִי לָלֶכֶת גַּם אֶל־מִשְׁמָר לג
גַּם אֶל־מָוֶת׃ וַיֹּאמַר אֲנִי אֹמֵר לְךָ פֶּטְרוֹס לֹא־יִקְרָא הַיּוֹם לד
תַּרְנְגֹל עַד כִּי־שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תְּכַחֵשׁ כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ אֹתִי׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בִּבְלִי לה

°ישע׳ ס״ה, י״ג כ״ח. פסו׳ ל׳. °א קור׳ י׳, י״ח. °יוח׳ ו׳, כ״ח. °שמו׳ י״ג, י״ז מ״ב. °שמו׳ כ״ד, ח׳. °מתי׳ כ״ו, כ״ח. °תהל׳ מ״א, י׳. °דכי׳ ט׳, כ״ו. °תהל׳ כ״ה, ט״ז כ״ד. °פרס׳ ט׳, מ״ו. °יוח׳ י״ג, ד׳–י״ז. °מתי׳ י״ט, כ״ח. °סתג׳ ג׳, כ״ח. כ׳, ד׳. °איוב א׳, ז׳–י״א. °ישע׳ ל׳, כ״ח. °זכר׳ נ׳, ג׳. °תהל׳ ל״ב, ה׳. °משל׳ כ״ח, כ״ו. °פרס׳ ט׳, נ׳.

צרור וילקוט ונעלים החסרתם מאומה ויאמרו לא — ברא׳ מ״ח, ט״ו ט״ז.
מאומה: לכן אמר אליהם אך עתה מי אשר יש־לו לו — יוח׳ ט״ז, ג׳ ל״ג.
צרור ישא כמרכן גם ילקוט ומי אשר אין־לו חרב ימכר
את־בגדו ויקנה: כי אני אמר לכם כי גם־זה הכתוב לז
צריך להתמלא בי לאמר ואת־פשעים נמנה כי גם הדברים — ישע׳ נ״ג, י״ב.
אשר עלי יש להם תכלה: ויאמרו אדני הנה פה שתי לח — יוח׳ י״ט, ל׳.
חרבות ויאמר אליהם די: ויצא וילך כפי לט — לדבר עוד.
מנהגו אל־הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: ובבואו מ — מתי׳ כ״ו, כ״ג.
אל־המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא למסה: — יוח׳ י״ח, א׳. פסוק מ״ו.
והוא נתק מהם כמו השלכת אבן ויכרע על־ברכיו ויתפלל: מא — תהל׳ י״ז, ה׳.
לאמר אבי אם־תרצה להעביר מעלי את־הכוס הזאת מב — ר״ס ח ד׳, ה׳.
אפס לא רצוני כי אם־רצונך יהיה: וירא אליו מלאך מג — ישע׳ כ״ח, י״ז כ״ג.
מן־השמים מחזק אתו: וכאשר היה במלחמת מות מד — תהל׳ מ׳, ט׳.
ויתפלל בחזקה יותר ויהי זעתו כטפות דם גדולות — מתי׳ ד׳, י״א. תהל׳ קט״ז, ג׳.
יורדות על־הארץ: ויקם מן־התפלה ובבואו אל־תלמידיו מה — הבע׳ ה׳, ז׳ ח׳.
מצא אתם ישנים מעצבון: ויאמר אליהם מה אתם מו
ישנים קומו והתפללו למען לא תבואו למסה: — יונה א׳, ו׳.
אך עוד הוא מדבר והנה המון ואחד משנים העשר מז
הנקרא יהודה הלך לפניהם ויגש אל־ישוע לנשק אתו: — מרק׳ י״ד, מ״ד.
ויאמר אליו ישוע יהודה הבנשיקה אתה מסגיר את בן־ מח — משל׳ כ״ז, ו׳.
האדם: ובראות אלה אשר מסביב לו את העתיד להיות מט
ויאמרו אליו אדני הנכה בחרב: ויך אחד נ
מהם את־עבד הכהן הגדול ויסר את־אזנו הימנית: ויען נא — יוח׳ י״ח, י׳.
ישוע ויאמר הניחו עד־כה ויגע באזנו וירפא אתו: ויאמר נב — מתי׳ ה׳, מ״ד.

ישוע אל־ראשי הכהנים ושרי חיל ההיכל והזקנים הבאים
נג עליו האם־כעל שדד יצאתם בחרבות ובמטות: בהיותי — ס״ח כ״ד, י״ג.
עמכם יום יום בהיכל לא־נטיתם את־ידיכם עלי אך זאת — מלא׳ נ׳, ח׳.
נד היא שעתכם ושלטן החשך: ויתפשהו ויוליכו — איו׳ ל״ד, כ״ג.
אתו ויביאו אתו אל־בית הכהן הגדול ופטרוס הלך אחריו — ישע׳ כ״ג, ז׳.
נה מרחוק: וכאשר בערו אש בתוך החצר וישבו יחד וישב — ירמ׳ ל״ו, כ״ג.
נו פטרוס בתוכם: ובראות אתו נערה אחת יושב אצל האש — יוח׳ י״ח, י״ח.
נז ובהביטה בו ותאמר גם־זה עמו היה: אך הוא כחש בו — משל׳ ל׳, ט׳.
נח לאמר אשה לא ידעתי אתו: ואחרי מצער ראה אתו אחר
ויאמר גם אתה מהם אתה ויאמר פטרוס אנוש לא
נט אני: ואחרי משך זמן כשעה אחת איש אחר החליט
בחזקה לאמר באמת גם זה עמו היה כי גם־גלילי הוא: — מרק׳ י״ד, ע׳.
ס ויאמר פטרוס אנוש לא ידעתי את אשר אתה אמר — שופט׳ י״ב, ו׳.
סא וכרגע עודנו מדבר קרא התרנגל: ויפן האדון ויבט אל־ — איו׳ ל״ג, כ״ז.
פטרוס ויזכר פטרוס את־דבר האדון איך אמר אליו כי — יחז׳ ל״ו, ל״ח.
סב טרם יקרא תרנגל תכחש בי שלש פעמים: ויצא פטרוס — פסוק ל״ד.
סג החוצה ויבך בכי תמרורים: והאנשים — ירמ׳ ל״ח, ט׳.
סד האחזים את־ישוע התלו בו והכוהו: וכאשר חפו אתו — תהל׳ כ״ב, ח׳.
הכוהו על־הפנים וישאלו אתו לאמר הנבא מי הוא — ישע׳ נ׳, ו׳.
סה המכה אתך: ואחרות רבות דברו אליו בגדפם: — ברא׳ ל״ז, כ׳.
סו וכאשר היה יום ויקהלו זקני העם וראשי הכהנים
סז והספרים ויעלו אתו אל־הסנהדרין שלהם ויאמרו: אם־
אתה הוא המשיח אמר לנו ויאמר אליהם אם — יוחנ׳ י׳, כ״ה כ״ו.
סח אמר לכם לא תאמינו: וגם אם אשאל לא תענו אתי — ירמ׳ ל״ח, ט״ו.

°תהל' ק"י, א'. וְגַם לֹא תְשַׁלְּחוּ חָפְשִׁי׃ מֵעַתָּה יִהְיֶה בֶּן־הָאָדָם יוֹשֵׁב לִימִין סט
°תהל' ב', ז'. גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמְרוּ כֻלָּם הַאַתָּה אֵפוֹא בֶּן־הָאֱלֹהִים ע
°ר"ל כן הוא. אָתָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם אֹמְרִים כִּי־אֲנִי הוּא׃ וַיֹּאמְרוּ עא
°מרק' י"ד, ס"ג. מַה־עוֹד צֹרֶךְ לָנוּ לְעֵדוּת כִּי אֲנַחְנוּ שָׁמַעְנוּ מִפִּיו׃
וַיָּקָם כָּל־הֲמוֹנָם וַיּוֹלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־פִּילָטוֹס׃ וַיָּחֵלּוּ לְדַבֵּר כג ב
°עמו' ז', י'. שִׂטְנָה עָלָיו לֵאמֹר אֶת־זֶה מָצָאנוּ מְעַקֵּשׁ אֶת־הָעָם וּמֹנֵעַ
°פר' כ', כ"ה. מִתֵּת מִסִּים לְקֵיסָר בְּאָמְרוֹ כִּי הוּא מָשִׁיחַ מֶלֶךְ׃ וַיִּשְׁאַל ג
°זכר' ט', ט'. אֹתוֹ פִּילָטוֹס לֵאמֹר הַאַתָּה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיַּעַן אֹתוֹ
°ר"ל כן הוא. וַיֹּאמַר אַתָּה אֹמֵר׃ וַיֹּאמֶר פִּילָטוֹס אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים ד
°ישע' כ"ג, ט'. וְאֶל־הַהֲמוֹנִים אֵין אֲנִי מֹצֵא אַשְׁמַת מְאוּמָה בָּאִישׁ הַזֶּה׃
אַךְ הֵם הֵאִיצוּ בְחָזְקָה לֵאמֹר כִּי הוּא מֵסִית אֶת־הָעָם ה
°פ"ס י', ל"ז. בְּהוֹרוֹתוֹ בְּכָל־יְהוּדָה הָחֵל מִן־הַגָּלִיל עַד־הֵנָּה׃ וְכִשְׁמוֹעַ ו
פִּילָטוֹס גָּלִיל וַיִּשְׁאַל אִם־הָאִישׁ גְּלִילִי הוּא׃ וְכַאֲשֶׁר יָדַע כִּי ז
°פרס' ג', א'. מִמֶּמְשֶׁלֶת הוֹרוֹדוֹס הוּא וַיְשַׁלְּחֵהוּ אֶל־הוֹרוֹדוֹס אֲשֶׁר הָיָה
י"נ, ל"א. גַּם־הוּא בִּירוּשָׁלַיִם בַּיָּמִים הָהֵם׃ וּבִרְאוֹת ח
°פרס' ט', ט'. הוֹרוֹדוֹס אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּשְׂמַח מְאֹד כִּי ׀ הָיָה חָפֵץ מֵעֵת
רַבָּה לִרְאוֹת אֹתוֹ בַּעֲבוּר שָׁמְעוֹ רַבּוֹת עַל־אוֹדוֹתָיו וַיְקַו
°רק להסתעס'. לִרְאוֹת אֵי־זֶה אוֹת נַעֲשֶׂה עַל־יָדוֹ׃ וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ בִּדְבָרִים ט
סופ' ט"ז, כ"ה. רַבִּים אַךְ הוּא לֹא־עָנָה אֹתוֹ מְאוּמָה׃ וַיַּעַמְדוּ רָאשֵׁי י
°שמו' כ', ט"ז. הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיְדַבְּרוּ עָלָיו שִׂטְנָה בְּחָזְקָה׃ וְכַאֲשֶׁר יא
°ישע' מ"ט, ז'. בִּזָּהוּ אֹתוֹ הוֹרוֹדוֹס עִם־אַנְשֵׁי צְבָאוֹ וְהֵתֵל בּוֹ הִלְבִּישׁ אֹתוֹ
°איכה ג', י"ד. לְבוּשׁ בָּהִיר וַיְשַׁלַּח אֹתוֹ עוֹד אֶל־פִּילָטוֹס׃ וּפִילָטוֹס יב
°דכי' י"ח, כ"ז. וְהוֹרוֹדוֹס נִהְיוּ אֹהֲבִים אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַהוּא
כִּי לְפָנִים הָיוּ בְמַשְׂטֵמָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ׃

יג וְכַאֲשֶׁר קָרָא פִילָטוֹס אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַשָּׂרִים וְהָעָם
יד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם׃ הֲבֵאתֶם אֵלַי אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כְּמַדִּיחַ אֶת־
הָעָם וְהִנֵּה אֲנִי חָקַרְתִּי בִּפְנֵיכֶם וְלֹא־מָצָאתִי בָּאִישׁ הַזֶּה °דכי' ו', ס'.
אַשְׁמַת מְאוּמָה מִן־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׂטְנִים אֹתוֹ׃ °זכר' ג', א'.
טו וְאַף לֹא הוֹרוֹדוֹס כִּי שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם אֵלָיו וְהִנֵּה אֵין מְאוּמָה
טז שָׁוֶה לַמָּוֶת נַעֲשָׂה אֵלָיו׃ לָכֵן אֲיַסֵּר אֹתוֹ וַאֲשַׁלַּח °ישע' כ"ג, ס'.
יז חָפְשִׁי׃ כִּי צֹרֶךְ הָיָה לוֹ לְשַׁלַּח לָהֶם חָפְשִׁי אֶחָד בֶּחָג׃
יח וַיִּצְעַק כָּל־הֶהָמוֹן יַחְדָּו לֵאמֹר שָׂא מִפֹּה אֶת־זֶה וְשַׁלַּח לָנוּ
יט חָפְשִׁי אֶת בַּר־אַבָּא׃ אֲשֶׁר עַל־דְּבַר אֵי־זֶה מֶרֶד הַנִּהְיָה
כ בָעִיר וְרֶצַח הָיָה מֻשְׁלָךְ בְּמִשְׁמָר׃ לָכֵן פִּילָטוֹס דִּבֶּר עוֹד
כא אֲלֵיהֶם בִּרְצוֹתוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יֵשׁוּעַ חָפְשִׁי׃ וְהֵמָּה צָעֲקוּ לֵאמֹר °פ"ס נ', י"נ.
כב הַצְלֵב ׀ הַצְלֵב אֹתוֹ׃ וְהוּא אָמַר אֲלֵיהֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית °תהל' כ"נ, י"נ.
וְלָמָּה מָה רָעָה עָשָׂה זֶה לֹא־מָצָאתִי בוֹ כָּל־אַשְׁמַת מָוֶת
כג לָכֵן אֲיַסֵּר אֹתוֹ וַאֲשַׁלַּח חָפְשִׁי׃ אַךְ הֵמָּה פָּגְעוּ בוֹ בְּקוֹלוֹת °מרק' ט"ו, ט"ו.
גְּדֹלִים שֹׁאֲלִים כִּי יִצָּלֵב וַיֶּחֶזְקוּ קוֹלוֹתָם וְקוֹלוֹת רָאשֵׁי
כדכה הַכֹּהֲנִים׃ וַיִּגְזֹר פִּילָטוֹס כִּי תֵעָשֶׂה שְׁאֵלָתָם׃ וַיְשַׁלַּח לָהֶם ׀ °שמו' כ"נ, ב'.
חָפְשִׁי אֶת־הַמֻּשְׁלָךְ בְּמִשְׁמָר עַל־דְּבַר מֶרֶד וָרֶצַח אֵת אֲשֶׁר
כו שָׁאָלוּ וְאֶת־יֵשׁוּעַ מָסַר לִרְצוֹנָם׃ וְכַאֲשֶׁר °פ"ס נ', י"ד.
הוֹלִיכוּ אֹתוֹ מִשָּׁם הֶחֱזִיקוּ בְּאִישׁ אֶחָד שִׁמְעוֹן קוּרִינִי הַבָּא °תהל' כ"ז, י"נ.
מִן־הַשָּׂדֶה וַיָּשִׂימוּ עָלָיו אֶת־הַצְּלָב לָשֵׂאת אַחֲרֵי יֵשׁוּעַ׃
כז וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו הֲמוֹן רַב מִן־הָעָם וּמִנָּשִׁים אֲשֶׁר גַּם־סָפְדוּ °מתיא כ"ז,
כח וְהֵילִילוּ עָלָיו׃ וַיִּפֶן יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶן וַיֹּאמַר בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם אַל־ כ"ה כ"ו. מרק' ט"ו, מ' מ"א.
כט תִּבְכֶּינָה עָלַי כִּי אִם־עַל־עַצְמְכֶן בְּכֶינָה וְעַל בְּנֵיכֶן׃ כִּי הִנֵּה °ס"ב א', כ"ד.
יָמִים בָּאִים אֲשֶׁר יֹאמְרוּ גַם אַשְׁרֵי הָעֲקָרוֹת וְכָל־הַבֶּטֶן

אֲשֶׁר לֹא־יָלָדוּ וְהַשָּׁדַיִם אֲשֶׁר לֹא־הֵינִיקוּ׃ אָז יָחֵלּוּ לֵאמֹר אֶל־ ל
°הוש' י', ח'. הֶהָרִים נִפְלוּ עָלֵינוּ וְאֶל־הַגְּבָעוֹת כַּסּוּנוּ׃ כִּי אִם־בָּעֵץ הָרַעֲנָן לא
°יחז' כ"א, ג'. הֵם עֹשִׂים אֶת־אֵלֶּה בַּיָּבֵשׁ מָה יִהְיֶה׃
°ישע' נ"ג, י"ב. וַיּוּבְאוּ עִמּוֹ גַּם שְׁנַיִם אֲחֵרִים פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהוּמָת׃ וְכַאֲשֶׁר לב לג
°דבר' כ"א, כ"ג. בָּאוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא גָלְגֹּלֶת שָׁם צְלָבֻהוּ אֹתוֹ וְאֶת־פֹּעֲלֵי
זכר' י"ג, ו'. הָאָוֶן אֶת־זֶה מִיָּמִין וְאֶת־זֶה מִשְּׂמֹאל׃
°מתי' ה', מ"ד. וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אָבִי סְלַח לָהֶם כִּי אֵינָם יֹדְעִים מָה הֵמָּה לד
°במד' ט"ו, כ"ה. פ"ס נ', י"ז. עֹשִׂים וַיְחַלְּקוּ אֶת־בְּגָדָיו וַיַּפִּילוּ גוֹרָל׃ וַיַּעֲמֹד לה
°תהל' כ"ב, י"ט. הָעָם מַבִּיט וַיַּלְעִגוּ גַּם־הַמֹּשְׁלִים אִתָּם לֵאמֹר אֲחֵרִים
°תהל' כ"ב, ט'. °ישע' מ"ב, א'. הוֹשִׁיעַ יוֹשִׁיעַ אֶת־עַצְמוֹ אִם־הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּחִיר הָאֱלֹהִים׃
°תה' ס"ט, כ"ב. וַיְהַתְּלוּ בוֹ גַּם אַנְשֵׁי הַצָּבָא אֲשֶׁר קָרְבוּ וְהִגִּישׁוּ לוֹ חֹמֶץ׃ לו
וַיֹּאמְרוּ אִם־אַתָּה מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים הוֹשִׁיעָה אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ וַיְהִי לז לח
גַּם־מִכְתָּב כָּתוּב מִמַּעַל לוֹ בְּאוֹתִיּוֹת יְוָנִיּוֹת וְרוֹמִיּוֹת וְעִבְרִיּוֹת
°ירמ' כ"ג, ה' ו'. זֶה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים׃ וְאֶחָד מִפֹּעֲלֵי לט
הָאָוֶן הַמּוּקָעִים גִּדֵּף אֹתוֹ לֵאמֹר אִם־אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ
°ויקר' י"ט, י"ז. הוֹשִׁיעָה אֶת־עַצְמְךָ וְאֹתָנוּ׃ וַיַּעַן הָאַחֵר וַיִּגְעַר בּוֹ לֵאמֹר מ
°איו' א', כ"ב. הַאֵינְךָ אַתָּה יָרֵא אֶת־הָאֱלֹהִים בַּאֲשֶׁר גַּם־אַתָּה בְּעֶצֶם
°תהל' ק"ו, ה'. הַמִּשְׁפָּט הַזֶּה׃ וַאֲנַחְנוּ אָמְנָם בְּצֶדֶק כִּי אֶת הַשָּׁוֶה מא
°פר' ט"ז, כ"ג. לִדְבָרִים אֲשֶׁר פָּעַלְנוּ אֲנַחְנוּ לֹקְחִים אַךְ זֶה לֹא־עָשָׂה תִּפְלָה
פילפ' א', כ"ג. °ס"ח כ"ה, כ"ט. מְאוּמָה׃ וַיֹּאמֶר אֶל־יֵשׁוּעַ זָכְרֵנִי אֲדֹנִי כַּאֲשֶׁר תָּבוֹא מב
° בכהרים. בְּמַלְכוּתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לְךָ הַיּוֹם מג
עמוס ח', ט'. תִּהְיֶה עִמִּי בְּפַרְדֵּס׃ וַיְהִי כַּשָּׁעָה הַשִּׁשִּׁית מד
שמות כ"ו, ל"א-ל"ד. וְחֹשֶׁךְ הָיָה עַל כָּל־הָאָרֶץ עַד הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית׃ וַיֶּחְשַׁךְ מה
עבר' י"ח, י"ד. הַשֶּׁמֶשׁ וּפָרֹכֶת הַהֵיכָל נִקְרְעָה בַתָּוֶךְ׃ וַיִּצְעַק יֵשׁוּעַ בְּקוֹל מו

גדול

גָּדוֹל וַיֹּאמַר אָבִי בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי וּבְאָמְרוֹ זֹאת וַיִּפַּח °תהל' ל"א, ו'.
מז אֶת־רוּחוֹ׃ וּבִרְאוֹת שַׂר־הַמֵּאָה אֶת הַנִּהְיָה °ר"ל ויגוע. איוב י"ח, כ'.
וַיְכַבֵּד אֶת־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר אָכֵן הָאִישׁ הַזֶּה צַדִּיק הָיָה׃ °סופ' י"ג, י"ט
מח וְכָל־הַהֲמוֹנִים הַנּוֹעָדִים יַחַד לַמַּרְאֶה הַזֶּה בִּרְאוֹתָם אֶת כ'.
מט הַדְּבָרִים הַנִּהְיִים סָפְקוּ עַל־לְבוֹתָם וַיָּשׁוּבוּ׃ וַיַּעַמְדוּ כָּל־ °ישע' כ"ג, י"א. °ירמ' ל"א, י"ט.
מְיֻדָּעָיו מֵרָחוֹק גַּם נָשִׁים אֲשֶׁר מִלְאוּ אַחֲרָיו מִן־הַגָּלִיל וְרָאוּ °תהל' ל"ח, י"ב.
נ אֶת־אֵלֶּה׃ וְהִנֵּה אִישׁ וּשְׁמוֹ יוֹסֵף הוּא הָיָה °דבר' ח' ל"ו. מתי' כ"ז, כ"ה.
נא יוֹעֵץ אִישׁ טוֹב וְצַדִּיק׃ זֶה לֹא־הָיָה מַשִּׂית יָד עִמָּהֶם °מרק' ט"ו, מ"ג.
לַעֲצָתָם וּלְמַעֲלָם מִן־אֲרִמָתַיָה עִיר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר חִכָּה גַם־ °שמו' כ"ג, א'.
נב הוּא לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ זֶה נִגַּשׁ אֶל־פִּילָטוֹס וַיִּשְׁאַל אֶת־ מתי' כ"ז, ח'. °ברא' מ"ט,
נג גְּוִיַּת יֵשׁוּעַ׃ וַיּוֹרֶד אֹתָהּ וַיִּכְרֹךְ אֹתָהּ בְּסָדִין וַיָּשֶׂם אֹתָהּ י"ח. פרס' ג',
בְּקֶבֶר חָצוּב אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אִישׁ לֹא־הָיָה מוּשָׂם שָׁם׃ כ"ה. °יוח' י"ט, ל"ח
נד נה וְיוֹם הַהֲכָנָה הָיָה וְהַשַּׁבָּת הִגִּיעַ׃ וַתֵּלַכְנָה ל"ט.
אַחֲרָיו גַּם נָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ מִן־הַגָּלִיל וַתִּרְאֶינָה אֶת־ °ישע' כ"ג, ט'.
נו הַקֶּבֶר וְאֵיךְ הוּשְׂמָה גְוִיָּתוֹ׃ וַתָּשֹׁבְנָה וַתָּכֵנָּה בְּשָׂמִים °ישע' כ"ג, ט"ו. °שמו' ט"ז, ה'.
וּמִרְקָחוֹת וּבַשַּׁבָּת שָׁבְתוּ כְּפִי הַמִּצְוָה׃ ° פסוק מ"ט.
כד וּבְאֶחָד בַּשַּׁבָּת בַּבֹּקֶר בְּעוֹד לַיְלָה בָּאוּ אֶל־הַקֶּבֶר נֹשְׂאוֹת אֶת־ °ד"ס נ ט"ז, י"ד.
ב הַבְּשָׂמִים אֲשֶׁר הֵכִינוּ וַאֲחֵרוֹת עִמָּהֶן׃ וַתִּמְצֶאנָה אֶת־ °שמו' כ', ח'-י"א.
ג הָאֶבֶן מְגוֹלָלָה מִן־הַקָּבֶר׃ וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ פְנִימָה לֹא מָצְאוּ °פ"ה כ', ז'.
ד אֶת־גְּוִיַּת הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נְבוֹכוּ עַל־זֹאת וְהִנֵּה א קור' ט"ו, ג'.
ה שְׁנֵי אֲנָשִׁים נִצָּבִים עֲלֵיהֶן בִּבְגָדִים נֹצְצִים׃ וְכַאֲשֶׁר הָיוּ °מתי' כ"ח, ג'. °הסת' ג', ט"ו.
נִפְחָדוֹת וְהִשְׁתַּחֲווּ אֶת־פְּנֵיהֶן אַרְצָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶן לָמָּה אַתֵּן °ברא' י"ט, י'
ו מְבַקְשׁוֹת אֶת־הַחַי אֵצֶל הַמֵּתִים׃ אֵין הוּא פֹה כִּי אִם־קָם ט"ז.
ז זְכֹרְנָה אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיכֶן בְּעוֹד הֱיוֹתוֹ בַגָּלִיל׃ לֵאמֹר כִּי °דב' ח', י"ט.

צריך

°פר' ט', כ"ג. צריך הוא אשר בן־האדם יסגר בידי אנשים חטאים
°יוח' ג', כ"ג. ויצלב וביום השלישי יקום עוד : ותזכרנה את־דבריו : ח
ותשובנה מן־הקבר ותגדנה את כל־הדברים האלה אל־ ט
אחד העשר ואל כל־השאר : ותהיינה מרים המגדלית י
ויוחנה ומרים אם־יעקב והאחרות אשר עמהן אשר אמרו
°ברא' י"ט, י"ד. אל־השליחים את־הדברים האלה : ויראו דבריהן בעיניהם יא
°ברא' מ"ה, כ"ו. כשיחת הבל ולא האמינו להן : ויקם יב
°יוח' כ', ג'-י'. פטרוס וירץ אל־הקבר וישח וירא את־הכתנות מנחות
°חנק' א', ה'. לבדן וילך משם תמה בנפשו על הנהיה :
°מרק' ט"ז, י"ב. והנה ׀ שנים מהם היו נסעים בעצם היום הזה אל־כפר יג
° כ"ד חלף הרחוק כששים אסטדים מירושלם אשר שמו עמאוס :
חמית. והמה נדברו איש אל־רעהו על־אדות כל־הדברים האלה יד
°מלא' ג', ט"ז. אשר קרו : ויהי כאשר נדברו והתוכחו ויגש ישוע עצמו טו
°יוחנ' כ', י"ד ויסע אתם : אך עיניהם נאחזו לבלתי הכיר אתו : ויאמר טז יז
ט"ו. אליהם מה ׀ האמרים האלה אשר אתם משוחחים איש
אל־רעהו בהתהלככם ואתם זעפים : ויען האחד אשר יח
°יוח' י"ט, כ"ה. שמו קלאפס ויאמר אליו האתה לבדך מתגורר בירושלם
ולא ידעת את־הדברים הנהיים בה בימים האלה : ויאמר יט
אליהם מה המה ויאמרו אליו על־אדות ישוע הנצרי אשר
°דברים י"ח, ט"ו-י"ט. היה איש נביא גבור בפעל ובאמר לפני האלהים ולכל־העם :
°פ"ה ז', כ"ג. ואיך הסגירו אתו ראשי הכהנים ומשלינו למשפט מות כ
°מתי' כ"ו, ס"ו. והצליבו אתו : אך אנחנו חכינו כי זה הוא העתיד לפדות כא
°תהל' ק"ל, ח'. יש' כ"ט, כ'. את־ישראל ואמנם עם כל־אלה היום יום שלישי מאז נהיו
°פסוק י'. אלה : אכן גם נשים אחדות ממנו הבהילו אתנו אשר כב

באו

כג באו בבקר השכם אל־הקבר : וכאשר לא־מצאו את־גויתו
באו ואמרו כי גם־מראה מלאכים ראו אשר אמרו כי הוא °פסוק ד'.
כד חי : וילכו אחדים מאלה אשר אתנו אל־הקבר וימצאו כן ברא' ל"ג, ג'. °יוח' כ', ג'-י'.
כה כאשר אמרו הנשים אך אתו לא ראו : ויאמר אליהם
אהה ׀ חסרי דעת וכבדי לב מהאמין את כל־אשר דברו °ישע' ו', י'.
כו הנביאים : האם לא־היה צריך כי המשיח יסבל את־אלה °פסוק מ"ו.
כז ויבוא אל־תפארתו : ובהחל ממשה ומכל־הנביאים באר °ישע' כ"ג, י"ח.
כח להם בכל־הכתבים את־הדברים על־נפשו : ויקרבו אל־הכפר °תה' ט"ז, י"ח. העבר' ב', ט'.
אשר הלכו שמה והוא שם את־פניו לנסוע הלאה : °פסוק מ"ד.
כט ויאלצו אתו ׀ לאמר שבה אתנו כי קרב הערב ונטה היום יוח' ה', ל"ט.
ל ויבא לשבת אתם : ויהי בהסבו אתם ויקח את־הלחם °ברא' י"ט, ג'. °פר' כ"ג, י"ט.
לא ויברך ויפרס ויתן להם : ותפקחנה עיניהם ויכירו אתו °פסוק ט"ז.
לב והוא נהיה בלתי־נראה להם : ויאמרו איש אל־רעהו מ"ג, ו', י"ז.
האם לא־היה לבבנו בער בקרבנו כאשר דבר אלינו בדרך °פרם' ד', ל'.
לג וכאשר פתח לנו את־הכתבים : ויקומו בעצם השעה יוח' ח', כ"ט.
ההיא וישובו ירושלמה וימצאו את־אחד העשר ואלה °תהל' ל"ט, ד'.
לד אשר אתם נקבצים : האמרים כי קם האדון אל־נכון °פסוק מ"ב. תה' קי"ט, ק"ל.
לה ונראה אל־שמעון : והם ספרו את־הדברים אשר בדרך פ"ה י"ז, נ'. °ישע' כ"ג, י'.
לו ואיך הוא נודע להם בפריסת הלחם : ועוד °א קור' ט"ו, ה'.
הם מדברים את־אלה וישוע עצמו עמד בתוכם ויאמר °יוח' כ', י"ט.
לז אליהם שלום לכם : והם בהיותם נבעתים ופחדים דמו °יוח' י"ד, כ"ז.
לח לראות רוח : ויאמר אליהם למה אתם נבהלים ומדוע כ', כ"ו.
לט תעלינה מחשבות בלבותיכם : ראו את־ידי ואת־רגלי כי
אני עצמי הוא משוני וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות °א יוח' א', א'.

כאשר

כאשר אתם ראים אתי אשר יש־לי: ובאמרו זאת הראה מ
אתם את הידים ואת הרגלים: ובעוד הם בלתי מאמינים מא
משמחה ומשתאים ויאמר אליהם היש לכם פה אי־זה
אכל: ויתנו לו מנה מדג צלוי ומצוף דבש: ויקח מב מג
ויאכל לפניהם: ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר מד
דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי צריך הוא אשר
ימלאו כל־הדברים הכתובים בתורת משה ובנביאים
ובתהלים על־אודותי: אז פתח את־תבונתם להבין את־ מה
הכתבים: ויאמר אליהם כי כה כתוב וכה היה צריך מו
כי יענה המשיח ויקום עוד מעם המתים ביום השלישי:
וכי תקרא בשמו תשובה וסליחת חטאים אל כל־הגוים מז
החל מירושלם: ואתם עדי הדברים האלה: והנה אנכי מח מט
שלח את־הבטחת אבי עליכם אך אתם שבו בעיר ירושלם
עד כי־תלבשו עז ממרום: ויוצא אתם נ
החוצה עד בית־עניה וישא את־ידיו ויברך אתם: ויהי נא
כברכו אתם ויפרד מאתם וינשא אל־השמים: והם נב
השתחוו לו וישובו ירושלמה בשמחה גדולה: ויהיו נג
תמיד בהיכל מהללים ומברכים את־האלהים
אמן:

° בראש' מ"ס, כ"ו כ"ז.
° יוח' כ"א, ה'.
° יוח' כ"א, י"ג.
° בראש' י"ח, ח'.
° פר' ט', כ"ב.
° פר' כ"א, כ"ג.
° יוח' ס', ל"ט.
° תה' קי"ט, י"ח.
° ישע' כ"ג, ד'.
° תהל' ט"ז, י' י"א.
תהל' כ"ב, כ"ח כ"ט.
° יש' מ"ח, ס'ו.
מלא' ח', י"א.
° פ"ס א', ח'.
ישע' מ"ג, כ"א.
° ישע' מ"ד, נ'.
° פ"ס א', ד' ס'.
° מרק' י"א, א'.
° מ"ג ג', י"א.
° ישע' כ"ג, י"ג.
תהל' ס"א, י"ט.
° תה' מ"ס, י"ג.
תה' ע"ג, י"א.
° פ"ס ג', מ"ו מ"ז.

הבשורה הקדושה

ליוחנן:

א בראשית היה הדבר והדבר היה אצל האלהים והאלהים
ב ג היה הדבר: זה היה בראשית אצל האלהים: הכל
נהיו על־ידו ומבלעדיו אף לא דבר אחד נהיה אשר נהיה:
ד ה בו היו חיים והחיים היו אור בני האדם: והאור בחשך
ו נגה והחשך לא הכיל אתו: ויהי איש
ז שלוח מאת אלהים ושמו יוחנן: הוא בא לעד למען יעיד
ח על־האור למען הכל יאמינו על־ידו: לא־היה הוא האור
ט כי אם־למען יעיד על־האור: זה היה האור האמתי
י המאיר את־כל־אדם הבא אל־העולם: בעולם היה והעולם
יא על־ידו נהיה והעולם לא ידע אתו: אל־אחזתו בא ואלה
יב אשר־לו לא קבלו אתו: אך כל־אלה אשר קבלו אתו
להם נתן שלטן להיות לבני אלהים למאמינים בשמו:
יג אשר לא מדמים אף־לא מחפץ הבשר אף־לא מחפץ
יד איש כי אם־מאלהים נולדו: והדבר היה לבשר וישכן
בתוכנו ונראה את־כבודו כבוד כאשר ליחיד הנולד מן
טו האב מלא חסד ואמת יוחנן העיד עליו

° משל' ח', כ"ג כ"ג.
° משל' ח', ל'.
° העבר' א', ג'.
° תהל' ל"ג, ו'.
° תהל' ל"ו, י'.
° ישע' ט', א'.
° לוק' א', י"ג.
° לוק' א', י"ז.
° ישע' מ"ט, ו'.
° אפס' ה', י"ד.
° פ"ס י"ג, כ"ז.
° תהל' ג', ח'.
° לוק' י"ט, י"ז.
° הוש' ב', א.
הרומ' ח', י"ו ט"ו.
° ישע' כ"ג, י'.
מלא' ג', ט"ו.
° ישע' ז', י"ד.
° זכר' ג', י"ד.
° תהל' ב', ז'.

° מיכ' ה', א'. וצעק לאמר זה הוא אשר אמרתי הבא אחרי לפני היה
° חו על. כי ראשון לי היה: וממלואו כלנו לקחנו וחסד תחת טז
° סנרי' סחלס'. חסד: כי התורה ביד משה נתנה החסד והאמת ביד יז
ירמ' ל"א, ל"א. ישוע המשיח נהיה: את־האלהים לא־ראה איש מעולם יח
° שמו' ל"ג, כ'. הבן היחיד ההוה בחיק האב הוא הורה:
° תהל' ב', ז'.
° משל' ח', ל'. וזאת היא עדות יוחנן כאשר שלחו היהודים מירושלם יט
° פרש' י"ז, ו'. כהנים ולוים למען ישאלו אתו מי אתה: ויודה ולא כחש כ
שמו' ל"ד, ה', ו'. ויודה כי אינני אני המשיח: וישאלו אתו מה אפוא כא
° דבר' י"ח, ט"ו. האם אליהו אתה ויאמר אינני האם הנביא אתה ויען
לא: אז אמרו אליו מי אתה למען נתן מענה אל־ כב
° ישע' מ', ג'. השלחים אתנו מה אתה אמר על־עצמך: ויאמר אנכי כג
° לוק' א', ע"ו. קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר אמר ישעיהו
הנביא: והנשלחים היו מן־הפרושים: וישאלו אתו ויאמרו כד כה
° ישע' כ"ב, ט"ו. אליו למה אפוא אתה מטבל אם־אתה אינך המשיח גם
לא אליהו גם־לא הנביא: ויען אתם יוחנן לאמר אני כו
° פסוק י'. מטבל במים אך בתוככם הוא עומד אשר אתם לא
° לוק' א', כ"ו. ידעתם אתו: זה הוא הבא אחרי אשר לפני היה אשר כז
° מיכ' ה', א'. אני אינני שוה לו כי אתיר את־שרוך נעלו: הדברים כח
° סופ' ז', כ"ד. האלה נהיו בבית עברה בעבר הירדן אשר יוחנן היה
מטבל שם: ביום המחרת ראה יוחנן את־ כט
° ישע' כ"ג, ז'. ישוע בא אליו ויאמר הנה שה האלהים הנשא את־
° ישע' כ"ג, י"ב. חטאת הארץ: זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי בא ל
° פר' נ', ל"א. איש אשר לפני היה כי ראשון לי היה: ואני לא ידעתי לא
° לוק' א', פ'. אתו אך למען יגלה לישראל בעבור זאת באתי אני מטבל
° מלא' ג', א'.

לב במים: ויעד יוחנן לאמר כי ראיתי את־הרוח ירדת ° ישע' ס"א, א.
לג משמים כמו יונה ותנח עליו: ואני לא ידעתי אתו אך ° במד' י"א, כ"ו.
השלח אתי לטבל במים הוא אמר אלי על־מי אשר
תראה הרוח ירדת ונחה עליו זה הוא המטבל ברוח ° יחז' ל"ו, כ"ה-כ"ז.
לד הקדש: ואני ראיתי והעידתי כי זה הוא בן־האלהים: ° תהל' ב', ז'.
לה ביום המחרת עמד עוד יוחנן ושנים מתלמידיו: פ', ט"ז.
לו ובהביטו אל־ישוע בהתהלכו ויאמר הנה שה האלהים: ° בר' כ"ב, ח'.
לז וישמעו אתו שני התלמידים מדבר וילכו אחרי ישוע: ° פר' נ', כ"ו.
לח ויפן ישוע ובראותו אתם הלכים אחריו ויאמר אליהם זכר' ח', כ"א.
מה אתם מבקשים ויאמרו אליו רבי אשר הוא מתרגם
לט מורה איפה אתה לן: ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ° רות א', ט"ז.
ויראו איפה הוא לן ואצלו ישבו היום ההוא והשעה
מ היתה כעשירית: ויהי אנדרעס אחי שמעון פטרוס אחד ° מתי' ד', י"ח.
מא מן־השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחריו: הוא
מצא בראשונה את־שמעון אחיו ויאמר אליו מצאנו את־ ° דבר' ד', כ"ט.
מב המשיח אשר הוא מתרגם כריסטוס: ויבא אתו אל־ישוע ° דכי' ט', כ"ה.
ובהביט בו ישוע ויאמר אתה הוא שמעון בן־יונה אתה ° ביוכית.
תקרא כיפא אשר הוא מתרגם פטרוס: ° סלע. מתי' ט"ז, י"ח.
מג וממחרת רצה ישוע לצאת אל־הגליל וימצא את־פילפוס ° פר' כ"א, ב'.
מד ויאמר אליו לך אחרי: ופילפוס היה מבית־צידה מעיר הוא בר תלמי. מתי' י', ג'.
מה אנדרעס ופטרוס: וימצא פילפוס את־נתנאל ויאמר אליו ° ברא' מ"ט, י'.
אשר כתב אתו משה בתורה והנביאים מצאנו את־ישוע ° ישע' ז', י"ד.
מו בן־יוסף מנצרת: ויאמר אליו נתנאל המן נצרת יוכל ° מתי' א', כ' כ"ה.
מז להיות אי־זה טוב ויאמר אליו פילפוס בוא וראה: וירא ° ישע' ח', כ"ג.

ישוע את־נתנאל בא אליו ויאמר עליו הנה באמת ישראלי
מח אשר אין מרמה בו: ויאמר אליו נתנאל מאין אתה יודע ° תהל' ל"ב, ב'.
אתי ויען ישוע ויאמר אליו בטרם קרא אתך פילפוס
מט בהיותך תחת התאנה ראיתי אתך: ויען נתנאל ויאמר ° תה' קל"ט, ב'.
אליו רבי אתה הוא בן האלהים אתה הוא מלך ישראל: ° מתי' כ"ו, ס"ג.
נ ויען ישוע ויאמר אליו יען אמרתי אליך ראיתי אתך מרק' י"ד, ס"ח. ° ירמ' כ"ג, ה'
נא תחת התאנה אתה מאמין גדולות מאלה תראה: ויאמר ו'.
אליו אמנם אמנם אני אמר לכם מעתה תראו את־
השמים פתוחים ומלאכי האלהים עלים וירדים על בן־ ° יחזק' א', א'. ° ברא' כ"ח, י"ב.
האדם: ° דני' ז', י"ג.
ב וביום השלישי חתנה היתה בקנה אשר לגליל ותהי אם
ב ישוע שם: ויקרא גם־ישוע ותלמידיו אל־החתנה: ° סה"ש נ', י"ח. העבר' י"ג, ד'.
ג וכאשר חסר יין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם: ° לוק' ה', כ"ט.
ד ויאמר אליה ישוע מה־לי ולך אשה עוד לא־באה שעתי: ° מ"ח י"ז, י"ח. לוק' ב', מ"ט.
ה ותאמר אמו אל־המשרתים את כל־אשר יאמר אליכם ° פרס' ז', ו'.
ו עשו: ויהיו שם כדי אבן ששה מושמים כפי טהרת ° סופ' י"ג, י"ד.
ז היהודים מכילים כל־אחד כשנים או־שלשה בתים: ויאמר ° מ"ח ז', כ"ו.
אליהם ישוע מלאו את־הכדים מים וימלאו אתם עד־ ° שמו' י"ד, ל"ח.
ח למעלה: ויאמר אליהם שאבו עתה והביאו אל־ראש
ט המסבה ויביאו: וכאשר טעם ראש המסבה את־המים
הנהיים ליין ולא ידע מאין הוא אך המשרתים השאבים
י את־המים ידעו ויקרא ראש המסבה אל־החתן: ויאמר ° תה' קי"ט, ק'.
אליו כל־איש בראשונה משים את־היין הטוב וכאשר רוו ° תה' כ"ג, ה'.
אז את־הגרוע אך אתה שמרת את־היין הטוב עד־עתה:

זאת

יא זאת ראשית האותות עשה ישוע בקנה אשר לגליל ויגלה ° סמו' ד', ח'.
יב את־כבודו ויאמינו בו תלמידיו: אחרי זאת ° סמו' י"ד, י"ז.
ירד אל־כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ושם ישבו ° סמו' ד', ל"ח. ° מתי' י"ג, כ"ה.
יג ימים לא רבים: וקרוב היה פסח היהודים
יד ויעל ישוע ירושלמה: וימצא בהיכל את־המכרים שורים ° יחזק' ח', ט"ו
טו וצאן ויונים ואת החלפנים ישבים: ויעש שוט מחבלים ט"ז.
דקים ויגרש את־כלם מן־ההיכל גם את־הצאן וגם את־ ° ד"ה ב כ"ט,
השורים ואת־אגורות מחליפי הכסף שפך ואת השלחנות י"ח.
טז הפך: ואל־מכרי היונים אמר שאו את־אלה מזה אל־
יז תעשו את־בית אבי לבית מסחר: ויזכרו תלמידיו כי כתוב ° זכר' י"ד, כ"א.
יח הוא קנאת ביתך אכלתני: אז ענו היהודים ואמרו אליו ° תהל' ס"ט, י'.
יט מה אות תראה אתנו כי אתה עשה את־אלה: ויען ישוע ° יש' ל"ח, כ"ב.
ויאמר אליהם הרסו את־ההיכל הזה ובשלשת ימים
כ אקוממנו: ויאמרו היהודים ארבעים ושש שנים נבנה יתקומתו תה' סאות. הוש' ו', ב'.
כא ההיכל הזה ואתה בשלשת ימים תקוממנו: אך הוא
כב דבר על היכל גויתו: לכן כאשר קם מעם המתים זכרו ° פר' א', י"ד.
תלמידיו כי את־זאת אמר אליהם ויאמינו בכתב ובדבר קול' ב', ט'.
כג אשר־אמר ישוע: וכאשר היה בירושלם ° תהל' ט"ז, י'. ישע' כ"ג, י'.
בפסח בחג רבים האמינו בשמו בראותם את־האותות ° פר' ב', ג'.
כד אשר עשה: אך הוא ישוע לא הפקיד את־עצמו אתם ° פר' ו', ט"ו.
כה בעבור דעתו את־הכל: ויען לא היה צרך לו כי אי־זה
איש יעיד על־האדם כי הוא ידע מה היה באדם: ° ס"ח ט"ז, ז'.
ג ויהי איש מן־הפרושים נקדימוס שמו משל היהודים: ° פר' י"ט, ל"ט.
ב זה בא אל־ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי מאת ° דבר' י"ח, ט"ו.

האלהים

°פר׳ י״א, מ״ז. הָאֱלֹהִים בָּאתָ מְלַמֵּד כִּי אֵין אִישׁ יָכֹל לַעֲשׂוֹת אֶת־הָאוֹתוֹת
°סופ׳ ו׳, ט״ז. הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה אִם־לֹא הָיָה הָאֱלֹהִים עִמּוֹ׃ וַיַּעַן ג
יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמְנָם אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לָךְ אִם־לֹא
°או ממעל. יִוָּלֵד אִישׁ מֵחָדָשׁ לֹא־יוּכַל לִרְאוֹת אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃
תהל׳ כ״ח, י״ג. וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִיקֹדִימוֹס אֵיךְ יָכֹל אִישׁ לְהִוָּלֵד בִּהְיוֹתוֹ זָקֵן ד
הֲיוּכַל לָבוֹא שֵׁנִית אֶל־בֶּטֶן אִמּוֹ וּלְהִוָּלֵד׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אָמְנָם ה
°יחז׳ ל״ו, כ״ו אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לָךְ אִם־לֹא יִוָּלֵד אִישׁ מִמַּיִם וּמֵרוּחַ לֹא־
כ״ז. °ברא׳ ו׳, ג׳. יוּכַל לָבוֹא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ הַנּוֹלָד מִן־הַבָּשָׂר בָּשָׂר ו
°יחז׳ י״א, י״ט. הוּא וְהַנּוֹלָד מִן־הָרוּחַ רוּחַ הוּא׃ אַל־תִּתְמַהּ כִּי אָמַרְתִּי ז
°רומ׳ ח׳, ה׳. °יחז׳ י״ח, ל״ג. לְךָ צָרִיךְ הוּא כִּי תִוָּלְדוּ מֵחָדָשׁ׃ הָרוּחַ אֶל־אֲשֶׁר חָפֵץ ח
°קהל׳ י״א, ה׳. הוּא נֹשֵׁב וְאֶת־קוֹלוֹ אַתָּה שֹׁמֵעַ אַךְ אֵינְךָ יוֹדֵעַ מֵאַיִן
°פר׳ א׳, י״ג. הוּא בָא וְאָנָה הוּא הוֹלֵךְ כֵּן כָּל־אִישׁ הַנּוֹלָד מִן־הָרוּחַ׃
°מתי׳ י״א, כ״ה. א קור׳ ב׳, י״ד. וַיַּעַן נִיקֹדִימוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ יוּכְלוּ אֵלֶּה לִהְיוֹת׃ וַיַּעַן ט י
°ישע׳ כ״ט, י׳ יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאַתָּה הוּא מוֹרֶה יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֵלֶּה לֹא
י״ד. יָדָעְתָּ׃ אָמְנָם אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לְךָ כִּי אֵת אֲשֶׁר יָדַעְנוּ יא
אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים וְאֵת אֲשֶׁר רָאִינוּ אֲנַחְנוּ מְעִידִים וְאֶת־
°ישע׳ נ״ג, א׳. עֵדוּתֵנוּ אֵינְכֶם מְקַבְּלִים׃ אִם אָמַרְתִּי לָכֶם אֶת־הַדְּבָרִים יב
הָאַרְצִיִּים וְאֵין אַתֶּם מַאֲמִינִים אֵיךְ תַּאֲמִינוּ אִם־אֹמַר לָכֶם
°משל׳ ל׳, ד׳. אֵת הַשְּׁמֵימִיִּים׃ וְאֵין אִישׁ עָלָה הַשָּׁמַיִם זוּלָתִי זֶה אֲשֶׁר יג
°תה׳ ס״ח, י״ט. יָרַד מִן־הַשָּׁמַיִם בֶּן־הָאָדָם אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ בַּשָּׁמָיִם׃ וְכַאֲשֶׁר יד
°במד׳ כ״א, ט׳. מֹשֶׁה הֵרִים אֶת־הַנָּחָשׁ בַּמִּדְבָּר כֵּן צָרִיךְ הוּא כִּי יוּרַם בֶּן
°תהל׳ ב׳, י״ב. הָאָדָם׃ לְמַעַן כָּל־הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יֹאבַד כִּי אִם־יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי טו
°תהל׳ קמ״ה, ט׳. עוֹלָמִים׃ כִּי כָכָה אָהַב הָאֱלֹהִים אֶת־הָעוֹלָם עַד אֲשֶׁר נָתַן טז
°ישע׳ מ״ט, ו׳. אֶת־בְּנוֹ יְחִידוֹ לְמַעַן כָּל־הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יֹאבַד כִּי

יז אִם־יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָמִים׃ כִּי לֹא־שָׁלַח הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹ °פר׳ ה׳, מ״ה.
אֶל־הָעוֹלָם לְמַעַן יַרְשִׁיעַ אֶת־הָעוֹלָם כִּי אִם־לְמַעַן יִוָּשַׁע °לוק׳ ט׳, נ״ו.
יח הָעוֹלָם עַל־יָדוֹ׃ הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יֻרְשַׁע אַךְ מִי אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ
מַאֲמִין כְּבָר הֻרְשַׁע יַעַן לֹא הֶאֱמִין בְּשֵׁם בֶּן הָאֱלֹהִים °ולכן, הוא
יט הַיָּחִיד׃ וְזֶה הוּא הַמִּשְׁפָּט כִּי הָאוֹר בָּא אֶל־הָעוֹלָם וְאָהֲבוּ עומד בחטאיו׃ פסוק ל״ו.
בְנֵי־הָאָדָם אֶת־הַחֹשֶׁךְ יוֹתֵר מִן־הָאוֹר כִּי מַעֲשֵׂיהֶם הָיוּ °פר׳ א׳, ה׳ י״א.
כ רָעִים׃ כִּי כָל־אִישׁ הַפֹּעֵל עָוֶל שֹׂנֵא אֶת־הָאוֹר וְאֵינֶנּוּ בָא °איוב כ״ד
כא אֶל־הָאוֹר לְמַעַן לֹא יוּכְחוּ מַעֲשָׂיו׃ וְהָעֹשֶׂה אֶת־הָאֱמֶת בָּא ט״ו-י״ז. °תהל׳ קי״ט
אֶל־הָאוֹר לְמַעַן יִגָּלוּ מַעֲשָׂיו כִּי בֵאלֹהִים הֵם נִפְעָלִים׃ ק״ה.
כב אַחֲרֵי אֵלֶּה בָּא יֵשׁוּעַ וְתַלְמִידָיו אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה
כג וְשָׁם גָּר עִמָּהֶם וַיִּטְבֹּל׃ וְגַם יוֹחָנָן הָיָה מְטַבֵּל בְּעֵינוֹן °פר׳ ד׳, ב׳
כד קָרוֹב לְשָׁלֵים כִּי מַיִם רַבִּים הָיוּ שָׁם וַיָּבֹאוּ וַיִּטָּבֵלוּ׃ כִּי
עוֹד לֹא־הָיָה יוֹחָנָן מֻשְׁלָךְ אֶל־הַמִּשְׁמָר׃ °מתי׳ ד׳, י״ב. י״א, ב׳.
כה אָז נִהְיְתָה שְׁאֵלָה מֵאֵת תַּלְמִידֵי יוֹחָנָן עִם־הַיְּהוּדִים עַל־
כו אוֹדוֹת הַטָּהֳרָה׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־יוֹחָנָן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי זֶה
אֲשֶׁר הָיָה אִתְּךָ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר אַתָּה הֵעִידֹתָ לּוֹ הִנֵּה °פר׳ א׳, ט״ו
כז הוּא מְטַבֵּל וְהַכֹּל בָּאִים אֵלָיו׃ וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמַר לֹא־יוּכַל ל״ג.
אִישׁ לָקַחַת מְאוּמָה אִם־לֹא הָיָה נָתוּן לוֹ מִן־הַשָּׁמָיִם׃ °במד׳ ט״ז, ד׳.
כח אַתֶּם עַצְמְכֶם מְעִידִים אַתֶּם לִי כִּי אָמַרְתִּי אֵין אָנֹכִי ירמ׳ כ״ג, כ״א.
כט הַמָּשִׁיחַ כִּי אִם־שָׁלוּחַ אֲנִי לְפָנָיו׃ מִי אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ הַכַּלָּה °מלא׳ ג׳, א׳.
הוּא הֶחָתָן וְרֵעַ הֶחָתָן הָעֹמֵד וְשֹׁמֵעַ אֹתוֹ שָׂמֵחַ בְּשִׂמְחָה °ירמ׳ ל״ג, י״א.
ל בַּעֲבוּר קוֹל הֶחָתָן לָכֵן שִׂמְחָתִי זֹאת נִמְלָאָה׃ צָרִיךְ הוּא ישע׳ ס״ב, ה׳. °ישע׳ ט׳, ו׳.
לא כִּי הוּא יִגְדַּל וַאֲנִי אֶמְעָט׃ הַבָּא מִמָּרוֹם עַל־הַכֹּל הוּא תהל׳ ע״ב, י״ז.
וְהַהוֹוֶה מִן־הָאָרֶץ מִן־הָאָרֶץ הוּא וּמִן־הָאָרֶץ הוּא מְדַבֵּר °פר׳ ח׳, כ״ג.

הבא מן־השמים על־הכל הוא׃ ואת אשר ראה ושמע לב
זאת הוא מעיד ואת עדותו אין איש מקבל׃ המקבל לג
את־עדותו חתם כי האלהים אמת הוא׃ כי זה אשר לד
שלח אתו האלהים את־דברי האלהים הוא מדבר כי לא
במדה נתן האלהים את־הרוח׃ האב אהב את־הבן ואת־ לה
הכל נתן בידו׃ המאמין בבן יש לו חיי עולמים אך לו
הממרה בבן לא יראה חיים כי אם־חרון אף־האלהים
יחול עליו׃

וכאשר ידע האדון כי ׀ שמעו הפרושים כי־ישוע עשה ד
ומטבל תלמידים רבים מיוחנן׃ אף כי־ישוע עצמו לא ב
טבל כי אם־תלמידיו׃ ויעזב את־יהודה וילך עוד משם ג
הגלילה׃ והיה צריך כי יעבר בתוך שמרון׃ ויבא אל־עיר ד ה
שמרון הנקראה שיכר הקרבה אל־חלקת השדה אשר נתן
יעקב ליוסף בנו׃ ויהי שם באר יעקב לכן ׀ ישוע בהיותו ו
עיף מן־המסע ישב כה על־הבאר והשעה היתה כששית׃
ותבא אשה משמרון לשאוב מים ויאמר אליה ישוע תני ז
לי לשתות׃ כי תלמידיו הלכו להם העירה למען יקנו ח
מזון׃ ותאמר אליו האשה השמרונית איך אתה אשר ט
ישך יהודי תשאל ממני לשתות אשר אני אשה שמרונית
כי היהודים אינם מתערבים עם־השמרונים׃ ויען ישוע י
ויאמר אליה אם־ידעת את־מתת האלהים ומי הוא האמר
לך תני לי לשתות את אפוא שאלת ממנו והוא נתן לך
מים חיים׃ ותאמר אליו האשה אדני אין לך דלי והבאר יא
עמקה מאין אפוא יש לך המים החיים׃ הגדול אתה יב

ספר׳ ו׳, ל״נ כ״ח.
רומ׳ ט׳, ה׳.
תהל׳ ח׳, ז׳.
ישע׳ כ׳, ג׳.
רומ׳ ג׳, ד׳.
ירמ׳ י׳, י׳.
פר׳ ז׳, ט״ז.
תהל׳ מ״ה, ח׳.
משל׳ ח׳, ל׳.
תהל׳ ב׳, ח׳.
חבק׳ ב׳, ד׳.
תהל׳ ב׳, י״ב.
פסוק י״ח.
תהל׳ מ״ט, כ׳.
ברא׳ ל״ג, י״ט.
יהוש׳ כ״ד, ל״ב.
העבר׳ ב׳, י״ז. ד׳, ט״ו.
ככסרים.
מ״א י״ז, י׳.
מ״ב י״ז, כ״ד.
נחמ׳ ד׳, ב׳.
ישע׳ י״ב, ג׳.
ירמ׳ ב׳, י״ג.
זכר׳ י״ד, ח׳.

מאבינו יעקב אשר נתן לנו את־הבאר והוא שתה ממנה
יג ובניו ובעירו׃ ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה מן־המים
יד האלה יצמא עוד׃ אך כל־אשר ישתה מן־המים אשר
אני אתן לו לא יצמא לעולם כי אם־המים אשר ׀ אתן
טו לו יהיו בו למקור מים נבעים לחיי עולמים׃ ותאמר אליו
האשה אדני תנה לי את־המים האלה למען לא אצמא
טז וגם לא־אבוא הנה לשאב׃ ויאמר אליה ישוע לכי־לך
יז קראי לאישך ובואי הנה׃ ותען האשה ותאמר אין לי
יח איש ויאמר אליה ישוע היטב אמרת כי אין לי איש׃ כי
חמשה בעלים היו לך וזה אשר יש־לך עתה איננו אישך
יט זאת באמת אמרת׃ ותאמר אליו האשה אדני אני ראה
כ כי נביא אתה׃ אבותינו בהר הזה השתחוו ואתם אמרים
כי בירושלם הוא המקום אשר צריך להשתחות שם׃
כא ויאמר אליה ישוע אשה האמיני לי כי ׀ באה שעה אשר
כב בה לא בהר הזה וגם־לא בירושלם תשתחוו לאב׃ אתם
משתחוים אתם אל אשר לא־ידעתם אנחנו משתחוים
כג אנחנו אל אשר ידענו כי הישועה מן־היהודים היא׃ אך
באה שעה ועתה היא יש אשר־בה המשתחוים האמתיים
ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי גם־האב מבקש כאלה
כד המשתחוים לו׃ האלהים הוא רוח והמשתחוים לו צריך
כה כי ברוח ובאמת ישתחוו׃ ותאמר אליו האשה אני ידעת
כי משיח בא הנקרא כריסטוס כאשר הוא יבוא יגיד לנו
כו את־הכל׃ ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך׃
כז ועל־זאת באו תלמידיו ויתמהו כי עם־אשה

ישע׳ כ״ה, ח׳.
ישע׳ מ״ט, י׳.
פתג׳ ז׳, ט״ז.
א קור׳ ב׳, י״ד.
ישע׳ מ״ב, ט״ז.
סוף׳ י״ג, י׳.
עמו׳ ה׳, י״ג.
פרס׳ ו׳, י״ד.
הר גריזים.
שמו׳ כ׳, כ״ד.
ד״ה ב ז׳, י״ב ט״ז.
מלא׳ א׳, י״א.
דבר׳ ט׳, כ״ו.
מתי׳ כ״ג, ל״ח.
ישע׳ ב׳, ג׳. מ״ו, י״ג.
תהל׳ קמ״ה, י״ח. א קור׳ י״ד, ט״ו.
ב קור׳ ג׳, י״ז.
ברא׳ מ״ט, י׳.
ביונית.
דברים י״ח, ט״ו-י״ח.
פרס׳ ט׳, ל״ז.

דבר אפס איש לא־אמר מה אתה מבקש או מה אתה
° פסוק ז. מדבר אתה: או עזבה האשה את־כדה ותלך לה העירה כח
° פסו׳ י״ז י״ח ותאמר אל־האנשים: בואו ראו איש אשר אמר לי את־ כט
כ״ו. הכל כל אשר עשיתי האם לא־זה המשיח: לכן יצאו מן־ ל
העיר ויבאו אליו: ובין אלה שאלו אתו לא
° פסוק ל״ד. תלמידיו לאמר רבי אכל: ויאמר אליהם אני יש־לי אכל לב
תהל׳ מ׳, ט׳. לאכל אשר אתם לא ידעתם: ויאמרו התלמידים איש אל־ לג
רעהו האם־איש הביא לו מה לאכל: ויאמר אליהם ישוע לד
° איו׳ כ״ג, י״ב. מאכלי שלי הוא כי אעשה את־רצון השלחה אתי ואכלה
לוק׳ י״ט, י׳. את־פעלו: האינכם אמרים אתם כי עוד ארבעה חדשים לה
והקציר בא הנה אני אמר לכם שאו את־עיניכם והביטו
° משל׳ י״א, ל׳. אל־השדות כי כבר לבנים הם לקציר: והקוצר לוקח שכר לו
° דני׳ י״ב, ג׳. ואסף פרי לחיי עולמים למען גם הזרע גם הקוצר ישמחו
° ישע׳ ט׳, ג׳. ° מיכ׳ ו׳, ט״ו. יחדו: כי בזה הדבר הוא אמת כי אחר הוא הזרע לז
ואחר הקוצר: אנכי שלחתי אתכם לקצור את אשר אתם לח
לא יגעתם אחרים יגעו ואתם באתם אל־יגיעם: ומן לט
העיר ההיא רבים מן־השמרונים האמינו בו בעבור דבר
° פסוק כ״ט. האשה אשר העידה כי אמר לי את־הכל כל אשר עשיתי:
° לוקס כ״ד, כ״ט. לכן כאשר באו אליו השמרונים שאלו מאתו לשבת אצלם מ
וישב שם יומים: ורבים יותר האמינו בעבור דברו: מא
ואל־האשה אמרו כי לא עוד בעבור מאמרך אנחנו מב
° פר׳ א׳, מ״ט. מאמינים כי אנחנו שמענו ויודעים אנחנו כי זה הוא
באמת מושיע הארץ המשיח: ואחרי שני מג
ימים יצא משם וילך לו הגלילה: כי ישוע עצמו העיד מד

מה כי נביא אין־לו כבוד בארץ מולדתו: וכאשר בא הגלילה ° לוק׳ ד׳, כ״ד.
קבלו אתו הגלילים בראותם את כל־הדברים אשר־עשה
מו בירושלם בחג כי גם־המה באו אל־החג: ובכן בא ישוע ° דבר׳ ט״ז, ט״ז.
עוד אל־קנה אשר לגליל אשר עשה שם את־המים ליין ° פרש׳ ב׳, ט׳.
מז ויהי אחד מבית המלך אשר בנו חלה בכפר־נחום: זה ° או איש מלכו׳ אחד.
בשמעו כי ישוע בא מיהודה אל־הגליל וילך אליו וישאל
מח ממנו כי ירד וירפא את־בנו כי היה קרוב למות: ויאמר ° הוש׳ ה׳, ט״ו.
ישוע אליו אם־אינכם ראים אותות ומופתים לא תאמינו: ° סמו׳ ד׳, ח׳.
מט ויאמר אליו איש בית־המלך אדני רדה נא לפני מות ° תהל׳ כ׳, י״ד.
נ נערי: ויאמר אליו ישוע לך־לך בנך חי ויאמן האיש יעקב׳ ה׳, ט״ז. ° יונ׳ ג׳, ה׳ י׳.
נא לדבר אשר אמר אליו ישוע וילך לו: ועתה ברדתו פגשו
נב אתו עבדיו ויגידו לאמר כי נערך חי: וידרש מהם את־ ° מ״א י״ז, כ״ג.
השעה אשר החל בה להרפא ויאמרו אליו כי אתמול
נג בשעה השביעית עזבה אתו הקדחת: אז ידע האב כי
היה בשעה ההיא אשר־בה אמר אליו ישוע כי בנך חי ° תהל׳ ק״ז, כ׳.
נד ויאמן הוא וכל־ביתו: עוד האות השני הזה עשה ישוע ° פ״ס ט״ז, ל״ד. ° פרש׳ ב׳, י״א.
כאשר בא מיהודה אל־הגליל:
ה אחרי הדברים האלה היה חג היהודים ויעל ישוע ° פר׳ ד׳, מ״ה.
ב ירושלמה: ויש בירושלם אצל שער הצאן ברכה הנקראת ° נחמ׳ ג׳, א׳ ל״ב.
ג עברית בית־חסדא אשר יש לה חמש אילמות: בהן ° או בארמית.
שכב המון החולים עורים פסחים יבשים מוחילים ° מ״א י״ג, ד׳.
ד לתנועת המים: כי מלאך ירד מעת לעת אל־הברכה
והניע את־המים לכן הירד בה ראשון אחרי תנועת המים ° תה׳ קי״ט, ס׳.
ה נהיה שלם מכל־מין מחלה אשר נאחז בה: ויהי איש ° מ״ג ה׳, י״ד.

אֶחָד שָׁם אֲשֶׁר הָיָה בְּמַחֲלָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה׃ ° לוק׳ ח׳, מ״ג מ״ד.
וּבִרְאוֹת יֵשׁוּעַ אֶת־זֶה שֹׁכֵב וּבְדַעְתּוֹ כִּי כְבָר זְמַן רַב הָיָה ו ° ישע׳ ס״ו, ב׳.
לוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲתִרְצֶה לִהְיוֹת שָׁלֵם׃ וַיַּעַן אֹתוֹ הַחֹלֶה ז ° תהל׳ קל״ט, ב׳ ג׳.
אֲדֹנִי אֵין־לִי אִישׁ אֲשֶׁר בְּנוֹעַ הַמַּיִם יַשְׁלִיךְ אֹתִי אֶל־הַבְּרֵכָה ° נמחלה ככ״ח.
אַךְ בְּעוֹד אֲנִי בָא אַחֵר יוֹרֵד לְפָנָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ קוּם ח ° תהל׳ ע״ב, י״ב.
שָׂא אֶת־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ׃ וּכְרֶגַע נִהְיָה הָאִישׁ שָׁלֵם וַיִּשָּׂא ט ° מרק׳ ה׳, כ״ט.
אֶת־מִשְׁכָּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ וַיְהִי שַׁבָּת בַּיּוֹם הַהוּא׃ אָז אָמְרוּ י ° פ״ה נ׳, ח׳ ט״ז.
הַיְּהוּדִים אֶל־הַנִּרְפָּא שַׁבָּת הוּא אֵין־מֻתָּר לְךָ לָשֵׂאת אֶת־ ° הושע ו׳, ו׳. מתי׳ י״ב, ב׳–י״ג
הַמִּשְׁכָּב׃ וַיַּעַן אֹתָם הָעֹשֶׂה אֹתִי שָׁלֵם הוּא אָמַר אֵלַי שָׂא יא
אֶת־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ׃ וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ מִי הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר יב
אָמַר אֵלֶיךָ שָׂא אֶת־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ׃ וְהַנִּרְפָּא לֹא יָדַע מִי יג
הוּא כִּי יֵשׁוּעַ סָר לוֹ בִּהְיוֹת הָמוֹן בַּמָּקוֹם׃ אַחֲרֵי־כֵן מָצָא יד ° פרס׳ ח׳, כ״ט. לוק׳ ד׳, ל׳.
אֹתוֹ יֵשׁוּעַ בַּהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִהְיֵיתָ שָׁלֵם אַל־תֶּחֱטָא ° פרס׳ ח׳, י״ח.
עוֹד פֶּן־יִמְצָא אֹתְךָ דָּבָר יֶתֶר רָע׃ וַיֵּלֶךְ לוֹ הָאִישׁ וַיַּגֵּד טו פחמ׳ ט׳, כ״ח.
לַיְּהוּדִים כִּי־יֵשׁוּעַ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה אֹתוֹ שָׁלֵם׃ וּבַעֲבוּר טז ° פרס׳ ט׳, י״ח.
זֹאת רָדְפוּ הַיְּהוּדִים אֶת־יֵשׁוּעַ וַיְבַקְשׁוּ לַהֲמִית אֹתוֹ כִּי עָשָׂה ° במד׳ י״ד, י״ח.
אֶת־אֵלֶּה בַּשַּׁבָּת׃ וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ אָבִי עַד־הֵנָּה פֹּעֵל גַּם יז ° פרס׳ כ׳, י״ז.
אֲנִי פֹּעֵל׃ לָכֵן בַּעֲבוּר זֹאת עוֹד יוֹתֵר בִּקְשׁוּ הַיְּהוּדִים יח ° מסל׳ ח׳, ל׳.
לְהָמִית אֹתוֹ כִּי לֹא לְבַד הֵפִיר אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי אִם־גַּם אָמַר
כִּי הָאֱלֹהִים הוּא אָבִיו וְעֹשֶׂה אֶת־עַצְמוֹ שָׁוֶה לֵאלֹהִים׃ ° תהל׳ ב׳, ז׳. מתי׳ ג׳, י״ז.
וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמְנָם אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יט
לֹא־יוּכַל הַבֵּן לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה מִנַּפְשׁוֹ זוּלָתִי אֵת אֲשֶׁר הוּא ° פר׳ י״ב, מ״ט.
רֹאֶה אֶת־הָאָב עֹשֶׂה כִּי כָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה אֶת־ ° פר׳ ג׳, ל״ה.
אֵלֶּה גַּם־הַבֵּן עֹשֶׂה כְּמוֹ־כֵן׃ כִּי הָאָב אֹהֵב אֶת־הַבֵּן וּמַרְאֶה כ ° פר׳ י׳, ל״ג.

אֹתוֹ אֶת־הַכֹּל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה וּפְעָלִים גְּדוֹלִים מֵאֵלֶּה יַרְאֶה ° תה׳ ס׳, ה׳ ו׳.
כא אֹתוֹ לְמַעַן אַתֶּם תִּתְמָהוּ׃ כִּי כַּאֲשֶׁר הָאָב מֵקִים אֶת־ ° דבר׳ ל״ב, ל״ט.
הַמֵּתִים וּמְחַיֶּה כֵּן גַּם־הַבֵּן אֶת כָּל־אֲשֶׁר הוּא חָפֵץ מְחַיֶּה׃ ° פר׳ י״א, כ״ה כ״ו.
כב כִּי גַּם הָאָב אֵינֶנּוּ שֹׁפֵט אִי־זֶה אִישׁ כִּי אִם־אֶת כָּל־הַמִּשְׁפָּט ° ב קור׳ ה׳, י׳.
כג נָתַן אֶל־הַבֵּן׃ לְמַעַן הַכֹּל יְכַבְּדוּ אֶת־הַבֵּן כַּאֲשֶׁר הֵם ° תהל׳ ב׳, י״ב.
מְכַבְּדִים אֶת־הָאָב מִי אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מְכַבֵּד אֶת־הַבֵּן אֵינֶנּוּ ° שמו׳ כ״ג, כ״ב כ״ג.
כד מְכַבֵּד אֶת־הָאָב הַשֹּׁלֵחַ אֹתוֹ׃ אָמְנָם אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם
כִּי הַשֹּׁמֵעַ אֶת־דְּבָרִי וְהַמַּאֲמִין בַּשֹּׁלֵחַ אֹתִי יֶשׁ־לוֹ חַיֵּי ° משל׳ ח׳, ל״ה.
עוֹלָמִים וְאֶל־מִשְׁפָּט לֹא יָבוֹא כִּי אִם־עָתַק מִן־הַמָּוֶת אֶל־ ° א יוח׳ ג׳, י״ד.
כה הַחַיִּים׃ אָמְנָם אָמְנָם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי בָאָה שָׁעָה
וְעַתָּה הִיא יֵשׁ אֲשֶׁר בָּהּ הַמֵּתִים יִשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל בֶּן־ ° א תסל׳ ד׳, ט״ז.
כו הָאֱלֹהִים וְהַשֹּׁמְעִים יִחְיוּ׃ כִּי כַּאֲשֶׁר הָאָב יֶשׁ־לוֹ חַיִּים ° ישע׳ כ״ו, י״ט.
כז בְּעַצְמוֹ כֵּן נָתַן גַּם לַבֵּן לִהְיוֹת לוֹ חַיִּים בְּעַצְמוֹ׃ וְשִׁלְטוֹן ° שמו׳ ג׳, י״ד. ירמ׳ י׳, י׳.
כח נָתַן לוֹ לַעֲשׂוֹת גַּם מִשְׁפָּט כִּי בֶן־אָדָם הוּא׃ אַל־תִּתְמְהוּ ° פר׳ א׳, ד׳.
עַל־זֹאת כִּי בָאָה הַשָּׁעָה אֲשֶׁר בָּהּ כָּל אֲשֶׁר בַּקְּבָרִים יִשְׁמְעוּ ° דני׳ ז׳, י״ד.
כט אֶת־קוֹלוֹ׃ וְיָצְאוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַטּוֹב אֶל־תְּקוּמַת ° דני׳ י״ב, ב׳.
הַחַיִּים וְאֵלֶּה אֲשֶׁר פָּעֲלוּ אֶת־הָרָע אֶל־תְּקוּמַת הַמִּשְׁפָּט׃
ל לֹא־אוּכַל אֲנִי לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה מִנַּפְשִׁי כַּאֲשֶׁר אֲנִי שֹׁמֵעַ אֲנִי ° פר׳ ח׳, כ״ח כ״ט.
שֹׁפֵט וּמִשְׁפָּטִי שֶׁלִּי יָשָׁר הוּא כִּי אֵינֶנִּי מְבַקֵּשׁ אֶת־רְצוֹנִי
לא שֶׁלִּי כִּי אִם־אֶת־רְצוֹן הָאָב הַשֹּׁלֵחַ אֹתִי׃ אִם־אֲנִי מֵעִיד עַל־ ° תהל׳ מ׳, ט׳.
לב עַצְמִי עֵדוּתִי אֵינֶנָּה אֱמֶת׃ אַחֵר יֵשׁ הַמֵּעִיד עָלַי וְיָדַעְתִּי ° פר׳ ח׳, כ״ד. מתי׳ ג׳, י״ז.
לג כִּי אֱמֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר הוּא מֵעִיד עָלָי׃ אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם ° פר׳ א׳, י״ט כ׳.
לד אֶל־יוֹחָנָן וְהֵעִיד עַל־הָאֱמֶת׃ אַךְ אֲנִי אֵינֶנִּי לֹקֵחַ עֵדוּת ג׳, כ״ו-ל״ה.
לה מֵאָדָם אַךְ אֶת־אֵלֶּה אֲנִי אֹמֵר לְמַעַן אַתֶּם תִּוָּשֵׁעוּ׃ הוּא ° לוק׳ י״ט, ט׳.

היה הנר הבוער והמאיר ואתם חפצתם לעלץ עד־שעה
באורו׃ אך אני יש לי עדות גדולה מעדות יוחנן כי לו
הפעלים אשר נתן לי האב למען אכלה אתם הפעלים
עצמם אשר אני עשה מעידים עלי כי האב שלח אתי׃
והאב השלח אתי הוא עצמו העיד עלי גם את־קולו לא לז
שמעתם מעולם וגם את־מראהו לא ראיתם׃ ודברו אין לח
לכם שכן בקרבכם כי אשר הוא שלח אתו לזה אתם
אינכם מאמינים׃ דרשו את־הכתבים כי אתם מדמים לט
להיות לכם בהם חיי עולמים והם המה המעידים עלי׃
ואינכם אבים לבוא אלי למען יהיו לכם חיים׃ כבוד מ מא
מבני אדם אינני לוקח׃ אך ידעתי אתכם כי אין לכם מב
אהבת האלהים בקרבכם׃ אני באתי בשם אבי ולא קבלתם מג
אתי אם־יבוא אחר בשמו שלו אתו תקבלו׃ איך תוכלו מד
אתם להאמין הלקחים כבוד איש מרעהו ואת־הכבוד אשר
מאת האלהים לבדו אינכם מבקשים׃ אל־תדמו כי אני מה
אשטין אתכם לפני האב יש משטין אתכם משה אשר
אתם בטחים עליו׃ כי אם־האמנתם במשה האמנתם גם־ מו
בי כי עלי הוא כתב׃ ואם לכתביו אינכם מאמינים איך מז
לדברי תאמינו׃

אחרי הדברים האלה הלך לו ישוע אל־עבר ים הגליל ו
אשר לטבריה׃ וילך אחריו המון רב כי ראו את־ ב
אותתיו אשר עשה בחולים׃ ויעל ישוע אל־ההר ושם ג
ישב עם־תלמידיו׃ והיה קרוב הפסח חג היהודים׃ אז ד ה
כאשר נשא ישוע את־עיניו וראה כי המון רב בא אליו

° פר' ח', ס'.
° יחז' ל"ג, ל"ג.
° פרס' ג', ג'. י', ל"ח.
° מתי' ג', י"ז.
° שמו' ל"ג, כ'.
° פר' ח', ל"ט.
° יהוש' א', ח'. ישע' כ"ד, ט"ז.
° חיו' כ"ח, י"ד ט"ו.
° במד' כ"ב, י"ט.
° א יוח' ד', י"ט.
° דכי' י"ח, ל'- ל"ז.
° ס"א ב', ל'.
° דבר' כ"ז, כ"ו. הרומ' ג', י"ג י"נ.
° ברא' ג', ט"ו. מ"ט, י'. דבר' י"ח, ט"ו-י"ט.
° מרק' ו', ל"ב ל"ג.
° לוק' ט', י'.
° מתי' י"ד, י"ד.

ויאמר לפילפוס מאין נקנה כברות לחם למען יאכלו
ו אלה׃ ואת־זאת אמר לנסות אתו כי הוא ידע מה הוא
ז עתיד לעשות׃ ויען אתו פיליפוס לחם במאתים דינר לא
ח ישפק להם כי כל־אחד מהם יקח מעט׃ ויאמר אליו אחד
ט מתלמידיו אנדרעס אחי שמעון פטרוס׃ יש פה נער קטן
אחד אשר יש־לו חמש לחם שערים ושני דגים קטנים
י אך אלה מה המה לרבים כאלה׃ ויאמר ישוע עשו כי
האנשים ירבצו וחציר הרבה היה במקום ההוא ובכן
יא רבצו הגברים במספר כחמשת אלף׃ ויקח ישוע את־
כברות הלחם ויברך ויחלק אל־התלמידים והתלמידים אל־
הרבצים כמו־כן גם מן־הדגים הקטנים כל־כמה אשר
יב חפצו׃ וכאשר שבעו ויאמר אל־תלמידיו אספו את־
יג הפתותים העדפים למען לא יאבד מאומה׃ לכן אספו
וימלאו שנים־עשר סלים פתותים מחמשת לחם השערים
יד אשר עדפו אל־האכלים׃ אז האנשים בראותם את־האות
אשר־עשה ישוע אמרו כי זה הוא באמת הנביא העתיד
טו לבוא אל־העולם׃ לכן ישוע בדעתו כי
עתידים המה לבוא ולחטף אתו למען ישימו אתו למלך
טז ויסר לו עוד אל־ההר הוא לבדו׃ וכאשר היה ערב וירדו
יז תלמידיו אל־הים׃ ויבואו באניה ויעברו אל־עבר הים אל־
נכח כפר נחום וכבר היה חשך ולא־בא אליהם ישוע׃
יח יט והים בעבור נשוב רוח גדולה נעור׃ וכאשר שטו
כעשרים וחמש או כשלשים אסטדים ויראו את־ישוע
כ מתהלך על־הים ובא קרוב אל־האניה וייראו׃ אך הוא

° מתי' ט"ו, ל"ג.
° דבר' ט', ט"ו ט"ז.
° במד' י"א, כ"ב.
° מ"ב ד', מ"ג מ"ג.
° תהל' כ"ג, ג'.
° ס"א ט', י"ג.
° מ"ב ד', מ"ד.
° ישע' ס"ה, ח'.
° מ"א י"ז, י"ג- ט"ז.
° דבר' י"ח, ט"ו.
° פר' ה', מ"ד. י"ח, ל"ו.
° מתי' י"ד, כ"ג.
° תהלים ק"ז, כ"ג-כ"ז.
° מרק' ו', מ"ח מ"ט.
° תהל' ס"ו, י"ג.

° ישע' מ"ח, י' אמר אליהם אני הוא אל־תיראו׃ אז אבו לקחת אתו כא
י"ב. אל־האניה וכרגע היתה האניה על־הארץ אשר נסעו
° מתיא י"ד, אליה׃ וממחרת כאשר ראה ההמון העמד׳ כב
כ"ח-ל"ג. מעבר הים כי לא־היתה שם אניה אחרת בלתי אחת היא
אשר באו בה תלמידיו וכי לא־בא ישוע עם־תלמידיו
באניה כי אם־תלמידיו הלכו להם לבדם׃ אולם אניות כג
אחרות באו מטבריה קרוב למקום אשר אכלו שם את־
הלחם כאשר ברך האדון׃ לכן כאשר ראה ההמון כי כד
ישוע׳ איננו שם וגם לא תלמידיו ירדו גם־המה באניות
ויבואו אל־כפר־נחום מבקשים את־ישוע׃ ובמצאם אתו כה
° פרס' א', ל"ח בעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת הנה׃ ויען אתם כו
מ"ט. ישוע ויאמר אמנם אמנם אני אמר לכם אתם מבקשים
אתי לא יען ראיתם אותות כי אם־יען אכלתם מככרות
° פסוק י"ג. הלחם ושבעתם׃ פעלו לא׳ את־האכל האבד כי אם־את כז
° ישע' כ"ה, ג'. האכל העמד לחיי עולמים אשר בן־האדם יתן לכם כי
° פסוק כ"ח. את־זה חתם האב האלהים׃ ויאמרו אליו מה־נעשה כי כח
° מתי' י"ט, ט"ז. נפעל את־פעלי האלהים׃ ויען ישוע ויאמר אליהם זה כט
° מתי' י"ג, ל"ח. הוא פעל האלהים כי תאמינו בזה אשר הוא שלח אתו׃
° שמו' ט"ז, ט"ו אז אמרו אליו מה אות אתה אפוא עשה למען נראה ל
ל"ה. נחמי' ונאמין לך מה אתה פעל׃ אבותינו את־המן אכלו לא
ט', כ'. במדבר ככתוב לחם מן־השמים נתן להם לאכל׃ ויאמר לב
° תהלים ע"ח, כ"ד. אליהם ישוע אמנם אמנם אני אמר לכם לא משה נתן
° פסוק מ"ט. לכם את־הלחם מן־השמים כי אם־אבי נתן לכם את־
° פסו' כ' כ"ח. הלחם מן־השמים את האמתי׃ כי לחם האלהים הוא לג
° פסו' ל"ס מ"א.

לד היורד מן־השמים ונותן חיים לעולם׃ ויאמרו אליו ° פס' מ"ח כ"ח
לה אדנינו בכל־עת תן לנו את־הלחם הזה׃ ויאמר אליהם ° ישע' כ"ה, ו'-ט'.
ישוע אנכי הוא לחם החיים הבא אלי לא ירעב והמאמין ° תהל' כ"ג, א'.
לו בי לא יצמא לעולם׃ אך אמרתי אליכם כי גם ראיתם ° ישע' מ"ה, כ"ב.
לז אתי ואינכם מאמינים׃ כל אשר נותן לי האב יבוא אלי ° תהל' ל"ו, י'.
לח ואת הבא אלי לא אשליך החוצה׃ כי ירדתי מן־השמים ° ישע' כ"נ, י"ג.
לא למען אעשה את־רצוני שלי כי אם־את־רצון השלח ° ישע' כ"ז, ה'-
לט אתי׃ וזה הוא רצון האב השלח אתי כי כל אשר׳ נתן ז'.
מ לי לא אאבד ממנו כי אם־אקים אתו ביום האחרון׃ וזה ° תהל' מ', ט'.
הוא רצון השלח אתי כי כל הראה את־הבן ומאמין בו ° פרס' י"ז, י"ג. ° איו' י"ט, כ"ה.
מא יהיו לו חיי עולמים ואני אקים אתו ביום האחרון׃ אז ° פרס' י"א, כ"ה
רגנו היהודים עליו כי אמר אנכי הוא הלחם היורד מן כ"ו.
מב השמים׃ ויאמרו האם לא זה ישוע בן־יוסף אשר אנחנו ° דבר' א', כ"ז. ° מתי' א', י"ח-
ידעים את־אביו ואת־אמו ואיך אפוא אמר זה כי מן־ כ"ה.
מג השמים ירדתי׃ ויען ישוע ויאמר אליהם אל־תרגנו איש ° פרס' א', י"ד. א שמו' א', ט"ו.
מד עם־רעהו׃ אין איש יכול לבוא אלי אם־לא האב השלח
מה אתי ימשך אתו ואני אקים אתו ביום האחרון׃ יש ° ירמ' ל"א, ג'.
כתוב בנביאים והיו כלם למודי האלהים לכן כל אשר ° ישע' נ"ד, י"ג.
מו שמע מן־האב ולמד בא אלי׃ לא כי־ראה איש את־האב ° שמו' ל"ג, כ'.
מז זולתי ההוה מאת האלהים זה ראה את־האב׃ אמנם ° פרס' א', י"ח. לוק' י', כ"ב.
אמנם אני אמר לכם המאמין בי יש לו חיי עולמים׃ ° פרס' ג', ט"ז.
מח מט אנכי הוא לחם החיים׃ אבותיכם אכלו את־המן במדבר ° פר' ט"ז, כ"ח.
נ ומתו׃ זה הוא הלחם היורד מן־השמים למען יאכל איש ° פר' י"א, כ"ה
נא ממנו ולא ימות׃ אנכי הוא הלחם החי אשר ירד מן־ כ"ו.

° ישע' כ"ס, ח'. נ'. השמים אם-יאכל איש מן-הלחם הזה יחיה לעולם והלחם
° פרס' י"ז, י"ט. אשר אני אתן בשרי הוא אשר אני אתן בעד חיי התבל:
ישע' כ"נ, י"ד. אז נדונו היהודים איש עם-רעהו לאמר איך יוכל זה נב
לתת לנו את-בשרו לאכל: ויאמר אליהם ישוע אמנם נג
° פסו כ"ט ס"ג ס"ד. אמנם אני אמר לכם אם-לא תאכלו את-בשר בן-האדם
° ירמ' ט"ו, ט"ז. ותשתו את-דמו אין-לכם חיים בעצמכם: האכל את- נד
בשרי ושתה את-דמי יש לו חיי עולמים ואני אקים אתו
° א' קור' י', ט"ז. ביום האחרון: כי בשרי באמת הוא אכל ודמי באמת נה
° התג' ג', כ'. הוא משקה: האכל את-בשרי ושתה את-דמי שכן בי נו
° תהל' י"ח, מ"ז. ואני בו: כאשר שלחני האב החי ואנכי חי בגלל האב נז
° פסו' ל"ג ל"ה. גם האכל אתי אף-הוא יחיה בגללי: זה הוא הלחם נח
אשר ירד מן-השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את-המן
° דבר' ג', ט"ז. ומתו האכל את-הלחם הזה יחיה לעולם: את-אלה אמר נט
° פסו' מ' מ"ז. בבית הכנסת בלמדו בכפר-נחום: ורבים מתלמידיו אשר ס
° ישע' ח', י"ד. שמעו אמרו קשה המאמר הזה מי יוכל לשמע אתו:
° א' קור' ב', י"ד. ° ישע' ו', י'. ובאשר ידע ישוע בנפשו כי תלמידיו רגנים על-זאת סא
° לוק' ב', ל"ד. ויאמר אליהם הזאת תכשיל אתכם: ועתה אם-תראו את סב
° תהל' ק"י, א'. בן-האדם עלה אל-אשר היה שם לפנים: הרוח הוא סג
° משל' ח', כ"ב-ל'. המחיה הבשר איננו מועיל מאומה הדברים אשר אנכי
° משל' ח', ל"ה. מדבר אליכם רוח המה וחיים המה: אך יש מכם אחדים סד
אשר אינם מאמינים כי ידע ישוע מראשית מי הם אשר
° פרס' י"ג, י"ח. אינם מאמינים ומי הוא העתיד להסגיר אתו: ויאמר סה
בעבור זאת אמרתי לכם כי אין איש יכול לבוא אלי אם-
לא היה נתון לו מאת אבי: מזאת רבים סו

מתלמידיו

מתלמידיו אזלו להם לאחור ולא-התהלכו עמו עוד: ° ישע' ח', ד'.
סז אז אמר ישוע אל-שנים העשר הגם אתם חפצים לסור
סח לכם: ויען אתו שמעון פטרוס אדני אל-מי נלך לנו ° ישע' י', ג'.
סט דברי חיי עולמים יש לך: ואנחנו האמנו והכרנו כי תהל' ע"ג, כ"ה. ° תהל' ל"ו, י'.
ע אתה הוא המשיח בן האלהים החי: ויען אתם ישוע ° פר' י"ח, כ"ז.
האם-לא בחרתי אני אתכם שנים העשר ומכם אחד שטן ° תהל' ק"ט, ו' כ'.
עא הוא: הוא אמר על-יהודה בן-שמעון איש-קריות כי זה
היה עתיד להסגיר אתו והוא אחד משנים העשר: ° פר' י"ח, ג' ג'.
ז ויתהלך ישוע אחרי הדברים האלה בגליל כי לא אבה מתי' כ"ו, מ"ט- מ"ט.
ב להתהלך ביהודה כי בקשו היהודים להמית אתו: וקרוב ° פר' ה', ט"ז.
ג היה חג היהודים חג הסכות: לכן אמרו אליו אחיו ° ויק' כ"ג, ל"ד.
עתק מפה ולך-לך אל-יהודה למען גם תלמידיך יראו את ° ר"ל קרוביו. מרק' ו', ג'.
ד פעליך אשר אתה עשה: כי אין איש עשה מאומה בסתר ° תהל' מ"ו, ט'.
ומבקש להיות בגלוי אם את-אלה אתה עשה הראה אל- ° ישע' מ', י"ד.
ה ו העולם: כי גם-אחיו לא האמינו בו: ויאמר אליהם ישוע ° פרס' י', כ"ד.
העת שלי עוד לא הגיע אך העת שלכם תמיד הוא ° ישע' ס', כ"ג.
ז נכון: לא-יוכל העולם לשנא אתכם אך אתי הוא שנא כי ° פר' ט"ו, י"ט.
ח אני מעיד בו כי פעליו רעים המה: אתם עלו אל-החג ° מ"א כ"ב, ח'.
הזה אני עוד לא-אעלה אל-החג הזה כי העת שלי עוד
ט לא נמלא: ובאשר אמר את-אלה אליהם וישאר בגליל: ° פרס' ח', כ'.
י ובאשר עלו אחיו אז עלה גם-הוא אל-החג ° שמו' ל"ד, כ"ד.
יא לא גלוי כי אם-כמו בסתר: אז בקשו אתו היהודים בחג ° פרס' י"ח, כ"ו.
יב ויאמרו איה הוא: והנה רב על-אודותיו היה בהמונים הוש' ג', ס'.
אלה אמרו כי טוב הוא ואחרים אמרו לא כי אם-הוא ° פסוק ט'.

מתעה

יג מתעה את־ההמון׃ אפס איש לא־דבר עליו בגלוי מיראת
יד היהודים׃ ובאשר כבר נחצה החג ויעל
טו ישוע אל־ההיכל וילמד׃ ויתמהו היהודים לאמר איך זה
טז יודע ספרים והוא לא למד׃ ויען אתם ישוע ויאמר
יז הלקח שלי לא שלי הוא כי אם־אשר לשלח אתי׃ אם־איש
רצה לעשות רצונו יכיר על־אדות הלקח אם מאת
יח האלהים הוא או מלבי אני מדבר׃ המדבר מלבו את־
כבודו שלו הוא מבקש אך המבקש את־כבוד השלח אתו
יט זה הוא אמתי ועול אין בו׃ האם־לא משה נתן לכם
את־התורה ואין־אחד מכם עשה את־התורה מדוע אתם
כ מבקשים להרגני׃ ויען ההמון ויאמר שד יש לך מי
כא מבקש להרגך׃ ויען ישוע ויאמר אליהם פעל אחד
כב עשיתי וכלכם מ[illegible]׃ בעבור זאת משה נתן לכם
את־המולה לא כי ממשה היא כי אם־מן האבות ובשבת
כג אתם מלים איש׃ אם־נמול איש בשבת למען לא תופר
תורת משה האם־עלי תקצפו כי איש כלו עשיתי שלם
כד בשבת׃ אל־תשפטו לפי מראה כי אם־את־המשפט הישר
כה שפטו׃ אז אמרו אחדים מן־הירושלמיים האם־לא זה
כו הוא אשר המה מבקשים להמית אתו׃ והנה בגלוי הוא
מדבר ומאומה אינם אמרים לו האם אמנם הכירו
כז המשלים כי זה הוא באמת המשיח׃ אפס את־זה ידענו
מאין הוא אך המשיח כאשר יבוא איש לא ידע מאין
כח הוא׃ אז צעק ישוע בלמדו בהיכל לאמר גם־אתי ידעתם
וגם ידעתם מאין אנכי ומעצמי לא־באתי כי אם־יש אמתי

° ישע׳ ס׳, כ׳. מ״ב י״ח, כ״ט. ° תהל׳ כ״ח, ט״ו. ° נבתי תלמודס ° פר׳ ח׳, כ״ח. ° ישע׳ ס״ח, ח׳. זכרי׳ ג׳, ט״ו. ° פר׳ ח׳, ל״ח ל״ג. ° פר׳ ח׳, מ״ד. במד״ט״ז, כ״ח. ° פר׳ ח׳, כ׳. ° דבר׳ ל״ג, ד׳. ° דבר׳ י״ח, ט״ו. ° פסוק כ״ה. ° פר׳ ס׳, ט״ו. ° ויק׳ י״ג, ג׳. ° ברא׳ י״ז, י״ח. רומ׳ ד׳, י״א י״ג. ° פר׳ ס׳, ט״ז. ° דבר׳ א׳, ט״ז. ויק׳ י״ט, ט״ו. ° פסוק כ׳. ° מתי׳ י״ג, כ״ה. ° מיכה ה׳, א׳. מתי׳ ב׳, א׳. ° ר״ל המכס. ° פר׳ י״ג, מ״ט.

השלח

כט השלח אתי אשר אתם לא ידעתם אתו׃ אך אני ידע
ל אתו כי מאתו אנכי והוא שלח אתי׃ אז בקשו לתפשו
לא ואיש לא־שלח בו יד כי עוד לא־באה שעתו׃ ורבים מן
ההמון האמינו בו ויאמרו אכן המשיח כאשר יבוא
לב האם־יעשה אתות רבים מאלה אשר זה עשה׃ וישמעו
הפרושים את־ההמון מהגים על־אדותיו את־אלה וישלחו
לג הפרושים וראשי הכהנים שטרים למען יתפשוהו׃ ויאמר
אליהם ישוע עוד מעט זמן עמכם אני ואלך לי אל־
לד השלח אתי׃ תבקשו אתי ולא תמצאו ובאשר אנכי
לה אהיה אתם לא־תוכלו לבוא׃ אז אמרו היהודים איש אל־
רעהו אנה זה עתיד לנסוע כי אנחנו לא־נמצא אתו האם
אל־תפוצת היונים הוא עתיד לנסוע וללמד את־היונים׃
לו מה האמר הזה אשר אמר תבקשו אתי ולא תמצאו
לז ובאשר אנכי אהיה אתם לא־תוכלו לבוא׃ וביום האחרון
הגדול אשר לחג עמד ישוע ויצעק לאמר אם־יצמא איש
לח יבוא אלי וישתה׃ המאמין בי כאשר אמר הכתב פלגי
לט מים חיים מבטנו יזולו׃ ואת־זאת אמר על־הרוח אשר
היו עתידים לקחת המאמינים בו כי עוד לא־היה רוח
מ הקדש כי ישוע עוד לא פאר׃ לכן רבים
מן־ההמון כשמעם את־הדבר הזה אמרו זה הוא באמת
מא הנביא׃ אחרים אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו
מב הכי מן־הגליל בא המשיח׃ האם־לא אמר הכתב כי מזרע
דוד ומבית־לחם העיר אשר היה שם דוד בא המשיח׃
מג מד ובכן נהיתה מחלקת בהמון בעבורו׃ ואחדים מהם חפצו

° ישע׳ מ״ח, ט״ו. ° פר׳ י״ג, ג׳. ט״ז, כ״ח. ° זכר׳ ג׳, ט״ו. ° פרס׳ ח׳, כ׳. ° פרס׳ ח׳, ל׳. ° ישע׳ ל״ה, ה׳. ס״א, א׳ ב׳. ° ירמ׳ כ״ח, ג׳. ° הוש׳ ה׳, ט״ו. ° ישע׳ ס״א, א׳. ° מסל׳ א׳, כ״ח. הוש׳ ה׳, ו׳. ° פר׳ י״ג, ל״ג. ° ר״ל הגוים. רומ׳ א׳, ט״ז. ° ויק׳ כ״ג, ל״ו. ° תהל׳ מ״ב, ג׳. ° ישע׳ כ״ס, א׳ ג׳. ° ישע׳ י״ב, ג׳. ° ישע׳ מ״ד, ג׳. ° ר״ל נספו. פ״ה ג׳, י״ז. ° פר׳ ט״ו, כ״ו. ט״ז, ז׳. ° דבר׳ י״ח, ט״ו. ° דבי׳ ט׳, כ״ה. ° ישע׳ א׳, כ״ג. ° רומ׳ א׳, ג׳. ° מתי׳ ג׳, א׳.

לתפשו

לתפש אתו אך איש לא־שלח בו את־ידיו :
אז באו השטרים אל־ראשי הכהנים ואל־הפרושים ויאמרו מה
אלה אליהם מדוע לא־הבאתם אתו : ויענו השטרים מו
מעולם לא־דבר אדם ככה כאיש הזה : ויענו אתם מז
הפרושים הגם אתם נתעיתם : האם איזה מן־המשלים מח
האמין בו או מן־הפרושים : אך ׀ ההמון הזה אשר איננו מט
יודע את־התורה ארורים הם : ויאמר אליהם ניקדימוס נ
הבא אליו בלילה אשר היה אחד מהם : האם־תורתנו נא
שפטה את־האדם אם־לא שמעה מפיו בראשונה ונדעה נב
מה הוא עשה : ויענו ויאמרו אליו הגם אתה מן־הגליל
אתה חקור וראה כי נביא מן־הגליל לא קם : וילך כל־איש נג
אל־ביתו :

וישוע הלך אל־הר הזיתים : ובבקר השכם שב עוד ח
אל־ההיכל וכל־העם בא אליו וישב וילמד אתם : ויביאו ג
הסופרים והפרושים אליו אשה הנתפשה בנאופים
ויעמידוה בתוך : ויאמרו אליו מורה האשה הזאת ד
נתפשה בעצם המעשה בנאפה : ובתורה משה צוה ה
אתנו כי כאלה תסקלנה לכן אתה מה אתה אמר : וזאת ו
אמרו בנסות אתו למען יהיה להם להביא שטנה עליו
אך ישוע שחה למטה ובאצבעו כתב על־הארץ : וכאשר ז
התמידו לשאול אתו וישא את־עצמו ויאמר אליהם החף
מחטא בכם ראשון ישליך עליה אבן : ועוד שחה למטה ח
וכתב על־הארץ : אך המה כאשר שמעו והוכחו ׀ מאת ט
הרעיון יצאו לאחד אחד החל מן־הזקנים עד האחרונים

פסוק ל׳. / פסוק ל״ב. / ש״א כ״ג, י״ז. / מתי׳ ז׳, כ״ח כ״ט. / במד׳ כ״ג, י״ח. / ירמ׳ ה׳, ה׳. / ישע׳ כ״ח, י״ד. / ישע׳ ס״ה, ה׳. / פרס׳ נ׳, ג׳. / דבר׳ י״ז, ד׳. / ש״ה כ״ה, ט״ז. / ישע׳ ח׳, כ״ג. ט׳, א׳. / זכר׳ י״ד, ד׳. / לוק׳ כ״א, ל״ז. / ויק׳ כ״ג, ל״ו. / תהל׳ ס׳, ד׳. / ויק׳ כ׳, י׳. / דברים כ״ב, כ״א כ״ד. / פר׳ י״ח, ל״ח. / ירמ׳ י״ז, י״ג. / ר״ל הרגו. / ר״ל מגלי חטאת. / דבר׳ י״ז, ז׳. קהל׳ ג׳, ג׳. / ר״ל משפט לבם.

י ויתחר ישוע לבדו והאשה בתוך עמדת : וכאשר נשא
ישוע את־עצמו ולא ראה איש זולתי את־האשה ויאמר
אליה אשה איפה הם שוטניך האם־איש לא־הרשיע
יא אתך : ותאמר אין איש אדני ויאמר אליה ישוע גם־אני
אינני מרשיע אתך לכי ואל־תחטאי עוד :
יב אז דבר ישוע עוד אליהם לאמר אני אור העולם אנכי
ההלך אחרי לא יתהלך בחשך כי אם־יהיה לו אור
יג החיים : ויאמרו אליו הפרושים אתה על־עצמך מעיד
יד אתה עדותך איננה אמת : ויען ישוע ויאמר אליהם אף
אם־אני מעיד אני על־עצמי אמת היא עדותי כי ידעתי
מאין באתי ואנה אני הולך אך אתם לא ידעתם מאין
טו אני בא ואנה אני הולך : אתם כפי הבשר שפטים אתם
טז אני אינני שפט איש : וגם אם־אני שפט אנכי המשפט
שלי אמת הוא כי אין אני לבדי כי אם־אני והאב השלח
יז אתי : וגם בתורה שלכם כתוב כי עדות שני אנשים
יח אמת היא : אני הוא המעיד על־עצמי ומעיד עלי האב
יט השלח אתי : אז אמרו אליו איה אביך ויען ישוע גם לא
אתי אתם יודעים גם לא את־אבי אם־אתי ידעתם גם
כ את־אבי ידעתם : את־הדברים האלה דבר ישוע בבית
האוצר בלמדו בהיכל ואיש לא־תפש אתו כי עוד לא־באה
כא שעתו : ויאמר ישוע עוד אליהם אני הולך לי ותבקשו
אתי ובחטאותיכם תמותו אל אשר אני הולך לי אתם
כב לא־תוכלו לבוא : ויאמרו היהודים האם אפוא ימית את־
עצמו כי ׀ הוא אמר אל אשר אני הולך לי אתם לא

ירמ׳ ג׳, י״ג. / משל׳ כ״ח, י״ג. / חל כעס. פס׳ נ׳. / ישע׳ מ״ט, ו׳. / מלא׳ ג׳, כ׳. תהל׳ כ״ו, י״ד. / ישע׳ מ״ב, ג׳. / פר׳ ט״ז, כ״ח. / ש״א ט״ז, ז׳. / נביאתו פרחסוכס. פר׳ ג׳, י״ז. / ישע׳ י״א, ד׳. ירמ׳ כ״ג, ה׳. / דבר׳ י״ט, ט״ו. / פר׳ ח׳, ל״ג. / פר׳ ז׳, כ״ח. / פר׳ ה׳, ל״ז. / פר׳ י״ד, ט׳ י׳. / שמו׳ כ״ג, כ״ח. / נחמ׳ י׳, ל״ט. / פר׳ ז׳, ל׳. / פר׳ ג׳, ל״ו. מרק׳ ט״ז, ט״ז. יחזק׳ ג׳, י״ט. / י״ח, כ׳.

° תהל' י"ו, י"ד. תוכלו לבוא: ויאמר אליהם אתם מן־התחתיות אתם ואני כג
° פר' ג', ל"א. מן־העליונות אני אתם מן־העולם הזה אתם אני אינני מן
° פר' ט"ו, י"ט. העולם הזה: לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאותיכם כד
א' יוחנ' ג', ט"ו ט"ז. כי אם־לא תאמינו כי אני הוא תמותו בחטאותיכם:
° משל' ח', ל"ג. ויאמרו אליו אתה מי אתה ויאמר אליהם ישוע הראשית כה
° משל' ח', כ"ג. אשר גם אני ממלל אליכם: רבות יש־לי עליכם לדבר כו
° פרס' י', כ"ד כ"ה. ולשפט אך השלח אתי אמת הוא ואני את אשר שמעתי
° פר' ט"ז, י"ג. מאתו את־הדברים האלה אני מדבר אל־העולם: ולא ידעו כז
° ישע' ו', י'. כי על־האב דבר אליהם: ויאמר אליהם ישוע כאשר כח
° פרס' ג', י"ד. הרימתם את בן־האדם אז תדעו כי אני הוא ומנפשי
° מתי' כ"ז, כ'-כ"ד. אינני עשה מאומה כי אם־כאשר למד אתי אבי את־
° תהל' כ"ג, ד'. הדברים האלה אני מדבר: והשלח אתי עמי הוא לא־ כט
° ישע' מ"ב, א'. עזב אתי האב לבדי כי אני את הדברים הנרצים אליו אני
° פרס' ז', ל"א. עשה תמיד: כאשר דבר את־אלה רבים האמינו בו: אז ל לא
אמר ישוע אל־היהודים אשר־האמינו בו אם־אתם תעמדו
° פרס' י"ד, ו'. בדברי באמת תלמידי אתם: ותדעו את־האמת והאמת לב
י"ז, י"ז. תחפש אתכם: ויענו אתו זרע אברהם אנחנו ולאיש לא לג
° ויק' כ"ה, מ"ב. הרומ' ו', י"ח. העבדנו מעולם איך אתה אמר אתה כי לחפשים תהיו:
° ר"ל האחרים. ויען אתם ישוע אמנם אמנם אני אמר לכם כי כל־העשה לד
° פר' י"ט, ט"ו. ברא' ט"ו, י"ג. את־החטא עבד החטא הוא: והעבד איננו עמד בבית לה
° הרומ' ו', ט"ז-י"ז. לעולם הבן עמד לעולם: לכן אם־הבן יחפש אתכם באמת לו
° פסוק ל"ג. חפשים תהיו: ידעתי כי זרע אברהם אתם אך אתם לז
° הרומ' ט', ו', ז'. מבקשים להרגני כי דברי איננו יכל בכם: אני את אשר לח
° אין מבלים. ראיתי אצל אבי אני מדבר ואתם את אשר ראיתם אצל

לט אביכם אתם עשים: ויענו ויאמרו אליו אבינו אברהם ° פסוק מ"ד.
הוא ויאמר אליהם ישוע אם־בני אברהם הייתם את־פעלי דבר' י"ג, י"ד.
מ אברהם עשיתם: ועתה אתם מבקשים להרג אתי איש ° ברא' כ"ג, י"ג. ° תהל' ל"ז, ל"ג.
אשר דברתי אליכם את־האמת אשר שמעתי מאת ° פסו' כ"ח ל"ו.
מא האלהים זאת אברהם לא עשה: אתם את־פעלי אביכם
עשים אתם ויאמרו אליו אנחנו מזנות לא נולדנו אב ° א' יוחנן ג' ח'-י'.
מב אחד יש לנו האלהים: ויאמר אליהם ישוע אם־האלהים ° מלא' ג', י'.
היה אביכם אהבתם אתי כי אני מאת האלהים יצאתי ° תהל' ג', ז'.
ובאתי כי גם־לא מעצמי באתי כי אם־הוא שלח אתי: ° יש' מ"ח, ט"ז.
מג למה לא תבינו את־אמרתי יען לא תוכלו לשמע את־דברי: ° דבר' י"ח, י"ט.
מד אתם מן־האב השטן אתם ואת־תאות אביכם אתם ° ברא' ג', ט"ו.
חפצים לעשות הוא היה רוצח אדם מראשית ובאמת לא ° ברא' ג', ג'-ז'.
עמד כי אין אמת בו כאשר הוא מדבר את־הכזב מאת ° יהודה ו'.
מה אשר־לו הוא מדבר כי כזב הוא ואבי הכזב: ואני יען ° מ"א כ"ב, כ"ג.
מו את־האמת אני מדבר אינכם מאמינים לי: מי מכם מוכיח ג תהל' ג', ט.
אתי על־חטאה ואם־אמת אני מדבר מדוע אתם אינכם ° ישע' כ"נ, ט'
מז מאמינים לי: ההוה מאת האלהים את־דברי האלהים הוא י"ח. א' פטר ג', כ"ח כ"ג.
שמע בעבור זאת אתם אינכם שמעים יען לא מאת ° א' יוח' ד', ו'.
מח האלהים אתם: ויענו היהודים ויאמרו אליו האם־לא
מט היטב אמרים אנחנו כי שמרוני אתה ושד יש לך: ויען ° תהל' מ"ח, ט'.
ישוע אני אין־לי שד כי אם־אני מכבד את־אבי ואתם ° פרס' ז', י"ח.
נ מנבלים אתי: ואני אינני מבקש את־כבודי יש המבקש ° דבר' ל"ב, ט"ו.
נא ושופט: אמנם אמנם אני אמר לכם אם־ישמר איש את־ ° פר' י"ח, כ"ה כ"ו. תהל'
נב דברי לא־יראה מות לעולם: אז אמרו אליו היהודים עתה פ"ט, מ"ט.

ידענו כי שד יש לך אברהם מת והנביאים ואתה אמר ○ ברא׳ כ״ה, ח׳.
נג אם־ישמר איש את־דברי לא־יטעם מות לעולם׃ האתה ○ תהל׳ ל״ד, ט׳.
גדול מאבינו אברהם אשר מת והנביאים מתו למי אתה ○ ישע׳ כ״ב, י״ג.
נד עשה את־עצמך׃ ויען ישוע אם־אני מכבד את־נפשי
כבודי איננו מאומה אבי הוא המכבד אתי אשר אתם ○ פיל׳ ב׳, ט׳.
נה אמרים כי אלהיכם הוא׃ ולא ידעתם אתו אך אני יודע ○ תהל׳ נ׳, ו׳-י״ג.
אתו ואם אמר כי אינני יודע אתו אהיה דמה לכם ○ ירמ׳ ל״ב, ל״ח.
נו מכזב אך אני ידע אתו ואת־דברו אני שמר׃ אברהם ○ תהל׳ מ׳, ט׳.
נז אביכם עלץ כי יראה את־יומי וירא וישמח׃ ויאמרו ○ ברא׳ כ״ב, י״ח.
היהודים אליו עוד אין לך חמשים שנה ואת־אברהם
נח ראית׃ ויאמר אליהם ישוע אמנם אמנם אני אמר לכם
נט בטרם היות אברהם אני יש׃ אז נשאו אבנים למען ○ מיכ׳ ה׳, א׳.
ישליכו עליו אך ישוע התחבא ויצא מן־ההיכל בלכתו תהל׳ ע״ב, י״ז.
בתוכם וכבה עבר הלאה׃ ○ לוק׳ ד׳, ל׳.
ט ב ובעברו ראה איש עור מלדה׃ וישאלוהו תלמידיו ○ פ״ס ג׳, ג׳.
ג לאמר רבי מי חטא זה או יולדיו כי יולד עור׃ ויען ○ יחז׳ י״ח, כ׳.
ישוע גם־לא זה חטא וגם לא יולדיו כי אם־למען יתגלו ○ יש׳ ל״ה, ה׳ו׳.
ד פעלי האלהים בו׃ צריך הוא כי אפעל את־פעלי השלחי ○ יש׳ ס״א, א׳ב׳.
אתי עד יומם הוא יבוא לילה אשר־בו אין איש יכול ○ ישע׳ מ״ט, ח׳.
ה ו לפעל׃ כל־עוד בעולם אני אור העולם אנכי׃ וכאשר אמר ב קור׳ ו׳, ב׳. ○ יואל ב׳, ג׳.
את־אלה ירק ארצה ועשה חמר מן־הרק וימרח את־ מיכה ג׳, ו׳.
ז החמר על עיני העור׃ ויאמר אליו לך רחץ בברכת שלח ○ מ״ב ג׳, כ״ח כ״ג.
אשר הוא מתרגם שלוח אז הלך לו ורחץ ויבוא פקח׃ ○ ישע׳ ח׳, ו׳.
ח על־כן השכנים והראים אתו מלפנים כי עור היה אמרו ○ מ״ב ה׳, י״ד.

ט האם־לא זה הוא הישב ושאל נדבות׃ אחרים אמרו כי־ ○ פ״ס ג׳, ב׳.
זה הוא ואחרים כי הוא דומה לו והוא אמר כי אני
י יא הוא׃ לכן אמרו אליו איכה נפקחו עיניך׃ ויען הוא ○ קהל׳ י״ח, ט׳.
ויאמר איש הנקרא ישוע עשה חמר ומרח על־עיני ואמר ○ ישע׳ ל״ח, כ״ח.
אלי לך אל־ברכת שלח ורחץ וכאשר הלכתי ורחצתי
יב ראיתי עוד׃ ויאמרו אליו איה הוא ויאמר לא ידעתי׃
ג יד ויביאו אתו אל־הפרושים את העור מלפנים׃ והיה שבת ○ ישע׳ ח׳, י׳.
טו כאשר עשה ישוע את־החמר ופקח את־עיניו׃ וישאלו כפכ׳ ג׳, ג׳ ד׳.
אתו עוד גם הפרושים איך ראה עוד ויאמר אליהם ○ ירמ׳ ל״ו, י״ז.
טז חמר שם על־עיני ורחצתי וראה אני׃ ויאמרו אחדים מן־
הפרושים האיש הזה לא מאת האלהים הוא כי את־ ○ מיכה ג׳, ט׳.
השבת איננו שמר אחרים אמרו איך יכול איש חטא ○ תה׳ ק״ז, מ״ג.
יז לעשות אותות כאלה ותהי מחלקת ביניהם׃ ויאמרו עוד ישע׳ כ״ח, ט׳. ○ פרמ׳ י׳, י״ט.
אל־העור אתה מה אמר אתה עליו כי פקח עיניך ויאמר י״ג, מ״ג. פ״ס
יח כי נביא הוא׃ ולא־האמינו היהודים על־אדותיו כי עור כ״ח, כ״ד.
היה וראה עוד עד אשר קראו ליולדי האיש אשר ראה ○ לוק׳ ז׳, ט״ז. ○ ישע׳ כ״ו, י׳
יט עוד׃ וישאלו אתם לאמר הזה הוא בנכם אשר אתם י״ח.
כ אמרים כי נולד עור איך אפוא עתה הוא ראה׃ ויענו ○ משל׳ י״ב, י״ז.
אתם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו וכי נולד עור׃ תהל׳ ל״ז, ו׳.
כא אך איך הוא עתה ראה לא ידענו או מי פקח את־עיניו ○ משלי כ״ט, כ״ה.
אנחנו לא ידענו בן־שנים הוא שאלו אתו הוא על־עצמו ○ פ״ס כ״ג, כ׳.
כב ידבר׃ את־אלה אמרו יולדיו יען יראו את־היהודים כי ○ פ״ס ד׳, י״ח. ה׳, מ׳.
כבר התקשרו היהודים כי אם־איש יודה אתו למשיח ○ פסוק ל״ד.
כג ישלך מחוץ לבית־הכנסת׃ בעבור זאת אמרו יולדיו כי פרמ׳ ט״ז, ב׳.

כד בפרשנים הוא שאלו אתו: אז קראו שנית אל־האיש
אשר היה עור ויאמרו אליו תנה כבוד לאלהים אנחנו ° יהוש׳ ז׳, י״ט.
כה יודעים כי האיש הזה חטא הוא: ויען הוא ויאמר אם־ ° ירמ׳ י״ג, ט״ז.
חטא הוא אינני יודע אחת אני יודע כי אשר הייתי עור ° ישע׳ ה׳, כ׳.
כו עתה אני ראה: ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איך
כז פקח עיניך: ויען אתם אמרתי לכם כבר ולא שמעתם ° פסוק י״ח.
למה תחפצו עוד לשמוע האם־גם אתם חפצים להיות
כח תלמידיו: ויחרפו אתו ויאמרו אתה תלמיד הלזה אתה ° ישע׳ כ״ח, ז׳.
כט ואנחנו תלמידי משה אנחנו: אנחנו יודעים כי עם־משה ° פר׳ ה׳, מ״ה-
ל דבר האלהים אך את־זה לא ידענו מאין הוא: ויען האיש מ״ז.
ויאמר אליהם אכן בזאת יש פליאה כי אתם אינכם ° פרש׳ ז׳, כ״ז.
לא יודעים מאין הוא ופקח את־עיני: וידענו כי אין האלהים ° מיכה ג׳, ד׳.
שמע חטאים אך אם־איש יהיה ירא אלהים ויעשה את־ איוב כ״ז, ט׳.
לב רצונו אתו הוא שמע: מעולם לא נשמע כי פקח איש ° תה׳ ל״ד, ט״ז.
לג את־עיני הנולד עור: אם־לא היה זה מאת אלהים לא־יכול קמ״ה, י״ט. ° פרש׳ ג׳, ג׳.
לד לעשות מאומה: ויענו ויאמרו אליו בחטאים אתה נולדת ° איו׳ ט״ו, י״ד.
כלך ואתה המלמד אתה אתנו וישליכו אתו החוצה: ° פסוק כ״ג.
לה וישמע ישוע כי השליכו אתו החוצה ובמצאו לוק׳ ו׳, כ״ג.
לו אתו אמר אליו המאמין אתה בבן־האלהים: ויען הוא ° פרש׳ ח׳, י״ד
לז ויאמר מי הוא אדני למען אאמין בו: ויאמר אליו ישוע מ״ט.
לח גם ראית אתו והמדבר אתך זה הוא: ויאמר אני מאמין ° פר׳ ד׳, כ״ו.
לט אדני וישתחו לו: ויאמר ישוע למשפט אני באתי אל־ ° תהל׳ מ״ס,
העולם הזה למען אלה אשר אינם ראים יראו והראים י״ג. ע״ב, י״ח. ° תהל׳ כ״ח, ט׳.
מ לעורים יהיו: וישמעו את־אלה אחרים מן־הפרושים אשר ° ישע׳ ו׳, ט׳ י׳.

מא היו אתו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים אנחנו: ויאמר ° ישע׳ ה׳, כ׳.
אליהם ישוע אם־עורים הייתם לא־היה לכם חטא אך ° חטא הזדון.
עתה אתם אמרים כי־אנחנו ראים לכן חטאתכם עמדת: פר׳ ט״ו, כ״ג-כ״ד.
י אמנם אמנם אני אמר לכם מי אשר איננו בא בעד ° מגלי סליחה.
הדלת אל־גדרת הצאן כי אם־עלה ממקום אחר זה הוא ° פס׳ ז׳. תהל׳ קי״ח, כ׳.
ב גנב ושדד: אך הבא פנימה בעד הדלת הוא רעה הצאן: ° יחז׳ ל״ד, ג׳ ד׳.
ג אליו השוער פתח והצאן את־קולו שמעות ואת צאנו ° תהל׳ כ״ה, ז׳.
ד שלו הוא קרא בשם ומוציא אתן: וכאשר הוציא את־ ° ישע׳ מ״ג, א׳.
צאנו שלו הוא הלך לפניהן והצאן הלכות אחריו כי הן ° ישע׳ מ׳, י״א. ° מיכה ב׳, י״ג.
ה ידעות את־קולו: ואחרי זר לא תלכנה כי אם־תנוסינה ° תהל׳ פ״ג, ה׳.
ו ממנו כי אינן ידעות את־קול הזרים: את המשל הזה
אמר ישוע אליהם אך הם לא הבינו איזה דברים הם ° פרש׳ י״ד, ו׳. העב׳ י׳, י״ט כ׳.
ז אשר דבר להם: אז אמר עוד ישוע אליהם אמנם אמנם ° יחזק׳ כ״ג,
ח אני אמר לכם כי אנכי דלת הצאן אנכי: כל־אלה אשר כ״ה-כ״ז.
באו לפני גנבים המה ושדדים אך לא־שמעו אליהם ° יש׳ מ״ה, כ״ג. ° תהל׳ כ״ג,
ט הצאן: אנכי הדלת אם־איש יבוא פנימה בעדי יושע ויבוא א׳-ג׳.
י ויצא ומצא מרעה: הגנב איננו בא זולתי למען יגנב ° יחז׳ ל״ד, ג׳.
ויהרג ויאבד אני באתי למען יהיו להם חיים ויהיה להם ° יחז׳ ל״ד, י״ד. ° יחז׳ ל״ד, כ״ג.
יא מותר: אנכי הרעה הטוב אנכי הרעה הטוב נתן את־ ° ישע׳ נ״ג, י׳.
יב נפשו בעד הצאן: אך השכיר ואשר אין־הוא רעה אשר ° זכר׳ י״א, ט״ז י״ז.
הצאן לא קניננו הנה ראה את־הזאב בא ונטש את־הצאן ° תהל׳ פ׳, ח׳.
יג וגם והזאב חטף אתן ומפיץ את־הצאן: אך השכיר נס ° ישע׳ מ״ג, א׳.
יד באשר שכיר הוא ואיננו דאג לצאן: אנכי הרעה הטוב
אנכי ויודע אני אתן אשר לי הי נודע אני לאשר לי ° ישע׳ ס״ו י״ד

° מתי י"א, כ"ז. הנה: כאשר יודע אתי האב ואני יודע את־האב טו
° יש' כ"נ, י' י"ב. ואת־נפשי אני נתן בעד הצאן: וצאן אחרות יש לי אשר טז
° מן סנויס. ישע' מ"ט, ו'. אינן מן־הגדרה הזאת גם־אתן צריך לי להביא ואת־קולי
° יחז' ל"ד, כ"ג. תשמענה והיה עדר אחד ורעה אחד: בעבור זאת האב יז
° פרס' ב', י"ט. אהב אתי כי אני נתן את־נפשי למען אקח אתה עוד:
פיל' ב', ט' י'. אין איש לקח אתה ממני כי אם־אני נתן אתה מעצמי יח
שלטן יש־לי לתת אתה ושלטן יש לי לקחת אתה עוד
° פרס' ו', ל"ח ל"ט. את־המצוה הזאת לקחתי מאת אבי: אז יט
נהיתה עוד מחלקת בין היהודים בעבור הדברים האלה:
° פרס' ז', מ"נ. ט', ט"ז. ויאמרו רבים מהם שד יש לו ומשתגע הוא למה אתם כ
° פרס' ח', מ"ח כ"נ. שמעים אתו: אחרים אמרו אלה אינם דברי אחוז שד כא
היכול שד לפקוח עיני עורים: ויהיו ימי כב
° פ"ה כ"ו, כ"ד. החנכה בירושלם וסתיו היה: ויתהלך ישוע בהיכל באולם כג
° פרס' ט', ו'. שלמה: ויסבו אתו היהודים ויאמרו אליו עד־מתי תשא כד
° מ"ח ו', נ'. ° נספק. את־נפשנו אם־אתה הוא המשיח אמר לנו מפרש: ויען כה
° לוק' י"ט, י"ח־כ"ז. אתם ישוע אמרתי אליכם ואינכם מאמינים הפעלים אשר
° פרס' ה', ל"ט. ח', י"ג. אני עשה בשם אבי המה מעידים עלי: אך אתם אינכם כו
° פרס' ח', מ"ד. מאמינים יען לא מצאני אתם כאשר אמרתי אליכם:
° פרס' ח', מ"ז. צאני את־קולי שמעות ואני ידע אתן והן הולכות אחרי: כז
° פרס' ג', ט"ז. ואני נתן להן חיי עולמים ולא תאבדנה לעולם ואיש לא־ כח
° יחז' ל"ד, כ"ג ° ירמ' י', ו'. יחטף אתן מידי: אבי אשר נתן לי גדול מכל הוא ואין כט
° דבר' ו', ד'. איש יכל לחטף מיד אבי: אני והאב אחד אנחנו: אז ל לא
יסע' ס"ח, ח'. ° שמו' י"ט, ד'. נשאו עוד היהודים אבנים למען יסקלוהו: ויען אתם ישוע לב
ס"ח ל', ו'. פעלים טובים רבים הראיתי אתכם מאת אבי בעבור איזה

לג פעל מהמה אתם סקלים אתי: ויענו אתו היהודים לאמר ° ד"ה ב כ"ד, כ"א.
בעבור פעל טוב איננו סקלים אתך כי אם־בעבור גדופה
וכי אתה אשר ישך אדם אתה עשה את־עצמך לאלהים: ° ירמ' כ"נ, ס"ו.
לד ויען אתם ישוע האם־לא כתוב בתורתכם אני אמרתי ° תהל' פ"ב, ו'.
לה אלהים אתם: אם לאלה אמר אלהים אשר היה אליהם שמו' כ"א, ו'.
לו דבר האלהים ולא־יוכל הכתב להופר: האם לזה אשר ° פרס' ז', כ"ג.
האב קדש אתו ושלח אל־העולם אתם אמרים כי מגדף ° יש' מ"ט, ס"ו.
לז אתה יען אמרתי בן־האלהים אנכי: אם־אין אני עשה ° פרס' ח', י"ד.
לח את־פעלי אבי אל־תאמינו לי: אך אם־אני עשה גם אם־ ישע' ס"ח, ח'. ° תהל' ב', ז'.
לי אינכם מאמינים האמינו לפעלים למען תדעו ותאמינו
לט כי האב בי ואני בו: לכן בקשו עוד לתפש אתו ויצא ° שמו' כ"ג, כ"ח.
מ מידם: וילך לו עוד אל־עבר הירדן אל־המקום אשר־שם ° פרס' ח', כ"ט.
מא יוחנן היה מטבל בראשונה וישב שם: ורבים באו אליו ° פרס' ח', כ"ח.
ויאמרו כי יוחנן אמנם לא־עשה אות כל־מאומה אך כל־ נ' כ"ו.
מב הדברים אשר אמר יוחנן על־אדות זה אמת היו: ויאמינו ° פרס' ח', ט"ו־
רבים בו שם: י"ח. נ', כ"ז־ ל"ו.
יא ויהי חלה אחד אלעזר מבית־עניה מכפר מרים ומרתה ° לוק' י', ל"ח־
ב אחותה: ומרים היתה היא אשר משחה את־האדון בשמן מ"ב.
מור ומחתה את־רגליו בשערותיה אשר אחיה אלעזר ° פרס' י"ב, ג'.
ג חלה: אז שלחו האחיות אליו לאמר אדני הנה אשר ° פרס' י', מ'.
ד אתה אהב אתו חלה הוא: וכשמוע ישוע ויאמר המחלה ° פסוק ה'.
הזאת איננה למות כי אם־בעבור כבוד האלהים למען ° פרס' ט', ג'.
ה יכבד בן־האלהים על־ידה: וישוע אהב את־מרתה ואת־ ° פרס' ה', כ"ג.
ו אחותה ואת־אלעזר: לכן כאשר שמע כי חלה אז ישב י"ב, כ"נ.

° פרס׳ י׳, מ׳. במקום אשר־היה שם שני ימים׃ אז אחרי־זאת אמר אל־ ז
התלמידים נלכה עוד אל־יהודה׃ ויאמרו אליו התלמידים ח
° פרס׳ ח׳, כ״ט. י׳, ל״א. רבי עתה בקשו היהודים לסקל אתך ותלך עוד שמה׃
ויען ישוע הלא שתים עשרה הנה שעות היום אם־איש ט
° ירמ׳ ל״א, ט׳. מתהלך ביום איננו מתנגף יען את־אור העולם הזה הוא
° ירמ׳ י״ג, ט״ז. ראה׃ אך אם־איש מתהלך בלילה הוא מתנגף יען י
° פרס׳ ח׳, י״ב. האור אין בו׃ את־אלה אמר ואחרי־כן אמר אליהם אלעזר יא
° מתי׳ ט׳, כ״ד. רענו ישן אך אני הולך למען אעיר אתו׃ ויאמרו תלמידיו יב
° תהל׳ י״ג, ד׳. דני׳ י״ב, ב׳. אדני אם־ישן הוא יושע׃ וישוע דבר על־מותו אך המה יג
° קהל׳ ה׳, י״א. חשבו כי על־מנוחת השנה דבר׃ אז אמר אליהם יד
ישוע מפרש אלעזר מת׃ ושמח אני בעבורכם כי לא טו
הייתי שם למען תאמינו אולם נלכה נא אליו׃ ויאמר טז
° ברא׳ כ״ה, כ״ד. תומא הנקרא תאם אל־התלמידים חבריו נלכה נא גם
° מתי׳ כ״ו, ל״ה. אנחנו למען נמות עמו׃ אז בא ישוע וימצא כי כבר היו יז
° פ״ה ח׳, י״ג. לו ארבעה ימים בקבר׃ ובית עניה היתה קרבה לירושלים יח
כחמש עשרה אסטדים׃ ורבים מן־היהודים באו אל־מרתה יט
° ברא׳ ל״ז, ל״ה. ואל־מרים למען ינחמו אתן על־אדות אחיהן׃ ומרתה כ
° ברא׳ י״ח, ב׳. כאשר שמעה כי ישוע בא יצאה לקראתו אך מרים
° פסוק כ״ח. בבית ישבה׃ ותאמר מרתה אל־ישוע אדני אם־היית פה כא
° מ״א י״ז, י״ח. אחי לא מת׃ אך גם עתה אני יודעת כי כל אשר תשאל כב
° פס׳ מ״ג מ״ד. מאת האלהים יתן לך האלהים׃ ויאמר אליה ישוע יקום כג
° ישע׳ כ״ו, י״ט. עוד אחיך׃ ותאמר אליו מרתה ידעתי כי יקום עוד כד
° פיל׳ ג׳, כ״א. בתקומה ביום האחרון׃ ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה כה
° פר׳ י״ד ו׳ י״ט. והחיים המאמין בי גם אם־יהיה מת יחיה׃ וכל אשר כו

הוא

הוא חי ומאמין בי לא ימות לעולם המאמנת את זאת׃ ° פר׳ ו׳, כ״ג.
כז ותאמר אליו כן אדני אני מאמנת כי אתה הוא המשיח ° פר׳ ח׳, מ״ט.
כח בן־האלהים העתיד לבוא אל־העולם׃ וכאשר אמרה זאת ° ברא׳ נ׳, ט״ו.
הלכה לה וקראה למרים אחותה בסתר לאמר המורה בא מ״ט, י׳.
כט וקרא לך׃ והיא כאשר שמעה קמה מהרה ותבוא אליו׃ ° פסוק כ׳. ° לוק׳ ח׳, ל״ט.
ל ועוד לא־בא ישוע אל־הכפר כי אם־היה במקום אשר באה
לא שם מרתה לקראתו׃ לכן היהודים אשר היו אתה בבית ° פסוק י״ט.
ונחמו אתה בראותם את־מרים כי קמה מהרה ויצאה
הלכו אחריה באמרם כי היא הלכת אל־הקבר למען תבכה ° ברא׳ ל״ה, ח׳.
לב שם׃ אז מרים כאשר באה אל־אשר היה שם ישוע נ׳, י׳.
בראותה אתו נפלה לרגליו ותאמר לו אדני אם היית פה ° יהוש׳ י״ד.
לג לא מת אחי׃ לכן ישוע כאשר ראה אתה בכיה וגם את־ ° פסוק כ״א.
לד היהודים הבאים אתה בכים נזעם ברוח והתעצב׃ ויאמר ° על הרוכח
לה איפה שמתם אתו ויאמרו אליו אדני בא וראה׃ ויבך מרחשית. פר׳ ח׳, מ״ד.
לו לז ישוע׃ ויאמרו היהודים ראה איך אהב אתו׃ ואחדים ° לוק׳ י״ט, מ״א.
מהם אמרו האם לא־יכל זה הפקח עיני העור לעשות כי ירמ׳ ח׳, כ״ג.
לח גם זה לא־היה מת׃ אז ישוע נזעם עוד בקרבו ויבוא ° פר׳ ט׳, ו׳ ז׳.
לט אל־הקבר והוא היה מערה ואבן מושמה עליה׃ ויאמר ° פסוק ל״ג.
ישוע שאו את־האבן ותאמר אליו מרתה אחות המת ° או הסירו.
מ אדני כבר הוא באש כי בעל ארבעת ימים הוא׃ ויאמר ° פסוק י״ז.
אליה ישוע האם־לא אמרתי לך כי אם־תאמיני תראי את־ ° פס׳ כ״ג־כ״ו.
מא כבוד האלהים׃ אז נשאו את־האבן באשר המת היה ° תה׳ קכ״ג, א׳.
מושם וישוע נשא את־עיניו למעלה ויאמר אבי אני מודה ° מתי׳ י״א, כ״ה.
מב לך כי שמעת אתי׃ ואני ידעתי כי תמיד אתה שמע אתי לוק׳ י׳, כ״א.

אך

°פרש' י"ב, ל'. אך בעבור ההמון העמד סביב אמרתי למען יאמינו
°במד' ט"ז, כ"ח. כי אתה שלחתני : וכאשר אמר את־אלה צעק בקול גדול מג
°פרש' ה', כ"ח אלעזר צא החוצה : ויצא אשר היה מת אסור רגלים מד
כ"ט. דכי' י"ג, ב'. וידים בתחלות ופניו היו אסורים במטפחת ויאמר אליהם
°מרק' ה', מ"ג. ישוע התירו אתו והניחו לו ללכת : אז רבים מן־היהודים מה
°פס' י"ט ל"ח. אשר באו אל־מרים וראו את־הדברים אשר עשה ישוע
°פרש' י', מ"ב. האמינו בו : אך אחדים מהם הלכו להם אל־הפרושים מו
שמו' ד', ל"ח. °תהל' ב', ב'. ואמרו להם מה עשה ישוע : אז הקהילו מז
°פר' י"ב, ל"ז. ראשי הכהנים והפרושים אספת הסנהדרין ויאמרו מה־
°מ"א י"ג, כ"ז. נעשה כי האיש הזה עשה אותות רבים : אם־נניח אתו מח
דכי' ט', כ"ו. ככה הכל יאמינו בו ויבואו הרומים וישאו גם את־
°פ"ס ס', ל"ד. מקומנו וגם את־עמנו : ואחד מהם כיפא בהיותו כהן מט
גדול בשנה ההיא אמר אליהם אתם אינכם יודעים
°פר' י"ט, י"ד. מאומה : וגם אינכם מחשבים כי מועיל לנו כי איש אחד נ
°ישע' כ"נ, ו'. ימות בעד העם וכל־העם לא יאבד : וזאת מעצמו לא נא
אמר אך בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא כי עתיד
°ישע' נ"ג, ח'. ישוע למות בעד העם : ולא לבד בעד העם כי אם־למען נב
°א יוח' ב', ב'. יקבץ לאחד גם את־בני האלהים הנפוצים : לכן מן־היום נג
°תהל' ב', ב'. ההוא נועצו יחדיו למען ימיתו אתו : אז לא־התהלך נד
ל"ג, י'. ישוע עוד בגלוי בין היהודים כי אם־הלך משם אל־
°ד"ה ב י"ג, י"ט. הככר הקרובה למדבר אל־עיר הנקראת אפרים ושם גר
עם־תלמידיו : ויהי קרוב פסח היהודים נה
°שמו' י"ט, י'. ויעלו רבים מן־המדינה ירושלמה לפני הפסח למען
°פרש' ז', י"א. יטהרו : ויבקשו את־ישוע ויאמרו איש אל־רעהו בעמדם נו

בהיכל

נז בהיכל מה־נראה לכם כי לא יבוא אל־החג : וגם נתנו °לוק' כ"ב, ו'.
ראשי הכהנים והפרושים פקדה כי אם איש ידע איפה מרק' י"ד, א' ב'.
הוא יגיד למען יתפשו אתו : °מתי' כ"ו, ג'-
יב ויבא ישוע ששת ימים לפני הפסח אל־בית־עניה ה'.
אשר־שם היה אלעזר המת אשר הקים אתו מעם °מתי' כ"ח, י"ז. °פרש' י"א, מ"ד
ב המתים : ויעשו לו שם סעודה ומרתה שרתה אך אלעזר מ"ד.
ג היה אחד מן־המסבים אתו : ותקח מרים ליטרא מר נרד °לוק' י', מ'.
זך יקר מאד ותמשח את־רגלי ישוע ותמח בשערותיה °תה' קט"ז, י"ג.
ד את־רגליו והבית נמלא ריח המור : אז אמר אחד °ש"ה א', י"ב.
מתלמידיו יהודה בן־שמעון איש־קריות העתיד להסגיר °מתי' י', ד'.
ה אתו : למה לא נמכר המור הזה בשלש מאות דינר °מ"ב ה', כ'.
ו ונתן לעניים : ויאמר זאת לא יען על־העניים היתה לו °יחז' ל"ג, ל"א.
דאגה כי אם־יען גנב היה והארון היה לו ואת המשלך °תהל' כ', ט"ו
ז בו נשא : ויאמר ישוע הניחה לה ליום קבורתי שמרה י"ח.
ח את־זאת : כי העניים יהיו לכם תמיד אתכם אך אני לא °ד"ה ב כ"ד, י' י"א.
ט תמיד אהיה לכם : וידע המון רב מן־היהודים כי הוא °א סנל.
שם ויבואו לא בעבור ישוע לבד כי אם־למען יראו גם °דבר' ט"ו, י"א.
י את־אלעזר אשר הקים אתו מעם המתים : ויועצו ראשי °פרש' ט"ז, ז' ט"ז. סוס' ה',
יא הכהנים למען ימיתו גם את־אלעזר : כי רבים מן־היהודים ט"ו.
אזלו בגללו והאמינו בישוע : °פר' י"א, מ"ד. °פר' י"א, מ"ז.
יב וממחרת המון רב הבא אל־החג כשמעם כי בא ישוע לוק' ט"ז, ל"ח.
יג ירושלמה : לקחו כפות תמרים ויצאו לקראתו ויצעקו °מתי' כ"א, ח'.
יד הושענא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל : וכאשר °תהל' קי"ח, כ"ה כ"ו.
טו מצא ישוע עיר ישב עליו ככתוב : אל־תיראי בת־ציון הנה °זכר' ט', ט'.

מלכך

° לוק׳ י״ח, ל״ד. מלכך בא יושב על־עיר בן־אתנות׃ ואת־אלה לא־הבינו טז
° לוק׳ כ״ד, ח׳. תלמידיו בראשונה אך כאשר פאר ישוע אז זכרו כי
הדברים האלה היו כתובים עליו ואת־אלה עשו לו׃ אז יז
° פר׳ י״א, מ״ה. העיד ההמון אשר היה אתו כי קרא את־אלעזר מן
° ישע׳ ג׳, ג׳. הקבר והקים אתו מעם המתים׃ בעבור זאת גם בא יח
ההמון לקראתו יען שמעו כי הוא עשה את־האות הזה׃
° ר״ל לא תוכלו. לכן אמרו הפרושים איש אל־רעהו הראים אתם כי אינכם יט
° פר׳ י״א, מ״ח. מועילים מאומה הנה העולם אזל אחריו׃
° מ״א ח׳, מ״א־מ״ג. ויהיו יונים אחדים מאלה אשר עלו למען ישתחוו כ
° פר׳ א׳, מ״ד. בחג׃ אלה נגשו אל־פילפוס אשר מבית־צידה בגליל כא
וישאלו ממנו לאמר אדני חפצים אנחנו לראות את־ישוע׃
° דני׳ ז׳, י״ג י״ד. ויבא פילפוס ויאמר אל־אנדרעס ועוד אנדרעס ופילפוס כב
° א׳ קור׳ ט״ו, ל״ז. אמרו אל־ישוע׃ וישוע ענה אתם לאמר באה השעה כי יפאר כג
° א׳ קור׳ ט״ו, ל״ו. בן־האדם׃ אמנם אמנם אני אמר לכם כי גרגר החטה כד
° ישע׳ כ״ג, י׳. הנופל בארץ בלתי אם־ימות הוא לבדו נשאר אך אם־ימות
° מתי׳ י׳, ל״ט. פרי רב הוא נשא׃ האהב את־נפשו יאבדנה והשנא את־נפשו כה
° ברא׳ כ״ט, כ׳ ל׳ ל״ח. בעולם הזה לחיי עולמים ישמרנה׃ אם־איש משרת אתי כו
ילך אחרי ובאשר אני אהיה שם יהיה גם משרתי ואם־
° פרס׳ י״ד, ג׳. איש משרת אתי יכבד אתו האב׃ עתה נפשי נבהלה כז
° ש״א ב׳, ל׳. ומה אמר אבי הושיעני מן־השעה הזאת אולם בעבור
° תהל׳ ו׳, ד׳. זאת באתי אל־השעה הזאת׃ אבי פאר את־שמך אז בא כח
° תהל׳ ס״ט, ח׳. קול מן־השמים גם פארתי גם עוד אפאר׃ לכן ההמון כט
° מתי׳ ג׳, י״ז. ° תהל׳ כ״ט, ג׳. אשר עמד ושמע אמר כי רעם נהיה אחרים אמרו מלאך
סמו׳ י״ט, ט״ז. ° פר׳ י״א, מ״ג. דבר אתו׃ ויען ישוע ויאמר לא למעני נהיה הקול הזה ל

כי

לא כי אם־למענכם׃ עתה הוא משפט העולם הזה עתה ° ר״ל מעתה.
לב שר העולם הזה ישלך החוצה׃ ואני כאשר אורם מן־ ° פר׳ ה׳, כ״ג־כ״ז.
לג הארץ אמשך את־הכל אלי׃ וזאת דבר בסמן באי־זה מות ° פר׳ י״ד, ל׳.
לד הוא עתיד למות׃ ויען אתו ההמון אנחנו שמענו מן־ ° ישע׳ כ״ז, ח׳.
התורה כי המשיח קים לעולם ואיך אתה אמר אתה כי סתנ׳ כ׳, ח׳־נ׳.
צריך הוא כי יורם בן־האדם מי הוא זה בן־האדם׃ ° כל הסדס.
לה ויאמר אליהם ישוע עוד זמן מצער יש האור אתכם ° פרס׳ ג׳, י״ד.
התהלכו עד היות לכם האור פן־ישיג אתכם חשך ° פרס׳ י׳, ל״ד.
לו והמתהלך בחשך איננו ידע אנה הוא הולך׃ עד היות ° ישע׳ ט׳, ו׳. יחזק׳ ל״ז, כ״ד
לכם האור האמינו באור למען תהיו בני אור את־אלה כ״ה. תהל׳ ק״י, ד׳.
לז דבר ישוע וילך לו ויסתר מפניהם׃ אך ° ירמ׳ י״ג, ט״ז.
לח כעשותו אותות רבים כאלה לפניהם לא האמינו בו׃ למען ° פר׳ ח׳, י״ג.
ימלא דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין ° מרק׳ י״א, י״א. ° פר׳ י״א, מ״ז.
לט לשמועתנו וזרוע יהוה על־מי נגלתה׃ בעבור זאת לא ° ישע׳ נ״ג, א׳.
מ יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיהו׃ עור את־עיניהם ° ישע׳ ו׳, ט׳ י׳.
והקשיח את־לבבם פן־יראו בעיניהם ויבינו בלבבם וישובו מתי׳ י״ג, י״ד ט״ו.
מא וארפא אתם׃ את־אלה אמר ישעיהו כאשר ראה את־ ° ישע׳ ו׳, א׳.
מב כבודו ודבר עליו׃ אך בכל־זאת גם מן־המושלים רבים ° פרס׳ ז׳, כ׳. י״א, מ״ה.
האמינו בו אולם בגלל הפרושים לא הודו פן־ישלכו ° פר׳ ג׳, א׳ ג׳.
מג החוצה מבית־הכנסת׃ כי אהבו את־כבוד האנשים יותר י״ט, ל״א ל״ט.
מד מכבוד האלהים׃ וישוע צעק ואמר המאמין בי איננו ° פר׳ ט׳, כ״ג.
מה מאמין בי כי אם־בשלחי אתי׃ והראה אתי ראה את־השלח ° א׳ פטרו׳ א׳, כ״א.
מו אתי׃ אני אור אל־העולם באתי למען כל־המאמין בי לא ° זכר׳ ג׳, ט״ו. ° תהל׳ ל״ו, י׳.
מז ישב בחשך׃ ואם־איש ישמע את־דברי ולא יאמין אני ישע׳ ט׳, א׳.

אינני

אינני שפט אתו כי לא־באתי למען אשפוט את־העולם
כי אם־למען אושיע את־העולם׃ המאס אתי ואין מקבל מח
את־דברי יש לו השפט אתו הדבר אשר דברתי הוא
ישפט אתו ביום האחרון׃ כי אני מעצמי לא דברתי כי מט
אם־האב השלח אתי הוא נתן לי פקדה מה אמר ומה
אדבר׃ וידעתי כי פקדתו היא חיי עולמים לכן את־כל נ
אשר אנכי מדבר כאשר אמר אלי האב כן אני מדבר׃
ולפני חג הפסח בדעת ישוע כי באה שעתו למען יג
יעתק מן־העולם הזה אל־האב כאשר אהב את שלו אשר
היו בעולם עד־הקץ אהב אתם׃ ובכלות סעודת הערב ב
כאשר השטן כבר ירה בלב יהודה בן־שמעון איש־קריות
כי יסגיר אתו׃ בדעת ישוע כי את־הכל נתן האב בידיו ג
וכי מאת האלהים יצא ואל־האלהים הוא הולך׃ ויקם ד
מן־הסעודה וישם את־בגדיו ויקח חגורת פשתים ויתאזר׃
אחרי כן שלח מים בספל ויחל לרחוץ את־רגלי התלמידים ה
ולמחות בחגורת הפשתים אשר היה אזור בה׃ אז בא ו
אל־שמעון פטרוס ויאמר הוא אליו אדני האתה תרחץ
רגלי׃ ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אתה ז
אינך יודע עתה אך תדע אחרי־כן׃ ויאמר אליו פטרוס ח
לא־תרחץ את־רגלי לעולם ויען אתו ישוע אם־לא ארחץ
אתך אין־לך חלק עמי׃ ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני ט
לא לבד את־רגלי כי אם־גם את־הידים ואת־הראש׃ ויאמר י
אליו ישוע המרחץ אין־צרך לו רק לרחוץ את־הרגלים כי
טהור הוא כלו ואתם טהורים אתם אך לא כלכם׃ כי יא

פרש' נ', י"ז. / ס"ח ח', ז'. / דבר' י"ח, י"ט. / או מלבי. / במד' ט"ז, כ"ח. / ישע' נ', ד'-י'. / דבר' י"ח, י"ח. / תהל' מ', י"ח. / ר"ל למות ולקום. פרש' י"ג, כ"ג. / או ילך. / תלמידיו. / לוק' כ"ב, ג'. / או כתן. עזר' ז', כ"ז. / תהל' ח', ז'. / או ויסר. / ברא' י"ח, ד'. / ש"א כ"ה, מ"א. / ישע' כ"ה, ח'. / ס' י"ד ט"ו. / דבר' י"ד, כ"ז.

ידע

ידע את המסגיר אתו בעבור זאת אמר לא כלכם טהורים
יב אתם׃ ובכן כאשר רחץ את־רגליהם ולקח את־בגדיו ויסב
יג עוד ויאמר אליהם הידעתם מה עשיתי לכם׃ אתם
קראים אתי המורה והאדון והיטב תדברו כי אני הוא׃
יד לכן אם־אני האדון והמורה רחצתי את־רגליכם גם־אתם
טו מחיבים לרחוץ את־הרגלים איש לרעהו׃ כי תבנית נתתי
טז לכם למען כאשר אני עשיתי לכם גם אתם תעשו׃ אמנם
אמנם אני אמר לכם אין עבד גדול מאדניו גם־לא שליח
יז גדול מן־השלח אתו׃ אם את־אלה אתם ידעים אשריכם
יח אם־תעשו אתם׃ לא על־כלכם אני מדבר
אני ידע את אשר בחרתי אתם אך למען יתמלא הכתב
יט האכל אתי את־הלחם נשא עלי את־עקבו׃ מעתה אני
אמר לכם בטרם היותו למען כאשר יהיה תאמינו כי אני
כ אני הוא׃ אמנם אמנם אני אמר לכם המקבל אם־אשלח
איזה איש אתי הוא מקבל אך המקבל אתי מקבל את־
כא השלח אתי׃ וכאשר אמר ישוע את־אלה ויעכר ברוח
ויעד ויאמר אמנם אמנם אני אמר לכם כי אחד מכם
כב יסגיר אתי׃ ויביטו התלמידים איש אל־רעהו מבלי־דעת
כג על־מי דבר׃ ויהי אחד מתלמידיו נסמך על־חיק ישוע
כד אשר אהב אתו ישוע׃ וירמז אליו שמעון פטרוס לחקר
כה מי אפוא הוא אשר דבר עליו׃ וכאשר הוא נפל על־חיק
כו ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא׃ ויען ישוע זה הוא
אשר כטבלי את־הפת אתן לו וכאשר טבל את־הפת נתן
כז אל־יהודה בן־שמעון איש קריות׃ ואחרי הפת אז בא

פר' ג', כ"ה. / ר"ל לנס. / זכר' ד', י"ג. / מלא' ג', א'. / א פטר' ב', כ"א. / יחז' כ"ד, כ"ד. אפס' ה', ג'. / משל' כ"ט, י"ח. / פרש' י"ז, י"ג. / תהל' מ"א, י'. / ישע' מ"ח, ה'. / ישע' מ"ג, י'. / מתי' י', מ'-מ"ג. / לוק' ט', מ"ח. / תהל' ל"ט, ג'. / פסו' ג' י"ח. / או כנוכים. / הוא יוחנן. / פר' י"ט, כ"ו. כ"א, ז' כ'. / לוק' ח', ס"ג. / פסוק ג'.

השטן

° איוב א׳, ו׳. הַשָּׂטָן בָּאִישׁ הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֵת אֲשֶׁר אַתָּה
° משל׳ י״ט, עֹשֶׂה עֲשֵׂה מְהֵרָה׃ אַךְ אֶת־זֹאת לֹא יָדַע אִישׁ מִן־הַמְּסֻבִּים כח
כ״א. אֶל־מָה אָמַר אֵלָיו׃ כִּי אֲחָדִים חָשְׁבוּ בַּאֲשֶׁר הָאֲרוֹן הָיָה כט
° פרש׳ י״ג, ו׳ ° שמו׳ י״ב, ט״ז. לִיהוּדָה כִּי אָמַר אֵלָיו יֵשׁוּעַ קְנֵה אֶת־הַדְּבָרִים הַנִּצְרָכִים לָנוּ
אֶל־הֶחָג אוֹ כִּי לָעֲנִיִּים יִתֵּן מְאוּמָה׃ אָז ׀ הוּא כַּאֲשֶׁר לָקַח ל
אֶת־הַפַּת יָצָא כְרֶגַע וְלַיְלָה הָיָה׃ וְכַאֲשֶׁר לא
° פר׳ י״ב, כ״ג. יָצָא אָמַר יֵשׁוּעַ עַתָּה פֹּאַר בֶּן־הָאָדָם וְהָאֱלֹהִים פֹּאַר בּוֹ׃
° פיל׳ ב׳, ט׳- י״א. אִם הָאֱלֹהִים פֹּאַר בּוֹ גַּם הָאֱלֹהִים יְפָאֵר אֹתוֹ בְּעַצְמוֹ לב
° פר׳ י״ד, י״ט. וּכְרֶגַע יְפָאֵר אֹתוֹ׃ יְלָדִים עוֹד מְעַט אִתְּכֶם אֲנִי תְּבַקְשׁוּנִי לג
° פר׳ ז׳, ל״ד. וְכַאֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶל־הַיְּהוּדִים כִּי אֶל־אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ אַתֶּם
° א יוח׳ ב׳, ח׳. לֹא־תוּכְלוּ לָבוֹא גַּם לָכֶם אֲנִי אֹמֵר עָתָּה׃ מִצְוָה חֲדָשָׁה לד
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם כִּי תֶאֱהָבוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי
° א יוח׳ ג׳, כ׳. אֶתְכֶם לְמַעַן גַּם־אַתֶּם תֶּאֱהָבוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃ בְּזֹאת לה
° תה׳ קל״ג, א׳. יַכִּירוּ הַכֹּל כִּי לִי תַלְמִידִים אַתֶּם אִם־תִּהְיֶה לָכֶם אַהֲבָה בֵּין
° פסוק ל״ג. אִישׁ לְרֵעֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שִׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס אֲדֹנִי אָנָה אַתָּה לו
הוֹלֵךְ וַיַּעַן אֹתוֹ יֵשׁוּעַ אֶל־אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ לֹא־תוּכַל עַתָּה
° פר׳ כ״א, י״ח י״ט. לָלֶכֶת אַחֲרַי אַךְ אַחֲרֵי־כֵן תֵּלֵךְ אַחֲרָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס לז
° לוק׳ כ״ב, ל״ג. אֲדֹנִי לָמָּה לֹא אוּכַל לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ עַתָּה אֶת־נַפְשִׁי אָשִׂים
° פר׳ י״ח, ט״ו- כ״ז. בַּעַדֶךָ׃ וַיַּעַן אֹתוֹ יֵשׁוּעַ הַאִם אֶת־נַפְשְׁךָ תָּשִׂים בַּעֲדִי לח
° אם תאמינו. אָמֵן אָמֵן אֲנִי ׀ אֹמֵר לְךָ לֹא יִקְרָא תַּרְנְגֹל עַד אִם־
כִּחַשְׁתָּ בִּי שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃
° דבר׳ כ״ו, ט״ו. התג׳ כ״א, ג׳-י׳. אַל־יִבָּהֵל לְבַבְכֶם הַאֲמִינוּ בֵאלֹהִים גַּם־בִּי הַאֲמִינוּ׃ בְּבֵית יד ב
° העב׳ י״א, ט״ז. אָבִי יֵשׁ מְעוֹנוֹת רַבּוֹת וְאִם־לֹא הָיִיתִי אֹמֵר לָכֶם אֲנִי נוֹסֵעַ
° דבי״ז׳ י״ג י״ד. לְהָכִין מָקוֹם לָכֶם׃ וְאִם־אֵסַּע וְאָכִין לָכֶם מָקוֹם אָבוֹא עוֹד ג

וְאֶקַּח אֶתְכֶם אֵלַי לְמַעַן בַּאֲשֶׁר אֲנִי אֶהְיֶה גַּם אַתֶּם תִּהְיוּ׃ ° תהל׳ י״ז, ט״ו.
ד וְאֶל אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ אַתֶּם יוֹדְעִים וְאֶת־הַדֶּרֶךְ אַתֶּם ° פסוק ו׳.
ה יוֹדְעִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו תּוֹמָא אֲדֹנִי לֹא יָדַעְנוּ אֶל־אֲשֶׁר אַתָּה
ו הוֹלֵךְ וְאֵיךְ נוּכַל לָדַעַת אֶת־הַדָּרֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲנִי ° תהל׳ ל״ו, י׳.
הוּא הַדֶּרֶךְ וְהָאֱמֶת וְהַחַיִּים אֵין אִישׁ בָּא אֶל־הָאָב אִם־ ° העבר׳ י׳, י״ט
ז לֹא בִי׃ אִם־יְדַעְתֶּם אֹתִי גַּם אֶת־אָבִי יְדַעְתֶּם וּמֵעַתָּה אַתֶּם כ׳.
ח יוֹדְעִים אֹתוֹ וּרְאִיתֶם אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִילִפּוֹס אֲדֹנִי ° ירמ׳ י׳, י׳. ° פרש׳ ח׳, ד׳.
ט הַרְאֵנוּ אֶת־הָאָב וְיִשְׂפַּק לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ זְמַן רַב ° ברא׳ ל״ב, ל״ח.
כָּזֶה הָיִיתִי עִמָּכֶם וְלֹא־יְדַעְתַּנִי פִילִפּוֹס מִי אֲשֶׁר רָאָה יסע׳ ס״ג, ט׳.
אֹתִי רָאָה אֶת־הָאָב וְאֵיךְ אַתָּה אֹמֵר הַרְאֵנוּ אֶת־הָאָב׃ ° העבר׳ א׳, ג׳.
הַאֵינְךָ מַאֲמִין כִּי אָנֹכִי בָּאָב וְהָאָב בִּי הָאֲמָרִים אֲשֶׁר ° פרש׳ י׳, ל״ח.
אָנֹכִי מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֵינֶנִּי מְדַבֵּר מֵעַצְמִי אַךְ הָאָב הַשֹּׁכֵן ° שמו׳ כ״ג, כ״א. ° קול׳ ב׳, ט׳.
יא בִּי הוּא עֹשֶׂה אֶת־הַפְּעָלִים׃ הַאֲמִינוּ לִי כִּי אָנֹכִי בָאָב ° פ״ה י׳, ל״ח.
יב וְהָאָב בִּי וְאִם־אַיִן בִּגְלַל הַפְּעָלִים עַצְמָם הַאֲמִינוּ לִי׃ אָמֵן יסע׳ י״ח, ג׳.
אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הַמַּאֲמִין בִּי אֶת־הַפְּעָלִים אֲשֶׁר אֲנִי ° פרש׳ ה׳, ל״ו.
עֹשֶׂה גַּם־הוּא יַעֲשֶׂה וּגְדוֹלִים מֵאֵלֶּה יַעֲשֶׂה כִּי אֲנִי אֶל־אָבִי ° מ״ג ג׳, ט׳-ט״ו.
יג אֲנִי נוֹסֵעַ׃ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר תְּבַקְשׁוּ בִּשְׁמִי זֹאת אֶעֱשֶׂה לְמַעַן ° פ״ה ג׳, ל״ג. ° פר׳ ט״ז, כ״ג
יד יְפֹאַר הָאָב בַּבֵּן׃ אִם־תְּבַקְשׁוּ מְאוּמָה בִּשְׁמִי אֲנִי אֶעֱשֶׂה׃ ° דכי׳ ט׳, י״ז.
טו טז אִם־אַתֶּם אֹהֲבִים אֹתִי שִׁמְרוּ אֶת־מִצְוֹתָי׃ וַאֲנִי אֶשְׁאַל אֶת־ ° פסוק כ״א.
הָאָב וְיִתֵּן לָכֶם מְנַחֵם אַחֵר לְמַעַן יִשְׁכֹּן אִתְּכֶם לְעוֹלָם׃ ° תהל׳ ס״ח, י״ז.
יז אֶת רוּחַ הָאֱמֶת אֲשֶׁר ׀ הָעוֹלָם לֹא־יוּכַל ׀ לְקַחַת אֹתוֹ כִּי ° פר׳ ט״ו, כ״ו.
אֵינֶנּוּ רֹאֶה אֹתוֹ גַּם אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ אֹתוֹ אַךְ אַתֶּם יוֹדְעִים
יח אֹתוֹ יַעַן אִתְּכֶם הוּא שֹׁכֵן וּבָכֶם יִהְיֶה׃ לֹא־אֶעֱזֹב אֶתְכֶם ° יחז׳ ל״ו, כ״ז.
יט יְתוֹמִים אֲנִי בָא אֲלֵיכֶם׃ עוֹד מְעַט וְהָעוֹלָם לֹא־יִרְאֶה אֹתִי ° זכר׳ ב׳, י״ד. ° מתי׳ כ״ג, ל״ט.

עוד אך אתם תראוני כי אני חי גם אתם תחיון : ביום כ
ההוא תדעו אתם כי אני באבי ואתם בי ואני בכם : מי כא
אשר יש לו מצותי ושמר אתן זה הוא האהב אתי
והאהב אתי יאהב מאת אבי ואני אהב אתו ואתודע
אליו : ויאמר אליו יהודה לא איש־קריות אדני מה־נהיה כב
כי אלינו אתה עתיד להתודע ולא אל־העולם : ויען ישוע כג
ויאמר אליו אם־איש אהב אתי את־דברי ישמר ואבי יאהב
אתו ואליו נבוא ואצלו נעשה מעון : מי אשר איננו אהב כד
אתי את־דברי איננו שמר והדבר אשר אתם שמעים
איננו שלי כי אם־של האב השלח אתי : את־הדברים האלה כה
דברתי אליכם בהיותי אצלכם : אך המנחם רוח הקדש כו
אשר ישלחהו האב בשמי הוא ילמד אתכם כל־דברים
ויזכיר אתכם את־הכל אשר אמרתי לכם : שלום אני כז
משאיר לכם את־שלומי אני נותן לכם לא כאשר נותן
העולם אני נותן לכם אל־יבהל לבבכם גם אל־יחרד :
שמעתם כי אני אמרתי אליכם אני הולך לי ואבוא כח
אליכם אם־אהבתם אתי שמחתם כי אמרתי אני נוסע
אל־האב כי אבי גדול ממני : ועתה אמרתי לכם בטרם כט
היותה למען כאשר תהיה תאמינו : לא אדבר עמכם עוד ל
רבות כי בא שר העולם הזה ובי אין לו מאומה : אך לא
למען ידע העולם כי אני אהב את־האב וכאשר צוני האב
כן אני עשה קומו נלכה מפה :

אנכי הוא הגפן האמתי ואבי הוא הכרם : כל־זמורה טו ב
בי אשר איננה מביאה פרי הוא נשא אתה וכל־המביאה פרי

° מתי׳ כ״ח, ז׳.
° א׳ קור׳ ט״ו, כ״ב.
° פסוק ט״ו.
° כפכ׳ ג׳, י״ז.
° או והופיע.
° במד׳ י״ג, ו׳.
° ישע׳ כ״ז, ט״ו.
° פרס׳ ז׳, ט״ז י״ז.
° תהל׳ כ״ח, י״ג.
° ישע׳ כ״ד, י״ג.
לוק׳ י״ב, י״ב.
° ישע׳ ט׳, ו׳ ז׳.
° ירמ׳ ו׳, י״ד. יחזק׳ י״ג, י׳.
° פרס׳ ט״ז, ז׳.
° כפי אכוסותו
° פרס׳ י״ג, י״ט.
° השטן. פרס׳ י״ב, ל״א.
° ישע׳ כ״ג, ט׳.
° תהל׳ מ׳, ט׳.
° למען אכתן למות. ישע׳ י״ג, ז׳.

ג הוא מטהר אתה למען תביא פרי יותר : עתה אתם
ד טהורים אתם בעבור הדבר אשר דברתי אליכם : עמדו
בי ואני בכם כאשר הזמורה לא תוכל להביא פרי מעצמה
אם־לא תעמד בגפן כן גם־לא אתם אם לא תעמדו בי :
ה אנכי הוא הגפן אתם הזמורות העמד בי ואני בו זה
מביא פרי רב כי חוץ ממני לא־תוכלו לעשות מאומה :
ו אם־איש איננו עמד בי הוא משלך החוצה כזמורה ויבש
ז ואספים אתן ואל־אש משליכים ונשרפות : אם־תעמדו בי
ודברי יעמדו בכם את כל־אשר תחפצו תשאלו ויעשה
ח לכם : בזאת פאר אבי למען תביאו פרי רב ותהיו לי
ט לתלמידים : כאשר אהב אתי האב גם אני אהבתי אתכם
י עמדו באהבתי : אם את־מצותי תשמרו תעמדו באהבתי
כאשר אני שמרתי את־מצות אבי ועמד אני באהבתו :
יא את־אלה דברתי אליכם למען תעמד שמחתי בכם
יב ושמחתכם תמלא : זאת היא המצוה שלי כי תאהבו איש
יג את־רעהו כאשר אהבתי אתכם : אהבה גדלה מזאת אין
יד לאיש כי איש ישים את־נפשו בעד רעיו : אתם רעי אתם
טו אם־תעשו כל אשר אני מצוה אתכם : מעתה אינני קרא
אתכם עבדים כי העבד איננו ידע מה עשה אדניו אך
אתכם קראתי רעים כי את־כל אשר שמעתי מאת אבי
טז הודעתי אתכם : לא אתם בחרתם אתי כי אם־אני בחרתי
אתכם ושתי אתכם למען אתם תלכו ותביאו פרי ופריכם יעמד
יז למען כל אשר תשאלו מן־האב בשמי יתן לכם : את־אלה
יח אנכי מצוה אתכם למען תאהבו איש את־רעהו : אם־

° כדקיה. ישע׳ ה׳, ז׳.
° פרס׳ ו׳, ס״ח ס״ט.
° הרומ׳ י״א, י״ז י״ח.
° הרומ׳ י״ב, ה׳.
° ר״ל נספר.
° יחז׳ ט״ו, ד׳ ה׳.
° תהל׳ קי״ט, י״ח.
° תהל׳ ל״ז, ד׳.
° ישע׳ ס׳, כ״א.
° מלא׳ א׳, ג׳.
° או התמידו.
א׳ יוח׳ ג׳, כ״ח.
° ישע׳ ס״ג, ד׳ ה׳.
° פרס׳ י״ג, ל״ד.
° ישע׳ כ״ג, י׳.
° מרק׳ ג׳, ל״ה.
° ישע׳ מ״א, ח׳.
° פר׳ י״ג, י״ט.
° ישע׳ מ״ג, כ״ג.
° לוק׳ ו׳, י״ג.
° פסוק י״ג.

הָעוֹלָם שֹׂנֵא אֶתְכֶם דְּעוּ כִּי אֹתִי רִאשׁוֹן מִכֶּם שָׂנֵא׃
אִם מִן־הָעוֹלָם הֱיִיתֶם הָעוֹלָם אָהֵב אֶת שֶׁלּוֹ אַךְ יַעַן אֵין יט
אַתֶּם מִן־הָעוֹלָם כִּי אִם־אֲנִי בָּחַרְתִּי אֶתְכֶם מִתּוֹךְ הָעוֹלָם
בַּעֲבוּר זֹאת שֹׂנֵא אֶתְכֶם הָעוֹלָם׃ זִכְרוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי כ
אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אֵין עֶבֶד גָּדוֹל מֵאֲדֹנָיו אִם־אֹתִי רָדְפוּ גַּם
אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ אִם אֶת־דְּבָרַי שָׁמְרוּ גַּם אֶת־דִּבְרֵכֶם יִשְׁמֹרוּ׃
אַךְ אֶת־כָּל־אֵלֶּה יַעֲשׂוּ לָכֶם בַּעֲבוּר שְׁמִי כִּי אֵינָם יֹדְעִים כא
אֶת הַשֹּׁלֵחַ אֹתִי׃ אִם־לֹא בָאתִי וְדִבַּרְתִּי לָהֶם לֹא־הָיָה לָהֶם כב
חֵטְא אַךְ עַתָּה אֵין לָהֶם הִתְנַצְּלוּת בְּעַד חַטֹּאותָם׃
הַשֹּׂנֵא אֹתִי גַּם אֶת־אָבִי הוּא שֹׂנֵא׃ אִם לֹא־עָשִׂיתִי כג
בְּתוֹכָם אֶת־הַפְּעָלִים אֲשֶׁר אִישׁ אַחֵר לֹא עָשָׂה לֹא־הָיָה לָהֶם
חֵטְא אַךְ עַתָּה רָאוּ וְגַם שָׂנְאוּ גַּם אֹתִי וְגַם אֶת־אָבִי׃
אַךְ לְמַעַן יִתְמַלֵּא הַדָּבָר הַכָּתוּב בְּתוֹרָתָם כִּי שְׂנֵאוּ אֹתִי כה
חִנָּם׃ אַךְ כַּאֲשֶׁר יָבוֹא הַמְנַחֵם אֲשֶׁר אֲנִי אֶשְׁלַח לָכֶם מִן־ כו
הָאָב רוּחַ הָאֱמֶת הַיּוֹצֵא מִן־הָאָב הוּא יָעִיד עָלָי׃ וְגַם כז
אַתֶּם תָּעִידוּ יַעַן מֵרֵאשִׁית הֱיִיתֶם עִמִּי׃
אֶת־אֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא תִכָּשֵׁלוּ׃ יְשִׂימוּ אֶתְכֶם יו ב
מְנֻדֵּי בֵית־הַכְּנֶסֶת אָכֵן בָּאָה שָׁעָה אֲשֶׁר כָּל־הַהֹרֵג
אֶתְכֶם יְדַמֶּה לְהַקְרִיב עֲבוֹדָה לֵאלֹהִים׃ וְאֶת־אֵלֶּה יַעֲשׂוּ ג
לָכֶם יַעַן לֹא יָדְעוּ אֶת־הָאָב גַּם לֹא אֹתִי׃ אַךְ אֶת־אֵלֶּה ד
דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לְמַעַן כַּאֲשֶׁר תָּבוֹא הַשָּׁעָה תִזְכְּרוּ אֹתָם כִּי
אֲנִי אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אַךְ אֶת־אֵלֶּה מֵרֵאשִׁית לֹא אָמַרְתִּי
אֲלֵיכֶם כִּי עִמָּכֶם הָיִיתִי׃ אַךְ עַתָּה אֲנִי הֹלֵךְ לִי אֶל־הַשֹּׁלֵחַ ה
אֹתִי וְאֵין אִישׁ מִכֶּם שֹׁאֵל אֹתִי אָנָה אַתָּה הוֹלֵךְ׃ אַךְ יַעַן ו

° פרס' ז', ז'. ° ישע' מ"ט, ז'. ° פרס' י"ז, י"ד. ° פרס' י"ז, ו'. ° פרס' י"ג, ט"ז. ° יחזק' ג', ז'. ° תהל' ס"ט, ה' א'. ° פרס' א', י"ט. ° פסוק כ"ד. ° רומ' א', כ'. ° פסוק כ"ג. ° תהל' ס"ט, ה'. ° פרס' י"ד, ט"ז כ"ז. ° יואל ג', א'. ° לוק' כ"ד, מ"ח. ° פ"ה א', כ"א כ"ג. ° ישע' ס"ו ה'. ° פ"ה י"ג, א'- ג'. ° רומ' י', ג'. ° א טמו' א', י"ג. ° פר' י"ד, כ"ט. ° פסו' ז' כ"ח.

ז אֶת־אֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם עֶצֶב מִלֵּא אֶת־לְבַבְכֶם׃ אוּלָם אֲנִי
אֶת־הָאֱמֶת אֲנִי מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם מוֹעִיל לָכֶם כִּי אֲנִי אֵלֵךְ לִי
כִּי אִם־לֹא אֵלֵךְ הַמְנַחֵם לֹא־יָבוֹא אֲלֵיכֶם אַךְ אִם־אֶסַּע
ח אֶשְׁלַח אֹתוֹ לָכֶם׃ וְהוּא כְבוֹאוֹ יוֹכִיחַ אֶת־הָעוֹלָם עַל־חֵטְא
ט וְעַל־צְדָקָה וְעַל־מִשְׁפָּט׃ אָכֵן עַל־חֵטְא יַעַן אֵינָם מַאֲמִינִים
י בִּי׃ וְעַל־צְדָקָה יַעַן אֶל־אָבִי אֲנִי הוֹלֵךְ וְלֹא־תִרְאוּ אֹתִי עוֹד׃
יא יב וְעַל־מִשְׁפָּט יַעַן שַׂר הָעוֹלָם הַזֶּה נִשְׁפָּט׃ עוֹד רַבּוֹת יֶשׁ לִי
יג לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אַךְ לֹא־תוּכְלוּ לָשֵׂאת עַתָּה׃ אַךְ כַּאֲשֶׁר יָבוֹא
רוּחַ הָאֱמֶת הוּא יְנַהֵל אֶתְכֶם אֶל־כָּל־הָאֱמֶת כִּי לֹא־יְדַבֵּר
מֵעַצְמוֹ כִּי אִם־אֵת כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁמַע יְדַבֵּר וְאֶת הַבָּאוֹת יַגִּיד
יד טו לָכֶם׃ הוּא יְפָאֵר אֹתִי כִּי מִשֶּׁלִּי יִקַּח וְיַגִּיד לָכֶם׃ הַכֹּל כָּל־
אֲשֶׁר יֵשׁ לְאָבִי שֶׁלִּי הוּא בַּעֲבוּר זֹאת אָמַרְתִּי כִּי מִשֶּׁלִּי יִקַּח
טז וְיַגִּיד לָכֶם׃ מְעַט וְלֹא תִרְאוּ אֹתִי וְעוֹד מְעַט וְתָשׁוּרוּ אֹתִי
יז כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ אֶל־הָאָב׃ אָז אָמְרוּ מִתַּלְמִידָיו אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
מַה־זֹּאת אֲשֶׁר הוּא אֹמֵר אֵלֵינוּ מְעַט וְלֹא תִרְאוּ אֹתִי וְעוֹד
יח מְעַט וְתָשׁוּרוּ אֹתִי גַּם כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ אֶל־הָאָב׃ לָכֵן אָמְרוּ
מַה־זֹּאת אֲשֶׁר הוּא אֹמֵר הַמְּעַט לֹא יָדַעְנוּ מַה הוּא
יט מְדַבֵּר׃ וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ כִּי חָפְצוּ לִשְׁאֹל אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
הַעַל־זֹאת אַתֶּם דֹּרְשִׁים אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ כִּי אָמַרְתִּי מְעַט
כ וְלֹא תִרְאוּ אֹתִי וְעוֹד מְעַט וְתָשׁוּרוּ אֹתִי׃ אָמֵן אָמֵן
אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אַתֶּם תִּבְכּוּ וְתֵילִילוּ וְהָעוֹלָם יִשְׂמָח
כא וְאַתֶּם תִּתְעַצְּבוּ אַךְ עַצְּבוֹנְכֶם לְשָׂשׂוֹן יֵהָפֵךְ׃ הָאִשָּׁה
כַּאֲשֶׁר הִיא יוֹלֶדֶת יֶשׁ־לָהּ עֶצֶבֶת כִּי בָאָה שְׁעָתָהּ אַךְ
כַּאֲשֶׁר יָלְדָה אֶת־הַיֶּלֶד אֵינֶנָּה זֹכֶרֶת עוֹד אֶת־הַצָּרָה בַּעֲבוּר

° פרס' י"ד, א'. ° לוק' י"ט, י"ג. ° יחז' ל"ו, כ"ז. ° ירמ' ג', י"ג. ° ירמ' כ"ג, ו'. ° א יוח' ג', א'. ° א קור' ג', ג'. ° יואל ג', א'. ° ישע' מ"ד, ז'. ° מזכויותי. ° מתי' כ"ח, י"ח. ° פ"ס א', ט' כ"ג. ° חגי ב', ו' ז'. ° הוש' ה', ט"ו. ° מרק' ט', ל"ב. ° פרס' ג', כ"ד כ"ט. ° לוק' כ"ג, כ"ז מ"ח. ° מתיא כ"ו, ל"ט-מ"ד. ° ירמ' ל"א, י"ג. ° ישע' כ"ו, י"ז.

°תה' ל', ו' ה'. השמחה כי נולד אדם בתבל: לכן אתם גם אתם עתה כב
°פרס' כ', כ'. יש לכם עצבון אך אראה עוד אתכם ושמח לבכם ואת־
°ישע' ס"ה, ז'. שמחתכם איש לא־ישא מכם: וביום ההוא לא־תשאלו כג
א פטר' א', ח'. אתי מאומה אמנם אמנם אני אמר לכם כי כל אשר
°פר' ס"ו, ט"ז. תבקשו מאת־האב בשמי יתן לכם: עד־עתה לא־בקשתם כד
°פר' ט"ו, י"א. מאומה בשמי בקשו ותקחו למען שמחתכם תהיה מלאה:
י"ז, י"ג. את־אלה במשלים דברתי אליכם אך באה שעה אשר כה
°לוק' כ"ד, כ"ז לא־אדבר עוד אליכם במשלים כי אם־מפרש אגיד לכם
מ"ה. על־אדות האב: ביום ההוא בשמי תבקשו ואין אני אמר כו
°צפנ' ג', י"ז. לכם כי אני אשאל את־האב בעדכם: כי האב עצמו אהב כז
°פר' י"ד, כ"א. אתכם יען אתם אהבתם אתי והאמנתם כי אני מאת
°פר' ג', ט"ז. האלהים יצאתי: יצאתי מאת האב ובאתי אל־התבל אני כח
תהל' ג', ז'. עזב עוד את־התבל והולך אל־האב: ויאמרו אליו תלמידיו כט
הנה עתה מפרש אתה מדבר וכל־משל אין אתה אמר:
°פר' כ"א, י"ז. עתה ידענו כי אתה יודע את־הכל ואין לך צרך כי איש ל
°מיכה ה', א'. ישאל אתך בזאת מאמינים אנחנו כי מאת האלהים
ישע' ד', ג'. יצאת: ויען אתם ישוע העתה מאמינים אתם: הנה לא לב
°פרס' כ', י'. זכר' י"ג, ז'. באה שעה ועתה באה כי תפוצו איש איש אל אשר לו
°ישע' ו'-ט'. ואתי לבדי תעזבו ואין אני לבדי כי האב עמדי הוא: את־ לג
°פרס' י"ד, כ"ז. אלה אמרתי אליכם למען כי יהיה לכם שלום בתבל
°א פטר' ה', ט'. מצוקה תהיה לכם אך חזקו אני נצחתי את־התבל:
°פרס' י"ב, ל"א.
ישע' כ"ה, ח'. את־אלה דבר ישוע וישא את־עיניו אל־השמים ויאמר יז
°פרס' א', י"ד. אבי באה השעה פאר את־בנך למען גם בנך יפאר אתך:
°פרס' י"ג, א'.
°דני' ז', י"ד. כאשר נתת לו שלטן על כל־בשר למען כל אשר נתת לו ב

ג יתן לו חיי עולמים: אך אלה הם חיי עולמים למען °כ"א לכס.
ידעו אתך האלהים האחד האמתי ואת אשר שלחת את °דבר' ו', ד'
ד ישוע המשיח: אני פארתי אתך על־הארץ את־הפעל °יש' מ"ח, ט"ז
ה כליתי אשר נתת לי כי אעשה: ועתה פאר אתי אתה °יש' מ"ט, ג'.
אבי אצל עצמך בתפארת אשר היתה לי אצלך בטרם °יש' מ"ט, ה'-ט'.
ו היות התבל: גליתי את־שמך אל־האנשים אשר נתת לי °משל' ח', כ"ג ל'.
מן־העולם שלך היו ולי נתת אתם ואת־דברך שמרו: °תה' כ"ב, כ"ג.
ח עתה ידעו כי הכל כל אשר נתת לי מאתך הם: כי את־ °פרס' ו', ס"ח ס"ט.
הדברים אשר נתת לי נתתי להם והם לקחו וידעו באמת
ט כי מאתך יצאתי והאמינו כי אתה שלחתני: אני שואל °פרס' ט"ז, ל'. מיכה ה', א'.
בעדם לא בעד העולם אני שואל כי אם־בעד אלה אשר °נפרט.
י נתת לי כי שלך המה: והכל אשר לי שלך הם ואשר °פרס' ט"ז, ט"ו.
יא לך שלי הם ופארתי בהם: ואינני עוד בעולם ואלה °או על ידיהם.
בעולם המה ואני אליך אני בא אבי הקדוש שמר אתם °א פטר' ג' כ"ג.
בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו לאחד כאשר גם °תהל' קל"ג, א'. רומ' ט"ו, ה' ו'.
יב אנחנו: כאשר הייתי עמהם בעולם אני שמרתי אתם °אפס' ד', ג'.
בשמך את אשר נתתם לי נצרתי ואין אחד מהם אבד
יג זולתי בן־האבדון למען ימלא הכתב: ועתה אליך אני בא °פרס' ו', ע'.
ואת־אלה אני מדבר בעולם למען תהיה להם השמחה °תהל' ס"ט, כ"ט.
יד שלי מלאה בעצמם: אני נתתי להם את־דברך והעולם °פרס' ט"ז, כ"ב כ"ד.
שנא אתם יען אינם מן־העולם כאשר אני אינני מן־ °פר' ט"ו, י"ט.
טו העולם: אינני שואל כי־תשא אתם מן־העולם כי אם־ °העבר' ז', כ"ו.
טז אשר תשמר אתם מן־הרע: הם אינם מן־העולם כאשר °בר' מ"ח, ט"ז.
יז אני מן־העולם אינני: קדש אתם באמתך דברך שלך °פ"ג ז', כ"ם.

° פרס׳ כ׳, כ״א. אמת היא׃ כאשר שלחת אתי אל־העולם גם אני שלחתי יח
° ישע׳ כ״נ, י״. אתם אל־העולם׃ ובעדם אני מקדש את־עצמי למען יהיו יט
מתי׳ כ׳, כ״ח. גם־המה מקדשים באמת׃ אך לא בעד אלה לבד אני כ
° התלמידים.
° מתי׳ כ״ח, כ׳. שואל כי אם־גם בעד העתידים להאמין בי על־ידי דברם׃
רומ׳ ח׳, ט״ז. למען כלם יהיו אחד כאשר אתה אבי בי ואני בך למען כא
° יחז׳ ל״ז, כ״נ.
° זכר׳ ג׳, ט״ו. גם־הם יהיו אחד בנו למען יאמין העולם כי אתה שלחתני׃
° לוק׳ כ״ג, כ״ט ל׳. ואני את התפארת אשר נתת לי נתתי להם למען יהיו כב
° פרס׳ י״ד, ו׳. אחד כאשר אנחנו אחד אנחנו׃ אני בהם ואתה בי למען כג
° שמו׳ כ״ג, כ״א. יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני
קול׳ ג׳, ט׳. ואהבת אתם כאשר אהבת אתי׃ אבי אלה אשר־נתת לי כד
° פרס׳ ג׳, ל״ה. חפץ אני כי באשר אני אהיה שם יהיו גם־הם אתי למען
ישע׳ מ״נ, ח׳. יראו את־תפארתי שלי אשר נתת לי כי אהבת אתי בטרם
° איו׳ י״ט, כ״ו. הוסד התבל׃ אבי הצדיק גם העולם לא־ידע אתך אך כה
תהל׳ י״ז, ט״ו.
° תהל׳ כ״נ, כ״נ. אני ידעתיך ואלה ידעו כי־אתה שלחתני׃ והודעתי להם כו
את־שמך גם אודיע למען האהבה אשר אהבת אתי תהיה
בהם ואני בהם

מתי׳ כ״ו, ל׳ ל״ו. וכאשר אמר ישוע את־אלה ויצא עם־תלמידיו אל־עבר יח
° ס״ח ט״ו, כ״ג. נחל קדרון אשר שם היה גן ובו בא הוא ותלמידיו׃
° ס״ח כ״ג, י״ט. וידע גם־יהודה המסגיר אתו את־המקום כי לפעמים נועד ב
שם ישוע עם־תלמידיו׃ לכן לקח יהודה את־הגדוד ג
° פרס׳ ז׳, ל״ב. ושוטרים מראשי הכהנים ומן־הפרושים ויבא שמה בנרות
° מתי׳ כ׳, י״ח־י״ט. ולפידים וכלי נשק׃ אז ישוע בדעתו את כל־העתידים לבוא ד
° נחמ׳ ו׳, י״א. עליו ויצא ויאמר אליהם את־מי אתם מבקשים׃ ויענו ה
° מרק׳ י״ד, ס״ב. אתו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא אך

ו עמד גם יהודה המסגיר אתו אתם׃ וכאשר אמר אליהם ° לוק׳ כ״ב, מ״ח.
ז כי אני הוא ויסוגו אחרנית ויפלו ארצה׃ אז שאל אתם ° תהל׳ מ׳, ט״ו.
ח עוד את־מי אתם מבקשים ויאמרו את ישוע הנצרי׃ ויען ° תהל׳ כ״ז, ב׳.
ישוע אמרתי אליכם כי אני הוא לכן אם־אתי אתם
ט מבקשים הניחו את־אלה ללכת להם׃ למען ימלא הדבר ° חפס׳ ה׳, כ״ס.
אשר אמר כי אלה אשר נתת לי לא־אבדתי מהם איש׃ ° פרס׳ י״ז, י״ג.
אז שמעון פטרוס בהיות לו חרב שלף אתה ויך ° לוק׳ כ״ג, ל״ח.
את־עבד הכהן הגדול ויקצץ את־אזנו הימנית ושם העבד ° לוק׳ כ״ג, כ׳.
יא היה מלכוס׃ ויאמר ישוע אל־פטרוס שלח את־חרבך ° מתי׳ כ״ו, כ״ג.
אל־התער את־הכוס אשר נתן לי אבי האם לא־אשתה ° ירמ׳ כ״ה, כ״ח
יב אתה׃ אז הגדוד ושר האלף ושוטרי היהודים תפשו ° תה׳ כ״ג, י״נ.
יג את־ישוע ויאסרו אתו׃ ויוליכו אתו משם אל־חנן בראשונה ° פ״ה ד׳, ו׳.
כי הוא היה חתן כיפא אשר היה כהן גדול בשנה ההיא׃
יד והיה כיפא אשר יעץ את־היהודים כי מועיל הוא אשר ° פרס׳ י״א, מ״ט־כ״ב.
טו איש אחד יאבד בעד העם׃ וילך אחרי ישוע ° פרס׳ י״נ, ל״ז.
שמעון פטרוס ותלמיד אחר והתלמיד ההוא היה נודע ° פרס׳ י״נ, מ״ב.
לכהן הגדול ויבא עם־ישוע פנימה אל־חצר הכהן הגדול׃ ° כיפא.
טז ופטרוס עמד אצל הדלת מחוץ ויצא התלמיד האחר
הנודע לכהן הגדול וידבר אל־השערת ויבא את־פטרוס
יז פנימה׃ אז אמרה הנערה השערת אל־פטרוס הלא
יח גם־אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר הוא אינני׃ ויעמדו ° פרס׳ י״נ, ל״ח.
שם העבדים והשוטרים כעשותם אש גחלים כי־קר היה ° מרק׳ י״ד, כ״ד.
יט ויתחממו ויהי עמהם פטרוס עומד ומתחמם׃ וישאל ° לוק׳ כ״ג, כ״ה. ° כיפא. פסוק
כ הכהן הגדול את־ישוע על־תלמידיו ועל־לקחו׃ ויען אתו כ״ד.

° פרס׳ ז׳, כ״ו. ישוע אנכי בגלוי דברתי אל-העולם אני תמיד למדתי
° לוק׳ ד׳, ט״ו. בבית-הכנסת ובהיכל אשר-שם כל-היהודים נועדים ובסתר
° פרס׳ ז׳, י״ד. לא דברתי מאומה : למה אתה שאל אתי שאל את- כא
° מתיא כ״א, השמעים מה-דברתי אליהם הנה אלה יודעים את-הדברים
כ״ג כ״ג. אשר אמרתי אני : וכאשר אמר את-אלה אחד מן-השוטרים כב
°מ״א כ״ב, כ״ד. העמד שם נתן לישוע מכת-לחי ויאמר הככה אתה ענה
פ״ה כ״ג, ב׳. את הכהן הגדול : ויען אתו ישוע אם-רע דברתי העד כג
° סלח מי״ד. על-הרעה אך אם-טוב למה אתה מכה אתי : וישלח כד
פסוק י״ג. אתו חנן אסור אל-כיפא הכהן הגדול : ויהי שמעון פטרוס כה
° פסוק י״ח. עומד ומתחמם לכן אמרו אליו הלא גם-אתה מתלמידיו
° שנית. ויכחש הוא ויאמר אינני : ויאמר אחד מעבדי הכהן הגדול כו
° פסוק י׳. והוא מודע לזה אשר קצץ פטרוס את אזנו הלא אני
°שלישית. פר׳ ראיתי אתך בגן עמו : ויכחש עוד פטרוס וכרגע קרא כז
י״ג, ל״ח. ° של הרומים. התרנגל : אז הוליכו את-ישוע מכיפא אל-חצר כח
° בבוקר. ירמ׳ המשפט אך השכם היה והמה לא-באו פנימה אל-חצר
כ״ה, י״ב. המשפט למען לא יטמאו כי אם-למען יאכלו את-הפסח :
° פ״ה י׳, כ״ט. ויצא פילטוס אליהם ויאמר אי-זו שטנה אתם מביאים כט
°ירמ׳ כ״ו, י״א. נגד האיש הזה : ויענו ויאמרו אליו אם לא-היה זה פעל ל
און לא-הסגרנו אתו אליך : ויאמר אליהם פילטוס קחו לא
אתו אתם וכפי תורתכם שפטו אתו ויאמרו אליו היהודים
°ברא׳ מ״ט, י׳. אין מתר לנו להמית איש : למען ימלא דבר ישוע לב
° פרס׳ ג׳, י״ד. אשר אמר בסמן באיזה מות הוא עתיד למות : ויבוא לג
°דבר׳ כ״א כ״ג. פילטוס עוד פנימה לחצר המשפט ויקרא אל-ישוע
° זכר׳ ט׳, ט׳. ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים : ויען אתו ישוע לד

המעצמך אתה אמר זאת או אחרים אמרו אליך עלי : ° לוק׳ כ״ג, ג׳.
לה ויען פילטוס האם יהודי אנכי עמך שלך וראשי הכהנים ° נחמ׳ נ׳, ל״ד.
לו הסגירו אתך אלי מה עשית : ויען ישוע מלכותי °מתי׳ כ״ז, ג׳.
איננה מן-העולם הזה אם מן-העולם הזה היתה מלכותי ° כ״ח ממרום.
משרתי אפוא נלחמו למען לא-אמסר אל-היהודים אך עתה דכי׳ ז׳, י״ב י״ד. ° פסוק י״ח.
לז מלכותי איננה מפה : ויאמר אליו פילטוס הכי אתה מלך
אתה ויען ישוע אתה אמר כי אני מלך אנכי אני לזאת ° ר״ל כן הוא.
נולדתי ולזאת באתי אל-העולם למען אעיד על-האמת כל ° לוק׳ ח׳, ל״נ
לח אשר ישנו מן-האמת שמע את-קולי : ויאמר אליו פילטוס ל״נ. ישע׳ כ״ה, ז׳.
מה היא אמת וכאשר אמר זאת יצא עוד אל-היהודים ° פרס׳ י״ד, ו׳.
לט ויאמר אליהם אני אינני מצא בו כל-אשמה : אך יש ° ישע׳ כ״ג, ט׳.
לכם משפט כי אשלח אחד לכם חפשי בפסח לכן לוק׳ כ״ג, י״ד ט״ו.
מ התרצו כי אשלח לכם חפשי את מלך היהודים : אז ° פרס׳ י״ט, י׳.
צעקו עוד כלם לאמר לא את-זה כי אם-את בר-אבא אך ° מרק׳ ט״ו, ז׳. פ״ס נ׳, י״ד ט״ו.
בר-אבא היה שדד :
יט ב לכן אז לקח פילטוס את-ישוע ויסרו בשוטים : ואנשי ° ישע׳ נ׳, ו׳.
הצבא ארגו כתר מקוצים וישמו על-ראשו ולבוש ארגמן °מתי׳ כ״ז, כ״ט.
ג העטו עליו : ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויתנו לו °מ״א כ״ב, כ״ד. מיכה ד׳, י״ד.
ד מכות לחי : ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנה
אני מביא אתו אליכם החוצה למען תדעו כי בו אינני ° א׳ פטר׳ ג׳, כ״ח כ״ג.
ה מצא כל-אשמה : אז יצא ישוע החוצה נשא כתר הקוצים
ו ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנה האיש : וכאשר °תהל׳ ע״ה, ז׳.
ראו אתו ראשי הכהנים והשוטרים ויצעקו לאמר הצלב יחזק׳ כ״ח, י״ז. א׳ קור׳ ד׳, ט׳.
הצלב ויאמר אליהם פילטוס קחו אתו אתם וצלבו כי

°פר׳ י״ח, ל״ח. אני אינני מצא בו אשמה׃ ויענו אתו היהודים אנחנו ז
°מתי׳ כ״ו, ס״ו יש לנו חק וכפי חקנו חיב הוא למות כי עשה את־עצמו
י״ט. °פר׳ י׳, ל״ג־ לבן־האלהים׃ לכן כאשר שמע פילטוס את־הדבר הזה ח
ל״ח. וייראה עוד יותר׃ ויבוא עוד אל־חצר המשפט פנימה ט
°מיכה ה׳, ח׳. ויאמר אל־ישוע מאין אתה אך ישוע לא־נתן לו מענה׃
°ישע׳ נ״ג, ז׳. ויאמר אליו פילטוס האלי אינך מדבר האם לא תדע כי י
°פר׳ י״ח, ל״ט. יש־לי שלטן להצליב אתך ויש־לי שלטן לשלחך חפשי׃
°פר׳ י׳, י״ח. ויען ישוע לא־היה לך כל־שלטן עלי אם־לא היה נתון לך יא
°ס״ח נ׳, ו׳ ז׳. ממרום בעבור זאת המסגיר אתי אליך חטא גדול יתר
°פ״ס נ׳, י״ג־ יש לו׃ בעבור זאת בקש פילטוס לשלחו חפשי אך יב
ט״ו. °ירמ׳ כ״ט, כ״ו היהודים צעקו לאמר אם את־זה תשלח אין אתה אהב
כ״ז. הקיסר כל־איש העשה את־עצמו למלך מדבר נגד הקיסר׃
°משל׳ כ״ט, לכן פילטוס כשמעו את־הדבר הזה הוליך את־ישוע יג
כ״ה. החוצה וישב על־כסא המשפט במקום הנקרא רצפה
°פסוק ל״ח. ובעברית גבתה׃ ותהי הכנת הפסח וכשעה הששית יד
°פסוק ה׳. ויאמר אל־היהודים הנה מלככם׃ אך הם צעקו שאהו טו
°מתי׳ כ״ז, כ״ד שאהו הצלב אתו ויאמר אליהם פילטוס האם את־מלככם
כ״ה. אצליב ויענו ראשי הכהנים אין לנו מלך זולתי קיסר׃
°בר׳ מ״ט, י׳. אז מסר אתו אליהם למען יצלב ויקחו את־ישוע ויוליכוהו טז
°ישע׳ נ״ג, ז׳. משם׃ ובשאתו את־צלבו יצא אל־הנקרא מקום גלגלת אשר יז
°בר׳ כ״ב, ו׳. נקרא בעברית גלגלתא׃ אשר־שם צלבו אתו ועמו שנים יח
°ר״ל בארמית. אחרים מפה ומפה וישוע בתוך׃ ויכתב פילטוס גם־ יט
°ישע׳ נ״ג, י״ב. מכתב כנוי וישם על־הצלב והיה כתוב ישוע הנצרי מלך
°ירמ׳ כ״ג, ה׳. זכר׳ ט׳, ט׳. היהודים׃ ובכן את הכנוי הזה קראו רבים מן־היהודים כ

כי

כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל־העיר והיה °ירושלים.
כא כתוב בעברית ביונית וברומית׃ ויאמרו ראשי כהני
היהודים אל־פילטוס אל־תכתב מלך היהודים כי אם־אשר
כב הוא אמר מלך היהודים אנכי׃ ויען פילטוס את אשר °תהל׳ ע״ב, י״ט.
כג כתבתי כתבתי׃ אז אנשי הצבא כאשר צלבו את־ישוע קמ״ח, ו׳.
לקחו את־בגדיו ועשו ארבעה חלקים לכל איש־צבא חלק
וגם את־המעיל והמעיל היה בלתי תפור ארוג כלילו ממעלה׃ °שמות כ״ח,
כד לכן אמרו איש אל־רעהו אל־נא נקרע אתו כי אם־נפילה ל״א ל״ב.
עליו גורל למי יהיה למען ימלא הכתב האמר יחלקו בגדי °תה׳ כ״ב, י״ט.
להם ועל־לבושי יפילו גורל לכן אנשי הצבא עשו את־
כה אלה׃ ותעמדנה אצל צלב ישוע אמו
כו ואחות אמו מרים אשת קלאפס ומרים המגדלית׃ אז °מתי׳ כ״ז, נ״ו.
ישוע בראותו את־אמו ואת התלמיד עמד שם את אשר °או חלפי.
כז אהב ויאמר אל־אמו אשה הנה בנך׃ על־זאת אמר אל־ לוק׳ כ״ד, י״ח. מתי׳ י׳, ג׳.
התלמיד הנה אמך ומן־השעה ההיא לקח אתה התלמיד °פר׳ י״ג, כ״ה.
כח אל־ביתו׃ אחרי־זאת בדעת ישוע כי עתה °פר׳ ג׳, ל״ה.
כט כלו כל־הדברים למען ימלא הכתב אמר צמא אנכי׃ וכלי °פר׳ ט״ז, ל״ג. °תה׳ כ״ב, ט״ז.
מלא חמץ הושם וימלאו ספוג חמץ וישימו על־אזוב °תה׳ ס״ט, כ״ב.
ל ויקריבו אל־פיו׃ אז כאשר לקח ישוע את־החמץ אמר
לא נשלם ויט את־ראשו וימסר את־רוחו׃ ובכן היהודים °דבר׳ ט׳, כ״ד.
למען לא־תשארנה הגויות על־הצלב בשבת באשר היתה ישע׳ מ״ד, כ״ג. °ר״ל וינוע.
הכנה כי היה גדול יום השבת ההוא שאלו מפילטוס כי °דבר׳ כ״ח, כ״ג.
לב ישברו שוקיהם וינשאו׃ לכן באו אנשי הצבא וישברו °להסים המות.
לג את־שוקי הראשון ושוקי האחר הנצלב עמו׃ וכבואם אל־

ישוע

ישוע בראותם אתו כבר מת לא שברו את־שוקיו : אך לד
ה יוח' ס', ו'. אחד מאנשי הצבא דקר בחנית את־צדו וכרגע יצא דם
ה יוח' ה', ה'- ג'. ומים : וזה אשר ראה העיד ועדותו אמת והוא ידע כי לה
פרס' כ', ל"ה. אמת הוא מדבר למען אתם תאמינו : כי נהיו אלה למען לו
ישע' מ"ג, י'. ימלא הכתב ועצם לא־ישברו בו : ועוד כתב אחר אמר לז
נמל' ט', י"ג. והביטו אל־אשר דקרו : ואחרי אלה שאל לח
זכר' י"ב, י'. מפילטוס יוסף אשר מארמתיה בהיותו תלמיד ישוע אך
מרק ט"ו, מ"ג. בסתר מפני יראת היהודים כי ישא את־גוית ישוע וירשה
פר' י"ב, מ"ג. פילטוס לכן בא וישא את־גוית ישוע : ויבוא גם ניקדימוס לט
פרס' ג', ח'. אשר בא אל־ישוע לילה בראשונה נשא תערבת מור
ז', כ'. ואהלים כמאה ליטרים : ויקחו את־גוית ישוע ויחבשו מ
ישע' כ"ג, ט'. אתה בכתנות עם־הבשמים כאשר יש מנהג ליהודים
ד"ס נ ט"ז, י"ד. לקבר : ויהי במקום אשר־שם נצלב גן ובגן קבר חדש מא
מ"ב כ"ג, ל'. מתי' כ"ז, ס'. אשר לא־הושם בו אחד מעולם : לכן שמה בעבור הכנת מב
פסו' י"ד ל"ה. היהודים שמו את־ישוע כי קרוב היה הקבר :
ויקר' כ"ג, י' י"ה. ובאחד בשבת מרים המגדלית באה השכם בעוד חשך כ
מרק' ט"ז, ה'. אל־הקבר ותרא את־האבן נשאה מן־הקבר : ותרץ ותבוא ב
מתי' כ"ח, ג'. אל־שמעון פטרוס ואל־התלמיד האחר אשר אהב אתו
יסוע. ישוע ותאמר אליהם נשאו את־האדון מן־הקבר ולא ידענו
יוחנן. איפה שמו אתו : לכן יצא פטרוס והתלמיד האחר ויבואו ג
לוק' כ"ד, כ"ד. אל־הקבר : וירוצו שניהם יחדיו והתלמיד האחר רץ לפנים ד
מהר מפטרוס ויבוא ראשון אל־הקבר : ויגש וירא את־ ה
פרס' י"ס, ט'. הכתנות מנחות אך לא־בא פנימה : אז בא שמעון פטרוס ו
לוק' כ"ד, י"ב. הלך אחריו ויבוא פנימה אל־הקבר וירא את־הכתנות

ז מנחות : והמטפחת אשר היתה על־ראשו איננה מנחת פר' י"א, מ"ד.
ח עם־הכתנות כי אם־כרוכה לבדד במקום אחד : אז בא
פנימה גם התלמיד האחר הבא ראשון אל־הקבר וירא פסוק ג'.
ט ויאמן : כי עוד לא־ידעו את־הכתב כי צריך הוא אשר לוק' כ"ד, כ"ו.
י יקום מעם המתים : אז הלכו להם עוד התלמידים אל־ ר"ל ניתס.
יא אלה אשר להם : ומרים עמדה אצל הקבר פרס' י"ט, כ"ז. פסוק ה'.
יב מחוץ בכיה וכאשר בכתה שחתה אל־הקבר : ותרא שני דבר' י"ט, ט"ו.
מלאכים במלבושים לבנים ישבים אחד אל־הראש ואחד דכי' ז', ט'.
יג אל־הרגלים במקום אשר הושמה גוית ישוע : ויאמרו הם
אליה אשה למה את בכיה ותאמר אליהם כי נשאו את־ ס"ה ה', ח'.
יד אדני ולא ידעתי איפה שמו אתו : וכאשר אמרה את־ ירמ' ל"ה, ט"ז.
אלה ותפן אל־אחריה ותרא את־ישוע עמד ולא ידעה כי לוק' כ"ד, ט"ז.
טו ישוע הוא : ויאמר אליה ישוע אשה למה את בכיה את־
מי את מבקשת והיא בדמותה כי הגנן הוא אמרה אליו
אדני אם־אתה סבלת אתו אמר לי איפה שמת אתו ר"ל מפה.
טז ואני אשא אתו : ויאמר אליה ישוע מרים ותפן היא
יז ותאמר אליו רבוני והוא נאמר מורה : ויאמר אליה ישוע מרק' י', כ"ח.
אל־תגעי בי כי עוד לא־עליתי אל־אבי אך לכי אל־אחי ר"ל אל תאחזי
ואמרת אליהם אני עולה אל־אבי ואביכם ואלהי ואלהיכם : תרפיני עוד.
יח ותבוא מרים המגדלית ותגד אל־התלמידים כי ראתה מתי' כ"ח, ט'. מרק' ט"ז, ט'.
יט את־האדון ואת־אלה אמר אליה : וכאשר
היה נשף ביום ההוא באחד בשבת ונסגרו הדלתות
במקום אשר התלמידים היו נקהלים מפני יראת היהודים לוק' כ"ד, ל"ו.
ויבוא ישוע ויעמד בתוך ויאמר אליהם שלום לכם : פר' י"ד, כ"ז.

פר' י"ט, ל"ד. ובאמרו זאת הראה אתם את־ידיו ואת־צדו אז שמחו כ
זכר' י"ג, י'. התלמידים בראותם את־האדון: ויאמר ישוע עוד אליהם כא
במד' ו', כ"ו. שלום לכם כאשר שלח אתי האב גם אני שולח אתכם:
פר' י"ז, י"ח. ובאמרו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו את־רוח כב
ברא' ב', ז'.
יחזק' ל"ז, ט'. הקדש: כל אשר תסלחו להם את־חטאיהם נסלחים הם כג
מתי' ט"ז, י"ט. להם וכל אשר תעצרו להם נעצרו: אך כד
פר' י"א, ט"ז. תומא אחד משנים העשר הנקרא דידומוס לא־היה עמהם
כאשר בא ישוע: ויאמרו אליו התלמידים האחרים ראינו כה
מ"ב ז', ב'. את־האדון ויאמר אליהם אם לא־אראה בידיו את־דפוס
המסמרים ואשים את־אצבעי בדפוס המסמרים ואשלח
פר' י"ט, ל"ד. את־ידי בצדו לא אאמין: ואחרי שמנת כו
ימים היו עוד תלמידיו בפנים ותומא עמהם ויבוא ישוע
פסוק י"ט. בהסגר הדלתות ויעמד בתוך ויאמר שלום לכם: אז כז
אמר אל־תומא הבא את־אצבעך הנה וראה את־ידי והבא
זכר' ג', ט"ו. את־ידך ושלח בצדי ואל־תהי בלתי־מאמין כי אם־מאמין:
ר"ל אתה כ... ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי: ויאמר אליו ישוע כח כט
א פטר' א', ח'. יען כי ראית אתי תומא האמנת אשרי אלה אשר לא־
פ"ס א', ג'. ראו והאמינו: ואמנם גם אותות רבות ל
אחרות עשה ישוע לפני תלמידיו אשר אינן כתובות
בספר הזה: אך אלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע לא
דבי' ט', כ"ד־כ"ו. הוא המשיח בן־האלהים ולמען בהאמין יהיו לכם חיים
תהל' ב', ז'. בשמו:
פרס' ג', ט"ו. אחרי אלה התגלה עוד ישוע אל־התלמידים על־ים כא
פרס' ז', ד'.
מתי' כ"ח, ז'. טבריה ונגלה כה: ויהיו יחדיו שמעון פטרוס ותומא ב

הנקרא דידומוס ונתנאל אשר מקנה בגליל ובני זבדי ושנים פר' א', מ"ה.
ג אחרים מתלמידיו: ויאמר אליהם שמעון פטרוס אני יהוש' י"ט כ"ח.
הולך לדוג ויאמרו אליו גם אנחנו הולכים עמך ויצאו מתי' ד', כ"א.
ויעלו ברגע אל־האניה ובלילה ההוא לא צדו מאומה: מתי' ד', י"ח.
ד וכאשר היה בקר עמד ישוע על־החוף אולם התלמידים לוק' ה', ה'.
ה לא ידעו כי ישוע הוא: אז אמר אליהם ישוע ילדים היש לוק' כ"ד, ט"ז.
ו לכם מאומה לברות ויענו אתו אין: ויאמר אליהם השליכו פר' י"ג, ל"ג. ס"ב י"ב, י"ז.
את־המכמרת אל־העבר מימין האניה ותמצאו לכן השליכו
ז ועתה לא יכלו למשוך אתה מרב הדגים: אז אמר לוק' ה', ד'ו'.
התלמיד ההוא אשר אהב אתו ישוע אל־פטרוס האדון יוחנן.
הוא ושמעון פטרוס כשמעו כי־האדון הוא חגר את־ פר' י"ג, כ"ג.
ח הכתנת כי היה ערום וישלך את־עצמו אל־הים: והתלמידים או ויתכפל.
האחרים באניה הקטנה באו כי לא־היו רחוקים מן
היבשה כי אם־כמאתים אמה סחוב את־מכמרת הדגים:
ט וכאשר ירדו אל־היבשה ויראו אש גחלים מושמה ודג מ"א י"ט, ו'.
י קטן מושם עליה ולחם: ויאמר אליהם ישוע הביאו מן פר' ו', ט'.
יא הדגים אשר צדתם עתה: ויעל שמעון פטרוס וימשך
את־המכמרת אל־היבשה מלאה דגים גדולים מאה וחמשים
ושלשה ואף כי־היו רבים ככה לא נקרעה המכמרת:
יב ויאמר אליהם ישוע בואו ברו אך אין אחד מן־התלמידים ס"ב י"ג, ו'.
התערב לשאול אתו אתה מי אתה בדעתם כי־האדון ברא' ל"ב, ל"ח.
יג הוא: אז בא ישוע ויקח את־הלחם ויתן להם ואת־הדג לוק' כ"ד, ל'.
יד כמו־כן: ועתה זאת שלישית נגלה ישוע אל־תלמידיו פר' כ', י"ט כ"ו.
טו אחרי קומו מעם המתים: ועתה כאשר
ברו ויאמר ישוע אל־שמעון פטרוס שמעון בר־יונה פר' א', מ"ג.

°מתי׳ כ״ו, ל״ג הַאֹהֵב אַתָּה אֹתִי° יוֹתֵר מֵאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֵּן אֲדֹנִי אַתָּה
ל״ט. יוֹדֵעַ כִּי אֲנִי אֹהֵב אֹתָךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְעֵה אֶת־טְלָאָי׃
°ישע׳ מ׳, י״א. וַיֹּאמֶר לוֹ עוֹד שֵׁנִית שִׁמְעוֹן בַּר־יוֹנָה הַאֹהֵב אַתָּה אֹתִי טז
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֵּן אֲדֹנִי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֲנִי אֹהֵב אֹתָךְ וַיֹּאמֶר
°ירמ׳ ג׳, ט״ו. אֵלָיו רְעֵה אֶת־צֹאנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁלִישִׁית שִׁמְעוֹן יז
°או נר. מתי׳ בַּר־יוֹנָה הַאֹהֵב אַתָּה אֹתִי וַיֵּעָצֵב °פֶּטְרוֹס כִּי־אָמַר אֵלָיו
ט״ז, י״ז. פַּעַם שְׁלִישִׁית הַאֹהֵב אַתָּה אֹתִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אַתָּה
°פרש׳ ב׳, כ״ד יוֹדֵעַ אֶת־הַכֹּל אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֲנִי אֹהֵב אֹתָךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
כ״ה. ט״ז, ל׳. יֵשׁוּעַ רְעֵה אֶת־צֹאנִי׃ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָךְ כַּאֲשֶׁר יח
°מ״ב ט׳, ח׳. הָיִיתָ צָעִיר חָגַרְתָּ אֶת־עַצְמְךָ וְהִתְהַלַּכְתָּ בַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ שָּׁם
°פרש׳ י״ג, ל״ו. וְכַאֲשֶׁר תִּזְקַן תְּשַׁטַּח אֶת־יָדֶיךָ וְאַחֵר יַחְגֹּר אֹתְךָ וְיִשָּׂאֲךָ
°מות סכלה. בַּאֲשֶׁר לֹא־תַחְפֹּץ שָׁם׃ וְזֹאת אָמַר בְּסַמֵּן בְּאֵי־זֶה מָוֶת יט
יְכַבֵּד אֶת־הָאֱלֹהִים וְכַאֲשֶׁר דִּבֶּר זֹאת אָמַר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרָי׃
°יוחנן. וַיִּפֶן פֶּטְרוֹס וַיַּרְא אֶת־הַתַּלְמִיד אֲשֶׁר אָהַב אֹתוֹ יֵשׁוּעַ כ
°פרש׳ י״ג, כ״ג. הוֹלֵךְ אַחֲרָיו וַאֲשֶׁר גַּם בַּסְּעוּדָה נָפַל עַל־לִבּוֹ וְאָמַר אֲדֹנִי
°יהיה לו. מִי הוּא הַמַּסְגִּיר אֹתָךְ׃ וּבִרְאוֹת פֶּטְרוֹס אֶת־זֶה וַיֹּאמֶר אֶל־ כא
°פרש׳ י״ג, ל״ו. יֵשׁוּעַ אֲדֹנִי אַךְ זֶה מָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אִם־אֶרְצֶה כִּי כב
°א תסל׳ ד׳, י״ז. °א התגלה לו. יִשָּׁאֵר עַד אֲשֶׁר אָבוֹא מַה־לָּךְ אַתָּה לֵךְ אַחֲרָי׃ לָכֵן יָצָא כג
התג׳ א׳, י״ז. הַדָּבָר הַזֶּה בֵּין הָאַחִים כִּי הַתַּלְמִיד הַהוּא לֹא יָמוּת וְלֹא־אָמַר
°א יוחנ׳ א׳, א׳-ד׳. אֵלָיו יֵשׁוּעַ כִּי לֹא יָמוּת אַךְ אִם־אֶרְצֶה כִּי יִשָּׁאֵר עַד אֲשֶׁר
°א יוחנ׳ ס׳, ו׳. אָבוֹא מַה־לָּךְ׃ זֶה הוּא הַתַּלְמִיד הַמֵּעִיד עַל־ כד
°מ״א ז׳, ל״ח. אֵלֶּה וְהַכֹּתֵב אֶת־אֵלֶּה וְיָדַעְנוּ כִּי עֵדוּתוֹ אֱמֶת׃ וְיֵשׁ גַּם כה
°או יקיף. עמו׳ ז׳, י׳. מתי׳ דְּבָרִים אֲחֵרִים רַבִּים אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אִם יִכָּתְבוּ אֶחָד
י״ט, י״א י״ב. אֶחָד מְדַמֶּה אֲנִי כִּי גַּם הָעוֹלָם לֹא יָכִיל אֶת־הַסְּפָרִים
אֲשֶׁר יִכָּתֵבוּ אָמֵן׃

פעלי השליחים׃

א אֶת־הַמַּאֲמָר הָרִאשׁוֹן אָמְנָם עָשִׂיתִי תְּאֹפִילוֹס עַל־אֹדוֹת °נסורת לוקס׳
כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הֵחֵל יֵשׁוּעַ גַּם לַעֲשׂוֹת גַּם לְלַמֵּד׃ °או ידידיה.
ב עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר־בּוֹ כְּצַוּוֹתוֹ עַל־פִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת־הַשְּׁלִיחִים °מתי׳ כ״ח, י״ט.
ג אֲשֶׁר בָּחַר אֹתָם לֻקַּח לְמָעְלָה׃ אֲשֶׁר גַּם לִפְנֵיהֶם הִצִּיג °תה׳ ס״ח, י״ט.
אֶת־עַצְמוֹ חַי אַחֲרֵי עֱנוּתוֹ בְּמוֹפְתִים רַבִּים בְּהֵרָאוֹתוֹ לָהֶם °מתי׳ כ״ח, ט׳.
אַרְבָּעִים יוֹם וּבְדַבְּרוֹ אֶת־הַדְּבָרִים עַל־אֹדוֹת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ °פר׳ י״ג, ל״א.
ד וּבְהִתְרָעוֹתוֹ אִתָּם צִוָּה אֹתָם לְבִלְתִּי מוּשׁ מִירוּשָׁלָיִם כִּי °דכי׳ ג׳, מ״ד.
ה אִם־לְהוֹחִיל אֶל־הַבְטָחַת הָאָב אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מִמֶּנִּי׃ כִּי °משל׳ כ״ג, כ״ד או ונחברו.
יוֹחָנָן אָמְנָם טִבֵּל בַּמַּיִם אַךְ אַתֶּם תְּטֻבְּלוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ °מתי׳ ג׳, י״א.
ו לֹא יָמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֵלֶּה׃ לָכֵן אֵלֶּה הַנִּקְהָלִים שָׁאֲלוּ
אֹתוֹ לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ הַאִם בָּעֵת הַזֹּאת תָּשִׁיב אֶת־הַמַּלְכוּת °עמו׳ ט׳, י״א.
ז לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא־לָכֶם הוּא לָדַעַת אֶת הַמּוֹעֲדִים °דכי׳ י״ג, ט׳.
ח אוֹ אֶת־הָעִתִּים אֲשֶׁר הָאָב שָׂם אֹתָם בְּשָׁלְטָן שֶׁלּוֹ׃ כִּי °ישע׳ ס׳, כ״ג.
אִם־תִּקְחוּ גְבוּרָה כְּבוֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיכֶם וִהְיִיתֶם לִי עֵדִים °לוק׳ כ״ד, מ״ח.
גַּם בִּירוּשָׁלַיִם גַּם בְּכָל־יְהוּדָה וּבְשֹׁמְרוֹן וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ׃ °ישע׳ מ״ט, ו׳.
ט וְכַאֲשֶׁר אָמַר אֶת־אֵלֶּה בִּרְאוֹתָם וַיִּנָּשֵׂא לְמָעְלָה וְעָנָן לָקַח °תהל׳ ק״י, א׳.
י אֹתוֹ מֵעֵינֵיהֶם׃ וְכַאֲשֶׁר הָיוּ מַבִּיטִים אֶל־הַשָּׁמַיִם בְּלֶכְתּוֹ °מ״ב ב׳, י״ג
יא וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים נִצָּבִים עֲלֵיהֶם בִּלְבוּשׁ לָבָן׃ אֲשֶׁר גַּם °יוחנ׳ כ׳, י״ג

אמרו אנשים גליליים למה אתם עמדים מביטים אל- °מאחרים פס.
השמים זה ישוע הנלקח מכם למעלה אל-השמים כן °יוח' ט"ז, כ"ח.
יב יבוא כאשר ראיתם אתו הולך השמימה: אז שבו אל- °דני' ז', י"ג י"ד.
ירושלם מן-ההר הנקרא הר-הזיתים אשר הוא קרוב °זכרי' י"ד, ד'.
יג לירושלם במהלך שבת: וכאשר באו פנימה עלו אל-העליה °לוק' כ"ד, נ"ג.
אשר-שם היו ישבים פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרעס °מרק' ג', ט"ז-
פילפוס ותומא בר-תלמי ומתיא יעקב בן-אלפי ושמעון י"ט.
יד הקנאי ויהודה אחי יעקב: כל-אלה היו מתמידים בחזקה
בלב אחד בתפלה ובתחנה עם נשים ומרים אם ישוע ועם °יוח' י"ט, כ"ה
טו אחיו: ובימים האלה קם פטרוס בתוך כ"ו.
התלמידים ויאמר ויהי המון השמות יחדיו כמאה °מתי' י"ג, כ"ה. °לוק' י"ב, ל"ג.
טז ועשרים: אנשים אחים צריך היה להמלא הכתב הזה ישע' ס', כ"ג.
אשר הגיד מקדם רוח הקדש בפי דוד על-ארות יהודה °מתי' כ"ו, מ"ז
יז הנהיה לנוהג אל-התופשים את-ישוע: כי היה נמנה מ"ח.
יח אתנו והפיק את-גורל השרות הזה: זה אמנם קנה °לוק' ו', ט"ז. °תהל' ט"ז, ה'.
שדה משכר האון ויפל על-ראשו ויבקע בחציו וישפכו כל- °מתי' כ"ז, ו' ז'.
יט מעיו: ויודע לכל-יושבי ירושלם עד להקרא השדה ההוא
כ בשפתם חקל דמא זה הוא שדה דם: כי כתוב בספר °מתי' כ"ז, ח'.
תהלים תהי טירתו נשמה ובה אל-יהי יושב ופקדתו יקח °תה' ס"ט, כ"ו.
כא אחר: לכן צריך הוא כי מן-האנשים האלה המתהלכים °תה' ק"ט, ח'.
כב עמנו בכל-העת אשר האדון ישוע בא ויצא בינינו: החל °במד' כ"ז, י"ז.
מטבילת יוחנן עד-היום אשר לקח למעלה מאתנו יהיה °מתי' ג', ט"ז.
כג אחד מהם לעד תקומתו אתנו: ויעמידו שנים את-יוסף °פסוק ג' ט'.
כד הנקרא בר-שבא המכנה יוסטוס ואת מתיאס: ויתפללו °פסוק ח'.

ויאמרו

ויאמרו אתה אדני היודע לבות כל-האדם הורה מן-השנים °תהל' ז', י'.
כה האלה אחד אשר בחרת בו: לקחת גורל השרות הזה °משל' ט"ז, ל"ג.
והשליחות אשר שטה ממנה יהודה ללכת אל-המקום °יוח' י"ז, י"ב.
כו שלו: ויתנו גורלותם ויפל הגורל על-מתיאס וימנה עם- מתי' כ"ה, מ"ח.
אחד עשר השליחים:
ב ובמלאת יום חג השבעות היו כלם בלב אחד נועדים °דבר' ט"ז, י'.
ב יחדיו: ויהי פתאם מן-השמים שאון כשאון רוח עזה סערת °ישע' ס"ו, ו'.
ג וימלא את כל-הבית אשר היו יושבים שם: ותראינה °מ"א ח', י"א.
אליהם לשונות נפלגות כמו מאש וישב על כל-אחד °ישע' ה', כ"ד.
ד מהם: וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשונות °שמו' ל"א, ג'.
ה אחרות כאשר הרוח נתן להם להטיף: אך היו בירושלם °מיכה ג', ח'.
שכנים יהודים אנשים חסידים מכל-גוי אשר תחת השמים: °דבר' ד', י"ט.
ו ובהיות הקול הזה ויתאסף ההמון ויבוך כי שמעו כל °אסת' ד', ט"ו.
ז אחד ואתם מדברים בלשונו שלו: וישתוממו כלם ויתמהו °בלשון ססומט
ויאמרו איש אל-רעהו הנה האם לא כל-אלה המדברים
ח גליליים המה: ואיך אנחנו שמעים כל-אחד בלשוננו °אנשי גליל.
ט שלנו אשר נולדנו בה: פרתיים ומדיים ועילמיים וישבי °בראש' י"ד, א'.
י ארם נהרים ויהודה וקפדוקיא פנתא ואסיא: פרוגיא °בראש' כ"ד, י'.
ופמפוליא מצרים וחלקות לוב אשר אצל קוריני והנכרים °או תושבי
יא הרומיים גם יהודים גם מתיהדים: כרתים וערבים אנחנו רומא.
שמעים אתם מדברים בלשונותינו את-גדולות האלהים: °אסת' ח', י"ז. °תה' ע"א, י"ט.
יב וישתוממו כלם ויפונו ויאמרו איש אל-רעהו מה אפוא °תה' פ"א, ט"ז.
יג תהיה זאת: ואחרים לעגו ואמרו כי מלאי תירוש °ש"א א', י"ג י"ד.
יד המה: ויעמד פטרוס עם-אחד העשר וישא את-קולו °פרו' א', כ"ג.

ויפתח

° עמו' ז', ט"ז. ויפח אליהם אנשים יהודים ויושבי ירושלם כלכם תדעו
פסוק י"ג. זאת לכם והאזינו אל־דברי: כי לא כאשר אתם מדמים טו
° מזרוח השמש אלה שכורים הם כי היא השעה השלישית ביום: אך זה טז
° יואל ג', א'-ה'. הוא הנאמר על־פי הנביא יואל: והיה באחרית הימים יז
° ר"ל עתה נאם אלהים אשפוך מרוחי על־כל־בשר ונבאו בניכם
למקצת ולעתי' ובנותיכם ובחוריכם חזינות יראו וזקניכם חלמות יחלמון:
המלות.
° ישע' מ"ד, ג'. וגם על־עבדי ועל־שפחותי בימים ההמה אשפך מרוחי יח
ונבאו: ונתתי מופתים בשמים ממעל ואותות בארץ יט
° ישע' כ"ד, כ"ג. מתחת דם ואש ותמרות עשן: השמש יהפך לחשך כ
° מלא' ג', כ"ג. והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והיה כל כא
° תהל' פ"ו, ה'. אשר־יקרא בשם יהוה יושע: אנשי ישראל שמעו את־ כב
° מתי' ח', כ"ח. הדברים האלה את־ישוע הנצרי איש המוכח אצלכם מאת
° זכר' י"ג, ז'. האלהים בגבורות ובנפלאות ובאותות אשר עשה האלהים
° רומ' ח', ד'. על־ידו בתוככם כאשר גם־אתם עצמכם יודעים: את־זה כג
° ר"ל אשר יעץ הנמסר על־פי עצת האלהים המגבלה וידיעתו מקדם ביד
וחרץ.
° יוח' י"ט, ט"ו רשעים הוקעתם והרגתם: אשר הקים אתו האלהים כד
ט"ז. בהתיר את־חבלי המות יען לא־היתה יכלת להאחזו ממנו:
° תה' י"ח, ה'-ו'. כי דוד אמר עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני הוא כה
° תה' ט"ז, ח'-
י"א. בל־אמוט: לכן שמח לבי ויגל לשוני אף־בשרי ישכן כו
° תה' כ"ח, ח'. לבטח: כי לא־תעזב נפשי לשאול ולא־תתן חסידך לראות כז
° ברא' ל"ז, ל"ה. שחת: הודעתני ארחות חיים תשביעני שמחות את־ כח
° פסוק ל"א.
° איו' י"ט, כ"ו. פניך: אנשים אחים מתר לי לדבר אליכם בבטחה על־ כט
° או נגלוי. דוד ראש האבות כי גם מת וגם נקבר וקברו בתוכנו עד
° מ"א ב', י'.
° ש"ב כ"ג, ב'. היום הזה: לכן בהיותו נביא ובדעתו כי בשבועה נשבע ל

לו

לו האלהים כי מפרי חלציו כפי הבשר יקים את־המשיח ° ש"ב ז', י"ב
לא לשבת על־כסאו: ובחזות מקדם דבר על־תקומת המשיח י"ג. רומ' א', ג' ד'.
כי לא־נעזבה נפשו בשאול וגם בשרו לא־ראה שחת: ° לוק' א', ל"ג.
לב את־ישוע זה הקים האלהים אשר אנחנו כלנו עדים עליו: ° פרק' א', כ"ב.
לג לכן כי רומם בימין האלהים ולקח את־הבטחת רוח הקדש ° תהל' פ"ט, כ' כ"ה.
מאת האב שפך את־זאת אשר עתה אתם ראים ושמעים: ° תה' ס"ח, י"ט.
לד כי דוד לא־עלה אל־השמים אך הוא אמר נאם יהוה ° זכר' י"ב, י'.
לה לו לאדני שב לימיני: עד־אשית איביך הדם לרגליך: לכן ° תהל' ק"י, א'.
בטח ידע כל־בית ישראל כי לאדון ולמשיח עשה האלהים ° או לנכון.
לו את ישוע זה אשר אתם הצלבתם: וכאשר שמעו וידקרו ° קהל' י"ב, י"א
בלב ויאמרו אל־פטרוס ואל־שאר השליחים מה־נעשה ° פרק' ט"ז, ל'.
לח אנשים אחים: ויאמר פטרוס אליהם שובו ויטבל כל
אחד מכם בשם ישוע המשיח לסליחת חטאים ותקחו ° פרק' י', מ"ג
לט את־מתנת רוח הקדש: כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל־ ° פר' י"ט, ה' ו'
° יואל ג', ה'.
מ אלה אשר מרחוק כל אשר יקרא אתם אדני אלהינו: גם ° ישע' כ"ט, י"ט.
בדברים אחרים רבים העיד והוכיח לאמר הושעו מדור אפס' ב', י"א-
מא התהפכות הזה: אז אמנם אלה אשר י"ג.
° דבר' ל"ב, ה'.
ברצון קבלו את־דברו נטבלו ויוספו ביום ההוא נפשות ° תה' ע"ב, ט"ז.
מב כשלשת אלפים: והיו מתמידים בחזקה בלקח השליחים מתי' ד', י"ט.
מג ובהתחברות ובפריסת הלחם ובתפלות: ותבוא יראה על ° תה' קל"ג, א'.
° פר' כ', ז' י"א.
כל־נפש גם פלאים רבים ואותות נהיו על־ידי השליחים: ° רומ' י"ב, י"ג.
מד וכל־המאמינים היו כאחד והיו להם כל־דברים משתפים:
מה ואת הקנינים ואת הנכסים מכרו ויחלקו אתם לכל כפי ° או ונכסיהם.
מו אשר איש היה לו צרך: ובהתמידם מדי יום ביום בלב תהל' כ"ו, ו'.

אחד

°תהל׳ כ״ו, ו׳. אֶחָד בַּהֵיכָל וּבִפְרֹס לֶחֶם מִבַּיִת אֶל־בַּיִת בָּרוּ אֹכֶל בְּגִילָה
°אסת׳ ה׳, ג׳. וּבְתֹם לֵבָב׃ מְהַלְלִים אֶת־הָאֱלֹהִים וְנֹשְׂאִים חֵן לִפְנֵי כָל־ מז
°דבר׳ ח׳, י״ח. הָעָם וְהָאָדוֹן הוֹסִיף אֶל־הַקְּהִלָּה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹם אֵת אֲשֶׁר
°יואל ג׳, ה׳. יִוָּשֵׁעוּ׃
°תה׳ קכ״ג, א׳. וּפֶטְרוֹס וְיוֹחָנָן עָלוּ יַחַד אֶל־הַהֵיכָל לִשְׁעַת הַתְּפִלָּה ג
°נסעה ג אחר °הכהרים. סמו׳ הַתְּשִׁיעִית׃ וְאִישׁ אֶחָד אֲשֶׁר הוּא פִסֵּחַ מִבֶּטֶן אִמּוֹ נִשָּׂא ב
כ״ט, ל״ט. אֲשֶׁר שָׂמוּ אֹתוֹ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹם אֵצֶל שַׁעַר הַהֵיכָל הַנִּקְרָא
°דבר׳ ט״ו, י״א. יָפֶה לְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת מִן־הַבָּאִים אֶל־הַהֵיכָל׃ וְהוּא בִּרְאוֹתוֹ ג
°יונה א׳, ד׳. אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן מְחַשְּׁבִים לָבוֹא בַהֵיכָל שָׁאַל לָקַחַת
°איוב ז׳, א׳. נְדָבָה׃ וַיַּבֵּט בּוֹ פֶּטְרוֹס עִם־יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר שׁוּרָה אֵלֵינוּ׃ ד
דבר׳ כ״ז, ט׳. וְהוּא הִסְכִּית אֲלֵיהֶם בְּשַׂבֵּר לָקַחַת מֵהֶם מְאוּמָה׃ וַיֹּאמֶר ה ו
°תה׳ ק״ד, כ״ז. פֶּטְרוֹס כֶּסֶף וְזָהָב אֵין לִי אַךְ אֵת אֲשֶׁר יֶשׁ־לִי וְאֹת אֲנִי
°מרק׳ ט״ז, י״ז נֹתֵן לָךְ בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַנָּצְרִי קוּם וְהִתְהַלֵּךְ׃ וַיֹּאחֶז ז
י״ח. אֹתוֹ בְּיַד יְמִינוֹ וַיְקִימֵהוּ וּפִתְאֹם חֻזְּקוּ רַגְלָיו וְקַרְסֻלָּיו
°ישע׳ ל״ה, ו׳. וַיְדַלֵּג מִתַּחְתָּיו וַיַּעֲמֹד וַיִּתְהַלַּךְ וַיָּבֹא אִתָּם פְּנִימָה אֶל־הַהֵיכָל ח
°תה׳ ק״ז, כ״א. מִתְהַלֵּךְ וּמְדַלֵּג וּמְהַלֵּל אֶת־הָאֱלֹהִים׃ וַיַּרְא אֹתוֹ כָּל־הָעָם ט
°פסוק ג׳. מִתְהַלֵּךְ וּמְהַלֵּל אֶת־הָאֱלֹהִים׃ גַּם הִכִּירוּ אֹתוֹ כִּי זֶה הָיָה י
°לוק׳ ד׳, ל״ו. הַיֹּשֵׁב אֶל־הַנְּדָבוֹת עַל־שַׁעַר הַהֵיכָל הַיָּפֶה וַיִּמָּלְאוּ תִמָּהוֹן
°ס״נ ג׳, ו׳. וְשִׁמָּמוֹן עַל אֲשֶׁר קָרָה אֹתוֹ׃ וְכַאֲשֶׁר אָחַז הַפִּסֵּחַ הַנִּרְפָּא יא
°מ״א ו׳, ג׳. אֶת־פֶּטְרוֹס וְיוֹחָנָן וַיָּרָץ אֲלֵיהֶם כָּל־הָעָם אֶל־הָאוּלָם
הַנִּקְרָא שֶׁל־שְׁלֹמֹה מִשְׁתּוֹמְמִים׃ וּבִרְאוֹת יב
פֶּטְרוֹס וַיַּעַן אֶת־הָעָם אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מָה אַתֶּם תְּמֵהִים
°זכר׳ ד׳, ו׳. עַל־זֹאת אוֹ מָה אַתֶּם מַבִּיטִים בָּנוּ כְּמוֹ אִם בִּגְבוּרָתֵנוּ אוֹ
°דבר׳ ט׳, ה׳. בַּחֲסִידוּתֵנוּ עָשִׂינוּ אֹתוֹ לְהִתְהַלֵּךְ׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְיִצְחָק יג

וְיַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ פֵּאֵר אֶת־בְּנוֹ יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתֶּם הִסְגַּרְתֶּם °יוחנ׳ י״ז, א׳.
אֹתוֹ וּכְחַשְׁתֶּם בּוֹ לִפְנֵי פִילָטוֹס כַּאֲשֶׁר הוּא שָׁפַט לְהַתִּירוֹ׃ °יוחנ׳ י״ט, י״ב
יד אַךְ אַתֶּם בַּקָּדוֹשׁ וּבַצַּדִּיק כְּחַשְׁתֶּם וּשְׁאֶלְתֶּם כִּי אִישׁ רוֹצֵחַ ט״ו. °ישע׳ כ״ג, י״א.
טו יִנָּתֵן לָכֶם חִנָּם׃ וְאֶת נְשִׂיא הַחַיִּים הֲרַגְתֶּם אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים °פרס׳ ה׳, ל״א.
טז הֵקִים אֹתוֹ מֵעִם הַמֵּתִים אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֵדִים עָלָיו׃ וּבֶאֱמוּנַת ברא׳ כ״ג, ו׳.
שְׁמוֹ אֶת־זֶה אֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים וְיוֹדְעִים חִזֵּק שְׁמוֹ וְהָאֱמוּנָה °יוח׳ י״א, כ״ה.
אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ נָתְנָה לוֹ אֶת־הַמְּתֹם הַשָּׁלֵם הַזֶּה נֹכַח כֻּלְּכֶם׃ °פסוק ז׳.
יז וְעַתָּה אַחִים יָדַעְתִּי כִּי מִבְּלִי־דַעַת פְּעַלְתֶּם כַּאֲשֶׁר גַּם °לוק׳ כ״ג, ל״ג.
יח מֹשְׁלֵיכֶם׃ אַךְ הָאֱלֹהִים מִלֵּא כָכָה אֵת אֲשֶׁר הִגִּיד °א קור׳ ב׳, ח׳.
מִקֶּדֶם בְּפִי כָל־נְבִיאָיו כִּי יְעֻנֶּה הַמָּשִׁיחַ׃ °ישע׳ נ״ג, ג׳- ו׳.
יט לָכֵן הִתְנַחֲמוּ וְשׁוּבוּ לְהִמָּחוֹת חַטֹּאתֵיכֶם לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבוֹאנָה °ירמ׳ ל״א, י״ט.
כ עִתּוֹת הַנֹּפֶשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה׃ וְיִשְׁלַח אֶת־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר °יש׳ מ״ג, כ״ה.
כא הֻגַּד לָכֶם מִקֶּדֶם׃ אֲשֶׁר אָמְנָם צָרִיךְ כִּי הַשָּׁמַיִם יְקַבְּלוּ °תהל׳ ק״י, א׳.
אֹתוֹ עַד־עִתּוֹת הֲשָׁבַת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיהֶם הָאֱלֹהִים °ישע׳ ס״ה, י״ז–כ״ה.
כב בְּפִי כָּל־נְבִיאָיו הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם׃ כִּי אָמְנָם מֹשֶׁה °ברא׳ ג׳, ט״ו.
אָמַר אֶל־הָאָבוֹת כִּי נָבִיא מֵאַחֵיכֶם כָּמֹנִי יָקִים לָכֶם יְהוָה °דברי׳ י״ח, ט״ו–י״ט.
אֱלֹהֵיכֶם אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן בְּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יֹאמַר אֲלֵיכֶם׃
כג וְהָיָה כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶל־הַנָּבִיא הַהוּא תִּכָּרֵת
כד מִקֶּרֶב הָעָם׃ וְגַם כָּל־הַנְּבִיאִים מִשְּׁמוּאֵל וְהַבָּאִים אַחֲרָיו °לוק׳ כ״ד, מ״ד.
כה כֹּל אֲשֶׁר דִּבְּרוּ הִגִּידוּ אֶת־הַיָּמִים הָאֵלֶּה׃ אַתֶּם הֵם בְּנֵי °ישע׳ ד׳, ג׳.
הַנְּבִיאִים וּבְנֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת הָאֱלֹהִים עִם־אֲבוֹתֵינוּ בְּאָמְרוֹ °ברא׳ י״ז, ז׳. °ברא׳ י״ב, ג׳.
כו אֶל־אַבְרָהָם וְנִבְרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה׃ לָכֶם כ״ב, י״ח.
בָּרִאשֹׁנָה הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר הֵקִים אֶת־בְּנוֹ יֵשׁוּעַ שָׁלַח אֹתוֹ °פר׳ י״נ, מ״ו. °תה׳ קכ״ו, א׳.
לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּשׁוּב כָּל־אִישׁ מֵרָעוֹתֵיכֶם׃ רומ׳ י״א, כ״ו.

ד ובדברם אל־העם ויקומו עליהם הכהנים וממנה משמרת — ד"ה א', ט' כ"ט.
ב ההיכל והצדוקים: בהעצבם בעבור למדם את־העם והגידם — ס"א כ', ל"ד.
ג בישוע את־התקומה מעם המתים: וישלחו בם את־ידיהם
וישימו אתם אל־משמר עד המחרת כי היה ערב עתה:
ד אך רבים מהשמעים את־הדבר האמינו ונהיה מספר — ירמ' כ', ב'. פרס' ב', מ"א.
ה האנשים כחמשת אלפים: ויהי ממחרת — פר' ב', מ"ח.
ו ויקהלו משליהם וזקניהם וסופריהם בירושלם: וחנן הכהן — לוק' כ"ד, כ'.
הגדול וכיפא ויוחנן ואלכסנדר וכל אשר היו ממולדת — יוח' י"ח, י"ג
ז הכהן הגדול: ויעמידו אתם בתוך וישאלו באיזו גבורה — י"ד.
ח או באי־זה שם עשיתם אתם זאת: אז פטרוס בהמלאו — מתי' כ"א, כ"ג.
ט רוח הקדש אמר אליהם משלי העם וזקני ישראל: אם — פרס' א', ח'.
אנחנו נחקרים היום על פעלה טובה באיש הלזה במה — מתי' י', י"ח־כ'.
י נושע זה: יודע לכם כלכם ולכל־עם ישראל כי בשם ישוע — יוח' ז', כ"ח.
המשיח הנצרי אשר אתם הצלבתם אתו אשר האלהים — פרס' ג', ט"ז.
יא הקים אתו מעם המתים בזה נצב זה לפניכם שלם: זה — יוחנ' י"ט, ו' ע"ו.
הוא האבן הנמאסה מאתכם הבונים אשר היתה לראש — פרס' ג', כ"ד ל"ג.
יב פנה: ואין באי־זה אחר התשועה כי גם אין שם אחר — תהל' קי"ח, כ"ב.
תחת השמים הנתן בין בני־אדם אשר בו צריך הוא כי — תהל' מ"ט, ח' ט'.
יג נושע: ובראותם את־בטחת פטרוס ויוחנן
ובהבחינם כי אנשים לא־למדים הם והדיוטים ויתמהו גם — שמו' כ"ג, כ'. הוש' י"ג, ט'.
יד הכירו אתם כי עם־ישוע היו: אך בראותם את־האיש — יוחנ' ז', ט"ו.
הנרפא עמד עמהם לא היה להם מאומה לדבר נגדם: — ישע' כ"ד, י"ג.
טו וכאשר צוו אתם לצאת לחוץ מן־הסנהדרין ויתיעצו איש — פסוק ט'.
טז עם־רעהו: לאמר מה־נעשה לאנשים האלה יען כי אמנם — איוב ה', י"ב י"ג.

אות נודע נהיה על־ידיהם גלוי לכל־ישבי ירושלם ולא — פרס' ג', ט'־י"א.
יז נוכל לכחש: אולם למען לא יפרץ עוד יותר בעם גער — ישע' ו', י'.
נגערה בם לבלתי יוסיפו לדבר עוד בשם הזה אף־לא — פרס' ה', מ'.
יח לאחד מבני־אדם: ויקראו אליהם ויעידו בם לבלתי השמיע — ד"ה ב כ"ה, ט"ז. ישע' ל', י', י"א.
יט כליל גם־לא ללמד בשם ישוע: ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו
אליהם אם־ישר הוא לפני האלהים לשמע אליכם יותר — שמו' ח', י"ז.
כ מאל־האלהים שפטו: כי לא נוכל אנחנו לא לדבר את־ — ישע' כ"ח, ז'.
כא הדברים אשר ראינו ושמענו: אך הם כאשר גערו עוד — זכר' א', ט"ו.
בם שלחו אתם חפשי בבלי מצוא מאומה איך יענשו
אתם בעבור העם כי הכל כבדו את־האלהים על הנהיה: — פרס' ה', י"ג.
כב כי יותר מארבעים שנה היה האיש אשר נהיה בו אות
כג המרפא הזה: וכאשר שלחו חפשי ויבואו אל־אשר להם — פרס' א', י"ב, י"ג.
ויספרו כל־אשר אמרו אליהם ראשי הכהנים והזקנים:
כד והם כאשר שמעו נשאו את־קולם בלב אחד אל־האלהים
ויאמרו אדני אתה האלהים אשר עשית את־השמים ואת־ — מ"ב י"ט, ט"ו.
כה הארץ ואת־הים ואת־כל־אשר בם: אשר אמרת בפי דוד
כו עבדך למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק: יתיצבו מלכי — תהל' ב', א'־ג'.
כז ארץ ורוזנים נוסדו יחד על־יהוה ועל־משיחו: כי נוסדו
באמת על־בנך הקדוש ישוע אשר משחת גם הורודוס — תהל' מ"ה, ח'.
כח גם פנטיוס פילטוס עם־גוים ולאמי ישראל: לעשות כל־ — לוק' כ"ג, י"ב.
כט אשר ידך ועצתך גזרה מקדם להיות: ועתה אדני הביטה — ישע' מ"ו, י'.
על־גערותם ותן לעבדיך לדבר את־דברך בכל־בטחה: — מ"ב י"ט, ט"ז.
ל בנטותך את־ידך למרפא ובהיות אותות ומופתים בשם — משל' א', כ"ד.
לא בנך הקדוש ישוע: וכאשר התפללו וינוע המקום אשר — לוק' א', ל"ה. ישע' ו', ד'.

°פרס' ג', ד'. היו נקהלים בו וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את־דבר
האלהים בבטחה : ולהמון המאמינים היה לב
°יוח' י"ז, כ"א. לב אחד ונפש אחת וגם לא אחד אמר כי מאומה
מקניניו שלו הוא כי אם־הכל היה להם משתף : ובגבורה לג
°פרס' א', כ"ב. גדולה נתנו השליחים תעודה על־תקומת האדון ישוע וחן
°תהל' ל"ד, י'. גדול היה על־כלם : כי גם־לא אחד היה חסר ביניהם כי כל־ לד
°או בעלי. אשר היו קני שדות או־בתים מכרו והביאו את־מחירי
הנמכרים : ושמו לרגלי השליחים ויחלק לכל־אחד כפי לה
°פר' י"א, כ"ב־כ"ו. י"ג, א' ג'. אשר היה צרך לאיש : ויוסי המכנה מאת השליחים בר־ לו
נבא אשר הוא מתרגם בן־נחמה לוי כופרוסי ממולדתו :
°שמו' ל"ה, כ"א כאשר היה לו שדה מכר והביא את־הכסף וישם לרגלי לז
השליחים :

°פרס' ד', ל"ד. ואיש אחד ושמו חנניה עם־אשתו שפירה מכר שדה : ה
וינצל מן־המחיר בדעת גם אשתו ויבא חלק אחד וישם ב
°יהוש' ז', א'. לרגלי השליחים : ויאמר פטרוס חנניה למה מלא השטן ג
°תהל' קל"ט, ז'. את־לבבך לכזבך לרוח הקדש ולנצל ממחיר השדה :
°טרם ימכר. האם־לא בהשארו לך נשאר וכהמכרו בכחך שלך היה ד
מה־זה כי־שמת בלבבך את־המעשה הזה לא כזבת
°פסוק ג'. לאנשים כי אם־לאלהים : וכשמע חנניה את־הדברים האלה ה
°יחז' י"א, י"ג. ויפל ויגוע ותהי יראה גדולה על כל־השמעים את־אלה :
°ויק' י', ד' ה'. ויקומו הנערים ויאספו אתו וישאהו החוצה ויקברו ו
אתו : ויהי כשלש שעות אחרי־כן ואשתו בבלי דעתה את ז
°יהוש' ז', י"ט. הנהיה באה פנימה : ויען אתה פטרוס אמרי לי האם־ ח
°ר"ל לא יותר. בעד כל־ככה מכרתם את־השדה ותאמר כן בעד כל־ככה :

ויאמר

ט ויאמר פטרוס אליה מה־זה כי התאחדתם יחד לנסות °דבר' ו', ט"ז.
את־רוח יהוה הנה רגלי המקברים את־אישך על־הדלת °ישע' ס"ג, י'.
י וישאו אתך החוצה : ותפל פתאם אצל רגליו ותגוע °מ"א י"ד, ו'. ע"ג ו', ל"ג.
ובבוא הנערים פנימה מצאו אתה מתה וישאוה החוצה °פסוק ו'.
יא ויקברוה אצל אישה : ותהי יראה גדולה על כל־הקהלה °דבר' י"ז, י"ג.
יב ועל כל־השמעים את־אלה : ובידי השליחים
נהיו אותות ומופתים רבים בקרב העם ויהיו כלם בלב
יג אחד באולם שלמה : ומן־האחרים לא־התערב איש להלוות °מ"א ו', ג'.
יד אליהם ויגדל אתם העם : ועוד יותר נוספו מאמינים °פרס' ב', מ"ז.
טו באדון המונים גם מאנשים גם מנשים : עד לשאת את־ °יהוש' א', ל"ה. גלט' ג', כ"ח.
החולים החוצה אל־הרחובות ולשום אתם על־מטות
ומשכבות למען בבוא פטרוס אף רק צלו יצל על־אי־זה °פרס' י"ט, י"א י"ב.
טז איש מהם : ויקהל גם ההמון מן־הערים מסביב אל־
ירושלם מביאים חולים ומענים מרוחות טמאות והם נרפאו °יוח' י"ד, י"ג.
יז כלם : ויקם הכהן הגדול וכל אשר אתו היא °חכן. פר' ד', ו'.
יח מחלקת הצדוקים וימלאו קנאה : וישלחו ידיהם בשליחים °פר' כ"נ, ס'.
יט וישימו אתם במשמר הכללי : אך מלאך יהוה בלילה פתח °דני' ו', כ"ג.
כ את־דלתות המשמר ויוצא אתם ויאמר : לכו לכם ועמדו °ירמ' ז', ב'.
כא ודברו בהיכל אל־העם את־כל־דברי החיים האלה : וכאשר °ישע' כ"ח, ח'.
שמעו באו בבקר השכם אל־ההיכל וילמדו ובבוא הכהן °ישע' מ"ח, י"א. תה' קי"ט ס'.
הגדול ואלה אשר אתו קראו אל־הסנהדרין ואל כל־זקני בני
כב ישראל וישלחו אל־בית האסורים להביא אתם : אך השטרים °פסוק י"ב.
כג בבואם לא־מצאו אתם במשמר וישובו ויגידו : לאמר כי °מתיו כ"ו
אמנם את־המשמר מצאנו סגור בכל־בטחה ואת השומרים פ"ס פ"ו

עמדים

עמדים בחוץ לפני הדלתות אך כאשר פתחנו לא־מצאנו
איש בפנים׃ וכאשר שמעו את־הדברים האלה הכהן כד
הגדול וממנה משמרת ההיכל וראשי הכהנים ויפונו על־
אדותם מה אפוא תהיה זאת׃ ויבוא איש ויגד להם כה
לאמר כי הנה האנשים אשר שמתם במשמר הם בהיכל
עמדים ומלמדים את־העם׃ אז הלך הממנה עם־השטרים כו
ויבא אתם לא בעז כי יראו את־העם פן־יסקלו׃ וכאשר כז
הביאו אתם העמידום לפני הסנהדרין וישאל אתם הכהן
הגדול לאמר׃ האם־לא העד העדנו בכם לבלתי למד כח
בשם הזה והנה מלאתם את־ירושלם לקחכם וחפצים אתם
להביא עלינו את־דם האיש הזה׃ ויען פטרוס והשליחים כט
ויאמרו צריך הוא לשמע אל־האלהים יותר מאל־אנשים׃
אלהי אבותינו הקים את־ישוע אשר אתם הרגתם בתלות ל
אתו על־עץ׃ את־זה רומם האלהים בימינו נשיא ומושיע לא
לתת תשובה לישראל וסליחת חטאים׃ ואנחנו עדיו על לב
הדברים האלה וגם רוח הקדש אשר נתן אתו האלהים
אל־השמעים אליו׃ והם כאשר שמעו נקרו ויועצו להמית לג
אתם׃ ויקם פרוש אחד בסנהדרין אשר שמו גמליאל לד
מורה התורה ויקר לכל־העם ויצו להוציא את־השליחים
החוצה למעט מזער׃ ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לה
לכם על האנשים האלה מה אתם מחשבים לעשות׃ כי לו
לפני הימים האלה קם תאודס באמרו על־עצמו כי איש
הוא אשר אליו נלוה מספר אנשים כארבע מאות אשר
נהרג והכל כל־אשר נפתו אליו נפוצו ונהיו לאין׃ אחר לז

משל' כ"ח, ל'. / פסוק י"ז. / ד"ה א' כ"ד, ה'. / או ויבוכו. / פסו' כ' כ"ח. / או בחמס. / פסוק כ"ח. / פרק ד', י"ח כ"א. / ישע' כ"ו, י'. / מתי' כ"ז, כ"ה. / פרק ד', י"ט. / ישע' כ"ג, י'. / ישע' כ"ג, י"ג. / ירמ' ל"א, י"ט. / יוח' ט"ו, כ"ו כ"ז. / פרק ז', כ"ד. / פרק כ"ג, ג'. / פרק ד', ט"ו. / גדול וכפלה. / או הסמיכו לו. / משל' כ"ו, כ"ה.

זה קם יהודה הגלילי בימי המפקד והדיח עם רב אחריו
לח גם־הוא אבד והכל כל־אשר נפתו אליו נפזרו׃ ועתה אני
אמר לכם חדלו מן־האנשים האלה והניחו להם כי אם־
מאת אנשים היתה העצה הזאת או הפעל הזה יבטל׃
לט אך אם מאת האלהים היא לא תוכלו לבטל אתו פן־
מ תמצאו גם לחמי אלהים׃ ויאותו אליו ויקראו אל־
השליחים וייסרום ויעידו בם לבלתי דבר בשם ישוע
מא וישלחו אתם חפשי׃ אז הם הלכו להם שמחים מלפני
מב הסנהדרין כי בעבור שמו נחשבו שוים להקלות׃ ובכל־
יום בהיכל ומבית אל־בית לא־שבתו מלמד ומבשר את־
ישוע המשיח׃
ו ובימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלנת
היונים נגד העברים יען כי נשו אלמנותיהם בשרות
ב יום ביומו׃ ויקראו שנים־העשר אל־המון התלמידים
ויאמרו לא ישר כי אנחנו נעזב את־דבר האלהים ונשרת
ג שלחנות׃ לכן חזו מכם אחים אנשים מועדים שבעה
מלאי רוח הקדש וחכמה אשר נציג אתם על החפץ
ד הזה׃ אך אנחנו נתמיד בחזקה בתפלה ובשרות הדבר׃
ה וייטב הדבר לפני כל־ההמון ויבחרו את־סטיפנוס איש
מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ופרוכורוס וניקנור
ו ותימון ופרמנס וניקלס מתיהד אנטיוכי׃ אשר הציגו
אתם לפני השליחים וכאשר התפללו סמכו עליהם את־
ז הידים׃ ודבר האלהים גדל וירב מספר התלמידים
בירושלם מאד גם המון רב מן־הכהנים שמעו אל־

לוק' ג', ג'. / איו' כ"א, ט'. / ישע' ח', ט"ז. / איו' ה', י"ג. / ישע' מ"ג, י"ג. / ישע' מ"ה, ט'. / מתי' י', י"ז. / מתי' ה', י'-י"ב. / תה' מ"ד, כ"ג. / ישע' כ"ח, א'. / איכ' ס', ט"ו. / פר' כ"א, כ'. / יהודים מדברי יונית. / ישע' ל"ב, י"ד. / המחלוקה. / שמו' י"ח, כ"א. / קהל' ג', א'. / פר' א', י"ד. / פר' ט"ו, כ"ג. / פר' י"ג, ג'. / פר' י"ג, כ"ד. / ישע' מ"ג, כ"א. / תהל' קל"ג, ט'. / מלא' ג', ז'.

°פו כתר. האמונה: אך סטיפנוס מלא אמונה וגבורה עשה פלאות ח
°ר"ל מכותלי'. ואותות גדלות בקרב העם: ויקומו אחדים ט
°המחופסיכ. מבית הכנסת הנקרא של־הלברטינים והקורנים והאלכסנדרים
°פו קור' א', כ'. ומאלה אשר מקיליקיא ומאסיא ויתוכחו עם־סטיפנוס:
°ישע' כ"ד, י"ז. ולא יכלו להתנגד אל־החכמה ואל־הרוח אשר דבר בו: י
°פו הכינו. אז השליחו גברים אשר יאמרו כי שמענו אתו ממלל יא
ת"ח כ"ח, י'. דברי גדופים במשה ובאלהים: גם הרגיזו את־העם ואת יב
°מתי' כ"ו, ס"א. הזקנים ואת הסופרים ויקומו עליו ויחטפו אתו ויביאוהו
°ירמ' כ', ל"ז. אל־הסנהדרין: גם הקימו עדי שקר אשר אמרו האיש יג
הזה איננו חדל למלל דברי גדופים נגד המקום הקדוש
הזה והתורה: כי שמענו אתו אמר כי ישוע הנצרי זה יד
°מתי' כ"ג, ל"ח ישבית את־המקום הזה וישנה את־החקים אשר מסר לנו
ל"ט. דכי' ט', כ"ו. משה: וכאשר הביטו בו כל היושבים בסנהדרין ראו טו
°מתי' ס', י"ז. את־פניו כפני מלאך:
יוח' ד', כ"ח כ"ג. ויאמר הכהן הגדול האמנם הדברים האלה ככה הם: ז
°סמו' ל"ד, כ"ט ל'. ויאמר הוא גברים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד ב
°ישע' כ"ח, ח' ג'. נראה אל־אבינו אברהם בהיותו בארם נהרים בטרם
°יהוש' כ"ד, ב' ג'. שבתו בחרן: ויאמר אליו לך־לך מארצך וממולדתך ובא ג
°ברא' י"ב, א'. אל־הארץ אשר אראך: אז יצא מארץ כשדים וישב בחרן ד
°ברא' י"א, ל"א. ומשם אחרי מות אביו העביר אתו אל־הארץ הזאת אשר
°ברא' י"ג, ס'. אתם עתה יושבים בה: ולא־נתן לו נחלה בה אף־לא ה
°ברא' כ"ג, ד'. מדרך כף־רגל והבטיח לתת אתה לו לאחזה ולזרעו
°ברא' י"ב, ז'. י"ג, ס'. אחריו בבלי היות לו ילד: ויאמר ככה האלהים כי יהיה ו
°ברא' ט"ו, י"ג. זרעו גר בארץ נכריה ויעבידו אתו וירעו ארבע מאות

שנה: ואת הגוי אשר יעבדו אדין אנכי אמר האלהים °ברא' ט"ו, י"ד.
ח ואחרי־כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: ויתן לו ברית °סמו' ג', י"ב.
מילה ובכן הוא הוליד את־יצחק וימל אתו ביום השמיני °ברא' י"ז, י'.
ויצחק את־יעקב ויעקב את־שנים העשר ראשי האבות: °ברא' כ"א, ד'.
ט וראשי האבות בקנאם ביוסף מכרו אתו אל־מצרים ויהי °ברא' ל"ז, כ"ח.
י האלהים אתו: ויצילהו מכל־צרותיו ויתן לו חן וחכמה °ברא' ל"ט, כ"א.
לפני פרעה מלך מצרים וישימהו לשליט על־מצרים ועל °ברא' מ"א, מ"א
יא כל־ביתו: ויבוא רעב על כל־ארץ מצרים וכנען וצרה °ברא' מ"א, כ"ד
יב גדולה ולא־מצאו אבותינו אכל: וכשמוע יעקב כי יש־ כ"ס.
°ברא' מ"ב, א'.
יג שבר במצרים וישלח את־אבותינו בראשונה: ובשנית °ברא' מ"ב, ג'.
התודע יוסף אל־אחיו וגלויה נהיתה אל־פרעה מולדת °ברא' מ"ה, א'
יד יוסף: וישלח יוסף ויקרא אליו את־יעקב אביו ואת כל־ ט"ז. °ברא' מ"ה,
טו משפחתו חמש ושבעים נפש: וירד יעקב מצרימה וימת י"ז־כ"ח.
טז הוא ואבותינו: ויעתקו שכמה וישמו בקבר אשר קנה °ברא' מ"ו, ו'.
יז אברהם במחיר כסף מבני חמור אבי שכם: וכאשר קרבה °יהו' כ"ד, ל"ב. ברא' ל"ג, י"ט.
עת ההבטחה אשר נשבע האלהים לאברהם ויגדל העם °ברא' כ"ג, ט"ז
יח וירב במצרים: עד כי־קם מלך אחר אשר לא ידע את־ י"ז.
יט יוסף: זה התחכם למולדתנו והרע לאבותינו לעשות כי °סמו' א', ח'. °סמו' א', י'.
כ וישתו עולליהם החוצה לבלתי החיותם: בעת ההיא נולד °סמו' א', כ"ג.
משה ויהי טוב לאלהים ויכלכל שלשה ירחים בבית אביו: °סמו' ב', ב'.
כא וכאשר הושת החוצה נשאה אתו בת־פרעה ותכלכל אתו °סמו' ב', ט'.
כב לה לבן: וילמד משה בכל־חכמת המצריים ויהי חזק
כג בדברים ובפעלים: וכאשר מלאה לו עת ארבעים שנה °סמו' ב', י"א
כד עלה על־לבו לפקד את־אחיו בני ישראל: ובראותו איש י"ב.

אֶחָד נֶעֱשָׁק הוֹשִׁיעַ וְעָשָׂה נְקָמָה לַנִּלְחָץ בְּהַכּוֹת אֶת־ ° שמו׳ ב׳, י״ב.
הַמִּצְרִי׃ וַיְדַמֶּה כִּי יָבִינוּ אֶחָיו כִּי הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ יִתֵּן לָהֶם כה
תְּשׁוּעָה אַךְ הֵם לֹא הֵבִינוּ׃ גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי נִרְאָה כו ° שמו׳ ב׳, י״ג
אֲלֵיהֶם בְּהִנָּצוֹתָם וַיִּפְצַר בָּם לְשָׁלוֹם לֵאמֹר גְּבָרִים אַתֶּם ־י״ד.
אַחִים אַתֶּם לָמָּה תַעַשְׁקוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃ אַךְ הָעוֹשֵׁק כז ° חיונ כ״ס, ג׳. תהל׳ קמ״ז, י״ד.
אֶת־רֵעֵהוּ הֲדָפוֹ אֹתוֹ לֵאמֹר מִי שָׂמְךָ לְשַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ׃
הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶתְמוֹל אֶת־הַמִּצְרִי׃ כח
וַיִּבְרַח מֹשֶׁה בַּדָּבָר הַזֶּה וַיְהִי גֵר בְּאֶרֶץ מִדְיָן אֲשֶׁר־שָׁם כט ° שמו׳ ב׳, ט״ו.
הוֹלִיד שְׁנֵי בָנִים׃ וּבִמְלֹאת אַרְבָּעִים שָׁנָה נִרְאָה אֵלָיו ל ° שמו׳ י״ח, ג׳ ־ד׳.
בְּמִדְבַּר הַר־סִינַי מַלְאַךְ יְהוָֹה בְּלַבַּת אֵשׁ בַּסְּנֶה׃ וּמֹשֶׁה לא ° שמו׳ ג׳, ב׳.
בִּרְאוֹתוֹ תָּמַהּ עַל־הַמַּרְאֶה וְכַאֲשֶׁר נִגַּשׁ לְהַבִּיט הָיָה קוֹל ° שמו׳ ג׳, ג׳־
יְהוָֹה אֵלָיו׃ אָנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי לב ה׳.
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיְהִי מֹשֶׁה רֹעֵד וְלֹא־עָרַב אֶת־לִבּוֹ ° שמו׳ ג׳, ו׳.
לְהַבִּיט׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָֹה שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי לג ° ירמ׳ ל׳, ל״ח.
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו אַדְמַת קֹדֶשׁ הוּא׃ רָאֹה לד ° שמו׳ ג׳, ז׳־ח׳.
רָאִיתִי אֶת־עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי
וָאֵרֵד לְהַצִּילָם וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ מִצְרָיְמָה׃ אֶת־זֶה לה ° שמו׳ ג׳, י׳.
מֹשֶׁה אֲשֶׁר כִּחֲשׁוּ בוֹ לֵאמֹר מִי שָׂמְךָ לְשַׂר וְשֹׁפֵט אֶת־ ° פסוק כ״ז.
זֶה שָׁלַח הָאֱלֹהִים שַׂר וְגוֹאֵל בְּיַד הַמַּלְאָךְ הַנִּרְאָה אֵלָיו ° ישע׳ ס״ג, ט׳.
בַּסְּנֶה׃ זֶה הוֹצִיא אֹתָם בַּעֲשׂוֹת פְּלָאִים וְאוֹתוֹת בְּאֶרֶץ לו ° שמו׳ ל״ג, ח׳.
מִצְרַיִם וּבְיַם־סוּף וּבַמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ זֶה הוּא מֹשֶׁה לז ° דבר׳ ח׳, ב׳.
אֲשֶׁר אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָבִיא מֵאֲחֵיכֶם כָּמֹנִי יָקִים לָכֶם ° דבר׳ י״ח, ט״ו.
יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן׃ זֶה הוּא אֲשֶׁר הָיָה בַּקְּהִלָּה לח ° שמו׳ כ״ג, כ׳־
בַּמִּדְבָּר עִם־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר אֵלָיו בְּהַר סִינַי וְעִם אֲבוֹתֵינוּ כ״ג. י״ך, י״ט.

אשר

לט אֲשֶׁר קִבֵּל אִמְרֵי חַיִּים לָתֵת לָנוּ׃ אֲשֶׁר אֲבוֹתֵינוּ לֹא אָבוּ ° דבר׳ ל״ב, מ״ז.
לִהְיוֹת נִשְׁמָעִים אֵלָיו כִּי אִם־הֲדָפוּהוּ וּפָנוּ בִלְבָבָם ° שמו׳ ט״ז, ג׳.
מ מִצְרָיְמָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אַהֲרֹן עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ ° שמו׳ ל״ב, א׳.
לְפָנֵינוּ כִּי מֹשֶׁה זֶה אֲשֶׁר הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא
מא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃ וַיַּעֲשׂוּ עֵגֶל בַּיָּמִים הָהֵם וַיַּקְרִיבוּ זֶבַח ° תה׳ ק״ו, י״ט.
מב לַפָּסֶל וַיִּשְׂמְחוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם׃ וַיִּפֶן הָאֱלֹהִים וַיִּמְסֹר אֹתָם ° תה׳ פ״א, י״ג.
לַעֲבֹד אֶת־צְבָא הַשָּׁמַיִם כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר הַנְּבִיאִים הַזְּבָחִים ° עמוס ה׳,
וּמִנְחָה הִגַּשְׁתֶּם לִּי בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כ״ה־כ״ז. ° תהל׳ כ״ה, י׳.
מג וּנְשָׂאתֶם אֵת סֻכַּת מֹלֶךְ וְכוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם רֵמְפָן הַצְּלָמִים ° ויק׳ כ׳, ב׳.
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְהִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מֵהָלְאָה
מד לְבָבֶל׃ מִשְׁכַּן הָעֵדוּת הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר כַּאֲשֶׁר ° שמו׳ ל״ח, כ״א.
צִוָּה הָאֹמֵר אֶל־מֹשֶׁה לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ כְּתַבְנִית אֲשֶׁר רָאָה׃ ° הו כוס.
מה אֲשֶׁר גַּם הֱבִיאוּהוּ אֲבוֹתֵינוּ הַלּוֹקְחִים אֹתוֹ עִם־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־ ° שמו׳ כ״ה, מ׳.
אֲחֻזַּת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר גֵּרַשׁ אֹתָם הָאֱלֹהִים מִפְּנֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד ° יהוש׳ י״ח, א׳.
מו יְמֵי דָוִד׃ אֲשֶׁר מָצָא חֵן לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיְבַקֵּשׁ לִמְצֹא ° ש״ב ו׳, י״ז.
מז מח מִשְׁכָּן לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ אַךְ שְׁלֹמֹה בָּנָה לּוֹ בָּיִת׃ אוּלָם ° תה׳ קל״ב, ה׳.
אֵין הָעֶלְיוֹן שֹׁכֵן בְּהֵיכָלוֹת עֲשׂוּיֵי יָדַיִם כַּאֲשֶׁר הַנָּבִיא ° מ״א ו׳, א׳.
מט אֹמֵר׃ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה בַיִת תִּבְנוּ ° ישע׳ ס״ו, א׳,
נ לִי נְאֻם יְהוָֹה אוֹ אֵי־זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי׃ הַאִם־לֹא יָדִי ב׳.
נא עָשְׂתָה אֶת־כָּל־אֵלֶּה׃ קְשֵׁי עֹרֶף וְעַרְלֵי הַלֵּב וְהָאָזְנַיִם אַתֶּם ° ירמ׳ כ״ג, כ״ד. ° שמו׳ ל״ג, ג׳.
נב תָּמִיד מִתְנַגְּדִים אֶל־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כַּאֲבוֹתֵיכֶם גַּם־אַתֶּם׃ אֶת־ ° ירמ׳ ט׳, כ״ה.
מִי מִן־הַנְּבִיאִים לֹא רָדְפוּ אֲבוֹתֵיכֶם וְהֵמִיתוּ אֶת־הַמַּגִּידִים ° ישע׳ ס״ג, י׳. ° מ״א י״ט, י׳.
מִקֶּדֶם עַל־אוֹדוֹת בִּיאַת הַצַּדִּיק אֲשֶׁר עַתָּה מַסְגִּירָיו וּמְרַצְּחָיו ° ישע׳ כ״ג, י״א.
נג אַתֶּם נִהְיֵיתֶם׃ אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם אֶת־הַתּוֹרָה בַּעֲרִיכַת מַלְאָכִים ° דבר׳ ל״ג, ד׳.

ולא

ירמ' ט"ז, י"ח. ולא שמרתם : ובשמעם את־אלה נד
פר' ה', ל"ג. וינקרו בלבותם ויחרקו את־השנים עליו : אך הוא בהיותו נה
פר' ח', י'. מלא רוח הקדש הביט אל־השמים וירא את־כבוד אלהים
תהל' ק"י, א'. ואת־ישוע עמד לימין האלהים : ויאמר הנה אני רואה את־ נו
מתי כ"ו, ס"ד. השמים נפתחים ואת בן־האדם עמד לימין האלהים :
תהל' כ"ח, ה'. ויצעקו בקול גדול ויאטמו את־אזניהם ויסתערו כאחד נז
מ"א כ"א, י"ג. עליו : וישליכהו אל־מחוץ לעיר ויסקלהו והעדים הניחו נח
פר' כ"ב, כ'. את־בגדיהם לרגלי נער הנקרא שאול : ויסקלו את־סטיפנוס נט
תהל' ל"א, ו'. קרא ואמר אדני ישוע קבל את־רוחי : ויכרע על־ברכיו ס
במד' י"ב, י"א. ויצעק בקול גדול אדני אל־תקים להם את־החטא הזה
דבר' י"ג, ג'. וכאשר אמר זאת ישן :
הן מסכים. ושאול היה נאות להרגתו ותהי ביום ההוא רדיפה ח
פר' כ"ו, י'-י"א. גדולה על־הקהלה אשר בירושלם וכלם נפוצו בכל גלילות
יהודה ושמרון זולתי השליחים : ויאספו את־סטיפנוס ב
סביבו וקברו. תהל' פ', י"ד. אנשים חסידים ויעשו עליו מספד גדול : אך שאול החריב ג
גלט' א', י"ג. את־הקהלה בבואו פנימה מבית אל־בית סחב אנשים גם
ישע' כ"ב, ז'. נשים ומסגיר אל־משמר : אכן אלה הנפוצים שוטטו ויבשרו ד
והכריז. את־הדבר : אך פילפוס ירד לעיר שמרון ויקרא להם את־ ה
ישע' כ"ח, ז'. המשיח : ויקשיבו ההמונים בלב אחד אל־הנאמרים בפי ו
יוח' ד', ל"ט. פיליפוס בשמעם ובראותם את־האותות אשר עשה : כי ז
מרק ט"ז, י"ז. מרבים אשר היו להם רוחות טמאות בצעק בקול
פר' ט"ז, ל"ד. גדול יצאו ורבים נכי־אברים ופסחים נרפאו : ותהי שמחה ח
דבר' י"ח, י'-י"ד. גדולה בעיר ההיא : ואיש אחד שמעון שמו היה מלפנים ט
בעיר ההיא קסם קסמים ומהולל את־עם שמרון באמרו

י להיותו עצמו איזה גדול : אשר אליו הקשיבו כלם מקטן פר' ה', ל"ו.
ועד־גדול באמרם זה הוא גבורת האלהים הגדולה : פר' י"ב, כ"ג.
יא יב והקשיבו אליו בעבור הוללו אתם זמן רב בקסמים : אך חיזק י"ב, י"ז.
כאשר האמינו לפילפוס המבשר את־הדברים על־אדות פסוק ה'.
מלכות האלהים ושם ישוע המשיח נטבלו גם אנשים פר' ו', ה'. פר' א', ג'.
יג גם נשים : ושמעון גם הוא האמין וכאשר נטבל היה
דבק אל־פילפוס ובראותו אותות וגבורות גדולות נעשות
יד וישתומם וכאשר שמעו השליחים אשר שמו' ח', ט"ו.
בירושלם כי קבלה שמרון את־דבר האלהים וישלחו אליהם
טו את־פטרוס ואת־יוחנן : והם ברדתם התפללו בעדם לוק' י"א, י"ג.
טז כי יקחו את־רוח הקדש : כי עוד לא נפל אף־לא על־אחד פר' י', מ"ד.
יז מהם אך לבד נטבלים היו בשם האדון ישוע : אז שמו במד' כ"ז, כ"ג.
יח את־ידיהם עליהם ויקחו את־רוח הקדש : ובראות שמעון
כי בסמיכת ידי השליחים נתן רוח הקדש ויגש להם כסף : מ"ב ה', ט"ו.
יט לאמר תנו גם־לי את־השלטן הזה למען כל אשר אשים
כ את־ידי עליו יקח את־רוח הקדש : ויאמר אליו פטרוס
כספך אתך יהי לאבדון יען דמית כי מתנת האלהים בכסף מ"ב ה', כ"ו.
כא תקנה : אין לך חלק גם־לא גורל בדבר הזה כי לבבך איננו יהוש' כ"ב, כ"ה.
כב ישר לפני האלהים : לכן שוב מרעתך זאת והתפלל לאלהים תה' ע"ח, ל"ז.
כג אם־אפוא תסלח לך מזמת לבך : כי במררת לענה וחרצבות ישע' נ"ח, ו'.
כד רשע אני ראה אתך נאחז : ויען שמעון ויאמר התפללו מ"א י"ג, ו'.
אתם בעדי אל־יהוה למען לא־יבוא עלי מאומה מן־הדברים
כה אשר אמרתם : אכן הם כאשר העידו ודברו את־דבר האדון פסוק י"ד.
שבו ירושלמה ובשרו רבים מכפרי השמרונים : לוק' ט', נ"ב

° ע״נ ח׳, נ׳. וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־פִּילִפּוֹס לֵאמֹר קוּם וָלֵךְ הַנֶּגְבָּה כו
° שופט׳ ח׳, י״א. עַל־הַדֶּרֶךְ הַיּוֹרֵד מִירוּשָׁלַיִם עַזָּתָה וְזֶה חָרֵב הוּא׃ וַיָּקָם כז
° ירמ׳ ל״ח, ז׳. וַיֵּלַךְ וְהִנֵּה אִישׁ כּוּשִׁי סָרִיס שַׁלִּיט לְקַנְדָּקָה מַלְכַּת הַכּוּשִׁים
° מ״א ח׳, מ״א. אֲשֶׁר הָיָה עַל־כָּל־אוֹצָרָהּ אֲשֶׁר בָּא יְרוּשָׁלַיְמָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת׃
° נספר. וְהָיָה שָׁב וְיוֹשֵׁב עַל־מֶרְכַּבְתּוֹ וַיִּקְרָא בִּישַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא׃ וַיֹּאמֶר כח כט
פ״נ כ״נ, נ׳. הָרוּחַ אֶל־פִּילִפּוֹס גַּשׁ וּדְבַק אֶל־הַמֶּרְכָּבָה הַזֹּאת׃ וַיָּרָץ ל
שָׁמָּה פִּילִפּוֹס וַיִּשְׁמַע אֹתוֹ קֹרֵא בִּישַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר
° יש׳ כ״ט, י״א. הַאֻמְנָם אַתָּה מֵבִין אֵת אֲשֶׁר אַתָּה קֹרֵא׃ וַיֹּאמֶר אֵיךְ לא
תהל׳ כ״ס, ס׳. אֵפוֹא אוּכַל אִם־אִישׁ לֹא־יְנַהֵל אֹתִי וַיְבַקֵּשׁ מֵאֵת פִּילִפּוֹס
כִּי יַעֲלֶה וְיֵשֵׁב אִתּוֹ׃ וּמְקוֹם הַכָּתוּב אֲשֶׁר קָרָא הָיָה זֶה לב
° יש׳ נ״ג, ז׳ ח׳. כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וּכְרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה כֵּן לֹא יִפְתַּח
° הו נשפלותו. פִּיו׃ בְּעָצְרוֹ מִשְׁפָּטוֹ לֻקָּח וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ כִּי נִגְזְרוּ לג
מִן־הָאָרֶץ חַיָּיו׃ וַיַּעַן הַסָּרִיס אֶת־פִּילִפּוֹס וַיֹּאמַר אֲנִי שֹׁאֵל לד
מֵאִתְּךָ עַל־מִי הַנָּבִיא מְדַבֵּר זֹאת הַאִם עַל־עַצְמוֹ אוֹ עַל־ °
° איוב ג׳, ח׳. אִי־זֶה אַחֵר׃ וַיִּפְתַּח פִּילִפּוֹס אֶת־פִּיו וַיָּחֶל מִן־הַכָּתוּב הַזֶּה לה
° לוק׳ כ״ד, כ״ז. וַיְבַשֵּׂר אֹתוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ׃ וְכַאֲשֶׁר נָסְעוּ עַל־הַדֶּרֶךְ וַיָּבֹאוּ אֶל־ לו
° פר׳ י׳, מ״ז. מְקוֹם מַיִם אֶחָד וַיֹּאמֶר הַסָּרִיס הִנֵּה מַיִם מָה מֹנֵעַ אֹתִי
° רומ׳ י׳, י׳. מֵהִטָּבֵל׃ וַיֹּאמֶר פִּילִפּוֹס אִם־אַתָּה מַאֲמִין מִכָּל־לְבָבְךָ מֻתָּר לז
° מתי׳ ט״ז, ט״ז. הוּא וַיַּעַן וַיֹּאמַר אֲנִי מַאֲמִין כִּי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים
יוח׳ ו׳, ס״ט. הוּא׃ וַיְצַו כִּי תַעֲמֹד הַמֶּרְכָּבָה וַיֵּרְדוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־הַמַּיִם לח
יחז׳ ל״ו, כ״ה. גַּם־פִּילִפּוֹס גַּם הַסָּרִיס וַיִּטְבֹּל אֹתוֹ׃ וְכַאֲשֶׁר עָלוּ מִן־הַמַּיִם לט
° מ״א י״ח, י״ב. רוּחַ יְהוָה חָטַף אֶת־פִּילִפּוֹס וְלֹא־רָאָה אֹתוֹ הַסָּרִיס עוֹד כִּי
הָלַךְ עַל־דַּרְכּוֹ שָׂמֵחַ׃ אַךְ פִּילִפּוֹס נִמְצָא בְּאַשְׁדּוֹד וּבְעָבְרוֹ מ
° יטוס׳ י״ח, כ״ג. בִּשַּׂר אֶת־כָּל־הֶעָרִים עַד אֲשֶׁר בָּא אֶל־קֵיסַרְיָא׃

ט וְשָׁאוּל עוֹד נֹשֵׁף גְּעָרָה וָרֶצַח אֶל־תַּלְמִידֵי הָאָדוֹן וַיָּבֹא ° חו יפח. תה׳ כ״ז, י״ב.
ב אֶל־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל׃ וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אִגְּרוֹת לְדַמֶּשֶׂק אֶל־בָּתֵּי
הַכְּנֵסִיּוֹת לְמַעַן אִם־יִמְצָא אֲחָדִים בַּעֲלֵי הַדֶּרֶךְ הַזֶּה גַּם ° פר׳ כ״ו, י׳ י״א.
ג אֲנָשִׁים גַּם נָשִׁים יְבִיאֵם אֲסוּרִים יְרוּשָׁלָיְמָה׃ וּבְנָסְעוֹ הָיָה ° דת המשיח.
כִּי קָרַב אֶל־דַּמֶּשֶׂק וּפִתְאֹם הִגִּיהַּ אֹתוֹ מִסָּבִיב אוֹר מִן ° מ״ח כ׳, ל״ד.
ד הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁמַע קוֹל אֹמֵר אֵלָיו שָׁאוּל שָׁאוּל ° פר׳ כ״ג, ו׳ י׳.
ה לָמָּה אַתָּה רֹדֵף אֹתִי׃ וַיֹּאמַר מִי אַתָּה אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר ° נרח׳ ל״ג, ל׳.
הָאָדוֹן אָנֹכִי יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתָּה רֹדֵף אֹתוֹ קָשֶׁה לְךָ לִבְעוֹט ° דבר׳ ל״ב, ט״ו.
ו עַל־דָּרְבָנוֹת׃ וּבִרְעָדוֹ וּבְהִשְׁתּוֹמְמוֹ אָמַר אֲדֹנִי מָה אַתָּה ° במד׳ כ״ג, ל״ד ל״ה.
רֹצֶה כִּי אֶעֱשֶׂה וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן אֵלָיו קוּם וָלֵךְ הָעִירָה וְשָׁם
ז יְדֻבַּר לְךָ מָה צָרִיךְ אַתָּה לַעֲשׂוֹת׃ וְהָאֲנָשִׁים הַנּוֹסְעִים עִמּוֹ ° פרס׳ כ״נ, ט׳.
עָמְדוּ מִשְׁתָּאִים אָמְנָם שֹׁמְעִים אֶת־הַקּוֹל אַךְ אִישׁ אֵינָם ° דבר׳ ד׳, י״ב. דני׳ י׳, ז׳.
ח רֹאִים׃ וַיָּקָם שָׁאוּל מִן־הָאָרֶץ אַךְ בְּהִפָּתַח עֵינָיו לֹא רָאָה
ט אִישׁ וַיּוֹלִיכוּ אֹתוֹ בַּיָּד וַיְבִיאֻהוּ אֶל־דַּמֶּשֶׂק׃ וַיְהִי שְׁלֹשֶׁת ° פר׳ כ״ב, י״א.
יָמִים בִּלְתִּי רֹאֶה וְלֹא אָכַל גַּם־לֹא שָׁתָה׃ ° אסת׳ ה׳, ט׳.
י וַיְהִי תַּלְמִיד אֶחָד בְּדַמֶּשֶׂק וּשְׁמוֹ חֲנַנְיָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאָדוֹן ° פר׳ כ״ב, י״ב.
יא בְּמַרְאֶה חֲנַנְיָה וַיֹּאמַר הִנְנִי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן אֵלָיו קוּם ° יחז׳ י״ח, כ״ד.
וָלֵךְ אֶל־הָרְחוֹב הַנִּקְרָא יָשָׁר וּדְרֹשׁ בְּבֵית יְהוּדָה לְאִישׁ
יב שָׁאוּל שְׁמוֹ הַתַּרְשִׁישִׁי כִּי הִנֵּה הוּא מִתְפַּלֵּל׃ וְרָאָה בְּמַרְאֶה ° פר׳ כ״א, ל״ט.
אִישׁ חֲנַנְיָה שְׁמוֹ בָּא פְנִימָה וְשָׂם יָד עָלָיו לְמַעַן יִרְאֶה ° פסוק ט׳.
יג עוֹד׃ וַיַּעַן חֲנַנְיָה אֲדֹנִי שָׁמַעְתִּי מֵרַבִּים עַל־אֹדוֹת הָאִישׁ
יד הַזֶּה כַּמָּה רָעוֹת עָשָׂה לִקְדוֹשֶׁיךָ בִּירוּשָׁלָיִם׃ וּפֹה יֶשׁ־לוֹ ° תהל׳ ל״ד, י׳.
שִׁלְטוֹן מֵרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לֶאֱסוֹר אֶת־כָּל הַקֹּרְאִים אֶל־שְׁמֶךָ׃ ° יואל ג׳, ל״ג. ° ירמ׳ כ״ה, ל״ד.
טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאָדוֹן לֵךְ כִּי כְּלִי מִבְחוֹר לִי זֶה לָשֵׂאת אֶת־ ° תהל׳ פ׳, ע״ג.

°פר' כ"ו, ג'. שמי לפני גוים ומלכים גם לפני בני ישראל : כי אני ׳ טז
°א קור' ד', ט'- י"ג. אראה אתו כמה צריך הוא כי יענה למען שמי : וילך יז
לו חנניה ויבא הביתה וכשומו עליו את־ידיו אמר שאול
פסוק י"ח. אחי האדון שלח אתי ישוע הנראה אליך בדרך אשר
°פר' ח', י"ז. באת בה למען תראה עוד ותמלא רוח הקדש : וכרגע יח
°ישע' ל"ה, ה'. נפלו מעיניו כמו קשקשים ופתאם ראה עוד ויקם ויטבל :
°ס"א כ"ח, כ"ה. ויקח אכל ויחזק ויהי שאול עם־התלמידים אשר בדמשק יט
°גלט' א', ט"ז. ימים אחדים : וכרגע בבתי הכנסיות השמיע את־ישוע כי כ
°דכי' א', כ"ז. זה הוא בן־האלהים : וישתוממו כל־השמעים ויאמרו כא
°פר' ח', ג'. הלא ׳ זה הוא המאבד בירושלם את־הקראים אל־השם
הזה וגם הנה לזאת בא למען יביא אתם אסורים אל־
°או חזק. ראשי הכהנים : אך שאול גבר עוד יותר והמם את־ כב
°או התמס. היהודים היושבים בדמשק בהורות כי זה הוא המשיח :
כתמ' ח', י"א. וכאשר מלאו ימים רבים ויועצו היהודים כג
°פסוק י"ט.
גלט' א', י"ח. יחד להמית אתו : ותודע לשאול מועצתם וישמרו את־ כד
°ב קור' י"א, ל"ב ל"ג. השערים יומם ולילה למען יהרגהו : ויקחהו התלמידים כה
לילה וישלחהו מטה בעד החומה בהורידם בסל : וכאשר כו
°גלט' א', י"ח- כ"ד. בא שאול ירושלמה וינסה לדבק אל־התלמידים וכלם יראו
אתו ולא האמינו כי תלמיד הוא : אך בר־נבא לקח אתו כז
°פר' י"א, כ"ג כ"ה. אליו והביאו אל־השליחים ויספר להם איך ראה את־האדון
°פסוק ג'. בדרך וכי דבר אליו ואיך בדמשק דבר בגלוי בשם ישוע :
°מ"א ג', ז'. ויהי אתם בא ויוצא בירושלם וידבר בגלוי בשם האדון כח
°מיכה ו', ג'. ישוע : וידבר ויתוכח גם עם היונים אך הם בקשו כט
°פר' ו', א'. להרג אתו : וכאשר ידעו האחים הורידהו לקסריא ל

לא וישלחהו תרשישה : ובכן הקהלות בכל־יהודה והגליל °פר' י"א, כ"ה.
ושמרון היה להן שלום בנויות ומתהלכות ביראת יהוה °יהוש' כ"ג, ס'.
לב ובנחמת רוח הקדש רבו : ויהי בעבר פטרוס קול' ג', ו' ז'.
לג בכל־עברים וירד גם אל־הקדושים הישבים בלוד : וימצא °או מקומות.
שם איש אחד ושמו איניאס משכב על־מטה משמנה °ר"ל הלל.
לד שנים אשר היה נכה אברים : ויאמר אליו פטרוס איניאס °פר' ח', ז'.
ישוע המשיח רפא אתך קום ורפד לך וכרגע קם : °איוב י"ז, י"ג.
לה ויראו אתו כל יושבי לוד ושרון ויפנו אל־האדון : °יש' מ"ה, כ"ג.
לו וביפו היתה תלמידה אחת ושמה טביתא אשר °יונה א', ג'.
מתרגמה נאמרה צביה היא היתה מלאה פעלים טובים °אפס' ב', י'.
לז ונדבות אשר עשתה : ויהי בימים ההם ותחלה ותמות
לח וכאשר רחצו אתה שמוה בעליה : ובאשר לוד קרבה °פסו' א' י"ג.
ליפו התלמידים כשמעם כי פטרוס יש בה שלחו אליו
לט שני גברים ויבקשהו לבלתי העצל לעבר אליהם : ויקם °או המנע.
פטרוס וילך אתם וכבואו העלו אתו אל־העליה ותעמדנה במד' כ"ב, ט"ז.
אצלו כל־האלמנות בוכיות ומראות כתנות ובגדים כל
מ אשר עשתה צביה בהיותה עמהן : ויוצא פטרוס את־ °מרק' ה', מ'.
כלם החוצה ויכרע על־ברכיו ויתפלל ויפן אל־הגויה ויאמר °מ"א י"ז, כ"א.
טביתא קומי והיא פתחה את־עיניה ובראותה את־פטרוס
מא ותקם ותשב : ויתן לה יד ויקומם אתה וכאשר קרא את־
מב הקדושים ואת־האלמנות הציג אתה חיה : ותודע זאת °פסוק ל"ג.
מג בכל־יפו ורבים האמינו באדון : ויהי נשב ימים רבים °מ"א י"ז, כ"ג.
ביפו אצל שמעון אחד בורסי : °מעבד עורות.
י ואיש אחד היה בקסריא אשר שמו קרניליוס שר מאה

° מ"א ח׳, מ"ג. מן־הגדוד הנקרא האיטלקי : חסיד וירא את־האלהים עם ב
° דכ׳ ד׳, כ"ד. כל־ביתו ועשה נדבות רבות לעם ומתפלל לאלהים בכל
° סופ׳ י"ג, ג׳. עת : הוא ראה במראה גלוי כשעה התשיעית ביום מלאך ג
אלהים בא פנימה אליו ואמר אליו קרנליוס : והוא ׳ ד
° ל"ס ח כ׳א, ל׳. בהביטו בו נבעת ואמר מה הוא אדני ויאמר אליו
° מלא׳ ג׳, ט"ז. תפלותיך ונדבותיך עלו לזכרון לפני האלהים : ועתה שלח ה
° מרק׳ ג׳, ט"ז. גברים אל־יפו וקרא אליך את־שמעון המכנה פטרוס :
° פר׳ ט׳, מ"ג. זה מתארח אצל שמעון אחד בורסי אשר ביתו אצל הים ו
° פר׳ א׳, ח׳. זה יאמר אליך מה צריך לך לעשות : וכאשר הלך לו ז
° לנר׳ י"ט, ט"ו. המלאך הדבר אל־קרנליוס ויקרא ׳ אל־שנים מעבדיו ואל־
° פסוק ח׳. איש מלחמה חסיד מן־העמדים לשרת אתו : וכאשר ספר ח
להם את־הכל שלח אתם אל־יפו ׳ וממחרת ט
° ס"א ט׳, כ"ס. כאשר הם נוסעים בדרך וקרבים אל־העיר ויעל פטרוס
° כ׳ זכות סיום. על־הגג להתפלל כשעה הששית : ויהי רעב מאד ויאבה י
° יחז׳ א׳, א׳. לטעם וכאשר הם מכינים ויפל עליו תמהון : וירא את־ יא
° יחז׳ א׳, א׳. השמים נפתחים וכלי אחד כמו סדין גדול יורד עליו
קשור בארבע קצוות ומורד על־הארץ : אשר־בו היו כל יב
° ויק׳ י"א, כ"ג. מרבעי רגלים אשר על־הארץ והחיות והרמשים ועוף
השמים : ויהי קול אליו קום פטרוס זבח ואכל : ויאמר יג יד
יחז׳ ד׳, י"ד. פטרוס חלילה לי אדני כי מעולם לא־אכלתי כל־חל או
פסוק ל"ד. טמא : וקול היה עוד שנית אליו את אשר טהר האלהים טו
ו"ס ב׳, כ"ס. אתה אל־תשים לחל : וזה נהיה שלש פעמים ויורד לקח טז
ז"ח כ"ד, כ"ח. הכלי למעלה אל־השמים : וכאשר השתאה פטרוס בנפשו יז
מה אפוא יהיה המראה אשר ראה והנה הגברים

הנשלחים

הנשלחים ׳ מאת קרנליוס דרשו לבית שמעון ועמדו על־ ° פסוק ח׳.
יח השער : ויקראו בקול וישאלו אם־שמעון המכנה פטרוס ° דכ׳ ד׳, י"ח.
יט מתארח שם : ובהתבוננו פטרוס על־המראה ויאמר אליו ° יחז׳ ג׳, כ"ד.
כ הרוח הנה שלשה גברים מבקשים אתך : אך קום רד ° מ"א א׳, ט"ו.
ולך אתם בבלי ספק מאומה כי אנכי שלחתי אתם : ° סמו׳ ג׳, י"ג.
כא וירד פטרוס אל־הגברים הנשלחים אליו מאת קרנליוס
ויאמר הנה אני הוא אשר אתם מבקשים מה היא ° ס"א ט׳, י"ט.
כב הסבה אשר בעבורה באתם הנה : ויאמרו הם קרנליוס
שר־מאה איש צדיק וירא אלהים ומועד מאת ׳ כל־עם ° נעדות טובה.
היהודים קבל מענה אלהים מאת ׳ מלאך קדוש לקרוא לוק׳ ז׳, ס׳.
כג אתך אליו אל־ביתו ולשמוע דברים ממך : אז קרא אתם ° פסו׳ ס׳ ו׳.
פנימה ויארחם ולמחרת פטרוס יצא אתם ואחדים מן ° פר׳ י"א, י"ג.
כד האחים אשר מיפו הלכו עמו : ולמחרת באו אל־קסריא
וקרנליוס היה מוחיל להם אחרי קראו אל־בני משפחתו ° במד י׳, כ"ט.
כה ואל־רעיו הקרבים : ויהי בבוא פטרוס ויפגשהו קרנליוס ° סמו׳ ד׳, כ"ז.
כו ויפל לרגליו וישתחו : אך פטרוס הקים אתו ויאמר קום ° דכ׳ ג׳, מ"ו.
כז גם אנכי אנוש אני : וכאשר נדבר אתו ויבוא פנימה ° פר׳ י"ד, ט"ו.
כח וימצא רבים נקהלים : ויאמר אליהם אתם ידעתם איך
לא־נכון הוא לאיש יהודי לדבק או לגשת אל־יליד עם אחר ° פר׳ י"א, ג׳.
והאלהים הראה אתי לבלתי אמר לאיזה איש חל או ° פסוק ט"ו.
כט טמא : בעבור זאת גם בבלי התנגד באתי כאשר נקראתי
ל לכן אני שאל בעבור מה שלחתם לקרא לי : ויאמר
קרנליוס מן־היום הרביעי עד השעה הזאת הייתי צם ° ניום הסוף.
ובשעה התשיעית הייתי מתפלל בביתי והנה איש נצב ° נרח׳ י"א, ג׳.

לפני